

شیکردنہ وہ می دیوانے

سہ پید کا میل عیامی

(ئاوات)

نہ نوہ رسولتا

خاسہ کہ وی لہو کہ ژہ ہر نیشٹوہ

خالی رہش و سووری بہ جوت رشتوہ

پراوچی ہسہ موزلہ و کہ وہ دہر کہ و توہ

پوچی ذہ، جہ رده یہ، کی کوشٹوہ

شیکردنه وهی دیوانی
سهیید کامیل ئیمامی
(ئاوات)

به رگی به کهم

ئه نوهر سوئتانی

ناوی کتیب:

شیکردنه‌وهی دیوانی سه‌بید کامیل ئیمامی (ئاوات)

به‌رگی یه‌که‌م

سه‌بید کامیل ئیمامی (ئاوات)

ئه‌نوه‌ر سولتانی

مه‌سعوود ره‌واندوست

چیمه‌ن ئیلخانی‌زاده

مالپه‌ری رۆژه‌ه‌لات بوکان، ۲۰۱۶

بنکه‌ی رۆشنگه‌ری، ئالمانیایا، ۲۰۲۲

شاعیر:

شیکردنه‌وهی:

دیزاینی لاپه‌ره‌کان:

دیزاینی به‌رگ:

چاپی یه‌که‌م:

چاپی دووه‌م:

بۆ يادى مامۇستاي نەمر
حەسەنى قزىجى (۱۹۱۴-۱۹۸۵)

شیکردنه وهی
دیوانی سهیید کامیل ئیمامی (ئاوات)

پیرستی بهرگی یه کهم

- ۱۳..... سهره تا
- ۵۷..... شیعری سالانی ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹
- ۵۹..... رۆژ و تهـم
- ۶۳..... بههار هاته وهـ
- ۶۷..... بۆ خۆشه ویستی خودا
- ۷۱..... ستایشی پیغه مبهـر
- ۷۶..... خۆش بر وایی
- ۷۹..... جنیو شه کر
- ۸۲..... تیر و که وان
- ۸۵..... ته خته ی سهر ئاو
- ۸۷..... ئاخری زه مانه
- ۹۰..... مه جنوون وه ره!
- ۹۹..... بۆ ئاگاداری
- ۱۰۱..... مه حشر
- ۱۰۵..... یح په ستم
- ۱۰۸..... به ختی خه والوو
- ۱۱۲..... دلّی مه فتوون
- ۱۲۰..... پارانه وم
- ۱۲۳..... گوارم
- ۱۲۷..... شین و پیکه نین

۱۳۱	پايز
۱۳۷	ئەى خودا!
۱۳۹	ھەر درۆيە
۱۴۲	زمانى دىل
۱۴۵	يا كەرىم!
۱۴۹	شيعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹
۱۵۱	خەمىكى دى
۱۵۴	چ بىكەم؟
۱۵۸	سروھى سەھەر
۱۶۲	ئال و والا
۱۶۵	لەشكرى ئە گرىجە
۱۷۰	بەخشىن
۱۷۲	نامۆزگارى
۱۷۵	تەشرىفى دى يار
۱۷۹	بالاى مەوزوون
۱۸۴	سۆزى دىل
۱۸۷	ئالا
۱۹۲	بەيداغ
۱۹۶	ئالاي پىرۆز
۲۰۰	ھەلالە و بەھار
۲۰۶	راپەراندىن لە خەوى خوشى بەھارى
۲۱۱	مەولوودى
۲۱۶	ساقى نە بە نايىن
۲۲۰	دەخولىمەھو
۲۲۵	ھات بەھار

۲۳۲.....	سات وسه ودا.....
۲۳۴.....	وه عز و ته لفين.....
۲۳۷.....	خه وى من.....
۲۳۹.....	كه وى كوليو.....
۲۴۳.....	شيعرى سالانى ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۳.....
۲۴۵.....	سه مای سهر.....
۲۴۷.....	كه ين و به ين.....
۲۵۰.....	ته له سم.....
۲۵۳.....	به ناوى تو.....
۲۵۵.....	قوربانى وه فاتم.....
۲۵۸.....	ته رازوى خيړ و شهړ.....
۲۶۱.....	بي پهړ وبال.....
۲۶۳.....	من و شادى.....
۲۶۶.....	به هارى تازم.....
۲۷۱.....	توبه بي!.....
۲۷۳.....	بولبولى ناوړه.....
۲۷۸.....	نامه ي بانگپيستن.....
۲۸۱.....	شارى موحه بيهت.....
۲۸۵.....	وه كوو فهراناد.....
۲۸۸.....	دافيعى ئه لم.....
۲۹۳.....	زستانى شيخ چوپان.....
۲۹۹.....	نيرگسى مه ست.....
۳۰۳.....	برايه تى.....
۳۰۸.....	مه گره به هانه.....
۳۱۴.....	چراى خانه دان.....

- ۳۱۷..... با بسووتیم.....
- ۳۲۲..... ئەى نەمامى تازە!.....
- ۳۲۵..... شىعەرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹.....
- ۳۲۷..... پارانەووم.....
- ۳۳۰..... شارى مەستان.....
- ۳۳۶..... سەروى نەوړەس.....
- ۳۳۸..... شايى و شين.....
- ۳۴۰..... يارم تەشى دەپړيسى.....
- ۳۴۵..... قەزات لە من كەوئ!.....
- ۳۴۸..... نەسىمى نەوېهەر.....
- ۳۵۱..... بەسەرت!.....
- ۳۵۴..... ئەمشەو.....
- ۳۵۹..... تال و سوپرى.....
- ۳۶۱..... سەودا.....
- ۳۶۷..... قەرزدارى.....
- ۳۷۰..... رۆزى زەفەر.....
- ۳۷۴..... من كوتم.....
- ۳۷۷..... ئەمەژينه؟.....
- ۳۸۱..... ئەسپى نەگبەت.....
- ۳۸۶..... بەرز ونەوى.....
- ۳۹۰..... رپهەرى گەورە.....
- ۳۹۴..... گولبەريشم چوو.....
- ۳۹۷..... ئيشى حاجى بابە شىخ.....
- ۴۰۰..... رپهەرى سيادەت.....
- ۴۰۵..... غەزەلى ناقيس.....

٤٠٨.....	خه زانی گول.....
٤١١.....	رؤیی.....
٤١٥.....	په روین.....
٤١٩.....	شایی.....
٤٢٣.....	به فری خه م.....
٤٢٧.....	شيعری سالانی ١٣٤٠ تا ١٣٤٢.....
٤٢٩.....	خه لات.....
٤٣١.....	پیری له ناکاو.....
٤٣٥.....	دیوی سبی.....
٤٣٨.....	کاسه ی به تال.....
٤٤١.....	پیره غولام.....
٤٤٦.....	ده ردی دل.....
٤٤٨.....	له و وه خته وه.....
٤٥٠.....	کاری وا ناکه ی.....
٤٥٣.....	کام خه بات؟.....
٤٥٨.....	هه رچی هه م.....
٤٦٠.....	مه رگ.....
٤٦٣.....	دلی ئاواره.....
٤٦٧.....	بؤ هاوالی رؤیشوو.....
٤٧٠.....	یه کیه تی.....
٤٧٤.....	ئه و په ری کوردایه تی.....
٤٧٨.....	به رخی نیر.....
٤٨٢.....	سکالا.....
٤٨٥.....	تینووی شه و او.....
٤٩٠.....	دوو رکه و تنه وه.....

- ۴۹۲.....رۆڭى ھەل.
- ۴۹۶.....تەندوورى سارد.
- ۵۰۰.....خاسە كەو.
- ۵۰۷.....خوشك و براين.
- ۵۱۰.....بەھارى ناخۇش.
- ۵۱۳.....بەھارستان.

سەرەتا

كاميل شا،

شاعیری عاشقی کۆرەشیخی وەرزیڤری خاوەن ملکی مه‌لای دوازدە عیلمی تەنز نووسی
شۆرشگێری کوردپەرورە!

ئەو سیفەتانی سەرەوێ کە سایەتی هەمەلایەنە ئێدەبی - سیاسی - نایینی - کۆمەلایەتی
کە سێکی ئیماندارێ موسوڵمانیان پیکهتێناوە کە تا مۆخی ئیسقان کوردە، هەلسوورپاوی
کۆمەلە ئێککاف و ئەندامی فەخریی کۆمیتە ناوەندیی حزبی دیموکراتی
کوردستانی ئێران و نایب سەدری کۆمیتە حزبی دیموکراتی کوردستان لە شاری
بۆکان بوو، بە شان و شکۆی 'ئالای پیرۆز' ی کۆماری کوردستانیدا هەلگوتوو، لە
زیندانی داگیرکەرانی خاکدا خەوتوو، جینگە رێزی کۆمەلانی خەلکی شار و گوند
بوو، دۆست و هاوڕێکانی سویندیان بە سەری خواردوو، سەری چووبیت نوێژی
نەچوو، لە خانەقای زەنبیل و مزگەوتی گوندە کە خۆیدا عیبادهتی کردوو، بەلام
شیرعی عاشقانه‌شی گوتوو، خاوەن ملکی و گوند و رەعیەت بوو بەلام داوای مافی
پالە و سەپانیشی کردوو، تەنز نووس و شیرع خۆش بوو، توخمی درامایی لە
شیرعەکانیدا بەهێزە و وێنە سروشتی کوردستانی وەها وەستایانە بە ووشە کێشاوەتەو
کە لە نیگار کێشیکێ سەرکەوتوو کەم ناهێت.

کۆری حاجی سەید عەبدولکەریم، برای حاجی سەید محەمەدی نورانی (شێخی
زەنبیل) و برازای حاجی بابە شێخی سەیادەت، سەرەک وەزیرانی کابینە پێشەوا قازی
محەمەدە، خۆیندەوار و مه‌لا و شاعیرە، بنه‌چه‌کی دەگەرێتەو سەر مه‌لا ئه‌بو به‌کری

موسەنىفى چۆرى، مائە باوانى لە ناوچەى ھەورامانەوہ پەریوہى گوندى تورجانى نىوان سەقز و بۆکان بوون.

'شا' عىنوان و سيفەتىکە بۇعارفان. عىرفانى ئىسلامى بەدرىژاى مېژوو دژ بە دەسەلاتداریەتى دونیایى وەستاوہ و وەك دەزگا و دامەزراویكى دژبەرى حاکمان، خۆى لە ریزى خەلکى چەوساوەدا بىنیوہتەوہ. ئەو سيفەتەش بۇ عارفان، چا و مۆر کردنەوہیە لە شاھان و حاکمان و دەسەلاتدارانى زالم کە خۆیان بە شا و سایەى خودا و خاوەنى ملىک و مىللەت دەزانن و واش نیە!

'سەید کامیل ئىمامى'، لە ناسنامەى فەرمىى ئىرانىیە کەیدا 'ئىمام زەنبیلی'یە، ناسناوى شاعیریە کەى 'ئاوات'ە، بەلام لە ھەندىک شیعردا خۆى بە 'کامیل' ناودەبات و لە دوو شیعرى سەردەمى کۆمارى کوردستاندا "زرنىگ" ى کردۆتە ناسناوى شیعرى - کە دەزانىن ناوى نھىتى خۆى بووہ لە کۆمەلەى ژیکافدا. ناسناوى لە شیعەرە فارسىیەکانیدا دەبیتە 'ئىمامى'؛ لە یەكدوو شیعرىشدا کە نایەویت ناوى خۆى ئاشکرا بکات کەلک لە ناسناوى گشتى 'ھۆنەر' و "شاعیر" وەردەگریت، ھەندىکجارىش دام دەزگا راکەباندنەکانى ئىران ناسناوہ راستەقىنە کەى وەلادەنن و ھەر چەمکى گشتى "شاعیر"، "ھۆنەر" و "کامیل" دەکەنە جىگرى.^۱

بە گوێرەى سەرەتای دیوانى شیعەرەکانى، کە یەکیان لە سەردەمى ژيانى خۆیدا لە لایەن مامۆستا نەجمەدین ئەنىسى^۲ و ئەویتەر لە لایەن مامۆستا سەید جەعفەر ئىمام زەنبیلی - کورپى شاعیرەوہ ئامادە کراوہ،^۳ باپىرانى ئاوات خەلکى گوندىکى ناوچەى

^۱ ئەو خۆ کلاگرتن و دووریەى عارفان لە دەسەلات ھەرگىز مۆتلەق نەبووہ و بە تايبەت لە ماوہى دوو سەد سالى رابردوودا عىرفان تىکەلاوییەكى زۆرى لەگەل سیاسەت پەیدا کردووہ و حاکمان و شاھان و ھىزە ئوروپایەکان لە ناوچە، کەلکيان لە نفوزى مەشایەخ و خەلیفەکانیان وەرگرتووہ بۆ ئەوہى پەربەوانیان و بە گشتى موریدان و کۆمەلانى ئەو خەلکەى وا باوہریان پىنان بووہ بەنننە ریزى خۆیان، یان لای کەم بەرگر بن لە دژایەتى کردنیان لەگەل دەسەلات.

^۲ ناسناوى شاعیر لە ھەردوو چاپى شیعرى ناسراوى "شەو" ى ناو دیوانى شیعەرەکانى ئاواتدا وەك 'کامیل' ھاووہ، بەلام کاتى کە نەمر حەسەن زىرەك ى کردووہتە گۆرانى، ناسناوہ کە وەك "ھۆنەر" گۆتراوہ. دوور نیە ئەو گۆرانکاریە لە لایەن دام و دەزگای رادیوى کوردى تارانەوہ کرايیت کە چاوەدێرى توندوتیژى دەزگاکوومیەکانى ئىرانى بەسەرەوہ بوو.

^۳ سەید کامیلی ئىمامى زەنبیلی، "دیوانى ئاوات"، لەسەر نووسین و ئامادە کردنى سەید نەجمەدینى ئەنىسى، ناشر: ئەنىسى، چپى تاران ۱۳۶۵ [۱۹۸۶ز.].، ۲۳۹ لاپەرە.

^۴ سەید کامیلی ئىمامى زەنبیلی (کامیل شا)، "شارى دل - دیوانى ئاوات"، ئامادە کار: سەید جەعفەر ئىمامى زەنبیلی؛ پىداچوونەوہى ئەحمەد مەولانى و سەلاحەدین ئاشتى، بلاو کەرەوہ ئانا، تاران ۱۳۹۲ [۲۰۱۳ز.].، ۴۶۳ لاپەرە.

ههله بجه بوون بهلام باپیره ی، له گوندی تورجانی نیوان بۆکان و سه قز نیشه جی کراوه و وهك خه لیفه ی شیخی سیراچه دین ئه رکی بره و پیدانی ته ریفه تی نه قشبه ندی له ناوچه که دا گرتۆته ئه ستۆ و خانه قایه کیشی له گوندی 'زه نییل' ی نزیك تورجان کردۆته وه.^o

دره ننگتر، براگه و ره ی سه ید کامیل - حاجی سه ید محهمه د، جینگه ی باوکیانی گرتۆته وه و وهك شیخی ته ریفه ت خانه قای زه نییلی ئاوه دان راگرتوه. سه ید کامیلیش له سه ر هه مان ریچکه کی ته ریفه ت رۆیوه و یهك له موریدانی خالیس و موخلیسی کاکی خۆی، واته شیخی زه نییل بووه.

پینگه ی کۆمه لایه تی شاعیر

له مه سه له ی پینگه ی کۆمه لایه تی ئاواتدا ده ست به جی شیخایه تی و خاوه ن ملکیایه تی دینه گۆرئ. باسی کورپه شیخ و براشیخ بوونی کامیل شا پیشتر کرا. سه باره ت به خاوه ن ملک بوونیش پیویسته ئه م چه ند خاله ی خواره وه ده ست نیشان بکرین:

به گۆرئیه ی سه ره تای دیوانی "شاری دل" (بروانه پیشتر)، سه ید عه بدولکه ریمی باپیری ئاوات، مه لا و خه لیفه یه کی شیخانی نه قشی بووه که هاتۆته ناوچه ی تورجان و له وئ گیرساوه ته وه. خه لیفه، ه یچ ملک و مالکی نه بووه به لام حه مه ده مین به گ، خاوه ن مولکی ئه وده می گوندی تورجان، 'مه زرای گوندی زه نییل' ی باربوو کردوه؛ ئه ویش سه ید عه بدولحه کیمی کورپه گه و ره ی خۆی له سه ر داناوه و خانه قایه کیشی تیدا بنیاتناوه. سه ید عه بدولحه کیم باوکی سه ید محهمه د (سه یدی زه نییل) و سه ید کامیلی شاعیره. به و پینه، بنه ماله ی سه ید کامیل هه ر له سه ره تاکانی ژیا نی ئه وه وه خاوه ن ملکیکی بچووک بوون له ئاوا یی زه نییل.

^o تا سالانی پیش شه ری دووه می جیهانی، پکه به ری نیوان دوو ته ریفه تی قادری و نه قشی له کوردستان هاوشیوه ی پکه به ری حزه سیاسیه کانی ئیستا بووه و هه ر کام ویستویه تی خانه قای خۆی له شار و گونده کاندای بکاته وه و خه لکی ناوچه بکاته مورید و سه رسپردی خۆی. ئه و ئه رکه نا پیرۆزه ی دابه شکردنی کۆمه لگا و دووبه ره کی نانه وه ی نیوان خه لک، دواتر حزبی سیاسی گرتیه ئه ستۆ!

دره‌نگتر و دواى مردنى باوكيان، سەيد محەمەدى براگەورەى، كە دەبى دەسەلاتە دونيايە كەى پەرەى سەندىت، سى دانگى گوندى 'گەردىگلان' لە ھەمان ناوچە، ھەك بەشەمال، دەداتە سەيدكامىل ئەویش دواى ماوہىەك ئەو گوندى لەگەل گوندى 'جەمیان' ئال و گۆر دەكات، ئىنجا گوندى 'كانى بەن' دەكرپت و دواى ماوہىەك دەيفرۆشیت و گوندى 'شىخ چۆپان' دەكرپت و ئەویش دەگۆرپتەوہ بە سى دانگى گوندى 'قافلاوا' و بەم شپوہىە، سەرەپاى سوودى كەم و زىانى زۆر لەو سات و ھەوادى، تا كۆتايى ژيان، ملكى بچووكى 'قافلاوا' بە دەستەوہ دەمىتت، بەلام لەبەر كەم داھاتى و دلئاوایى و ميوانداریى زۆر، خۆشى كاری كشتوكالى كرددوہ و زەحمەتى كىشاوہ. بەم پىيە، لە ھەلسەنگاندنى پىگەى چىنايەتيدا، دەبى ئاوات بە وردە مالىك لە قەلەم بەدرىت، وردە مالىكىك كە نموونەى لە ناوچە كەدا زۆرە و ھەندى جار تەنانت لە حاجىيە كى دەولەمەندى رەعەتەى خۆيان ھەژارتەر و نەدارترن.

دەست نىشان كردنى ناوى ئەو ملكانە و پىكەپىنانى نەخشەيەك بۆيان، پىويستن لەبەر ئەو راستىيەى كە نزيك بە سەدا ۹۰ى شىعرەكانى ئاوات لەو چەند ئاوايە گوتراون و ناويان لە كۆتايى شىعرەكانيدا ھاتوون. لە بارى جوغرافيايەوہ، گوندى كان ھەموويان كەوتوونەتە ناوچەيەكى نيوان بۆكان و سەقز و سەردەشتەوہ جا لە جەرگەى گەوركاىەتيدا بىت يان لە نزيك ئەو ناوچەيە. نەخشەى خوارەوہ شوپتايەتى سەرچەم ئەو گوندا نە پىشاندەدات كە ئاوات لە ماوہى ژيانيدا لىيان ژياوہ و بەرەودوا ھەندىكىشىانى خاوەندارى كرددوہ. سەرەتاي سەرھەلدانى بنەمالەى شاعىر بەگشتى گوندى 'تورجان' و گوندى 'زەنبىل' (يا 'زەمبىل') خانەقا و ناوہندى شىخايەتى كردنى باوك و براكەى بووہ. ئەو خۆى ماوہىەك لە زەنبىل و ماوہىەكى دىكە لەم گوندى بچووك و گەورانە ژياوہ: 'ئاشى چۆمى زەنبىل، 'قافلاوا، 'جەمیان، 'شىخ چۆپان، كانى بەن' و 'گەردىگلان'. ھەموو گوندى كان كەوتوونەتە سى كوچكەى نيوان بۆكان و سەقز و سەردەشت، لە مەھاباد و بانەش دوور نىن:

ئاماده‌کاری نه‌خشه، ریزدار عه‌تا موختی

نابین

سه‌ید کامیل که سایه‌تیه کی ئاینی و ئیمانداریکی بیخ خوشی ئیسلامی سوننه‌یه. ژیان، هه‌لس و کهوتی رۆژانه، په‌یوه‌ندییه کان و له ژوور هه‌موانه‌وه، شیعره‌کانی ئه‌و راس‌تیه به باشی ده‌رده‌خه‌ن. به‌شیککی کهم له شیعره‌کانی نه‌ییت، ئه‌وانیتر یا سه‌رجه‌م ئاینین یان به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان خوداپه‌رستی و ترس له قیامه‌ت و گۆره‌وشار و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خودای جه‌بباری قه‌ههار، هه‌ستی گونا‌ه‌کاری و هیوای شه‌فاعه‌تی دوا‌رۆژی مردن و په‌نا‌بردن بۆ خودا و قورئان و پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیان تیدا به‌دی ده‌کریت. به‌حیسابی ئه‌وه‌ی له شیعره‌کانیدا هیچ نه‌عت و پیندا‌هه‌لگوتنیککی خوله‌فا و ئیمامان نابینریت و ئیسلام بۆ ئه‌و، له خودا و قورئان و پیغه‌مبه‌ردا خۆلاسه‌ ده‌بیته‌وه، واهه‌یه‌ بکریت ئیمامی به‌ موسولمانیککی سه‌له‌فی بزاین به‌لام ئیسلامی ئه‌و هه‌رگیز له ئیسلامی سیاسی سه‌له‌فیه‌کانی داعشی نزیکیش نه‌که‌وتۆته‌وه که ئه‌بوه‌که‌ر به‌غدادی و مه‌لا کرێکار و ... بانگه‌وازی بۆ ده‌ده‌ن. ئه‌و زیاتر شوپه‌ه‌لگری شیخانی بزافی نه‌قشی بوو که سه‌ره‌تا بزووتنه‌وه‌یه‌کی موعاریز به‌لام دواتر به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان تیکه‌لاوی سیاسه‌تی رۆژ بوو و له‌گه‌ڵ 'ده‌سه‌لاتدارانی سه‌ر حوکم' ناوچه‌ و حاکمانی تاران و به‌غدا‌ی سه‌رده‌می ئینتیدابی بریتانیا و حاکمانی دوا‌ی ئه‌وانیش پێوه‌ندی دۆستانه‌یان گرت.⁶ ئاوات به‌ دنیایی له‌و جو‌غه‌ هاتۆته‌ ده‌ره‌وه‌ و تا کۆتایی ژیان دژ به‌ حاکمان و ده‌سه‌لاتداران و داگیرکه‌رانی خاکی کورد وه‌ستاوه. ئه‌وه ئه‌و سنوره‌یه که ئاواتی له شیخانی ده‌سه‌لاتداری دونیایی جیا‌کردۆته‌وه.

عیرفان

به‌شیککی دیکه له شیعره‌کانی ئاوات عیرفانی و سۆفیانن و ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌ندامیککی بنه‌ماله‌ی شیخانی زه‌نبیل، ئاسایی ده‌نووتیت. سۆفیا‌یه‌تی و باوه‌ر به‌ ته‌ریقه‌ت، له هه‌ردوو

⁶ شیخی حیسامه‌ددین و ئایه‌تو‌للا مه‌ردۆخی کوردستانی له بره‌گی مه‌شرووته‌خو‌ازی ئیراندا هاو‌کاری سالارالدوله‌ی برای محمه‌د عه‌لیشای قاجاریان کرد و سوپای کوردیان نارده‌ تاران بۆ ئه‌وه‌ی بچه‌ شه‌ری مه‌شرووته‌خو‌ازان. میژووی مه‌ردۆخ له گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی سه‌رده‌می ناسراو به "استبداد صغیر" دا ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ روون ده‌کاته‌وه. کتییی 'کورد، تورک، عه‌ره‌ب' ئیدمۆندزیش باس له په‌یوه‌ندی شیخ عه‌له‌ددینی نه‌قشه‌بندی له‌گه‌ڵ ئینگلیزه‌کان ده‌کات (وه‌رگێراوی فارسی، لا‌په‌ره ۱۷۱).

شيوه‌ی نه‌قشی و قادريدا، تا ئهم سالانه‌ی دوایش ناسينه‌يك بووه بۆ كۆمه‌لگای خه‌لك له موكریان. ئاوه‌دان بوونی خانه‌قاي نه‌هری له شتۆ و مه‌هاباد، خانه‌قاي بورهان له نيوان مه‌هاباد و بۆكان، خانه‌قاي زه‌نبيل له نيوان بۆكان و سه‌قز و سه‌رده‌شت و خانه‌قاي دۆزه‌رخده‌ره له ده‌ره‌وه‌ی شاری سه‌قز و هاتوچۆی زۆری شيخان و مه‌نسوبانی خانه‌قاي ته‌ويله بۆ ناوچه‌كه، پيشانده‌ری ئه‌و راستيه‌ن كه تا دواي شه‌ری دووه‌می جيهانی و سه‌ره‌له‌دانی حزبه سياسيه‌كانيش، كه‌م و زۆر هه‌موو خه‌لكی موكریان سه‌رسپرده‌ی يه‌كێك له‌و دوو رېيازه‌ی نه‌قشی يان قادری بوون.^٧ له ناو ئه‌و خانه‌قايانه‌ی وا له سه‌ره‌وه ناوبرده‌ کران، ته‌نيا خانه‌قاي دۆزه‌خده‌ره په‌رپه‌وی ته‌ريقه‌تی قادری بوو و پاشماوه‌يان لایه‌نگر و بره‌وينده‌ری رېيازی نه‌قشی بوون، كه له دوو ناوه‌ندی جياواز و له‌عه‌ینی كاتدا يه‌كگرتووی بياره و شه‌مزينان سه‌رچاوه‌يان ده‌گرت. ده‌گوتريت كه خانه‌قاي زه‌نبيل مه‌كۆی هه‌ردوو رېيازه‌كه بوويت و له‌ويدا هه‌ردوو ديارده پيکه‌وه كۆ بوويتنه‌وه. ئه‌گه‌ر حاجی بابه‌ شيخی سه‌ياده‌تی لێ ده‌رچیت، حاجی سه‌يد محمه‌دی زه‌نبيل و برای چكۆله‌تری ئه‌و واته سه‌يد كاميل، دوو كه‌سايه‌تی گرنگی ئه‌و خانه‌قايه‌ بوون. به‌لام ته‌وازوع و خۆ به‌كه‌مزانی هه‌رگيز ئيجازه‌ی به سه‌يد كاميل نه‌دا پيگه‌ی خۆی به شيوه‌يه‌کی راسته‌قينه‌يه ده‌ربخات و هه‌ميشه له سيپه‌ری برا و ته‌نانه‌ت حاجی بابه‌ شيخی ماميدا مایه‌وه و ئه‌وپه‌ری رېتر و خۆشه‌ويستی بۆ هه‌ردوو لايان هه‌بوو- ئه‌و راستيه له چه‌ند پارچه شيعری ناو ديوانه‌كه‌يدا به‌ر وونی ده‌رده‌كه‌ويت.^٨

^٧ وه‌ك نموونه‌يه‌ك، بنه‌ماله‌ی ئيمه له بۆكان ده‌ژيان. باوكم موریدی خانه‌قاي زه‌نبيل بوو به‌لام داېكم و مالي خالوتم سه‌رجه‌م موریدی خانه‌قاي قادری بوون له دۆزه‌خده‌ری سه‌قز. من به‌ مندالی له‌گه‌ل باوكمدا چوومه‌ته زه‌نبيل و له‌گه‌ل داېكم و ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی خالما هاتوچۆی خانه‌قاي شيخ عه‌بدولقادی دۆزه‌خده‌رم كردوو. له سالانی دواي ١٣٣٢ دا ورده‌ ورده‌ رهنگی ئه‌و موریدا په‌تيه‌ له هه‌موو ناوچه‌كه‌دا كآل بووه‌وه و له‌ژێر كارتیكه‌ری سياسه‌ت و پروناكییری نه‌وه‌ی نویدا ئه‌و موریدا په‌تيه‌ كه‌م و زۆر له ناو بنه‌ماله‌ی ئيمه‌شدا وه‌ك به‌شيك له‌خه‌لكی ديكه‌ی ناوچه، نه‌ما.

^٨ شيعری "كۆی چووه‌ ئه‌مسال برا خه‌مخواره‌كه‌م" و "هه‌ر به‌ ناسۆره هه‌ميشه برینی حاجی بابه‌شخ" و ...زۆریکی ديكه.

سیاسەت، حزبایەتی

ئاوات لە ناو شاعیرانی کورددا بە شاعیرێکی نیشتمانپەرور ناسراوە و زۆرێک لە شیعەر سیاسییەکانی کەوتوونەتە سەر زاری خەڵک و بە سروود یان گۆرانی، گوتراوەتەووە.^۹ ژبانی رۆژانەی شاعیریش پەسنیدی ئەو بۆچوونەی خەڵک دەکەن:

لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶)دا، نایبی سەرۆکی حزبی دیموکراتی کوردستان لە بۆکان بوو و بۆ هەلکرانی ئالا لە سەر قەلای بۆکان شیعری گوتووە. سەرۆکی لقی حزبی دیموکرات لە گوندی گەردیگانی ملکێ خۆشی بوو و لەوێ چۆتە پیشوازی ئالای کوردستان کە بە فەرمانی پێشەوا قازی محەممەد نێردرابوو گوندە کە، لە پەسنیدا شیعری خۆیندۆتەووە و پاشان خۆی و خەڵکی گوندە کە لە سەر مەکوێ حزب هەلیانکردوووە و بای ئازادیی کورد لە بەرزان شەکاندوووەتەووە. دوای هەرەسی کۆمار دوو جار لە بۆکان و مەهاباد و ورمێ و تەوریز و قەزوین کەوتۆتە زیندانی رژیمی پەهلەوییەووە. لە کۆنگرەیی دووھەمی حزبی دیموکراتیشدا بە شیوەی غیابی بە ئەندامی فەخریی کۆمیتەیی ناوەندی حزب هەلبژێراوە.

جگە لە خۆی، حاجی بابەشیخی مامی سەرەک وەزیرانی کابینەیی پێشەوا قازی محەممەد بوو و سەید محەممەدی براگەورەشی بە کەسایەتیەکی نیشتمانپەرور ناسراوە. هەرۆھا سەید تاهیری کورپە گەورەیی ئاوات یەک لە ئەندامانی حزبی دیموکراتی کوردستان بوو کە بۆ پشتمگیری شۆرشیی ئەیلوول (۱۹۶۱) چۆتە باشووری کوردستان و لە کۆنگرەیی دووھەمی حزبدا بەشداریی کردوووە.

شیعەر

ئەو کورتەییەک بوو لە ژبانی ئاوات لە رینگەیی ئەو دوو ژینامەییەووە کە لە سەرەتای دیوانە چاپکراوەکانیدا هاتوون. دیارە بە ھۆی سانسۆر و نەبوونی ئازادیی قەلەم لە ئێرانی مەلاکاندا ھەلگرتنی رپچکەیی ھەلسوورانی سیاسی ئاوات و دیاری کردنی سەرەتا و کۆتایی کارە سیاسییەکانی، تا رادەییەک ئەستەمە. راپەراندنی ئەو ئەرکە بۆ کەسیکی وەک من لە دوورە ولاتی، بە دوو شیوە دەگونجیت:

^۹ شیعری 'خاسە کەو' نمونە بەکی باشی مەسەلە کەبە.

یەكەم، پشت بەستن بە دوو ژیننامە یە و زانیاریی ناو ھەندیک سەرچاوەی دیکە یە وەك "تاریخ مشاہیر كرد" ی نەمر بابا مردۆخی كوردستانی و ژمارە كانی گۆفاری سروەى چاپی ورمى؛

دووھەم، سەرنجدانە سەر ڕێكەوتى سالى و مانگى ھۆننەوہى شیعەرەكانى شاعیر و بەرابەردانانیان لەگەڵ ڕووداوە میژووویەكانى ژینگەى ئاوات واتە ڕۆژھەلات و باشوورى كوردستان و تارپادە بەكیش ئێران و عیراق بەگشتى. ئەوہ واھە یە ئەمڕۆیتىرین و زانستیانە ترین ڕێگای چوونە ناو دەروونى شاعیر بێت، بەلام بە داخوہ كارەكە لە ڕێگەى دیوانە چاپكراوہ كەنەوہ گونجاو ناییت لەبەر ئەوہى شیعەرەكانیان لەسەر بنەمای ناوەرۆك (ئایینى، سیاسى و...) یان شیوازی شیعری (غەزەل، قەسیدە، چوارینە و...) دابەش كەردووە و شیعری سەرەتا و كۆتایی ژيانى شاعیر تىكەلاو یە كتر كراون.

بەو بۆنە یەوہ، دواى ئەوہى بۆ ماوہى پینچ سالى ھەر ھەفتەى بەشێك لە شیعەرەكانم بە شىكردنەوہ و پەراوێژ نووسینەوہ لەسەر مالىەرى ڕۆژھەلات- بۆكان بلاو كەردوہ، ھەموویانم بە گۆزەى ڕێكەوتى سالى بەشوین یە كدا ھىنان بۆ ئەوہى بزانی و بزانییت ڕەنگدانەوہى ڕووداوە سیاسى و كۆمەلایەتیەكان لە شیعری ئاواتدا چۆن بووہ و بۆ نمونە، پینش كۆمارى كوردستان لە سالى ۱۳۲۴ ی ھەتاویدا چ شیوہ شیعریكى گوتوون و لەژێر سینیەرى ئالای شەكاوہى كۆماردا چ شیوہ یەك و لە سالانى دواى ھەرەسى كۆماردا چ شیوہ یەك؟

لە ڕێگەى ئەو ڕیزبەندیەوہ، خویتەر دەتوانى بزانییت ئاوات لە سالانى پینش كۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژى ۱۳۳۲ یان لە ماوہى سالانى دواى ئەودا چ ھەلوئىستىكى گرتوہ یان ڕووداوەكانى سەردەمى شۆرشى ئەیلوولى ۱۹۶۱ و ڕاپەڕینى بە فیرۆچووی سالى ۱۳۵۷ ی گەلانى ئێران و... ھتد چ ڕەنگدانەوہ بەكیان لە شیعەر و ھەلوئىست گرتنى ئەودا بووہ و ئاواتى بەرپرس و خەمخۆرى گەلەكەى كەى توانیویەتى دەنگ ھەلبیڕیت و چى و كئ و كەى دەنگیان كپ كەردوہ.

ھەندىك ژمارە و نامار سەبارەت بە شیعەرەكان

شیعری ئاوات بەگشتى غەزەلن و تاك و تەراى شیعری ناو قالىبەكانى دیکە، دۆخەكە ناگۆرپ و شاعیر وەك غەزەل- وێژىك دەمینیتتەوہ.

له دیوانی چاپی ئەنسییدا رپکهوتی سأل بۆ بهشینك له شیعرهكان دهست نیشان كراوه، بهلام نهك هه موویان. دیوانی چاپی جهعفر لهو بوارهدا گهلینك باستر دنوئیتیت له بهر نهوهی زوربهی شیعرهكان رپکهوتیان له گهلدایه. بهراوردکاری ئیوان دوو دیوانه که خوێتەر ده گهینیتته سهر ئهو پرسیاره ی که نه گهر رپکهوته کان له لایهن شاعیر خۆیهوه دهست نیشان کرایتن ده بوایه شیعرهکانی ناو دیوانی چاپی ئەنسییش که له سهردهمی ژبانی شاعیردا بلاو کراوتهوه، ئهو رپکهوتانهیان به سهرهوه بوایه و چاپی جهعفر، که دوای مه رگی شاعیر بلاو کراوتهوه، به سانایی دووپاتی بکرداینه تهوه.

پرسیاره کهم به ئیمه یلنك ئاراسته ی کاک جهعفری ئیمام زه نیلی - کورپی شاعیر و ئاماده کاری دیوانی "شاری دل" کرد و پرسیم ئایا ده توانریت بۆ چوارینه کانیش رپکهوت دهستیشان بکریت؟ ئه ویش له پرووی لوتفه وه رۆژی ۲۰۱۸/۵/۶ ئه م وه لامه ی به ئیمه یل بۆ ناردم:

"... سأل وتاریخی شیعره کان هه موویان من دامناون به وپنیه ی که بۆ زوربه یان بئین شک بووم وخۆم هه م له بابم پرسیه وهه م نه وانه ی بۆخۆم شاهیدیان بووم. به لام هیندیکیانم به پرسیار له و و له م بردۆته وه سه ربه ک. چوارینه کان له بهر نه وه ی به سه ربه که وه نه گوتراون، وه دهست هینانی تاریخه کانیا ن زۆر هه سته مه؛ من پیم وایه هه ر لئیان گه رپی باشته ر."

من به گوێره ی ناسیاوییه ک که له که سایه تی کاک جهعفرم هه یه و نه بوونی هه یچ به لگه و ده ستاویژنك بۆ به ربه رچدانه وه ی بۆچونه کانی، وامدانا که نه گه ر هات و چه ند رپکه و تیکیش به هه له دانرابوو، دیسان ده توانریت باوه ر به پاشماوه یان بکریت و به وپۆنه یه وه بنه مای کاره کهم له سه ر وه رگرتنی بۆچونه کانی ئهو دانا و رپکه و ته ده ستیشانکراوه کانیم له ژیر شیعره کانی ئه م دیوانه شدا دووپات کرده وه.

به حیسابی ئهو رپکه و تانه، یه کهم شیعری ناو دیوانی چاپکراوی ئاوات که ته ئریخی به سه ره وه بیت، له سالی ۱۳۱۰ ی هه تاوی (۱۹۳۱ز) دا گوتراوه^۱ و یه کهم شیعری سیاسیشی ه ی سالی ۱۳۲۴ ی هه تاوی (۱۹۴۵ز) یه.^{۱۱} واته ئاوات له ماوه ی ۱۱ سالی ئیوان ۱۳۱۰ و ۱۳۲۰ دا که لووتکه ی ده سه لاتداریه تی ره زاشای په هله وی بووه، هه یچ شیعریکی سیاسی نه گوتوه یان بۆ ئیمه ی به جی نه هیشتوه. ئه وه تا راده یه ک لای

^۱ شیعری "رۆژ و ته م" ه ی سالی ۱۳۱۰ هه تاوییه

^{۱۱} سنی شیعری ئالا، ئالای پیروژ و به یداغ ه ی سالی ۱۳۲۴ ن.

کهسانی شارهزای ئەو سالاھ رەشانه ئاسایی دەنووتیت لەبەر ئەوەی لە هەمان ئەو سالانەدا شاعیری میانەرپەوی ئێرانی 'ملك الشعراى بههار' و شاعیری شیعری "مورغى سهحر"یش کەوتە زیندانی رەزاشاوە، 'عیشقی هەمەدانى'ی بە رەچەلەك كورد لە بەر دەرگای پەرلەمان تیرۆر کرا و 'فەرۆخى یەزدى' لە زینداندا لیوی بە دەرزى و دەزوو دووروا! جا ئاشکرایە کوردیکى هەزارى وهك ئاوات لە کوردستان نەیدەتوانى دەنگى نارهزایى خۆى و گەلەکەى لەو دەزگا جەهەنەمیە ئازادى کۆژەدا هەلپرت؟

بەلام جیگەى پرسیارە لە نیوان سالانى ۱۳۲۰ تا ۲۴ دا، کە هیزی هاوپەیمانان هاتبووە ناو ئێرانەو و ماموستا هەزار گوتەنى، "ئەرتهشى شاهەنشاهی بە بلاو بوونەووی دوو پەر ئاگاهی لیک بلاو ببوووە" و حەمەرازاشای کورپی هیشتا پیچکەى تەختى دیکتاتوریه تی توند نەکردبوو، بۆچی نیشانهیهك لە شیعری سیاسى ئاوات ناینریت و ئەگەر ئاوات شیعریکی شاعیری کوردی فارسی وێژ، 'لهووتى کرمانشانى'شى وەرگێراییته سەرکوردی، شیعری غەیرە سیاسى بوو؟^{۱۲} ئەو لە باسى یە کەمین شیعری ئاواتدا.

دواین شیعری ناسراوی ئاواتیش کە لەو دوو دیوانەدا هاتیت، هی سالی ۱۳۶۸ ی هەتاوی (۱۹۸۹ز)^{۱۳} و دواین شیعری سیاسى هی دوو سالیك پيش مەرگی، واتە سالی ۱۳۶۶ ی هەتاوی (۱۹۸۷ز).^{۱۴}

لە ماوەی نیوان ئەو دوو جەمسەرەى سالی ۱۳۱۰ و ۱۳۶۸ (۱۹۳۱ تا ۱۹۸۹ز)دا، سالی ۱۳۲۴ (۱۹۴۶ز)، سالی دامەزرانی کۆمارى کوردستانە و ئاشکرایە دەبی پوو داووە سیاسیه کانی ئەو سالا هاندەرپەکی بە هیز بووین بۆ هەستیاریکى وهك ئاوات کە بچیتە کۆرپی کار و خەباتى سیاسیهو، وهك چووشە و سێ پارچە شیعری خۆى بە داویتی ئالای نەتەوا یە تیماندا هەلاو سیهو. هەر بەو خیراییهش کە لەو سالا دا هاتبوو گۆرپەپانى شیعری سیاسیهو، سالیك دواتر کە کۆمار هەرەسى هینا و سوپا و پۆلیس و روکنى ۲ ی ئەرتهشى شا بە سەر گیان و مالی خەلکدا زال بوونەو، ئەویش لە سێ سالی دواى هەرەسى کۆمار واتە ۱۳۲۵ تا ۲۷ (۱۹۴۷ تا ۲۹ز) دا، کوانووی بە گر و تینی شیعری سارد بوووە و کەم تا زۆر، هیچ شیعریکی سیاسى و تەنانەت غەیرە سیاسى

^{۱۲} شیعری "وهکوو بیستم، خەمت خواردم، ئەمیش بۆ من خەمیکى تر".

^{۱۳} شیعری "ئاواتى هونەر" هی سالی ۱۳۶۸ ی هەتاویە.

^{۱۴} شیعری "ئەى غەریبی خۆشەویست" هی سالی ۱۳۶۶ ه.

نه گوت، يان نه گهر گوتيشى، له ترسى داگيركهرى زوردار توتمارى نه كرد و نه يگه يانده دهست خوږتهرى شيعره كانى. ده شزانين كه له و ماوه يدا يان له زينداندا مابووه يان وهك زور كوردى ديكه، گيروده ي بڼه و بهره ي دادگاي نيزامى بوو.

به شيوازيكى هاوچه شن، له ناو شيعرى سالانى پيش كوديتاى ۲۸ ي گه لاويژى ۱۳۳۲ (۱۹۵۳ز) دا، وچان و وه ستانكي شيعره سياسيي كاني بهرچاو ده كه وپت به لام له سالى ۱۳۳۲ دا كه لووتكه ي پاسانى خه لك بهرانبهر به دهسه لاتداريه تى شا و ولاتانى ئيستيمعاريى روظاوايه، ئاوات دپته وه گؤ و بؤ نمونوه له شيعريكداس له برايه تى نيوان روله كاني گهل ده كات،^{۱۵} هه ميسانيش دواى كوديتاى ۲۸ ي گه لاويژى سالى ۱۳۳۲ و زال بوونه وى ده زگاي داپلوسيتتهرى شاه و حكومته نيزامى تهيموورى به ختيار به سهر ئيراندا، بپدنهنگ ده ميئتته وه. كورتى بكه موه، شيعرى ئاواتيش وهك ژيانى خوى، به ستراره ي بارودوخ و رووداوه سياسي-كومه لايه تيه كاني روظانه ي كوردستان و ئيران و تاراده يه كيش باشوورى كوردستان بووه و به هه لكشان و داكشاني گري خه باتى خه لك، به رزى و نزمى به خويه وه بينوه.

كوچى دوايى شاعير به گوپره ي سهره تاي ديوانى "شارى دل"، له سالى ۱۳۶۸ ي هه تاوى (۱۹۸۹ز) دا بووه، دوايى شيعريش له هه مان سالدا گوتوه،^{۱۶} كه بؤ غه ريبيكى خو شه ويستى دوور له نيشتمان (ماموستا مه لا شيخ عيزه دينى حوسه ينى^{۱۷})، گوتراوه.

به كورتى، سه يد كاميلي ئيمامى (ئاوات)، له ماوه ي ۸۶ ساله ي ژيانى خويدا (۱۲۸۲ تا ۱۳۶۸ ي هه تاوى و ۱۹۰۳ تا ۱۹۸۹ ي زايىنى)، سه رجه م ۵۹ سال شيعرى گوتوون. له و ماويه و به تاييه ت له ۴۲ سالى نيوان ۱۳۲۴ و ۱۳۶۶ دا گه ليك شيعرى سياسي-كومه لايه تيشى بؤ به جئ هيشتووين.

ژماره ي ئه و به ره مه شيعريانه ي وا له هه موو ئه و سالانه، چ له ديوانى چاپى ئه نيسى و چ له ديوانى چاپى جه عفه ردا چاپ كراون، به حسابى ئه و شيعرانه شه وه كه له روظنامه و گوڤارى كوردستان و گوڤارى هه لاله ي سه رده مى كومارى سالى ۱۹۴۶ ي

^{۱۵} "چهنده به نرخ و چاكه براكه م، برايه تى" - شيعرى برايه تى

^{۱۶} شيعرى "ئاواتى هونه ر"، پيشتر.

^{۱۷} سه باره ت به و شيعره ش پرسيارم له كاك جه عفه رى كورى شاعير كرد. ئه وه وه لامه كه يه تى كه له ئيمه يلى رۇژى ۱۶/۵/۲۰۱۸ دا گه يشتو ته ده ستم: "لاپه ره ۲۴۹ ي ديوان، "وه ره وه گيانه" بؤ نهر ماموستا شيخ عزه دين گوتراوه كه چوو بوو بؤ گه رمين و هه رگيز نه گه راوه."

كوردستاندا بلاو كراونه ته وه و به پروا له ت ده بى سهرجه م شيعره كانيشى بن، به هه موو شيوه كانى شيعره وه له چوارينه و قه تعه و غه زهل تا قه سيده و مه سته وى و ته ركب به ند و ته رجيع به نده وه، به دوو زمانى كوردى و فارسى، ٢٩٣ پارچه ن. له و ٢٩٣ پارچه شيعره ٢٦٢ يان كوردى و ٣١ يان فارسى (ناشكرايه ده كرى له و حساب كردنه ي مندا ژماره يه ك و دوانيش ئه ملا و ئه ولا هه بن).

ده ست نيشان كردنى بابته و ناوه رو كى هه موو ئه و ٢٩٣ شيعره كارى كى ئه سته مه ئه و يش له بهر ئه و هو كاره روونه ي كه هه نديك له شيعره كان تيكه لاويكن له بابته ي ئايىنى و كو مه لايه تى يان غه رامى و سياسى يان عيرفانى و ئايىنى... به شيوه يه ك كه يه كلا كردنه ويان به ژماره و ره قه م گونجاو نايىت، به لام من له شو فقه كردنى هه ركامياندا ده ست نيشانى ئه و هاوبه شى و تيكه لاوييه ي بابته م كردووه. ئه وه ي ليره دا بتوانم به رپوه يبه رم ئه وه يه شيعره كان به شيوه يه كى گشتى به سهر هه نديك بابته دا دابه ش بكه م بو ئه وه ي خو يته ر شاره زاي بواره جياجيا فيكريه كانى شاعير بيت:

- ئايىنى
- سياسى
- كو مه لايه تى
- عيرفانى
- غه رامى
- روو له دو ست و ناسياو
- بو كه س و كارى خو ي، و
- تيكه لاويك له دوو يان سى بابته ي سه ره وه.

دياره شيعره بى ته ئريخه كانى ئاوات، كه ژماره يان ده گاته ١٩، ههروه ها چوارينه كان (جگه له يه كيان) كه رپكه وتى ساليان بو ديارى نه كراوه، كيشه كه يان قوولتر كردو ته وه و هه ر ئه وه ش بو چوونه كانى من سه باره ت به يه كه مين و دوامين شيعرى شاعير لاواز ده كات. به لام رپگه چاره يه كى ديكه بو ئه و كيشه يه نيه مه گه ر كاك جه عفه ر و بنه ماله ي به رپزى شاعير، يان دو ست و هاوده مى ئه و سالانه ي ئه و و شاره زا و شيعر ناسان له ناوخو ي ولات بتوانن چاره نووسى ئه و شيعره بى رپكه وتانه ديارى بكه ن.

سالى گوترانى شيعره كان:

به گویره ي چاپى جه عفره، كه به شيكيان به چاپى نه نيسيش پشتراست كراوه ته وه، ۲۱۲ پارچه شيعرى كوردى و ۱۳ نامه شيعرى ئاوات سالى گوترانىان روونه. شاعير له كاتى گوتنى يه كه م شيعردا ۲۸ سالان بووه و دوايين شيعرى له تمه نى ۸۶ سالى خويدا گوتوه، كه سالى كوچى دوايشيه تى.

به پيى هه ژمار كردنى من، ژماره شيعره كورديه كان، به حسابى سالى گوترانىان به شيوه ي خواره وه يه:

- ✓ سالانى ۱۳۱۰ تا ۱۹، سه رجه م ۲۴ پارچه شيعر
- ✓ سالانى ۱۳۲۰ تا ۲۹، ۲۳ پارچه
- ✓ سالانى ۱۳۳۰ تا ۳۹، ۴۷ پارچه + ۴ نامه بو دۆستان
- ✓ سالانى ۱۳۴۰ تا ۴۹، ۵۷ پارچه + ۱ نامه بو دۆستىك
- ✓ سالانى ۱۳۵۰ تا ۵۹، ۴۷ پارچه
- ✓ سالانى ۱۳۶۰ تا ۶۶، ۱۴ پارچه + ۸ نامه بو دۆستان
- ✓ بى ته ئريخ، ۱۹ پارچه، هاوړى له گه ل ۳۵ چوارينه + ۷ نامه شيعرى بو دۆستانى خوى

شيعره فارسىيه كانيشى، له نيوان سالانى ۱۳۳۱ تا ۱۳۶۳ دا، سه رجه م ۲۵ پارچه شيعر و ۴ چوارينه و ۲ نامه شيعرين به شيوه ي خواره وه:

- ✓ ۱۳۳۱ تا ۳۹، ۶ پارچه
- ✓ ۱۳۴۰ تا ۴۹، ۱۲ پارچه + ۱ نامه شيعرى
- ✓ ۱۳۵۰ تا ۵۵، ۳ پارچه + ۱ چوارينه
- ✓ ۱۳۶۲ و ۶۳، ۱ پارچه + ۱ نامه شيعرى
- ✓ بى ته ئريخ ۳ پارچه + ۳ چوارينه

له و هه ژمار كردنه دا دهرده كه وىت كه سالانى نيوان ۱۳۳۰ تا ۱۳۶۰ له بارى شيعر گوتنه وه سالانى پر كارى شاعير بوون له بهر نه وه ي زوربه ي زورى شيعره كورديه كانى له و ماوه يه دا گوتراون.

باوه كوو كارى ديارى كردنى سال، كارىكى فۆرمالىستى و بى سوود دهنويتيت، به لام له ريگه ي هه ر نه و ئامارانه وه يه ده توانين بچينه ناو دىناى بىر و بوچوون و هه لوئىست گرتن و ره وتى ژيانى شاعير له سه رده مى جياجياى تمه نيدا. بو نمونه، شيعرى سالانى

پیش کۆدیتای ۲۸ ی گهلاویژی ۱۳۳۲ گه لیک نازاد و کراون و به ئاشکرا پروانگه یه کی سیاسیان هه یه له کاتیکدا شیعره کانی دواى کۆدیتا، سیمبۆلیک و پر پیچ و په نان، نموونه که ی شیعری ناسراوی 'خاسه که وه'، که له قالبی ئه و بالنده جوان و خۆشه و یسته ی خه لکدا، باس له پيشمه رگه ی خه باتکاری کورد ده کات. ئه م ناماژانه ی خواره وه بۆ که سانیک که بیان ه ویت ئاوات له رپگه ی شیعره کانی وه بناسن، ده توانی به که لک بیت:

۱. ئاوات تا مۆخی ئیسقان موسولمان و ئیمانداره و هیچ هتیریک و باوه ریک و هیلکی فیکری ناتوانی جیگه و پیگه ی ئیسلامیه ت و باوه ر به خودا و پیغه مبه ر و قورئان له میتشکیدا بگریته وه. به شیکى به رچاو له شیعری ناو دیوانه که شی ئایینی و نه عتی خودا و پیغه مبه ری ئیسلامن:

"رۆو له کوئی که م یاره یی، چبکه م له دەس عیسانی زۆر؟
 غه ییری ده رگای تو نیسه ده رکئی که ره حمم یی بکا"
 (شیعری "پاڤانه وه"، سالی ۱۳۶۲)

ئاوات له پیندا هه لگوتنی پیغه مبه ری ئیسلامدا جیاوازییه کی ئه و تۆی له گه ل ئیمانداریکی نه خوینده وار نییه و هه مان ئه و شتانه سه باره ت به و دووپات ده کاته وه که خه لکی ئاسایی ده یلێن: میعراج^{۱۸}، ئه سه بی بالدار، حه وت ته به قه ی ئاسمان، شق القمر و:

"رپگه که ت دوور بوو، به لام سالی به ساتیکی بری
 ئه و بورا قی که به بالان ده فری، چوو به سه ری...
 شاسواریکی وه ها بووی، هه موو ئاسمانان چوو ی
 هه ر مه لایک بوو به پیشواز له سه ران داده وه ری...
 چوو به ئه و جیه که جیریلی ئه مین ماتل ما
 جیی حوزوور بوو، له وه به ولاره نه ما بوو گوزه ری..."

18 ئه فسانه ی میعراج و چوونی مروفی سه رزه وی بۆ ئاسمان له گه لیک ئایینی دیکه شدا هه یه و بووه و یه ک له کۆنترینیان میعراجی 'میترا' به له ئایینی 'میهر' یان 'میترا' دا. میترا به عه رابه یه ک که دوو ئه سه بی بالدار رایانده کیشا، به ره و ئاسمان چوو و ئه وش له چه ند ویته و په یکه ری په یوه ندیار به ئایینه که وه ده رکه وتوو ه. میترووی میترا ئیزم ده گه رپته وه بۆ لای که م ۱۵۰۰ سال پیش سه ره له دانی ئیسلام.

مۆجىزەت زۆرە، لە ئەژمار بەدەرە بۆ كامىل'
ھەر ئەوەند بەس كە دەلێم ناخوونى شق القمى"
(شەئرى "بوراڧى بالدار"، ۱۳۶۰)

"ئەو زاتە، مانگى ھەر بە ئىشارە
لە ئاسمانى را، كىرد پارە پارە
دوو لەت جوئ بوو ھو، ھاتنە خوارەو
چوونە باغەلى ئەو سەردارەو
ھاتنەو دەرى لە ھەردوو قولى
بە دەست و برد و بە توند و تولى
چوونە ئاسمان يەكيان گرتەو
بوونەو ديسان بە چارە شەو"

(شەئرى "مەولودى"، ۱۳۲۸)

خۆشەويستى پىغەمبەرى ئىسلام لای ئاوات بە رادەيە كە كە ھەندىك لە شەئەرە كانى لە
پەسنى ئەودا، شان لە شانى شەئرى عاشقانە دەدەن:

"ئەي بەدەنت پاكە وە كوو رۆحى پاك
رۆحە سەراپا بەدەنت، رۆح فېداك"

(شەئرى "بۇ خۆشەويستى خوا"، ۱۳۱۲)

"... ئەي بە نوورى جەمالى رووى زىبات
پر لە شەوق و زەوق لە سەر تا پات
يەك لە يەك رېك و پىكتەرە بەدەنت
يەك لە يەك بۆنى خۆشترە ئەعزات..."

(شەئرى "ستايشى پىغەمبەر"، ۱۳۱۳)

سەرەراي ئەو راستىيەي كە شاعىر لە ژيانى رۆژانە و ھەلس و كەوت لە گەل خەلكدا،
ھىدى و ھىمن و بىن وەي بوو و وەك سۆفىيە كى بىن ئازارى دوور لە توندوتىژى
نواندن ناسراو، تەنانەت لە شەئەرە سىياسىيە كانىشىدا دياردەي زەبروزەنگ كەمتر

دەبىزىت،^{۱۹} بەلام لە شىعرە ئايىنەكانىدا زۆرجاران زىدەپۆيى دەكات و خۆي بە "سەگى بى پاس و وەر"ى يىغەمبەرى ئىسلام ناودەبات. ديارە ئەوھى من پىي دەئىم زىدەپۆيى زۆر، واھىيە لە پروانگەي ئيماندارانەوھ ئاسايى بنويتى - لەبىرمان نەچىت ئىمە لە جىھانىكى پىژەيىدا دەژىن و ئەو جىاوازيى بىروپايە لە ناو كۆمەلگا و كەسەكاندا كەلنك ئاسايە. ئەوھ نمونەي چەند شىعەرى لەو چەشنەي ئاوات:

"سەگىكى دەم رەشى بى كەلپە، بىر و كۆلكن و نووزن
دەسوورپى خوڤىرپىيە كۆلان بە كۆلان سەد كون و قوژىن
چلئىس و گورگەمىش و بى وەر و بى پاسى ھەر وەك من
بە كارى چى دىن يارەب غەيرى بەخشىن و قەبوول كردن
بەغەيرى پەت لە ئەستو خستىن و بو دەركى خۆ بردن؟"
(پىنج خستە كى "پارنەوھ"، ۱۳۶۵)

"بى پاس و وەر و خوڤىرى، وەك سەگ لە قەسەبخانە...
بى زكر و بە بى تاعەت، بى فكر و خەيالمن"
(شىعەرى "لېووردن"، ۱۳۶۰)

"من سەگىكم، سەگىكى دەرگاتم...
كەسەل و بى وەر و لەپاس كەوتوو...
بىر و بى كەلپە مام و لىقەوماو..."

(شىعەرى "پارنەوھ"، ۱۳۵۲)

۲. ئاوات سۆفییە كى سافى و خاوەن پىبازە؛ موریدانى خانەقاي زەنىل سویند بە سەرى دەخۆن؛ ئاشكرايە دەبى زۆر شىعەرى ناو دیوانە كەشى ناوەرۆكى عىرفانىيان ھەبىت:

"ھەستە برۆ بەر دەركى خاسانى خودا، كامىل!
بمرە، كە لە پاش فەوتت ھەر عىشقە دەدا پرتەو"
(شىعەرى "چش لەم و لەو"، ۱۳۶۰)

^{۱۹} تەنیا لە دوو سىج شىعەردايە كە لاوان و خوینەرانی شىعەرەكانى ھان دەدات وەشوین داگیركەرى خاكى كورد بکەون و تۆلەي لىبکەنەوھ: "ئىستە ھەلکەوتووھ، دەرۆم بە پەلە، دەبکەمە گۆمى خوین و دىمە مەلە" (شىعەرى رۆژى ھەستان، ۱۳۵۲). و: "تا تۆلە لە دوژمنو نەسىنم، جەرگ و دلې پىسى دەرنەھىنم..." (شىعەرى گەسكە كۆلە، ۱۳۵۶)

"من قه رارم وایه ئه و جار تهرکی خوشی کهم به دل
خواردنم نانتیکی رهق بێ، بهرگ و پۆشاکم تهلیس"
(شعیری "سکالا"، بێ تهئریخ)

۳. شعیری سیاسی - کۆمه لایه تی دواى شعیری ئایینی و عیرفانی، پوو په پڕیکی زۆری دیوانی شعیری ئاواتیان کردۆته هی خۆیان. ئاوات کوردستانییه کی نیشمان په روه ره و ئه وه ندهی خه می کۆیله تی کوردی پۆژه لاتی کوردستان به ده ست داگیر که رانی ئێرانه وه ده خوات، به هه مان راده ش له بیری به شه کانی دیکه ی خاکه داگیر کرا وه که یدا یه:

"ژیر چه پۆکه ی ئه م و ئه و هه ر به شی ئیمه ی مه رد بوو
با له مه و لاره به ئازادی و سه ره به ستی بژین..."

ئه ندامی کۆمه له ی ژیکاف بووه و له ویدا به ناوی نهیتی "زرنگ" وه ناسرا وه ^{۲۰}:

"ئه ی کاکى "زرنگ" شیعرت پاکى وه کوو قهند وایه
تغلی دلی کوردستان بوی هه ر له گو پروگالا"

(شعیری "ئالا" بۆ هه لکردنی ئالای کوردستان له بۆکان، ۱۳۲۴)

"ئه ی زرنگ تۆش رۆح و گیانی خۆت فیدای ئه و زاته که

تا بلێن پیت ئافه رین ئه ی رۆله یی مه شه ووری کورد!"

(شعیری "به یداغ"، له په سنی پێشه وا قازی محه ممه ددا، ۱۳۲۴)

ئاواتیش وهك زۆر کهسی دیکه، دواى هه لوه شان وه ی ژیکاف و سه ره له دانی حزبی دیموکراتی کوردستان بۆته ئه ندامی ئه و حزبه نوپیه. له ماوه ی ته مه نی کورتی کۆماری کوردستان (۱۳۲۴ تا ۱۳۲۵) دا، نایب سه درى لقی حزب بووه له شاری بۆکان و بهرپرسی لقی حزبه که له گوندی 'گهردیگلان'یش که ملکی خۆی بوو. ههروه ها له

^{۲۰} وهك گوترا، ئاوات له کۆمه له ی ژیکافدا ناوی نهیتییه که ی "زرنگ" یان "زرنینگ" بووه و له دوو شعیری "ئالا" و "به یداغ"یشدا که سالی ۱۳۲۴ گوتراون، هه ر خۆی به "زرنگ" ناوبرده کردوو. ئه و شاعرانه له بهر ده ستی که سدا نه ما یوون و دواى ئه وه ی ژماره کانی پۆژنامه ی کوردستانی سه رده می کۆمار سه رله نوێ له باشووری کوردستان چاپ کرانه وه، ئه م دوو شیعره سه ریان هه لدا یه وه و به پێژ کاک جه عفه ری کورپی شاعیر له کتیبی "شاری دل" دا چاپی کردنه وه.

پئی وڤه سمی هه لکردنی ئالای کۆمار له بۆکاندا مامۆستا هه ژار شیعریکی ئه وی
خویندۆته وه:

"له هه موو کوردی ولات بئی پیرۆز
خاسه وانهی که له گه ل مهن دلسۆز..."

(شیعری "ئالای پیرۆز"، ۱۳۲۴)^{۲۱}

یه ک شیعریشی له گۆفاری کوردستان و دوو شیعری له رۆژنامه ی کوردستان
(هه ردوکیان چاپی مه هاباد) دا بلاو کراونه ته وه.

یه که میان به ناوی 'زرننگ' هه وه یه:

"دویشه وی دله رایبه راندم بئی گوتم هه سته، به لان
هه سستی خوت رایگره، تیفکره، که دوژمن به ربه لان"
له ژماره ۴ ی گۆفاری کوردستان، بانه مه پری ۱۳۲۵ دا بلاو بۆته وه.

دوو هه میان "برای خو شه ویست سه یه کامل له تاریفی رئیس جمهور کوردستان دا
هه لیه سته" و له ژماره ۸، رپیه ندانی ۱۳۲۴ ی کوردستاندا چاپ بووه:

"هاته [دهر] ئه و رۆ له میحنت میله تیی مه غدووری کورد
که نه ئاوات و مه رامی خو هه موو ره نجووری کورد..."

سپهه میان که "له رۆژی ۱۳۲۵/۳/۹ له کاتی هه لکرانی ئالای مقدسی کوردستان له
گوندی گه ردیگلان خو تیراوه ته وه"، له ژماره ۵۵، جۆزه ردانی ۱۳۲۵ ی رۆژنامه که دا
چاپ کراوه:

"له و پارچه سی رهنگی وه ک بالی هوما ی ئالا
هه ودایه کی لئی بۆوه، فهوری له ملم ئالا..."
(شیعری "ئالا"، ۱۳۲۴)

^{۲۱} ئه و شیعره، له ژماره ی یه که می گۆفاری هه لاله ی چاپی بۆکان (ره شه مه ی ۱۳۲۴ ی هه تاوی) دا
بلاو کراوه ته وه

دوای ههرهسی کۆماری کوردستانیش بۆ ماوهی دووسال کهوتوته زیندانی پژیمی ئیرانهوه له چهند شاری ئیران له کوردستان یان دهرهوهی ئەو، حەبس کراوه. له کۆنگرهی دووههمی حزبی دیموکراتدا (۱۹/۱۱/۱۹۶۴)، که به بێ ئاماده بوونی ئەو به پێوه چوو، به ئەندامی فەخری کۆمیتەیی ناوهندیی حزبه که ههلبژێراوه.

۴. به شیک له شیعره کانی ئاوات غهرامی، واته عاشقانهن و لهو شیتوه شیعرا نه دا هه ندیک جار گه لیک سه ره که وتوووه:

"عاشقی رووی دلبهری بینگهردی وهك مینایه دل
دای له دهس هه رچی که بووی بهو سات و بهو سه ودایه، دل"
(شعیری "سات و سه ودا"، ۱۳۲۹)

"دلی من موبته لای بالا بلندی نه وجوانیکه
له دهوری دین و ده چن دایم، عه جایب پاسه وانیکه!"
(شعیری نان و خوان"، ۱۳۵۹)

"ئه گه رچی پیرم، ئەمما وهك منالان
دلّم ده شنی له بۆ سه روویکی نه ورهس"
(شعیری "سه روی نه ورهس"، ۱۳۳۴)

"مه مکی خرپ کردوو ه یارم، دوو هه ناری ساوان
بێ ئەوهی کهس ده سی لێدا، گه یون بێ تاوان"^{۲۲}
(شعیری "باسی سه ر"، ۱۳۵۱)

۵. ئاوات که سایه تیه کی ره فیک دۆست بووه و دۆستایه تی گهرم و گورپی له گه ل هه ندیک شاعیری کوردی ناوچه که و خه لکانی دیکه ی شار و دێی موکریان دا، بیک هیناوه. به شیک له شیعره کانی پوو لهو که سانه گوتراون:

"له ئەحوالی 'ئیمامی' گه رده پرسن چۆنه بێ ئیوه
سه ری سوورماوه له م کۆیستانه دا بێ هه مده م و نیوه

^{۲۲} تاوان کۆی تاوه به واتای هه تاو

ئەگەرچى گىياوگىزى ئەم سەرزەمىنە سەوز و تىراۋە،
بەلام بۇ من لە دوورى ئىۋە وشك و پر چل و چىۋە
فېداتان بىم، ۋەن لوتقو ھەبىن، رۇژى ھىلاكەتمە
نە بەن، بىن نىۋىشانىم، بىنە لام ھەر كامىل'م نىۋە!"
(نامە بۇ مامۇستا 'ھەقىقىي'، ۱۳۳۲)

۶. بەشىكى كەم لە شىعرە كانىشى تەرخانى بنەمالەي خۇي كراون ھەر لە مام و برا و
بىرازوۋە بىگرە تا ئامۇزا و خەزوور؛ بەلام بە رەسمى سەردەم ھىچ ناۋىك لە ھاوسەر و
كچ و بە گىشتى ئەندامانى مېيىنەي بنەمالەكە لە شىعرە كانىدا نىيە.^{۳۳}

"ھەر رۇژ ھەلات، دۇعا و تەمەننايە تا شەۋى
كاكە! قەزات لە خۇم و لە ھەرچى ھەمە كەۋى"
(شىعرى "دۇعاي رۇژان"، ۱۳۵۳ بۇ سەيدى زەنىلى براگەورەي خۇي)
"كۆي چۈۋە ئەمسال برا خەم خوارە كەم؟
سەدھەزار خۇزگەم بە سالى پارە كەم!"
(شىعرى "نازارە كەم"، ۱۳۵۳ بۇ ھەمان كەس)

"چراي بۇ خانەدان و جىگەيى فەخر و موباهاتى
خودا حىفرت بكا، مامە! ئەمەن بۇت قۇچى قوربانم"
(شىعرى "چراي خانەدان"، ۱۳۳۳ بۇ حاجى بابەشىخى مامى خۇي)

"ئىمامى مالى كاۋل بوو، نەما ھىزى، شكا بالى،
لە تاۋ مامى ۋە كوۋ بابى لە ژىنى خۇي ھەراسانە"
(شىعرى خەزانى گول، ۱۳۳۸ بۇ ھەمان كەس)

"جەرگ و دل بۇ تو برىندارە عومەر!
ھەر بىسىم عاجزى، دە كولىمەۋە"
(شىعرى "ئابوۋژىمەۋە"، ۱۳۴۵ بۇ سەيد عومەرى بىرازاي)

^{۳۳} ئەو تەلىسىمە لە باشوورى كوردستان گەللىك زووتر لە رۇژھەلات شكا و بۇ نمونە، حاجى قادرى كۆيى،
مەلای گەورە و موفتى پىنجوتى سلىان لەۋە نە كەردۇتەۋە باس و ناۋى كچانى خۇيان بەئىننە ناۋ شىعر و قسە
و وتارىانەۋە.

"وهك دەلئىن، نازاد بووه، سەد شوكر، كاك سەيد مستەفا بۆيە دىنيا پىر بووه ئەورۇ لە دلخوشى و سەفا"

(شيعرى "جەزنى ئيمە"، ۱۳۶۴ بۇ نازادبوونى سەيد مستەفاى سەيادەت ئامۇزى خۇى لە زىندانى كۆمارى ئىسلامى)

۷. دواى ھەموو ئەوانە، ئاوات لە ھەندىك شيعرىدا لەگەل خۇى دەدوئىت و باسى خۇى و ژيانى بۇ خويئەر دەكات. ژمارەى ئەو شيعرە "شەخسى" و "خوسوسى" يانە كەمە، بەلام گەلىك لەدل نرىك و راستگويانەن:

"... ئىستە من تەنھا لە گوشىكى جىھاندا مامەوہ

بىكەس و بىدەر، ھەزار و گوشەگىر و بەرپەرى..."

(شيعرى "قەرزدارى"، ۱۳۳۵)

"... كامىلى بىچارەكەى بى يارەكەى ئاوارەكەم

ئافەرىن، تو چا دەكەى گرتوونە دونيا سەرسەرى!"

(شيعرى "من كوتم"، ۱۳۳۵)

۸. جيا لەو بابەتانە، ناوەرۇكى شيعرەكانى ئاوات داوئىتى كىشاوہ تە سەر ھەندىك مەسەلەى كۆمەلايەتى و سروسىتى كە جيا لە لايەنى ھونەرىى شيعرەكان خۇى، دەكرى كەلكى مېژووئىيان لى وەربگىرىت، بۇ نمونە لە رېگەى ئەوانەوہ بزائرىت لە چ سالىكى تايەتدا لافاوا، زەلزەلە و سەرما و سۆلى زۆر لە ناوچەى ژيانى شاعىر (بەگشىتى موكرىان)، ژيانى لە خەلك تىكداوہ، رېنگاوبان بەستراوہ و بى تفاقى زيانى لە ژيانى ئاژەلى ناومال داوہ. وەك نمونە، لېرەدا لىستەى ناوى ئەو شيعرانە دەھىنم كە بۇ بەھارى ناوچەكەى گوتوون، دەشزانىن كە بەھار بۇ گوندنشىنىكى وەرزىر خۇشترىن وەرزى سألە:

بەھار، چ بەھارىكە!، كاتى بەھارە، بەھارى بى گەشە، بەھارى سارد، بەھار ھاتەوہ، بەھارى تازە، زەماوەندى بەھار، بەھارى گول، سروەباى بەھار، شنى بەھار، بەھار ھات، بەھارى ناخۇش، نەسىمى نەو بەھار، بەھارستان، شاباشى بەھار، كەى بەھار واىە؟ (۱۷ پارچە)؛ بە ھەمان شىوہ بۇ پايز و زستانى ناوچەكەش...

۹. خالىكى سەرەكىى ناو زوربەى شيعرەكانى ئاوات گەرانىەتى بەشوئىن وونبووہكى نادىاردا. نۇستالژىيەكى قوول و خەمىكى بى سنوورى دوورى لەو وونبووہ مەتەلۇكەى

ژیان و يەك له خالە بەرچاوه كانی ناو بەرهمه كانیته. چیه تی ئەو ههست و شعوره كه سه رتا و كۆتایی ژیا نی بهیه كه وه بهستۆته وه، پروون نییه و هاسانیش نادۆزریتته وه. ته نانهت و یده چیت خودی شاعیریش به هه موو ماوه ی ته منی، به شویتیدا گه پیت و نه یدۆزیتته وه، ئەو گه پان و پشکینه نهك هه ر له شیعره كانی به لكوو له هه لسو كه وتی رۆژانه و چوونه ناو دهروونی خۆی و ته نانهت له ویته فۆتوگرافییه مات و بی حاله ته كانیشیدا ده رده كه ویت. ئەوه چ دوانه یه كه لئی وون بووه و له كه یه وه لئی ته ريك كه وتوووه كه هه موو ماوه ی ته منی بهس نه بووه بۆ دۆزینه وه ی و به كگرتنه وه یان؟ ته نانهت دوور نییه باوه ره قورس و قایمه كه ی به خالقیکي نادیار ئاویته ی ئەو ههست و هه ول و بۆچوون و گه پانه بیت و ئەمی له جیاتی ئەو، یان ئەوی له شویتي ئەم داناییت. كی ده توانی بزانی؟ دهرووناس، كۆمه لئاس، شیعرناس؟ نازانم!

به كورتی، ده كری سهد كامیل ئیمامی (ئاوات) به بیرمه ندیکي هه ستیار، هونه رمه ندیکي خاوه ن رپياز، شاعیریکي نیشتمانپه رست و موسولمانیکي سۆفی مه سلهك بناسین كه ژیان و بارودۆخی كۆمه لایه تی- ئابووری، له قوژبنی گونديكی ترینجان دبوو، كه شویتي ئەو نه بوو، جا ئە گه ر به جهسته نه یده توانی له و قه فزه ته نگه بیتته ده ری، هه ولی ده دا سواری شابالی شیعره كانی بیت و له بۆكان و مه هاباد بچیتته مالی حه قیقی و هیمن و له باشووری ولات سه ردانی سه نگه ری پیرۆزی پینشمه رگه ی نیشتمان و دۆست و براده رانی خۆشه ویستی خۆی بکات كه چه کی شه ره فیان هه لگرتوووه و به خویتی خۆیان داكۆکی له خاكه پیرۆزه كه مان ده كهن. هه ر ئەو ژیا نه نابه دلّه، دل ناسکی كردبووه وه و له رینگه ی هه ندیک له شیعره كانیته وه ده توانین به هاسانی ههست به ته نیاییه له بن نه هاتوووه و ئەو خه مۆکیه هه میشه ییه ی ژیا نی بکه یین.

"كامیل به ته نی مایه وه، ئەژنۆیه تی هاوال

بۆیه به خه م و ده رده وه ئیستی ده سه وه ئەژنۆم" ۲۴

(شعیری "بۆ هاوالی رۆیشتوو"، ۱۳۴۱)

^{۲۴} له و لایه نه وه، واهیه بکرت ژیا نی ئاوات به ژیا نی مامۆستا هیمن بشوبه نین كه بۆ ئەویش "شیلاناوی" قه فزیک بوو:

"ره فقیان، چا که ئیوه خه لکی شارین، وه کوو من نین، به شی زورتان ئیدارین به لام من خه لکی لادیم، سه گ به حالم، دژ و دامو، که نه فت و دهس به تالم" (هیمن، شعیری "راوه به راز")

شوپن ھەلگرتن لە شاعیرانی پێش خۆی

بە بۆچوونی من، ئاوات زیاترین کاریگەری هونەریی لە شاعیرانی فارسی وێژ وەرگرتوووە و لەو بواردەدا، شاعیرانی کورد لە پلە یەکەم دوواتردا وەستاوان. ھۆکاری مەسەلە کە ئاشکرایە: لە سالانی ڕەشی حوکمی ڕەزاشادا کەل بە موویە ک بەند بوو و سیاسەتی یەک ولات، یەک نەتەو، یەک زمان"ی ئەتاتورکی بە زۆری سەرنیزە لەسەر گەلانی کورد و نازەربایجانی و بەلووچ و عەربی ئێرانیشدا بەرپۆوەدەبرا، کتیی کوردی لە جەوھەر قاچاختر بوو و شاعیرانی ئەو سەردەمە ئەستەم بیانتوانیایە بیانین و بیانخویننەو؛ ئەوێ کە لەبەردەستی شاعیری کورد لە قوژبێکی کوردستاندا ھەبوو دیوانی شاعیرانی فارس یان فارسی وێژ و ئەو گۆفارە ئەدەبیانە بوون کە بە فرسەخیش لە زمان و شیعەر و ئەدەبی کوردی نزیك نەدەبوونەو.

شێوازی شوپن ھەلگرتنە کە ئاواتیش لەو شاعیرانە، بریتی بوو لە ئیستقبالی کیش و سەروا، قەرز وەرگرتنی وشە و ڕستە کە ھەندێک جار تا ڕادە تەزیمین و تەلمیح و دوویات کردنەوێ میسراع یان فەردیکیان دەروات و دەگاتە قۆناغی وەرگیرانی سەرجم غەزەلی شاعیرێک (بیانی، پەروین ئیعتیسانی، لاهووتی کرماشانی و...).

لە ناو شاعیرانی کلاسیکی ئێرانیدا، شاعیرانی وەک مەولەوی، سەعدی، نیرامی، حافزی شیرازی، فیردەوسی و تەنانەت شاعیرانی کەمتر ناسراوی وەک شاطر عباس صبوچی... کارتیکەرییان لەسەری بوو بەو شێوەیە کە ئیستقبالی کردوون یان بە تەلمیح و شێواژەکانی دیکە ئەدەبی، ئەو کارتیکەرییە لە شیعەرەکانیدا پێشاندەو:

"بیا، بیا کە با تو مرا ماجرائی هست

بگویی اگر گنهی رفت و گر خطائی هست"

(سەعدی شیرازی)

تو دانی باتو مرا عهد و ماجرائی هست

ز خاکپای تو بر خاطر م صفائی هست

(ئاوات، شیعری "شفا"، ۱۳۵۲)

"مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو..."

(حافزی شیرازی)

مەزەرەعی خالی خۆم دیوێ من و داسی کول

(ئاوات، شیعری "چی بدرووم؟"، ۱۳۵۳)

"روزها گر رفت، گو رو باک نیست،

تو بمان ای آنکه چون تو باک نیست"

(مهولهوی رۆمی)
تو بمان ای چون تو کس غمخوار نیست
چون تو کس با مستمندان یار نیست
(ئاوات، شعر "هشیار نیست"، ۱۳۴۵)

ههروه‌ها:

"بشنو از نی چون حکایت میکند
وز جدائیه‌ها شکایت میکنند..."
(مهولهوی رۆمی)
بیه له و قامیشه چۆنت پتده‌لئ
پیت ده‌لئ خیرا به سۆزی من هه‌لئ...
(ئاوات، شیعری "وهك مه‌سنه‌وی"، ۱۳۴۵)

له ناو شاعیرانی سه‌ده‌کانی دواتر به‌تایبته‌ت هاوچه‌رخانی خۆی له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، شیعری په‌روین اعتصامی، لاهووتی کرماشانی و ... ته‌نانه‌ت ئه‌و شاعیرانه‌ی وا شیعریان بۆ گۆرانیه‌ی فارسییه‌کان هۆنیوه‌ته‌وه و له فارسیدا به "ترانه سرا" ده‌ناسرین وهك "ره‌ی معیری"ش چوونه‌ته‌ ناو جیهانی فیکری و شیعیری ئاواته‌وه. بۆ نموونه، ئه‌و شیعره‌ی وا په‌روین بۆ کتلی قه‌بره‌که‌ی خۆی نووسیوه:

"اینکه خاک سیهش بالین است
اختر چرخ ادب پروین است..."
ئاوات ئاوا وه‌ریگێراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی:
"ئه‌وی وا خاکی ره‌شی بۆته‌ سه‌رین..."

دوو غه‌زه‌لی خواره‌وه‌ی ئه‌بولقاسم لاهووتی کرماشانیش:

"شنیدستم غم را میخوری، اینهم غمی دیگر
دلت بر ماتمم میسوزد اینهم ماتمی دیگر..."
و:

"فقط سوز دلم را در جهان پروانه میداند
غمم را بلبل کاواره شد از لانه میداند..."
هه‌ردوکیان به‌م شیویه‌یه چوونه‌ته‌ ناو شیعره‌کانی ئاواته‌وه:

وه کوو بیستم غه مت خوار دووم، ئه ویش بۆ من خه میکی تر
دلّت بۆ ماته م سووتا، ئه ویشم ماته میکی تر
و:

به تنیا گیانه که م سۆزی دلّم په روانه ده یزانی
خه می دل بولبولیکی بی گول و بی لانه ده یزانی...

یان دوو غه زه لی په هی موعه ییری:
"همچو نی مینالم از سودای دل
آتشی در سینه دارم جای دل"

و:

"سیاهکاری ما کم نشد ز موی سپید،
به ترک خواب نگفتیم و صبحدم خندید..."
له شیعری ئاواتدا به م شیوه یه په نگیان داوه ته وه:
به فری خه م دیسان له سه ر کوستانی دل
که وتوو، په روخواوه ده رک وبانی دل

و:

وه ک قه لم دایمه ن سیاکارم،
بۆیه به و زولفی توه دلبه ستم

له ناو شاعیرانی کوردیشدا، پش هه موو که س نالی کاریگه ریی له سه ر شیعری ئاوات
بووه. ئه وه دوو نمونه ی ئه و شوین هه لگرتنه، گه رچی نمونه ی دیکه شی زۆرن:

"ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ
دل چونکه میسلی خونچه یه بۆیه ده پشکوئ..."
ئاوات:

هه ر کاتی نه و به هاره که دنیا ده کا نوئ
سارا ده پۆشئ به رگی سه وز، گول ده پشکوی
شه و بۆ و هه لاله، نه رگس و نه سرین و نه سه رهن^{۲۵}

هه ره ها ئه م قه سیده ناسراوه ی نالی:
"قوربانی توژی ریگه تم ئه ی بادی خوش مروور،
ئه ی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوورا!..."

^{۲۵} له په راوتی چایی جه عه ردا هاتوو: "له سه ر جی و بانی مردنی گوتوو."

له شيعرى ئاواتدا بۆتە:

قوربانى تۆزى پېنگەتم ئەى سرۈكەى سەحەر،
ئەى شارهزا و بەلد بە ھەموو كىنو و دەشت و دەر!..."
(شيعرى 'سرۈكەى سەحەر')

ئەم شيعرەى ئەحمەد موختار بەگى جافىش:

لەخەو ھەلسن درەنگە مىللەتى كورد، خەو زەرەرتانە
ھەموو تەئرىخى عالم شەھىدى فەتخ و زەفەرتانە
لە شيعرى ئاواتدا پەنگدانەوھى بووہ:
وھرن تۇخوا كە چاوم وا لە مەلبەند و گوزەرتانە
وھرن رۇحم وەكوو پەروانە دايم دەورى سەرتانە
(شيعرى 'پۆزى زەفەر'، سالى ۱۳۴۵)

ئاوات ھاوپپى و كەم و زۆر ھاوتەمەنى مامۇستا ھەژار بوو. تەركىب بەندىكى زۆر
پازاۋەى ھەپە كە لە يەكەمىن بەندىدا كارتىكەرى شيعرى "ھەلۇ ھەربەرزە"ى مامۇستا
ھەژار بە پرونى ديارە:

"پايزە، دار و دەوھن رەنگ زەردە
با، تەزوو سەردە، بەتتوز و گەردە..."
(ھەژار)

پايزە، دار و دەوھن بىن پەنگن
قەل و مەل، بولبولەكان بىدەنگن...^{۲۶}
(شيعرى 'پايزى ئاوات')

باوھكوو ئاوات شيعرى نوئى واتە بىن كىش و سەرواى نەگوتوۋە بەلام ھەندىك جار
پەچاۋى پىيازى شيعرى مامۇستا گورانى كردوۋە و لەو فۇرپە شيعرى يان لاىكەم
لەو قالبە عەرووزىيە نوپىيەى ئەو نىزىك بۆتەوہ. بۇ نمونە:

^{۲۶} دووريش نىيە ئەو كارتىكەرىيە لە پېنگەى شيعرى ھەلۇى نەمەر 'سوارەى ئىلخانى زادە'وہ بوويت كە دۆستى
بەنەمالەى ئاوات بوو:

"پايزە دار و دەوھن بىن بەرگە، دل پەشوكاۋى خەپالى مەرگە..."

...زه نيم دا له نيو باخ شوخى وا ده گهړئ
دل كهوته كوته كوت، چاوم بوى دهر پهړئ
باخه وان له حاند روژ چاوى قهت هه لئا يه
ده لى چوڼ سهنجنيك بدهم له و بالا يه
تتوكى نار هقى له سهر نه و كو لمانه
وه بز انم له سهر گول تتوكى بارانه...
(شيعرى 'بههار هات')

يان:

كه برژولم له سهر چاوم شه تل بوو
به دل زانيم له ژير پيتا چقل^{۳۷} بوو
سهر و چاوم به جووت دانا له پيتاو
نهشت ويرا قهدهم دانتيه سهر چاو...
(شيعرى 'پيتاو')

كه لك وهر گرتن له پهنه و مه ته لى كوڼى كورد

"سه بيد و پير و فه قيرم، وهره ليم قه و ماوه
بو مننه نه و مه سه له "باوه لى باويكى به"
(شيعرى 'نامه بو نوورى'، ۱۳۶۳)

كه سيك كه بيه ویت به شوین سهره هه وداى نه و باسه دا بگهړپت و شويته واری
په یوه ندى ناوات به فهره نگی كوڼى كورده وه بگړپت، له زوربه ی شيعرى ديكه ی
ناواتيشدا نه و نيشانانه ده دوزيته وه: وهك "زه ده ی په نجان و ده ستى په رى"، "كه ول
به عرز دادان"، "باى واده"، "ده ستى ماندوو و زگی برسى"، "به فرى سهران"، "شيرين
ته شى دهر پىسى"، "خاسه كه و"، "گه سكه كو له" و

^{۳۷} له ده قه كه دا وهك چقل هاتووه.

کاری من له سر دیوانی شیعره کانی ئاوات

دهزانی دیوانی شیعره کانی ئاوات دووچار و به دوو شیوه چاپ کراوه.²⁸ کاری شیکردنه وه و له سر نووسینی شیعره کانی ئاوات که ئیستا به دهستی منه وه یه، سیههه ههول ده بیت بۆ چاپی شیعره کانی، به لام به شرح و اتاکردنه وه یه که یه کیانه وه. کاری من بۆ ماوه یه که ته نیا له سر بنه مای دیوانی چاپی ئه نیسی به پیره ده برا، که تاقه نوسخه ی به رده ستم بوو. دیوانه که، له ریگه ی شاره زایی ماموستا ئه نیسی له کاری ریگه خستنی بابه تیانه ی شیعره کانه وه، ده یوانی متمانه ی خوینتر و یه که له وان من، وه ده ست به ییتیت. دیوانه که له سر ده می ژیا نی شاعیر دا چاپ کرابوو و ناشکرایه ده بی له باری ده قی شیعره کان، ناو و عینوایان یا خود ریگه وتی سال و مانگی هۆنرانه وه ی شیعره کانه وه که م و زور مۆرکی ره زامه ندیی ئه ویشی به سره وه بوو بیت. به لام دوا ی نزیکه ی سالیگ کار کردن له سر ئه و بنه مایه، نوسخه ی چاپی ئاغا سه ید جه عفری کورپی شاعیرم گه یشته ده ست و له و قۆناغه به دوا وه، سرچا وه ی سره که ی کاره که م بوو به و چاپه تازه یه که هه ندیک تایبه تمه ندی با شتری هه بوو و ده کرا که لگی زیاتری لئ وه ربگیریت، به لام تا کۆتایی کاریش چاپی ئه نیسی وه که سرچا وه ی دو وه م هه ر به ده ستمه وه مایه وه و شیعره کانم فهد به فهد له ریگه ی به رانه ردانانی هه ردوو چاپه که وه ساغ کردنه وه.

گیسه ی "عینوان" ی شیعره کان

به شیکری به رچا وه له شیعری ناو چاپی ئه نیسی، ناویان له سر دانه نرا وه، له کاتی کدا سرجه م شیعره کانی ناو چاپی جه عفر خا وه نی ناو و عینوان. بۆچی وه هایه؟ نایا شاعیر دوا ی چاپی دیوان له لایه ن ماموستا ئه نیسیه وه که وتۆته بییری ناودانان له سه ریان؟ یا خود کاک جه عفر و هاو کاره کانی ئه و کاره یان به ریوه بردوو؟ له حاله تی یه که م دا، مافی خا وه نه که یه تی به ره مه م کانی خۆی - که پۆله ی ئه ون، به هه ر ناویگ بانگ بکات. به لام ئه گه ر ئه و کاره له لایه ن که سانی دیکه وه کراییت، که سیکی وه ک کاک جه عفری کورپی شاعیر، که له نزیکه وه ئاگاداری پۆحیات و

28 به که م، "دیوانی ئاوات - سه ید کامیلی ئیمامی زه نیلی، له سر نووسین و ناماده کردنی سه ید نه جمه دینی ئه نیسی" دو وه م، "شاری دل: دیوانی سه ید کامیلی ئیمام زه نیلی (ئاوات) (کامیل شا)، ناماده کار: سه ید جه عفر ئیمام زه نیلی، پندا چورونه وه: ئه حمده مه ولانی و سه لاهه ددین ناشتی."

هه‌لۆیسته‌کانی باوکی بووه و خۆیشی خاوه‌ن زه‌وقی ئه‌ده‌بی و شیعریه، واهه‌یه‌یه‌ك له‌ باشترین كه‌سه‌كان بێت بۆ ناو له‌سه‌ر شیعره‌كان دانان. به‌لام ئه‌ودهم ده‌كری قسه‌ له‌سه‌ر جوانی و ناشیرینی، چاکی و خراپی و پرهبه‌پێست بوون یان نه‌بوونیان بكریت. به‌ تایه‌ت كه‌:

یه‌كه‌م، ناوی زوربه‌ی هه‌ره‌ زۆری شیعره‌کانی چاپی جه‌عفه‌ر هه‌مان ئه‌و ناوه‌ نین وا له‌ چاپی ئه‌نێسیدا هه‌ن.^{٢٩}

دووهمه‌م، چه‌ند شیعره‌ له‌ چاپی جه‌عفه‌ردا هه‌ن كه‌ پێكه‌وه‌ هه‌لگری یه‌ك تاقه‌ناون و ئه‌وه‌ش ده‌بێته‌ هۆی سه‌رله‌ شێواویی خۆینه‌ر. بۆ نموونه‌، شیعری زستان. وه‌ك پێشتریش گوته‌را، ئه‌و پرسیاره‌ به‌ ئیمه‌یلی كاك جه‌عفه‌ر وه‌لامدرايه‌وه‌. له‌ ئیمه‌یله‌كه‌دا نووسرابوو هه‌موو ناوه‌كان كاك جه‌عفه‌ر له‌ سه‌ر شیعره‌کانی داناون نه‌ك خودی شاعیره‌.

وه‌رگێڕانی شیعری شاعیران

سه‌رنجێکی ساکاری شیعری ئاوات ڕاده‌ی تێكه‌لاویی ئه‌و له‌گه‌ڵ جیهانی شیعری كوردی و فارسی به‌ باشی ده‌رده‌خات. من شاره‌زایه‌كم له‌ شیعری عه‌ره‌بی نییه‌ و هه‌ربۆیه‌ش باسیکی لێوه‌ ناکه‌م به‌لام ئاشکرایه‌ ده‌بی ئاوات وه‌ك فه‌قی و مه‌لا و كوربه‌شیخ عه‌ره‌بییه‌کی باشی زانییته‌. ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌و شاره‌زایه‌ چ شویتێکی له‌ سه‌ر شیعره‌کانی داناوه‌ و کامیه‌ك له‌ شیعره‌کانی ئه‌و کارتیكه‌رییه‌یان تێدا به‌دی ده‌كریت، نازانم. ته‌نیا یه‌ك شتم لا ڕوونه‌: ئاوات شاعیرێکی غه‌زله‌ وێژه‌ و مرخی شاعیریه‌كه‌ی له‌ جیهانی شیعری فارسیدا په‌روه‌رده‌ كراوه‌. ئه‌گه‌ر شویتی زۆری شیعری عه‌ره‌بی له‌سه‌ر بوايه‌ ده‌بوو شیعریکی عه‌ره‌بی یان وه‌رگێڕاوی شیعریکی ئه‌و زمانه‌ له‌ دیوانه‌كه‌یدا به‌دی بکرایه‌ن یاخود چاوه‌ڕوان بین دیواری شیعره‌کانی له‌جیاتنی غه‌زله‌ به‌ قه‌سیده‌ هه‌لچنریت و له‌و قه‌لبه‌ عه‌رووزیه‌دا نیشانه‌کانی ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌ب بیه‌نین - دیارده‌یه‌ك كه‌ نه‌ك هه‌ر نییه‌ به‌لكوو پێچه‌وانه‌كه‌ی گه‌لێك ئاشکرایه‌. غه‌زله‌ شێوازی

^{٢٩} له‌ ماوه‌ی کارکردنم له‌سه‌ر دیوانه‌كان، هه‌رگیز نه‌متوانی بۆ ناسینه‌وه‌ی شیعره‌كان و به‌رانه‌ر یه‌ك دانانان، به‌ ته‌واوه‌تی كه‌لك له‌ پێستی دوو چاپه‌كه‌ وه‌رگرم. به‌ تایه‌ت كه‌ پێستی ئه‌نێسی له‌ سه‌ر بنه‌مای عینوانی شیعره‌كان دانراوه‌ و نه‌ده‌کرا بزانی عینوانی تایه‌ت، له‌ چاپی جه‌عفه‌ردا بۆته‌ چ عینوانێك؟ بۆ نموونه‌، شیعری "جنێو شه‌ر" ی چاپی جه‌عفه‌ر، له‌ چاپی ئه‌نێسیدا "په‌وه‌ند"ه‌ ... هتد.

سهره کی شیعری فارسی (وکوردی) یه له حالیکدا زوربهی شاعیرانی عه‌ره‌ب، هه‌ر له کۆنی پیش ئیسلامه‌وه تا سه‌رده‌می ئیمه، قسه‌ی دلّیان به قه‌سیده ده‌رپرپوه.³⁰ هه‌رچۆنیک بیت ئاوات چه‌ند پارچه شیعری فارسی وه‌رگه‌راوه‌ته سه‌ر کوردی که پیشتر ئاماژه‌م پیکردن.

ته‌قتیعی شیعره‌کان

یه‌ک له چاکیه‌کانی چاپی جه‌غه‌ر ئه‌وه‌یه که تیندا به‌حری عه‌رووزی هه‌موو شیعره‌کان (جگه له دانه‌و دوان)، ده‌ست نیشان کراوه. ئه‌م کاره له چاپی ئه‌نیه‌یدا به‌رپۆه نه‌چوو و له ئه‌نجامدا، لیره‌ش ئه‌و شیعرا‌نه‌ی وا ته‌نیا له چاپی ئه‌نیه‌ی وه‌رگیرون و چاپی جه‌غه‌ر نه‌یگرتوون، ته‌قتیع نه‌کرا‌بوون تا ئه‌وه‌ی کاک جه‌غه‌ر زه‌حمه‌تی کینشا و به‌ دوو ئیمه‌یلی رۆژی ۲۰۱۸/۵/۶ به‌حری زوربه‌یانی بۆ ده‌ست نیشان کردم. گه‌رچی به‌داخه‌وه ئیستاش هه‌ن ئه‌و شیعرا‌نه‌ی وا ته‌قتیع نه‌کراون. له کۆتاییدا ده‌بێ بلیم دیوانی شیعره‌کانی ئاوات گه‌لێک لایه‌نی تایه‌خۆیان هه‌یه که له‌م سه‌ره‌تایه‌دا باس له‌م نه‌کردوون به‌لام له‌ شه‌رحی شیعره‌کاندا به‌ گوێره‌ی پۆیست ده‌ست نیشانم کردوون. بۆ نمونه، ئه‌و ته‌نزه‌ نه‌رم و نیان و شاراوه‌یه‌ی له‌ هه‌ندیک له‌ شیعره‌کانیدا به‌رچاو ده‌که‌ون:

ده‌ردی کوردم گرتوه، چکه‌م ئه‌من!

یان:

یار دلّی بردبووم شه‌وێک به‌ دزی،

من به‌ رۆژیکه‌ی روون دزیومه‌ ته‌وه!

یان حاله‌تی رۆحی خۆی، ته‌نیا‌یی، که‌وته‌ به‌ر زولم و زۆری خه‌لکانی ده‌ورو به‌ر، به‌رزیه‌ی هیممه‌ت، میوانداری و قه‌رزداریه‌ی شاعیر و گه‌لێک خالی گرنه‌گه‌تر، که له‌ ژیر په‌رده‌یه‌کی که‌لامیه‌ی و شه‌رمی حوزووری شاعیردا شاردراونه‌ته‌وه و ده‌بێ ده‌ربخه‌رین و شی بکریته‌وه. شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و لایه‌نانه و یه‌ک له‌وان، سووکه گۆرانه‌کاریه‌ی که‌ شیوه‌ زمانی ناوچه‌ی بۆکان و سه‌قز بۆ شیوه‌ی زمانی ناوچه‌ی مه‌هاباد که له‌ دیوانی شاری

³⁰ ئاشکرایه ئه‌و بۆچونه‌ رووی له‌ به‌ژنی سه‌ره‌کی شیعری عه‌ره‌ب و ئیرانی و کوردیه‌ دنا عه‌ره‌بیش غه‌زه‌لی گوتوه و فارس و کوردیش قه‌سیده‌یان هه‌یه.

دُلدا چەند جار روويداوه و زۆر دياردهى ديكه، دادەنيم بۆ ئەو شروڤە كاربيانهى وا له پەراوێزى يەكە يەكەى شيعره كاندا دەيانخەمە بەرچاوى خوێتەر.

بەرانبەردانانى دوو نوسخەى چاپکراوى ديوانى شاعير

سەبارەت بە جياوازيى نيوان دوو چاپى ئەنيسى و جەعفەر دەبى بلييم هەرخالئىکم بەرچاو کەوتبیت هەولمداوه له بەشى روونکردنەوهى تاکە تاکەى شيعره كاندا دەست نيشانيان بکەم.

هۆکارى بەشیک لەو جياوازيانە روونە: چاپى ئەنيسى ۲۷ ساليك پيش چاپى جەعفەر بلاوکراوتەوه و ئەودەم هيشتا بەشیک لەو شيعرانە نەگوترابوون.

جگە لە مەسەلەى سەردەم، هۆکارىكى دیکە بۆ جياوازيى نيوان نوسخەکان هەيه ئەو پيش گۆرانیکارى لە هەل و مەرجى سیاسى-کۆمەلایەتى ئيران و کوردستانى نيوان ئەو ۲۷ ساله يە کە دەگونجیت دەرەتانى چاپى بە يەکیان دابیت و بەويدیکە نا. شەپکەى مەلاکانى ئيران و سەرجهم دام و دەزگای کۆمارى ئىسلامى لە سەردەمى چاپى ئەنيسیدا (۱۳۴۵) بە تايبەت لە کوردستان گەلیک توندتر بوو و دياره ئەو بەلایه زیاتر ئاوقای يەخەى مامۆستا ئەنيسى ببوووه.

هەرچۆنیک بیت، هەردوو چاپەکە و سەرجهم چاپەمەنى کوردی لە ماوهى تەمەنى پڕ لە نەهامەتى کۆمارى ئىسلامى بۆ گەلى کورد، کۆسپ و کلۆى زۆريان لە سەر پینگە بووه و خوێنەرى کوردیش لە ماوهى هەموو سەدهى بیستەم و ئەم سالانەى سەدهى بیست و یەكەمدا شارەزایى باشى لەو بارودۆخە نالەبارە پەیدا کردووه و بۆ هەندیک کەمایدەسى و ناتەواویى کارەکان، راستە و راست گەراوه تەوه سەر بنەما سیاسیه کان و لە هەموو هەلسەنگاندن و بۆچوونیکدا، نەبوونى ئازادى و زالبوونى دۆخى ئەمنیهەتى- ئیتیلعاتیى بە سەر کوردستانى ژێر دەستى شا و مەلای وهك هۆکارى سەرەکیى ناتەواوییه کان لەبەر چاو وون نەکردووه. تەمەنى ئەو پڕیمانە کورت بیت کە ئیمەیان بەو دەردە بردووه!

سەبارەت بەو شيعرانەى کە يەك لە چاپەکان بلاوى کردۆتەوه و ئەوتیر نەیکردووه، من لیستە يەكەم نامادە کردووه کە لێرەدا دەبخەمە بەرچاوى خوێتەر.

بەكەم، چاپى ئەنئىسى

سەرجمە ۲۶ پارچە شىئىرى چاپى ئەنئىسى لە چاپى جەغفەردا نەھاتوون. ئەو ە لىستەى ئەو شىئىرانەن كە چاپى ئەنئىسى بۆى تۆمار كىرەوون بەلام لە چاپى جەغفەردا نايانئىن. بە تىگەئىشتى من، ئامادەكارانى "شارى دىل" دەبى بەشئىك لەو شىئىرانەيان بە لاواز زانئىت و ھەر ئەو ەش ھۆكار بووئىت بۆ ەلاخستىيان، بەلام ھۆكارئىك بۆ بەشەكانى دىكە ناتوانم بىدۆزمەو. سەد برىا لە سەرەتاي چاپەكەدا ئامازە بەو مەسەلەيە بىكرائەت. ئەو ە شىئىرەكانن:

۱. رېگاي عىشق: بە رېگاي عىشقدا رۆيم بە سەرسەنگى، خەياللاوى، لاپەرە ۱۷ى

چاپى ئەنئىسى

۲. كەوى كۆلىو: دووچاوى مەستە كىشاويانە ناز، لاپەرە ۲۸
۳. تەندوورى سارد: دۇنيا كە ھەموو ھىچە، بۆچىتە، لەچى وئىلى؟ ۴۰
۴. لەو ەختەو: لەو ەختەو ە بردوويە دىلم چاوى عوقابى، ۶۴
۵. تەبرى دىل: تەبرى دىل بۆ پەر وئو، تەپكە شكاويكى بەسە، ۷۳
۶. قەرزدارى: سەبرى ئەو ەالمە بىن عەقل و شعور و ئەدەبە! ۷۵
۷. من كۆتم: من كۆتم دىل زەدەى پەنجان نەبى و دەستى پەرى، ۹۴
۸. تەلەسم: قەدت ەك سەرو و رووت ھەر ەك گول و مووت، ۹۷
۹. كەين و بەين: ھەچى بووم چوو لە سەر وى، ۹۸
۱۰. خەزانى گول: دەئىن رۆبى لەئىنومە، گيانە ئەو زىبى گولستانە، ۱۱۱
۱۱. پايىز: پايىزە دار و دەو ەن بى رەنگن، ۱۴۳
۱۲. باى وادە (۲) ھەئنايە ھەتاوى كاتى زستان، ۱۶۲
۱۳. سەرەباى بەھار: ھات سەرەباى بەھارى، ۱۶۵
۱۴. بەھار: لەم سەرى سالە سلاو بۆ كوئىستان، ۱۶۹
۱۵. ئەوئىن و ئەجەل: ئەجەل تۆ كىت ھىشت، كىت پامال نەكرد؟، ۱۷۱
۱۶. دلى نەكوللاو: زىدە لە شەوان، ئەمنشەو دىل كەيلە، ۱۸۱
۱۷. بەھار ھات: بەھار ھات، تواو ە فەرى ناو شاخەكان، ۱۸۵
۱۸. ھىلانەى رووخاو: ھەئرووشكا بووم لە لووتكەى شاخى، ۱۸۶
۱۹. مەرگ: ھەلە، ھەل مەرگى كوتوپر لە مرۆ، ۱۹۲
۲۰. خۆش بروايى: يارەبى خىر بىن، قەلى قراندى، ۱۹۹
۲۱. پىناو: كە برژۆلم لەسەر چاوم شەئل بوو، ۲۰۶

۲۲. به بنهت شکاندن: قبیله که ج ناکهم، تاقی برۆته، ۲۰۶
۲۳. چه کی من: چه کی من، گیانه کهم، تیغی خودایه، ۲۰۷
۲۴. چوارینه: گهر خاوه نی کۆشکی شا بووی و سهر به فهلهک، ۲۱۲
۲۵. چوارینه: سووړا دزی تو نه گهر فهلهک، گوئی مه دهیه، ۲۱۳
۲۶. چوارینه: له باوه شم گرت نهو کۆرپه جوانه، ۲۱۷

دووهم، چاپی جه عفر

له چاپی جه عفر دا سه رجه م ۳۰ پارچه شاعر بهرچاوی خوینتر ده که ون، که له چاپی نه نیسیدا دهر نه که وتوون. نه وهی خواره وه لیسته ی نهو پارچه شاعرانه یه. وهک گوترا، به شینک له وانه دوا ی سالی بلا بوونه وهی چاپه که ی نه نیسی گوترا ون و به شینکی شیان ده بیع هۆکاری سیاسی و مه سه له ی سانسۆر لینه گه رایت چاپ بکرین.

۱. جه ژنی نیمه: وهک ده لین نازاد بووه سه د شوکر کاک سه ید مسته فا، لاپه ره ۶۰
۲. ئالا: لهو پارچه سی ره نگه ی وهک بالی هوما وایه، ۷۰
۳. به یداغ: هاته دهر نه ورۆ له میحنه ت میلله تی مه غدووری کورد، ۸۴
۴. ئالای پیروز: له هه موو کوردی ولات بن پیروز، ۹۳
۵. وه کوو فهرهاد: به وتاری وه کوو قهند تووتی شه که ره شکه نم، ۱۲۹
۶. تال و سویری: کوتم با روو له یار و ئاشنا کهم، ۱۳۸
۷. غه ری بی خۆشه ویست: نه ی غه ری بی خۆشه ویست، نه ی دهر به دهر بو نیشتمان! ۱۵۲
۸. دهر دی کورد: دهر دی کوردم گرتووه، چه که م نه م؟ ۱۵۴
۹. نیمامیش دیتن: وه ره نیو باغ و نیو گول و گولزار و چیمه ن وا له سه ر پیتن، ۱۵۵
۱۰. یه کگرتن: راپه رین یه که ده که وین، یه که بکه وین سه رده که وین، ۱۶۵
۱۱. تورجانی خرۆشاو: عالم و عامی له تورجانی وه کۆ بوون بن درۆ، ۱۶۸
۱۲. کزه ی با ی شه مال: به سه روه ت پنده لیم چاوم، کزه ی دئ با ی شه مال نه وشۆ، ۱۷۳
۱۳. نیشتمان: ته ماشا نیشتمان ریک جینگه مؤله! ۱۹۲
۱۴. رۆژی هه ل: سه د شوکور کورده نه ورۆ رۆژی هه له، ۱۹۳
۱۵. شووشه ی دل: که هیمن رۆیی شووشه ی دل شکاوه، ۲۰۸
۱۶. دۆزیومه ته وه: یار دلی بردبووم شه ویک به دزی! ۲۱۶
۱۷. ئاردی نیو دپوو: نیشتمانی خۆشه ویست بو پاره پاره و له ت کرای؟ ۲۲۹
۱۸. ئینقلابی ئیران: ئینقلابی که له ئیران روویدا ۲۳۸
۱۹. وه ره وه گیانه: کینی وهک تو له مه به سه ت رامین؟ ۲۴۹
۲۰. گوئی هیوا: کئ دی وه ها له پر گوئی هیوا بپشکوی! ۲۵۲

۲۱. ئاۋاتى ھۆنەر: ھەر كاتى نەۋبەھارە كە دۇنيا دە كا نوئ، ۲۵۳
۲۲. بەھارى تازە: وا ھات بەھارى تازە، شەنى باى شەمالە دئ، ۲۶۵
۲۳. بەرخى نىر: نىشتمان قوربانى كانىاو و زىنەى زەنوئىرتم! ۲۷۳
۲۴. كام خەبات؟ لەگەل يارى خۆم بە جوانى دەدوئىم، ۲۸۴
۲۵. نىشتمانى كورد: ئەو نىشتمانى بەرز و بەرئىز و جوانى كورد، ۲۸۶
۲۶. ئەۋپەپرى كوردايەتى: دەمىك بە باسى كورد نەكرىتەۋە ۲۸۹
۲۷. خاسە كەو (۲):خاسە كەوئ لە بەندەنى، ۳۰۱
۲۸. خوشك و براين ئەى دوژمنى گەلى كورد! ۳۰۴
۲۹. پوژى ھەستان: پوژى ھەستان و راپەپىنە، وەرن! ۳۱۶
۳۰. قارەمانى نەبەزى كوردستان: قارەمانى نەبەزى كوردستان، ۳۴۰

سېھەم، سەرچاۋەكانى دىكە

ئەو شىعەرئەى وا لە شوئىتتىكى دىكەى جگە لەو دوو چاپە ۋەرمگرتوون:

۱. شىعەرى "راپەپاندن لە خەو..." كە لە ژمارە ۴ ى
گۆفارى كوردستان، بانەمەپرى ۱۳۲۵ دا بلاۋ بۆتەۋە: دوئشەۋى دل راپەپاندەم
پىي گوتەم ھەستە، بەلان
ھەستى خۆت رابگەرە، تىنكەرە، كە دوژمن بەربەلان
۲. "ھەلالە و بەھار!": مەحبوبى نەۋبەھارى من ئەۋرۇ ھەلالەيە، گۆفارى ھەلالە
چاپى بۇكان، سالى ۱۳۲۴. ديارە دوو پارچە شىعەرى دىكەى ئاۋاتىش لە
ھەمان گۆفارى ھەلالەدا چاپكراون بەلام لەبەر ئەۋەى چاپى جەغفەر
ئەۋانىشى تۇمار كرددوۋە، لىرەدا نايانھىنم.

چوارەم شىعەرە فارسىيەكان

ئەو كەمەيەسىيانەى وا لە سەرەۋەتر ئامازەيان پىكرا، تەنبا بۇ شىعەرە كوردىيەكانى ئاۋات بوون. لە شىعەرە فارسىيەكانىشدا چوار پارچە ھەن كە تەنبا لە چاپى جەغفەردا دەبىنرئىن:

- مىگرىم و مىخندەم، چون شمع شىستانم
- سخت بىزارم زجانم، از فشار زندگى
- رفتى و پيش چشم من حاضر و ناز مىكنى

- دیری است که از دوست پیامی نرسیده
دوو پارچەش تەنیا لە چاپی ئەنێسیدا بلاو کراونەتەو:

- رفتی و بردی جان و دلم را

- بی روی تو نیست عید جانم

من لێرەدا سەر جەم ئەو ناتەواویانەى هەردوو چاپە کەم بە شیکردنەو و پەراوێژ نووسینەو خستۆتە بەردەستی خوێنەر، کە ژمارەیان بە سەریە کەووە دەکاتە ۵۶ پارچە شیعری کوردی و ۶ پارچەى فارسی هاوڕێی لە گەڵ هەموو چوارینە یەکی کوردی و فارسی و نامە یەکی شیعری بۆ شاعیرانی دیکە واتە بە زانینی خۆم هیچم جێ نەهێشتوو. دیارە رێژی زۆرم هە یە بۆ ئەو مامۆستانەى کە دوو دیوانە کە یان چاپ کردوو و دەزانم بە بوونی ئەو چاپانەو یە منیش توانیومە کارە کە ی خۆم بەرپۆتە بەرم، بەلام ناتوانم خۆ لەو بپۆرم کە شیعریکی ئاوات لە سەرچاوە یە کدا هاتبیت و من لەبەر هەر هۆکارێک بلاوی نە کەمەو. لێرە لە ئوروپا نە هۆکاری سیاسی و ئاسایشی بۆ ئەو کارە هە یە و نە منیش ئەو مافە بە خۆم دەدەم لەسەر خواستی خۆم یە ک یان چەند پارچە شیعەر لە بەژنی سەرەکی دیوانی شاعیرێک کە بە داخووە ئیستا لە ناوماندا نە ماو، هەلاوێرم.

خشته یە ک بۆ بەرانبەردانانی چاپی ئەنێسی و جەغفەر. ئەو شیعرانە ی لە یە ک یاندا هاتوون و لەو بتر یاندا چاپ نە کراون

بابەت	تەنیا لە چاپی ئەنێسیدا	تەنیا لە چاپی جەغفەردا	لە سەرچاوە ی تر	سەر جەم جیاوازی یە کان
شیعری کوردی	۲۶	۳۰	۱	۵۷
چوارینە ی کوردی	۳	---	---	۳
نامە ی شیعری بۆ شاعیران (بە کوردی)	---	۱۸	---	۱۸

۶	---	۴	۲	شعری فارسی
---	---	---	---	چوارینه‌ی فارسی
۱	---	۱	---	نامه‌ی شعری بۆ شاعیران (به فارسی)
۸۵	۱	۵۳	۳۱	سەرجه‌م

بوختە‌ی ژماره و ئامار بۆ شعری ئاوات

- سه‌ید کامیلی ئیمامی (ئاوات)، به گوێره‌ی ژیننامه‌یه‌ك كه كورپی خۆی پینکی هیتاوه و له سه‌ره‌تای "شاری دل- دیوانی ئاوات" دا چاپ کراوه، له سالی ۱۲۸۲ی هه‌تاوی^{۳۱} له گوندی 'زه‌نبیل' ی نێوان بۆکان و سه‌قز له‌دايك بووه.
- به گوێره‌ی هه‌مان سه‌رچاوه، له رۆژی ۱۳۶۸/۶/۵ی هه‌تاویدا،^{۳۲} له مالی كورپی خۆی له شاری سه‌قز كۆچی دوایی كردوووه.
- به‌و پینیه، ئاوات ماوه‌ی ۸۶ سال له ژياندا بووه.
- سه‌رجه‌م شیعره‌کانی ئاوات، به غه‌زله و مه‌سنه‌وی و قه‌سیده و پینچ خشته‌کی و ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند و قه‌تعه و چوارینه‌وه، که له نێوان سالانی ۱۳۱۰ و ۱۳۶۸ دا، به کوردی و فارسی گوتراون ۲۹۳ پارچه‌ن.
- دیوانه چاپکراوه‌کان، هه‌یچ شیعریکی ئاواتیان له‌م حه‌وت ساله‌ی خواره‌وه‌دا تۆمار نه‌کردوووه:

۱۳۶۱ و ۱۳۶۷، ۱۳۴۴، ۱۳۳۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۶، ۱۳۱۲

واهه‌یه له‌رینگه‌ی ژیننامه‌ی شاعیر و رپووداوه سیاسی- کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و سالانه‌وه، که به‌شیکیان له هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی ناو ده‌قی ئه‌م کاره‌ی مینشدا

^{۳۱} سالی ۱۲۸۲ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ر بووه له‌گه‌ل ۹ مانگی سالی ۱۹۱۳ و ۳ مانگی سالی ۱۹۱۴ ی زاینی

^{۳۲} رۆژی ۱۳۶۸/۶/۵ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ر بووه له‌گه‌ل ۱۹۸۷/۸/۲۷ ی زاینی.

رەنگيان داۋەتەۋە، دوور ونزىك ھۆكارى بىدەنگ مانەۋەى شاعىر لە ۷
سالەدا بناسىن:

دىارە بەشىك لە شىعرە كان رېكەۋتى گوتراىان دىارى نەكراۋە و ھەربۇيەش
دەگونجى بەشىكىان لە ۸ سالەدا گوترايىتن.

ئەگەرى دىكەش دەكرى ئەۋە بىت كە شاعىر لە ۷ سالەدا شىعرى گوتىت
بەلام لە ماۋەى چۈۋنە زىندان و ھەلسوۋپاۋىيى سىياسىي خۆى و سەيد تاهىرى
كوپىدا شىعرە كان كەۋتىتتە دەست داگىركەرى ئىرانى و لەناۋ چۈۋىتتەن، يان
بە ھۆى ترس لە زەبر وزەنگى رېژىمەۋە، خۆى و كەس و كارى لەناۋيان
برىدىتن. كەسانىك كە ئەۋ سالانەيان لەبىرە دەزانن حكومەتى شا دۋابەدۋاى
ھەرەسى كۆمارى كوردستان (۱۳۲۴) و ئىعدامى خەباتكاران لە سالانى ۱۳۲۴
و ۱۳۲۵دا، ھەرۋەھا دۋاى كۆدىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژى ۱۳۳۲ و دەۋرۋوبەرى
راپەرىنى چەكدارانەى سالانى ۱۳۴۷ و ۴۸ ى ھەتاۋى، چۈن ھىرشىان
دەھىتايە سەر مالى خەلك و خەباتكارانيان دەگرت و ژاندرمە و ئەرپەش و
پۆلىس و ساۋاك ئەگەر پەپە كاغەزىك يان شىعەرىكى كوردىيان لاي كەسىك
بدۆزىايەتەۋە چ بەلايەكىان بە سەر خۆى و بنەمالە كەى دەھىتا.

• ئاۋات سەرجم ۳۱ پارچە شىعرى فارسى لى بەجى ماۋە، كە برىتىن لە ۲۵
غەزەل و ۴ چۈارىنە و ۲ نامەى شىعەرىي (بۇ حەقىقى و ھىدى).

• رېكەۋتى سال و مانگى ۷ پارچە شىعرى فارسىي ئاۋات دىارى نەكراۋن.
• لە ناۋ ئەۋ شىعرە فارسىيانەى ۱۳۳۱ و دوامىيان لە سالى ۱۳۶۳ ى ھەتاۋىدا گوتراۋن. واتە ئاۋات
بە شىعرى كوردى دەستى پىكردۋە و ۲۱ سال دۋاى يەكەمىن شىعرى
كوردى، يەكەمىن شىعرى فارسىي خۆى گوتۋە.

• ئەگەر ژمارەى ئەۋ ۲۹۳ پارچە شىعرانەى ۱۳۳۱ و ۲۱ سال دۋاى يەكەمىن شىعرى
گوتۋونى، بەسەر ۵۱ سالى شىعەرگوتنىدا دابەش بەكىن، دەردەكەۋىت كە
سالانە نىزىكەى ۶ پارچە شىعرى گوتۋون و ئەۋە بۇ ھەمۋە ماۋەى ۸۶ سالەى
تەمەنى، دەكاتە سالانە كەمتر لە ۴ پارچە.

• كهوابوو، ئاوات شاعىرى "زۆر بى و بۆر بى" نەبوو! و ئەگەر شىعەرى واى گوتىت كه بەدلى خۇى نەبوويت، واھەيە وەك ھەموو شاعىرىكى سەرکەوتوو، فەوتاندىتى و نەيھىشىت ئىمە چاومان پىي بکەويت.

وەك گوترا، سەرجم بابەتى ئەم كىتتە، سەرەتا لە شىوہى وتارى ھەفتانەى سەر ماڤەرى پۇژھەلات-بۇكاندا دەكەوتە بەرچاوى خويئەران و ھەرھەفتە، يەك لە شىعەرەكان بە شەرح و پوونكردنەوہكانى منەوہ بلاو دەكرانەوہ. ئەم كارە نزيكەى شەش سالى خاياند. لەو ماوہ دوورودرئەدا، واھەيە ھەلسەنگاندن و بۇچوونەكانى من تووشى گۇران ھاتىتتن يا شىوازى بەرپوہبردنى كارەكەم چاكتتر يان خراپتر بوويت. لەئەنجامدا، خويئەرى ئىستاي كىتتەكە وا ھەيە لە ھەندىك شوتندا ھەست بە دووپات بوونەوہى بابەت يان چەشنە جياوازييەك لە بۇچوونەكاندا بكات كە ئاكامى ئەو مەودا زەمەنيەى نيوان سەرەتا و كۆتايى كارەكەيە، گەرچى لە دواقۇناخدا ھەولى يەكخستن و پىك و پىك كردنى ھەمووشيان دراوہ.

كىشەيەكى دىكەى من دەستكەوتنى زانيارى بوو سەبارەت بە ئاوات و شوپى ژيانى و خەلكانى دەورووبەرى. ئاشكرايە بۇ كەسيك كە لە ناوخۇى ولات بژى، گەردوكۇى زانيارى لە خەلك و دۆست و ناسياو و خزم و كەس و كارى شاعىر گەلىك گونجاوتر و ھاسانتر دەيت، بەلام بە داخەوہ من ئەو دەرەتانەم نەبووہ و ئەوى لئەدا نووسىومە بەگشتى لە شىعەرەكانى ئاواتم وەرگرتوون يان لەو دوو سەرەتايەى كە بۇ ديوانە چاپكراوہكانى نووسراوہ و ئەوہش واھەيە ھەندىك خويئەر پازى نەكات. پۇچوون بە ساىكۆلۇجى تاكەكەسى و بنەماى باوہر و ھەلوئىستە ئايىنى-كۆمەلايەتيەكانى ئاواتدا دەيتوانى روخسارىكى روونتر لە ئاوات پيشانى خويئەر بدات بەلام ئەوہش خۇى تەنگزەيەكى تازەى دەخولقاند و رووبەرووى باوہرى باوى خەلك و دياردە ئايىنيەكانى ئەوانى دەكردمەوہ كە نە بە ئەركى خۇمى دەزانم و نە لاىكەم لە بارودۇخى ئىستاي ولات و زاليەتى ئىسلامى سياسى بە سەر ناوچەكەدا گونجاوہ. بەكورتى، ئەوہى ئىستا دەكەويتە بەرچاوى خويئەر، پيشاندەرى كەم و كورتتەكى زۆرە كە بەشى زۆريان ھى من و بەشىكىشيان ھى بارودۇخەكەن. من ئاگادارى گەرتەكان ھەم و بۇ ھەموويان داواى لئبووردن لە خويئەر دەكەم. ھىچ دياردەيەك ناتوانى مۆتلەق بيت و بۇ من كە بە دل و گيان ماوہيەكى چەندسالەى تەمەنم سەرفى

کاره که کردوو هه ئه وئنده بهسه توانییتم ههنگاوێک له ناسین و ناساندنی ئاوات و شیعره کانی نزیك بيمهوه و هاوڕێی له گهڵ زهحمهتی مامۆستا یان ئه نسی و جه عفه ری ئیمامی و هاوکاره کانی، دهراویکم له ژبان و جیهانی بیر و ئه ندیشه ی ئاواتی نهر روون کردییته وه.

خالیکیتر ئه وه یه به هۆی جیا کردنه وه ی شیعره کان له سه ر بنه مای ساله وه، نه کراوه غه زهل و قه سیده و ته رجیع به ند و ئه وانتر به شوین یه کدا به یتم یا خود با به تی ئایینی و سیاسی و کۆمه لایه تی و پیکه وه دابنیم که ده شکرا وایت به لام ئه وده م ده بوو بیروکی ساڵ و ریکه وه ته کان بنیمه لاره و ئه وه م پێ باش نه بوو.

ئامازه به یه ک خالی دیکه ش به پیویست ده زانم. من له هه لسه نگاندن و به رانه ردانانی شیعره کانی ئاواتدا هه ستم به نزیکیه تیه کی زۆری شیعری ئاوات له گه ل شیعری فارسیی شاعیرانی شیوازی عیراقی کردوو. له م کاره دا ده سته قه سدیك له کاردا نه بووه؛ نه ویستوو مه له بایه خی کاری شاعیر که م بکه مه وه و نه هه رگیز ویستوو مه سه روه ری و گه وریه یه ک به شیعری فارسی بیه خشم. شاره زایانی میژووی شاعر و شاعیرانی کورد ئاگاداری کارتیکه ری شیعری فارسی له سه ر شاعیره کانی خو مان هه ن و که سیکی که هه ولی هه لسه نگاندن و بنه مادۆزینه وه ی شیعری شاعیریکی خو بی ده دات، که سیکی درۆزن ده بیته ئه گه ر ئه و په یوه ندی و کارتیکه ری یانه ببینیت و راینه گه ببینیت. ئه وه ی لیژه دا گو تراون هه مووی پشت ئه ستوو به به لگه ی ناو خودی شیعره کانن که له لایه ن میژووی ئه ده بی ئه و دوو زمانه شه وه پشتراست ده کریته وه. با خوینته ر له نیازی پاکی من درۆنگ نه بیته و راسته قینه وه ک ئه وه ی هه یه ببینیت.

سپاسنامه

له کۆتاییدا سپاسی زۆری مامۆستا سه ید جه عفه ری ئیمام زه نیلی کورپی کامیل شا ده که م بۆ به ده نگه وه هاتن و یارمه تیدانم له زۆر بواردا وه ک ناردنی ده قی سه رجه م شیعره کانی 'شاری دڵ'، که بوو به هۆی کارهاسانییه کی زۆر و له ئه نجامدا مه جبوور نه بووم هه موو شیعره کان جارێکیتر بنوسمه وه. هه روه ها ته قتیع کردن و ناردنی به شیک له و شیعرا نه ی وا له 'شاری دڵ' دا ته قتیع نه کرابوون یارمه تیه کی گه وره بوو بۆ من و بۆ خوینته رانی ش. به هه مان شیوه سپاسی مامۆستا نه جمه دینی ئه نسی ده که م که یه که م

دیوانی شیعره کانی ئاواتی بلاو کرده وه و من به یارمه تی ئەو چاپه توانیم دەست به کاره که ی خۆم بکه م.

سپاسی زۆری کاک نادر فه تھی (شوانه) سه رنووسه ری مالپه ری پۆژه ه لات- بۆ کان و کاک برایمی فه پشی ده که م، که ئه رکی ئاماده کاری و بلاو کردنه وه ی هه فتانه ی شیعره کان و پاشان سه رجه می دیوانه که یان له سه ر ئەو مالپه ره به نرخه گرت ه ئه ستۆ. کاک نادر له ماوه ی نزیک به شه ش سالدا ئەم بابه ته هه فتانه یه ی راسته و پسته کرد و له سه ر لاپه ره ی یه که می مالپه ره که ی خۆیانی دانا. له و ماوه یه دا واهه یه سه دان جار ته نانه ت دوا ی بلاو بوونه وه ش هه له و په له کانی بۆ راست کردیتمه وه، گۆرانه کاری تیدا داییت و بۆ چوونی خویته رانی تیدا گرتیته به رچاو. من هه رکات بیر له ماندووی نه ناسی و دلپاکی و خۆنه ویستی ئەو مرۆفه هه لکه وتوو ه ده که مه وه گه شینی ده رژیته ناو بیر و بۆ چوونه وه و ژبانی کۆمه لایه تی ناو کۆمه لگای کورد ته ژی له رووناکی ده بینم. له هه موو ماوه ی ئەو سالانه و سه ره رای سه دان گۆرانه کاری ناو ده قه کان و زیاد و که م کردنی دوا ی بلاو بوونه وه یان، تاقه یه ک جاریش رووگرژی و گله یی و گازنده م له روخسار و کرده وه ی ئەو گه وه رپیاوه دا نه دیت. ده زانم له گه له خه لگی دیکه ش وه ها بووه و ئەو رۆحه گه وه ریه ی له خۆشه ویستی نیشتمانه که ی و خواستی خزمه ت کردن به گه له که ی سه رچاوه ی گرتوو ه. نادر خزمه تکاریکی بی دیعایه و بیده نگی گه له که مانه و کورد تا کاتی که سانی وه ک ئەوی هه بیته، ئاسۆی روونه.

ههروه ها سپاسی زۆری کاک جه لالی سه یاده ت، ئامۆزای شاعیر ده که م بۆ روونکردنه وه کانی سه باره ت به به شیک له شیعره کان و گه لیک یارمه تی دیکه. کاک جه لال نه ک هه ر خۆی بابه ته کانی بۆ روون کردوو مه ته وه، به لکوو چه ند جاریش بوو به ئالقه ی په یوه ندیی من له گه له کاک جه عفه ری کوری شاعیر، ههروه ها هه ولی دا لیره وله ویش زانیاریم بۆ گردو کو بکات. له پیناو هه موو ئەو یارمه تیانه دا سپاسی ده که م.

سپاسی تایه تم هه یه بۆ به رپتر دوکتۆر کامران ئەمین ئاوه، که ئەم کتیبه ی وا ئیستا ده که ویتته به رده ستی ئیوه به ره می زه حمه تی زۆر و پیندا چوونه وه ی چه ندجاره ی ئەوه. من له وه لامی ئەو هه موو ئه رکه ی بۆ بلاو کردنه وه ی کتیبه که گرتیه ئه ستۆ جگه له سپاس و پیزانییه کی پر به دل چی ده توانم بکه م؟

به هه مان شیوه، سیاسی زۆری رێژدار چیمه ن ئیلهخانیزاده ده کهم بۆ کاری هه نهرمه ندهانی له سهر پووبه رگ و به رپێژ مه سهوود ره واندوست بۆ رپیکهستن و دیزاینی کتیبه که و کاک عه تا مو فتی بۆ کینشانه وهی نه خشه ی ناوچه ی ژیا نی شاعیر.

له ماوه ی چه نده سا ل بلا و کردنه وه ی هه فتانه ی شیعره کانه، له پینا و پوونبوونه وه ی گه لینگ لایه نی تاریکی شیعره کان و پووداوه کان، یارمه تیم له زۆر کهس خواست که واهه یه ناوی زۆریانم له بیر نه مایه ت. لێره دا سیاسی هه موویان ده کهم. ههروه ها سیاسی زۆری کاک که ریم ئیلهخانی ده کهم که نوسخه ی کتیبی 'شاری دل' ی بۆ ناردم و مه ودای کاره کهم به و یارمه تیه ی ئه و به رفراوان بووه وه. ده ستی ئه و به رپێژانه و هه موو ئه و خه لکه زۆره ی وا له ماوه ی ئه و چه نده سا له دا پووی پرسیار و یارمه تیخوازیم تیکردوون، خۆش یه ت و له پینا و خزمه ت به فرههنگی گه له که ماندا سه رکه وتوو بن.

له کۆتاییدا، بچ ئه مه کی ده بیته ئه گه ر سیاسی گه لی ده خوینته ران نه کهم - ئه و که سانه ی وا له و ماوه دوور و درپێژه دا خۆیان به خویندنه وه ی بابه ته که وه خه ریک کردوو و به نووسین یان له رپێگه ی ته له فون و په یامه وه، کهم و کورتیه ی کاره کانیان پێ راگه یاندوو و له پێش هه موویاندا به رپێژان دوکتۆر عه زیز قاده ری و ره حیم به رامزاده؛ سیاسی زۆر بۆ هه مووان.

خوشک و برایانی به رپێژ،

باری کورد به تایبه ت له بواری فرههنگیدا که وتوو و سه رجه م کولتوو ره که مان له لایه ن چوار دوژمنی بچ به یه نه ته وه له مه ترسیی توانه وه دایه؛ ئه گه ر هه رکهس له به گوێزه ی توانای خۆی ده ستی هیممه ت بۆ پاراستن و مانه وه ی ئه و فرههنگه له میژینه یه درپێژ نه کات، ئه سه مه بارمان بگاته مه قسه د. به ئاواتی دیتنی رۆژی پوونا کتر له ئیستا بۆ گه له که مان!

ئه نوه ر سو ئلتانی

له نده ن، ۲۰۲۲/۱/۳

شعره کانی نأوات

شيعرى سالانى ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹

پيرست: رپۇز و تەم، بەھار ھاتەو، بۇخۇشەويستى خودا، ستايشى پىغەمبەر، خۇش
بروايى، پەيوەند، تيروكەوان. تەختەي سەرتاۋ، ئاخىرى زەمانە، مەجنون وەرە، پاشاي
بەھار، بۇ ئاگادارى، مەحشەر، پى پەرستم، بەختى خەوالو، كاسەي بەتال، دلى
مەفتون، پارانەو، گوارە، شىن و پىكەنين، پايز، ئەي خودا، ھەردرۇيە، زمانى دل،
ياكەريم!

پۆژ و تەم

پەرچەم و زولفی^{۳۳} لە سەر پوومەتی وەك پۆژ و تەمە
بە ھەناسەم مژ و تەم زوو دەپەوئ، عومری كەمە
پۆژی پووی دەردەكەوئ، بەرگی ھەژاری پووتە
ئاهی من زوو دەپری دەستی درپژی زەلەمە
ھەر وەكوو باخی بەھەشت وایە سەراپا بەدەنی
بەژنی بەرزی وەكوو تووبایە^{۳۴} لە باخی ئیرەمە
بەشی من چۆن ھەبە لەو سێبەر و بەرگ و بەری ئەو
وەكوو بیستوومە بەتەنیا بەشی خەلكی ھەرەمە^{۳۵}
چاوە لەمن دادەگرئ، وەختە ملم بشكینم،
دیمەلای توورپەبە لیم، لوا ئەو لوتف و كەرەمە!^{۳۶}
لە منالیمەوہ تا ئیستە جەفام كیشاوە
بۆیە سوپ ماوہ سەرم، كەللەمە وەك جامی جەمە
دلی ئاوارەیی 'كامیل' بەكولە پۆژ وشەوئ
چاوەپئی ماچی^{۳۷} لەلیوانە، چ زۆرە، چ كەمە

ئاشی چۆمی زەنبیل، ۱۳۱۰ ی ھەتاوی^{۳۸}
(لاپەرە ۲۸ ی چاپی ئەنیسی و ۱۹۴ ی چاپی جەعفەر)

۳۳ . زولفی، چاپی ئەنیسی

۳۴ . تووبایە، چاپی ئەنیسی

۳۵ . ھەرەمە، چاپی ئەنیسی

۳۶ . كەرەمە، چاپی ئەنیسی

۳۷ . ماچی، چاپی ئەنیسی

۳۸ . چاپی ئەنیسی شوین و ریکەوتی گوترانی شیعەرەكە دەست نیشان نەكردووہ.

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.

ناتەبايى، گەوهەرى سەرەككى ئەم شيعره و زۆرىكى دىكە له شيعرهكانى ئاواتە. وىدەچىت شاعير له هەموو قوناغەكانى ژياندا له سەر دوورپياني هەلبژاردن و هەلسەنگاندى رېگادا بووييت. ئەگەرى دىكە ئەو يە شاعير فەلسەفە يەكى تايەتى بۆ ژيانى كۆمەلايەتى هەبووييت و خۆى له دۆگم و خۆپەرستى و ئىستىدادى پەئى دوور پراگرتييت. هەرچۆنىك ييت، هەست دەكرىت شاعير له زۆر رووداوى ژيانى پۆژانەيدا بە گومان و هەستەوه هەنگاوى هەلبايتتەوه يان ئەگەر له هەندىك هەلوئىست گرتنى سياسيدا قورس وقايمى و نەگۆرپى و باوەر بەخۆيى نوانديت، بەپيچەوانە، له كارى هونەرى و بىركردنەوهى فەلسەفیدا "شەككاك" و نادلنيا بووييت و زانايانە خۆى له جەزمىيەتى گەنجانە دوور پراگرتييت.

با سەريكى شيعره كه بكەين و بەهەندىك شوئيدا بچينەوه:

زولف و روومەت، پۆژ و تەم، هەناسە و مژ، ئاهى مەزلووم و دەستى دريژى زالمان، بى بەشى و بەختەوهرى، چاوداگرتن و توورەبوون، پۆژ و شەو، زۆر و كەم و... ئەوانە كاتالۆگىكن لەو ناتەبايانەى وا زىهنى شاعيران داگرتەوه و له مەوداى كورتى حەوت فەردى شيعره كەدا چەندەها جار خۆيان دەرختووه. ئىستا پرسىار ئەو يە چ تۆفانىك له مېشكى شاعيردايە و چ گژەبايەك هەلى كردووه كه نيشانەى دەرەكيان دركاندنى ئەو چەمكە ناتەبا و دژ بە يەكانەن؟ بۆچى شاعير لەعەينى دووان له تەبايەكان (سەنعەتى مراعات النظر)، گرنگايەتى تايەت بە ناتەبايى (سەنعەتى تضاد) دەدات؟ له خويئدەوه يەكى ساكارى شيعره كەدا، خويئەر يەكرىزى و يەكەتتەيك له نيوان پەرچەم و زولف، مژ و تەم، يان سيبەر و بەرگ و بەردا نايينت و دەست بەجى هەست بە قورسايى بارى زولف و روومەت، پۆژ و تەم، پۆژ و بيبەرگى هەزاران، هەروەها ئاه و زالمان دەكات. له راستيدا ناتەبايى پۆچىكە بە تان و پۆى ژيانى شاعيردا گەپاوه و لەم شيعره شدا خۆى دەرختووه؛ ئەو پۆچە ناديارە ئەگەر بە چا و نەبينت، ديسان بەهاسانى هەستى پئەكرىت و خويئەر بۆ ئەو هەست پئكردە پئويست ناكات زۆر خۆى ماندوو بكات، پۆژ لەژيەر هەوريشەوه هەر دەناسرئتەوه!

ئاوات لئيرەدا پۆژى له گەل تەم و مژ بەشەپداوه! پەرچەم و زولف له لايەك و روومەت له لايەكتر سەفيان بەستووه و بەبەرچاوى شاعيرەوه و رەنگە هەر لەبەر چاوى ئەويش،

كەوتونەتە شەرى يەكتر. شوبھاندنەكان ھەمان شوبھاندنى كۆنباون: يەكيان بەر ژۆر و ئەوى دىكە بە تەم شوبھىتراو، بەلام كاميان رۆژە و كاميان تەم؟ ئاشكرايە بۆ ساغكردنەوى واتا دەبى "لف و نشر" ەكە بشىوتىن و يەكەمى رىزى يەكەميان لەگەل دووھەمى رىزى دووھەمدا پىنكەو دەبىن و دووھەمى رىزى يەكەمىش لەگەل يەكەمى رىزى دووھەم. كەوابوو، پەرچەم و زولف تەم، و روومەت رۆژە. شاعىرىش لەوھى وا ئەو تەمە بەرى رۆژى گرتووھ توورپە بەلام ھىچى پىن ناكرىت جگەلەوھى ھەناسەى ھەسەت ھەلكىشىت و ھىواى ئەوھ بخوازىت كە تەمەنى تەم كەم بىت و زوو پرەوېت بۆئەوھى چاوى بە روومەتى دلدار بکەوېت!

من بۆچوونىكى تايەت بەخۆم سەبارەت بە وشەى "ماچى" لە فەردى كۆتايى شىعرەكەدا ھەيە. بە گوێرەى چاپى ئەنىسى:

"چاوپرەپى ماچى لە لىوانە چ زۆر و چ كەمە"

بە بۆچوونى من كىشەكە، كىشەى ژمارە و زۆرى و كەمىيە. ئەگەر وشەى "ماچى" راست بىت و شاعىر واى گوتىت، ماچى واتاى يەك تاقە ماچى ھەيە، ئىتر زۆر و كەمى لە درىژەى رستەكەدا واتاى نامىنەت و لە خویندەنەوھ ياندا ھەست بە بۆشايەكى واتايى دەكرىت. ئىستا ئەگەر لە جياتى "ماچى" بنوسىن "ماچى" و ئاواى بخوینەوھ:

"چاوپرەپى ماچى لە لىوانە، چ زۆر و چ كەمە"

ئىتر ناتەواوى نامىنەت و دەزانىن شاعىر چاوپرەپى ماچى سەر لىوى يارەكەيەتى چ زۆر بىت و چ كەم، چ يەك ماچ بىت كە ئەو پىن قانىعە و چ زياتر، كە ديارە باشترە! من ئەم دىرانەم نووسىبوو و بلاوم كەردبووھە كە چاوم بە دەقى چاپى جەغفەر كەوت و دىتم لەویدا ناتەواويە كە چارەسەر كراوھ. بەلام لە دەقى تۆماركراوى دەنگى شاعىر و مامۇستا ھەژاردا، خودى شاعىر ەك "ماچى" خویندۆتەوھ لە كاتىكدا مامۇستا ھەژار كەلكى لە شىوازى "ماچى" ەرگرتووھ.

بە ھەمان شىوھ، من لام وا نىيە شاعىر وشەى "كەرەمە" ى بە /ر/ ى گەرە نووسىت لەبەر ئەوھى پىشتر "باخى ئىرەمە" ى ھىناوھ كە پىتى /ر/ لەویدا نەرم و نىان و سووكە و قورس نىيە. ھەمان بۆچوونم بۆ "زەلەمە" و "كەرەمە" ھەيە كە ھەست دەكەم ئەگەر بە "زەلەمە" و "كەرەمە" بنوسىرەن و بخوئىرەنەوھ شىعرەكە و پىچووتر و ناسكتر دەكەن لەوھى ئىستا. كىشەى وشەى "كەرەمە" لە چاپى جەغفەردا چارەسەر كراوھ بەلام چ لەوى و چ لە تۆمارى دەنگى شاعىر خۆى و مامۇستا ھەژاردا وشەى "زەلەمە" بە پىتى

ل/ و "كەرەمە" بە پىتى /پ/ دەبىسرىت و ئەوئەش مەجبوورم دەكات لە بۆچوونى
 خۆم پاشگەز بىمەو، كە دەش بىمەو. المعنى فى بطن الشاعر!
 جگە لەو سەنئەتە ئەدەبىيانەى وا لە سەرەوئە باسىان كرا، شاعىر لە سەرجهمى شىعرە كەدا
 بە پىتى /ر/ مۇسقىيە كى خۆش بە گۆيى بىسەرى شىعرە كەدا دەدات، جا چ /ر/ ى
 سووك بىت و چ /ر/ ى قەلەو. بۆ نمونە لە مىسراعى "پۆزى پووى دەردە كەوئى،
 بەرگى ھەژارى پووتە، شەش جار لە ھەردوو شىوازە كەى پىتى /ر/ كەلک وەرگىراو؛
 واھەيە ئەو فۆرمالىسمە تەواو بەھەلکەوت و بە بىن ئاگادارىيى شاعىر پىك نەكەوتىت و
 ئاوات بە دەستەقەسد كرديتتى. مىسراعه كانى دىكەش كەم و زۆر بە ھەمان شىوئە:
 "پەرچەم و زولفى لەسەر پوومەتى وەك پۆز و تەمە"، و فەرد و مىسراعه كانى
 دىكەش...

ئەوئە لەو دەگمەن شىعرانەيە كە لە ھەردوو چاپەكەدا يەك عىنوانى ھەيە و
 ھۆكارە كەشى دەبى ئەوئە بىت كە شاعىر بە دەنگى خۆى عىنوانى پۆز و تەمى پىنداوئە.
 وەك لە سەرەوئە تر ئاماژەم پىكرد، ئەم پارچە شىعرە لە كۆپىكدا بە دەنگى شاعىر خۆى
 و مامۆستا ھەژار تۆمار كراوئە. ئەوئەى خوارەوئە تۆمارى ئەو دەنگانەيە كە بە سپاسەوئە
 لە حىسابى كاك جەعفەر حوسەين پوور (ھىدى) لە سەر پووپەرى "ساوند كلاود"
 وەر مگرتوئە:

<https://soundcloud.com/hedi-jh-3/zyvu6qlmxf6e>

بەحرى عەرۆزىيى شىعرە كە،

رمل مئمن مئبون محذوف: فەلاتن فەلاتن فەلاتن فەلاتن

بهار هاته وه

بهار هاته وه، گول دهن پيدا
چيمن، سهوزايي، نهو پروا پيدا
تووي دله كه ي خوم هه لگرت بو نهو
له مه لبه ندي وي چه ندم له ريدا
گولاله سووره بيته پيشوازي
با لئي بيرسن مه يلي به كي دا^{۳۹}
ههروهك دل ده چن، سوور و خويناوي
بو پيشواز باشه، بوي بووه شهيدا

زهنيل، ۱۳۱۲ ي هتاوي
(لاپه ره ۱۰۴ ي چاپي نهيسي و ۶۳ ي چاپي جه عفر)

عنواني نهو قه تعه چوار فهدريه له ميسراعي يه كه مي مه تله عه كه ي وهر گيراوه و له
ههردوو چاپدا وهك يه كه.

شوئن و سالي گوتراي شيعره كه له ههردوو چاپدا گوندي زهنيل و سالي ۱۳۱۲ ي
هتاوي راگه ييناوه كه ده كاته سالي ۱۹۲۳ و ۲۴ ي زاييني. بهم پيه، نه گهر يه كه مين
شيعري بلاو كراوه و راگه ييناوي تاوات نه بيت، لاي كه م يهك له يه كه مينه كاني ده بيت.

^{۳۹}. چاپي جه عفر نيشانه يه كي پرساري له كوتايي نه م فهدره داناوه. بهلام من نيحياتم كرد و دامنه نا له بهر
نه وه ي ميسراعي دووه مي وهك رسته بهك ده خوئيمه وه كه كرداره كه ي 'وجه التزامي' يه واته شاعير ده لي يا
بچن لئي بيرسن تايا مه يلي به كي دا. گهر چي زوريش نه گونجاو نيه كه سيك بيكات به رسته ي پرساري و
بلي بچن لئي بيرسن 'تايا مه يلي به كي دا؟' ئيتر له ويلا به شي كوتايي ميسراعه كه ده بيته پرساري.

شيعره كه كارتېكهرى بېسارانى و به گشتى شاعيرانى هه ورامىي له سهره، كه بنه چه كى شاعيريش ده گه پېته وه بۆ ئه و ناوچه يه:

"ها، يهين پهيدا... نيشانه ي وه هار، ها، يهين پهيدا" (بېسارانى).

له گۆرانىيه كى نهمر حه سهن زېره كېشدا، به هه مان ناوى 'به هار هاته وه'، ده ركه و توهه. من دلنيا نيم گهلو حه سهن زېره ك يان گۆرانى بېژېكى ديكه ي كورد شيعره كه ي ئاواتيان كردۆته گۆرانى يان شيعره كه خۆى بنه ماى فۆلكلورى هه بووه و ئاوات شيعره كه ي خۆى سهره تا له سهر مايه يه كى فۆلكلورى دامه زرانده ئىنجا مىسراع و فەردى ديكه ي لى زياد كردوه؟⁴⁰ زال بوون به سهر فۆلكلورى نه ته وايه تيدا هونه رېكى مه زنه و گهلېك له شاعيرانى ديكه ي كورديش به گوڤره ي توانا چوونه ته ئه و بواره وه؛ بۆنمونه نه مران پيره ميترد و نالى و هه ژار. نهمر سه يفولقوزاتى قازيش يه ك له رچه شكينه كان بوو بۆ نزيك كردنه وه ي شيعرى عهرووزى له فهره ننگى ئاپۆره ي خه لك له موكرىان، به تايهت له ژيانى گوندنشىنى و له شيعره كانيدا كه لكى به رېئ و جېئ له په ند و مه ته لى كوردى وه رگرتوهه. سه يف گهلېك بابه تى باوى ناو خه لكى به ليزانىيه وه هيتاوه ته ناو شيعرى خۆيه وه؛⁴¹ ئاواتيش وه ك هه ژار وه يمن و هيدى و حه قيقى و خاله مين و نوورى،⁴² قوتايى قوتابخانه ي شيعرى سه يف بوو.

ئىستا با سه يرېكى شيعره كه بكه ين: قه تعه يه كى غه راميهه. 'ئه و' واته دلدارى شاعير كه سايه تى يه كه مى شيعره كه يه و له راستيدا شيعره كه سه بارهت به وه و وا هيه هه ر بۆ ئه ويش گوترايىت. مىسراعى يه كه م، دامه زراندى سهره تايه و وه ك به هاريه ي قه سيده و پۆزانى كۆن، باسى هاتنه وه ي به هارى كردوه به لام ته نيا به يه ك مىسراع؛ ئىنجا ده ست به جېئ چۆته سؤراغى 'ئه و'!

⁴⁰ دياره ئه وده م ده بوايه ئه و به شه له فۆلكلور وه رگيراوه بخرايه ته ناو دوو كه وانوكه وه، به م شپوه يه:

"به هار هاته وه، گول ده بن په يدا"،

چيمه ن، سه وزايى، ئه و بروا پييدا

به شوپييدا، پرسيارىكى ديكه ش سه رى هه لده دا، ئه ويش ئه وه يه ئايا جگه له مىسراعى يه كه م، تا كام شوپى شيعره كه فۆلكلورىيه و كام به شى هى ئاواته؟

⁴¹ . سه ر چوونه ته ختى، رۆيىنى سه ردارى پنده وئى؛ كرده سه ر باسكان هه ر ئاش به تالمه؛ هه ركه س به راست بىن ئاخه ر به خيژه؛ له باتى 'گاربان رۆيى'، گابۆره؛ شه مال و زريان دايم شه رپانه؛ لال بم نايمىن خيئل سه ره و خوارن؛ كه ره بۆزيشيان له سه ر وه ستايه...

⁴² . به بۆچوونى من مامۇستا قانع و موفتى پېنجويتيش قوتايى قوتابخانه ي شيعرى سه يفن.

له فەردى يەكەمدا چىمەن و سەوزايى ھەندىك گىژوگومى بۇ خويتهر دەخولقېنن
لەبەر ئەوھى كردارى ئەو مىسراە زۆر پوون نىيە كامەيە؛ بەلام ئەگەر لىي ورد بىنەوھ
تيدەگەين كردارى رېستەكە لە مىسراعى پىشەوھتردايە. ئاوات دەلىي گول و چىمەن و
سەوزايى ھەمووى پەيدا بوونەوھ، ئەوھش تەنيا بۇ ئەوھى كە 'ئەو' بەسەرياندا بېروات.

تووى دلەكەم لە فەردى دووھەمدا دەورىكى گرنىك دەبىنيت لە پەيوھندىدانى فەردى
يەكەم و فەردەكانى دواتردا. شاعىر واھەبوو بتوانى بلىت دلەم لە سەر رېي ئەو دادەنىم
با بە سەريدا بېروات بەلام گوتوويەتى 'تووى دلەم دەچىنم' و بەم شىوھى، توانويە بەھار
و گول و چىمەن و سەوزايى و تووى دلە شاعىر و گولالە سوورەى فەردى سېھەم
ھەمووى لەگەل يەكدا بەنيت و لق و پېي شىعەرەكەيان پىن بەيەكەوھ بەسەتتەوھ و بەم
كارەى بەژنى شىعەرەكە پتەوتر بىكات، كارىك كە يارمەتى خويتهر دەدات بۇ ئەوھى
بىرى خۆي لە سەر يەك بابەت بوھستىنيت و پەرژ و بلاوى نەكاتەوھ.

فەردى دووھەم و سېھەم و چوارەم لە پەيوھندىكى قورسدان. گەرچى ئەو پەيوھندىيە
لە نىوان فەردى دووھەم و سېھەمدا زۆر پوون نىيە، بەلام لە راستىدا بە بىن ئەو
پەيوھندە، شىعەرەكە لە لووتكەى خۆي دەكەويتە خوارەوھ و ئەو جوانى و پاراواھىيەى
نامىنيت. ئاوات دەلىي من تووى دلەكەم لە سەر رېي ئەودا چاند بۇ ئەوھى بىتتە شىتەكى
وھك گولالە سوورەى خويتاوى [و داغدار] و بىچىتە پىشوازي ئەو و لىي بېرسىت بۇچى
لەگەلىدا بى مەيلە و مەيلى بە كەسىكى دىكە داوھ؟

دۆزىنەوھى ئەو پەيوھندىيە لە نىوان فەردى دووھەم و سېھەمدا، ھەناوى شىعەرەكەيە.
پرسىارى سەرەكى سەبارەت بە شىعەرەكە ديارە ئەوھ دەبىت كە 'ئەو' واتە كەسىك كە
شىعەرەكەى بۇ گوتراوھ، كىيە؟ ئەو پرسىارە بە داخەوھ بۇ ھەمىشە بىن وھلام دەمىنيتتەوھ
لەبەر ئەوھى دلدارى شاعىر بە ئەگەرى زۆر، مەجازىيە و كىژۆلەبەكى چاواگەشى
خەبالى نەبىت، كەسى دىكە نىيە! خۆ ئەگەرىش بووېت، دواى كۆچى دوايى شاعىر
كى دەبىن ئەوھ بزائىت و چۆن؟

رەدىف و سەرواى شىعەرەكە ھەندىك ناتەواويى تىدا دەبىنرېت. لە كاتىكدا سەرواى
مىسراعى يەكەمى فەردى يەكەم (مەتلەع) و مىسراعى دووھەمى فەردى كۆتايى
(مەقتەع) 'پەيدا' و 'شەيدان'، سەرواى مىسراعى دووھەمى فەردى مەقتەع بۆتە 'پىندا' و
ھى دوو فەردى ناوھراستى غەزەلەكەش، 'رېدا' و 'لىدا' يە. ئەم سىن شىوھى ھىنانى
سەروايە ئەوھىش لە غەزەلىكى چوار فەردىدا بە پىوانەى شىعەرى كلاسىك بە ناتەواويى

دەژمىررېت بەلام ديارە ئەو چەشنە گەز و رېبە و پىوانەيەش، شتىكى گەلىك
فۇرمالىستىيە دەنا لە شىعرەكەدا رېك خستى فەردەكان هيند وەستايانە بەرپۆە چووە،
كە خوئتەر لە خوئتدەنەویدا هەست بە هېچ ناتەواويەك ناكات.
توو، شىوازی موكرىانييە بۆ 'توو' واتە دەنكى سەوزە و گیا
مەلبەند، شوپن و جىگا

وى، ئەو

بۆى بوو شەيدا، بە بۆچوونى من حەشوئكى شىعرييە، واتە عىبارەتتىكى زيادىيە و
شاعىرتەنيا بۆ وەلامدانەوہى سەروا و كىشى شىعرەكە لەويى داناوہ، دەنا لا بردنى هېچ
زيانىك بە بەژنى واتايى شىعرەكە ناگەيئيت.

سەبارەت بە بەحرى عەرووزى و تەقتيع كردنى ئەم شىعرە دەبى بلىم بۆچوونىك هەيە
كە دەلى ھەموو شىعريكى برگەيى لە ئەنجامدا دەچىتە خانەى يەك لە بەحرەكانى
عەرووزى عەرەبەوہ؛ بۆچوونىكى پىچەوانەشى ھەيە كە دەلى ھەموو بەحرىكى
عەرووزى دەكرى وەك برگەيى سەير بكرىن و برگەكانى بژمىررىن.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە

مقارب مئمن ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

بۇ خۇشەويستى خودا

ئەي بەدەنت پاكە وە كوو پۇجى پاك!^{۴۳}
پۇجە سەراپا بەدەنت، 'روح فيداك'!^{۴۴}
كى بوو غەمى ئوممەتى خۇى خواردبوو؟
كۆشك و قەلاى كافرى پوو خاندبوو؟^{۴۵}
كى بوو قورپەيشى و مەكەيى تىك شكاند؟
داوى لە پىگەى گەلى خۇى ھەلپساند؟
كى بوو شەقى كرد بە ئىشارە قەمەر؟
سەجدەيى بۇ كرد بە دل و داو شەجر؟^{۴۶}
كى بوو لە پاش پىنەر و پىغەمبەران
ھات و بوو ھانوماى پەھبەران؟
كى بوو كە تەى كردبوو ھوت ئاسمان
تاكوو گەيشتە سەفى كەرپوويان؟
پەيكى ئەمىن بوو لەوئى گرتى مەقەر
عەرزى دە كرد: پىم نىيە خەيرولبەشەر!
تپەپرى لەو جىگە بە عەزمى حوزوور
گەيىە حوزوور و بوو كەيف و سروور
جىنن و بەشەر كەوتنە پەقس و سەما
يەك لە عەرز، ھىندى لە ئەوجى سەما

^{۴۳} چاپى ئەنيسى: روحى پاك

^{۴۴} چاپى ئەنيسى: روحە و روح فيداك

^{۴۵} چاپى ئەنيسى: خواردبوو و روخاندبوو

^{۴۶} چاپى ئەنيسى: بەدل و ناو

تۆى به خودا ئەحمەدى موختارى مه
بىن تۆ به ئايەت فەشەله كارى مه
ئەى بەدەنت پاكە وه كوو گيانى پاك!
رۆحه سەراپا بەدەنت، 'رووح فيداك'!^{۴۷}

زەنبىل، ۱۳۱۲ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۵۹ و ۱۶۰ى چاپى ئەنىسى و ۲۹۵ و ۲۹۶ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعره كه له ھەردوو چاپدا وهك يەكه.
ھەردوو ديوانه چاپكراوه كه له بەشى مەسنەويدا ھىتاويانە.
شيعرىكى ئاينىيە لە پەسنى پىغەمبەرى ئىسلامدا. ھاوشىوھى ئەو شيعره لە بەشەكانى
دىكەشدا ھەيە و باسيان لىوھەدە كرېت. شاعير لە شيعره كەدا ئاماژە بە ھەندىك رپوايەت
و گىرپانەوھ لەمەر ژيانى پىغەمبەر دەكات كه بۆ ئيماندارىكى ئاسايى موسولمان واھەيە
جىنگەى باوهر بيت بەلام رەنگە خوئتەر چاوهروانى ئەوھ نەكات كه كەسىكى
خوئتدەوار وهك ئاوات بيانخاتە ناو شيعره كانيەوھ. بۆ نمونە، سەجدەبردنى دار بۆ
پىغەمبەر يان شق القمر كردن و سواری ئەسپى بالدار بوون و لە چركەيەكدا چوون بۆ
حەوت تەبەقەى ئاسمان... بەلام ئەوھ باوهرى ئاينىيە و ھەموو كەس مافى خۆيەتى
وهرى بگرېت يان بيداتە دواوھ، ئاواتيش يەك لە ھەموو ئەو كەسانەيە كه وەرگر توتوھ
و لەشيعره كەيدا ھىتاويەتى.

رۆح: لە بەرانبەر 'جسم'ى بوونەوھراندا ديت و ژيانى لەش بەوھوھ بەستراوھ. ئەسلى
وشەكە عەرەبىيە و بە شىوھى 'روح' دەنووسرېت. لە باشوورى كوردستان وهك 'رۆح'
دەگوترېت و دەنووسرېت. لە لايەكى دىكەوھ رۆح بەوھ دەناسرېت كه زۆر لەتيف و
ناسكە و شاعير لىرەدا دەلى لەشى پىغەمبەر وهك رۆح پاكە و لەتيفە، لە كۆتايىشدا
دەلى ئەى رۆح [ى من] بە فيداى تۆ بيت!

ئۆممەت: كۆمەلى خەلكانىك كه ئيماندارى يەك ئاينىن، وهك ئۆممەتى ئىسلام. لە دەقى
كۆنى عەرەبى و كوردى و ئيرانيادا واتاى 'قوم' و 'مىللەت' يشى لىن وەرگىراوھ.

^{۴۷} فەردى يەكەمى شيعره كه لىرەدا دوو پات كراوھ تەوھ تەنيا وشەى رۆحى بۆتە گيانى. ھەر بۆيەش وهك
سەنەتى "رد المطلع" دەبى سەير بكرېت بەلام ناتەواو.

غەمى ئۆممەت خواردن: ئامازەيە بەو نەقلەي كە گوايە لە ميعراج واتە كاتى چوونى
پىغەمبەرى ئىسلام بۇ بارەگاي ئىلاھى، خودا ئەركىكى زۆرى نوپۇز و پۇژووى خستۆتە
سەر شانى ئۆممەتى ئىسلام و پىغەمبەر چەند جار لە قاتى خوارەوى ئاسمانەو
گەپراوئەو حزوورى خودا و چەنەي لىداوہ بۇ ئەوئەي ژمارەي رەكاتەكانى نوپۇز و
پۇژزانى پۇژوو كەم بكاوئەو تا ئەوئەي گەياندووئەتە پۇژوى ۱۷ رەكات نوپۇز و سالى
مانگىكىش پۇژوو.

كۆشك و قەلاي كافر: ئامازەيە بە شەرەكانى پىغەمبەرى ئىسلام لەگەل جوولەكەي
مەككە و ئيماندارانى ئايىنەكانى دىكە و بوت بەرستان.

قورپىشى و مەككەي: ئەوئەش ھەر ئامازەيە بە شەرپى موسولمانانى سەدرى ئىسلام
لەگەل خەلكانى مەككە و تايەي قورپىش كە باوہريان بە ئىسلام نەبوو باوہكوو
پىغەمبەر خۆي لە قورپىشەكان بوو.

شەق كردن: كردنى شتىك بە دوو كوئەوہ. ئەو ئەفسانەيەش لە سەر زمانى خەلكە كە
پىغەمبەرى ئىسلام بۇ سەلماندى پىغەمبەرايەتتەكەي خۆي، ئامازەيەكەي بە كورەي
مانگ كردووہ و ئەويش لەت و پەت بووہ و لەتەكانى كەوتوونەتە سەر زەوى؛ پاشان
جىرەئىل ھەلگرتوونەتەوہ و پىكەوئەي ناون و مانگى سەر لەنوئى دروست كردۆتەوہ!
سەجدە كردنى دار بۇ پىغەمبەر: ئەوئەش ئەفسانەيەكەي دىكەي ھەلبەستراوہ و لە
جەدەلدا وەك موەجىزەيەك بۇ پىغەمبەر دىتە حساب.

لەپاش رېبەر و پىغەمبەران: وەك بەشىك لە باوہرى موسولمانان ئايىنى ئىسلام دوايىن
ئايىن و محەممەدىش خاتەمى پىغەمبەرانە، لە عەينى كاتدا سەرورە و گەورە و رېبەرى
ھەموو پىغەمبەرانى پىش خۆشەتتى.

تەي كردنى حەوت ئاسمان: پىئوانى حەوت قاتى ئاسمان. ئامازەيە بەو ئەفسانەيەي كە
گوايە پىغەمبەرى ئىسلام لە ماوئەي چەند چركەدا بە سواری دولدول (ئەسپى ئاسمانى)
و بە رېئومايى جىرەئىل، چۆتە ئاسمان و لە قاتى حەوتەم چاوى بە خودا كەوتووہ. لە
جوعرافىي كۆنى ئىسلامىدا زەوى و ئاسمان ھەركام حەوت قاتن.

كەرپوويان: وئەدەچىت بنەماي وشەكە عىپرى بىت. فرىشتەي مقرب واتە ئەو
فرىشتانەي وا لە خودا نزيكن و بە گوپرەي رېوايەت، پىغەمبەرى ئىسلام لە شەوى
ميعراجدا گەبىشتە شوپتى ئەوانىش.
بەيكى ئەمىن: فرىشتە جىرەئىلە.

لهوئى گرتى مهقهپ: واته تا ئه و شوپنه هات و نهيتوانى سهرهوه تر بچيئت. ئاماژه به و
پيوايه ته كه جبره ئيل پيغهمبهرى به سواري دولدول برد بو ئاسمان، ئينجا له قاتى
شه شه م به جيما و گوتى من له وه زياتر ئيجازم نيه بچمه سهره وه و محهممه د خوى به
ته نيا چووه قاتى هه وه تم و بهرده م خودا.
بووه كه يف و سروور: كه يف و سرووره كه هى فريشته و جين و به شه ره. فهردى
دواتر يش ئه وه ده رده خات.

ئه حمه دى موختار: پيغهمبه ر ئىسلام

بئى تو به ئايه ت... سويندم به ئايه ت كه بئى تو كارمان فه شه له.

فه شه ل: پزگار نه بوو، سه رنه كه وتوو، هه لوه شاهه و به پروه نه براو

ردالمطلع: فهردى مه تلح واته سه ره تاي قه سيده يان غه زه ل له مه قته ع واته كو تايى

شيعره كه دا دووپات بو ته وه. ويده چيئت ئه و شيوازه زياتر له ناو شاعيرانى عه ره بدا باو

بووييت و شاعيرانى كورد و ئيرانى زور به لايدا نه چووييتن به لام شيوازيكى پرواتايه، به

تايه ت له غه زه لدا كه واتاي فه رده كان له يه كتر جياوازن، رد المطلع نيشانه يه كه بو

به كگرتوويى فه رده كان و دريژه ي چه مكيك له سه ره تا تا كو تايى غه زه له كه دا.

به حرى عهروزيى شيعره كه،

سريع مسدس مطوى مكشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

ستايشى پىغەمبەر

ئەي خوداۋەندى ئاسمان و زەمىن!
سانى رۇژ و شەۋ، مەھ و پەروىن!
رازقى مار و موور و چاك و خراب!
خالىقى سونبول و گول و نەسرىن!
بە نەسىمى بەھارى، ملكى خۆت
كردوۋە سەوز و سوور و كەسك و شىن
بۇ منىش ئەي خوداى عەززەۋەجەل!
پەحمەت، زۆر فەقىرم و مسكىن
خۆ منىش عەبدى تۆ و لە مولكى تۆم
موستەھەققم بە عەفۋى تۆ، بە يەقىن
ھەرچى ھەم - گەرچى زۆر خراپىشم -
ئەم وتە، خۆشەمە، دەلېم ئامىن
سەد ھەزاران تەھىيەت و سەلەۋات
بۇ محەممەد، شەفىعى رۇژى نەجات
ئەي 'شفيع الامم' چ خۆش لەقەبى!
چ بەعەزم و وىقار و بائەدەبى!^{۴۸}
خاۋەنى عىلم و حىلم و عەقل و كەمال
فەخرى عورب و عەجەم، چ مونتەخەبى!
ھەلپىراۋى راسپاردانى
خۆشەۋىست و لەپىشتران لە نەبى
تۆ لە نەسلى عەرەب زھوورت كرد

^{۴۸} چاپى ئەنىسى: عوزم

ئاشكرا بوو فەزىلەتى عەرەبى
ھەر كەسىكى كەوا سەناگۆتە
تەپ و پاراوە تەبەج و زار و لەبى
ھاتىفە بانگ دەكا: بىتەرە بە دل
تۆ كە پياويكى چاك و دىن تەلەبى
سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۆ محەممەد، شەفەقى رۆژى نەجات
ئەى بە نوورى جەمالى روى زىبات!
پەر لە شەوق و زەوق، لە سەر تا پات!
يەك لە يەك رېك و پىكتەرە بەدەنت
يەك لە يەك بۇنى خۆشترە ئەعزات
ئەى شەھى مولكى جوود و خوانى كەرەم!
"بەرمەكى" شەرمەسار لە بەزل و سەخات
خۆشەويستى خوداى عەزەو جەل
رېتما و دەست گىرى رۆژى مەمات
ئەى شەفەقى ھەموو سەغىر و كەبىر!
خاوەنى فەيز و پەحمەت و بەرەكات
قاسىدە بانگ دەكا: بىتەرە بە دل
بۆ يەكەسوارە جوانە كەى عەرەسات

سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۆ محەممەد، شەفەقى رۆژى نەجات
ئەو شەوى حەو سەمات ھەموو تەى كرد
مەركەبى سوارەكانى دىت پەى كرد
چەرخى گەردوون ھەزار گۆنە گەپى
بە سكەندەر، بە بەزمە كەى كەى كرد
چوويە جىيەك كە جوپرەئىلى ئەمىن
كەوتە لەرزىن، گەراو، تۆبەى كرد
بۆ پەزىرايى، گولستانى ئىرەم

ئەمرى بۇ ھات و پاكى خونچەى كرد
پيره دارى ھزار ساله و كۆن
وهك نەمام تازە بوو، شكۆفەى كرد
دەنگى ئەحسن سەماى ھەموو كەر كرد
مەلە كيك ئەم قسەى ھەبوو دەيكرد:
سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۇ محەممەد، شەفيعى رۆژى نەجات

زەنبىل، ۱۳۱۳ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۳۲ تا ۱۳۵ ى چاپى ئەنسى و ۲۷۷ تا ۲۷۹ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعره كه له ھەردوو چاپدا وهك يە كه.
دەقە كان جياوازيه كى زۆريان له گەل يە كتر نييه.
تەرجيع بەندىكى چوار بەنديه، بەندى يە كەمى له نەعتى خودادا گوتراوه و سى
بەندە كەى ديكەى ھەلدانى پىغەمبەرى ئىسلامە و واھە يە بكرىت ناوى 'مناجات' ىشى
لېنرىت.
شاعيرانى كلاسكى كورد كەم و زۆر ھەموويان له شىوہى ئەم ستايشەى پىغەمبەريان
ھەيە و بەشىكيان بە تايەت چۆن ئەوينداریك باسى گراويە كەى دەكات، ئاوا بە بەژن
و بالای پىغەمبەرى خۆياندا ھەلگوتووہ. ئاواتيش بە ھەمان شىوہ، لىرەدا ھەندىك
تەعبىرى وهك "پرووى زىبا، سەرتاپا شەوق و زەوق، بەدەنى رېك و پىك و ئەعزای بۆن
خۆش" ى ھىناوہ كە بە عادەت ئەو سىفەتەنە بە دلدار و خۆشەويست و گراوى
دەدرىن.
شيعره كە، گەلېك وشە و تەعبىرى فارسى و عەرەبى تىدايە. جگە له وشە، ھەندىك
تەركىبىش ھەن كە عەينوبىللا فارسىن. بۇ نمونە، دوو فەردى يە كەمى بە
گۆرانكارىيە كى زۆر كەمەوہ دەبنە فارسى و تەركىبى وهك ئاسمان و زەمىن، مەه و
پەروىن، و ماروموورىش ھەر فارسىن كە ھىتانى كوردىيە كەيان جياوازيه كى له واتادا
پىك نەدەھىتا، مەگەر كىشەى كىش يان سەرواى بخولقېندايە: ئاسمان و زەوى، مانگ
و پەروىن، و مار و مېروو.
سانع: خولقېنەر

پازق: پۇزىدەر

بە نەسىمى بەھارى... واتە ملكى خۆت، كە سەر زەوى بىت، بە نەسىمى بەھارى
پەنگاوپرەنگ كىردوۋە.

ئەم وتە، خۇشەمە: من كۇما (ۋىرگول) ئىك دوای 'ئەم وتە' دادەنىم بۇ ئەۋەى بىكرىت
ئاۋا بخوئىرئىتەۋە: ئەو وتە يە بۆتە بىنىشتە خۇشكەى سەر زارى منى شاعىر. بەلام كام
وتە؟ "سەدھەزاران تەحىيەت و". لىرەدا وشەى 'ئامىن' ھەندىك جىنگەى پىرسىارە. ئەو
وشە يە بە عادەت لە كۆتايى دۆعادا دىت و واتاى "با واىت" و "ياخوا واىت" دەدات.
ئاۋات لە شىعەرە كەدا 'ئامىن' ھىناۋەتە سەرەتاي دۆعاكە و پىش ئەۋەى دۆعا بىكات،
ئامىنى بۇ دەلىت.

مەمات: پۇژى مردن، قىامەت

شىفەى الامم: تىكاكارى ئۆممەتان

عزم: ئىرادە و خواست. عظم: ئىسقان. ئەگەر وشە كوردىيە كە لە عظم ۋەرگىراىت،
ئەۋدەم دەبى وای واتا بىكە يەۋە كە 'تۆ كەسىكى ئىسقان قايم' و بە تواناى. بەلام بە
ئەگەرى زۆر نىازى شاعىر ھەر "عزم" بوۋە بە واتاى ئىرادە.

حىلم: سەبر و تاقەت

مونتە خەب: ھەلبىرئىراۋ

لە پىشتران: ئەو كەسەى وا لە پىغەمبەرانى دىكە لە پىشترە. لە جىاتى ئەۋەى بلىت لە
پىغەمبەرانى دىكە لە پىشترى، گوتوۋىتەى لە نەبى لە پىشترانى ئەۋەش بە ئامانجى پاراستنى
كىش و سەرۋاى شىعەرە كە.

فەزىلەت: گەۋرەبى و لە پىشى لەبارى ئەخلاقىيەۋە.

سەنا: ھەلدان و پىداھەلگوتن. سەناگۆ: كەسىك كە بە كەس يان لايەنىكدا ھەلدەلىت.

تەبەع: مرخ

ھاتىف: بانگدەر، پەيامپەنەر

دىن تەلەب: خوازىارى دىن

جوود: دلئاۋابى، بەخشنەبى

خوان: سفرە

بەرمەكى: بىنەمالەى بەرمەكىان ۋەزىر و دەسەلاتدارى خەلىفەكانى عەبباسى بوون لە
سەدەى ھەشتەمى زاپىنىدا.

به‌زل: به‌خشنده‌یی

سه‌خا: به‌خشنده‌یی

بهره‌کات: کوی بهره‌کەت، دامه‌زرانی خیر له‌لایه‌ن خوداوه.

عه‌ره‌سات: سه‌حرای مه‌حشهر

حه‌و: حه‌وت

حه‌و سه‌مات هه‌موو ته‌ی کرد: ئاماژه‌یه به‌و قسه‌یه‌ی وا ده‌گوت‌ریت پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له‌شه‌وی میعراجدا حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمانی به‌چرکه‌یه‌ک بری و گه‌یشته قاتی حه‌وته‌م.

په‌ی کردن: له‌کار خستن، لاق شکاندن

په‌زیرایی: میوانداری، فارسییه.

گولستانی ئیره‌م: باخی ئیره‌م، یان باخی شه‌ددا، یان باخی عه‌دن، باغیکی ئه‌فسانه‌یه، که له‌قورئاندا وه‌ک "ارم ذات المعاد" ئاماژه‌ی پیکراوه. ئاوات لیره‌دا وه‌ک باغیکی راسته‌قینه باسی ده‌کات و ده‌لج به‌هۆی چوونی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه بۆ میعراج، نه‌مامه‌کانی ئه‌و باغه‌بالایان کرد و خۆنچه‌یان ده‌ره‌یتنا.

به‌حری عه‌رووزیی شیعره‌که،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعله‌ن فعلن

خۆش برۆایی

یاره بی خیر بی، قه لئ قراندی
وته یه کی بوو، به قره گه یاندی
نازاتم چۆنه بهو به یانییه
به قره قره هاتوو، له سه ربانییه
زانیم گرنکه وشه ی قشقه ره
هه رچهند بی خیر و پیس و به دفه ره
به لام داخه کم، لئی حالی نه بووم
هه رچهند هه و لیدا، به و ته که ی نه چووم

سه یریکی خۆشتر له من روویداوه
دلی مال کاوول سه ری سوور ماوه
دلی شیت و پیت، په ریشان و که یل^{۴۹}
عاشق به جوانی، له بنه ماله ی له یل
سارا و کیو و که ژ مه لبه ندی ئه ون
وه حشی و درنده هاوده نگی ئه ون
تازه له قیسم چوو ئه و دله
ئه و دله ویرانه، ئه و دله به کو له
دلی وای ناوی گیرۆده ی ئه وین
وهخت و بی وهختان له من بگری قین
وهک مه جنوون گروو بگری بو له یلا
کار و پیشه ی بی شین و واوه یلا

له دهقه کهدا وهک په ریشان نووسراوه.^{۴۹}

لە شىعرە سەرەتايىھە كانى ئاۋاتە و لە فەزاي ھەر ئەو شىعرانەدايە كە نمونەى لە ديوانى شاعيرانى كورددا زۆرن بۆ نمونە، "ھىلانەى رۈوخاۋ" ى ئاۋات و "دوۋ باز يىكەۋە" ى مامۇستا ھەژار و شىعرى "قانع و كەرەكەى" لە ديوانى مامۇستا قانعدا.

لەو چەشەنە شىعرانەدا شاعىر قەسەى دلى خۇى لە زمان بالندە يان ئازەلىكەۋە رادە گەيىتت. بەلام لىرەدا ئەو پەيامە ھەندىك گىژ و گومىي تىدايە لەبەر ئەۋەى شاعىر دەلى من لە قەرە و قەسەى قەلەرەشە كە تىنە گەيىتت! باشە ئەگەر شاعىر، كە بەرگۈى قەسەى قەلە كە بوۋە، لىنى تىنە گەيىتت، ئەى خويىتەرى بىچ خەبەر چۈنى لى تىنگات! خۇ ئەگەر خويىتەرىش لىنى تىنە گات، ئەى ھۆكار بۇ ھۆندەنەۋەى ئەم شىعر يان باشتەر بلىم ئەم نەزمە چىيە؟

ھەرچۈنىك بىت، پەيامى ناو شىعرە كە ناگاتە خويىتەر و رەنگە ھەر بۇيەش بوويت كە شاعىر لە فەردى پىنچەمەۋە دەست دەكات بە گىژانەۋەى رۈوداۋىكى تر، "سەيرىكى خۇشتەر لەمن رۈويداۋە..."

ئەم رۈوداۋەى دوۋەمەش گەلىك ساكارە: دلى شاعىر عاشقى جوانىك بوۋ كە لە بنەمالەى لەيلايە- ديارە لە جوانىدا؛ ئىتر ئەو دلە چوۋە بۇ لاي لەيل و لاي خۇى نەماۋە، ھەر بۇيەشە كە شاعىر شىن و واۋەيلايەتى. ھەر ئەۋەندە و تەۋاۋ!

من دوۋ بەشى شىعرە كەم بە دەستەقەسد لىك جيا كىردۇتەۋە كە خويىتەر بە ھاسانى ھەست بە دوۋ رۈوداۋى جياجىاي ناو شىعرە كە بكات. ئايا خويىتەر پەيۋەندىيەك لەنىۋان ئەو دوۋ بەشەدا دەبىتت؟ ئايا عىۋانى "خۇش برۈايى" كە لە ديوانە كەدا بۇ شىعرە كە دانراۋە ھەردوۋ بەش دەگىتەۋە يان تەنيا بۇ بەشى عاشقىنىيە كەيەتى؟

قېراندن: دەنگى قەلە رەشەيە. بە كەسىكىش كە ھەۋالى خراپى بىچ بىت دەلىن دەقېرىن. ھۆكارەكەشى ئەو ئەفسانە بىچ جى و بىچ بنەمايەيە كە ئەگەر قەل بىتە سەربان يان ھەش و ديۋارى مالىك و بقرىتت، سەرەتاي گەيىتنى ھەۋالىكى ناخۇشە و خاۋەن مال ھەۋل دەدات قەلە برسى و ھەژارە كە لە سەر ديۋار و بانى مالە كەى دەرىكات!

بەد فەر: بەد قەدەم، شووم

بە وتەكەى نەچووم: بە قەسەم نەكرد، لىنى تىنە گەيىتت.

كاول: وىران

شیت و پیت: پیت وشه ی موهمه له، واتای هه مان شیت ده داته وه.

که یل: دلته نگ و به خه م په ست

که ژ: کینو

به کۆل: له جۆش، گهرم داهاتوو

گیرۆده: ئه سیر

گروو: بیانوو

جنيو شه کر

ئەي زيبی گولستانم، تە شريفی قەدەت^{٥٠} دلبەند
تە عريفی بە چيکەم من؟ سەرۆه و گولێ لێ پەيوەندا!^{٥١}
موددیکە گرفتاری رەفتاری^{٥٢} بەد و چاکم
جاری درۆ، جاری راست؛ عاشق بە چ بێ خورسەند؟
ئەو قامەتە رەعنايە پۆمن کە لە دەس نايە
جيگەي من و دل ناکا، سەدەها دلێ لێ بوو بەند
خاکی بەري پیت، چاوم! سورمەي 'بەسەر'^{٥٣} ی کویرە
تیری موژە کەت فیرە کویرکا 'بەسەرم'^{٥٤} هەرچەند
فەرمايشی تۆ چابوو، شیرین و دلارا^{٥٥} بوو
بەولێوہ جینوشە کرە، بەو شینوہ کەلامت قەند
بیچارە دلێ "کامیل" گیرۆدەیی خالت بوو
بۆ دانەفەری زولفت کردی لە پرا دەربەند؟

چۆمی زەنبیل، ١٣١٤ ی هەتاوی بەگۆیرەي هەردوو دەقی چاپکراو
(لاپەرە ٧٣ ی چاپی ئەنيسی و ٨٥ ی چاپی جەعفەر)

^{٥٠} . چاپی ئەنيسی: تە شريف قەدەمت. من دەقی جەعفەر بە تەواوتر دەبینم لەبەر ئەوہی میسراعی دواتریش
هەر لە باسی قەد و بالادايە ئەک قەدەم.

^{٥١} . چاپی ئەنيسی: سەرۆه، گولێ لێ پەيوەند.

^{٥٢} . لە چاپی جەعفەردا کۆما (ویژگول) يک کەوتوتە دواي وشەي گرفتاری کە زيادی و ناپیويستە.

^{٥٣} . لە دەقی چاپی مامۆستا ئەنيسیدا "بەسەر" هاتووہ و واہەيە حونجە عەرەبيیە کەشی هەر وایت بەلام وشە کە
لە کوردی و فارسیدا بیچمی "بەسەر" ی پیندراوہ و منیش بە "بەسەر" م دانا.

^{٥٤} . بروانە پەراویزی پینشتر.

^{٥٥} . چاپی ئەنيسی: دل ئارا

عنوانی شیعره که له چاپی ئەنئیسیدا 'جینو شه کر' ه، که له دهقی شیعره که وه رگیراوه. شوپن و ریکهوتی گوترانی شیعره که له ههردوو دهقدا وهک یه کن. سهبارهت به ریکهوتی سالی ۱۳۱۴ ی ههتاوی [۱۹۲۵ ی زاینی] دهبی بلیم من پیش چاوپیکهوتی دیوانی چاپی جهعفر، به دیوانی چاپی ماموستا ئەنئیسیدا چوموهوه بو ئهوهی بزنام یه کهم شیعرهکانی ئاوات هی چ سالیکن. به داخهوه لهویدا زوربهی شیعرهکان سال و مانگیان بو دیاری نهکراوه بهلام له نپو ئهوانهدا که دهست نیشانی ریکهوتی گوترانی شیعره که کرایت، پارچه شیعی 'بههار هاتهوه (لاپه ره ۱۰۴) هی سالی ۱۳۱۲ [۱۹۳۳] یه، پینج خشتهکیهک (لاپه ره ۱۳۴) هی سالی ۱۳۱۳ [۱۹۳۴] ه وپاشان دهگاته ئه م شیعره، که له سالی ۱۳۱۴ [۱۹۳۵] دا گوتراوه. واته ئهوانه کۆنترینی ئه و شیعرانه و لهویدا ریکهوتیان بو راگهیننراوه. ئهوانیتر هی سالی ۱۳۱۵ بهرهوژوورن و زوریش. به گویرهی ئوتو بیوگرافی کورتی سهرهتای دیوانه که، ماموستا سهید کامیل له ۱۲۹۱ چۆته بهر خویدن و له سهروهدهی سالی ۱۳۰۰ (سالیك و دوان کهمتر)دا، لهگهڵ ماموستا عهباس حهقیقی له ئاوابی "باغچه"ی بوکاندا فهقی بوون و شیعیان هۆندۆتهوه (لاپه ره چارده). بهم پیه، دهبی له سالی ۱۳۱۴ دا که ئه و پارچه شیعی سهروهوهی هۆندۆتهوه، ۳۲ سالان بوویت و ئەزمونی شیعیشی کهم نهبوویت. دیاره ئیستا کاره که هاسانتر بۆتهوه له بهر ئهوهی چاپی جهعفر ریکهوتی سالی ههموو شیعرهکانی دیاری کردوه.

سهبارهت بهشویتی گوترانی شیعره کهش ژیننامهی سهرهتای دیوانی چاپی ئەنئیس یارمهتیهکی باش دهات: "له سالی ۱۳۱۳ دا بایم وهفاتی کرد و دواي سالیك مالْم چوه "ئاشی چۆمی زهنبیل"، سالیك لهوئ بووم و به کشتوکال رآمدهبوارد..." که وابوو، ئاوات له سالی ۱۳۱۴ دا له "ئاشی چۆمی زهنبیل" بووه و ئه و شیعرهشی لهوئ گوتوه. ئاشی چۆمی زهنبیل شیوه گوندیک بووه به دوو سن مالّهوه و ئهوه یه کهم ملک و نیشهجیی ئاوات بووه. شوپنه که له گوندی زهنبیل زور نزیکه.

دیاردهی بهرچاوی شیعره که چهند ته رکیبی رازاوه و بیکرئ نه سمراون:

"ته شریف قهدهمت دلّبهند" (یان "ته شریفی قهدت دلّبهند")، "سهروی گولی لی په یهوند"، "جینو شه کر" و "شیوهی کهلام قهند".

"زیی گولستان" ته رکیبکی تازه نییه بهلام جوانه. واته دۆسته کهی شاعیره ونده جوانه ته نانهت باخ و گولستانیش ده رازاینهتتهوه.

"تەشريف قەدەمت دلبەند!" دەيىن واتاي ئەو بەداتەوۋە كە دلم بەند بوو بە قەدەمى
خاۋەن شەرەفتەوۋە.

"سەرۋە، گۈلى لىچ پەيوەند!" واتە بالاي دۆست بەرزە ۋەك دارى سەرۋە و دەم و
چاۋى گۈلىكە لەو دارە پەيوەند كراۋە.

"رەفتارى بەد وچاك" ھى دۆستى شاعىرن نەك ھى خۆى. يار درۆ و راستى پى دەلئىت
و ھەر ئەوۋەش ۋاى كرددوۋە نەتوانئىت لە بەلئىنەكەى دلئىنايئىت، كەۋابوو ناكرى رەزامەند
و خۆشحال بئىت.

"جىگەى من و دل من ناكا،....": لە كاتئىكدا سەدان دل بە قامەتى يارەوۋە بەندىن، يارە
بئوۋەفاكەى شاعىر لە مالى دلئىدا جىگەى دلئى ئەو ناكاتەوۋە و لئىناگەرئىت لەوئىدا
دابئىشئىت و بەوۋە بەسترتئىت.

"خاكى بەرى پئىت....": ئەى چاۋەكەم، خاكى بەرى پئىت سورمەى چاۋى كۆپرە!
ئەوۋەش لە كاتئىكدايە كە تىرى موژگانئىت چاۋم كۆپر دەكات. واتە تۆ ھەم دەردى و
ھەم دەرمان. لەلايەكەۋە بە برژۆلەكانئىت چاۋم كۆپر دەكەى لەلايەكى دىكەشەۋە
خاكى بەرى پئىت سورمەيە بۆ ئەو چاۋە كۆپرە و چاكى دەكاتەوۋە.

"بەو لئوۋە....": جئىۋىش بەو لئوۋە شىرىنانەۋە، ۋەك شەكرە و بەو شئوۋە و شئوۋازەشەۋە
كە تۆ ھەتە، كەلامئىت ۋەك قەندە.

"بۇ دانە فرى؟...." واتە دلئى كامىلى بئىچارە فرىۋى خالى رۋوتى خوارد و چوو بۇ دانە
بەلام لە پرىكدا زولفت خستىيە داۋ! لە دىۋانەكەدا "بۇ دا نەفرى" نووسراۋە كە ھەلەى
تايپە و دەيى "دانە" بەسەرىيەكەۋە بنووسرىت و بۇشايى نەكەۋىتتە نئىۋان پئىتەكانىيەۋە: بۇ
دانە فرى....

شاعىر لەم شىعەرەشدا ۋەك چەند شوتئى دىكەى دىۋان، خۆى لە دلئى جىاۋاز دادەئىت :
"جىگەى من و دل ناكا..." واتە بە تەعبىرى شاعىرانى كۆن، بئىدلە و بئىدلئىش ناو و
لەقەبى بولبولانە.

بەحرى عەرۋوزىي شىعەرەكە،

ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

تیر و کهوان

ئەو نیرگسی پر فیتنە و شۆرە، چ بەقینە!
چەند مەست و چ خوممار و چ عەبیار و بەتینە!
ئەبرۆی کە لە سەر چاویە، برۆا بکە، چاوم!^{۵۶}
ئەو هەر لە کهوان کیشیی و ئەم هەر لە کەمینە
ئەو من بە فیدای خاوەنی ئەو تیر و کهوانە!
هەرچەند کە دڵم کاری هەموو زام و برینە
ئەو دڵ! مەبە دەربەندی غەمی ناوکی غەمزەیی^{۵۷}
ساپۆژە برین، مەوقیعی ئازادیی و ژینە
یانی کە لە ژێر سایەیی زولفی شەووەزەنگی
رۆژ دەردە کەوئی، کاری خودای گەورە بیینە!
لەم کەشمە کەشی تیر و کهوان، چاو و برۆیە
دیم رەحمەتی حەق نازلە، زانیم بە قەرینە
"کامیل"، وە کوو تەیریککی بەهار دیتەووە کوستان،
هاتۆتەووە ئەم کێو و کەژ و مەزرە عە شینە

ئاشی زەنبیل، ۱۳۱۵ی هەتاوی

(لاپەرە ۵۵ ی چاپی ئەنێسی و ۲۰۷ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'کهوان و کەمین' کە لە دوو وشەیی فەردی دوو هەم وەرگیراوە و گەلێک هەلپێاردنیککی جوانە. بەلام من هەول دەدەم بۆ ئەووی

^{۵۶} چاپی ئەنێسی: چاوی بە

^{۵۷} چاپی ئەنێسی: ناوکی

سەر له خۆتەر نهشیۆتیم، له سەر پێودانی چاپی جهغهفر پرۆم و ههریۆیهش
عیوانه که ی ئهوم لیتره داناه.

شعیریکی غهرامییه، له ته مهنی ۳۳ سالی شاعیردا گوتراوه. وینده چیت سالی ۱۳۱۵
(۱۹۳۶) سالیکی پر له ههلسووران بووبیت بۆ ئاوات له بهر ئهوهی لهو ساله دا شعیریکی
زۆر گوتراون و له دیوانه کهیدا رهنگیان داوه تهوه.

نیرگس: له شعیری کلاسیکی کوردی و فارسیدا چاوی دلدار به گوله نیرگس
شوبهیتراوه. ئاوات له یه کهم فهددا، له باتی چاوی نیرگس، خودی نیرگسی به
ئستیعاره هیناوه و حهوت سیفه تیشی داوه ته پالی. یه کیان خومماره، که له دۆخی
ئاساییدا ده بوایه خومار بیت به واتای چاوی نیوه خه والووی یار، به لام پیداو یستی
کیشی شعیره که وای کردووه پیتی میم به شه ددهوه دابنیت.

شۆر: شەر و شۆری و فیتنه ئهنگیزی لهو سیفه تانهیه وا له شعیری کلاسیکماندا به چاوی
یار دراوان.

چاوم! رووی له خۆتهری شعیره که یه.

کهوان کیشی و کهمین: فهدده که ساکار و تیگه یشتیشی هاسانه به لام کاتی لپی ورد
دهییه وه واهیه بیرسی کنی کهوان کیشی ده کات و کنی چۆته که مینه وه؟ کهوان کیشی
به واتای تیر هاویشتنه و ئهوش کاری چاوه نهک برۆ، چونکوو چاوه تهماشا ده کات و
تیری نیگا ده خات بۆ دلی عاشق. که وابوو، کهوان له که میندایه و نیرگس تیر
ده هاویت؟ دیاره ئه نجامه که شی ده بیته ئهوهی چاوی نیرگس له کهمین (بۆسه) ی
ئه برۆدایه و خهریکی شەر له گه ل عاشق.

کهوان و کهمین: جیناسیکی ناته و اوایان لی دروست کراوه.

ئهی من... باوه کوو دلّم هه مووی برینداری ئه و تیر و کهوانه یه، به لام ئهی دیسانه که ش
من به فیدای تیر و کهوانه که بم! من قسه یه کم هه یه له سهر وشه ی 'کاری'. ئه گهر
بگوترا یه دلّم هه موو زام و برینه، تیگه یشتنی هاسان بوو، به لام "دلّم کاری هه موو زام
و برینه" یانی چی؟ خۆ کاری دلّم ئه وه نییه زام و برین دروست بکات! که وابوو، ئه و
'کار' ه له ویدا چ ده کات؟ واهیه بلین کاری دلّم هه موو ئه وه یه به و زام و برینانه
ر ابگات و سارپژریان بکات، به لام ئه وه به روونی له شعیره که دهر ناکه ویت. ههروه ها
ناتوانین بلین ئاماژه یه به ته عیری 'برینی کاری' واته برینی قوول و مه ترسیدار له بهر
ئه وهی ده بی ئه وده م به شیوه یه کی دیکه بخوینرته وه.

ئەي دىل: لە شىئىرى زۆر شاعىرى كورد (مەولەوى، ۋەفائىي و...) دا ھاتتوۋە، شاعىرانى
فارسىش، بە كۆن و نوپۇە، زۆربەيان لە شىئىرى خۆياندا ھىتاۋايانە (حافىز، ئىتتىھاج و...)
شاعىر بە عادەت گلەيى يان نەسىھەتى دىلى دەكات و دەلى ئەي دىلە كەي خۆم!
مەگەر سەرھەتا پىم نەگوتى ۋابوو و ۋاچوو...؟ دىل لە شىئىرى كۆنى ئىمەدا ھەمىشە
سەرھەپۇيە و بە قسەي عەقل ناكات. ئەو نەسىھەت و پىشاندانەش كە دژبەرى
ئازادىيە، بەشىكە لە كەلتورى كۆمەلگاي باوك سالارى كە تىيدا باوك (و بە گشتى
نەسلى كۆن) پىياز بۇ مندال و نەسلى نوئ دىارى دەكات نەك خۆيان.

دەربەند بوون: دەربەست بوون، گوئ پىدان و خەم خواردن و بەتەنگەۋەبوونى شتىك.
ناوك: فارسىيە و لەو زمانەدا ۋەك ناۋەك دەگوتىت كە 'مصغر' واتە بچووك كراوى
ۋشەي 'ناو' بە واتاي 'تيرە'. ناۋەك، دەبىتە تىرى بچووك، تىرۆكە. ئەۋە چاۋە تىر
دەھاۋىت.

غەمزە: ئاماژە كردنە بە چاۋ. فارسىيە.

ساپىژ: چاك بوونەۋەي برىنە.

شەۋە زەنگ: شەۋى زۆر تارىك و ئەنگۈستە چاۋ (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەژار).
پۆژ دەردەكەۋى: لە شىئىرى كۆندا زولف شەۋە و پوومەتى دىلدارىش پۆژە.
بەگوپىرەي شاعىر، لە تارىكى زولفى ياردا پۆژى پوو دەردەكەۋىت و ئەۋەش كارى
خوداي گەۋرەيە.

كەش مەكەش: تەركىيىكى فارسىيە: بگرە ۋەردە.

پەحمەتى حەق: دەبىج دەركەۋتى پووى يار بىت.

نازل بوون: ھاتنە خوارەۋە.

بە قەرىنە: تىگەيشتى ناراستەۋخۆ و بەھۆي ۋاسىتەۋە.

تەير: بالندە. فەردىكى گەلىك رازاۋەيە. چۆن تەيرىكى زۆر لە پايز و زستاندا بەرەۋ
گەرمىن كۆچ دەكەن و پاشان لە بەھاردا دەگەپتەۋە كوستان، سەيد كامىلىش دەلىق
[لەم بەھارەدا] منىش ھاتوومەتەۋە ئەۋ كىو و كەژ و مەزرا شىنە.^{۵۸}

بەحرى عەرۋوزىي شىئەرەكە،

مىمن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

^{۵۸} 'بەھار' بە ھۆي شىنى مەزراۋە ھىتاۋە، دەنا لە شىئەرەكەدا نىيە.

تهختی سەرئاو

سازام، به خودا، چابوو له گه‌ل هه‌ر خهم و ده‌ردم
و‌یستام له به‌رابه‌ر هه‌موو سه‌ختیم، که مه‌ردم
دانیشتوو به هه‌ر ده‌شت و بیابان وه کوو تو‌زوم
جارێک که له دووی قافلّه هه‌ستم، وه کوو گه‌ردم
گا تو‌زوم و گا گه‌ردم و گا ده‌ردم و گا مه‌رد^{۵۹}
پروانه له گه‌ل حادیسه مه‌ردم، به نه‌به‌ردم
به سراوه هه‌موو شه‌شده‌ری دونیا له منی زار
له‌م ته‌خته‌یی سه‌ر ئاوه نه‌ما مؤره‌یی نه‌ردم
سه‌د چه‌ل دلی "کامیل" چه‌له‌مه و ته‌نگی وه‌به‌ر هات
به‌و حاله‌وه هه‌ر ماوه، ته‌ماشای دلی به‌ردم!

زنه‌بیل، ۱۳۱۵ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۹۱ ی دیوانی چاپی نه‌نیسی و ۱۱۸ ی چاپی جه‌عفر)

عینوانی شیعره‌که له دیوانی چاپی نه‌نیسیدا 'دلی به‌رده' که نه‌ویش وه‌ک نه‌میان له
فوکابیلوه‌ری ناو شیعره‌که وه‌رگیراوه. به‌ بۆچوونی من دلی به‌رد گه‌لێک زیاتر له گه‌ل
ناوه‌رۆکی گشتی شیعره‌که‌دا، که وه‌ستان و به‌رانبه‌ری کردنی سه‌خله‌تی ژیان و
کو‌لنه‌دانه، یه‌ک ده‌گرێته‌وه. ته‌خته‌ی سه‌رئاو بێ هیوایه‌کی لێ ده‌باریت که له
شیعره‌که‌دا نییه و ته‌نانه‌ت پیچه‌وانه‌که‌ی هه‌ست پیده‌کریت. گه‌رچی دلی به‌رد
واتایه‌کی نه‌ریتیشی هه‌یه و بۆ که‌سانی دل‌په‌ق و بێ ده‌ربه‌ست ده‌گوتریت.
شوین و سالی گوترانی شیعره‌که له هه‌ردوو دیواندا هه‌ر یه‌کن.
له یه‌که‌م شیعره‌کانی ئاواته و له ته‌مه‌نی ۳۳ سالی‌دا گوتویه‌تی.

^{۵۹}. چاپی نه‌نیسی: گه‌ه مه‌رد

به بۆچۈنى من يەك له سەرکه وتووترين شيعره كانى شاعيره. بوخت، قورس و قايم، پر له ئىستيعاره و شوبهاندنى جوان، كيشىكى سوار و رېتىمىك، واتايەكى ئىنسانى و، به شيوه يەكيش بانگهواز بۇ خۇراگرى و نازايەتى و وهستان له بهرانبه ر سه خله تىي ژياندا. واهه يە كاتى شاعير دوو جار له شيعره كه دا خۇي به 'مەرد' ناوده بات له زيهنى هەندىك خويتهرى ئەمرۆيدا واتاي زاليه تى و گرنگايه تى پياوى لى وەربگيريت، كه راستيشه به لام 'مەردى' واتاي نازايە تيش دهبەخشيت و له و واتايە دا بۆچۈنى شاعير زۆر چيگه ي رەخنە ليگرتن ناييت.

به رابه ر: شيوه كورديه كه ي له ئەدەبى ئەمرۆدا 'به رابه ر' و به رابه ر زياتر فارسىيه.

به هەر دشت و بيايان: شيوه يكى فارسىيه بۇ 'له هەموو دشت و بيايانىكدا'

هەر: هەموو

گا دەردم و گا مەرد: جگه له جيناسى ناقيس دروست كردن، په يوه ندىكى مەنتيقى له نيوان دەرد و مەرد دا نيه. له چاپى ئەنيسيدا له جياتى 'گا مەرد'، نووسراوه 'گه مەرد' كه هەندىك فارسىتره. هەست دە كه م له ئەسلىشدا هەر وا بووييت له بهر ئەوه ي ئاوات زۆرى سل له وشه و زاراوه ي فارسى نه كردۆته وه. هەرچۆنىك ييت، گا، يان گه، هەردوك به واتاي جاروباره ن.

حاديسه: رپوودا؛ دهبى نياز له رپووداوى ناخوشى ژيان ييت.

به نه بهرد: ئەهلى مەملانى و شەر و به گژداچوونه وه.

شەشدر به ستران: زاراوه يه كى ناو يارىي تاو له (تەختە نەرد)، واتاي بى ماوه و دەرە تان مانه وه دهبەخشيت.

تەختە ي سەرئاو: كينايه يه له كه سىك كه دەرە تانى هەلبژاردنى رېگا و رېيازى خۇي نه ييت و ديارده يه كه له دەرە وه ي ئەو، جلەوى كارى ژيانى بۇ گرتييت. شاعير له وشە ي 'تەختە' ئيهامى دروست كردوه كه هەم ئاماژە ي به يارىي تەختە نەرد (تاو له) تىدايه و هەم به تەختە ي به له مه شكاوئيك كه به سەر ئاوه وه ماييت و نه زان ييت شەپۆل بۆكويي دهبات.

چەل: جار

به و حاله وه هەر ماوه: سەرەپاي ئەو هەموو تەنگ و چەلە مه يەش كه تووشم هاتووه، ديسان دلّم هەر لئده دات؛ سه يرى ئەو دلّم بکه ن چ به رده!

به حرى عەرۆزى شيعره كه،

هزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فاعيل

ئاخري زهمانه

ههروا خودا خودامه كه ماونيك بېي، ده مي
له و قهبره پر له ئيشه وه دهركه م ده مي خه مي
رپوژم وه كوو شهوانه، به تاريخي راده بي
شه و كوتر و كويزم و نه چراييك و نه شه مي⁶⁰
رپوژم به ئيتيزاره وه دهروا هه تا شه وي
چ بكه م ئه من؟ شه و يش نه رپه فيقي، نه هاوده مي
جهرگ و دلّم له ته، له هه ناوم تكاوه خوين
سوورما سهرم، خودا، نه ده وايي نه مه لحه مي⁶¹
سپرپى دلّم له بي كه سيبا رهنكه دهركه وي
ههرچى ده كه م نيه، نه ئه نيسي، نه مه حره مي
رپوژ و شهوم به جاري له لا وهك جه هه ننه مه
قابيز له بهرچى نايه ته لام رپوحمى ده مي؟
"كاميل!" خه ريكي چي؟ مه گه نه تيبستوه ده ئين:
بو ئاخري زهمانه شو كور ماويه ده مي

ئاشى زنبيل، ۱۳۱۵ى هه تاوى

(لاپه ره 60 ى چاپى ئه نيسي و 242 ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.

⁶⁰ چاپى ئه نيسي: شه و كوتر و كويزم، نه چراييك نه وا شه مي

⁶¹ ئه م فهرده له چاپى جه عفر دا نابنريت، من له چاپى ئه نيسيم وهرگرتووه و ويزگول (فاريزه) كانم به مه به ستي
هاسان كردنى خوئندنه وهى شيعره كه لى زياد كردووه.

له شيعره سهره تاييه كاني ئاواته و شاعير له سالي گوتراني شيعره كه دا ۳۳ سالان بووه. تهنيايي و ئينتزار و بئع هاودهمي و به گشتي، رهش بيني به ژيان له هه موو وشه يه كي شيعره كه ده باريت. ئه و رۆحه، كه م و زۆر هه ميشه له گه ل ئاواتدا بووه و تا كۆتايي ژياني له گه ليدا ماوه ته وه. وهك ئه وه ي هه موو كات و ساتي چاوه پرواني مردني خۆي و كۆتايي دنيا بووييت له كاتي كدا ته مهن ي ئه م دنيا يه لاي كه م ۴ و نيو مليارد ساله و به حيسابي زانستي، تا ئه وده مهي كه هه تاو تيشك بهاوييت و زه وي گهرم بكاته وه، ژيان ههر ده مي نييت و ئه وه واتاي چهن د مليارد سالي ديكه ده به خشيت، ئير شاعيري ئيمه و باوه ره ئاينيه كه ي له مه ر قيامه ت و كۆتايي جيهان و ژيان چي ده لئين و چي ده خوازن، مه يلي خۆيانه.

خودا خودا كردن: شتيك به ئاوات خواستن.

ماويك: ماوه يه ك. ماوي، ده مي.

قه بري پر له ئيش: له روانگه ي شاعيره وه، ژياني خۆيه تي يان ژيان به گشتيه.

ده مي، خه مي: جناسي ناته واويان لي پي كه پئراوه.

راده بي: تپه ر ده ييت

كوتر: چاو كر (كوير بو كوتر) (هه نبانه بۆرينه ي مامؤستا هه ژار).

هه ناو: زگ، ئه وه ي له ناو زگدايه.

سه رسوورمان: سه رسام گرتن و گيربوون، له شتيك به باشي تينه گه يشتن.

ئه نيس: هاودهم.

مه حره م: ئه وه كه سه ي وا ده تواني سفره ي دلتي له لا بكه يته وه.

قاييز: قابض الروح، به حيسابي موسولمانان، عيزرائيلي مه له كه، كه خودا ئه ركي گيان

كيشاني مرؤف و گيانداراني ديكه ي پي ئه سپاردوه.

ده مي: بده مي، رۆحم بده م به قاييز.

مه گه: مه گه ر، بۆچي مه گه ر. دياره شاعير به حيسابي كيشي شيعر پيتي كۆتايي

وشه كه ي په راندووه، به لام له گوته ي ئاسايي خه لكيشدا هه نديك جار ئه م شيوازه له

وشه كه به ر گوئ ده كه وي ت.

مه گه نه تيبستووه ده لئين: له رابردوودا ههر چهن د سال جاريك ده نگۆ بلاو ده بووه وه

كاتي دنيا ئاخو بوونه و نووسراوه يه كي بئع سه ره و به ره ده ست به ده ست ده گه را كه

فلانه رږوژ دنيا ټاخر ده بټت. ټه وه بر وايه كي بي بنه ماي خورافييه كه له سه ر بنه ماي
فير كرده نايينييه كان دانراوه، دياره هيچ ټه ساسيكي زانستيشي نييه.
بو ټاخرى زه مانه: شاعير خو شحاله كه بيستويه تي ده لټين ده مينك زياتر نه ماوه دنيا
كو ټايي بي بټت.

ده مي: ټيهامي ټيدايه: شاعير له م شيعره دا سي جار به واتاي ده م و كات و يه كجار به
واتاي پټداني هټناوه.

ده مي و هاوده مي: جيناسي ناته واويان بي دروست كراوه.

به حري عهروزي شيعره كه،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

مەجنون وەرە!

مەجنون وەرە قوربانی سىفاتی ھەسەنت بىم!^{۶۲}
ھەيرانى سەفای نەجد و ولاتی يەمەنت بىم!
كوژراوى بيابان گەپى و دەر بە درىتم
شەيدايى ھەموو چۆلگە و دار و دەونت بىم!
ھەرچىگە گەيشتى، وەتەنت بوو لە زەعفى
قوربانی ھەموو گەرد و غوبارى وەتەنت بىم!
چاوت بوو ئاوپاشى چەمەنزار و گولستان
شەيدايى گولستان و بىساتى چەمەنت بىم!
ھەر كەس نىيە وەك تۆ بە خەتاجوو لە مەحەببەت^{۶۳}
قوربانی سمى ئاھووبى سەحراى خوتەنت بىم!
مردووبى قسەى خۆشم و لەھجەى نمە كىنت
ئاوبردەيى نوتقى خۆشى شەككەرشكەنت بىم!
بۆ ھاودەمى تۆ قابىلە "كامىل" بە شەو و پوژ
قوربانی رەش و پرووتى و زەعفى بەدەنت بىم!

زەنبىل، ۱۳۱۵ى ھەتاوى

(لاپەرە ۶۴ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۹ ى ديوانى چاپى جەعفەر)

عينان لە ھەردوو چاپەكەدا وەك يەكە و سال و شويى گوترانى شيعرەكەش لە ھەدو كياندا ھاوشيوەن.

^{۶۲} چاپى ئەنىسى: سفاتى

^{۶۳} چاپى ئەنىسى: ھەر كەس نىيە وەك تۆ، بە خەتاجوو لە مەحەببەت

غەزەلە كە لە چاپى ئەنسىدا ھەوت فەردە لە كاتىكدا چاپى جەغفەر فەردى پىنچەمى
لەخۇ نەگرتوو و شەش فەردى تۆمار كردوو. ئەو شەش فەردە كە يە:

"...ھەر كەس نىيە وەك تۆ، بە خەتا چوو لە مەحبەت

قوربانى سىمى ئاھووبى سەحراى خوتەنت بىم..."

لەبەر ئەو پراستىيەى كە كاك جەغفەر و ھاوکارە كانى ھۆكارى ئەو ھەلاواردنەيان
پانەگە ياندوو، من بە ھەلەى چاپ يان شتىكى ناگرنگى ئەوتۆى دادەنيم و ھەربۆيەش
لیرەدا خستۆتوومەتە ناو دەقى شىعرە كەو. لە لایە كىترەو و اتاى شىعرە كە ھەندىك
ئالۆزە و ھاھىيە دژ بە پاشماوھى فەردە كان بوەستىت كە دە كرئ ئەو شەش ھۆكارىك
بىت بۆ قرتاندىن و لەكۆل خۆ كردنەوھى.

لە يەكەمىن شىعرە كانى ئاواتە و لە سالى گوترايدا، كە ۱۳۱۵ (۱۹۳۶ ى زايىنى) بىت،
شاعىر ۳۳ سالان بوو.

شىعرىكى غەرامىيە، تىيدا شاعىر خۆى بەرانبەر بە 'قىسى عامىرى' (مەجنون)، قارەمانى
ئەفسانەيى عارەبان كردوو كە بە تايبەت لە كوردستان و ئىراندا لە پىگەى مەنزوومەى
لەيلى و مەجنونى نىزامى گەنجەيەو و ناسراو و لای كەم دوو يان سى جار
ھاوشىوھى كارەكەى نىزامى لەزمانى كوردىدا گوتراو، كە بە كيان ھى مەلا
و ھەلەدخانە.

شاعىر بە پىداھەلگوتنى ناوى شوين و حالەتە كانى مەجنون، ناراستەوخۆ دەيەوئىت بلى
منىش كەردەوھى مەجنونىم پى باشە و بۆ ھاودەمىي ئەو باشم و اتە بە كورتى، خۆشىم
مەجنونىتىكى ئەم سەردەمەم. ئەو دە كرئ لە ژىر تەئسىرى لاويەتيدا گوترايىت (كە لەو
تەمەنەدا ھىشتا لىي دوور نەكوتبووھو) يان ھەر وەك زوربەى شاعىرانى پۆژھەلاتى
ناوينى دوای زال بوونى بىرى ئىسلامى، تەنيا بە خەياللات خۆى بە عاشق و مەجنون
زانىيىت!^{۶۴}

سىفاتى ھەسەن: خو و خدەى باش.

^{۶۴} وەك چۆن زوربەى شاعىران باس لە شەراب و مەستى و چوون بۆ خەرابات دەكەن بى ئەوھى تامى شەرابان
كردبىت يان جار كىش چوويىتتە مەيخانە! ديارە ھەندىك كەس بۆ ئەو جەمكەنە و اتاى عىرفانى دەدۆزەو و
شىر و پىويان بۆ دىنەوھە كە شەراب مەجازىيە و عىشق فلانە و خەرابات فىسارە و ھەر ھەموو ئەو چەمكەنەش
بە خودا و پەيوەندى مرۆف لە گەل ئەوھو دەبەستەو، و اتە عىرفان.

نهجد و يه مهن و بيايان و چؤلگه: ئه و شوپتانه ي عهره بستان وا په يوه نديان به حيكايه تي له يلا و مه جنونه وه هه يه.

دار و دوه ون و چه مهنزار و گولستان و بيساتي چه مهن: واهه يه له و بيايانه ي وا مه جنوني تيدا ده ژيا هيجكام له وانه ههر بوونيان نه بووييت و ته نيا خه يالاني شاعير خولقاند بني!

قسه ي خو ش و له هجه ي نمه كين و نوتقي خو ش: سيفاتيكن شاعير داو نيه ته پال مه جنون. واهه يه هو كاره كه ي ئه و نهرم ونياني و ميهره بانييه بيت كه به گو يره ي چيرؤ كه كه، له مه جنوندا ده بينرا. نمونه يه كي ئه و كاته يه وا له يلي له گهل تا قمي كچاني ده سته خوشكي ده چي ته سه يري سه حرا و له وي چاويان به مه جنون ده كه وي ت كه به ته نيا كاسه يه كه وه دانيشتو وه، له يلي گالته ي پين ديت و كاسه كه ي، واته هه مو و دارايي و ملك و ماله كه ي ده شكيني، مه جنوني ئه ويندار له جياتي تووره بوون و پيناخو ش بوون، شانازي به كرده وه ي له يلا وه ده كات و ده لي دياره له يلا مني خو ش ده وي ت ده نا چون زياده له هه مو و ئه و خه لكه، ده هات و كاسه ي مني ده شكاند! ئه وه توانه وه ي مرؤفه له ئه ويندا.⁶⁵

يان ئه و ده مه ي وا باوكي ده بيا ته زياره تي هج بو ئه وه ي له خودا بيارپه وه خه يالاني له يلا له سه ري ده ربكات، مه جنون به پيچه وانه، ئالقه ي ده رگاي كه عبه به ده سته وه ده گري ت و له خودا ده پارپه وه به لكو و رؤر به رؤر ئه ويني له يلا له دليدا زياده بكات! ده گو ترپت ئه و به شه ي له يلي و مه جنوني نيزامي يه كه له شاكاره كاني شيعري ئه و بيت:⁶⁶

قسه يه كيشم هه يه له سه ر شو يازي نووسراني هه ندك وشه له هه ردوو چاپي ئه نيسي و جه عفه ردا: وه كه ده بينين، له هه مو و فهرده كاندا شاعير خو ي به كو ورا و، شه بيدا، حه يران، قوربان، مردو و ئا و برده ي مه جنون داده ني ت و به م شپوه يه ده يه وي ت بلي ت

⁶⁵ اگر با ديگران ش بود ميلي / چرا ظرف مرا بشكست ليلي؟

⁶⁶ ... ميگفت گرفته حلقه در بر / كامروز منم چو حلقه بر در

در حلقه عشق جان فروشم / بي حلقه او مباد گوشم

گويند ز عشق كن جدائي / اين نيست طريق آشنائي

تا:

گرچه ز شراب عشق مستم / عاشق تراز اين كنم كه هستم!...

منیش وەك ئەوم. ئەو چەند سېفەتە ھەندىك جار لە شىعرە كەدا بە شىوھى ئاسايى نووسراون و كراون بە چاوكە، بۆ نموونە، شەيداي چۆلگە لە ھەدوو چايدا وەك شەيدايى چۆلگە و مردووى قسەى خۆش وەك مردووى قسەى خۆش نووسراو.

ئەو شىوھ نووسىنە و دانانى /ى/ يەكى ئىزافە لە كۆتايان، لە ھەندىك وشەدا جياوازيە كى واتا دروست ناكات بەلام لە ھەندىكى دىكەدا دەيكات: ئاسايە بلىين شەيداي گولستان يان مردووى قسەى خۆش؛ بەلام شەيدايى و مردووى لەبارى رېژمانەوھ دەبنە شتىكى دىكە و سىغەيەكى دىكە دروست دەكەن. ئىمە ئەگەر بنوسىن شەيداي ھەموو جۆگە و دار و دەوھەنت بىم، ديسانەكە خويتەر بۆ پاراستنى كيشى شىعرەكە وەك شەيدايى دەخويىتتەوھ و ئىمە پىويست ناكات ئەو /ى/ يەى دووھەمى لىن زياد بكەين. من لام وايە دەقى دەستنووسى شاعىر خۆشى ھەر وا بوو، لەبەر ئەوھى دوو چاپەكە ھەندىك جار لە گەل يەكتردا جياوازيان ھەيە و ئەوھش دەتوانىت بە واتاي ئەوھ بەدات كە بۆچوونى ئامادەكارانى دوو ديوانەكە تىكەل بە كارى شاعىر بوون. ھەرچۆنىك بىت، ئەوھ خالىكى گىرنگى نىيە و دەكرىت چاوى لىن بپۆشرىت.

ھەركەس نىيە وەك تۆ بە خەتا چوو لە مەحەبەت: واتاي ئەم مىسراە زۆر روون نىيە و وردبوونەوھى دەووت. ئايا ھەركەس دروستە يان ھەر كەس؟ ئەگەر بەسەريەكەوھ بنوسرىن دەبىتە ئەوھى ھەمووكەسىك وا نىيە بەلام ئەگەر بيانكەين بە دوو بەش و بلىين ھەر كەس نىيە واتە بە شىوھى رەھا يەك كەسى دىكەش پەيدا نايت وابىن. ئەنىسى بە شىوھى 'ھەر كەس' ى نووسىوھ.

ئىنجا، 'بەخەتا چوو لە مەحەبەت يانى چى؟ ئەگەر بلىين كەس وەك تۆ لە مەحەبەتدا بە خەتا نەچوو، ئىتر دژ بە فەردەكانى دىكەى غەزەل وەستاوين و بە گشتى ئىدانەى عىشقى مەجنونىمان كىردووھ لەكاتىكدا شاعىر بە درىژايى غەزەلەكە پەسىنى ئەو مەجنون بوون و ئەوينداریيە دەدات و دەيەووت خۆى وەك ئەو بىت. تۆ بلىي كاك جەغفەر و ھاوكارەكانىشى تەنيا لەبەر ئەم ھۆكارە نەبووتىت كە فەردەكەيان چاپ نەكردووھ؟

لەھجەى نەمەكىن: شىرىن زمانى و قسە خۆشى.

نوتقى خۆشى: بۆ پاراستنى كيشى شىعرەكە باش وايە وشەى خۆش وەك 'خوھش' ى ناوچەى ئەردەلان بخويىرتتەوھ بەلام لەگەل ئەوھدا نىم نووسىنەكەشى بگۆررىت لەبەر ئەوھى شاعىر خۆى واى نووسىوھ.

شہ ککہ رشکہن: ئیستیلاچیکی فارسیہ بہ واتای کہسیکی شیرین زمان کہ
قسہ کردنہ کانی وہک شکاندنی کلؤقہند لہدمدا چیژی شیرین بہ بیسہر بہخشیت،
نازانم کئی بووہ بؤ یہ کہمجار لہ ئہدہبی فارسیدا کہلکی لہو زاراوہ وہرگرتووہ بہلام
حافزی شیرازی (سہدہی ہہشتہمی کؤچی) شانازی بہووہ کردووہ کہ شیعہکانی لہ
بہنگالہی ہیندستان دہخوینتہووہ و بہ خویندنہووہیان ہہموو توتیہکانی ہیند واتہ
دووہپات کہرہووہی شیعہکان، شہ کر دہشکینن^{۶۷}

بہحری عہرووزی شیعہکہ،

ہزج مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

^{۶۷} شکرشکن شونہ ہمہ طوطیان ہند / زین قند پارسی کہ بہ بنگالہ میروہ

پاشای بهار

ئەوا کاتی خەباتی بولبولانە
دەمی پشکووتنی خونچەمی گولانە
نە تەنیا جۆگە وو جۆبارە زەنویر^{٦٨}
گول و لالە لە ئاسۆگ و تەلانە
نە تەنیا هەر مەرۆ بەشدارە ئەمەرۆ
دەرودەشت مەستی بۆنی سونبولانە
هەموو جی خوار و ژووری زەرد و سوورە^{٦٩}
کەسێ بیت و سەرنج دا عاقلانە
دەزانێ بەخششی پاشای بەهارە
بەلێ وایە عەتایی عادلانە
هەچی زیرووحە، شایی کەوتە نیو دڵ
زەمانی خۆشیی و چەپلە و پلانە
لە سەر جۆگانە هەلپەرکیی کور و کال
کە بەزمی بولبولانیش سەر چلانە
هەموو دنیا سەراسەر وەک بەهەشتە
نەماوە رۆژی ماتەمی ناو کولانە
کونەرەش بۆ کەسیکە بی گول و دڵ
ئەوا کاتی گولان، جیژنی دلانە
"ئیمامی" بانگ دەکا: ئەو جیژنە پیروژ!

^{٦٨} چاپی ئەنێسی: زەنویر. دەبێ هەلەمی چاپ بیت.

^{٦٩} چاپی ئەنێسی: خوار و ژوورە

له كورد و كيزوكالى ژيكلانه

ئاشى چزمى زهنبيل، ۱۳۱۵ى هه تاوى
(لاپه ۳۵ و ۳۶ ى چاپى ئەنيسى و ۲۰۲ و ۲۰۳ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا "جېژنى دلان". ههردوو عينوان له دهقى شيعره كه
وهرگيراون

له شيعره سه ره تاييه كانى ئاواته، غه زه لئىكى بن بزوكه يه و له بارى ناوه رو كوه جياوازه له
زوربهى شيعره كانى ديكه ي شاعير. ليره دا، نه باس له مردنه و نه ترسى خوداى تو له
ئەستين و پردى سپرات و ئاگرى جه هه ننه م! به هاره و نوئ بوونه وهى سروشته و
دلشادى لاوان وشاى و هه لپه ر كئيان له گونديكى كوردستان؛ هيچى تر!
نه ته نيا: نه ك هه ر...؛ ته عبيرىكى فارسىيه و له ميژه هاتوته زمانه كه مانه وه. له ههردوو
فهردى دووهه م و ستهه مى غه زه له كه دا هاتووه و ئەو دووپات بوونه وه يه ش زور جوان
نانوئيتت.

زه نوپر: جيگه ي بلندى هه وا سازگار (هه نبانه بو رينه)
ئاسوگ: ئاسو، ئوفوق.

ته لان: به ندهن، به رزايى كئو (هه نبانه بو رينه)

گوئ و لاله: ويده چيت شاعير چه مكي "گوئ" ى تاييه ت به گوله باغ (رؤز) كرديت.
گوئ و لاله له ئاسوگ و ته لانه ده بي به واتاى ئەوه بيت كه له سه ر چياكان و له
دوره ده ستى گوند، گوئ شين بوون و به دى ده كرين، يان سه ره تاى به هاره و
ده ركه وتنى گوئ به شپوه يه كى سروشتى چاوه روا ن ده كريت.

به شداره ئەمپو: له چيدا به شداره؟ شيعره كه به راشكاوى نه يگوتووه، به لام هه ست
ده كريت نياى شاعير به شدار بوون له رازاوه يى سروشت و بوئى سونوله.

هه موو جى...: له چاپى ئەنيسيدا 'هه موو جى خوار و ژوروه' هاتووه. ويتا چيت
جياوازيه كى زورى واتاى له نيوان دوو ده قه كه دا هه بيت. ده بي شاعير ويستيتى بلئ
خوار و ژوروى هه موو جيهك به رهنگى زهرد و سووه [گوئ] رازاوه ته وه. من دهقى
جه عفرم به بى گرى و گوئتر زانى و ئەوم هه لپه ردارد.

به لام ئايا بو ديتنى ئەو رازاوه يه پئويسته كه سينك سه رنجى عاقلانه بدات؟ ئەگه ر ئەم
فهرده به فهردى دواتره وه گرى نه ده ين، ته عبيرى 'عاقلانه' ناو شيعره كه مه نتيقى

نانوئیتیت واته دەیی هەست بکەین کە تەنیا بەهۆی سەرۆا دروست کردنەوه لەوئ
قوت بۆتەوه. بەلام با پروانینە فەردی دواتر:

دەزانئ... تێدەگات. کئ تێدەگات؟ دیارە ئەو کەسەئ وا عاقلانە سەرنج دەدات
(فەردی پێشتر).

بەخششی پاشای بەهار: ئاوات، بەگشتی هەموو دیاردەیه کئ سروشتی و کۆمەلایەتی بە
خوداوه پەیوەند دەدات و ئەوئ لێرەدا جوانی سروشتی بە بەخششی پاشای بەهار
داناوه هەندیک لەو نۆرپە جیاوازه. لە سالی گوترانی ئەم غەزەلەدا، شاعیر ۳۳ سالان
بووه و دیارە توانیویەتی واقعیی پروانیتە جیهان. باوه کوو سۆفایەتی و باوهری ئایینی
هەر بەسەر فیکریدا زال بووه و هەموو دیاردەیه کئ لە کاری خودادا خۆلاسه
کردۆتەوه، کە دووره لە عەینییت و واقعیی دیاردەکان، ئەوئش بۆ نموونە لە پارچە
شیعری 'مەحشەر' دا بە باشی دەرده کەوئت.

کاتی دەبینن تەنیا سالیک دواي گوترانی ئەم شیعەر، شاعیر لە شیعری مەحشەردا
دەگەرپێتەوه سەر حوللەئ مەرەسئ و گوناھ و تۆبە و ئاگری دۆزخ و داوای
لیووردن لە 'شفیع المذنبین'، هەندیک بۆمان سەمەرە دەنوئیتیت، بەلام ئەوئ باوهرە و
هەیه و هیچی لە گەل ئاکرئت.

زیرووح: 'ذی الروح' ی عەرەبییە، گیاندار.

پلان: کوی 'پل' ه، پل لئدان یان پلە لئدان، چەقەنە لئدانئ کاتی گوئگرتن لە گۆرانی
بن بزوئین و سەما و هەلپەرکئ.

هەلپەرکئ لەسەر جۆگەئ ئاو: ئەگەر کورپان لەسەر جۆگە ئاو گەری هەلپەرکئ
بەستن، کە دیارە بەستوویانە، هۆکارە کەئ دەبئ یەک لەم دوانە بیت:

کچانئش دپتە سەر کانی و جۆگەئ، ئەودەم دەستی کورپان دەگرن و دەبیتە رەش
بەلەک کە دایکئ کوردانەیه؛

چوونە سەر ئاو و پرووناکایی واهەیه پاشماوئ پەسمیکئ دپرنی میتراي بیت کە
دەبئ تا ئیستاش لە گوندەکانئ ناوچە و لە ناو گەلە کەماندا ماییتەوه.^{۷۰}

ماتە: ماتە گرتن، کز و مات لە شوئیتیک دانئشتن.

^{۷۰} بۆ زانیاری زیاتر لە سەرر پەپوئەندی ئاو و ئایینی میتراي لە ناوچەئ بۆکان، بروانە : ئەنوەر سولتانی، "بۆکان،
شوئتەواریکئ میتراي و یادگاریکئ ژن-خودای ئاناھیتا"، لەسەر مالمپەری رۆژھەلات- بۆکان (بەشی
نووسەران).

کولانه: به گشتی، شوینی تهنگه بهری مریشک و که له بابیه له ناو مالدای، به لام لیره دا مالی مرؤفیشه. شاعیر، که ده بی له دریژی ماوهی زستان و له ناو مال دانیشن جارز بوو بیت، چوار چیوهی به رتهنگی ژووری ناو مالی به کولانه شوبهاندووه.

کونه رهش: زیندان. لیره شدا همیسان شاعیر ناو مالی به زیندان شوبهاندووه. ده بی تاوات زور هه لوه دای سروشت و دهشت و دهر و دژی دانیشن له ناو مال بوو بیت.

ئه و چیژنه پیروژ! وادیاره شیعره که بو نه ورۆزی سالی ۱۳۱۵ ی هه تاوی (۱۹۳۶ ی زایینی) گوترا بیت. شاعیر دوی په سنی به هار، پیروژیایی نه ورۆز له گه لی کورد و له کچانی ژیکه لانه ده کات.

ئاشی زه نیل: یان "ئاشی چۆمی زه نیل" ئاوا بیه کی بچوک بوو به ژماره یه کی زور که می ماله ره عیهت و موریده وه له نزیگ گوندی زه نیل. ئه ویش ملکی هه مان بنه ماله ی سهیدی زه نیل بوو (نازانم ئیستا چۆنه). له ژینامه ی سه ره تای کتیبی "شاری دل" دا، هاتووه: "سهید کامیل پاش وه فاتی باوکی، سالی ۱۳۱۳ (۱۹۳۴) ده چیه ئاشی چۆمی زه نیل و سالیگ له وئ نیشه جی ده بی، پاشان به شیوه یه کی ره سمی له گه ل کاک، یانی سهیدی زه نیل مال جودا ده کاته وه." (ل. ۴۰). له په راویژی هه مان لاپه ره شدا هاتووه: "... سهید کامیلیش له په نا مالان چهند چاوه خانویه کی پیکه وه ناوه و ماوه ی سالیگی لئ ژیاوه." ئه و زانیاریانه له گه ل سالی گوترانی شیعره که دا که م و زور یه که ده گرنه وه، به و جیاوازییه وه که ده بی له نیوان ۱۳۱۳ و ۱۳۱۵ دا، زیاتر له سالیگ، له وئ ژیا بیت.

به حری عهروزی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

بۆ ئاگادارى

له ههست و خوست و خورپه و خهياالات
له نوورپه و نووزهى چهيوان و مالات
له خشه ومشه و گرمه و ناله نال
له چوونى شهو و رۆژ و مانگك و سال
له سه رما و گهرماى زستان و هاوين
له عاشق و مه عشووق، له تىنى ئهوين
له تالى و سوپرى ، له خراب و چاك
نازا و بى غيرهت، له پاك و ناپاك
له زۆر و له كه م، له خۆش و ناخۆش
له زانا و نهزان، به هۆش و بيهۆش
له گوڵ و بولبول، باغ و گولزاران
له شنهى خۆشى كاتى به هاران
تۆ ئاگادارى خواى تاق و ته نيا
خواى خاوهن كه رهم، بى ويته و هاوتا!

زه نىيل، ۱۳۱۶ى هه تاوى

(لاپه ره ۲۰۳ و ۲۰۴ى چاپى ئه نىسى و ۳۳۴ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.
غزه ليكه له په سنى خودادا گوتراوه، شاعير له ريگه ي ريز كردنى هه نديك سوغرا و
كوپراوه، به خودا و زانبارى و توانا كانيدا هه لده لىت. سه ره تا هه نديك دياردهى
هاوچه شن (مراعات النظر) و دژ به يهك (متضاد) له گه ل يه كتردا ريز ده كات بى ئه وهى
به خو پته ر بلنى ئه م كاره بو چى ده كات واته خو پته ر له چاوه ر وانيدا ده هيلى ته وه بزانه
شيكردنه وهى ديوانى ئاوات / ۹۹

كەي ئامانجى قىسەكانى دەست نىشان دەكات ئىنجا لە فەردى مەقتەعدايە كە دەلئ
خوای تاق و تەنيا تۆ لە ھەموو ئەو شتانە ئاگادارى!

بەشىك لەو سىفەتانەى وا لە شىعرەكەدا ھاتوون "ئىسمى دەنگ"ن. دەگوتريت لە زمانى
ناكامل و پاشكەوتوودا ئىسمى دەنگ زياترە لە زمانە پىشكەوتووھەكان. ئىتر نازانم
كوردى لەو ئىسمى دەنگانەى زۆرن يان كەم! نوورە، نووزە، خشە، مشە، گرمە و
نالەنال لەو چەشنە ناوانەن.

خوست: ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار ئاواى واتا بۆ لىداوھتەوھ: "جوولە، بزووتن
(ھەست و خوست)".

مشە: دەنگى ھەناسە لە كەپۆدا (ھەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەررووزى شىعرەكە،

مقارب مثنى ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

مەحشەر

خالى نوستووا! ھەستە، بەستە؛ ئىستە رۆژى مردنە!
كاتى لىك جىابوونەۋەى چاكە و خراپە كردنە^{۷۱}
گویت لە دەنگى نەفخى سوورە، لى دەدا، ئاگات دە كا
پىت دەلى ھەشرە، لە ترسان شىرى نەپ ھەروەك ژنە
چاۋەپى بن، وا تەرازوۋى خىر و شەپ ھاتۆتە گۆر
سەگ بە ھالى ئەو كەسەى خىرى بە قەد خىرى منە!^{۷۲}
بالى ئالاي كىيە ئەودەم سەدەھەزار چاك و خراپ
دەچتە ژىر سايەى، لەۋى دا چاۋەپى لىووردنە
ئەحمەدى موختارە، شىرىن سوارە، ئەو سەردارەيە
رۋوى لە ھەركەس بوو، لەۋى دا كاروبارى رۆشنە
ئەى "شفيع المذنبين!" دەستى من و داۋىتى تۆ
دېمە ژىر ئالات و رېم كە، گەرچى ئىحسانم ونە
ۋەك دەلىن ئەمنىش لە نەسلى پاكى تۆم، ئەمما ئەمن
رۋورەش و خاۋەن گوناھم، كارم ئارەق رېشتە
ئاگرى دۆزەخ نەبى، ناتۆيتەۋە ئەو مارزە
لى كەپى بتۆيتەۋە، با ساف بى ھەروەك ئاينە

زەنبىل، ۱۳۱۶ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۱ و ۱۲ ى چاپى ئەنىسى و ۲۰۴ ى چاپى جەغفەر)

^{۷۱} چاپى ئەنىسى: چىاكدنەۋەى

چاپى ئەنىسى: بەقەت ^{۷۲}

عنوانی شیعره که له چاپی ئه نسیدا "ئاره ق رشتن"ه، که له دپری هه وته می غه زه له که وه رگراوه. مه حشر و زیندوو بوونه وه له پروانگهی ئاینه وهش ناوه رۆکی سه رجه می شیعره که یه.

ئهم غه زه له، ته نیا یه ک سال دوا ی غه زه لی پاشای به هار گوتراوه، به لام له باری ناوه رۆکه وه وهك ئه وه ده چیت که په نجا سال دواتر و له سه رده می پیری و په ککه وتووی که سیکی ئیمانداردا گوترا بیت! ئه ویان دونیا یه کی پر له شادی و خوشی ده هینا یه به رده م خوینتر به لام ئه میان نه فخی سوور و حشر و گونا و تۆبه و ناگری دۆزه خ و پارانه وه بۆ له گونا خوش بوون! ئه و جیاوازیانه رهنگه بکریت به م شیوه یه لیک بدریته وه که ئاوات وهك مه لا و سه دیدکی شیخ زاده، که خویشی هه ر به شیخ ده زانرا و دهستی ماچ ده کرا^{۳۳}، له هه ره تی لایه تیه وه شیخ و مه لا و تۆبه کار بووه و به چاویلکه ی ئه وه هه لویسته کۆمه لایه تیه شه وه پروانویه ته جیهان. به لام له عه نی کاتدا عاشقه سروشت و دهشت و ده ریش بووه و له په سنی به هار و باغ و گول و ئاودا شیعی گوتوون، وهك چۆن له به رانه ر هه ل و مه رجه سیاسی کوردستان و ناوچه که شدا به رپرس بووه. به کورتی، ئاوات ئه گه ر سو فیش بوو بیت، سو فیه کی ویشکی ناو قابیغی به رته نگی خانه قا نه بووه که بی خه به ر له جیهان بیت و ته نیا 'حووی ئه للا' بزانیت و به س!

خالئ نوستوو: رووی شاعیر له خو یه تی. به لام سه یر نیه که سینک له ته مه نی ۳۴ سالیدا به خو ی بلیت ئیتر ژیان به سه و کات و رۆژی مردن ته؟ به مای ئه و بۆچوونه ده بی ئه و دیارده یه بیت که پتی ده گوتری سو فیا یه تی و ئاین!

هه سه، به سه و ئیسته: جیناسیکی ناته ویان لی دروستکراوه و تیناندا موسیقای داخلیی پیتی /ت/ ده گاته گوئ.

لیک جیا کردنه وه... ئاماژه یه به دوا ی مردن و رۆژی حشر.

نه فخی سوور: شه پیوری فریشته ئیسرافیل، که به گویره ی ئیسلام، هه والی داها تنی رۆژی قیامت ده دات.

شیری نه ر...: ئه وه پروانیتیکی نابه جینه به ژیتدردا. ئه مرۆ ئه و چه شنه هه لواردن و جیاوازیانا نه، کاریکی نابه سنده و پتویسته هونه رمه ند و ده ست به قه له می کوردیش خوی لی بپاریژن. شاعیر ویستوو یه تی بلی هه یبه ت و ترسی رۆژی حشر به پرا ده یه ک

^{۳۳} ناسناوی 'کامیل شا' ی ئاواتیش هه ر له وه وه دیت.

زۆره كه شىرى نىزىش لىي ده ترسىت و كز ده بىت، به لام ئه وهى له قالى به راورد كارى هىزى فىزىكى شىر و ژندا ده برپوه، كه سهد برىا وى نه كر دايه. ته رازووى خىر و شه پىش هر به شىكه لهو ئه فسانانى وا هه لبه ستراون و به گوپرهى ئه وان، ده بى له رۆزى قىامه ندا خودا به قه پانىكه وه له سه حراى شام دابنىشيت و به كه به كه كردارى رابردووى خه لكه كه هه لسه نكىت و بزاني تاي ته رازووى چا كه و خراپه كى قورستره تا حه والهى به هه شت يان جه هه نهمى بكات. ئه وانى ئه و مېتولۆژىيانه يان خولقاندووه كو بىي ته رازووى سهر دووكانى ورده فرۆش، يان قه پانى قه پاندارىكيان داوه ته ده ست خودا و ئه و شانۆيه يان پىك هىناوه، ئه وه هونه رىكى به ته واوه تى سوور پىنالىستىيه و شاعىرى ئىمه ش هه مووى به راست وه رگر تووه.

گوپ: گوپى، ده شتايى و زه وىنى ته ختى سهر به رزايى چيا.

سه گ به حال بوون: ئامازه به وه به دبەختى و بىچاره بيهى وا سه گ له كۆمه لگاي ئىمه دا هه به تى كه برىتى بىت له بى به شبوون له خىر و خو شى و لىدران و داركارى و ده ركران له مال و به برسبه تى له كۆلانان خه وتن. ئىمه ته نانه ت منداله كانىشمان فىر ناكه ين له گه ل سه گ و پشيله هه ژاردا به به زه بى بن.

بالى ئالا: ئالا، عه لم، په رچهم. ئامازه به وه قسه بيهى كه له رۆزى حه شردا هه ر پىغه مبه رىك ئالاي خو ي به ده سته وه ده گرىت و شوپه ه لگره كانى ده چنه ژىر عه لمى ئه و؛ جا پىغه مبه ره كه له لاي خودا بو يان ده پارپته وه بو ئه وهى له گونا هيان خو ش بىت و نه يان نىرپته جه هه نهم. ئه و شانۆيه ش كارىكى هونه رىيه و زيه نىكى هونه رمه ند توانويه تى بىخولقنىت ده نا كامه ده شته له و دنياه دا كه مليارده ها خه لكى هه زاران و هه زاران سالى تىدا كو بىتته وه و چۆن له وى ئالاي خو يان بناسنه وه و بچنه ژىرى و چۆن ئه و هه موو خه لكه به كه به كه هه لسه نكىترىن و لىك جيا بكرپته وه؟ پاشانىش بچنه چ ده شتايه ك كه به هه شت بىت! ئه و حىكايه تانه ته نانه ت له گه ل باوه ر به خودايه كى زانا و شاره زاي ئه سراپى مه خلووقدا به ك ناگرپته وه.

بال: لايه ن

ئه حمه دى موختار: پىغه مبه رى ئىسلامه. ئامازه به وه رپوايه ته به كه ئه گه ر پىغه مبه رى ئىسلام رپنگه به هه ركه سىنك بدات بچپته ژىر عه لمى، ئىتر ئه وىش لاي خودا شه فاعه تى بو ده كات و له ئاگرى جه هه نهم رزگارىي ده بىت. كاروبارى رۆشنه، واته ئه نجامى باشه و ده برپته به هه شت.

شفيع المذنبين: شفاعه تخوازی تاوانباران، پیغمبهری ئیسلام.
ئیحسانم ونه: چاکه م دیار نییه، واته چاکه م نه کردوووه و ئهوی کردووومه ههموو ههر خراپه بووه.

نهسلی پاکی تو: ئاماژه به بهوی ئاوات سهد بووه و ده گوتری سهدیش ئهولادی پیغمبهری ئیسلامن، هه ربۆیهش پینی گوتراوه 'سهد کامیلی ئیمامی'. به لام ئهوهی چیگهی بیر لیکردنه وهیه ئه و به شهیه وا گوتووویه تی: "وهك ده لین... ئه و وهك ده لین یانی چی؟ ئاوات که مرۆفیکهی خوینده وار بووه، ده بی زانیستی ئهولادی پیغمبهر ده بی له ره گهزی سامی بن و کهسیکی وهك ئه و که ئاریایی، یان له ره گهزی قهومه کۆنه کانی ناوچه وهك گۆتی و لؤلۆبی و ماننایه، ناکری سهد و ئهولادی عهره بینکیش بیت.

کارم ئارهق رشتنه: له په یوهندی وشه و عیاره تی پشتردایه که ده لی من روورهش و خاوهن گوناهم، ههر بۆیهش خه جالهت ده کیشم. ئه و ئارهقه ئارهقی خه جاله تی و شهرمه زارییه.

مارز: لاسار، که له رهق و گۆی نه بیست.

ناتویمه وه ئه و مارزه: کیه ئه و مارزه؟ من جگه له خودی شاعیر ههست ناکه م ئاماژه ی به کهسیکی دیکه تیدا بیت. ئاوات له سه رکۆنه کردنی خۆیدا سنور نانسیت و به ههموو شیویهک خۆی بچووک ده کاته وه و به تاوانبار له قه له م ده دات. لیره ده ده لی کهسیکی وهك من، که گۆی نه بیست و لاسارم، به هیچ ئاگریک ناتویمه وه و قال نابم واته پاک نابمه وه به ئاگری جهه ننه م نه بیت، که وابوو ئه ی شفيع المذنبین، تکایه له شفاعهت کردنم دهست هه لبگره، با بکهومه جهه ننه مه وه به لکوو له ویدا بتویمه وه و له رپگهی ئه و توانه وه یه وه ئاوینه ی دلم ساف و بینگه رد بیت.

به حری عهرووی شیعه که،

رمل مثن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

پى پەستىم

وہك قەلەم دايمەن سىياكارم^{۷۴}
بۇيە بەو زولفى تۈۋە دىل بەستىم
گەرچى پىرم، بە عىشقى تۈ سەيرە
كەچى جوانە كەلام و ھەلبەستىم
چاۋە كەم! چاۋى تۈ بە وشيارى
دەرفىنى دىل، دەلى مەستىم!
چوومە باغى گولان و لىي كەوتىم
وہك جەلە، بى سەدا و بى پەستىم
بەلكو تۈ بىتتە باغ بە سەر من دا
پابرى؛ بۇيە مات و بى ھەستىم
بە رەقىبى سەگم بلى بەس بى!
ھىندە ھات ئەو لە دووم، لە پىي خىستىم
دەچمە كىوان دەلىم منم مەجنون!
وئلى مەعشوقە يىكى ژىردەستىم
وہكوو چۈن "قەيس"ى كىردە مالىوران
ئەمنى خىست لە پىن كە ھەلئەستىم
بىمكوژى و بىمپى بە خەنجەر و شىر
وہك "نېمامى" لە پىشى راۋەستىم
گەردىگان، ۱۳۱۷ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۸ و ۴۹ى ديوانى چاپى ئەنىسى و ۱۱۹ى چاپى جەغفەر)

^{۷۴} . چاپى ئەنىسى و جەغفەر: دايمەن

عنوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئەنسییدا 'سیاکاره' که ئەویش وهك ئەمیان له وشه گهلی ناو شیعره که وهر گیراوه. من 'سیاکاری' چاپی ئەنسییم پێ جوانه بههۆی ئەو راستییهوه که له فەردی یه کهمی شیعره که وهر گیراوه و ئەو فەردە لهوانیتر رازاوه تر و ناسکتر دەبینم. بهلام زیاتر پێم باشه لهسەر پێ و شویتی دیوانی جهعفر برۆم و به تایتلی جیا جیا سەر له خۆتەر نهشیوتیم.

شوین و سالی گوترانی شیعره که له هەردوو دیواندا هەر یهکن.

له شیعره سه ره تاييه کانی ئاواته و له ته مه نی ۳۵ سالیدا گوتوو یه تی.

شعیریکی ساکاره له بهحریکی ساکار و رهواندا گوتراوه، وشه ی ساکاری تیندا به کار هینراوه و ئیستعاره و تهشبیهاتی کهم بهلام جوانی هه یه به شیوه یه که تا راده یه که به شعیریکی 'سهل و ممتنع' ی دهزانم.

ههست ده کهم مه تلعه، واته فەردی یه کهمی غهزه له که دا که وتییت و فهوتاییت له بهر ئەوهی به عاده تی شعیری کلاسیک ده بوا یه دوو میسراعی فەردی یه کهم سه روا ی هاوچه شنیان بیت که لێره دا ئەوه نابیریت. 'سیاکارم' له گه ل 'ههستم' ناتوانن پیکه وه دابنرین. مه سه له که چیه، نازانم.

وهك قه لهم... شوبه اندێکی زۆر جوانه. به عاده ت، قه لهم به رهنگی رهش ده نووسن و رهشی بلاو ده که نه وه، هەر بۆیه ش شاعیر به سیا کاریان ناو ده بات و ده لێن من که دا یم دلّم به زولفی یاره وه به ستووه و ئەویش ره شه، که وابوو هه می شه وهك قه لهم، کارم سیا کارییه.

جوان: ئیهامی تیندایه. واتا نزیکه که ی نزیککی 'رازاه' یه به و مانایه ی که شیعره کانم رازاوه و جوانن. بهلام واتای دووری 'گهنج و لاوه' که ده توانی ئەوه بیت سه ره رای پیری و به سالا چوویی خۆم، به هۆی عیشتی تۆوه، قسه و هه لبه ستم لاو و گه نجن. له بیرمان نه چیت وشه ی 'گهنج' له واتای 'لاو' دا تورکییه و کوردی نییه. عیشق: ئەوین. له باشووری ولات له ژیر کارتیکه ری زمانی تورکیدا وشه که شیوازی 'عه شق' ی به خۆیه وه گرتووه.

چاوه کهم... ته نزیککی نهرمی تیندایه. چاوت به وشیری دلّم ده دزیت به لام پاشان ده لی سه رخۆش بووم و نه مزانی!

لێی که وتم: راکشام

جله: ده بی ریشهی داری قهراغ ئاو بیت گهرچی له هه‌نبانه بۆرینهی مامۆستا هه‌ژاردا واتای دیکه‌شی بۆ لیدراوه‌ته‌وه وهك گیایه‌کی سه‌رئای وهك قه‌وزه و ته‌نانه‌ت جانه‌وری بچووکی ئاو و هه‌شت پین. هه‌رکام له‌وانه مه‌نزووری نه‌زه‌ری شاعیر بوویت ده‌بی واتای به‌رپین که‌وتووپی پینشیلکراوی و بی هه‌ست و خوستیشی تیدا بیت.

پین په‌ست: پینخوستکراو. واتایه‌کی دیکه‌ی وشه‌ی په‌ست، نزم بوونه. پین په‌ست ده‌بی که‌سپکی پینده‌نگ و سه‌دا و گو‌شه‌گیری له‌ کۆمه‌لگادا زۆر به‌ هه‌ند وه‌رنه‌گیراو بیت. به‌لکوو تو...: ئەم فه‌رده له‌ په‌یوه‌ندی فه‌ردی پینشتردایه و ده‌لێ من بۆیه خۆم پین په‌ست و پینخوست کردوو که‌ تو پینی و پین له‌ سه‌ر سه‌رم دابینی.

په‌قیبی سه‌گ: شاعیر له‌ په‌قیبی عیشقی خۆی زۆر تووره‌یه و هه‌ر بۆیه‌ش سیفه‌تی سه‌گی پینده‌دات که‌ له‌ کۆمه‌لگای ئیمه‌دا سووکایه‌تی تیدایه.

له‌ پینی خستم: ماندووی کردم، توانای رۆیشتنی بۆ نه‌هیشتم. مه‌عشووقه‌یه‌کی ژێرده‌ست: کتیه‌ ئه‌و دل‌داری شاعیر که‌ ژێرده‌سته‌یه؟ ئایا تاکیکه‌؟ خۆ به‌گشتی هه‌موو کچ و ژینکی کۆمه‌لگای سونه‌تی ئیمه‌ ژێر ده‌سته‌ن! چی دیکه‌ ده‌توانی بیت؟ بلێ نیازی به‌ گشتی 'کچی کورد' وه‌ك به‌شیک له‌ کۆمه‌لگای کوردی ژێرده‌ستی بینگانه‌ نه‌بیت؟

قه‌یس و مه‌جنوون: ئاماژه‌یان بۆ حیکایه‌تی له‌ یلا و مه‌جنوون تیدایه. بمکوژی و...: واتای هه‌ردوو په‌سته‌ی ئاو فه‌ردی کۆتایی، رپوونه به‌لام له‌باری رپێرمانه‌وه ده‌بوایه کرداری داها‌تووی 'را‌ده‌ه‌ستم' بوایه‌ت که‌ دیاره شاعیر به‌هۆی کیشه‌ی 'کیش' وه‌ ئه‌وه‌ی بۆ نه‌کراوه و به‌ 'را‌ده‌ستم' ی نووسیه.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعله‌ن فعلن

بەختى خەۋالوو

ئەو بەختى خەۋالوو مىن، تاكەى وەخەبەر نايە؟
مىن پىر و لەگۈر كەوتوو، ئەو كۆرپە و ساوايە^{۷۵}
ئەو قەت وەخەبەر نايە، مىن نايە بەلاما خەو
ئاگان لە مىن ئەوشۆكە، ئەستىرە و ھاوسايە^{۷۶}
مىن وا لە ووتان كەوتم، ئەو ھەر لە گۈرۈگالە^{۷۷}
جارچار لە خەوا دەيكا بۆ خاترى، لاي لايە
لاي لايەيى ئەو كۆرپە، نالەى دلمە بۆ وى
شىتتە وەكوو مەجنوونە، بىج جىگە و مەئوايە
لەيلايە مەرامى وى، نايىنى ھەتا ماو^{۷۸}
تا جانەوهران خۇش بن، ھەر مەيلى بە سەحرايە
ئەم خانووە پىر مەينەت، ئەم قۇنجرە رووخاوە
چوارچىوھىيى ناقايم، نىوى چىيە؟ دونيايە!^{۷۹}
ژىر ئەو كەسەيە دەستى ھەلگرتىن لەم دونيا
كاسىكى بەتالە ئەو، ھەمبانەيى پىر بايە
وەك ھۆنەرى زوو فەرمووى: سەرپاكي گلاون ئەم^{۸۰}
ئەولا بگرە "كامىل"، دەست ھەلگىرە لەم لايە!

^{۷۵} چاپى جەغفەر: لە گۈر كەوتوو. ھەروەھا، چاپى ئەنىسى و جەغفەر: كۆرپە و و

^{۷۶} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: ئەستىرە و ھاوسايە

^{۷۷} چاپى جەغفەر: وتان

^{۷۸} چاپى جەغفەر: مەرامى

^{۷۹} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: ناقايم

^{۸۰} چاپى ئەنىسى: زو

عینوانی شیعەرە کە ی چاپی ئەنێسی "کاسە ی بە تال" ه و له فەردی حەوتە می غەزە لە کە
وەر گیراوه.

تەعبیری "بەختی خەوآلۆ" له شیعری شاعیرانی دیکە شماندا هاتوو. بۆ نمونە، حاجی
قادری کۆیی له قەسیدە ناسراوه کە یدا دە لێ:

"گۆتم بە بەختی خەوآلۆ: بەسە ئە تۆ بی خودا

له خەو هەلستە زەمانی بچینەوه ئەو لا..."

دیاره "ئەولا" بۆ حاجی قادر، کوردستان بووه له بەرانبەر ئەستەموولدا. له فەردی
کۆتایی ئەم شیعەرە شدا ئاوات هەمان تەعبیری 'ئەولا' دەهینیت بەلام نیازی له دنیای
ئاخیره تە (ئەوهی وا ئاینه کان موژدە ی بە خەلک دەدەن).

یەك له شیعەرە کانی ئاواته کە تیندا هەمان رەش بینی نێسبەت بە دنیا و ژبانی ئەم
دونیایە بە ئاشکرا دەبینریت. شاعیر له سالی گوترانی شیعەرە کە دا تەنیا ۳۵ سالی تەمەن
بووه بەلام وهك پیریکی له جینگەدا کەوتوو، دونیای بە 'خانویه کی پر مەینەت"،
"قونچریکی رووخوا"، کاسە ی بە تال" و هەمبانی پر با" ناو بردوووه و بانگەوازی ئەوه
دەدات خەلکیش دەستی لێ هەلگیرن لەبەر ئەوهی 'سەرپاکی گلاوه' و لەجیاتیان،
"ئەولا" واتە قیامەت بگرن. وهك دەبینین بیروکە ی سۆفیا تەتی بە سەر شیعەرە کە و
رێبازی فیکری شاعیردا زالە. ئەو بۆچوونە، خەلک له کار و هەول و خەبات و
خۆشی ژبان دوور راده گریت.

له چەند شیعری دیکە شدا دەبینین کە ئاوات خۆی له عەقل و دلی خۆی جیا
دەکاتەوه و لەبەرانبەر یان رادهووستیت و دەکەوێتە جوا بە جەنگی. لێرە شدا هەمان
کێشە، ئەمجار له گەل بەختی خەوآلۆیدا هەیه.^{۸۱}

سەرجمە می ئەم غەزە له ۸ فەردە. پینج فەردی یە کە می غەرامییه و شاعیر تیندا باس له
ژبان و دلدار و بەختی خۆی دەکات کە نووستوووه و ناهێنیت بگاتە ئاواتە کانی. بەلام
له سی فەردی دوایدا کوتوپر بابەت و ناوهرۆکی شیعەرە کە دەگۆریت و ئەمجار دنیا
دەبیتە شتیکی خراپ و پیس و گلاو، کە دەبێ لێی دوور بکەویەوه و خۆت بۆ ئەولا

81 مامۆستا هەزاریش شیعری "دەمە تەقە ی عەقل و بەخت" ی هەیه کە لەویشدا بەختی کورد "قەرەنە هایە
خەوتوووه". بروانه کۆمەلە شیعری "نالە کۆک".

ئامادە بىكەت كە رۆژى قىامەتى ئىماندارانە! ئەو گۆرۈنكارىيە بە بىن پەيوەندىكى رېكى مەنتىقى و بىن راگەياندن ھاتتوتە ئاراوہ و ئىمە ناتوانىن بزانىن بۆچى لەپر ئەويان دەبن بە ئەم. راست وەك ئەوہى دوو غەزەلى جىاواز لەيە كتر بن و مؤنتاژ كرايىتن! تۆبلىنى ئەو سىن فەردەى سالانىك دواتر لى زياد نە كىردىت؟

گۆر: ھىز و توانا. چاپى جەغفەر وەك 'گۆر'ى تۆمار كىردووە. بەلام من بەتەواوہتى لەگەل شىوازى چاپى ئەنسىسىدام كە دەللى 'لەگۆر كەوتوو' و ئەو تەعبىرە لەگەل "پىر"دا دەھىتت. پىر و لەگۆر كەوتوو دووچەمكى تەواو يەكگرتوو و ھاو واتان. باوہ كوو لەبەرچاوى ھەندىك كەس پىر لەگەل "لەگۆر كەوتوو"شدا دىتەوہ، بەلام شىوہى يەكەم پىر بە پىستە و من ئەو ھەلدەبژىرم، مەگەر شاعىر خۆى واى نووسىيىت و بەوبارەيدا گۆرپىت، كە ديارە ئەودەم مافى خۆيەتى.

كۆرپە: مندالى ساوا و سەرلانكان

ئەو قەت وە خەبەر نايە... ئەو 'تضاد'ى وا شاعىر لە نيوان دوو لايەنى چەمكى خەو دروستى كىردووە، گەلنىك جوانە: يەكەمىان ئەوئەندە دەخەويت كە وەخەبەرھاتنەوہى نىيە و ئەويش بەختى شاعىرە؛ بەلام دووھەمىان ھەر خەوى بەچاودا نايەت، كە شاعىر خۆيەتى!

لەم فەردەدا ئاوات بە شىوہزارى ئاسايى خۆى، كە ھى ناوچەى بۆكان و دەوروبەريەتى، قسە دەكات؛ بەلام لە عەينى كاتدا "نايە بەلاما" دىتت كە ھى بەشى سەقزە و "ئەوشۆكە"ش كە ھى ناوچەى مەھابادە و 'ھاوسايە' كە نيوہ فارسى و نيوہ كوردىيە!

من وا لە ووتان كەوتوووم: من [لە بەر پىرى؟] لە قسە كەوتوووم، بەلام ئەو تازە ھەپرەتى مندالىيەتى!

ئەو كىيە؟ بەختى خەوالووى شاعىرە يان دلدارە كەى؟ گەرچى باوہر ناكەم شاعىر "دلدار"ە كەى خۆى وا گورج و گومبەت و بىن ناساندن ھىنايىتتە ناوشىعەرە كەوہ. بەلام دىسانە كەش ھەر زياتر وىندەچى دلدار يىت نەك بەختى خەوالوو.

جار جار لە خەوا دەيكا بۆ خاترى لايلايە: كى لايلايە بۆ خاترى كى دەكات؟ ئەوہى رپوونە ئەوہى بەخت كە ھەمىشە خەوتووہ، لە خەودا جار جار لايە لايە دەكات، بەلام بۆ كى؟ بۆ من كە ئاواتى شاعىرم؟ يان بۆ دلدارە كەم؟ بۆ وەلامى پرسىارە كە با پەلە نەكەين و بچىنە سۆراغى دوو فەردى دواتر:

لايلايهي ئو كۆرپە... كۆرپە، بە گوڭرەي فەردى يە كەمى شىعرە كە، برىتپىيە لە بەختى خەوالووى شاعىر و لايلايه كەش لە راستىدا نالەي دلى شاعىرە. بەلام ئو نالەيە بۇ كىيە؟ بۇ "وى"! ئو "وى" يە دەتوانى كى بىت جگە لە دلدارى شاعىر؟ كەوابوو، لايلايهي ناو فەردى پىشتىرىش بۇ دلدارە و بەختى خەوالووش جارجار لە خەودا لايلايه بۇ ئو دەكات! هيوادارم ئو شىر ورپوييەي هيتامەو، مەسەلە كەي رپوون كرديتتەو!

شىتتە وە كوو مەجنونە... كى شىتتە؟ دلى شاعىر!
لە يلايە مەرامى وى... "وى" واتە ئو، لىرەدا دلى شاعىرە و مەرامى ئو دلەش، لە يلايە چوونكوو شاعىرىش وەك مەجنونە و شويتى ژيانى نىيە.
مەئو: جىگە و شوين. واهەيە شاعىر ويستىتتى ئامازەيەك بە "جنت المأوى" ي ناو قورئان^{۸۲} بكات.

تا جانەوهران خۇش بن: تا جانەوهران بژين و بين.
قونجىر: هەنبانە بۆرىنەي مامۆستا هەژار بە چنچىرۆك، رپووشان، قونجى و پەيكۆلى گرتووە كە ئەوى ئاخىريان درككە. بەلام لىرەدا ناتوانى هىچكام لەوانە بىت. هەست دەكەم زياتر 'مالىكى بچووك و بەرتەنگ' بىت بە تايبەت كە لە گەل وىرانشدا هاتووە. هەنبانە بۆرىنە لە پىتى كافدا كنجى بە پەرۆ كۆن و بزگور گرتووە، كە ئەميان لە واتاى قونجىر ناو شىعرە كە نزيكتەرە. فەرھەنگى خال قونجىر كەي گرتووە بە واتاى پەيكۆل (گيايە كى بەھار يە دەنكىكى دركاوى دەرەدە كا).
ژىر: عاقل، تىگەيشتوو. شاعىر دەلى ئو كەسە عاقلە دەست لە دنيا هەلبىگرىت.
كاسىكى: كاسەيە كى، دەفرىكى.

وەك هۆنەرى زوو فەرمووى... كىيە شاعىرى پىشوويمان كە ئو قسەيەي كرديت؟ من نەمزانى كىيە. ديارە باسى ئەملا و ئەولا واتە ئەم دنيا و ئو دنيا لە شىعرى زور شاعىرى كورددا هاتووە، دەبى مەنزورى شاعىر كاميان بىت؟
بەحرى عەرووزىي شىعرە كە،

هزج مثنى اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

^{۸۲} أما الذين آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون (سجده، آيە ۱۹)

دلی مەفتوون

دلبەری من که ئینقیلابی کرد،
کوا خەتای کردوو؟ سەوابی کرد!
که نیقابی لە سەر جەبین لابرد،
لە دلی عاشقان که بابی کرد
که بە عیشو هەلبیری چاوی
گۆشماڵیکی ئاقتابی کرد
بۆیە قەت نەسەرەوت بە پۆژ و شەو
لە هەموو کار و خورد و خوابی کرد^{۸۳}
هەر لە مەشریق هەتا کوو پۆژئاوا
تووشی سەد مەخسەرە و عەزایی کرد^{۸۴}
قاسیدئ هاتە لام و ئەم قەزیە^{۸۵}
پێبوو، چابوو بە دل خیتابی کرد!
هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە^{۸۶}
بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە
ئەى جەمالت که مالی کیشوهرى عیشق!
قەد و بالات بە راست، مەسدەرى عیشق^{۸۷}

^{۸۳} چاپی چەغفەر: خور وخابی کرد

^{۸۴} چاپی ئەنیسی: مەسخەرە

^{۸۵} چاپی ئەنیسی و جەغفەر: ئەم قەزیە

^{۸۶} چاپی ئەنیسی و جەغفەر: موبتەلا وو مەفتوونە. ئەم شیوازە لە هەر شەش تەرجیە کەدا رەچاو کراوە. بە

بۆچوونی من خوێنەر پێ ئەوەی پینویستیک بە دوو بیتی واو هەبیت، لە خوێندنەوهدا وەك واوی درێژی

دەخوێنێتەوه. من لە گەل نووسینی بیت و نیشانهی زیادیدا نیم.

^{۸۷} چاپی ئەنیسی و جەغفەر: بە راستی

خەت و خالی جوان و بی‌عەیت^{۸۸}
 لە سەر و پرووتە، بۆتە زیوهری عیشق
 ئەی لە بەحری سرشکی دیدەیی من!
 یادی پرووی جوانی تۆیە گەوهه‌ری عیشق
 بەحسی حوسن و جەمالی تۆ، چاوم!
 نووسراوه بە خوین لە دەفتەری عیشق
 یادی پرووی تۆ دەکەم کەوا دەگریم
 دەپژێتم بە عەینی جەوهه‌ری عیشق
 دیتە لام دل‌بەری بە تەننازی
 ئەم قسەم بی‌دەلی لە مەحزەری عیشق:
 هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە
 خویندی تەیری دل‌م تەرانەیی عیشق
 زەمزمەیی دا بە داو و دانەیی عیشق
 هەمەمیکی غەریبی بەرپا کرد
 لە دەرویان و کونجی لانەیی عیشق
 بی‌پەر و بال و لائوبالی ما
 وەکوو من هاتە گوێسوانەیی عیشق
 وەختەبوو بەروەبی، دل‌م گرتی
 بردیەووە بۆ قومارخانەیی عیشق
 سەد کەرەت مالی تەیری دل‌ئاوا!
 ئەووە مەحرەم بە ئاشیانەیی عیشق
 بانگ دەکا زۆر بە سۆزی دل: هەرچەند^{۸۹}
 بی‌نەسیبم لە ئاستانەیی عیشق
 هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە

^{۸۸} چاپی ئەنێسی: جوان

^{۸۹} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: دل هەرچەند

ئەى خەيالت ھەميشە مەحرەمى دىل!
 لىئوى لەعلت نەگىن و خاتەمى دىل!
 زىكرى ئىئوت ئەنىس و موونسى رۆح
 يادى رۈوتە پەفلىق و ھەمدەمى دىل
 تارى زولفت ئەگەر بە دەس بىنم
 مووبەموو بۆت بەيان دەكەم خەمى دىل
 تۆ دەزانى چلۆنە ئاوى حەيات؟
 قەترەبىئىكى كەمە لە شەونەمى دىل^{۹۰}
 دەردى عىشقى تۆ عەينى دەرمانە
 زامى دووریتە ئەسلى مەلحەمى دىل
 دلى من گەرچى موبتەلايە، بەلام
 ئەم قسە خۆشەيە موسەللەمى دىل:
 ھەر دلى موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت ھەميشە مەقروونە
 ئەشكە كەم سوحبەتى بە جەيحوون كىرد
 عىشقى كەم پەخنىيە لە گەردوون كىرد
 لە يلىبەك لەم زەمانە پەيدا بوو
 عالەمىكى بە غەمزە مەجنوون كىرد
 لەف و نەشرم ھەموو موشەوووش بوو
 عىشقى ئەو ھات و تەبەئى مەوزوون كىرد
 بە خەمى تورپەبى پەرىشانى
 دلى جەمەئىكى شىت و مەفتوون كىرد
 عەقپەبى ئەگرىجەئى لە بەر حوكمى
 ھەموو عوششاقى مات و مەجزوون كىرد
 ھاتفى ئەم قسەئى لە دىلدا بوو

^{۹۰} چاپى ئەنىسى: شەونمى دىل. لەبەر ئەوئى پەدەئى ئەم بەشەئى شىعەرەكە. وشەئى "دىل" و سەرواكان بىرىتىن لە مەحرەمى، خاتەمى، ھەمدەمى، مەلحەمى و موسەللەمى، دەبىئى وشەئى شەونمىش وەك شەونەمى فارسى حونجە بىكرىت و بنووسرىت.

هات و فەرمووی و ئەمنی مەمنون کرد:
 ھەر دڵی موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە
 لەو دەمەی ماچی لیوی پەیدا بوو
 توتیی تەبعی دڵ شە کەرخا بوو
 تۆ دەزانی "ئیمامی"! دلبەری تۆ
 وەك دەلێن زۆر بە ئال ووالا بوو^{۹۱}
 خەیمە و بارە گای لە ملکی دڵ^{۹۲}
 ھەلەدا، بۆیە عەقڵی شەیدا بوو
 بۆیە قەیسە فەقیر و مال کاول
 دڵ پەریشان و ڕوو لە سەحرا بوو^{۹۳}
 کە لە نیرگس دەپرسی، سەیری دە کرد
 وەك وەنەوشە ملی شکا، چا بوو!
 شەو لە کاتی بەیان، دەمی سەحەری
 ئەم حەدیسە شەریفە ئینشا بوو:
 ھەر دڵی موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە

گەردیگلان، ۱۳۱۷ی ھەتاوی

(لەپەرە ۱۳۵ تا ۱۳۸ ی چاپی ئەنێسی و ۲۸۰ تا ۲۸۳ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی تەرجیع بەندە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە و لە تەمەنی ۳۵ سالیی شاعیردا
 گوتراوە.

تەرجیع بەند پیکھاتە ی چەند غەزەل یان مەسنەوییە، بە کیش و سەروای ھاوچەشن یان
 جیاوازەو کە یەك فەرد لە کۆتایی ھەموو فەردەکاندا دیت و ئەو فەردە نە گۆرە، واتە

^{۹۱} چاپی جەعفەر نیشانی پرسیاری لە کۆتایی فەردە کە داناو. دیارە دەکریت رستە کە بە ھەردوو شیوەی
 پرسیاری یان ئیخباری بخوێنیتەو.

^{۹۲} چاپی جەعفەر: مولکی

^{۹۳} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: ڕوو لە سەحرا کرد

عەينوبىللا لە ھەمووياندا ەك بەك دووپات دەبیتەو. بەو فەردە دەگوتريت تەرجیع و سەرۆای لە گەل سەرۆای غەزەلە كاندا يەك نيبە بەلام لە گەلياندا ھاو كيشە. ناوەرۆكى شيعرە كە غەرامیە، بەلام بە وردبوونەو ەى زياتر، ئە گەرى ئەو ە سەر ەلەدەدات كە لە نەعتى پيغەمبەرى ئىسلامدا گوترايەت. ئەو شينۆ پيئادەھەلگوتنە بە پيغەمبەرى ئىسلامدا نمونەى لە ئەدەبى كوردیدا گەليك زۆرە. ھۆكار بۆ ئەو بۆچوونە ئەو ەيە كە تەرجیع واتە فەردى دووپات كراو ەى كۆتايى ھەموو بەشە كان "حاديث نبوى" يە و ئەو ەش بە راشكاوى لە دوایين دوو فەردى شيعرە كە دا گوتراو ە:

"شەو لە كاتى بە يان، دەمى سەحەرى

ئەم حەديسە شەريفە ئيشا بوو:

"ھەردلى موبتەلا و مەفتوونە

بە سەعادەت ھەميشە مەقروونە".

بەداخەو ە مەن عەرەبىي ئەو حەديسە نازانم.

بە حيسابى 'حەديسى شەريف'، "دلبەرى مەن" دەبەن پيغەمبەرى ئىسلام و ئىنقىلاب كەردنە كەشى دەبەن داھيتنانى ئايىنى ئىسلام يەت.

شينواز و ناوەرۆكى شيعرە كە مەن دەخاتە بېرى تەرجیع بەندى ناسراوى 'ھاتف

اصفهانى' شاعير ئيرانى سەدەى دواز دەى كۆچى كە بەروالەت ليريك و لە راستيدا

ئايىنى و پەسنى پيغەمبەر موسولمانانە، تەرجیعە كەشى ئەو ەيە:

كە يكى ھست و ھيچ نيسەت جزاو

وحده لاله الامو'

ليرەشدا كاتى خویندەنەو ەى شيعرە كە، خوینتەر بە تەواو ەتى خۆى لە بەرانبەر ھەندىك چەمكى عاشقانە دا دەبیتت كە ئەستەمە بە ئايىن يان پياويك و پيغەمبەرىكەو ە پەيوەندى بدريت. مەن باسە كە كراو ە رادە گرم و خوینتەر دەتوانيت بۆ خۆى يە كلایى بكاتەو ە و بزائى ئايا ەك شيعرى غەرامى و ەرىدە گريت يان بە نەعتىكى سۆفيانەى پيغەمبەرى ئىسلامى دەزانيت.

سەواب: 'صواب' ى عەرەبىيە نەك 'ثواب'. راست

كەباب كەردن: برژاندنى گوشت و دروست كەردنى كەباب.

گۆشمال: فارسىيە بە مەعناى گوى بادن و سزادانى كەسيك: بريقەى چاوى لە تيشكى

ھەتاویش زياتر بوو.

نەسەرەوتن: ھەدا نەدان، پانەو ەستان

خورد و خواب: فارسییه، به واتای خواردن و خهوتن
له خورد و خواب کردن: بچ بهش کردن له خواردن و خهوتن.
مهخسره: جیی گالتهی خه لک، به کوردیکراوی وشه ئی عهره بی مهسخه ریه و له
چاپی جه عهفردا وهک مهخسره هاتووو.
قاسیدئ هاته لام: کئییه ئه و قاسیده. به ئه گهری زۆر که سیککی وا بوونی نه بووه و ههر
خه یالی شاعیرانهی ئاوات خو لقا ندوو یه تی.
قه زییه: بابهت، مهوزووع، پرووداو. من بو پاراستنی کیشی شیعره که، به شیوهی "قه زییه"
م نووسیوه.
موبته لا: گیرۆده، پیوه بوو
مه قروون: نزیك
کیشوه: له فارسیدا ولاتیکی خاوهن دهوله تی سه ره بخۆیه به لام له م دوایانه دا له
باشووری کوردستان واتای 'قارپه' ی پیدراوه که زۆر ویچوو نییه.
سرشک: فرمیسک
ته ننازی: ناز و غه مزه کردن
مه حزه: بهرده م
ته رانه: گۆرانی، ئاواز. فارسییه
هه مههم: هه مههمه ی فارسی به واتای دهنگ و سه دایه کی تیکه لاوی چهند کهس یان
چهند شته که باش لیک جیا نه کرته وه.
لائوبالی: به عهره بی واتای 'ناترسم' ی هه یه و 'رسته ی فعلیه' یه، به لام له فارسیدا واتای
که سیککی بچ په روا و گوته دهر ده دات، که سیفه تیککی سه لیبیه.
گوئسوانه: لیواری سه ربانی ته ختی سواغ دراوی مالان.
وه خته بوو: له وانه بوو، ئه گهری هه بوو.
بهروه بچ: بکه ویتته خواره وه. نیاز له تهیری دلئی شاعیره
که پرت: جار
ناستانه: دهر گانه
خاته م: نقیمی سه ره ئه نگوستیله یه که هه ندیک جار شاهان و گه وره گه وران وهک مؤر و
شه قلی خویان که لکیان لی وهر گرتووو.
ئه نیس: هاوودم و هاوونشین، عهره بییه

موسه للهم: شتيك كه جيگه‌ي دنيايي بيت و گوماني له سهر نه بيت.
جه يحوون: پروباريك كه له باكووري روزه لاتي ئيران به ناو چوار ولاتي نه فغانستان و
تاجيكستان و نوزبه كستان و توركمه نستاندا تپه‌ر ده بيت.
ره خنه: نه وه ره خنه‌ي فارسيه به واتاي نفوز كردن و خزانه ناو شتيكه وه. جياوازه له
ره خنه‌ي كوردی به واتاي نه قد كردن.

له ف و نه شر: له ف به شه ددی فاء به واتاي پيچانه وه و نه شر به واتاي بلاو كردنه وه.
سه نه تپكي هونه‌ري شيعري كلاسيكه و دوو جوړی هه ن: مورته تبه و موشه ووه ش،
كه له م شيعره فارسيه دا كار كرديان دياري كراوه:

لف و نشر مرتب آنرا دان كه دوو لفظ آورند و دو معنى

لفظ اول به معنى اول لفظ دوم به معنى ثانی

لف و نشر مشوش آنرا دان كه دو لفظ آورند و دو معنى

لفظ دوم به معنى اول لفظ اول به معنى ثانی

ده گوتريت يه كه له باشتري ل ف و نشره كاني ناو شيعري فارسي نه وه دوو فرده‌ي
فیرده‌وسي بن كه تپيدا چوار ناميري شه‌ري له گه‌ل چوار نه‌ندامي له شي دوزمن و
چوار كرداري ناو مه يداني شه‌ر، پيكه وه هيناوه و لف ونشري مورته تبه‌ي پي دروست
كردون:

"به روز نبرد آن يل ارجمند به شمشير و خنجر، به گرز و كمند

بريد و دريد و شكست و بيست يلان را سر و سينه و پا و دست!"

موشه ووه ش: تپكچوو، نارپك

ته بع: مرخ

تووره‌بي په ريشاني: پروون نييه چين و بوچي به شوين يه كتردا هاتون. واهه يه نه گهر
واويكي عه تفيان له نيواندا بوايه، واتايه كي پروونتريان بدايه ته وه.

عه قه‌ب: دوو پشك؛ زولفي لوول و بادراوي يار له نه‌ده‌بي كلاسيكدا به و دوو پشكه
شوبه‌ينراوه كه پتوه ده دات.

نه گريجه: به شينك له زولفي يار كه به لاجانگدا دپته خوارئ و هه‌لده گه‌رپته وه سه‌ري.
توركيه. نه گري واته خوار.

هاتف: په يامه‌ينه‌ر

په يدا بوو: ماچي ليو په يدا بوون زور ته عبيريكي سه‌مه‌ره يه. ماچ چون په يدا ده بيت؟ تو
بليي وشه كان نه گورايبتن؟

شه کهرخا: خائیدن یان خاییدن له فارسیدا واتای کرۆشتن و جوونی شتیک به ددان ده داته وه. شه کهرخای فارسی به کهسانیک ده گوتریت که راپۆژی ده میان خۆش بیت و قسه ی شیرین و جوان بکه ن. بالنده ی تووتیش که قسه ی شیرین ده کات به شه کهرخا ده ناسریت:

"جواب تلخ میزید لب لعل شکرخا را" (حافزی شیرازی)

ئیمامی: نازناویکی شیعری ئاواته و شوهره تیشه تی.

به ئال و والا: خاوه ن ئال و والا یی؛ که سیک که بهرگی ئال و والا ی له بهردایه.

عه قلی شهیدا بوو: عه قلی شهیدای ئه و بوو.

قه یسی عامیری: ئه و که سه یه که به مه جنوون ناسراوه و ئه وینداری له یلی بووه.

کاول: وێران

که له نیرگس...: فهردیکی جوانه. شاعیر ده لێ کاتی که گو له نیرگس چاوی بریبووه

ئه و [خۆشه ویسته که ی شاعیر]، ملی له حاستی ئه و، وه ک گو له وه نه وشه خوار بووه وه و

چاکتریش که وای لیهات و ملی شکا! وه ک ئه وه ی شاعیر ته نانه ت ئیره یی به گو لیش

بردبیت که سه یری دلداره که ی بکات!

حه دیسی شهریف: قسه کانی پیغه مبه ری ئیسلامن

به حری عهروزی شیعره که:

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعله ن فعلن

پارانہوہ

یاخوا، خودایی عہز زہوہ جہل! بیئہ سہر کہرہم^{۹۴}
سہر لوتف و عہفوو و مہرحمہت ئہی ساحیبی نیعمہ!
ئہو عالمہ بہ تۆوہ دہنازن لہ سہر زہوی
سہر بہرز و سہرفیرازن و وا ہلڈدہن عہلہم
دوورن لہ پرحم و عہفووی تۆ وانہی کہ سہرنہوین
شیواو و شیت و پہرت و پہریشان و دل بہغہم
ہہردہم بہ فکری روو لہ دہری پرحمہتی ئہتۆم
پرحمی بہ حالی ئہمنی فقیر کہ، نہماوہ دہم
ہہر چاوہ پیم ہہموو دہم و ژہم لوقمہ یہک بہرم
تیرم شوکور بہ نیعمہتی تۆ، من لہ کاتی ژہم
شہرتہ کولیرہ بیکی ئہتۆ گہورہ بی لہ لام
ہیندہ کہ ئہو نوالہ نہدہم من بہ ملکی جہم
"کامیل" بہخشہ تۆ بہ کہرہم! چونکہ ہہر دہلئ:
چاوم لہ پرحم و مہرحمہتی تۆیہ، ہہرچی ہہم

گہردیگلان، ۱۳۱۸ی ہہتاوی

(لاپہرہ ۵ ی چاپی ئہنیسی و ۱۱۸ ی چاپی جہغفر)

عینوانی شیعرہ کہ لہ چاپی ئہنیسیدا 'چاکہ و خراپہم' ہ.
یہک لہ شیعرہ ئابینیہکانی ئاواتہ و مامۆستا ئہنیسی کاریکی چاکی کردووہ ہاوپئ
لہ گہل شیعری دیکہی ہاوناوہرؤکدا ہیناویہتی. ئہو دابہش کردنی مہوزووعیہ کاری

^{۹۴}. چاپی ئہنیسی: کہرہم

خوڤتەر ھاسان دە کاتەوہ و بۆ کہ سیکیش بیەویت بەراوردکاری لەنیوان شیعەرەکاندا بکات، ھەر بە کہ لکە.

شیعەرە کہ لە سالی ۱۳۱۸ ی ھەتاویدا گوتراوہ و ئەودەم شاعیر ۳۶ سالان بووہ. ئەگەر شیعەرە کہ، لای شیعری 'رەش و سپی' و شیعری 'رەش و سپی' و شیعری 'رەش و سپی' ی ئاوات دابتریت (کہ لە ۱۳۵۵ و ۱۳۶۲ دا گوتراون)، دەزانتریت سەرەرای جیاوازییە کی ۴۴ سالە لە نیوانیاندا ناوەرۆک ھەر یە کہ و ھیچ گۆرناکارییە کی بە سەردا نەھاتووہ. واھە یە ھۆکاریکی مەسەلە کہ ئەوہ بیت ئاوات ئیمانداریکی موسولمانی راستەقینە بووہ و وەك ھەموو موسولمانیکی دیکە، بەدریژایی تەمەن خۆی بە گوناھکار زانیوہ و لەخودا پاراوہ تەوہ تاوانی بیەخشیت بەلام دوای ۴۴ سال و پەنگە ۴۴ ھەزارسالیس وەلامیک بۆ ئەو تەکاکارییە نەبیستراوہ و نایبسترت. مرۆف بۆ ھەمیشە لە ژیر باری بەرپرسیایەتیدا دەمینیت و دەنالینیت. ئەو گوناھە ئەنجامی بەرپۆنەبردنی ئەو بەرپرسیایەتیە، کہ چەمکیکی فەلسەفە ی کۆمەلایەتیە و کاری ئەوتوی بە سەر موسولمان بوون و نەبوونەوہ نەداوہ بەلام ئیسلام چیشتە کہ ی ھەندیک سوپرتر کردووہ و پێگای ھەلاتن لەو داوہ و ھەست کردن بە بارسووی و ئاسایشی بە تەواوہ تی لە ئیمانداران داخستووہ.

یاخو، خودای عەزەوہ جەل.... یاخو ئامرازیکی زمانە بۆ دۆعاکردن، بەلام لەبەر ئەوہی دۆعاکە لەلای خودی خودا کراوہ، دووجار ناوی ئەو بە شوین یە کدا ھاتووہ. نیعەم: عەرەبیە، کۆی نیعەم تە.

سەرفیراز: شیوازی کوردی پێدانە بە 'سەرفەراز'ی فارسی بە واتای سەربلیند. وا ھەلەدەن عەلەم: وا دەلین؛ دیعایە ی ئەوہ دە کەن. وانە: ئەوانە

سەرنەوی: دژی سەربلیندە. خەلکانی سەرنەوی و گوناھکار لە عەفو و بەخشینی تۆ دوورن.

نەماوہ دەم: کات نەماوہ، وادە ی مردنە.

دەم و ژەم: جیناسی ناتەواو.

ژەم: وادە ی خواردنی پۆزانە یە وەك دە گوترت 'سێ ژەمە'!

لوقمە: پاروو

نوالە: نانی مفتی (ھەنبانە بۆرینە)؛ خواردنیکی کەم یان کەم بایەخ.

جەم: جەمشید، جەمشید، شای زنجیرە ی ئەفسانەیی پێشدادیان لە میژووی ئەساتیری
ئێراندا. ملکی جەم: ھەموو خاکی ئێران و ئەنیران بوو.
ھەرچی ھەم: چاکم یان خراپ، ھەرچیھەك ھەم، ھەر چاوم لە مەرحەمەتی تۆیە. ئەو
تەعبیرە لە شیعری پێشتری شاعیریشدا ھاتوو: "رێم لێ مەبەستە، تۆبی خوداییت،
ھەرچی ھەم" (بەروانە شیعری 'رەش و سپی')
بەحری ەرووزی شیعەرە کە:
مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

گواره

چیه گواره به گوی هه‌ئاوه‌سیوه؟
سه‌ره‌وژیر و موعه‌له‌ق، له و نه‌دیوه
زه‌عیف و بیکه‌س و بی یار وهاو‌دهم
به‌بی ده‌نگ و سه‌دا هه‌روه‌ک هه‌تیوه
به گوی گیراوه و زه‌رد هه‌لگه‌پاوه؟
وه‌یا له و ده‌رک و‌بانه گویت پرپوه؟
له ترسی ماری زولفت هه‌لده‌له‌رزئ
له‌بۆیه زه‌رد و زار و ر‌اچه‌نیوه
عه‌جایب گیری کرد له و جینگه سه‌خته
به‌جیماوه به ته‌نیا له و په‌سیوه
به گوی هه‌ئاوه‌سیوه، ئه و نه‌فامه
که‌چی پیی وابه تو بۆ گویت کرپوه!

گه‌ردیگلان، ۱۳۱۸ ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۲۱۳ ی چاپی جه‌عفه‌ر و ۷۷ ی چاپی ئه‌نیسی)

عینوان، هه‌روه‌ها ر‌یکه‌وت و شویتی گوترانی شیعه‌که له هه‌ردوو چاپدا وه‌ک یه‌ک
دیاری کراون.

ئه‌وه له‌و شیعه‌ جیاواز و تاییه‌تمه‌ندانیه که له دیوانی ئاوات دا که‌متر به‌رچاو
ده‌که‌ون. ته‌نزیککی نه‌رم و نیان ئاویته‌ی ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی بووه و ئه‌م پیکهاته
جوان و ر‌ه‌زا سووکه‌ی لی به‌ره‌م هاتوو.
ویده‌چیت شیعه‌که له ژیر کارتیکه‌ریی شیعیکی نالی دا گوترا‌بیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له
په‌راویزی چاپی جه‌عفه‌ردا ئه‌م د‌پ‌رانه هاتون:

"ئالى دەلىن:

"سەراپا زەردىيى گوارە ترس ولەرزە

دەلىيى عاسى بوو لەو جىگە بەرزە"

ئەو ش بەشە كانى دىكەى ئەو شىعەرى ئالى:

سروشكەم ئاب و دانەى نارە، كى دى

بە گەرمى داوهرىچ بەم تەرزە، تەرزە!

ئەلا ئەى ئاسكى ناسك، بەباسك

شكائەنت گەردنى سەد شىرى شەرزە!

ئەلا ئەى نازەنن ئاھوو، بە باھوو

دلى سەيىدى خۆت ھىتايە لەرزە!

دەفەرەموىچ چاوە كەت زنجىر كە 'ئالى'

كە مۇتلەق چاك نىيە ئىنسانى ھەرزە!"

شىعەرە كە، بە پىچەوانەى زوربەى زۆرى شىعەرە كانى ئاوات، ناوەرۇكى دلساردكەرەوہى
وہك گازندە لە پىرى و نەخۆشى و مردنى نىيە و بەلاى سىياسەتیشدا نەچوہ، واتە
غەرامى و تەنز ئامىزىكى بىخ خەوشە و بە ھاسانى سەرنجى خويتەرى شىعەرناس
بەرەوخۆى رادە كىشىت.

شىعەرە كە سەربھوردەى "گوارە" يەكە لە گوپى دلدارى شاعىردا و چىيەتى و چۆنايەتى
و حال و ئەحوالى گوارەكە و ھۆكارى ھەلاوہسىنى بە گوپى ناسك ئەندامى
خۆشەويستى شاعىردا رۈون دەكاتەوہ. ئاوات لەو بابەتە ساكارە چىرۆكىكى خەيالىي
تازە دەئافرىنىت كە لەوپەرى سەركەوتووويىدايە و لاى كەم بۇ ئەدەبى كوردى نوئ و
نەسماوہ.

دلدارى شاعىر- خەيالىي بيت يان واقىعى، گوارەيەكى زەردى بە گوپى خۆيدا
ھەلاوہسىوہ و زولفى خۆى وەك مار لە دەورى پىچاوہ. گوارەكە زەرد و زەئىف و
بىخ يار وھاودەم، وەك ھەتويىك بىدەنگك و مات كەوتوتەوہ و بەردەوام لە ترسى مارى
زولفى يار دەلەرزىت. گوارەكە، سەرەوژىر و موعلەلەق لە شوئىتىكى "نەديو" و
"سەخت" گىرى كردوہ و ھەلاوہسراوہ، لە راستىدا سزا دراوہ و تەمى كراوہ، بەلام
لەبەر نەفامى و تىنەگەيشتوويى خۆى، پىي وايە دلدارى شاعىر بۆيەى كرىوہ بە گوپى
خۆيدا ھەلىواسىت!

شاعىر لەو چىرۆكە نوئ و نەيسراوہدا كە بۇ گوارەيەكى ئاسايى گوپى ژن
ھەلبەستراوہ، دەلىن ئەو بۇچوونەى گوارە و ئەو شانازى بەخۆكردنەى، ھەلەيە لەبەر

ئەوئەي لە راستیدا دلداری شاعیر سزای داوئە و بە گویئە هەلیواسیوئە بەلام ئەو بە خۆی نازانی! شاعیر ئیھام واتە سەنعەتیکی ئەدەبی لە دوو تەعبیری "بە گوئیئە هەلاوئەسین" و "بە گوئیئە هەلاوئەسین" دروست دەکات کە بۆ خویئەری وردبین لەو پەری جوانیدا یە و هەر سەرجمەیی ئەو داستانە دوور و درێژە بۆ گوارە یەکی گویئە دلداری ئەفراندنیکی هونەر مەندانە یە. ئیمەمانان بە هەزاران جار گوارەمان بە گویئە جوانترین ژنانەوئە بینوئە بەلام بە خەیاڵماندا نەهاتوئە چیرۆک و ئەفسانە و سەربھوردە یای بۆ بنووسین. ئەوئە یە جیاوازی نیوان هونەر مەندی ئافرێئەر و خەلکی ئاسایی.

چیرۆکی شاعیر دوو ئەکتەری هە یە: دلداری گوارە لە گویئە و گوارە کە خۆی! گوارە لای وایە کێژوئە جوانە کە ئەوی بۆ یە کرپوئە بە گویئە خۆیدا هەلاوئەسینت و بەو پلە و پایە یە و بەرزبوونەوئە یە دەنازیت بەلام تیناگات و نازانیت کە دلداری کە ی شاعیر سەرەو خوار هەلیواسیوئە و لە جینگە یەکی ئەستەمی نیو زوئفدا قەتسی هیشتوئەوئە، ئەوئە سزادان نەبیت هیچ نیئە!

ئەو پیچە ی و شاعیر بە چیرۆکە کە ی داوئە و لە ساکاری شیعریکی پێداھە لگوتنی ساکاروئە گە یاندوئە ی تە پلە ی چیرۆکیکی تا پادە یە ک سوورپێتالیستی، با یە خ و پلە ی شیعەرە کە ی بردوئە سەری و کاریکی کردوئە کە خویئەر وە ک شیعریکی هەرە سەرکە و تووی ناو دیوانە کە لێی بروائیت.

کلیلی کردنەوئە ی پیچ و گریئە چیرۆکە کە واهە یە عیارە تی "بە گوئیئە هەلئاوئە سیوئە" بیت لە سەرەتای شیعەرە کە دا. عیارە تە کە دە کریئ بە دوو واتا وە ربگریئە و بخوئیرتەوئە؛ یە کە م بە واتای نزیک کە بریتی بیت لەوئە ی دلداری شاعیر گوارە کە ی بە گویئە خۆیدا هەلیواسیوئە؛ دووھە مێش بە واتای دوور وە ک ئەوئە ی دلداری شاعیر گوارە کە ی بە گوئیئە هەلاوئە سیوئە کە ئاماژە یە کە بە سزادان و تە مێ کردنی مندالان لە کۆمە لگای کۆندا کە گویئە مندالیان دە گرت و دە یانکیشا تا بە پادە یە ک کە مندالە کە پیئە لە زەوی دە برا و بە دەستی کابرای سزادەرەوئە هەلئە واسرا!

شاعیر لە درێژە ی شیعەرە کە شدا لە سەر ئەو واتا دوورە دە روات و گوارە ی سزادراوی هەلاوئە سراو، بە زەعیف و بیکەس و بی یار و هاو دە م و زەردە هە لگە راوئیک دە ناسینیت کە لە ترسی ماری زوئف هەلئە لە رزیت. فەردی کۆتایی شیعەرە کە تە واکەری ئەو خەیاڵە سوورپێتالە یە کە دە لیت گوارە لە بەر نە فامیی، بە هەل و مەرجی خۆی نازانیت و لای وایە دلداری شاعیر ئەوی خۆش ویستوئە کە بە گوئیئە هەلیواسیوئە، لە کاتی کدا و

نییه و دلدارى شاعیر ویستویه تی که سیکی نه فام - که ئه و بیت، به گوئ هه لواسیت!
به لام تا کوتایی شیعره کهش ئه و پرسیاره بئ وه لام ده هیلتیه وه که سزادانی گوارهی
هه ژار له بهرچی و له سه ر چیه و ئه وه لووتکه ی کاره هونه ریه که یه تی که خوینته ر له
بیر کردنه وه دا راده گریت و وه لامی ناماده ی پرسیاره که ی ئاراسته ناکات.

نه دیو: شویتی دوور له چاو و نه بینراو.

گوئ برین: فیل لیکردن و کلاو له سه رنان.

له بویه: بویه، له بهر ئه وه یه.

په سیو: په نا و قوژین.

شیعره که له سالی ۱۳۱۸ دا گوتراوه. له و ساله دا سه ید کامیل ۳۶ سالان بووه و هیشتا
گورپی لاویه تی تیدا ماوه. شاعیر له چوارسال پیشتره وه مالی چۆته گوندی
گهردیگلانی لای زه نبیل که به گویره ی ژینامه که ی له کتیبی شاری دل دا، له وئ
ته ریک که ووتوته وه و زۆریک له شیعره ته ر و تازه کانی له و ته نیایی و خه لوه ته دا
گوتووه.

به حری عهرووزی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

شین و پیگه نین

ئەو عالەمە چی لێهات جار ان که ئەمن دەمدین؟
سەرگەرمی ئەوین جارێ دڵ خۆش و دەمی غەمگین
گا پێدە کەنین وە ک گۆل، جارێکی دەیانکرد شین
بۆ لەیلی و بۆ مەجنون، بۆ خوسرەو و بۆ شیرین
هەر وە ک چوو پێش چاوان کاکە مەم و خاتوو زین

هەر کەس بە خەیاڵی خۆی سەرگەرم بە کارێ بوو
گیرۆ دەیی میهر و مەیل، ناشوفتەیی یاری بوو
عاشق بە سەری زولفی بی تاب و قەراری بوو
خاتر لە سەری پێگای ئاهوویی تە تارێ بوو
ئێستاش لە فیرا قی وان، من رۆح و دلم دە گرین

کوا بولبولی بی چاره تا بیتەو و گۆلزاری؟
گۆل پێیکە نی بۆ وی، ئەو نالە بکا و زاری
بولبول بە سەنا گۆیی، گۆل هەر بە جەفا کاری
بۆچی؟ ئەو بوو مایە شەیدا یی و دلدارێ
بۆیە لە گۆل و گۆلزار بالندە هەموو دەفرین

ئەو عاشقی بی چاره وا بی پەر و بی بالە
یارە بی! چلۆن بفرێ؟ پین بەندی خەت و خالە
مەجنون سفەتە و عاشق بەو لەیلی یە رەشتالە

يا بۇ شەكەرى لىۋى عەينەن ۋە كوو مندالە
پۇژ ۋە شەو ۋە بىۋەختان ئەو مارزە دە گرى قين

دەرچوونى مەھالە دل، لەم گىژ ۋە خول ۋە چەرخە
چون كۆزى ئەو ھىشتا، ساوايە، ۋە كوو بەرخە
يارەب! بە كەرەم جارى، لوتف ۋە كەرەمت دەرخە
لەم سەخت ۋە چىرى چەرخە، ئەم عالەمە زوو سەرخە
ئەى من بە فیدای خاكى بەردەركى ئىمام'ى دین

گەردىگلان، ۱۳۱۸ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۲۴ ۋە ۱۲۵ ى چاپى ئەيسى ۲۶۷ ۋە ۲۶۸ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە ھەردوو دیواندا ۋەك يەكە.
لە شیعەرە سەرەتايیە كانى ئاۋاتە ۋە ئەودەمەى ۋا تەمەنى شاعیر تەنیا ۳۶ سال بوو،
لە گەل ئەو ھەشدا پرە لە نۆستالژى ۋە بیری رابردووی شیرین. دوور نییە باوەرپىكى ئایینی،
یان ھەر ھەسرەتى لەدەستچوونى لاویەتى پالئەرى شاعیر بوویتن لە سەرھەلدانى ئەو
بیرۆكە یەدا.

عالەم: گروى خەلك. ئەو عالەمە چیان لىھات كە جاران دەمدیتن ۋە ۋەك ئیستا نەبوون!
سەرگەرم: مەشغوول، خەرىك. خەلكە كە بە ھۆى خەرىك بوون بە ئەویندارییەو،
جاریك دلخۆش بوون ۋە جارپىكىش خەمبار.
گا: ھەندىكجار. گاه ۋە گەھ لە زمانى فارسیدا ھەن.

بۇ لەیلی و...: لام وایە نیازی شاعیر ئەو ۋە بیت كە لە سەردەمى لاویەتى ئەودا
حیکایەتخوانان حیکایەتى لەیلی ۋە مەجنون ۋە خوسرەو ۋە شیرینان بۇ خەلك
دەگىرپایەو ۋە ئەوان بە بیستى بەسەرھات ۋە رووداۋەكان پیدەكەنن یان بۇ چارەنوسى
قارەمانەكان دەگریان.

ھەرەك چوو یتش چاوان: ۋەك حیکایەتى مەم ۋە زینیش لەبەر چاوان لاجوو ۋە نەما.
چەشە بەیانىكى ناناساییە، بەلام شاعیران، ۋەك نەرىتیک، مۆلەت یتدراون زمان
بسوورپتن ۋە بایدەن بە مەرجىك كارەكە پسپورانە بكەن.

ئاشوفتە: پەرىشان، فارسىیە

عاشق به سهری زولفی...: ئەم تەعبیراتەى عاشق و 'سر زلف' و 'بیتاب' و 'بیقرار' لە زۆر شیعری کلاسیکی فارسی دا بینراون و هاتووونەتە ناو شیعری شاعیرانی کلاسیکی خۆیشمانەوه.

ئاهوی تەتار: تاتار [تەتاری کوردی]، قەومێکی تورک زبانی و ناوچەیهک لە باکووری رۆژھەلاتی ئێران و خوار دەریاچەى بایکال، کە شۆیتی ژبانی قەومەکە بوو. لە ئەدەبی فارسیدا ئاسکی جوان پەیوەندی بەو شۆیتەوه دراوون. لە شیعری کوردی و فارسیدا یار و دلدارى شاعیران هەندیک جار بە ئاسکی تەتار شۆیھێتارون.

وان و گولزارى و وی: بە واتای ئەوان و گولزار و ئەو، هەرسێکیان بە شیوەزاری ناوچەى مەھاباد گوتراون.

سەنا: هەلدان، پێداهەلگوتن

بۆیە...: ئەو فەردە بە دوو شیوە سەیردە کریت:

یەكەم، بەلەندەكان لەبەر خاتری دەنگی بولبول و بوونی گول بەسەرباخچە و باخەوه دەفرین و دەگەران.

دووھەم، ئەو فرینە بە واتای هەلاتن و زیز بوون و تۆران هاتوووه.

بە باوهری من نیازی شاعیر ئەوی یەكەمیان بووه.

پێ بەند: ئەسیر، گیرۆدە

خەت و خال: خەت گەندەمووی تازە دەرھاتووی سەر لیوی لاوانە. خال ئەو پەلە بچوو کە رەشەیه وا لە سەر پێست سەر هەلدەدات یان بە دەستەقەسد لە شۆیتێکی لەش دەکووتیت. خەت و خال بە سەریەكەوه نیشانەى جوانیە لای شاعیرانی کلاسیکی ئێرانی و کورد.

مەجنوون سەفت: کەسێك کە خوو و خەدی مەجنوون (قەیسى عامری)ی هەیه یانی خۆی بەختی دلدارەكەى دەكات.

لەیلی رەشتال: دەگوتری لەیلی كچێکی رەشتالی باریكە بوویت. دەلین خەلیفەى عەبباسی گوتی لەیلەم بۆ بانگ بەكەن بزەنم دەبێ چەندە جوان بێت کە مەجنوون لە عەشقی ئەو ملی سەحراى گرتوووه. ئەوه بەیانی شیعری و توووتی خەلیفە و لەیلیه:

"گفت لیلى را خلیفه کاین توئى کز توشد مجنون پریشان و غوی؟"

از دگر خوبان تو افزون نیستی گفت خامش، چون تو مجنون نیستی" (مەسنەوی، مەولانای

رۆمی)

خەلىفە گوتى ئەوۋە تۆى وا مەجنونىت وا ئەسىر و گومرا كىردوۋە؟ خۆ تۆ لە دلبەرانى
دىكە زىاتىر نىت! لەيلى گوتى بىندەنگك بە، لەبەر ئەوۋەى تۆ مەجنوون نىت!
وہ كوو مندالە: ھۆگرىيەتى

مارز: زالم، سەرسەخت (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار)
كۆز: چەپەرى جىگەى بەرخ و كار، جى لەوۋە، زۇزان (ھەنبانە بۆرىنە)
چىر: لىپەۋارى پىر دار ودرەخت؛ ھەورازى پۇرد (ھەنبانە بۆرىنە)
ئىمامى دىن: پىشەۋاى دىن، پىغەمبەرى ئىسلام. وشەى 'ئىمامى' ئىھامىكىشى تىدابه بۆ
ناوى بنەمالەيى شاعىر - كە 'ئىمامى' يان 'ئىمام زەنبىلى' يە، بەلام لەو شىۋە بەيان كىردنەدا
ناكرىت سەرجەم وشەى 'ئىمامى' بىخەينە ئىۋو دوو كەۋانوو كەۋە بەلكوو دەبى بنووسىن
'ئىمام' دىن. ھەردوو چاپى ئەنىسى و جەعفەر ئەو ھەلەيەى تىدا كراۋە.

بەحرى عەرۋوزى شىعەرە كە:

ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعىلن // مفعول مفاعىلن

پایز

ماوم عهجهب له سونعی خوداوهندی ئینس و جان
قودرهت نویتی بهرز و نهوی، عهرز و ئاسمان
جاری زهمین دهکاته سهما، مهوقیعی خهزان
بهرگی گولاله سووره دهکاته ستارهگان
گاهێ به ههوری سوور و سپی و کهسک و ئال و شین
پهنگین دهکا میسالی زهوی پروویی ئاسمان
هیندی، که شاعیران به بهاران عهلاقه مه‌ند^{۹۶}
من عاشقی خهزانم و مهفتوونی تیخزان
ئهو بهرگی وا به دارهوه هاتۆته خوارهوه
تۆماری تیگه‌یشتنه بۆ پیاو عاقلان^{۹۷}
نوسراوه ههروهها له سه‌ره‌نجامی ژیتتان
تا پیر نه‌بوون، به دل بگرن قه‌دری خو، جه‌وان!
ئهو بهرگی دیتته خوارهوه خیرا به با ده‌چی
یانی هه‌ده‌ر ده‌بج هه‌موو عومری، وه‌کوو خه‌زان
ده‌نگی گه‌لا‌پژانه به ده‌م بای خه‌زانه‌وه^{۹۸}
به‌و رازه، باغه‌وانه که‌وا بۆته ته‌رجومان
حالی ده‌کا به‌ ناله، که وه‌ختی نه‌ماوه باغ
سه‌بریکی پیتی ده‌لی که نه‌ما قه‌دری باغه‌وان

^{۹۶} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: هیندی که شاعیران به بهاران عهلاقه مه‌ند

دیوانی چاپی جه‌غه‌ر: هیندی که شاعیران، به بهاران عهلاقه مه‌ند

^{۹۷} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: پیاو و عاقلان

^{۹۸} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: گه‌لا‌پژانه

ھەرواش بە سەبرە، بولبولی بېن دۆل دە کا خەبەر
 خاکت بە سەر بېن! ھەستە برۆ تیکدە ئاشیان
 عەترى نەماوہ سونبول و پەنگى نەما چەمەن
 سەروى سەھى بە جارى لە ھەسرەت چەمەن، چەمان
 سەرو و چنارى باغە بە دەم باى بەیانەوہ
 یە کتر دەگرنە باوہش وەك یارى مېھرەبان^{۹۹}
 دەستى خەزان درەختى پرنى و پرووتى کردەوہ
 وەك پرووى نیکارى ئیمە سپى و سافە، بېن گومان
 دلبەر کە دیتە باغ و چەمەن، گول لە خۆشیا
 بەو بەرگە سەوز و سوورەوہ دەیکاتە دورفشان
 گول، مەوسمى خەزانى، ئەگەر تى بگەى، دەلى: ^{۱۰۰}
 مەعلوومى خاس و عامە: لە پاش مەنقەعەت، زیان
 "کامیل" دلى چ خۆشە لە فەسللى خەزانى گول
 چونكى گولیش وە کوو دله، بېن بەرگ و بېن نیشان

گەردیگلان، ۱۳۱۹ ی ھەتاوی
 (لاپەرە ۱۴۵ و ۱۴۶ ی چاپی نەئیسى و ۱۵۰ و ۱۵۱ ی چاپی جەغفەر)

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنئیسیدا 'خەزانى گول' ە.
 ئەگەر خەزان بە واتای پایز بگرین ھەردوو عینوانە کە یەك واتایان دەبیت. بەلام
 ھەندیک جار لە شیعری کوردیدا خەزان واتایە کى جیاواز لە پایزی ھەبە: "رەنگ
 زەردىی خەزان خەتای پایزەن / رەنگ زەردیە کەى من، دووربى ئازیزەن"^{۱۰۱} لیرەدا خەزان کوی
 گەلایە نەك پایز. ھەرچۆنیک بیت ھەردوو عینوانە کە یەك بابەت دەگەیینن ئەویش
 سەرماى پایز و گەلاپێزان و زەردبوونى چەمەن و دار و باغە. ھەنبانە بۆرینەى مامۆستا

^{۹۹} دیوانى چاپى جەغفەر: باوہشى

^{۱۰۰} دیوانى چاپى جەغفەر: مەوسمى خەزانى

^{۱۰۱} فولکلۆر (ئەگەر شیعری شاعیریکی ناسراو بیت، من بئى نازانم).

ههژاريش به "دهمی خهزه لوه و گه لاپېران" ی واتا کردۆتوه که به شیوه یه که ههردوو چه مکه که ده گریته وه به لام له بهر ئه وهی وشه ی 'دهم'، کات و وهرزه که ده گه بیئت، ئیمه ده توانین به پایزی لی تیگه یین و بلین له ناوچه ی ژیا نی کرمانجی ناوه راست (سۆرانی) دا، خهزان پایزه، به لام له هه ورامان گه لایه.

به بۆ چوونی من هیچکام له و دوو عینوانه پهبه پیستی بابه تی شیعه که نین له بهر ئه وهی باسی ره های پایز و خهزانی گۆل ته نیا له سی فهردی سه ره تادا کراوه و شاعیر له فهردی چواره مه وه چۆته وه سه ره بابه تی سه ره کی خۆی، که خهزانی ته مه نی بیته. ته نانه ت باغ و بولبول و سه رو و چناریش که دوای فهردی حه وته م دپته ناو شیعه که وه، له خزمهت هه ره ئه و ئامانجه ی شاعیردان و له کۆتاییدا، فهردی ۱۶ مۆرکی هه مان بابه ت له هه موویان ده دات.

شیعه که، له چاپی نه نیسیدا چۆته به شی 'چامه کان' وه؛ ده شزانی ماوه یه که 'چامه' کراوه ته جیگری کوردی بۆ چه مکی 'قصیده ی' عه ره بی. قه سیده شیوازیکی شیعه گوتنی تایهت به عه ره بانه و له نیو کورد دا گرنگایه تی زۆری پینه دراوه. به لام عه ره ب کاتی که قه سیده ده لێن، ژماره ی فهرده کانیا ن له ۴۰ و ۵۰ تپده په ری و ده گاته ۱۰۰ (هه ندیک جار زیاتر له و ژمارانه ش بینراوه). ئەم پارچه شیعه ته نیا ۱۶ فهرده و زیاتر بۆ غه زه ل ده بیته تا قه سیده مه گه ر له سه ره ئه و باوه ره بین که قه سیده له کوردیشدا هه یه به لام له چاو عه ره ب هه ناسه ی قه سیده و پێرانی ئیمه درپژ نییه و ئه وه که م و زۆر له زمانی فارسیشدا وه هایه باوه کوو ئه وان له سه ده کانی پینج و شه ش و حه وتی کۆچیدا شاعیرانی وه ک مه نوو چیهری و خاقانیان بووه که که وتۆنه ته شوین ئه ده بی عه ره ب و هه ندیک جار قه سیده ی سه ره که وتوو و دوور و درپژیا ن گوتوو.

له لایه کی دیکه وه په یوه ندی فهرده کان له قه سیده ی عه ره بدا ئاسۆیه و ستوونی نییه، واته فهردی قه سیده که له گه ل فهردی پیش یان دوای خۆی په یوه ندی و اتایی نییه و خۆی سه ره به خۆیه، به لام لێره دا یه ک بابه ت خراوه ته به رباس و بۆ نمونه فهردی دووه م واهیه به به فهردی یه که م و اتای نه بیته، به هه مان شیوه فهردی حه وته م و هه شته م و نۆه م و ده هه م که یه کیان ته و او که ری ئه وی پیش خۆیه تی. هه رچۆنیک بیته، من لام وانییه ئەم پارچه شیعه ی ئاوات بتوانین به قه سیده پیناسه بکه یین. ئه وه غه زه له و واهیه هۆکار بۆ به قه سیده ناسینی ئه وه بوویته که ژماره ی فهرده کانی له ۱۴ زیاتره، و ئه وه ش هۆکاریکی به هیتز ناتوانی بیته. دووه م هۆکار دوور نییه ئه وه

بیت که لیره‌شدا، به شیوازی قه‌سیده‌ویژانی کلاسیک، له سهره‌تا (مطلع)دا باسی وهرزی خه‌زان کراوه ئینجا شاعیر چۆته سهر باسی سهره‌کی، که پیری خۆی بیت. له شیعره سهره‌تاییه‌کانی ئاواته. سونع: دروست کراو، ده‌سکرد.

جاری زه‌مین ده‌کاته سه‌ما: زه‌مین به ئاسمان کردن چیه؟ وا هه‌یه نیازی شاعیر نه‌وه بوویت که سه‌ما له‌به‌ر چاوی ئاسایی ئیمه‌ساف و پرووته‌نه و پایزیش دار و باغ ده‌رووتینیتته‌وه. نه‌گه‌ریکیش هه‌له‌ی تاییه و ده‌کری بلین له جیاتی 'ده‌کاته'، 'ده‌گاته' بووه، نه‌وده‌م تیکه‌ل بوونی ئه‌رز و سه‌ماش به کاتی غورپه‌می باران و هه‌ور و هه‌وره‌تریشه‌ی زۆر ده‌گوتری.

به‌رگی گولاله سووره ده‌گاته ستاره‌گان: واهه‌یه نیازی شاعیر هیزی بای پایزه بیت که گیاو گز و گول له‌گه‌ل خۆی هه‌لده‌گریت و به‌بایان ده‌کات. زیده‌روویه‌کیشی له‌مه‌ر هیزی با تیدایه که په‌ری گول نه‌وه‌نده به‌رز ده‌کاته‌وه ده‌یگه‌یینتته‌سه‌تیران. ستاره‌گان: کۆی نه‌ستیره‌به له فارسیدا. له پیرمانی کۆنی فارسیدا ده‌گوترا، نه‌وه پیتی /ه/ ی کۆتایی ستاره‌به له کۆکردندا بووه به /گ/ و ئیتر نابی /ه/ به‌که خۆی بنووسریت؛ به‌لام ئیستا ماوه‌ی چه‌ند سالیکه ئیرانییه نوپخوازه‌کان هه‌ردوکیان پیکه‌وه ده‌نووسن. گاهی: فارسییه به /ئ/ ی کوردیه‌وه. یه‌ک گاه واته یه‌ک کاتی کورت، چرکه‌یه‌ک. هیندی: به‌و نه‌ندازه‌یه‌ی، به‌و راده‌یه‌ی.

هیندی که شاعیران به به‌هارن عه‌لاقه‌مه‌ند: راست به‌و راده‌یه‌ی وا شاعیران لایه‌نگری به‌هارن...

من ده‌قی چاپی نه‌نسیم پی باشره و نازانم له چاپی جه‌عه‌فردا بۆچی بۆته 'هیندی که شاعیران'، مه‌گه‌ر شاعیر خۆی دواتر نه‌و گۆرانه‌ی به سهر هینانیت. دیاره ئه‌ویش بی واتا نییه و نزیکه له هه‌مان چه‌مک.

تبخزان: ده‌بی واتای 'له‌ژیر لینه کورسی زستان خزان' بیت یان له ناو جینگه‌ونوین خزان. شاعیر له نیوان خزان و خه‌زان جیناسی پینک هیناوه و گوتوو به‌تی: با شاعیرانی دیکه به‌هاریان پی خوش بیت، به‌لام من له‌نیو جینگه‌خزانی وهرزی خه‌زانم پینخۆشتره! مه‌فتوون: شه‌یدا، لایه‌نگری توند و تیژی شتیک یان که‌سیک. به‌رگ: به فارسی گه‌لایه.

تۆمار: شاعیر هاتنه خواره وهی یهك له دوای یه کی گه لای پایزی به تۆماری دهرسی
فهقیان شوبهاندووه و ئه وه کاریکی جوانی هونه رییه.

پیاو و عاقلان: له ئه ده بی کلاسیکی هه موو گه لانی ناوچه ی ئیمه دا، پیاو بوون گرنگتر
بووه له ژن بوون و دانانی کرداری که سیک به پیاوانه، واتای چاکی هه بووه، ته نانه ت
ئیس تاش هه ندیک که س له قسه کردندا ئه وه دهرده برن. لام وایه ئاواتیش وهك له ده قی
چاپی ئه نیسیدا ده بی نریت، به و ربه یه ی پتواوه و پیاو و عاقلی پیکه وه هیناوه. له چاپی
جه عفه ردا، به گویره ی تیگه یشتنی ئه مرۆ هه ول دراوه ئه و بۆچوونه ی بۆ پینه بکریت،
هه ربۆیه ش کردوو یانه به پیاو عاقلان واته پیاوانی عاقل به لام له بهر مانه وه ی وشه ی پیاو
له شویتی خۆی، گۆرانیکی بنه رته ی له مه سه له که پیک نه هاتووه. نه مانی /واو/یک بۆ ته
هۆی له نگ بوونی شیعه که مه گه ر خوینه ر له خوینه نه وه یدا ئه لفی پیاو هه ندیک
دریژتر بکاته وه.

ئه و به رگی دپته خوار: سی فهردی دوای ئه م فهرده له دریژه ی بابه تی کدان که
سه ره تای لی ره دامه زراوه.

جه وان: فارسیه بۆ لاو

هه ده ر بوون: به فیروچوون

ته رجومان: که سیک یان شتی که قسه ی دل ی خۆی یان که سیک ی دیکه ده ربیریت.
لی ره دا نابی واتای وه رگی ری ئاسایی لئ وه ربگی ری ت.

راز: نه ینی. واته با ی خهزان قسه و په یامیکی نه ینی پییه، باغه وان شاره زای زمانی بایه و
ده ری ده خات.

حالی ده کا به ناله: واته با به ناله و به سه بریک به باغه وان ده لئ قه درت نه ماوه.

سه بریکی و به سه بره: به ده نکیکی نزم.

بیدل: سیفه تیکه له ئه ده بی کوردی و فارسیدا به بولبول ده دری ت، واته که سیک که دل ی
خۆی دۆراندووه (داویه تی به گول).

سه روی سه هی: سه هی له فارسیدا به واتای راست دپت. سه روی سه هی داره سه رویکه
بالای به رز بیت و خوار نه بووی ته وه.

چه مان: لار بوونه وه واته هه موو سه رویکی راست بالا، له چه سه ره ت زه رده ه لگه رانی
چه مه ن و باغ، بالایان چه میه وه.

چەمەن و چەمان جىناسى ناتەواويان بىن دروست كراوه و مۇسقىاى ناوخۆيى دەنگى
/چ/ و /م/ و /ن/ يان تىدا دەنگ دەداتەوہ. ۱۰۲
باى بەيانش دەبى ھەمان حىسابى چەمەن و چەمانيان بۇ بکريت. مۇسقىاى ناوخۆييان
لە دەنگى /ب/ و /ى/ پىنك ھاتوہ.
نىگارى ئىمە: نىگارى شاعىر خۆيەتى. دەبى بەھۆى كىشى شىعرە كەوہ 'ئىمە' ى
نووسىيىت.

دورفشان: بلاو كەرەوہى مروارى. فارسىيە.

مووسم / مەوسم: سەردەم، كات.

كامىل دللى چ خۆشە: لام وايە ئەوہ بە تەوسەوہ گوتراوہ، واتە لە فەسلى خەزانى
گولدا من بە خۆرايى دلم خۆشە!

بىن بەرگ و بىن نىشان: گول بىن بەرگە واتە گەلاى پزاوہ و كەوتوہ. بىن نىشان
مانەوہى گوليش دواى پزاني گەلاكانىەتى كە ئىتر كەس نايىيىت و سەيرى ناكات.
ئاوات دللى خۆيشى بەو گولە بىن بەرگ و بىن نىشانە شوبھاندوہ.

بەحرى عەرۋوزى شىعرە كە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

ئەي خودا!

دەمكۆزى بەم دەردەوہ يا چارەبى دەردم دەكەي؟
ئەي خودا! ھەر ھەلۋەدا و موحتاجى نامەردم دەكەي؟
ھەرۋەكۈ جاران لە سەر تەختى مرادم دادەنېي؟
يا نە، شووم و مال خراب وەك كوندى سەر بەردم دەكەي؟
دەمكەيە مەجنونى عالەم، دل بە دەست دېتم؟ وە يا
عاشقى روخسارى لەيلا، ويلى ھەر ھەردم دەكەي؟
من بە دلگەرمى لەمەولا دەچمە نيو گولزاري عيشق
يا نە، مەحرۇومم لە گولشەن، مات و دلسەردم دەكەي؟
ئەي خودا! جاران بە لوتفت ھېچ خەم و دەردم نەبوو
ئېستە بى لوتفى، كە تووشى سەد خەم و دەردم دەكەي
زوو لە نيو خۆشەختە كان تاقانە بووم و بى نياز^{۱۰۳}
ئېستە لاي پەژمورده كانى دل بەخەم، فەردم دەكەي

گەردىگلان، ۱۳۱۹ى ھەتاوى

(لاپەرە ۷۱ و ۷۲ ى چاپى ئەنيسى و ۲۵۹ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كە لە چاپى ئەنيسيدا "دل بەخەم".
وەك زۆرىكى ديكە لە شيعره كانى ناوات، پارانەوہيە لە دەرگانەي خودا، بەلام لەچاؤ
ئەوانيتەر چەند تايبەتمەندييە كى ھەيە:
يەكەم، ھەنگاويك لەو سؤفيە بى دەست و پى و تەسليم بووہى جاران چۆتە پيشەوہ و
لېرەدا دەويړئ پرسيار لە خودا بكات.

^{۱۰۳} چاپى ئەنيسى: بى نياز

دووهم، باس له رابردووی ژبانی خوی ده کات و به شیوه یه کی ئه ریتی هه لیده سه نگینیت بۆ نمونه ده لێ "جاران له سه ر ته ختی مراد بووم و به لوتفی تو هه یچ خه م و ده ردم نه بوو و له نیو خۆشه خته کاندایه تا قانه و بچ نیاز بووم" و... ئه وه ش دیارده یه کی نو یه له شیعره کانی ئاواتدا. پێشتر گله یی کردنی له خودا هه ر ئه وه بوو که له ژباندا خۆشی نه بینوه و هه میشه له خه م و په ژاره دا ژیاوه.

سه پهم، ده لێ شاعیر هیوا یه کی هاتۆ ته وه بهر، بۆ نمونه ده پرسێ ئایا "من له مه ولا ده چمه نیو گو لزاری عی شق؟" هه ر ئه و په رسا ره له مه فهوومی پێچه وان هیدا ده بیته ئه وه ی خودایه ئه گه ر تو لیمبگه ری و لیم تیک نه ده ی، پێمخۆ شه بچمه نیو گو لزاری عی شقه وه.

هه لوه دا: هه ر ده ویل، ئاواره، شوینکه و تووی شتیک نامه رد: خه لکانی خۆخۆ شه ویستی خرا په کاری دوور له جوامیری و نازایه تی و به خشنده یی.

کوند: بالنده یه کی جوانی له چاو بالنده کانیتر تیگه یشتوو به لام له بهر هۆ کاریکی نه ناسراو له ناو کۆمه لگاکانی ناوچه ی ئیمه دا به شووم و "به ده قه ده م" ناسراوه و گوا به له سه ر هه ر بینایه یه ک هه لئیش، ده روو خیت، هه ریۆ یه ش له مالان ده ری ده که ن و که لتوو ره سه یر و سه مه ره که ی ئیمه ته نیا مۆ له تی ئه وه ی پیده دات له سه ر تاشه به رد هه لئیشیت!

دل به ده ست دیتم... و ینده چیت نیازی شاعیر ئه وه بیت ئایا وه ک خه لکی دیکه عاشق ده بم و ئه وینتیکی ئاسایم ده بیت و ده گه مه دلداره که م یان وه ک مه جنوون ته نیا عاشقی له یلا ده بم و بۆی ده بمه هه ر ده ویل؟ په ژمورده: له فارسیدا سیس و ژاکاوه؛ لێ ره دا خه لکانی ته نیا و سه ر نه که و توو و اتا ده داته وه.

فه رد کردن: تا ک خسته وه، ته نیا هیشتنه وه و دا براندن له ده ورو بهر. سه رجه م ئه م شیعره نه مر سما یل ناغای چه وگالی، گۆرانی بیژری ده نگخۆشی کورد به گۆرانی گوتوو یه تی:

<https://chrikaykurd.com/ms-music/%D8%AF%DB%95%D9%85%DA%A9%D9%88%DA%98%DB%8C-%D8%A8%DB%95%D9%85-%D8%AF%DB%95%D8%B1%D8%AF%DB%95%D9%88%DB%95-%DB%8C%D8%A7%D9%86-%DA%86%D8%A7%D8%B1%DB%95%DB%8C%DB%8C-%D8%AF%DB%95%D8%B1%D8%AF%D9%85-%D8%AF/>

به حری عه ووژی شیعره که، رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

۱۳۸ / شیعری سالانی ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹

ھەر درۆیە

سەراپا ھەرچی فەرمووت ھەر درۆیە!
ھەموو فەرمايشت بى تار وپۆيە!
وەرەز بووم من لە خوئى وەعدە کانت
نەفەرمووى عاشقى من ھەرزە گۆيە!
ئەتۆ فەرمووت شەوئ ديمە کەنارت
وەرە، ئەسپابى شادى گەردو کۆيە
سەماوەر سینه، چا خوئى جگەر مە
کەلام نەقلی نوقلی لەعلی تۆيە
ئەگەر ئەم جارە کەش وادەت درۆ بى
بە جارێكى "ئىمامى" رەنجەرۆيە

گەردیگلان، ۱۳۱۹ى ھەتاوى
(لاپەرە ۹۷ و ۹۸ ى چاپى ئەنيسى و ۲۲۴ ى چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنيسیدا "درۆیە. ھەردوو عینوان لە گەل ناوەرۆكى
شیعەرە کەدا یەك دەگرنەو. غەزەلیكى خۆش و پەر لە تەنز و تەوسە. خیتابى شاعیر بە
یارە کە یەتى کە پيشتر دەبى زۆرى بەلین پیدابیت و نەبیردیتتە سەر!
پيشتریش گوتوومە، لە شیعری ئاواتدا نیشانەى تەنز زۆر بەدى دەکریت بەلام بەھۆى
زالبونى ئاین و سۆفیا یەتى و تارادە یە کیش سیاسەت بەسەر فەزای فیکری شاعیردا
تەنزە کە خزاو تە پەنا و پەسیو و دیار نییە. شیعەرە کە شۆکێک بە خوئتەر دەدات و بە
بى سەرە تا دامەز راندن، راست دەچیتتە سەر ئەسلى مەتلەب: سەراپا ھەرچی فەرمووت
ھەر درۆیە!" لیرەدا خوئتەر واھە یە ئیستیک بگریت و چاوەروان بیت بزانی ئاوات
لەچى توورە یە و شیعریک کە سەرە تاکەى وا توند و تیش بیت، کۆتایە کەى دەگاتە

كۆي لىبەر ئەۋەي ئەۋ چەشنى ھېرشكارى و توندو تىزىيە لە كاراكتەر و كەسايەتتى
ئاۋات بەدوورن. بەلام لەدرىزەيدا و دۋاى دوو فەرد ھېرش كردن، ئىتر خاۋ دەبىتتەۋە و
دەكەۋىتتە پارانەۋە و لالانەۋە و دەبىتتەۋە ئاۋاتەكەي وا دەيناسىن: ۋەرە كەنارم، دەنا
رەنجەرپۇ دەبم!

فەرمووت و فەرمائىشت: ھەردوكيان ھەر 'قسە'ن بەلام بە تەۋسەۋە گوتراۋن: قسە و
بەلئىن و فەرمائىشتەكانت ھەموو بە درۇ دەرچوون!

تار وپۇ: لە كوردیدا 'تار و پوودى' فارسی ۋەك 'تان وپۇ' دەگوتىرت، بەلام ھەيشن
كەسانىك كە ۋەك 'تار وپۇ' خونجە بكنەن. تار وپودى فارسی ھەمان 'رايەل' و 'پۇ'
يان 'رايەل' و 'پۇ' كوردىيە لە تەون كردندا. ھەنبانە بۆرىنەي مامۆستا ھەزار 'پۇ' ي
بە "تىۋەدانى تەون و ھەۋالى رايەل" واتا كردۆتەۋە.

ۋەرەز: چارز، بىزار

خولفى ۋەعدە: ھەرەبىيە. "خلف ۋەدە" بەدقەۋلى و نەبردنەسەرى بەلئىنە.

ھەرزەگۇ: فارسىيە. "ھرزەگۇ" كەسكىكى دەم ھەراشە كە قسەي بى بنەما و نامەعقوول
دەكات.

كەنار: تەنىشت، لا، كىن. لە فارسىدا ھاتنە ناۋ باۋەشى دلدارە و زياتر ۋەك "بوس و
كنار" دىت كە واتاى لە تەنىشتى يار دانىشتن و ماچ كردنى دەدات.

ئەسپابى شادى: ئەسباب كۆي 'سبب' ي ھەرەبىيە بە واتاى ھۆكار و ۋەسەيلە. شاعىر
ھەندىك كورداندوۋىيەتى و لەجىياتى ئەسباب ۋەك ئەسپابى نووسىۋە، كە ھەمان شتە.
بەلام پرسىار ئەۋەيە ئەۋ ئەسپابى شادىيەي وا شاعىر باسى دەكات و دەلئى نامادەيە،
چىن؟ لە ئەدەبى كۇندا ئەۋ ئەسپابە برىتى بوۋە لە جامى شەراب و كەباب و مەزە و لە
لاى رۋوبارىك دانىشتن و دوور بوون لە چاۋى رەقىب! جا بە كەدەۋەش ئەۋانەيان
بوۋىت يان نا، ھەر باسيان كوردوون و ئەۋەي وا بە ئاۋاتيان خواستوۋە ۋەك راستەقىنەي
عەينى سەرىيان كوردوون. بەلام ئەسپابى شادىي ئاۋات لئىرەدا ئەۋانە نىن. سەيد و مەلاي
شىخزادەي ۋەك ئاۋات لەكۆي و جامى بادە لەكۆي! بەلكوۋ دوۋشتى دىكەن كە لە
فەردى دواتردا ھاتوون.

سەماۋەر سىنە... سەماۋەر ۋەشەيەكى رۋوسىيە و لەۋپوۋە ھاتۆتە ئىران و رۇزھەلاتى
كوردستان، درەنگىرىش گەبىشتۆتە باشوور. سەماۋەر لە راستىدا كىتريەكە بۇ كولاۋندى
ئاۋ. شاعىر دەلئى سىنگى من ئەۋ سەماۋەرەيە كە ئەگەر بىي بۇ لام، تىندا چايت بۇ

دهم ده کم. چاییه کهش خویناوی جگهرمه [له دووری تو]. له تهنیشت سهماوهر و چاییه کهش که ده بیج نوقل و قهند دابنریت، من کهلامی خۆم واته شیعی خۆم داده نیم که کاتی باسی نوقلی لیوی وه که له علی توّم کرد، ئه ویش شیرین ده بیت و ده کری چاییه که یی بخۆیه وه! ئه وه ویته سازییه کی شاعیرانه یه.

ئه وهی شاعیر کهلامی خۆی به باسکردنی لیوی یار شیرین ده کات گه لیک جوانه، من پیشت بیستومه و ده بیج له شیعی شاعیرانی دیکه ی کورد یان فارسیدا هاتیت، به لام که سی دیکه گو تیبیتی یان نا، ههر جوانه.

شوبهاندنی سینگ به سهماوهریش، جوانه به لام پیش ئه و گوتراوه. دياره نابی زۆر کون بیت له بهر ئه وهی میژووی سهماوهر له پرووسیا خۆی ناگه رپته وه بۆ زیاتر له سیسه د سال، هاتیشی بۆ ئیران و کوردستان ههر ده بیج له سه ده ی نۆزده هه مدا بوو بیت که بۆ نمونه، شاعیری کورد مه لا نه سروولای حه ریق (۱۸۵۶-۱۹۰۹) هیناویه ته ناو شیعی خۆیه وه و گو توویه تی:

"نه فس دهم، دینه پرتاو و سهماوهر سینه، جهرگ ئاتهش

که لام قهنده گهر ساقی له گهل من ئاره زووی چا بی!"^{۱۰۴}

من به راشکاوی ناتوانم بلیم ئاوات له و فرده ی خۆیدا کارتیکه ریی شیعه که ی حه ریقی له سه ر بووه یان نا، له بهر ئه وهی "نوارد"یش له شیعر و ئه ده بدا هه یه که دوو کهس یه که چه مک ده لین بی ئه وهی ئاگایان له یه کتر بیت. به لام واهه یه ئه گه ری زیاتر ئه وه بیت که کارتیکه ریی ئه وی له سه ر بووه؛ هۆ کاریشم بۆ ئه و قسه یه ئه وه یه که ته نانه ت له میسراعی دووه مدا وه که حه ریق قسه له کهلامی نوقل ده کات که ویچووی "کهلامی قهند"ه که ی حه ریق.

واده: وه عده ی عه ره بییه، به لین و زیاتریش به لینی هاتن و چاوپیکه وتن له لایه ن یاره وه. به حری عه رووزی شیعه که، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

^{۱۰۴} شیعیکی گه لیک پر سه نعه ته و شوبهاندن و ئیهام. یکی زۆری تیدا به. بۆ نمونه، بروانه ئیهامی ناو "ئاره زووی چا بی" که واتای نزیک "ئاره زووی باش"ه، به لام واتایه کی دووریشی هه یه که ئه ویش "چا" یان "چایی"یه و له گهل سهماوهر و کهلامی شیرینی شاعیر (له جیاتی قهند) دا تهواو به که ده گره وه.

زمانى دڭ

موددېكە نوو كى خامە لە وەسفى جەمالى دڭ
دەدوئ، بەلام زمانى لەتە بئى ويسالى دڭ^{۱۰۵}
ئەو رۆيوە، كەچى منىش ھەلبەستى بۆ دەلېم^{۱۰۶}
قاسىدا! ھەلئى ھەتا دەگەيە دەر كى مالى دڭ^{۱۰۷}
نامېكى رېكى خامە بدە دەستى دڭ، بلىن^{۱۰۸}
دەيگوت چلۇنە داخۇ برا مال وھالى دڭ!
عەرزت دە كا: زەمانە سىياكارى خۇش دەوئ
بۆيە لە مل منى بە گوناھە وەبالى دڭ
ئەى ئافەرىن قەلەم! بە زمانى شېر و لەتىش
تارىف دە كەى لە دڭ، بە زمانى زولالى دڭ

گەردىگلان، ۱۳۱۹ى ھەتاوى

(لاپەرە ۸۷ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۷ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك یە كە.

غەزەلېكى غەرامىيە و لە سالانى سەرەتای شاعیرى ئاواتدا گوتراوہ.

لېرە و لە زۆر شوئى دېكەدا، ئاوات لە گەل دڭى خۆى دەدوئت یان شەرى لە گەلدا
دەكات، یان خۆى لى جیا دە كاتەوہ و حىكایەتى خۆى و ئەو، وەك سېھەم كەس، بۆ
خوئتەر دە گېرپتەوہ. ئەو ھەلاتن و رۆیشتنەى دڭى شاعیر و بئى دڭ و بئى ھەست
پېشاندانى خۆى چەشنە ھەلوئىست گرتنېكە كە ئەگەر وەك ئەوئندارىك برونېنە

^{۱۰۵} چاپى ئەنىسى: وسالى

^{۱۰۶} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: رۆيوە

^{۱۰۷} چاپى ئەنىسى: دەگەيە

^{۱۰۸} چاپى ئەنىسى: رېكى

خاوه نه كه‌ى، ئه‌وپه‌رى تـوانه‌وه له گراوى و دلدار دا ده‌گه‌يـنـيـت و ئه‌گه‌ريش وه كه
سؤفـيه‌ك سه‌يرى بكه‌ين، خه‌فه‌تيكه له‌وه‌ى دليـك كه مه‌كۆى عيشقى ئه‌فـريـته‌ره نابـى له‌و
غايـب يـيـت چـونـكو عـارـف بـۇ چـركه‌يه كيش نابـى دلى له يادى خودا دوور بكه‌وتته‌وه.

مه‌وله‌وى رۆمى ده‌لى:

"گويند رفیقانم كز عشق نپرهيزى؟

از عشق بپرهيزم، پس با چه درآمیزم!"

هاورپيانم پيم ده‌لیم له ئه‌وين دوور كه‌وه‌وه، ئه‌ى ئه‌گه‌ر له ئه‌وين دوور كه‌وتمه‌وه خۆم
تيكه‌لاوى چى بكه‌م؟

ئهو عيشقه ده‌كرى به ئه‌وينى خوداييش واتا بكره‌يته‌وه.

له‌ته: ئاماژه‌يه به له‌ت بوون و قه‌له‌شت تيكه‌وتنى قه‌له‌مى قاميش كه له رابردوودا
كه‌ره‌سه‌ى نووسين بوو و قه‌له‌شتيك ده‌خرايه نووكه‌وه.

ناميكي رپيكي: نامه‌يه‌كى رپك و پيكي ئه‌م خامه‌يه واته منى شاعير...

عه‌رزت ده‌كا: شاعير عه‌رزى دلى ده‌كات.

سياكار: گازنده‌يه له ده‌ست زه‌مانه‌ى ژيانى شاعير كه خه‌لكانى خراپه‌كار تـيـدا رپـزى
زياتريان هه‌يه له كه‌سيكى ده‌ست و دل پاكي وه‌ك ئه‌و. هه‌رپويه‌ش ده‌لى به‌رپرسيابه‌تى
ئهو هه‌لاتن و رپويشته‌ى دل له ئه‌ستوى منه. شاعير ليره‌دا خۆى به‌ سياكار داده‌نى و
ده‌لى دلم له ده‌ست ئه‌و سياكاره‌يه‌م بوو هه‌لات و لام نه‌ما.

تاريخ ده‌كه‌ى له: به‌ زمانى پاك و بى‌خه‌وشى دل واته ئه‌وه‌ى وا به‌ راستى له دلمدايه
و دروى تىدانىيه، به‌ دلمى ده‌لیم و پيدا هه‌لده‌لیم، توى قه‌له‌ميش باوه‌كوو زمانت له‌ت
كراوه، ديسانه‌كه ده‌توانى ئه‌و عه‌رزى حاله‌ بگه‌يـنـيـته گويى دل، كه‌وا بوو، ئافه‌رين بۆ
تۆ ئه‌ى قه‌له‌مى په‌يامبه‌ر!

ئهو ئالوزيه‌ى وا له واتاى خيتابى شاعير و ناوه‌يانى دلدا هه‌يه سه‌رچاوه‌كه‌ى هه‌ر ئه‌و
مه‌سه‌له‌يه‌يه كه له سه‌روه‌ه گوترا و ده‌بى خويته‌ر خۆى بتوانى كلافه‌كه بكاته‌وه و
بزاني نايا ئاوات وه‌ك مرؤفيكى ۳۷ سالان ئه‌وينى زه‌وينى هه‌يه و وه‌ك هه‌موو
كه‌سيكى ديكه، عاشقى كيژۆله‌يه‌كى جوانكه‌له‌ بووه يان سؤفيايه‌تى واى ليكردوه ئه‌م
زه‌وينه‌ پان و به‌رينه به‌جى به‌لپيت و له فه‌زاي خالى ئاسماناندا بگه‌رپيت و بيري وه‌ك
مانگى ده‌سكرد بنپريته‌ حه‌وت قاتى ئاسمان بۆ لاى باوه‌رپيكي ئايىنى و خودايى.

شيعره‌كه به‌ گويزه‌ى هه‌لوپيست گرتنى خويته‌ر ده‌توانى به‌ره‌و دوو ئاقارى ته‌واو جياواز
بروات، ئه‌وه‌ش گه‌لپك ئاسايى ده‌نووتى له‌به‌ر ئه‌وه‌ى بۆ نمونه، شيعره‌كانى ئه‌حمه‌دى

كۆر'يش له خويىندنه وهى ئاساييدا سه داسه د عاشقانه ن به لام نيشانهى واين پتوه دياره
كه نهو دلدارهى وا شاعير به زولف و پرويدا هه لده لئيت پيغه مبهرى ئىسلام بيت.
هه مان نهو گومانه بو شيعرى فارسى حافزى شيرازى ده كريت كه هه نديك كهس به
سؤفيانهى داده نين و واى ليكده دهنه وه به لام زوربهى خه لك حافز به شاعير يكي
غهرامى و پتر ده ناسن كه لاقى له سه ر زه وييه.

به حرى عهرووزى شيعره كه:

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

يا كهريم!

هه چهنه نه خووشى عيشق و زهدهى په نجه يى پهريم،
هه چهنه بى مشوورم و هه چهنه سه سهريم
چونكه له حالى خووم وه زهزم، مات و عاجزم
ماوم عه جهب له په حمى خودا، بوچى من بهريم؟
ياره ب به خاترى دللى خاسانى بى ريات!^{۱۰۹}
په حمى به حالى زارم و وه زعى قه له ندهريم
چونكى به غه يرى تو نيه كه س بگرئ ده ستى كه س^{۱۱۰}
ده ستى شكاو له گه ل ده كه م بگره، يا كهريم!
بمهيته دهر له گيژوخولى چه رخي چه پرهوت
عاجز مه به له دلپريى نه من و له زوره پريم^{۱۱۱}

گهردىگلان، ۱۳۱۹ ى هه تاوى

(لاپه ۹۹ ى چاپى نه نيسى و ۱۴۷ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له هه ردوو ديواندا، وهك يه كن.
وه زوى و ماندوويى و دلشكاوى و ته نيایى و دلپريى له هه موو فهدىكى شيعره كه
ده باريت.

سالى ۱۳۱۹ (۱۹۴۰) به ماويه كى كه م پيش ده سپيكي شه رى دووه مى جيهانيه و له
ثيراندا ره زاشاى په هله وى له لووتكه ي ده سلات و ديكتاتوريدايه. به لام دواى ماوه ي

^{۱۰۹} . چاپى نه نيسى: بى ريات

^{۱۱۰} . چاپى نه نيسى: نيه كه س

^{۱۱۱} چاپى نه نيسى و جه عفر: دلپريى

سالیك، تەمى ئەو زۆردارى و ملهوپپه دەرەوئەت و رەزاشا لە ئىران دەرەدە كرىت. ديارە لە ۱۳۱۹ دا هېشتا زوو و كەس لە پروانگەى دوور و نزيكى خۆيدا كۆتايى هاتن بە دەسلاننى بەرفراوانى رەزاشا نايىنت.

من لە خوئىندنهوى ئەم شيعرهى ئاواندا، ئەو مۆتە كە سياسى - كۆمەلايه تيبه دەبينم كە بە سەر شانى خەلكى ئىران و بە تايبەت كوردستانيشه وهيه و شاعيرىكى هەستيار وهك ئاوات ئەگەر زىاد لە خەلكى ديكە هەستى بە قورسايەتى ئەو بارە گرانە نە كرىت، كەمترى نە كرىدوو. ئەوى ئاواتى گەياندۆتە ئەو پلەيه لە بىزارى و وهپەزى، بارودۆخە سياسيه كەيه نەك كيشه به كى شه خسى و تاكە كەسى.

ئاوات كەسايەتبه كى تىكەلاو بە سياسەت و دژبەرى پزىمى ئىران بوو و سياسەت لە بنەماله كەشاندا شتىكى نامۆ نەبوو. ئەو موريد و موخلىسى مامى (حاجى بابە شىخى سەيادەت) بوو، حاجى بابە شىخيش لە ماوهى شەپى يەكەمى جيهانيدا سەرۆكى لقيكى ناوچەى حەزبى 'اتحاد اسلام' و لايه نگرى عوسمانيه كان بوو؛ ماويهك پيشتريش دوو كەس لە گەورە پياوانى ناوچەى موكرىان داوايان لە شىخى حيسامە ددين كرىدبوو لە حاجى بابە شىخى زاواى بخوازىت خۆى بكاتە كانديدای يەكەم مەجلىسى شۆراى ئىران دواى مەشروتيه تى سالى ۱۹۰۶.

واتە ئاوات لە سياسەتى پزۆژ دووركەوتە نەبوو و بەو پييه، رەنجيكيش كە بر دوويه تى و لە ئاوتيهى شيعره كەدا بە ئيمەى نواندوو (بى مشوور، سەرسەرى، وهپەز، مات، عاجز، زار، قەلەندەر، دەست شكاو، دلشكاو، لە گيژو گوميدا ماوه و دلپر...) كە هيجكام بۆنى خۆشى و راحەتتى ژيانيان لى نايەت، ئەگەر بخريته چوارچيوهى زەمەنپهوه، واهيه سەرچاوه كە شيمان بۆ دەر بکەوئەت؛ ئەوئيش بە گومانى من هيج نيه جگە لە دۆخى ناله بارى سياسى لە كوردستان و ئىران بە گشتى.

زەدە: ليدراو، دەست ليدراو.

زەدەى پەنجەى پەرى: پەرى مەوجودىكى ئەفسانەى و خەيالپه كە بە گوپرهى رپوايه تە ئىسلاميه كان جياوازه لە مرؤف و جندۆكە و بوونىكى نەرم و نىانى هەيه، بە پيى خورافاتى رايچ، ئەگەر پەرى دەست لە كەسنىك بوە شينيت، ئەو كەسە شيت دەپيت.

بى مشوور: بى فيكر و بىر كرىدنهوه، ناعاقل.

سەرسەرى: بى دەر بەست و گوئەدەر.

به‌ری: بِن به‌ش و په‌راوِترِکِراو.
خاسانی بِن رِیا: که‌سانیک که له‌گه‌ل خه‌لک و خودا بِن خه‌وش و رِاستن و زاهیدی
رِیایی نین.

قه‌له‌نده‌ری: ته‌نیایی و بِن مال و حالی. قه‌له‌نده‌ر که‌سیکه ده‌ربه‌ستی مال و مه‌قام نییه و
به‌هیچ که‌س و شوینیکه‌وه نه‌به‌ستراوه؛ نازاد.

چه‌پ ره‌وت یان چه‌په‌وت: ئەو سیفه‌ته‌یه که خه‌لکانی باش به 'فه‌له‌ک'ی ده‌ده‌ن و
لایان وایه هه‌میشه به‌باری چه‌پدا ده‌گه‌ریت واته هیچ شتیکی له شوینی خۆیدا نییه و
له جیهاندا ئەوانه‌ی وا زانا و تیگه‌یشتون، دوورن له شادی و به‌خته‌وه‌ریی و رِیتریان
لِی ناگیریت، به‌لام خه‌لکانی نه‌فام و نه‌زان له خۆشی و شادیدا ده‌ژین و ده‌سه‌لاتییان
به‌ده‌سته‌وه‌یه.

دل‌پ: که‌سیکه کاسه‌ی سه‌بری سه‌رپِژ ده‌کات و هه‌ربۆیه‌ش وا هه‌یه بگری یان
توو‌ریی بنوینیت. شاعیر بۆ ئەو سکالایه‌ی وا ده‌یکات له خودا ده‌خوازیت لی عاجر
نه‌ییت.

زۆر وه‌ری: شیوازیکی نه‌ری ییه بۆ زۆر قسه‌ کردن، له زۆربله‌ییش توندو تیژ تره و
ته‌نیا که‌سانی خۆ به‌که‌م زان و به‌ته‌وازوع به‌خۆیانی ده‌لین ده‌نا کاتی به‌خه‌لکی دیکه
بگوتریت، سووکایه‌تی و جینوه. وه‌رین سیفه‌تیکه له حاله‌تی ئاساییدا به‌سه‌گ
ده‌دریت. له غه‌زه‌لینکی دیکه‌شیدا دیمان ئاوات خۆی به‌سه‌گی ده‌رگانه‌ی خودا داناوه.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

مضارع مثنی‌اخر مکتوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

شيعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

پيړستى شيعره كان: خه ميكي دى، چ بکه م؟، سروه سحر، نال و والا، له شكري
نه گريجه، به خشين، ناموژگارى، ته شريفى دى يار، بالاي مهوزوون، سوزى دل، نالا،
به يداغ، نالاي پيروز، هه لاله و به هار، مه ولوودى، ساقى نه يه نابج، ده خوليمه وه، هات
به هار، سات و سهودا، پارچه گوشتى دل، وه عز و ته لقين، خهوى من، كهوى كوليو.

خه میکی دی

وه كو بیستم خه مت خواردم، نه ویش بو من خه میکی دی
دلّت بو ماته م سووتا، نه ویشم ماته میکی دی
دهمی نه مدی له دنیا هاوده می غه یری خه م و دهردم
له کوئی په یدا بکه م یاره بیی ناخر هه مده میکی دی
به داخ و دهردی تووه شه رته ئه ی بالابه رز، بمرم!
ده بیئ نه و حه سره ته ی خوّم من به رم بو عاله میکی دی
به زولفی خه م به خه م دونیات وه ک چتوی خمی لیکرد
که چی بو گهردنی ئەمنت درینغ فهرموو خه میکی دی
"ئیمامی" ت کوشت به تیری غه مزه، گهرچی چاوته چاره ی
ته ماشای گهر بفرمووی، نایه وی قهت مه لحه میکی دی

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۸۶ ی چاپی نه نیسی و ۲۳۷ ی چاپی جه غه فر)

عینوانی شیعره که و ریکهوت و شویتی گوترانی له ههردوو دیواندا وهک یهک توّمار
کراون.

یهک له شیعره ته رجه مه کراوه کانی ئاواته له شیعریکی فارسی نه بولقاسم لاهووتی
کرماشانی. ئه وهش دهقی شیعره که ی لاهووتیه که له دیوانی لاهووتی چاپی ئه حمه د
به شیری (امیر کبیر، تهران صفحه ۶۴) وه رگیراوه:

"شنیدستم غم را میخوری، اینهم غم دیگر

دلّت بر ماتمم میسوزد، اینهم ماتم دیگر

به دل هر راز گفتم، بر لب آوردش دم دیگر

چه سازم، تا بدست آرم جز این دل محرم دیگر

نکشتی آتش خشمش تمام و زود خشکیدی
 کمی مانده است از او، ای دیده قربانت، نم دیگر
 مرا گفתי دم آخر بینی، دیر شد، باز!
 که ترسم حسرت این دم برم بر عالم دیگر
 ز بی رحمی، نماید تیغ خود را هم دریغ از دل
 که داند زخم او را نیست جز این مرهم دیگر
 جهانی را پریشان کرد از آشفتن یک مو
 معاذالله اگر بگشاید از گیسو، خم دیگر
 به جان دوست، غیر از درد دوری از دیار خود
 در این دنیا ندارد جان 'لاهووتی' غم دیگر"

شعری لاهووتی له ئهسته موۆ و له سالی ۱۹۲۰ ی زاینیدا گوتراوه که ده کاته ۲۱ سال پیش شیعره کهی ئاوات. ههردووکیان غه زه لن. ژماره ی فهرده کانی شعری لاهووتی حهوت و هی ئاوات پینجه. فهردی یه که می شعری ئاوات، میسراعی دووهه م له فهردی دووهه م، میسراعی دووهه م له فهردی سیهه م و میسراعی یه که م له فهردی چواره م ده فاوده ق وه ک شعری بنه ما واته کاره که ی لاهووتین. له فهرده کانی دیکه دا واتا کان هه ندیک گۆراون و مؤرکی ئاواتیان زیاتر به سه ره وه یه. نمونه، فهردی چواره م و پینجه مه که تیاندا سه ره به خۆیه کی واتایی زیاتر ده بینریت. مه قته عی شیعره که به تاییه ت فری به سه ر هاوشیوه فارسییه که ی خۆی واته فهردی پینجه میه وه نیه و له فهردی چواره میشدا "چۆی خم" بۆ شیواندن، ته عبیریکی کوردیه که بۆ پیشاندانی شیواویی و په ریشانی زوئی یار ها تووه و له فارسییه که دا نیه هیچ، ته نانه ت چه مکیکی ته واو جیاوایش ده بینریت که په نا بۆ خودا بردن بیت. من پیشتر له کتیییکدا که سه باره ت به لاهووتیم نووسیوه باسی شوین هه لگرتنی هه ندیک شاعیری کورد له لاهووتیم کردووه، که یه کیان ئاواته (لاهووتی کرماشانی شاعیری شۆرشگپری کورد، بنکه ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۶، لاپه ره ۱۴۶).^{۱۱۲}

112 لێزه دا ده بی ئه وه ی لێ زیاد بکه م که شعری نه مر مسته فا شه وقی (قازی زاده) ش کارتیکه ربی لاهووتی له سه ره، به لام ئیره جینگه ی باسی ئه و نیه.

هەرچۆنیک بێت، ئەم شیعەرە لە کارە سەرەتاییەکانی ئاواتە و لە ساڵی ۱۳۲۰ دا
گوتراوە. بە گوێرەی ئەو شیعرانەی ناو دیوانی ئاوات کە ڕیکەوتی ھۆنرانەوویان بۆ
دیاری کراوە، یەكەم شیعەر ھی ساڵی ۱۳۱۴ واتە شەش ساڵ پێش ئەم تەرجەمەییە.
وشەیی ئەستەم لە شیعەرە کە دا نییە، "خەم" ی کۆتایی فەردی چوارەم، فارسییە و بەواتای
پێچدراو و بادراو ھاتوووە. لە ھەمان فەرد دا، "خەم بە خەم" یش ھەر فارسییە و واتای
چین بە چین و توی بە تویی ھەییە.
بەحری عەرۆزیی شیعەرە کە:
ھزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن.

چ بکہم؟

به يادی شه معی روخساریکی، دل ئیحیا نه کهم، چ بکہم؟
به شهوقیکی وهها، چاری شهوی یه لدا نه کهم، چ بکہم؟
وه کوو مه جنوونی مال کاوول دهر ودهشت بۆته مه ئوای من
له حیفی عاقلان، خۆم شیتی رووی له یلا نه کهم، چ بکہم؟
له کۆری عیشقبازاندا نه ماوه قه دری رۆح و سهر
وه کوو په روانه بۆ رووی ئهو، به رۆح سه ودا نه کهم، چ بکہم؟
ده لئین یار خاکی به ریپی سورمه یه، بۆ چاومی دیتم
به کویریای رهبیبی لامه زه ب ئه ی وا نه کهم، چ بکہم؟
به شه رتی بیته لام، شه ته سهرم دانیم له پیناوی
ئه گهر بۆ گاوگهر دون^{۱۱۳} رۆح و سهر ژیریا نه کهم، چ بکہم؟
له دووری^{۱۱۴} وی گه دام و دیته لام، وهك شا ده بینم خۆم
له چون و هاتنی، خۆم وهك گه دا، وهك شا نه کهم، چ بکہم؟^{۱۱۵}
ئه گهر با بۆنی تو بینن، ئیمامی وا ده لئین گیانه:
که من رۆح و سهرم قوربانن ریگه ی با نه کهم، چ بکہم؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه توی
(لاپه ره ۱۴ ی چاپی ئه نیسی و ۱۴۰ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهك یه کن.

^{۱۱۳} . گهردوون، چاپی جه عفر

^{۱۱۴} . دوری، چاپی ئه نیسی و دووری، چاپی جه عفر

^{۱۱۵} . چون، ئه نیسی

به بۆچوونى من شيعره كه تاقى كردنه وهى مرخى شاعيرى و پيشاندانى وه ستايى و
ليزانى شاعيره له بوارى شيعر و ناسياوبوونى له گه‌ل سه‌نعه‌ته عه‌رووزيه كان. هه‌روه‌ها

پى نانه جى پى مه‌حويه، كه ده‌لى:

"به نوورى باده كه شفى زولمه‌تى ته‌قوا نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟

به شه‌معيكى وه‌ها چارى شه‌ويكى وا نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟"

به شينك له شاعيرانى سه‌رده‌مى كۆمارى كوردستان له سه‌ر هه‌مان سه‌روا و په‌ديفى
شيعره‌كه‌ى مه‌حوى و جاروبار به هه‌مان كيش يان كيشيكي هه‌نديك جياوازه‌وه
ئىستىقبالى شيعره‌كه‌ى مه‌حويان كردوو. بۆ نمونه، هيمن ده‌لى:

"ديت و راده‌برئى وه‌كوو سه‌روى ره‌وان، من چي‌كه‌م؟

كه به قوربانى نه‌كه‌م رۆح و ره‌وان، من چي‌كه‌م؟"¹¹⁶

هه‌زاريش له شيعريكي گالته‌وگه‌پ كه له سه‌ره‌تاكه‌يدا نووسيوه‌تى "ده‌مه‌لاسه‌كه‌ى
مه‌حويم كردۆته‌وه"، ده‌لى:

"له كه‌ركووكم به‌ئاب،¹¹⁷ ئاره‌ق له‌به‌ر گه‌رما نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟

كه به‌رچايى به‌ماستى شل، به‌پيالتيك چا نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟"

يان "قانع" كه ده‌لى:

"كه من بۆم ده‌س نه‌دا ره‌ندى، ده‌سا ته‌قوا نه‌كه‌م چي‌كه‌م؟

ئه‌سيري زه‌لفى تاناتم، كه واوه‌يلا نه‌كه‌م چي‌كه‌م؟..."

هه‌روه‌ها حه‌قيقى پينج خشته‌كيبه‌كى له سه‌ر هه‌مان شيعرى مه‌حوى پينك هيتاوه كه ئاوا
ده‌ست پنده‌كات:

"نيسارى رپى كه‌سى سه‌د گه‌وه‌هه‌رى يه‌كتا نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟

به شه‌مسي، مانگى دل پر شوعله و ئيحلا نه‌كه‌م، چي‌كه‌م؟"

له‌م سالانه‌ى دوايشدا چهند شاعيرى ديكه‌ى كورد په‌چاوى ئه‌و شيعرانه‌ى مه‌حوى
يان هيمنيان كردوو كه زياتر له فه‌يسبووكدا بلاو بوونه‌ته‌وه. بۆ نمونه، نه‌مر
سوله‌يمان چيره (هيزش) شيعريكي پينج خشته‌كى له شيعريكي مامۆستا هيمن و خۆى
دروست كردوو كه ئاوا ده‌ست پنده‌كات:

¹¹⁶. من ريكه‌وتى بلابوونه‌وه‌ى ئه‌و شيعره‌ى مامۆستا هيمن نازانم هه‌ربۆيه‌ش ناتوانم بربار بده‌م ئاوات چاوى له

شيعرى ئه‌و پيش بووه يان نا. دياره ئه‌گه‌ر شيعرى هيمن دواى 1320 گوتراييت كه ريكه‌وتى هۆينه‌وه‌ى

شيعره‌كه‌ى ئاواته، ئيتر حيسابه‌كه به‌رئاوه‌ژوو ده‌بيت.

¹¹⁷. مانگى ئاب، مانگى هه‌شته‌مى سال، ئوگۆست.

"دوست و یاران کسه هه موو سهر به هوان من چبکه م؟
نسه له مان سیله نیگایه ک، نه له وان، من چبکه م؟

یان مه لا که ریمی سارده کوستانی و رهشید زه رزا و.... که هه موویان مرخی خویان له سهر ئه م شیعره به تاقی کردۆته وه.

شیعره که ی ئاواتیش له هه مان بوار و بابه تدایه و ده بی ماوه یه ک پیش ئه م یان دوا ی ئه یتریان گوترا ییت. سه باره ت به و زوو و دره نگه ش ده بی بلیم دیاره شیعی ئاوات دوا ی شیعی مه حوی گوترا وه، به لام دیاری کردنی رپکه وت بۆ ئه وانی دیکه ته نیا به مه زنده ده کریت، شیعی هه زار نه ییت که هی سالی ۱۹۵۳ یه واته ۱۴ سال دوا ی شیعی ئاوات گوترا وه.

به شیک له وشه و زارا وه و ته عبیره کانی ناو شیعی ئاوات له فارسییدا هه ن و زۆر وشه ی عه ره بی شی وه ک که ره سه ی شیعه هۆنینه وه که ی خۆی له کار کردوو ه. پیشتریش دیومانه و گوتومه که ئاوات په روا ی نه بو وه له که لک وه رگرتن له وشه و زارا وه ی عه ره بی یان فارسی و هه ر ئه وه ش له کاره که یدا سه رکه وتوو ی کردوو ه. ئاوات لای که م له م هه لبه سته دا به شوین دیداری دلدار ی شیعه وه یه و نه سیاسه ت ده کات و نه له نووسینی ئه و ته عبیره ته عه ره بی و فارسییدا ده ستی ده له رزیت:

"قافیه اندیشم و دلدار من

گویدم مندیش جز دیدار من!" (مه ولانای رۆمی)

وشه و ته عبیری فارسی ناو ئه م شیعه ره: روخسار، یه لدا، عیشق بازان، په روانه، و ... وشه و ته عبیری عه ره بی: ئیحیا، مه جنوون، له یلا، مه ئوا، سه ودا، ره قیب، لامه ز[ه]ه ب، و...

وشه و ته عبیری تایه ت به موکریان (مه هاباد): روخساریکی، له حه یفی، وی. له حه یفی، له داخی یه لدا، شه وی کۆتایی پایز و سه ره تای زستان، که درێژترین شه وی ساله. گه رچی شه ویکی میژوو یی کۆنه و ده گه رپته وه بۆ سه رده می به روی نایینی میترایی و پیش زه رده شتایه تی و به و ته عبیره ده توانی به کوردیش له قه له م بدریت.

کۆر، ئه نجومه ن، کۆبوونه وه و دانیشتی به کۆمه ل.

عیشق بازان، عاشقان، ئهوانه‌ی وا کار و پیشه‌یان ئه‌ویندارییه. ته‌عبیریکی فارسییه؛ بۆ نمونه، نیرامی گه‌نجه‌وی له وتووێژی خوسره و فه‌ره‌اد (مه‌نزومه‌ی شیرین و فه‌ره‌اد) ده‌لێ:

"بگفتا جان فروشی در ادب نیست

بگفت از عشق‌بازان این عجب نیست!"

سه‌عدیش دوای نیرامی ده‌لێ:

"ای بر در سرایت غوغای عشق‌بازان

همچون بر آب شیرین آشوب کاروانی!"

سورمه و چاو و کوپرای، سه‌نعه‌تی مراعات النظیریان تیدا به‌کار هاتوو و به‌رپی و چاویش سه‌نعه‌تی تضاد.

به‌شهرتێ و شهرته‌ پیکه‌وه هیتان له یه‌ک میسرعه‌دا، گه‌لێک کاریکی جوانه. ژیر پا کردن، واته به‌ په‌له‌ رۆیشتن و گوته‌دانه هیچ. شاعیر ده‌لێ: بۆ ئه‌وه‌ی بیمه‌ گاوگه‌ردوونی یار و بمکه‌نه‌ قوربانیه‌ ئه‌و، هیتنده به‌ په‌له‌ ده‌رۆم که هه‌مووشتیگ به‌ژیر پاوه ده‌که‌م.

کو‌کردنه‌وه‌ی سه‌نعه‌تی تضاد له نیوان گه‌دا و شا، هه‌روه‌ها چون و هاتن و دووری و دپته‌لام له لایه‌ک و سه‌نعه‌تی 'لف و نشر' ی نیوان دووری و گه‌دا و هاتن و شا، ئه‌ویش هه‌مووی له یه‌ک فه‌رددا، ئه‌وپه‌ری مامۆستایی و لیزایی ئاوات ده‌گه‌یینیت. له‌فف و نه‌شره‌که 'موره‌تته‌ب' ه‌ نه‌ک 'موشه‌وووش' واته یه‌که‌م بۆ یه‌که‌م و دووه‌م بۆ دووه‌م: دووری یار ده‌یکاته گه‌دا و به‌ هاتنیشی ده‌بیت به‌ شا، ته‌واو! شیعره‌که، له دیوانی چاپی ئه‌نیسیشدا هه‌مان عینوانی "چ بکه‌م" ی هه‌یه به‌لام به‌ بی نیشانه‌ی پرسیار و وه‌ک یه‌ک وشه: چبکه‌م.

به‌حری عه‌رووزیه‌ی شیعره‌که:

هزج مثنی‌ سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

سروەى سەحەر

قوربانى تۈزى پىنگەتم ئەى سروەكەى سەحەر!
ئەى شارەزا و بەلەد بە ھەموو كىنو و دەشت و دەر!
كاتى گزىنگ، چىا بە نەسىمت مونهووەرە
پەنگىن دەبى لە تۆقى سەرىپرا ھەتا كەمەر
ئەم پەنگى زەرد و سوورە لە سەرىپا بە لوتفى خۆت
دېنى بە ھەدىە بۆ دەر و دەشت كاتى گەشت و گەر
چەشنى كزەى شەمال بە، وەرە لام بە گەرم و گور
وہك ناھى من ببە كەسەكەم! ھىندە سارد و سې^{۱۱۸}
باش بۆم بگىرەوہ چىبە باس و خەبەر لەوئ
لېرە، بە مەرگى تۆ، خەمە باس و خەمە خەبەر
ئىمە ھەموو پەرۆش و پەرىشان و ھەلوہدا
وہك تۆ ھەناسە سارد و سەحەر خىژ^{۱۱۹} و دەربەدەر
ئاهەنگ و كەيف و شایى و جىژن و سروورمان
نالین و ئاخ و ھەسرەت و خوین خواردى جگەر
پۆژىكە^{۱۲۰} جىژنە، كاتى سروورە، كەچى لەپەر
دەگرئ بە بى موحاسەبە دەرگا بە ئىمە، شەر
پىاوى جىجىل و پىرە لەپىش تىرى دوژمنان
وېستاوہ بى پەنا وپەسىو، بى زرى و سوپەر
خىژان و مالى دوژمنى مە گول دەكەن لەبەر

^{۱۱۸} . سەرپ (ئەنىسى)؛ ھەروەھا بە (ئەنىسى و جەغفەر)

^{۱۱۹} . خىز (ئەنىسى)

^{۱۲۰} . دوورى نازانم لە ئەسلىدا "پۆژىكى" بوويت.

خیزان و خاوی ئیمه که چی گل ده که ن و سه ر
 بهرموور و خشل و زیوه ری مالی مه، موورووه
 یاقووت و لهعله خشلی ژنی وان و زیو و زه پ
 ههریهك به ئیش و ئوف و بهدهردیکهوه تلاین
 ههریهك له بهر خه میکه کز و مات و لال و که پ
 چاوی ته پری گه له که ده باریتی^{۱۲۱} خویتی گهرم
 فرمیسکی سووریانه له جیکه ی دوپ و گوهر
 یاره بی! چاوه پری کره بای ره حمه تین هه موو
 ره حمی به ناگر و کولی دل که و به چاوی ته پ
 به لکوو چرؤ وه ده ر که نه وه باغی لاوه کان
 بی سایه بان و بی بهر و بی بهرگ و بی سه مه ر
 "کامیل!" خودات ده گه ل بی، به ئاواتی^{۱۲۲} خۆت ده گه ی
 نه مجار به ره حم و لوتفی خودای خاوه نی هونه ر

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه تاوی
 (لاپه ره و ۱۵۰ و ۱۵۱ ی چاپی ئه نیسی و ۸۹ و ۹۰ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئه نیسیدا "ئیمه وئه وان" ه.
 ئه وه یه که م پارچه شیعره که دوا ی چاوی بیکه وتنی دیوانی چاپی ئاغا سه ید جه عفه ری
 کورپی شاعیر و هاوکاره کانی ده نیووسمه وه. له کاره که مدا، ده قی جه عفه رم، که تازه تر
 و که م هه له تره، به ئه سل وهر گرتوو و به راوردم کردوو له گه ل ده قی ئه نیسی،
 جیاوازیه کانیشم له په راویژدا هیناوه.

رپیکه وتی گوترانی شیعره که ۱۳۲۰ ی هه تاوییه که ده کاته ۱۹۴۱ ی زایینی. له مانگی
 شه ریوه ر (سپتامبر) ی ئه و ساله واته ده سپیکی شه پی دووه می جیهانیدا هیزی
 هاوپه یمانان هاتنه ناو ئیرانه وه، ره زاشای په هله و بیان له سه ر حوکم وه لانا و
 محه ممه دره زاشای کورپان کرده جیگری. شیعره که ویده چیت راست له سه رده می ئه و
 ئالوگۆرانه یا خود له پیش ئه واندا گوترا بیت له بهر ئه وه ی له لایه که وه پیشانده ری بی

^{۱۲۱} . ده باریتی (ئه نیسی)

^{۱۲۲} . "ئاوات" ی (ئه نیسی)

هيوایی و خەم و پەريشانی و هەلۆه‌دایی و هەناسە ساردی و ئاخ و حەسرەتی خەلکە و لە لایەکی دیکەوێ مۆرکی هيوای دوارپۆژ واتە دوای دیکتاتوریه‌تی پەشی پەزاشای بەسەرەوێ دەبێزێت. من بە حیسابی ئەوێ ئەو هيوای، هێزێکی ئەکتیف و چالاکی بەکرده‌وێ نییە و زیاتر خۆی لە دۆعا و پارانه‌ویدا دەبێتێتەوێ لام وایە پێش پووختی حوکمی دیکتاتور گوترايیت واتە کاتێک کە هێشتا خەلک نەهاتوونەتە مەیدان و "باغی لاوێ کان" هێشتا "چرووی دەرئەکرده‌تەوێ"؛ لە دوایین فەرددا ئەو هەلۆیستە بە پاشکاوێ دەرئەکرده‌وێ کاتێ کە دەلێ "ئەگەر خودات لە گەل بێت بە ئاوات دەگە" - هەلۆیستیک کە هێچ نیشانی باوەر بەخۆی و باوەر بە خەلکی پێوێ دیار نییە تەنانەت بە پێوانە ئیمانی ئایینی شاعیریش لەو لایەنە تاییەتەوێ کورتی دێتێت. باوەر بە هێزی خەلک دەبێ لە مانگ و سألەکانی دواتردا سەری هەلداییت کە سوپای سووری یەکیەتی سۆفیەتی "بە بلاوکردنەوێ دووپەر ناگاهی ئەپتەشی شاهەنشاهی بلاو پیکرد" و کۆمەلانی گەل هەلی هاتنە مەیدانیان بۆ پەخسا.

شێعەرە کە لە ئیستیقبالی قەسیدە ناسراوێ کە نالی و وەلامە کە ی سالمدا گوتراوێ:

"قوربانی توژی ریگەتم ئەمی بادی خوش مروور

ئەمی پەیکی ئاشنا بە هەموو شاری شارەزوور...."

لە پەراوێزی دیوانی چاپی جەغفەریشدا دەست نیشانی ئەو پاستییە کراوێ کاتێ کە نووسیبوێتی:

"سەید کامیل ویتەمی لە نامە کەمی نالی وەرگرتووێ کە ناردووێتی بۆ سالم ..."

بەلام ئەو ویتە وەرگرتە گەلێک سەرکەوتووێ بەپێوەراوێ و ئەو داخ و حەسرەتەمی و نالی لە دوورەولاتیدا دەرپێبوو و تیکەل بە ئۆستالژییەکی قوولێش بوو، لێرەدا گەلێک هونەرماندانە و سەرپەخۆیانە دەرپراوێ.

لە سەرەتای شێعەرە کەدا شاعیر پوو دەکاتە سروەمی سەحەر و هەوالی "ئەوئ" ی لێ دەپرسێ، بە بێ ئەوێ راییگەبێت ئەوئ کوئیە و ئێرە کوئ. بەلام بە حیسابی سالی گوترانی شێعەرە کە دەتوانین بلێن شاعیر چاوەرپێ هەوالی گرنگ بوو کە لە پتەختی ئێرانەوێ بۆی بێت و هەر بۆیەش هەوال لە سروەمی سەحەر دەپرسێت. ئەگەر ئەوێ راست بێت و ئەوئ تاران یا شارە گەورەکانی ئێران بێت، ئێرەش دەبێتە کوردستان و گەردیگلانی شاعیر؛ هەر بەو حیسابەش، "ئەوان" دەبنە عەجەم واتە زۆرینەمی دانێشتوانی ئێران و "ئیمەش" دەبێنە کوردی پۆژەهلاتی کوردستان.

جگه له نالی (یان سالم)، کارتیکه‌ریی سه‌یفولقوزاتی قازیش به سهر شیعره‌که‌وه دياره،
ئه‌ویش له‌و به‌راورد‌کارییه‌دا که له نیوان ئیمه وئه‌وانی کردووه و ده‌مانخاته بی‌ری
شیعری ناسراوی سه‌یف که ده‌لی:

"بۆ وانه هه‌رچی جوانه له جی و دی و له ژن، له مال

هه‌ر شاخ و داخه بۆ مه، کوری ره‌ش، کچی دزیو..."

وشه و ته‌عیراتی ئه‌سته‌م له شیعره‌که‌دا نییه، شیوه‌زاری به‌کارهاتووی شاعیر موکریانیه
و تیکه‌لاویکه له بن له‌هجه‌ی مه‌هابادی و بۆکانی - سه‌قزی: سه‌ری را، له‌سه‌ررا، مه،
وان، و ده‌گه‌ل هی یه‌که‌م و ئیمه، چیژن و له‌به‌ر هی دوو‌هه‌میانه. هه‌ندیک وشه‌ی
فارسی و عه‌ره‌بیش له شیعره‌که‌دا هه‌ن وه‌ک: مونه‌ووهر، هه‌دیه، سه‌حه‌رخیز، سروور و
موحاسه‌به ...

وه‌ک ئاهی من به... له هه‌ردوو چاپدا وه‌ک "به" هاتووه، من به‌حیسابی کیشی شیعره‌که
لاموایه‌ ده‌بج بۆشاییه‌که به وشه‌ی "به" پ‌بکرته‌وه.

وشه‌ی "سه‌ر" له‌جیاتی "س‌ر" به واتای ته‌زیو و بی هه‌ست له ده‌قی ئه‌نیسی‌دا هه‌ندیک
نا‌ئاساییه و ئه‌گه‌ر ده‌قی ئه‌سلیش وه‌ها بوو‌یت ده‌بج به‌هۆی ر‌یک‌خستنی سه‌رواوه‌ وای
به‌سه‌ر هینرایت.

وشه‌ی زیو به واتای "نوقره" له باشووری کوردستان وه‌ک زیو ده‌گوتریت و
ده‌نووسریت.

له دیوانی چاپی جه‌عه‌ف‌ده‌دا ئه‌م پارچه شیعره به‌شوین شیعریک‌دا هاتووه که له سهر
هه‌مان کیشی ئه‌م شیعره‌یه و له ئیستیق‌بال‌ی هه‌ر قه‌سیده ناسراوه‌که‌ی نالیدا گوتراوه
وعینوانی "به‌هارستان"ی پ‌دراوه.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

مضارع اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن.

ئال و والالا

چ خۆشه بهژنی بهرز و قهدد و بالای
جوانه پهوت و پۆیی و ئال و والای^{۱۳۳}
حهقت بوو بهختی من، ئه ی زولفی پهش مار!
که سهرتاپی له بهژنی بهرزى هالای
ئه گهرچی ههر دهخوینم دهرسی عیشقی
بهلام ههروا گرانیسه موتالای
دلّم ههر کورکه کورکی بوو له دووری^{۱۳۴}
بلینی جارێک بگاته گوپی، سکالای؟
سهراپا گهنجه لهنجهی، موشتهری خۆم!
به کینی داوه "ئیمامی"، ناخۆ کالای؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ی ههتاوی
(لاپهه ۹۴ ی چاپی ئه نیسی و ۲۳۰ ی چاپی جهعفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "سکالا"یه. ههردوو وشهکان له دهقی شیعره که وهرگیراون. ئال و والالا جوانتره بهلام ناوهروۆکی شیعره که زیاتر سکالاکردنه لهوهی دهست ناگاته داویتی دلدار و بهو بۆنهیهوه، سکالا پرهبه پیست تر دهزانم. گهنزه لیکی غهرامیه له تهمهنی ۳۸ سالانی شاعیردا گوتراوه. به داخهوه مانگی گوترانی شیعره که نازانین له بهر ئه وهی له ناوهراستهکانی ئه و سالهدا واته ۳ ی شههریوه هیزه کانی هاو به یمانان هاتنه ناو ئیرانهوه و ئه رتهشی رهزاشا به قهولی مامۆستا ههژار "به

^{۱۳۳} چاپی ئه نیسی: پهوت و پۆین و

^{۱۳۴} چاپی ئه نیسی: دوری

۱۳۲۹ / شیعیری سالانی ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

بلاوبوونی دوو پەر ئاگاهی له بهر یهك بلاو بوو". باش دهبوو بزانیته ئایا ئاوات ئەم شیعره غهرامیهی دواى ئەو پرووداوه گرنهگه سیاسیه گوتوو یان پیش ئەو. رەوت و رۆی: هه مان واتای رەوت و رۆین ده داتهوه. واهیه شاعیر له ماوهی ئیوان دوو چاپه که، به شیعره کهدا چوویتتهوه و ئەو گۆرانهی تیدا وهدی هینایت. قەد: له شیعره کهدا ده بی به شه ددی دالهوه بخوینتتهوه. هه ربۆیهش ههردوو چاپی ئەنسی و جهعفره به دوو دالیان نووسیوه، منیش هه ر وامکردوو. حه قت بوو... ئەگه ر به په خشان بنوسرایته، ناوه رۆکی میسراعه که به م شیوهیه ده بوو: "به هۆی خۆشبه ختی منه وه، ئەی زولفی ره شمار، حه قت بوو؛ به لام به یانی شیعری و مه سه له ی کیش، رسته که ی هه ندیک سووراندوو و ئەو سوورانه ته نانه ت جوانتریشی کردوو.

سه رتاپی له به ژنی به رزی به آلی: "به ختی من" معترضه یه که چۆته ناو رسته که وه و رازاوه تری کردوو ده نا به بی ئەویش هه ر ده بوو.

ره شمار: ماریکی گه وری به هیزه، رهنگی ره شه^{۱۲۰}. زولفی ره شی یار له شیعری زۆر شاعیری کورددا به ره شه مار و سه همار شو به پئراوه و شاعیران ئاره زویان کردوه له ملیان بنالیت. به لام لیره دا ئەو ره شه ماره له به ژنی یار ئالاوه. نه ک شاعیری ئەویندار. سه ر تا ی: ئاماژه یه به درێژی زولفه که. ئاوات به ته وسه وه ده لئ: تۆی شاعیری هه ژاری دوور له یار، حه قی خۆت بوو ئەو زوه لفه ی وا ده کرا له ملی تۆ بنالیت، له به ژنی خودی یار ئالا و تۆ بی به ش مایه وه.

ده رسی عیشقی: ده رسی عیشقی ئەو. باوه کوو دوور نییه عیشق چه مکیکی گشتی بیت و شاعیر بلئ من ده رسی عیشق ده خوینم و ئەو /یا/ه/ی کوتایی، هه مان یائی ئیزافه بیت له شیوه زاری ناوچه ی مه هاباددا، وه ک 'مالی خودای' له جیاتی 'مالی خودا'.

^{۱۲۰} گۆران له گه شتی قه ره داغدا ده لئ:

جۆگه ورده کان ئە کشین سه ره وخوار/ ئە بریقینه وه، وه ک توله ی ره شمار

موتالا: 'مطالعە' ی عەرەببە بە واتای خۆتندنەووە و پێداچوونەووە. کوردیتراوە.
گران: ئەستەم، زەحمەت. شاعیر موتالا و گرانی پێکەووە هیناوە.
کۆرکە کۆرک: پرتەپرت (هەنبانە بۆرینە ی مامۆستا هەژار). بە هۆی
نارەزاییە کەووە بە ئەسپایی و لەبەر خۆووە قسە کردن.
سکالا: گازنە و شکایەت

لەنجە: رۆیشتنی بەناز (هەنبانە بۆرینە ی مامۆستا هەژار)
سەرپا گەنجە لەنجە... بەناز رۆیشتنی یار سەرتاپا بەنرخ و قیمەتی، من مشتەریم.
دەکرێ ئاواش بخوێتریتەووە: ئەی بە مشتەری خۆم! کە ئارەزوو کردنە.
گەنجە لەنجە: جیناسیکی ناتەواو لەو دوو وشە یە دروست کراوە.
مشتەری خۆم: ئەی من بێم بە مشتەری! واھە یە بکرێ بەم شیوہ یە ش بخوێتریتەووە:
"مشتەری، خۆم" واتە مشتەرییە کەشی خۆم!
بە کچی... شاعیر لە خۆی دەپرسیت و دەلی ئەرێ "ئیمامی" من کە مشتەریی کالای
لەنجە ولاری یار بووم و بە نسیم نەبوو، تۆ بلی یار ئەو کالای بەنرخە ی بە کچی
فرۆشتیت؟

بەحرە عەرۆزی شیعەرە کە:

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

لهشکری ئەگریجه

دهسته دهسته به سهفن^{۱۲۶} لهشکری ئەگریجه به پێژ
عیشق و عه قلم له گه ل ئەو دهسته ده کهن جهنگ و گورپژ
قهدی ئالایه که هالاوه ته پوخسار و برۆ
شیر و خورشیده عه لامهت، چ جوانه، چ به پێژ
ئهفسه ری لهشکری ئەگریجه دوو چاوی جهنگین
هر دهوه نگیوی^{۱۲۷} به تیری موژه، ههردوو خوی پێژ
سهنگه ری غه مزه ده بهستن له که مینگای چاوان
وه کوو پاوچین و ده بهن بۆ دلی زارم پارپژ
خوسره وی سه لته نه تی مولکی و جووده عیشقی
عه قله که م مهر که بی خۆش رهویه تی، چه شنی شه ودپژ

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۹۸ و ۹۹ ی چاپی ئه نیسی و ۹۴ ی چاپی جه عفه ر).

عینوانی دانراوی چاپی جه عفه ر له دهقی شیعه ره که وه رگیراوه. ئەو عینوانه له چاپی
ئه نیسیدا 'سهنگه ری غه مزه' یه که ئه ویش له فه ردی چواره می شیعه ره که ی وه رگرتووه؛
من لهشکری ئەگریجه م پێ باشتره له بهر ئەو پاستیه ی که ناوه رۆکی هه ر هه موو
شیعه ره که سه باره ت به ئەگریجه یه و ئەو ته عییری 'لهشکری ئەگریجه یه' ش دوو جار له
شیعه ره که دا دوویات بۆ ته وه.

^{۱۲۶}. ئەو وسه یه له ههردوو دهقی ئه نیسی و جه عفه ردا وهك 'به سه فی' تۆمار کراوه. بروانه دهقی یادداشته کان له
خواره وه تر.

^{۱۲۷}. لام وانیه ئەم وشه یه له شویتی خۆیدا بیت. بروانه دهقی یادداشته کان له خواره وه تر.

ژانری شیعره که غه رامیه کی بی خه وشه و له ته مهنی ۳۴ سالیی شاعیردا گوتراوه. شاعیر لیره به زولف یان به شیک له زولفی یاره کهیدا هه لده لیت که به زهبری شان خوار بۆتوه و سه لاجانگی داگرتوه؛ شاعیر ئه و تاقمه قژهی کردۆته له شکرینک که له گه ل ئه وین و عه قلی شاعیردا که وتۆته شه.

فهردی به که م:

لام وایه تهرکیبی 'به سه فی' (دهقی ئه نیسی و جه عفر) له پرسته کهدا واتای ته و او ناداته وه و ههست ده که م له بنه په تدا 'به سه فن' بوو بیت واته له شکره ئه گریجه دهسته دهسته به سه فن و له گه ل عه قل و عیشقم شه ریانه، هه رواشم تۆمار کرد.

گهرچی واهیه 'به پرز بوون' و به سه ف وهستان له سه زاری هه ندیک خه لک شیوازی 'به پرز بوون' یشی هه بیت، به لام به گشتی، کاتن قسه له سه ف و پرزی له شکر ده کریت، ده بی وهک 'رپز' بگوتریت و بخویرتته وه نهک 'رپز'. ئه و شیوه خویندنه وه یه ته کلیفی 'جهنگ' و گوریز میسراعی دوای خویشی روون ده کاته وه که هه ندیک له بهر خاتری ئه و و زیاتر به هوی سه روای فهرده کانی دوای خویه وه (خویرپز، پاریز و شه و دپز)، بۆته 'جهنگ' و گوریز. که و ابو ده کریت شیعره که له بنه په تدا به م شیوه به بوو بیت:

"دهسته دهسته به سه فن له شکره ئه گریجه به پرز/ عیشق و عه قلم له گه ل ئه و دهسته ده که ن جهنگ و گوریز"

هۆکاریکی دیکه ی بۆچوونه که م ئه وه یه سیفه تی به پرز له فهردی دووه میشدا وهک سه روا هاتوه و شاعیرانی کلاسیک و پز هه میشه خوین له دووپات کردنه وه ی سه روا پاراستوه. 'جهنگ' و گوریز تهرکیبکی ناو زمانی فارسیه که بۆ ئه وه ی رواله تیکی کوردی پیدریت به یای معدوله یان نووسیوه: گوریز.

واهیه به بگوتریت بۆچی من ئه و تهرکیبه ده به مه وه سه ر بنه مای فارسی له کاتیکدا 'گوریز' شیوه کوردیه که ش هه ر گونجاوه. گهرچی من زیاتر له گه ل شیوه کوردیه که یام، به لام شاعیر خوی سلی له وه نه کردۆته وه وشه و ته عبیراتی فارسی بخاته شیعره کانیه وه و هه ربۆیه ده کریت لیره شدا و بستیتی که لک له شیوازه فارسیه که ی وشه و هه ربگریت. هه ر له م پارچه شیعره دا گه لیک وشه ی خوازاوه ی فارسی و عه ره بی ده بینن، بۆ نمونه، میسراعی "خوسره وی سه لته نه تی ملکی و جووده عیشقی/ عه قله که م مه رکه بی خوش رۆیه تی چه شنی شه و دپز" که هه یچکام له وشه کانی

پیکهاته‌ی فهرده‌که جگه له وشه‌ی 'چه‌شنی' کوردی‌نین! و ته‌نانه‌ت له جیاتی سیفه‌تی 'خوش‌ره‌و' ی به کوردیکراویش 'خۆش‌رۆ' ی هیناوه که له 'خوشرو' ی فارسی نزیکه.

فهردی دووهه‌م:

قه‌دی یار لیره‌دا به ئالایه‌ک شوبه‌یتراوه که له ده‌وری ده‌موجاو و برۆی هالاوه. دیاره ده‌بێ قه‌د و‌بالای یار وه‌ک داری ئالاکه‌ بیت و ئه‌وه‌ش وا له‌ رۆخساری یار ئالاه، کووتاله‌که‌ی بیت. شاعیر به‌ هینانی ناوی 'ئالا' و کرداری 'هالا'، جیناسیکی ناته‌واوی دروست کردووه. شیر و خورشید ئاماژه‌یه به شیر و هه‌تاوی سه‌ر ئالای ئیرانی پیش سالی ۱۹۷۹، که ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م له سه‌رده‌می ره‌زاشای په‌هله‌ویدا له سه‌ر ئالاکه‌ دانرا به‌لام وایان دیعایه‌ بو ده‌کرد که نیشانه‌یه‌کی گه‌لێک کۆنی میژووی ولاته‌که‌ بیت.^{۱۲۸}

ئه‌وه‌ش وا ئاوات ئه‌و شیر و خورشیده‌ی بێ جوان و به‌رپێر بووبیت جیگه‌کی لیکۆلینه‌وه‌یه. شاعیر، دوو سال دوا‌ی گوتنی ئه‌م شاعیره، بوته‌ ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی ژیکاف و پاشانیش بوته‌ یه‌که‌ له‌ به‌رپرسیانی حزبی دیموکراتی کوردستان و به‌شوینیدا گیراوه و که‌وتۆته‌ زیندانی ده‌وله‌تی شاهه‌نشاهییه‌وه. که‌وابوو بۆچی ده‌بێ رپێری له‌و نیشانه‌یه‌ گرتبیت؟ به‌ بۆچوونی من، وه‌لامی پرسیاره‌که‌ ده‌بێ له‌ مانگی گوترانی شاعیره‌که‌دا بدۆزیته‌وه.

دیاره شاعیره‌که‌ له‌ سالی ۱۳۲۰ واته‌ ۱۹۴۱ دا گوتراوه که سالی سه‌ره‌له‌دانی شه‌ری دووهه‌می جیهانی و گۆرپانکاری گه‌وره‌ی سیاسی له‌ ئیران بووه. به‌لام به‌ داخه‌وه‌ رۆژ و مانگی گوترانی دیاری نه‌کراوه. من دلنیا‌م ده‌بێ شاعیره‌که‌ پیش مانگی شه‌هریوه‌ر (سپتامبر) گوترا‌یت، که هیزی هاو‌په‌یمانان هاتنه‌ ناو ئیرانه‌وه‌ و له‌شکری شاهه‌نشاهیان بلاوه‌ پێکرد.^{۱۲۹} دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌و هاتنه‌ی هه‌تیه‌کان و له‌سه‌رکار لایردنی ره‌زاشای په‌هله‌وی، گۆرپانکی زۆر به‌سه‌ر بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک له‌ کوردستانیشدا هات و بیری کوردایه‌تی گه‌شه‌یه‌کی زۆری کرد.

به‌ بۆچوونی من شاعیره‌که‌ پیش نۆه‌می مانگی شه‌هریوه‌ر (یه‌که‌می سپتامبر) گوتراوه و هی مانگه‌کانی پیش ئه‌و و سه‌رده‌می دیکتاتۆریه‌تی ره‌زاشایه، ده‌نا دوا‌ی لاجوونی

^{۱۲۸} مه‌لاکان دوا‌ی راپه‌ڕینی سالی ۱۹۷۹ ی ئیران، شیره‌په‌رۆیان نه‌هه‌شت و به‌ری هه‌تاویشیان گرت بو ئه‌وه‌ی

عه‌لامه‌تی سه‌ر ئالای سیکه‌کانی هیندستان بکه‌ن به‌ ئالای خۆیان!

^{۱۲۹} . له‌ شعیری مامۆستا هه‌ژار وه‌رگیراوه.

سینه‌ری قورسی ره‌زاشا له سهر خه‌لك و نهو نیمچه نازادییه‌ی وا دوای نهو بو خه‌لك ده‌سته‌بر بوو و به‌شوئیدا کۆماری کوردستان دامه‌زرا، ئیمامی په‌سنی شیر و خورشیدی سهر نالای ئیرانی نه‌ده‌دا.

فهردی سینه‌م:

شاعیر له درێژه‌ی باسی له‌شکری نه‌گریجه و قه‌د و پوخسار و برۆی دلداره‌که‌یدا ده‌لی دوو چاوشی نه‌فسه‌ری له‌شکری نه‌گریجه‌کانن؛ تا ئیره‌ گرافتیک له‌ خوئنده‌وه و تیگه‌بشتنی فه‌رده‌که‌دا نییه‌ به‌لام میسراعی دووه‌ممان وا سووک و سانا بو جی به‌جی نابیت! ته‌عیری 'هه‌رده‌وه‌ئه‌نگیوی' له‌ شیعره‌که‌دا چییه‌ و چ واتایه‌کی هه‌یه؟ نه‌گه‌ر وشه‌که به‌ شیوه‌زاری مه‌هابادی بخوئیرته‌وه ده‌بیته 'هه‌ر ده‌تانه‌نگیوی' واته‌ بیت و نه‌بیت هه‌ر ده‌تانپیکیت. باشه، با نه‌وه بخه‌ینه ناو وشه‌کانی دیکه‌ی نه‌وه فه‌رده‌وه و بزانی چ واتایک ده‌به‌خشیت؟ بوچی تیری موژه ئیمه‌ ده‌پیکیت؟ خو نه‌وه شاعیره‌ وا گیرۆده‌ی تیری موژه‌ی یاره‌که‌یه‌تی که‌وابوو نه‌وه تیره‌ چیداوه به‌سه‌ر ئیمه‌ی خوئنه‌ری شیعره‌که‌وه!

به‌کورتی، باوه‌کوو هه‌ردوو دیوانه‌که به‌ شیوه‌ی 'هه‌رده‌وه‌ئه‌نگیوی' یان تو‌مار کردوو، من دلنیام ده‌بی هه‌له‌ بیت و نه‌وه‌ی بو‌چوونه‌که‌م قایمتر ده‌کات وشه‌ی 'دوو' ه، که‌ له‌ میسراعی یه‌که‌م و دووه‌مدا دووجار هاتوو و شاعیر ده‌لی دوو چاوی جه‌نگی یاره‌که‌م هه‌ردوکیان خوین رپژن، که‌وابوو 'هه‌رده‌و' ی پیش تیری موژه‌ش هه‌له‌یه و هه‌ک نه‌وانی دیکه‌ ده‌بج 'هه‌ردوو' بیت!

ئیتستا با بزانی نه‌گه‌ر بو‌چوونه‌که‌مان راست بوو، ده‌بی میسراعه‌که‌ چۆن بخوئینه‌وه. من لام وایه‌ شاعیر میسراعه‌که‌ی ده‌بی به‌ یه‌کینک له‌م دوو شیوه‌یه‌ نووسیبیت:

هه‌ردوو، نه‌نگیوی به‌ تیری موژه، هه‌ردوو خوین رپژ

یا:

هه‌ردوو نه‌نگیوی به‌ تیری موژه، هه‌ردوو خوین رپژ

(به‌ سووکه‌ وچانیک دوای نه‌نگیوی هه‌)

فهردی چواره‌م:

نه‌م فه‌رده‌ درێژه‌ی فه‌ردی پیش خوئیه‌تی و له‌ باسی کارکردی چاوی دلداری شاعیردایه‌ که‌ ده‌لی دووچاوی جه‌نگی دلداره‌که‌م له‌ بو‌سه‌دان و سه‌نگه‌ری غه‌مه‌ ده‌به‌ستن - راست وه‌ک پراوچیش، پارێژ ده‌به‌نه‌ سه‌ر دلی لاوازی من.

'سه‌نگه‌ری غه‌مزه به‌ستن' ته‌رکییگی رازاوه‌یه.
که‌مینگا واته شویتی که‌مین و بۆسه نانه‌وه.
پاریژ بردن، وه‌ک کردار، هیرش بردنه به‌لام 'پاریژ' وه‌ک ناو، واتای بۆسه‌شی هه‌یه
(هه‌نبانه بۆرینه).

فهردی پینجه‌م:

خوسره‌و دوو واتای دوور و نزیکه‌ی هه‌یه. واتای گشتیه‌ی خوسره، پادشایه و شاعیر
ده‌لی عیشقی ئه‌و واته دلداره‌که‌م شای سه‌لته‌نه‌تی ملکیکه‌که‌ و جووودی من بیت. به‌لام
به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌ میسراعی دووه‌مدا ناوی 'شه‌ودیز' هاتووه‌ که‌ ئه‌سپی خوسره‌و
په‌رویز، شای ساسانییه،^{۱۳۰} واتای نزیکتری ده‌بیتته خوسره‌وی په‌رویز.

مه‌رکه‌ب، ولاخی سواری، ئه‌سپ و ماین^{۱۳۱}

خۆش‌رۆ، واهه‌یه 'خۆش‌رۆ' ویش بیت. له‌ هه‌ردوو شیوازا دا به‌ واتای مه‌رکه‌بیکه‌ی توند‌رۆ
و خۆش‌نازۆیه.

واته‌ عیشقی ئه‌و، شای مولکی و جووودی منه و وه‌ک چۆن خوسره‌وی په‌رویز سواری
ئه‌سپی شه‌ودیز ده‌بوو، ئه‌ویش سواری عه‌قلی تیرپه‌وی من بووه [و به‌و ملکه‌دا
ده‌یگێرت].

به‌حری عه‌رووزیه‌ی شیعره‌که،

رمل مئمن مخیون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

^{۱۳۰} . له‌ سالانی نیوان ۵۹۰ تا ۶۲۸ ی زاینیدا حکومه‌تی ئیرانی کردووه.

^{۱۳۱} . واهه‌یه گۆیدرێژیش بیت، که‌ پێی ده‌گوترا مرکب الصلحا!

بەخشىن

هەي ھاوار ھاوال! بارم گرانە
پشتم جدەو بوو، مالم ويرانە^{۱۳۲}
هەرچەن كە لوتقى خودا يارم بىن
گوناهم وەك كينو زل بىن و بارم بىن،
ناترسم، گەرچى دەرد بى دەرمانە
بەخشىن، خودايە! هەر لە تۆ جوانە
ليبوردين، لوتف و مەرھەمەت، كەرەم^{۱۳۳}
بەخشىن، چاوپۆشىن، «يا مولى النعم»
خاوەن شەو و پۆژ، تاريكى و پروونى
ئاگادار، زاناي رازى دەروونى
پۆژم ھەروەك پرووم رەش و تاريكە
پيگەي نەجاتم دوور و باريكە
ئەگەر تىي كەوتم، قەت نايەمە دەر
پردى سپراتە و پۆژەكەي مەحشەر
بۆخۆت فەرمووتە خاوەن شفاعەت^{۱۳۴}
ئەحمەدە، ئيمەش كرمان ئيتاعەت
ھاتووين تا لە ژيەر چەترى نەجاتى
پزگار بين ھەموو، پۆژى نەھاتى
ھەوراز و ليژە، رژد و ھەلدپرە

^{۱۳۲} چاپى نەنيسى: جدە (دەبين ھەلەي تايپ يىت).

^{۱۳۳} چاپى نەنيسى: كەرەم

^{۱۳۴} چاپى جەعفەر: شەفاعەت

چال و چۆل، نارېك، گۆل و ئەستېره

گەردىگلان، ۱۳۲۱ى ھەتاوى

(لەپەرە ۲۰۱ ى چاپى ئەنسى و ۳۳۱ و ۳۳۲ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له ھەردوو چاپدا ھەك يەكە.

شيعرىكى ئاينىيە و پارانەو و ھىوادەربېرېنە بۆ شەفاعەتى رۆژى حەشر، بە ھەمان تەوازوع و خۆبەكەمزانيەو ھەكە لە ئاواتمان ديەو.

ئەو رۆحە بۆ سالى ۱۳۲۱ (۱۹۴۲ى زايىتى) تا رادەيەك نامۆيە. لەو سالەدا تازە حكومەتى ئىستىدادي رەزاشاي پەھلەوى رەوخابوو و چەشنە ھەوايەكى ئازادى بە ناو ژيانى كۆمەلايەتيدا دەگەرا. لە ھەل ھەمەرجىكى وادا چاوەروانى ئاسايى لە شاعىرى بەرپرسى و ھەك ئاوات ئەو دەبىت بتوانى ئەو فەزا سىياسى - كۆمەلايەتییە رابگويژىت و ھەوائى شادى و كەيف خۆشى خەلكمان بداتى؛ بەلام مەرفۇ و بىر كەرنەو و ھەست و نەستى بەو گەز و رەبە يەك لايەنىيە ناپتورىت! رۆحى مەرفۇ لەو ئەلۆزترە بىخەينە چوارچىوئەكى وا بەرتەنگەو. ھەك دەبينىن، شيعره كە بەلاى ئەو شتانەدا ناروات و بە پىچەوانە باس باسى پردى سىرات و رۆژى مەحشەر و رۆژى نەھاتيمان بۆ دەكات.

ھەي، ھاوار و ھاوال، مۆسىقاي دەروونى دەنگى /ه/يان لى دەبىسرىت.

ھاوال: ھاوړى، دۆست

جەو: بىرندار

ھەرچەن: ھەرچەندە

گوناهم ھەك ... گوناهم ھەك كىنوئىك گەورە بىت و ھەمووشى بىتتە بارى سەرشانم

مولى النعم: خاوەن و سەرورەى نىعمەتەكان

كرمان: كىرمان

شفاعەت: داواى بەخشىنى تاوان

بەحرى عەرووزى شيعره كە:

مەتقارب مەشمىن ائلم (ھەجاي): فەلن فەولن // فەلن فەولن

نامۆزگارى

تۆ له گه‌ل هاوال به مؤلّهت به، هه‌تا بتكه‌ن به شا!
زه‌رپه‌ په‌روه‌ر به هه‌تا بتكه‌ن به رۆژى پرووى سه‌ما!
عه‌يبى خه‌لكى قه‌ت مه‌بينه، هه‌ر سه‌رنج ده‌ عه‌يبى خۆت
تاوه‌ كوو عه‌بىت بپۆشن گيانه، غه‌يره و ئاشنا
ئه‌رخه‌يان به غه‌يبه‌تى تۆش هه‌رده‌ كا ليره‌ وله‌وئ
غه‌يبه‌تى هه‌ركه‌س له‌لاى تۆ، هه‌ركه‌سى بىت و بكا
باسى نامووسى كه‌سى ناكا به مه‌علومى، ئه‌وه‌ى
گه‌ر به‌نامووس بى، له‌دونىادا مرؤيانه‌ ژيا
هه‌ركه‌ست دى كه‌وتووه، ده‌ستى گره‌ هه‌ستىته‌وه
تاوه‌ كوو پاشان بىته‌ پشتيوانى وه‌ك برا
هه‌ركه‌سى لىت قه‌لسه، چاوم! پىكه‌نه، ئابرووى به‌ره
توورپه‌يبى له‌م عه‌سه‌رده‌ هه‌مبانه‌ يىكه‌ پر له‌با
وه‌ك 'ئىمامى' به، كه‌ غه‌ير و ئاشنا لىي پازىيه،
چونكه‌ قه‌ت نه‌يكرد به‌ عومرى، سپرپى خه‌لكى ئاشكرا
گه‌ردىگلان، ۱۳۲۲ ى هه‌تاوى
(لاپه‌ره ۲۱ ى چاپى ئه‌نسى و ۶۸ ى چاپى جه‌غه‌ر)

عنوانى شيعره‌كه‌ له‌ چاپى ئه‌نسىدا "له‌خۆ رازى" يه. هه‌يچكام له‌ عىنوانه‌كان له‌ شيعره‌كه‌ خۆى وه‌رنه‌گىراون به‌لام هه‌ردو كيان له‌ گه‌ل ناوه‌رۆكه‌ كه‌يدا يه‌ك ده‌گره‌وه‌ كه‌ نامۆزگارى كردنه‌ بۆ پىكه‌وه‌ ژيانى مرؤف و لىئووردووى و چاوپۆشى كردن له‌ عه‌يبى خه‌لك و له‌ خۆ رازى نه‌بوون.

بابه‌تى شيعره‌كه‌ ساكار و كۆن و كلاسىكه‌ و زمانه‌كه‌شى له‌ گه‌ل ئه‌و ناوه‌رۆكه‌دا دىته‌وه. شيعره‌كه‌ زياتر بۆ ئه‌وه‌ ده‌بىت له‌ كىتپى ده‌رسى قوتابىياندا له‌ فىرگه‌ بگوتريته‌وه

و مندال فيرى ئەخلاقىياتى باوى كۆمەلگاي نەرىتى بکات. دياره ئىستا مندالى سەردەمى ئىنتىزىت و فەيسبوك ئەستەمە گوئ بدەنە ئەو نەسىحەت و نەسىحەتكارىيانە، نازام مندالى ئەودەم چۇنيان تېروانىوہ!

زەرپە پەرورەبى، زاراوہىەكى فارسىيە بە واتاي ئاوردانەوہ لە خەلکانىك كە دەسەلات و دەرەتانيان لە تو كەمترە.

پۇژى پرووى سەما، ھەتاوى سەر پرووپەرى ئاسمان.

عەببى خەلكى قەت مەبىنە، بە پىوانەى كۆمەلگاي نەرىتى، باش واىە عەببى خەلكى قەت نەببى، بەلام مۇتلەق كەردنەوہى بابەتەكە واھەيە جىگەى پەسندى ئەمپۇرى ئىمە نەببەت. دەكرى عەببى خۇبىشت بببى و عەببى خەلكىش!

ئاشنا، ناسياو. فارسىيە

ئەرخەيان، وازنام وشەيەكى توركى بىت، واتاي دلئاي ھەيە.

غەببەت، قەسە پىشتەسەر. شاعىر دەلج ئەگەر بىت و كەسنىك غەببەتى ھەركەس لاي تو بکات، دلئابە لىرەو لەوئ غەببەتى تۆش دەكات.

بە نامووس بى، مەرويانە ژيا: دوو كەردارى ناو ئەو دوو رىستەيە، يەكيان ئىستا و بەكيان رابردووه و ھەربۇيەش زۇر لە گوئى ببسەر و خويئەر خۆش نايەن. ديارە زەبرى كىش و سەروا شاعىرى مەجبور كەردووه دوو رىستەكە بەو شىوہە لىك ببەستىت.

نامووس، لە فەرھەنگى نەرىتىدا ناوبانگى چاكە بۇ دايك و ھاوسەر و خوشكى پياويك، بەتايەت ھاوسەرەكەى. بى نامووسى، بى ئەخلاقى سىكسىيە. لە كۆمەلگاي نەرىتىدا ئەخلاق و نامووس و بايەخ و ئىعتىبارى پياو بە ژنەوہ بەستراوہ و ناتۆرەى خراب لەسەر ژنىكى بنەمالەكە، بە تايەت ھاوسەرەكەى دەببەت ھۆى سووكايەتى ئەو و كەس و كارى. شاعىر كە پەپرەوى ئەو نەرىتەيە، 'مەرويانە ژيا'ش ھەر لەو پەيوەندەدا دىتتەوہ و بەگوپرەى ئەو، ژيانى مەروقانە بەرانبەرە لەگەل بەنامووس بوون.

ھەركەست دى كەوتووه، پەسندى دەسگروئى كەردنى ئەو خەلكانەيە وا بارىان كەوتووه.

پىكەنە ئابرووى بەرە. واتە لە بەرانبەر قەلس بوونى خەلكدا تو پىكەنە و بەو كارەت شەرمەزارى كەسەكە بكەوہ.

وہك ئىمامى بە، بۇ كەسانىك كە ئاوات و كەسايەتتى نەرم و نيان و ناسكى ئەو ناناسن، ئەم فەردە ھەندىك شايى بەخۇبى پىوہديارە. بەلام لە راستىدا ئەو قسانە درۆ

نین و به تهواوه تی له گه ل که سایه تی و پیره ره که بیدا یه که ده گرنه وه. ئەو ده یه ویت بلیت من سپرپی خه لک نادر کینم و ههر بویه ش خه لک لیم رازین، که وابوو توش وها به و سپرپی پارێز به.

شيعره که هی سالی ۱۳۲۲ (۱۹۴۳ ز) یه و وهک یه کئی له شيعره سه ره تاييه کانی ئاوات سه ير ده کريت. ئەو ساله، جهنگه ی شه رپی دووه می جهانیه، دوو سالی که ره زاشای په هله وی له ئیران ده رکاروه و محهمه دره زای کورپی هیشتا نه یه توانیوه ئەستونده کی ده سه لاتداریه تی خوی له ئیراندا قایم بکات. خه بات و کاری سیاسی خه لک له کوردستان و هموو ئیران به رپویه، به لام هیشتا نه ته قیوه ته وه و سالیکی ده ویت بۆ ئەوی کۆمه له ی ژیکاف دابمه زریت و دوو سی سالیکی ش بۆ ئەوه ی کۆماری کوردستان و حکومه تی میلی نازه ربا یجان بیته کایه وه.

هه ندیک شيعری شاعیرانی وهک ماموستا هه ژار و عه لی به گی حه یده ری که ئەوده م و ماوه یه که دوای ئەو له رۆژنامه ی 'کوهستان' ی چاپی تاراندا بلاو بوونه ته وه، که م وزۆر ههر ئەو ناوه رۆکه ئەخلاقیه یان هه یه که له م شيعره دا به دی ده کريت و دیاره ماوه یه کی دیکه ی پتویسته تا شيعری سیاسی بیته باو. گه رچی ناییت له بیرمان بچیت که ئەو ساله و سالیکی ش دواتر، هیشتا سه یفولقوزاتی قازی له ژاندا بوو. به لام نازانم ئایا به نه بوونی رۆژنامه و گۆفاری پیش چاپه مه نیه کانی کۆمه له ی ژیکاف، شيعره کانی سه یفی نه مر به رێک و پینکی یان تاك و ته را ده گه یشتنه ده ست ئاوات؟ هه رچۆنیک بیته، ئەم شيعره، پیش سه رده می شيعره سیاسییه کانی شاعیر گوتراوه و زیاتر کۆمه لایه تی - ئەخلاقیه.

به حری عه روزه یی شيعره که

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

تەشرىفى دى يار

فەلەك! نالېم دەگەل من راست بە، ھەر كەچ رۆينە كارت^{۱۳۵}
بەلام ئەوشۇ سەبركە، پېم دەلېن تەشرىفى دى يارت
ئەگەر مانگك! تۆش لەكەل سەر بېنەدەر تا رۆژى، يارەبى
بە پرووزەردى ھەللى، شۆقى نەمېنى نوورى پوخسارت!
نەسىمى شەو! ئەتۆش دەنگت نەبى ئەوشۇكە تا رۆژى
ئەجەل بگرى ھەناسەت ھەر نەمېنى شوپن و ئاسارت!
كەلەشېر! تۆش مەخوئەتە، بىن ھەرا و بىن دەنگ بە ئەوشۇكە
سەرئومال پېشكەشى بالت دەكەم، رۆحم فېداى زارت!
چرا! تۆش ھەلنەبى، بشكىنى و نەوتت لى بېرئ ياخو!
بەجارئ تىنك بچى وا، گەر بە سەد وەستا نەكەن چارت!
خروس بېدەنگك، نەسىم بىن ھەست، چرا كووزاۋە، مانگك خۇى گرت،
كەچى تۆئەى فەلەك، سەبرت نەكرد، ھەر بەد بوو رەفتارت!

گەردىگلان، ۱۳۲۲ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۶ ى چاپى ئەنىسى و ۷۸ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'فەلەكى بەد رەفتارە' و لە دېرى كۆتايى شىعەرە كە
وەرگىراۋە.

من لە پەراۋىزى پارچە شىعەرىكى دىكەى ئاۋاتىشدا ئاماژەم كرددوۋە و لىرەدا بە
راشكاۋى دەلېم مامۇستا سەيد كامىل توانايەكى بەرزى چىرۆك نووسىن و
پەروەردە كىردنى توخىمى درامايى لە شىعەرە كانىدا ھىندە بەرچاۋە كە بە دۇنيايى ئەگەر

^{۱۳۵} چاپى جەغفەر: رۆينە؛ چاپى ئەنىسى: رۆينە دەبى ھەلەى تايب بېت)

وہك مامۇستايان ھەژار و ھېمىن بايىدايەتەوۋە سەر پەخشان نووسىن و بەتايىبەت چىرۆك نووسىن، تا پادەيەكى گەلئىك زۆر سەر كەوتوو دەبوو.

سەيرئىكى ئەم شىعەرە و ئەو فەزا شانۆيىيە بىكەن كە خولقاندوويەتى؛ بزنان بىرى تىژ و خەيالى بەھىز چەندە لە لووتكەدایە و چۆن لە ماوہ و مەجالئىكى كەمى تەنيا شەش فەرد شىعدا ئەو ھەموو پالەوان و كەسايەتییەى چىرۆكئىكى سەر كەوتوو پىكەوہ كۆكردۆتەوۋە و ھەك دەرھىنەرىكى شانۆ ئەركى ھەموويانى ديارى كرددوۋە! مانگ، تۆ لە فلانە شوين (كەل) چاۋەرۋان بە، نەسىمى سەحەر، كەلەشىر، چرا، ئېۋەش ئاگادار بن دەورتان لە چىرۆكە كەى مندا ئەوہيە، نە كا ئەر كەكانتان لەبىر بچىت!

سەر كەوتوويى كارە كە تەنيا لە ريز كرددنى پرسوناژە كان و ديارى كرددنى دەور ياندا نىيە بەلكوو لەو زمانەدایە كە لە گەلئان دەدوئىت، زمانئىكى تەنز نامىز و شىرىن بە شىۋەيەك كە تەنانەت تووك و نزا كردن و ھەرەشە و گورەشە لە كەسايەتییە كانى چىرۆكئىش، خويتەر دلئەنگ ناكات و بزەى سەر لئوى ناسرپتەوۋە: ئەى مانگ ئەگەر بە قسەم نەكەيت ئەوا بە ڤووزەردى ھەلئىت! كەلەشىر، سەرۋمال پىشكەشى بالت دەكەم! چرا گرڤسۆزەكە، تۆش و ھا تىك بچى كە سەد و ھستا نەتوانن چاكت بكنەوۋە! تەنز لەوہ نەرم و نىانتەر و جوانتر ئەوئىش لە مەجالى بەر بەستكراوى شىعدا؟

من بىر لەوہ دەكەمەوہ ئەگەر شاعىر لەجياتى غەزەلئىكى شەش فەردى چىرۆكئىكى دوورودرئىژى بەو نەفەسە و بەو بۆچوون و توانايەوہ بنووسايە، چ شاكارئىكى دەخستە مئژووى ئەدەبى كوردییەوہ مخابن تاقە ھونەرى نووسراوى ئىمە شىعر بووہ بەو ھەموو بەندوبەستەوہ و بەو دەرەتانە تەكنىكییە كەمەوہ كە ھەيەتى، ھونەرمەندەكانىشمان مەجبور بوون لەو چوارچئوہ بەرتەنگەدا بنووسن و ھەست دەربېرن مەوداى بەرفراوانى چىرۆك و ئۆۋئىليان لە دەست چوۋە، جا باسى بەيت و باوى پىشترمان ھەر مەكە! ھەيف و سەد ھەيف!

شاعىر لە شىعەرەكەدا ھەك زىندانئىيەك دەر دەكەوئىت كە ئەسىرى كۆت و زنجىرى زىندانەوانئىكى دلرەقى بى بەزەيىيە و لئى دەپارپتەوۋە بۆ جارئىكىش بىت تەنيا يەك شەو نازادىيى بداتى و لئىگەرپىت ئەو شەوہ بە دلئى خۆى لە گەل دلدارەكەيدا تىپەر بكات. زىندانەوان فەلەكى كەج رەفئارە كە ھەزاران جار لە ئەدەبى كورد و گەلانى دىكەى ناوچەكەدا بەو دەورەوہ دەر كەوتوۋە و ھەموان ناسايويمان لە گەلئىدا ھەيە. شاعىر ھەك زىندانئىيەك كە داواى مەرەخەسىيە و پشوى كاتى لە زىندانەوانەكەى دەكات، لە

فەلەك دەخوازیت ئەو تاقە شەوہ ئازادی بەھیلئیتتەوہ و لینگەریت بەدلی خۆی لەگەڵ گراویہەکی یت کہ ههوالی بۆ ناردووہ گواہی ئەو شەوہ بەتەمایە تەشریف بەھینت بۆ لای.

کۆتایی شیعەرە کہ واتە فەردی مەقتەح تەواو دراماتیکە. شاعیر توانیویەتی تەنانەت نەسیمی سەحەر بوہستیت، کہ لە شیر بیدەنگ بکات، چرا بکووژیتتەوہ و مانگ لە کەلدا قەتیس رېگریت بەلام نەیتوانیوہ دوایین بەرہەست کہ سەرە کیتیرینیانە ببەزیتت: فەلەك وەك هەمیشە، رەفتاری بەدی نواند و سەبری نەکرد واتە دەرڤەتی یی نەدا شەویك بەدلی خۆی رابویریت. بە بۆچوونی من، ئەو فەردە شیعەرەکی کردۆتە تراژیدیەکی تەکاندەر؛ هەموو هەولێك دراوہ و هەموو تەگبیرێك كراوہ بەلام چارەنووس و تەقدیر بە سەر تەگبیردا زال بوون و پرستیان لە هونەر مەند بریوہ، ئەویش بە ناچار تەسلیمی چارەنووسی رەش بووہ و کۆلی داوہ. نازانم چ هونەر مەندێك دەتوانیت بە شەش فەردی کورت تراژیدیەکی وا قوول باشتر لە ئاوات بخولڤیتت؟^{۱۳۶} خالێکی نادیار و ناروون لە شیعەرە کەدا نییە دەست نیشانی بکەم؛ هەندێك تەعبیری جوان هەن وەك:

—بە رووزەردی هەلاتی مانگ و ئیھامی "هەلاتن" کہ دوو واتای دوور و نزیکی هەبە:
سەردەرھێتان لە لایەك و دەرچوون و راکردن لە لایەکی دیکە؛
—شوبھاندنی شەنی بای شەمال بە نەفەسی گیانلەبەرەن و نزا لیکردنی کہ ئەجەل یت و
هەناسە ی بگریت؛

^{۱۳۶} . من پێش بلاو بوونەوی ئەم وتارە، ناردم بۆ برای بەرێژم کاک برایم فەرشێ کہ شارەزا و پسیوێ شائۆبە و تکام لیکرد رای خۆی سەبارەت بەو بۆچوونە ی سەرەوی من دەربریت. لە وەلامدا نووسیوی:

"بۆ من شیعەرە کہ کۆی چەند تابلۆبە، کہ دەکرا بێتە فیلمیکی ئەنیمیشینی کورت یان فیلمیکی کارتوونی. رۆحی تابلۆکان و هەموو ئەو ئیلیمینتەنە ی بەکاری هیناوە زۆرتر جیھانی مندال دەنویتی، بەلام ئەوینی دیتی یار کہ ویستی شاعیرە، پیاوانەبە. واتە دوو جیھانی مندال و لاو یان پیاوی بە ئامانج نەگەشتوو تیکەڵ بە یەك بوون. هەمووی لە سەر یەك لە جیھانی نوواندن نزیکمان دەکاتەوہ، بەلام لە بەر ئەوہ ی شیعەرە و زۆریش کورتە، پرۆسە ی درامای تیندا تەواو نەبووہ، دەکرا بێتە هەویتی نووسینی شائۆ یان فیلم بەو تاییە تەمەندیانە ی کہ لە سەرەوہ باسم کرد. بەلام ناکرێ باسی تراژیدی بکری، لە بەر ئەوہ ی ... رووداویکی تراژیک بەرچاو ناکەوئ، گلەبیەکانی پێشووتری شاعیر لە فەلەك پێشینەکی دیار نییە، ئەوہش بگوترئ لە شیعەرە کەدا ئیمە دیالۆگ نابینین و زۆرتر دەستوراتی سەحنە دەبینن کہ لە شائۆی سەردەمی ئیستادا باو نییە و هە ی ئەو سەردەمە یە کہ نووسەرەکان دەوری رژیسۆر (کارگەردان) بیشیان دەبینی. دوا وتە: ئەو شیعەرە پێوہندی یە کجارج قوولی شاعیر لە گەڵ سروشت دەنویتی، هەر بۆیە دەلیم زۆرتر تابلۆبە، تابلۆ کہ دەتوانی ویتە ی شائۆبی و سینەماییش بی."

-ناوھىتئانى كەلەباب بە دوو شىۋازى كەلەشىر و خرووس و سەر ومال پىشكەش كىردن بە بالەكانى! و فىداكىردنى رۇخى خۇى بە دەم و زارى كەلەشىرەكە، تەنيا بۇ ئەۋەى شەۋى بۇ درىژ بىكەتەۋە و ھەۋالى بەيانى رانەگە يىتت و اتە لە دلدارەكەى جىاى نەكەتەۋە؛

-نزايەكى تازە و نەبىستراۋ لە چىرا، كە ئەگەر لە شەۋىكدا كە دلدارەكەى تەشريف دىتتە لاي، ھەلپت و مالى شاعىر پوون بىكەتەۋە، ئەۋا نەۋتى لى بېرىت و بىشكىت بە شىۋەپەك كە ۋەستاي تەنەكەسازىش نەتوانىت تىكى بەستىتەۋە و جۇشى بداتەۋە! لەبەر ئەۋەى لە شەۋىكى وادا دەبى "مال بى ئەغىار" بىت و نەيارى رەقىب بە ھاتوچۇ و پەيوەندىيەكە نەزانىت.

-دژە قارەمان و پرسوناژى نەرى يى چىرۇكە شىعەرەكە، فەلەك و اتە گەردوون و ئاسمانە بە بى ئەۋ كەسەى و نىشتەجىيەتى و اتە خودا! كە ھەر لە كۇنەۋە ھەرچى خراپەكارىي و بى بەختى و شىكست و سەرنەكەۋتتىكە دەدرىتتە پال ئەۋ! فەلەكە، كە دژبەرى دلدارانى دلسوۋتاۋى چاۋەروانە و ئەۋىشەكە ئەركى ئەزەلى و ئەبەدىي بىرىتىيە لە كەج رەفتارى و بەرگرى لە چاكە و تەبايى.

-زمانى بەكارھاتوۋى ناۋ شىعەرەكە، تىكەلاۋىكە لە بن زاراۋەى ناۋچەى مەھاباد (دەگەل، ئەۋشۇ، زار، ئەۋشۇكە، پۇژى و شۇق) و بۇكان (نەۋت) و سەقز (كەلەشىر) ھەرۋەھا ھەندىك ئىستىلاھى فارسى و عەرەبى (كەج، پوخسار، ئاسار، نەسىم، ئەجەل، خروس و بەد)، ئەۋە نىشانەى دەۋلەمەندىي زمانى نووسىنى شاعىرە لە لايەك و لە لايەكى تىرىش بىر كىردنەۋەيەتى لە واتا و ناۋەرۇك نەك قالب و فۇرۇم.

بەحرى عەرووزىي شىعەرەكە:

ھىج مئمن سالم مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن.

بالای مه‌وزوون

نه ته‌نیا به‌نده‌یی بالایی مه‌وزوونت سنه‌وبه‌ر بوو
عه‌لمه‌م بوو، سه‌رو بوو، هم نه‌یشه‌که‌ر بوو، نه‌خلی نه‌وبه‌ر بوو
نه ته‌نیا گول‌خه‌جالت ما له‌رپووی وا جوانی تو، چاوم
که‌تان بوو، په‌رپیان بوو، گیانه‌که‌م دیبایی نه‌خزه‌ر بوو
نه ته‌نیا شور و غه‌وغا بوو که‌دوئ ته‌شریفی تو رپویی
به‌لا بوو، فیتنه‌ بوو، ناشوب بوو غه‌وغایی مه‌حشهر بوو
نه ته‌نیا یاسه‌مه‌ن بوو مه‌سخه‌ره‌ی سیمین بناگویی^{۱۳۷} تو
سه‌مه‌ن بوو، نه‌سته‌ره‌ن بوو، لاله‌ بوو، نه‌سرین و شه‌شپه‌ر بوو
نه ته‌نیا هه‌ر ره‌قیب بوو کامران له‌و زولفه‌ پرچینه‌ت
سه‌با بوو، شانه‌ بوو، مه‌ششاته‌ بوو، عه‌نبرچه‌یی زه‌ر بوو
نه ته‌نیا هه‌ر "نیمامی" مات و مه‌به‌هووتی جه‌مالت بوو
فوغان بوو، ناله‌ بوو، خویتی جگه‌ر بوو، دیده‌یی ته‌ر بوو
"گه‌ردیگلان، ۱۳۳۲ ی هه‌تاوی (ئه‌نیسی)" و "۱۳۲۲ ی هه‌تاوی (جه‌عفه‌ر)
(لاپه‌ره ۲۶ ی چاپی ئه‌نیسی و ۱۷۶ ی چاپی جه‌عفه‌ر)

عینوانی شیعه‌که‌ له‌ چاپی ئه‌نیسیدا 'غه‌وغای مه‌حشهره' که‌ له‌ ده‌قی شیعه‌که‌
وه‌رگیراوه‌. له‌ راستیدا هه‌ردوکیان له‌ شیعه‌که‌ خویدا هاتوون.
کیشه‌یه‌کی گرنگ له‌ مه‌سه‌له‌ی سالی گوترانی شیعه‌که‌دا هه‌یه: جه‌عفه‌ر به‌ سالی
۱۳۲۲ [۱۹۴۳ز] و ئه‌نیسی به‌ ۱۰ سال دواتر واته ۱۳۳۲ ی هه‌تاوی [۱۹۵۳ ز]
نووسیوه‌. ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌له‌ی چاپ بیت، که‌ وئشده‌چیت وا بیت شتیکه‌؛ ده‌نا که‌م
ته‌رخه‌می هه‌رکام له‌و دوو که‌سه‌ بیت جیگه‌ی گله‌یه‌. سالی ۱۳۳۲ ماوه‌یه‌کی که‌می

^{۱۳۷}. چاپی جه‌عفه‌ر: به‌نا گوئی تو. هه‌ستم کرد به‌ناگوئی زیاتر له‌ ته‌رکییکی فارسی ده‌چیت و هه‌ربؤیه‌ش
شپوازی ئه‌نیسیم هه‌لبارد.

دوای له سهر کار لابراڼی په زازا شا و پيش دامه زراڼی کوماری کوردستانه. سالی ۱۳۳۲ سالی حکومتی دوکتور موسه ددیق و کودیتای ئه مپریالیستی ۲۸ ی گه لاویژ، ههروهه سالی راپه رینی خه لکی بۆکان و گونده کانی دهورو به ریه تی دژ به ئاواوات. ئه و شیعره له کامیه که له و دوو سهرده مه دا گوتراوه؟ من به حیسابی ناوه رۆک و ستایلی شیعره که، زیاتر بۆ رپیکه و ته کۆنه که واته ۱۳۳۲ ده چم.

ناته و اوویه کی گرنگی ههردوو دیوانی چاپی مامۆستانان ئه نیسی و جه عفره ئه و هیه کاری به راورد کاریان له سهر نه کراوه و بنه مای شیعره کان و ئیستیقبال کردن و لاسایی کردنه وهی شاعیر و ته رجهمه له زمانی فارسی یان عه ره بی ئاشکرا نه کراون.

ئاوات وه که فقهی و مه لای حوجره ی مزگه و ته کانی کوردستان له ژیر کارتیکه ریی شیعیر و ئه ده بی فارسی و عه ره بیدا بووه و به تاییه ت هه ر له سهره تاوه به شیعری فارسی و بۆ نمونه گوڵستان و بۆستانی سه عدی گۆش کراوه که یه که له دهرسه سهره کییه کانی فقهی کورد بوون. ئه وه له لایه که و نه بوونی سه رچاوه ی کوردی له به رده ستی فقهی و مه لای کورددا به تاییه ت له رۆژه لاتی کوردستان له لایه کی دیکه، به شیوه یه کی سروشتی وای کردوه که هه ندیک جار سنووری دوو زمانه که تیک بچیت و شاعیر ئیجازه به خۆی بدات هه موو ناوه رۆکی شیعری شاعیریکه ی فارسی دوویات بکاته وه و ته نیا کرداری پرسته کان بکاته کوردی! له و رپیکه یه وه نه که هه ر وشیه کی زۆری فارسی خزاونه ته ناو زمانی کوردیه وه و وشه کوردیه کان فه رامۆش کراون به لکوو شیوه ی به یان و دهر برینه کانیش بوونه ته فارسی. بۆ نمونه هه ر له م شیعره دا شیوازی راگه یانندی "ته ته نیا ئه وه بوو به لکوو ئه وه ش بووه" عه نیویلا فارسیه؛ جا ئه گه ر ئیمه له جیاتی "ته نها" ی فارسی "ته نیا" مان دانا بیت، یان کرداری "شد" ی فارسیمان کردیته "بوو" ی کوردی، شیوازه گشتیه کی دهر برین هه ر فارسی ماوه ته وه و ئه گه ر دواتر دوو شاعیری دیکه په چاوی ئاوات بکه ن ته رکیه فارسیه که به ته واوه تی ده خزیه ته ناو زمانی کوردیه وه و جیگه ریش ده بیت.

ئه و کارتیکه رییانه نه که هه ر له ناو ئه دیب و شاعیرانی کورد به لکوو له ئه ده بی تورکی و نازه ربا یجانیشدا ده بیریژن و ته نانه ت له واندا له کوردیش به رچاوتره، ۱۳۸ به لام ئه وه ی

138 له م دوایانه دا ناسیۆنالیسته نازه ربا یجانیه کان هه ولئیکه زۆر ده ده ن وشه ی فارسی و عه ره بی له زمانه که یان

ده رهاویژن و بییه نه وه سهر بنه ما تورکیه که ی.

وا کاری شاعیری کوردی بۆ ئەو خواستنه‌وه و وەرگرتنه هاسان کردۆته‌وه نزیکیه‌تی زمان و فوکابوله‌رییه. ۱۳۹

ئەم شیعری ئاوات مۆرکی زۆری شیعری فارسی و زمانی فارسی به سه‌ره‌وه‌یه و له راستیدا وەرگیراویکی ته‌واو و که‌مالی شیعریکی فارسییه. گەرچی به ئەگه‌ری زۆر شاعیرانی فارسی وێژی پیشووش ده‌بێ شیعریکیان به هه‌مان ئەو کیش و سه‌روا و ناوه‌رۆکه هه‌بیت به‌لام لای که‌م ئەم شیعری "شاطر عباس صبوحی" شاعیری فارسی وێژی ئێرانی (۱۳۱۵ - ۱۲۷۵ ی کۆچی مانگی) پیش شیعری ئاوات گوتراوه و ناوی شیعره‌که و دارپشتن و ناوه‌رۆک و ئوسلووب و ته‌نانه‌ت کیش و سه‌روا و فوکابوله‌ریی شیعره کوردیه‌که له‌و وەرگیراوه و به‌کورتی، فەرد به‌فەرد ته‌رجه‌مه‌که‌راوه، هه‌ردوو غه‌زه‌له‌که‌ش ۶ فەردیان هه‌یه.

سه‌باره‌ت به‌ ناویان عینوانی شیعره‌که‌ش ده‌بێ بلیتم به ئەگه‌ری زۆر له‌ لایه‌ن شاعیر خۆیه‌وه دانراوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عینوانی شیعره‌که‌ی شاطر عه‌باسیش هه‌ر ئه‌وه‌یه. به‌ بۆچوونی من و به‌و ناسیایه‌یه‌ی که‌ که‌م و زۆر له‌ که‌سایه‌تی شاعیرم هه‌یه، ئاوات ئەو شیعری خۆی وه‌ک وەرگیراویکی شیعری شاعیره‌ فارسیه‌که له‌ قه‌له‌م داوه به‌لام له‌ دیوانه‌ چاپیه‌که‌دا ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ رانه‌گه‌ینراوه و به‌گه‌شتی له‌ سه‌رجه‌می دیوانه‌که‌دا شیعری ته‌رجه‌مه‌که‌راوه‌ی له‌وانی خۆی جیا‌نه‌که‌راونه‌ته‌وه (کارێک که‌ بۆ نمونه له‌ کتیی "بۆ کوردستان" ی مامۆستا هه‌ژاردا به‌رپۆه‌ براوه) له‌ ئەنجامدا خۆیته‌ری ئاسایی ده‌توانیت تۆمه‌تی ئه‌وه‌ ب‌دا‌ته‌ پال ئاوات که‌ شیعری خه‌لکانی دیکه‌ی ته‌رجه‌مه‌که‌ردوو و به‌ ناوی خۆیه‌وه له‌ قه‌له‌می داو. ئه‌وه‌ به‌ بۆچوونی من له‌ که‌سایه‌تی ئاوات به‌دوو و هه‌رگیز چا‌وه‌به‌ستیه‌کی ئه‌وتۆی نه‌که‌ردوو.

ته‌نانه‌ت مامۆستا ئه‌نسیس که‌ ئه‌و کاره‌ی نه‌که‌ردوو، به‌ ده‌سته‌قه‌سد نه‌بووه. وه‌ک پێشتریش گوتوو، دیوانی ئاوات له‌ سه‌رده‌میکی ره‌شی میژووی ئێراندا چاپ که‌راوه که‌ مه‌لاکانی ئێران ته‌نیا به‌ زمانی گولله‌ له‌ گه‌ل کورد ده‌دوان و له‌و بارودۆخه‌دا چاپی

۱۳۹. به‌ داخه‌وه ئه‌و نزیکیه‌تی زمانه‌ بۆته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی نه‌ک هه‌ر وشه‌ به‌لکوو ته‌رکیباتی زمانی و ته‌نانه‌ت شیوازی ده‌ربرین و را‌گه‌یانده‌کانی شاعیرانی کوردیش شیواز و بیجمی فارسی وه‌رگیریت و له‌ سه‌ره‌خۆیی زمانی کوردی که‌م بیه‌ته‌وه، ئه‌و بابه‌ته‌ کاری گه‌لێک زۆر و به‌رفراوانی پێسته‌ و ده‌بێ نمونه‌ی ئه‌و شوین هه‌لگرتن و شوین که‌وته‌ ناپیوستانه‌ له‌ شیعری زۆریه‌ی شاعیرانی کورد به‌ تابه‌ت کلاسیکه‌کانماندا هه‌لبگیریت و را‌بگه‌ینتریت بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دوا‌رژیشدا درێژه‌یان نه‌بیت ده‌نا شتی‌ک به‌ ناوی زمانی نه‌ته‌وه‌یی کوردی نامینیت.

دیوانی شاعری کی کوردی نیشمانپہروہری وەك ئاوات گەلێك ئەستەم بوو و لە ئەنجامدا دەتوانین بزاین بۆچی ئامادەکاریی تەواوی بۆ نەکراوە. لە چاپی داھاتووی دیوانە کەدا دەبێ بنگومان شیعەرە تەرجەمە کراوەکان لە شیعەرەکانی شاعیرخۆی جیا بکریتەو. مینیش بە گوێرە ی توانا هەول دەدەم لای کەم بەشینک لەو ئەرکە بەرپۆه بەرم گەرچی واهە یە نەتوانم بە تەواوەتی بیکەم. کاریک کە هەرەوہ زیش نەبیت لای کەم یارمەتی شارەزایەکی ئەدەبی فارسی و عەرەبی دەوێت کە دەرفەتیکێ لەمن زیاتری هەبیت و بتوانیت هەموو پارچە شیعەرەکان یەك بە یەك ئەزمون بکات و تەرجەمە و غەیرە تەرجەمە کیک جیا بکاتەوہ مەگەر بنەمالە ی بەرپۆزی شاعیر سەرچاوەی زیاتریان لەبەر دەستدا بیت و لە رینگە ی ئەوانەوہ بتوانن مەسەلە کە چارەسەر بکەن. ئەوہ ی خوارەوہ شیعەرە کە ی شاطر عباس صبوچیہ کە ئاوات وەرگیترپاوە تە سەر زمانی کوردی:

"نە تنھا بندە ی بالای موزونت صنوبر شد
 علم شد، سروین شد، نیشکر شد، نخل نویر شد
 نە تنھا گل ز نرمی شرمگین شد پیش اندامت
 کتان شد، پرنیان شد، حلە شد، دیبای اخضر شد
 نە تنھا شور بر پا شد کە دوش از بزم ما رفتی
 بلا شد، فتنە شد، آشوب شد، غوغای محشر شد
 نە تنھا یاسمن شد سخرە ی سیمین بنا گوشت
 سمن شد، نسترن شد، لالە شد، نسرين صد پر شد
 نە تنھا مدعی شد کامران از زلف پر چینت
 صبا شد، شانە شد، مشاطە شد، عنبرچە ی زر شد
 نە تنھا شد صبوچی از غم هجران تو محزون
 فغان شد، نالە شد، خونین جگر شد، دیدە تر شد"
 (مالپەری "گنجور"، بابەتی "صبوچی"، غەزەلی "غوغای محشر")

لە چەند سەرچاوەدا وشە یەکی ناو میسراعی دووھەمی فەردی یە کەم وەك "سردوبان" تۆمار کراوە، کە دیارە هەلە یە و وشە ی وا لە فارسیدا نییە. بنگومان دەبێ لە جیات ی سرد، وشە ی "سرو" بەواتای هەمان داری "سەرو" بیت کە هاتۆتە ناو شیعەرە کوردیە کەشەوہ. بەلام ئەگەر پیتی /دال/ قرت بکەین دیسان "سروبان" دمیئیتەوہ کە پوون نییە چیہ مەگەر ئەوہ ی بلێن "سرو بن" (سەرو بون) بە واتای بنچک یان خەلفی ۱۸۲ / شیعری سالانی ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

داری سەرو بوویت و تووشی هەلەمی چاپ هاتییت که لەو حالەتەدا، شاعیر کچە دلداریەکی خۆی بە منداڵ و کەم تەمەن داناو و سەرجمەمی میسراعە کە بۆتە: "علم شد، سروین شد، نیشکر شد، نخل نویر شد".

هەروەها لە شیعەرە فارسییە کەدا، دووهم میسراعی فەردی کۆتایی (مەقتەع)، بە شیۆیەک داپژاوە کە دەبێ "خۆنین، جگر" و "دیدە، تر" شد- وەك مضاف و مضاف الیه بخوێرتەووە دەنا کیش تیک دەچیت. ئەووە شیعری شاطر عەباسە و پەیوەندی بە ئاواتەووە نییە.

ئەووەی وا گوتم شیعەرە کە وەرگێراوی شیعریکی فارسییە، بێ نیازم دەکات لەووەی وشەکان واتا بکەمەووە لەبەر ئەووەی بەشیککی بەرچاوی وشەکانیشی هەر فارسی (نوبر، پرنیان، آشوب، سیمین، بناگوش، عنبرچە، دیدە تر، و...) یان عەربییەکن کە فارسیکان خوازتوویناننەووە و کردوویناننەتە خۆمالی بۆ زمانی خۆیان (محشر، موزون، علم، نخل، اخضر، بلا، فتنە، مەسخەرە، مشاطە، مبهوت، و...) خوێتەر ئەگەر بیهویت دەتوانی لە فەرھەنگی فارسی و عەربیدا شویتی واتا کەیان هەلگرت.

لە مەسەلەمی سەروا و پەدیف دا دەبێ بلیم شاعیر لە پەدیفی کۆتایی فەردەکاندا سێ جار کەلکی لە پیتی /ر/ و سێ جاریش لە /ر/ ی قەلەو وەرگرتوووە واته جیاوازییەکی لە نیوان ئەو دووانەدا دانەناوە؛ ئەووەش دەبێ هەر کارتیکەری شیعری فارسی بیت لەسەری لەبەر ئەووەی لە زمانی ئەواندا تەنیا یەك پیتی /ر/ هەیه نەك دوان.

بەحری عەرووزی شیعەرە کە:

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

سۆزی دل

به ته نیا گیانه کهم، سۆزی دلّم په روانه ده یزانی
خه می دل بولبولیکی بئ گول و بئ لانه ده یزانی
وه ها پابه ندی بسکی شیت و پیتّم، بئ خه بهر ماوم
له خۆم و حال و بالّم، حالی من دیوانه ده یزانی^{۱۴۰}
له رازی بسکی پر پیچ و خه می، عالم سه راسیمه ن
ده زانی نه و ته له سمه مووبه موو هه ر شانه ده یزانی؟
مه پرسن دۆستان! هه رگیز له حالی ده ستره ده م، چونکه
له خۆم من بئ هه والّم، حالی من جانانه ده یزانی
ئیمامی ناوی گه وره و شاری ویرانه که تیفکری
له مه عنای شیعه کانی هه ر دلی ویرانه ده یزانی

گه ردیگلان، ۱۳۲۳ ی هه تاوی

(لاپه ره ۸۳ و ۸۴ ی چاپی نه نیسی و ۲۴۵ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعه که له چاپی نه نیسیدا "په روانه ده یزانی" یه.
وه رگپراوی کوردیی شیعیکی "نه بولقاسم لاهووتی کرماشانی" شاعیری کوردی
فارسی وپژه (۱۸۸۵ - ۱۹۵۷). له چاپی جه عفه ردا ئاماژه به و پاستیه کراوه و له
په راویزی لاپه ره ۲۴۵ دا ده قی شیعه فارسیه که ش هاتووه: "وه رگپراوی شیعی
نه بولقاسمی لاهووتی".

^{۱۴۰} چاپی نه نیسی: دیوانه

شعیری لاهووتی، به تایبەت له سالانی پێش کۆدیتهای ۲۸ ی گەلاویژی ۱۳۳۲ شویتی زۆری داناووته سەر شاعیرانی کوردی ئازادیخواز و تەنانەت شیعەرە غەرامییەکانیشی ئیستیقبال کران بۆ نمونە ئەم شیعەرە مامۆستا هینمن وەرگێراوی شیعریکی لاهووتییە:

"عەزیزم بۆچی توراوی لە خۆرا؟"

چ قەوماوە، دلی تو بۆچی گۆرا؟..."

ئاوات لای کەم پارچە شیعریکی دیکە لاهووتیشی وەرگێراووته سەر کوردی:

"وە کوو بیستم خەمت خواردم، ئەویش بۆمن خەمیکی دی

دلت بۆ ماتەمم سووتا، ئەویشم ماتەمیکی دی..."

کە وەرگێراوی غەزەلێکی لاهووتییە بەم مەتلەعە:

"شنیدستم غەم را میخوری، اینهم غمی دیگر

دلت بر ماتمم می سوزد، اینهم ماتمی دیگر..."

وەک دەبینن، لەم پارچەیی ئیستاماندا وەرگێراووە کە ی ئاوات ئازادە و دەقاوودەقی

شیعەرە کە ی لاهووتی نییە، بەلام چەمکی سەرەکی و تەنانەت زۆر جار واتای

فەردەکانیش لە گەڵ فارسییە کە داهاوبەش یان هاوشیوون. گەرچی وەرگێر لە بە کدوو

شوێندا کورتی دینیت و ئەوێش خەتای ئەو نییە. تەرجمەیی شیعەر بە شیعەر بە تایبەت

ئەگەر لە زمانیکەووە بیت کە یەک یاسای عەرۆزیی بەسەر هەردوکیاندا زال بیت و

وەرگێر بیهوێت تایبەتمەندییە تەکنیکییەکانی دەق وەک کیش و سەرواش بپارێزێت،

ئێتر مەیدانی مانۆر کردن گەلێک بەرتەنگ دەبێت. نمونە کە ی مەقتەعی شیعەرە کە یە:

"بە جان او کە دردش را ز جان هم دوست تر دارم

ولی میسوزم از این غم که داند یا نمیداند!"

ئەو پێچانەووە هونەرییە چەمک، کە لە شیعری لاهووتیدا دەبینرێت، لە شیعری ئاواتدا

رانه گویژراووە و لە جیاتیان شاعیر بە ئاقاریکی دیکە داڕۆشتوووە کە تێیدا گەلێکیش

سەرکەوتوووە بە تایبەت کە "ترشیح" یکی جوان لە نیوان پەندیکی دێرینی کوردی:

"ئاوی گەورە و دپی وێران" و "دلی وێران" دا کراوە.

سۆز: هەست و نەست و خەم و خەفەتی دل. هەبانه بۆرینەیی مامۆستا هەزار ئەم

واتایانەیی بۆ لێداووەتووە: گفت و پەیمان، شادی و کەیف، گۆرانی خەمبار، سووتا

(کە بۆ دل دەگوترێت: دلسۆز).

پابەند: گێرۆدە

بسك: مووی سەر لاجانگ، ئەگریجه (هەنبانە بۆرینە).
 شیت و پیت: پیت موهمهله بهلام هەردوو بەسەر یەكەوه واتای شیت و غەیرە عاقل
 دەدەن، سیفەتەكە لیژەدا بۆ زولف هاتوو و واتای 'نالۆز' و 'پەرتشان' دەدات.
 حال و بال: بال لیژەدا موهمهله و پیکهوه واتای بارودۆخ دەدەن.
 سەراسیمە: داماو، سەرگەردان (هەنبانە بۆرینە مامۆستا هەژار)
 تەلەسم: جادوو
 دەستزەدە: بە گۆژە ی باوهری بەشیک لە کۆمەلگا، ئەو کەسە یە وا پەری دەستی لی
 وەشانوو و لە ئەنجامدا شیت بوو؛ شیت.
 ناوی گەورە و شاری وێران: هاوچەشنی 'ناوی گەورە و دێی وێران' کە پەندیکی
 کوردییه.
 ئەو دەقی فارسی شیعرە کە ی لاهووتییه کە لە دیوانە چاپکراو کانیدا هاتوو:

"فقط سوز دلم را در جهان پروانه می‌داند
 غم را بلبلی کاواریه شد از لانه می‌داند
 به امیدي نشستم شکوهی خود را به دل گفتم
 همی خندد به من، این هم مرا دیوانه می‌داند
 تو آگه نیستی کاندرا سر زلفت چه خون‌ها شد
 ولیکن مو به مو این داستان را شانه می‌داند
 نصیحتگر، چه می‌پرسی علاج جان بیمارم؟
 اصول این طبابت را فقط جانانه می‌داند
 به جان او که دردش را ز جان هم دوستتر دارم
 ولی می‌سوزم از این غم، که داند یا نمی‌داند؟"

وهك دەبینین، ئاوات بە تاییەت بۆ سازدانی سەروا کەلکی لە کەرەسە ی شیعی بی دەقه
 فارسییه کە وەرگرتوو و دیارە ئەوێش بەهۆی هاوبەشی و نزیکایەتی دوو زمانە کەوێ
 گونجاو بوو: پەروانە، دێوانە، لانه، شانه و جانانە کە سەروای فەردەکانن؛ یان بسکی
 کوردی و زولفی فارسی.
 بەحری عەرۆزی شیعرە کە،
 هزج مثن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

ئالا

ئەو پارچە، سىن رەنگى وەك بالى ھوماى ئالا^{۱۴۱}
ھەودايەكى لىن بۆۈ، فەورى لە ملىم ئالا^{۱۴۲}
ئەو رىشتەيە تا مەحشەر مەحكەم لە ملىمدايە
كىشامىيە ژىر سايەى، ئىستىكە بە بىن پەروا^{۱۴۳}
پەروام نىيە تا مردن، لەو وەختەو دەتوومە
گرتوومە تە ئامىزم، ھەر زالەيەتى بەدخو
ئەو دارە چ دارىكە؟ تىرى جگەرى دوژمن^{۱۴۴}
بىروانە بە شابالى چەند زالە بەسەر زال!
ئەم^{۱۴۵} ھاسلە پىم وايە گەنم يەك و سەد دەبىرئ^{۱۴۶}
بەو^{۱۴۷} دوو گولە گەنمانەى^{۱۴۸} واديارە لە رووى ئالا
نووكى قەلەمى يەنى بىنووسە لەبۇ دوژمن
بەو رۆژى^{۱۴۹} لە رووى ئالا، مەعلوومە كە لىت قەوما
تەعريفى نىيە ئالا و^{۱۵۰} ئالا يەكى رەنگىنە
سور وسىي و سەوزە، رۆح حازرە بۇ سەودا

۱۴۱ . چاپى جەغفەر: سىن رەنگى

۱۴۲ . چاپى رۆژنامەى كوردستان: ھەودايەكى لىن بو

۱۴۳ . چاپى رۆژنامەى كوردستان: ئىستە بە بىن پەروا

۱۴۴ . چاپى رۆژنامەى كوردستان: چە دارىكە (نشانەى پرسيارىشى بۇ دانەنراوہ).

۱۴۵ . چاپى جەغفەر: ئەو

۱۴۶ . چاپى رۆژنامەى كوردستان: ئەم ھاسلە پىم وايە يەك سەد دەبىرئ گەنم

۱۴۷ . چاپى رۆژنامەى كوردستان: ئەو

۱۴۸ . چاپى جەغفەر: گەنمانە

۱۴۹ . چاپى جەغفەر: رۆژە

۱۵۰ . چاپى جەغفەر: ئالا، ئالا يەكى

كالايه كى پرقىمەت بۇ مىللەتى كوردستان
 نرخی بەدەر و زیاده ئەورپۆ^{۱۵۱} لە سەر و ماللا
 ھەر جىگەيە^{۱۵۲} پرووى تى تىكا، دەيكاتە^{۱۵۳} گول و گولشەن
 دوژمن كە ئەوھى چاۋ كرد،^{۱۵۴} وەك جوو خمى لى شىوا
 ئىمپروكە^{۱۵۵} لە گەردىگلان رۇژىكە كە كوردستان
 نەيدىوھ ھە تا ئىستا حاسل لە سەرى ساللا
 ئەى كاكى 'زرنىك'! شىعەرت پاكى وە كوۋ قەند وايە
 تىفلى^{۱۵۶} دلى كوردستان بوى ھەر لە گروگالا
 تۆ ھاتى، بە سەر ھاتم بۇ زيارەتى بالاكەت
 وا نوو كى قەلەم نووسى، تەعريفى^{۱۵۷} قەد وباللا

گەردىگلان، ۱۳۲۴ ى ھەتاۋى، سەرچاۋە: رۇژنامەى كوردستان ژمارە ۵۵، ۱۳۲۴
 (لاپەرە ۷۰ و ۷۱ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىيدا نىيە)

شىعەرە كە لە ديوانى چاپى ئەنسىيدا نىيە و ديارە لە كاتى ئەو چاپەدا، بەدەستدا نەبووھ.
 كاك جەغفەرىش دەبى دواى چاپكرانەوھى ھەموو ژمارەكانى رۇژنامەى كوردستان لەم
 سالانەى دوايدا^{۱۵۸} توانىيىتى ئەو شىعەرەيان تىدا بدۇزىتتەوھ و لە ديوانە كەدا بىگونجىيىت.
 شىعەرە كە لە پەيوەندى ھەلكرانى ئالاي كۆمارى كوردستان لە گوندى گەردىگلانى
 نيوان سەقز و بۆكان و سەردەشتدا گوتراوھ. ئىمە بە حىسابى گىرپانەوھى خەلك و
 سەرچاۋە نوھ و سوراوھ كان دەزانىن دواى ھەلكرانى ئالا لە شارى مەھاباد، ئالايان بردە

^{۱۵۱} . چاپى جەغفەر: ئەمرو

^{۱۵۲} . چاپى جەغفەر: ھەر جىگەيە

^{۱۵۳} . چاپى جەغفەر: دەيكا بە

^{۱۵۴} . چاپى جەغفەر: كە ئەوى بىنى

^{۱۵۵} . چاپى جەغفەر: ئەمروكە

^{۱۵۶} . چاپى جەغفەر: طفلى دلى كوردان بوى ھەروا لە گروگالا

^{۱۵۷} . چاپى جەغفەر: تارىفى

^{۱۵۸} . پروانە: رۇژنامەى كوردستان، مەھاباد، ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵ ى ھەتاۋى (۱۹۴۶)، نامادە كردنى رەفيق سالىح و

خديق سالىح، پروزەى ھاوبەشى بنكەى ژين (سلىمانى) و دەزگای چاپ و بلاوكردنەوھى ئاراس (ھەولير)،
 سالى ۲۰۰۷.

نەغدە و بۆكان و لە بۆكانیشەووە براپە چەند گوندی وەك ئالبلاغ و بەكشەووە و گەردیگان لە دەورووبەری بۆكان.

ناردنی ئالا لە لایەن پێشەوا قازی محەممەدەووە بۆ گوندی گەردیگان شانازیەکی گەورە بوو بۆ خەلکی ناوچەکە و بۆ سەید کامیلیش کە پێشتر بە ناوی نەهینی 'زرنگ' هەو ئەندامی کۆمەڵەی ژیکاف بوو و دواي دامەزرانی حزبی دیموکراتی کوردستان بوو بە نایب سەدر و پاشان، سەدری هەیتەت مودیرەي حزبی دیموکراتی کوردستان لکی گەردیگان^{۱۵۹} لەو پڕۆژەدا ئاوات و تاریکی داووە و پاشان شیعەرەکی سەرەووی خویندۆتەووە.

من سەیری ئەو ژمارەییە پۆژنامەکەم کرد و لێرەدا دەقی وتارەکی سەید کامیل دەهینم بۆ ئەو هی هەلویستی سیاسی شاعیر و چۆنیەتی پڕۆژەسە کە بۆ خوێتەرانی پوون بیتەووە. هەرەها بەراوردی دەقی شیعەرەکەم کرد لە چاپی جەغفەر و دەقی پۆژنامەي کوردستاندا و تیندا زیاتر دەقی پۆژنامەکەم رەچاو کردوووە کە ئۆریجینالیتی و ئەسلییەتی زمانی زیاتری تیندا بەرچاو دەکەوێت، زمانیک کە شیوازی موکریانیی مەهابادی لەگەڵ ناوچەي بۆكان و سەقز و گەورکایەتی تیکەللاو کردوووە.

ئەو هەوایی پۆژنامەي کوردستان (چاپی مەهاباد، ژمارە ۵۵، سالی یەكەم، شەممۆ ۱۸ ی جۆزەردانی ۱۳۲۵، ۸ ی رەجەبی ۱۳۶۵ و ۹ ی ژوئەنی ۱۹۴۶، لاپەرە ۳ و ۴). (تەنیا پێنوسە کەم کردۆتە ئەمڕۆیی):

"هەلکردنی ئالای موقەددەس لە کۆمیتهي مەحەللی گەردیگان

رۆژی ۱۳۲۵/۳/۹ [1946/03/09]، لە حوزووری ژمارەکی زۆر لە مالکین و زانایان و سادات و موختەرەمین و جووتیر و زەحمەتکیشان، کە ژمارەیان بە ۶۰۰ کەس گەیشتبوو، لە ئالای موقەددەس کوردستان کە لە لایەن حەزرەتی پێشەوارا بۆ کۆمیتهي ناوبراو بە خەلات ناردراوو، پێشوازیکی

^{۱۵۹}. لە ژمارە ۱۶ ی پۆژنامە کەشدا هەواییک سەبارەت بە "جێزنی سەربەخۆیی لە گەردیگان" راگەینراوە کە تیندا سەید عەبدولسەلام نەبوی بە سەدری کۆمیته و سەید کامیل بە نایبی سەدری کۆمیتهي حزب لە گەردیگان ناستراوە. جەژنی یەكەم لە رۆژی ۱۶ ی رێبەندانی ۱۳۲۴ واتە ۱۴ رۆژ دواي دووی رێبەندان و هەلکرانی ئالا لە مەهاباد بەرپێوە چوو. بەلام لە رێ و پڕۆسەیکي دیکەي هەمان گونددا، کە رۆژی ۱۳۲۵/۳/۹ واتە دوو مانگ و ۲۳ رۆژیک دواي جەژنی یەكەم و ئەمجار بۆ "هەلکردنی ئالای موقەددەس لە کۆمیتهي مەحەللی گەردیگان" بەرپێوە چوو، سەید کامیل بە ناوی "سەدری کۆمیته" ناوبردە کراوە. دەبێ لەو ماوەیەدا گۆرانکاریەك لە کاروباری سیاسی ناوچەکەدا روویدا. سەید کامیل و سەید محەممەدی نوورانی (براگەورەي) لەو کەسانە بوون کە بەشداری پڕۆژەسەي یەكەمیش بوون.

بیجگار شایان کراوه و به سروودی میلی خویندنه‌وه و ده‌سریژی تهنگان و گاوگه‌ردوون، ئالای موقه‌ددهس وارید و له سهربانی کومیتیه‌ی مه‌حله‌لی گهردیگلان چه‌قیندراوه.

له کاتی رووبه‌روویوون به ئالای موقه‌ددهس، سهدری کومیتیه‌ی نیویراو- ئاغای سه‌ید کامیل له ئه‌سپ دابه‌زی و به‌م جووره خیتاب [ی] به ئالای موقه‌ددهس کرد:

'به‌خیر بئی ئه‌ی سه‌مه‌ره‌ی زه‌حمه‌ت‌نکیشه‌کانی ریگای ئازادی!

به‌خیر بئی ئه‌ی مایه‌ی سه‌ربه‌رزیی نه‌ته‌وه‌ی کوردا!

به‌خیر بئی ئه‌ی گولی باغی کوردستان و چقلی چاوی دوژمنان!

و له لایه‌ن ئاغای سه‌ید عه‌بدولعه‌زیز سه‌یاده‌ت، مه‌لا عه‌بدولمه‌جید- موده‌پررسی تورجان، مه‌لا سه‌ید عه‌زیزی شیلاناوی و خه‌لیفه مه‌لا عه‌لییه‌وه جه‌ند ووتاریکی گه‌رم و گور خویندرایه‌وه و ئه‌م شیعرا‌نه‌ی ژیره‌وه‌ش له لایه‌ن ئاغای سه‌ید کامیل- سهدری کومیتیه‌ی، ئیراد کرا:

شاعیر له شیعره‌که‌دا، سه‌ره‌تا به‌ه‌ژن و بالای ئالا‌که‌دا هه‌لده‌لێت و پێژ له پارچه و داره‌که‌ی ده‌گریت، ئینجا نیشانه و وینه‌کانی سه‌ر ئالا‌که‌ه باس ده‌کات.

ئه‌و داره‌ چه‌ دارێکه، هه‌ندیک ئاماژه‌ی به‌ کتیی شانامه‌ی فیره‌وه‌سی تێدایه. تیر و شابال و زال. زال دوو واتای هه‌یه: یه‌که‌م، سه‌رکه‌وتوو و به‌سه‌ر که‌سیکدا زال‌بوو. دووه‌م، 'زال' یان زالێ زه‌ر که‌ باوکی رۆسته‌می ئه‌فسانه‌یه. وشه‌ی شابال ده‌بێ به‌و بۆنه‌یه‌وه هاتبیت که‌ به‌ گوێره‌ی شانامه، بالنده‌ی سیمورغ زالێ گه‌وره‌ کردبوو. تیریش ده‌بێ به‌و بۆنه‌یه‌وه گوترا بیت که‌ سیمورغ رۆسته‌می کورپی زالێ فیر کرد چون تیر له‌ چاوی ئیسفهن‌دیار بدات. چاوی ئیسفهن‌دیار تاقه‌ شویتیکی له‌شی بوو که‌ تیر کاری لێده‌کرد و ده‌کرا له‌وێه زه‌فه‌ری پێ ببریت.

ئالا (وهك ناو)، عه‌له‌م، په‌رچه‌م

ئالا (وهك کردار)، رابردوو له‌ چاوگه‌ی ئالان و تین ئالان، واته‌ تیی ئالا

هوما، چه‌شنیک خه‌رته‌له له ئوستووره ئیرانییه‌کاندا به‌ بالنده‌یه‌که ده‌زانریت که‌ سیبه‌ری بالی بکه‌وێته سه‌ر هه‌رکه‌سینک، به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت.^{۱۶۰} شوبهاندنی ئالای کوردستان به‌ بالی هوما شوبهاندنیکی جوان و به‌ واتایه. وشه‌ی ئالا له‌ فه‌ردی یه‌که‌می شیعره‌که‌دا دوو جارها‌توو. دووه‌میان روونه، که‌ ده‌لێ هه‌ودایه‌که له ئالا‌که‌ جیا بووه‌وه و له‌ ملم ئالا. به‌لام ئالای یه‌که‌م وا روون نییه. من واتای په‌نگاو‌ره‌گ و ئال و والای لێ وهرده‌گرم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌لێ وه‌ك بالی هوما، ئالایه. گه‌رچی له‌ بۆچوونه‌که‌م دلنیاش نیم.

پارچه، کووتال، قوماش

^{۱۶۰}. ویکی پیدای فارسی، وشه‌ی 'هما'

رشته، تال

ئىستىكە بە بىن پەروا: لام واىە دەبىن لە گەل فەردى دواتردا بخوئىرتتەو: پەروام نىيە، ئىستە بىن پەروام و لەو وەختەو دىتوومە ھە تا کاتى مردن گرتوومە تە ئامىزم.

پەروام نىيە، واتە گويم لىن نىيە، ترسم نىيە. ھەر زالەيتى بەدخوا، واتە كەسى بەدخوا لەوھى وا من گرتوومە تە ئامىزم (ئالاکە)، ھاوار و گازندەيتى.

شابال، بالى گەورە و پان

سىن پەنگ، پەنگە كانى ئالاي كوردستان

سەر ومال، دارايى و سامان. شاعىر بۇ پاراستنى سەروا، 'سەرومال'ى كردۆتە 'سەرومالا'!

خم [يان 'خوم']، بەرى گيايە كە 'نيل'ى پىدەلەين، خام و بەنى پىن شىن دەكەن. خم لىن شىوان، تووشى ئازاوه و بشىوى ھاتن(ھەنباھە بۆرىنە).

جووى خم لىن شىواو مەتەلە؛ بەلام نەمزانى بەنماكەى چ پووداويكى مېژوويى يان ئەفسانەنيە. دەبىن لە رابردوودا جوولەكەى ناوچەكە خمگەرييان كردييت و ئەوھش پووداويك بيت كە تىيدا كەسەكە خمى لىن شىوا بيت(؟). حاسل لە سەرى سال، بەحىسابى رۆژمىرى ئىران و رۆژھەلاتى كوردستان سەرتەى سال نەورۆزە و شىعرەكەش لە مانگى جۆزەرداندا گوتراوه كە ھىشتا زوو بووه بۇ حاسل ھەلگرتن. خۆ ئەگەر ئاماژەى بە ھەلكرانى ئالا لە مەھاباد تىدا بيت (كە لە شوپىنكىدا ئەو ئاماژەى دەبىنرەيت: "لەو وەختەو دىتوومە" دەبىن سەردەمىكى زووتر لەو رۆژەى گەردىگلان بيت)، ئەو دەم دەبىن زووترىش بووييت.

كلك جەغفەر دواى نازناوى 'زرنگ' و لە پەراوئىرى لاپەرەكەدا نووسىويەتى: "زرنگ نازناوى ھۆنەر بووه لەو سەردەمدە/". ديارە 'ئەو سەردەمە'ش كە ئاماژەى پىدەكات، سەردەمى كۆمەلەى ژىكاف و كۆمارى كوردستانە.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە، ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

بەيداغ

هاته دەر ئەورپۆ لە مېحنەت مېللەتە مەغدووری کورد
گەينه ئاوات و مەرامی خۆ هەموو رەنجووری کورد
بیکەس و بێ دەر بوو^{١٦١} ئەمما تۆ گەشتی، بوویە کەس
هەر بژی بۆ لاگریی مە، ئەی رەئیس جەمھووری کورد
زۆر لەمێژ بوو کورد دەپۆشتن، نەگەينه ئارەزوو
تۆ نزیکت کردەوہ بۆ ئیمە رینگە ی دووری کورد^{١٦٢}
مولکی کوردستان بە دەست بێگانە پاک و پیرانە بوو
تۆ لە دەستت سەند و بوویە^{١٦٣} ئامیری مەعمووری کورد
ئاوہدان و گولستان و بێ خەزانت کردەوہ
بەو چلە ی زستان و رېبەندانە خوار و ژووری کورد
ھیممەتە تۆ بوو لە سەر ھەر ھەرد و بەرزایی^{١٦٤} ولات
دەیشە کینتی بای فەرەح بەیداغی سەوز و سووری کورد
ھیزی کوردستان دەلەرزیتە ھەموو شیری ژیان
عەرز ئەلەرزە ی وا لە ژیر پیتی ئەفسەر و مەئمووری کورد
ئە ی "زرنگ!" تۆش رۆح و گیانی خۆت فیدای ئەو زاتە کە
تابلین پیت ئافەرین ئە ی رۆلە یی^{١٦٥} مەشھووری کورد!

شویین؟ [دەمی "گەردیگان" پیت]، ریکەوت: [ئە ی رېبەندانە] سالی ١٣٢٤ ی ھەتاری، بۆ ھەلکردنی ئالا

^{١٦١} . بوون، رۆژنامە ی کوردستان

^{١٦٢} . تۆ نزیکت کردەوہ وا لە رینگە ی دووری کورد، رۆژنامە ی کوردستان

^{١٦٣} . تۆ لە دەستت سەندەوہ و بووی، رۆژنامە ی کوردستان

^{١٦٤} . بەرزە ی، رۆژنامە ی کوردستان

^{١٦٥} . رۆضە ی، رۆژنامە ی کوردستان

(لاپەرە ۸۴ ی چاپی جەغفەر (ئەویش لە رۆژنامەى كوردستان، چاپى مەھاباد، ژمارە ۸ ی وەرگرتووہ)؛ لە چاپى ئەنيسيدا نيه.)

ئەم پارچە شیعەر تەنیا لە لاپەرە ۹۴ ی چاپى جەغفەردا ھەبە و لەویدا گوتراوہ لە ژمارە ۸ ی رۆژنامەى كوردستان سالى ۱۳۲۴ [۱۹۴۶] وەرگىراوہ. من سەیرى چاپى دووھەمى ئەو ژمارەيەى رۆژنامەى "كوردستان" چاپى مەھابادم كرد و شیعەرەكەم دۆزىيەوہ.

لە لاپەرە ۷ ی رۆژنامەكەدا، شیعەرەكەى سەيد كاميل بە دواى شیعەریكى مامۆستا خالید حیسامى (ھیدی) دا ھاتووہ كە ئەو دەم نازناوى شیعەری "شێواو" بوو. شیعەرى شێواو بۆ ھەلكردى ئالای كوردستان لە بۆكان گوتراوہ بەلام شیعەرى سەيد كاميل پێژدانانە بۆ پێشەوا قازى محەممەد.^{۱۶۶} رۆژنامەكە لە سەرەتا و كۆتايى شیعەرەكەشدا ئەم دێرپانەى نووسيوہ:

"برای خۆشەويست سەيد كاميل ئەم شیعەرانەى لە تارىفنى رەئیس جمھورى كوردستاندا ھەلبەستووہ... و ۵۰۰ رېالیشى دەگەل شیعەرەكان بە كۆمەكى كارگەرانى چاپخانە ناردووہ. لە لایەن ئىدارەى رۆژنامەى كوردستانەوہ سېاسى لى دەكەن."

بەم پێشە، شیعەرەكە لە پەسنى پێشەوا قازى محەممەددا گوتراوہ و باسێك لە ھەلكردى ئالای تیدا نيه. بەلام دەزانين لەو شوێنانەى وا ئالای كوردستانى لى ھەلكر، یەكیشیان گوندی "گەردیگلان" ی ملكى سەيد كاميل بوو كە ھەواڵەكەى لە رۆژنامەى كوردستان ژمارە ۱۶، ۲۹ ی رېبەندانى ۱۳۲۴ لاپەرە ۴ دا بلاو بۆتەوہ. كەوا بوو دوور نيه ئاغا سەيد كاميل ھەمان ئەو شیعەرى وا بۆ پێشەواى گوتبوون، ۱۳ رۆژ پێش ناردن بۆ رۆژنامەكە، لە رې وەسمى ھەلكرانى ئالا لە گەردیگلاندا خويتدبیتتەوہ و ھەر ئەوہش ھۆكار بێت بۆ ئەوہى لە دیوانەكەدا پەيوەندیی بە ھەلكرانى ئالاوہ درايبت. ھەرۆھا ماوہیەك پێشتر لە ھەمان گوند جەژنى سەربەخۆیى كوردستان گىراوہ و

^{۱۶۶} . دواى ئەوہى دامەزرانى كۆمارى كوردستان لە مەھابادى سالى ۱۳۲۴ (۱۹۴۶) دا راکەبیترا لە زۆر شار و گوندی دەوروبەرى مەھاباد و بۆكان و ئەوانى دېكە ئالا ھەلكر و رې و پەسمى پێشوازی لە ئالای كوردستان بە رېوہ برا، وتار درا و شیعەر خويترايوہ. لەو سالەدا پێگەى شیعەر گەلێك بەرز بيووہ و لە رې و پەسمەكان و ھەرۆھا لاپەرەى چاپەمەنيە كوردیەكاندا شاعيران ھېچ، تەنانت ئەوانەش وا شاعیر نەبوون و بە شاعیری نەناسرابوون، شیعیران بۆ كۆمار و پێشەوا و ئالای كوردستان دەگوت. رۆژنامەى كوردستان نموونەى زۆرى لە شیعەرى ئەو كەسانە تۆمار كردووہ و ئیستا لە بەردەستماندايە.

سەيد كامىل لەو پىشدا شىعەرى خويىندۆتەو و بە ئەگەرى زياتر دەبى ئەو هەمان ئەو شىعەرە بىت (پروانە پەراوێزى شىعەرى ئالا لە چەند لاپەرە پىش ئەم لاپەرە). بەيداغ: وشەيەكى توركىيە. لە فەردى شەشەمى شىعەرە كەدا هاتوو و جەغفەر كەردوو بە عىنوان بۆ شىعەرە كەش؛ بەلام چاپى رۆژنامەى كوردستان عىنوانى نىيە. لە هەوالبى رۆژنامە كەدا هەروەها سەيد كامىل بە "نايب سەدرى حزب لى ديموكراى كوردستان" لە بۆكان" ناسىنراو. واتە سەيد كامىلى ئىمامى جىگەرى قازى كاكە حەمەى قەلجى سەدرى لقى حزب لە بۆكان بوو.

ناوەرۆكى شىعەرە كە، سىاسى و نەتەوويە. شاعىر كۆمارى كوردستانى سالى ۱۳۲۴ بە كۆتايى هاتنى مەحنەتى گەلى كورد و دوايى هاتن بە وىرانيى كوردستان لە قەلەم دەدات و پەسندى پىشەوا قازى مەحمەد و "هەيز"ى سويايى كۆمار پىكەو دەدات. وشى "زىنگ" لە فەردى مەقتەعى شىعەرە كەدا نامازە بە ناسناوى شاعىر لە كۆمەلەى ژىكافدا و ئەو بەلگەيە كىشە بۆ چەسپاندنى ئەو بۆچونە كە حزبى ديموكراى كوردستان و كۆمارى كوردستان لە پاستىدا درىژەى كۆمەلەى ژىكاف بوون و ئەندامانى ژىكاف لە كاروبار و پىهرايەتى كۆماردا دەورى سەرەكىيان دەبىن. نەمر قازى كاكە حەمەى قەلجى سەدرى لقى حزبى ديموكراى كوردستان لە بۆكان، هەروەها مامۆستايان حەسەن قەلجى، حاجى رەحمان ئاغاي موهتەدى، حەقىقى، و حاجى سەمىل ئاغاي ئىلخانىزادە، هەروەها مامۆستايان هەزار و مامە قەلەى دەبباغى كە ئەودەم لە بۆكان دەژيان، هەموويان ئەندامى كۆمەلەى ژىكاف بوون و دواتر بوون بە ئەندامى حزبى ديموكراىش، تەنانت حاجى رەحمان ئاغاي و حاجى سەمىل ئاغاي لە كابينەى پىشەوادا پۆستى وەزارەتايان وەرگرت.

هەندىك جياوازيى بچوك لە نىوان دەقى دىوانە كە و دەقى رۆژنامەى كوردستاندا بەرچاو دەكەون كە لە پەراوێزى شىعەرە كەدا دەست نىشانم كەردوون، بەشيك لە جياوازيەكان واهەيە بە هۆى هاوچەشن نەبوونى رېنوسى ئەودەم و ئىستاوە خوئايىت. وشەى ئەستەم لە شىعەرە كەدا نايىنرېت بەلام وشەى عەرەبى زۆرى تىدايە وەك مەغدوور و مەعموور و مەئموور و مەشهوور و كە بەشيكيان بە حىسابى رەدىف و سەروا چوونەتە ناو شىعەرە كە.

نامىر: آمر، فەرماندەر. 'نامىرى مەعموور' دەبى بە واتاي فەرماندەى ئاوەدان كەردنەو هاتىت.

ژيان: ئازا، سيفه ته بۆ شير

مه: ئيمه

به حري عهرووزي شيعره كه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ئالاي پيروز

له هه موو كوردى ولات بى پيروزا!
خاسه بو وانه له گهل مهن دلسوز
بو ئه وانه ي كه به پيشواز هاتن
فيرقه يى پياده و چهنه پياوى قوز
هه ر بژين ميلله تى كوردى به ئه به د
هه ر به شان هه لگرن ئالاي پيروز
دوژمنى كوردى هه لات، بو دهر چوو
رپوييه و كلكى ئه وا گرته گهلوز!
به سه ژيرده ستي و حيزى، تاكه ي،
ئيمه نو كه ر بين ئه وان لينده ن پوز؟
نه ته ويى خو له هه موو جي دهر كه ن
ته قله كوت حه مله به رن، بيكه نه توز
هه ر به شابالى هوماي ئالاي خو،
له شكرى دوژمنى خو كه ن ئالوز
تانگ و ماشين و زرى لى بگرن
با له كوئل بيته وه سوارى كه ره بو ز
وا "زرنك" بانگو ده كا: ئالاتان
له هه موو كوردى ولات بى پيروزا!

گه رديگلان، ۱۳۲۴ ي هه تاوى
(لاپه ره ۹۳ ي چاپى جه عفر؛ له چاپى ئه نيسيدا نيه)

بەھۇى ئەو راسىتىھەو ھە چاپى ئەنىسى لە سالانىكى رەشتر لە ئىستای مېژووى ئىراندا بلاو بۆتەو (۱۳۴۵)، نەكراوہ ئەو شىعرانەى تىدا چاپ بىكرىن كە بە راشكاوى ئاماژە بە كۆمارى كوردستان دەكەن، ئەوہش يەكەنە.

لە پەراوئىرى چاپى جەغفەردا ھاتوہ:

"كاتى ھەلكردى ئالای كوردستان لە شارى بۆكان، مام ھەژار ئەم شىعرانەى "ئاوات" ى خويئدۆتەوہ."

ئەو رپوونكردەنەوہ، 'شان نزول' ى شىعرەكە دەست نىشان دەكات. واتە ئاوات ئەو شىعرەى لە پىشواىزىكردى ئالای كوردستاندا گوتوہ كاتى لە مەھابادەوہ ھىنرايە بۆكان. رپۇژنامەى كوردستان چاپى مەھاباد لە ژمارەى يەكەمى خۆيدا چۆنەتى ئەو ھاتنەى ئالا و ھەلكرانى لەسەر قەلاى بۆكانى تۆمار كر دوہ. "ئالای موقەددەسى كوردستان" لە رپۇژى ۱۳۲۴/۱۰/۵ [۱۹۴۵/۱۲/۲۶] لە مەھابادەوہ بە ميانداو و تەغىباد و قەرەموسالى و عەلىباددا، گەشىتۆتە بۆكان و رپۇژىك دواتر لە سەر سەكۆى قەلاى شار ھەلكراوہ.

شىعرەكە غەزەلپكى نۆ فەردى بەناوہرۆكە كە پىشتر تەنيا چوار فەردى بلاو بۆتەوہ و دەتوانى ھەلەيەك بوويئە ھۆكارى ھەلاواردنى پىنج فەردەكەى دوايى، لە شىعرەكەدا، ئاوات بە بۆنەى ھاتنى ئالاوہ، پىرۆزبايى لەھەموو كوردى ولات بەتايبەت دلسۆزانى 'مە' واتە لايەنگرانى كۆمارى كوردستان و ئەو سوارە و پىدانە دەكات كە چوونەتە پىشوايى ئالا؛ ئىنجا دروشمىك بەرزەكاتەوہ: بژى مىللەتى كورد و ھەتا كۆتايى دنيا ئالای كۆمار لەسەر شانيان بىت! لە درپۆشدا دەلئى 'دوژمنى كوردى' ھەلات و بۆى دەرچوو، ئىنجا دوژمن بە رپوييەك دەشوبھىئىت كە كلكى خۆى شۆر كر دۆتەوہ و بە ھۆى سەرنەكەوتوويى و تىك شكانەوہ خستۆويەتە ناو گەلۆزىيەوہ^{۱۶۷} و رپويشتوہ.

دواتر ھاندانى خەلكە بۆ ئەوہى لە ژىردەستەيى دوژمن بىنە دەرى، ھىرشى بىكەنە سەر و تانگ و ماشىن و كەرەسەى شەرى لى زەوت بىكەن و بە سوارى كەرەبۆز بىنئىرنەوہ ولاتى خۆى. لە كۆتايىشدا جارىكى دىكە پىرۆزبايى ئالا لە ھەموو كوردى ولات دەكات و بەو شىوہىە لە بارى سەناعاتى شىعرييەوہ ھونەرناميەكى كەم وىتە دەكات ئەويش دروست كردنى "ردالمطلع"ە واتە ھەمان ئەو مىسراعى يەكەمى شىعرەكە لە كۆتايىدا دووپات دەكاتەوہ.

^{۱۶۷}. بەندىكى كۆنى كوردىيە.

بەلام با سەرەتا بزائين ئەو دوژمنەى وا شاعير ھيرشى دە کاتە سەر کيئە؟ ديارە دەبەى نەيار و ناحەزى دامەزرانى کۆمار و حکوومەتى کوردى بوويتىن کە برىتى بوون لە دەولەتى ئيران و مەئموورانى رەسمى حکوومەت لە شارەکانى کوردستان ھەروەھا ھەندىک ئاغا و سەرەک ھۆز و بەشیک لە مەلایانى ناوچە کە. ديارە بە ھەلکرانى ئالای کوردستان نەياران ھەموويان نەپۆيشتن و ھەندىکیان مانەوہ و رەنگيان گۆرپى واتە بە روالەت لە گەل کۆمار کەوتن و ھەندىک پلە و پاىە و مەنسەبىشان وەرگرت، بەلام لە ژيرەوہ پەيوەندى خۆيان لە گەل ئيرانيەکان پاراست و ھەوالبەرى و جاسوسىشان بۆ کردن، ھەر ئەوئەندەش کە ھيرى سوپايى ئيران گەرايەوہ ناوچە کە، بوون بە کەواسوورى بەر لەشکر، پيشمەرگە و فيدائيانى ئازەربايجانيان چەک کرد و خۆيان ئامادە کرد بچنە ناو مەھاباد و تالان و برۆى خەلک و لايەنگرانى کۆمار بکەن، کە بە سياسەتى وشيارانە و لەخۆبووردوويى پيشەوا چاوى رەشان کال بووہوہ و نەيانتوانى پيش ھاتنەوہى ئەرتەش خۆ بگەيئنە ناو مەھاباد- ئاشکرايە ئەوانەش تاقمىک لە سەرەک ھۆز و فيئودالانى ناوچە کە بوون.

شيعرە کە لە گوندى گەردىگلان گوتراوہ و نيشان دەدات کە ئاوات لە رۆژى ھاتنى ئالا بۆ بۆکان، لەوئ نەبووہ و بە ئەگەرى زۆر لە گەردىگلانى گوندە کەى خۆى مابووہوہ بۆ ئەوہى چەند رۆژ دواتر پيشواى لە ھاتنى ئالای کورد بکات وا پيشەوا ئيجازەى دابوو دواى بۆکان و دوو گوندى دیکەى دەوروبەرى، بچيتە ئەوئەش. دەزانين ئاوات نايب سەرۆکى کوميتەى حزبى ديموکراتى کوردستان بووہ لە بۆکان و لەو گوندەش. ھەوالى رۆژنامەى کوردستان لەمەر ھاتن و ھەلکرانى ئالا لە بۆکان، ئامازەيە کى بە ناوى ئاوات تيندا نيە بەلام درەنگتر دوو پارچە شيعرى ئەوى بلاو کردۆتەوہ کە تيناندا پيشواى و ريزى خۆى بەرانبەر بە ئالای کوردستان دەردەبريت. بۆ وانە: بۆ ئەوانە، بۆ ئەو کەسانەى وا.....

پياوى قۆز: ئەو لاوہ گەنج و رىک و پىکانەى وا لە بۆکان چوونە پيشواى ئالا. ديارە ئەو پيشوايە شىوايىکى فەرمىى ھەبووہ و ئەوانەى وا لە ريزى پيشەوہى پيشوايىکاراندا بوون، جل و بەرگى رازاوہ و جوانيان لەبەر کردووہ. پۆز: فيز و ئيفادە. پۆز ليدان ئىستىلاحتىکى تازەيە و زۆریش لەسەر زمانى خەلکە. پۆز لەفزيکى فەرەنسيە لە ئىنگليزىشدا ھەيە.

بيكهنه تۆز، ده كرىڭ به دوو واتا وەربگيريت: به هيرش بردنى سواران بۆ سەر دوژمن،
تەپ و تۆز بەرپا بکەن؛ يان دوژمنه که تان بکەن به تۆزى بانان.

نەتەوى: دوژمن، نەيار

ھوما: بالئندەيە کى ئوستوورەيە دە گوتريت سيبەرى بکەويتە سەر ھەر کەسيك بەختەوەر
دەييت.

زرى: پووپوشىكى لە كانزا دروستکراوہ کە لە کاتى شەردا شمشير نەتوانى بيبريت.

سپاسى گەليک زۆرم ھەيە بۆ ئاغا سەيد جەعفەرى ئىمامى كورى مامۆستا ئاوات کە
ئەو پيچ فەردە نەبينراو و نەبيستراوہى باربوو کردم و منيش ليترەدا پيشکەشى
خويئەرانى دەکەم.

بەحرى عەرووزى شيعرە کە،

رمل مسدس محخبون: فعلاتن فعلاتن فعلن

هه لاله و بهار

مه جووبی نهوبه هاری من ئه ورۆ 'هه لاله' یه
عوقدهی دلم به پشکوتنی وی حه واله یه
یاره ب! گریی دلم بکه وه، گول پشکوئ
له م مانگی ناوه راستی به هار، له م مه حاله یه
ئه م سه رزه مینی کورده، که جیگه ی ژیانمه،
جیی نه رگس و وه نه وشه و شه و بو و ژاله یه
بولبول بخویتی، جه رگی که وی به رگ و باری گول^{۱۶۸}
شوین شویتی به رگی سوینس و هه لاله ی قه باله یه
هه ر سه تری گه ر وه ده ر که وئ، سه تحی ژیانیه
بو کورده کانی ژیر و زرینگیش نواله یه
بولبول ره فیقی ساقیه له م کاتی شادییه^{۱۶۹}
ئه و، مهستی بو ی هه لاله یه، ئه م مهستی ییاله یه!
له م کاته خو شه، مورته جیعان بوچی ناکه ون
له و فیکری هیچ و پووج و دریز و به تاله یه!
هات بانه مه ر، به خیری به سه د رهنگی تازه وه
دینه دری سپی و رهش و سوور و ئاله یه
هه ر فیه فیتی شوانه له سه ر په رچه بو مه ری
هه ر قیژه قیژی بییرییه که شوان بو له ماله یه^{۱۷۰}

^{۱۶۸} کرداری 'که وئ' له دهقه که دا وهک 'کری' ده بئیرت. دلنیا نیم ده بی چی بیت. من به گویره ی کیشی

شيعره که وهک 'که وئ' م خویندۆته وه.

^{۱۶۹} له دهقه که دا وهک 'شادیه' هاتووه.

^{۱۷۰} له دهقه که دا وهک 'بو' نووسراوه.

كاكى قزىلجى، شيعرى "زىنگ" ناقىسه، به لام^{۱۷۱}
ته كمىلى وان هموو به جه نابت حه والله يه!

ناوه راست مانگى به هارى سالى ۱۳۲۵ ي هتاوى
(گوفارى هه لاله، چاپى بۇكان، ژماره ۲، خاكه ليوه ي ۱۳۲۵ ي هتاوى؛ له چاپى نه نىسى و جه عفه ردا نه هاتوووه)

ئهم شيعره، له هيچكام له ديوانه چاپكراوه كانى نه نىسى و جه عفه ردا نه هاتوووه و من له
ژماره ۲ ي گوفارى هه لاله چاپى سالى ۱۳۲۵ ي بۇكاندا چاوم پىنى كه وت.
سهنووسه رى گوفارى هه لاله مامؤستا حه سه نى قزىلجى بوو كه به هاو كارى مامؤستا
هه ژار دهرىده كرد. مامؤستا هه ژار ئه ودهم مالى له گوندى شه رة فكه نده وه هيتابوووه
بۇكان و بۇ ماوه يه كه له وئ كار و كاسپى ده كرد، ماوه يه كيش له ئىداره ي دوخانياتى
بۇكان دامه زرابوو، له هه ره سى كؤمارى كوردستاندا بۇكانى به جى هيتشت و له
باشوورى كوردستان گىرسايه وه.

چاپخانه ي هه لاله به فه رمانى پيشه وا له مه هاباده وه راکوئزرايه بۇكان، كه شارى
دووهمى ژير ده سه لاتى كؤمارى كوردستان بوو. سوؤقيه ته كان چاپخانه يه كى
گه و ره ترىان له مه هاباد دامه زراندا.

گوفارى هه لاله له ماوه ي ره شه مه ي ۱۳۲۴ و بانه مه رى ۱۳۲۵ ي هتاويدا^{۱۷۲} سه رجه م
۳ ژماره ي لىن دهرچوووه و ئهم شيعره له ژماره ۲ دا بلاو كراوه ته وه. ژماره ۲ ي هه لاله
پىكه وتى خاكه ليوه [فه روه ردىن] ي سالى ۱۳۲۵ ي به سه ره وه يه. ئه و مانگه به رانبه ره
له گه ل مانگى مارچ و ئاپرىلى سالى ۱۹۴۷.

ناوه رؤكى شيعره كه نه ته وا يه تىيه و پىدا هه لگوتنى گوفارى هه لاله و پىرؤزبايى
دهرچوونيه تى و تىكه لاويكه له هه ست و هه ندىك بابته تى لىريك وه ك ناوى گول و
بولبول و ساقى له لايه ك و بىرى كوردايه تى و ئالاي كوردستانىش له لايه كى تر.
شيعره كه ئامازهى به هه ندىك مه سه له تىدايه كه پىويست به روون كردنه وه ده كه ن.
مورته جيعان: ئه و زاره او يه له سه رده مى كؤمه لى ژىكاف و كؤمارى كوردستاندا، به
هه ندىك ئاغا و دهره به گ و سه ره ك عه شيره ت و به شىك له مه لايان و به گشتى هموو
ئه و كوردانه ده گوترا كه له به رانبه ر كؤماردا وه ستا بوون و هه ندىك ئاشكرا و هه ندىك

^{۱۷۱} له ده قه كدا وه ك 'ناقسه' هاتوووه.

^{۱۷۲} مانگى فيبريوبرى و مارچ تا ئاپرىل و مه ي ۱۹۴۷ ي زايىتى.

نھیتی، پەيوەندىيان لەگەل مەئموورانى خۆجى يى حكوومەتى ناوەندىيەو بەستىبوو، لەو پەيوەندىيانەدا ھەوالى رۇوداوە كانى كۆماريان پىچ رادەگەياندن. ئەو تاقمە خەلكانە لە لايەن شاعيران و نووسەرانى نىشتمانپەرورەو كەوتىبونە بەر ھېرش و تانە و توانج و ھەندىك جار تەننەت جىئوبىش. لاپەرەى چاپەمەنىيە كانى ژىكاف وەك 'ديارى كۆمەلەى ژ. ك بۇ لاوە كانى كورد' و گۆفارى 'نىشتمان'، ھەرورەھا گۆفارى 'كوردستان' و پۇژنامەى 'كوردستان'ى حزبى دىموكراتى كوردستان ئەو مەسەلەيەمان بە باشى بۇ دەردەخەن. سەيد كامىلىش يەك لەو شاعيرانە بوو كە لە شىعرەكانىدا بەرانبەر بەو كەسانە رەنگدانەو ھەبوو و ئەو ھەش نمونەيە كىەتى.

فەردى مەقتەعى شىعرەكە ناوى 'كاكى قزلىجى' و 'زرنىگ'ى تىدايە. قزلىجى ھەمان مامۇستاي نەمر ھەسەنى قزلىجى سەرنووسەرى گۆفارەكەيە و 'زرنىگ' ايش ناسناوى خودى ئاوات بوو لە كۆمەلەى ژىكافدا، كە زوربەى سەرچاوەكان وەك 'زرنىگ'يان تۆمار كرددو.

مەسەلەى مانگى گوترانى شىعرەكە و چاپ كردن و بلاو بوونەو ھەى: وەك گوترا، ژمارە ۲ ى ھەلالە رىكەوتى خاكەلىئو ھەى ۱۳۲۵ واتە يەكەم مانگى بەھارى ئەو سالەى بەسەرەو ھەى. بەلام فەردى دووھەمى شىعرەكە باس لە "مانگى ناوەرپاستى بەھار" دەكات. بە بۇچونى من، سەرنووسەرى گۆفارەكە ويستوويەتى ھەلالە بكاتە گۆفارىكى مانگانە و ھەر بۇيەش ھەر سى ژمارەكەى رىكەوتى رىك و پىكى سى مانگى رەشەمە، خاكەلىئو و بانەمەر [ئىسفنەند، فەرورەدىن و ئوردىيەھىشت] يان بە سەرەو ھەى. بەلام ئەو ناتوانى بەو مانايە بىت كە ھەتمەن ژمارەى ناسراو بەو مانگانە، لە پۇژى كۆتايى مانگەكەدا بلاو بوويىتەو و نەكەوتىتە پۇژىك دواترا! نەك ئەودەم، بەگشتى ئىستاش واھەيە گۆفارى مانگانەى ئەم مانگە لە مانگ يان مانگەكانى داھاتوودا بكەويتە بەردەستى خويتەر.

كەوايوو، دەكرى ژمارەى مانگى يەكەمى بەھار لە مانگى دووھەمدا بلاو بوويىتەو و ژمارەى مانگى سىپەمىش لە مانگى چوارەمدا. ئەگەر ئەو بۇچونە بسەلمىنىن، دەتوانىن بگەينە ئەو ئەنجامەش كە شىعرى ئىمامى لە مانگى دووھەمى بەھاردا گوتراو و ھەر لەو مانگى دووھەمەش، لە ژمارە ۲ى گۆفارەكەدا چاپ كراو گەرچى گۆفارەكە رىكەوتى مانگى يەكەمى بەھارى بەسەرەو بوو.

ئەوئەى وا بۆچۈنەكەى من بەھىتر تر دەكات، بوونى ھەندىك ھەلە و پەلەى 'كىش' بەسەر شىعرەكەوھە كە وپدەچىت شاعىر بە پەلەپەل شىعرەكەى ئامادە كرديت و پىش ئەوئەى دەرفەتى پىنداچۈنە و راستە وپىشتە كردنى ھەموويانى بوويت، ناردىتتى بۆچاپ ئىنجا داواى لە سەرنووسەرى گۆفارە كە كرديت ھەلەكانى بۆ بنەبر بكات:

"تەكمىلى وان ھەموو بە جەنابت ھەوالەيە"

ئەوانە ھەموو ئەگەرن و واھەيە راستىش نەبن.

"تەكمىلى وان ھەموو بە جەنابت ھەوالەيە"، دوايىن مىسراعى شىعرەكەيە. ئىمامى مروفيكى خۆ بەكەم زان و بى دەعيە و فيز بووہ و لە سەرجم ديوانەكەيدا دەيان جار تووشى ئەو دياردەى خۆ بەكەم دانانە دەيىن. لىرەشدا داوا لە قزلىجى دەكات ناتەواويەكانى شىعرەكەى بۆ تەواو بكات لەبەر ئەوئەى خۆى گوتەنى، 'ناقىس'ن. لەولاشەوہ نىشانەى دۆستايەتى و نزيكايەتى ئەو دوو زاتە و دانپىدانانى ئاواتىشە بە فەزل و ھونەرى قزلىجىدا.

بەلام ئەو بۆچۈنە دەمانباتە سەر مەسەلەيەكى جىددى ئەويش ئەو راستىيە كە چەند شوتنى شىعرەكەدا لەنگىي و ناتەواويى تەكنىكى شىعرەكە بەرچاۈن و من نەمويست دەستيان تىبەرم.

دوايىن خالىك كە بمەوئ دەست نىشانى بكەم ئەوئەيە شىعرەكە بە ھەندىك جياوازيى سەرواوە، لە ئىستىقبالى شىعريكى رازاوەى ناليدا گوتراوہ كە ئەوہ مەتلەعەكەيەتى:

"بنوارە وشكە سوڧى و رەقىسى بە ھەلھەلە

ديسان لە بەحرى وشكى ھەوا كەوتە پىن مەلە"

تا ئەو شوتنەى كە دەلى:

"شىخم، چ گەرمە ھەلقەيى زىكرت بە رەشەلەك!

حالى ئەمانە خۆ بە جەنابت موحووہلە"

عوقدە: گرى. واتە گرىپى دلم بە پشكووتنى گولى ھەلالە دەكرىتەوہ.

لەم مەھالەيە: مەھال: ناوچە و شوپن، كە دەيى نيازى لە بۆكان بيت. بەلام لە موھاوہرە و قسەى سەر زارى خەلگى ناوچەكەدا زەرفى زەمانىشە واتە بە واتاى كات و دەمىش دىت.

پشكووتنى: من لە كاتى رۈونووس كردنى شىعرەكەدا، بە دەستەقەسد بە يەك واوم نووسى بۆ ئەوئەى كىشى شىعرەكە لە خويئندەوہدا زۆر قورس نەبيت.

بولبول بخويىتى: لەنگى لە ھەردوو مىسراعى فەردە كەدا بەرچاوە. تۆ بلىي شىعرە كە
خۆى نائەواو ھۆنرايىتەو ھە يان لە بيت چىنىي چايدا واى لى بەسەر ھاتىت؟
ھەر سەترى، گەر وەدەر كەوئى، سەتھى ژيانىيە: ھەر دىرپكى گۆفارە كە ئەگەر چاپ
بكرىت، ھاوسەتھى ژيانى شاعىر يان ژيان خەلكە كەيە. ئەو ھە تىنگە يىشتى منە لە
مىسراغە كە.

نوالە: نان و رزق

لەم كاتە خۆشە: لەم كاتە خۆشەدا، يان لەم كاتى خۆشەيدا.
بۆچى ناكەون: ئەگەر مىسراعى دواترى فەردە كەى بەشويتدا نەھا تايە سووكايە تىيە كى
تىدا دەرە كەوت بۆ خەلكانى مورتە جىع. كەوتن، پالكەوتن و خەوتن و بە عادەت بۆ
ئاژەل دەگوە تريت. بەلام كاتى مىسراعى دووھەمى فەردە كەى بەشويتدا دەخويترىتەو،
بابەتە كە تەواو دەگۆرپىت و دەبىتە شتىكى تر: بۆچى مورتە جىحان لەو فيكرە ھىچ و
پووچە ناكەون و دەست ھەلناگرن؟

دىرپى: سىفە تىكى دىكەيە بۆ فيكرى مورتە جىعان كە لەگەل ھىچ و پووچ و بەتالدا
ھاتوو و واھەيە بە واتاى كۆن و لەمىژىن ھاتىت و بىھويت بلىت بۆچى دەست لەو
بىرە كۆن و قەدىمىيە ھەلناگرن كە ئىستا ماوھى بەسەرچووھ!

سپى: لام واىە دەبى وەك سپى و رەش و... بخويترىتەو بۆ ئەوھى كىشى شىعرە كە
پارىترىت.

پەرچ: مېشە. ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار وەك "مېشە و لىرى چوغورى"
لىكداوھتەوھ.

فىتەفىت: دەنگى فىتوو لىدانى شوان.

ھەر قىژە قىژى بىرىيە: كلىلى و اتاكردەنەوھى مىسراغە كە و بەگشتى ھەموو فەردە كە لە
كردارى "بو" داىە و ئەوھى ئايا دەبى وەك "بۆ" بخويترىتەوھ يان وەك "بوو"، ئەگەر وا
نەبىت مىسراغە كە لىك نادرىتەوھ. من خۆم وەك "بۆ" دەخويتمەوھ و ئەو دەم رستە كە
دەبىتە پرسىارىي: شوان بۆ لە مالەوھىيە؟ واتە بۆ ھاتۆتەوھ ناو دى؟ ئەگەر وا بىت
قىژە قىژى بىرى دەبى لەبەر ئەوھ بىت كە درەنگە، با پەلە بكەم و بگەمە مەر
دۆشىنە كەم، ئەو شوانە نالەبارە بۆچى وا زوو مىگەلى ھىتايەوھ ناو دى و لىنەگەر پرا خۆم
ئامادە بكەم! نەدە كرا درەنگتر بىتەوھ؟ جا ئەو پەلە و ھەلەيەى بىرى لەبەر پىنگە يىشتن بە
ئەرك و كار و زەحمەتى بەردەوامى رۆژانەى بوو بىت يان بۆ خۆ رازاندەنەوھ و چووئە

به‌رچاوی کوره‌لاوی ناو گوند، یان بۆ به‌ستنی گه‌ری هه‌له‌په‌رکێ که هه‌ندیک جار
بیری له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌یانبه‌ست و واهه‌بوو شوانه و چهند لاوی دیکه‌ی گوندیش به
شمشال و گۆرانی و ده‌ست گرتن، له‌گه‌لیان بکه‌ون.
له‌ماله‌یه: له‌ماله‌وه‌یه. ئه‌وه‌ش یه‌ک له‌ناته‌واوییه‌کانی شیعره‌که‌یه که شاعیر بۆ پاراستنی
سه‌روا و کیش تووشی هاتوو و ئاوی به‌یان کردوو.
ته‌کمیلی وان: ته‌واو کردن و هه‌له‌بیری شیعره‌کانی زرنگ ده‌دریته‌ ده‌ست جه‌نابت، که
کاکی قزنجی بیت! پسته‌ی 'به‌جه‌نابت هه‌واله‌یه' واهه‌یه له‌شعیری نالی وه‌رگیراییت.

رپه پړاندن له خهوی خوښی به هاری

دویشه وئ دل راپه پړاندم پي گوتم ههسته، به لان
ههستی خوت رابگره، تيفكره، كه دوزمن به ربه لان
يه عني زستاني غه مان بوي ده رچوو، به فریش چوت ته وه
ديته گويم دهنگي كه و قومريو باز و بولبولان
پي گوتم گه ر قاره ماني كوردي، روتري غيره ته
بيكه وه، زوو كردنه وه پتويسته قهيد و موشكيان
بهسته خو و ههسته برؤ بؤ جه بهه، روتري دوزمنت
تاره وهك زولفي نيگار و تهنگه وهك غونچه ي گولان
وا كوروكال ده وره يان داو، گر و گالي ده كه ن
هر به حالي وانه نه وسال هينده ده گري عاسمان
پينج و دوو روتريكي ماوه زينده گي فاشيستنه كان
جبي نه وان با دوشه گي قوو بيت و جبي مهش به رده لان
حهمله يان گه ر بؤ به رين، توتريان به عاسمانا ده به يان
جبي مه ده چته نيو گولان و جبي نه وانيش رير گلان
ئوي "زتنگ" هر پيشه و امان به رقه رار بي دايم
لانه ي فاشيستنه كان رو وخواه ده چنه رير گلان

بانهمه رپي [۱۳۲۵]، مانگي مه ي ۱۹۴۶
(له گوڤاري كوردستان سالي ۱۹۴۶ وهر گيراهه)

نهم پارچه شيعره له هيچكام له ديوانه چاپكراوه كاني ناواتدا نابيترت، هوكاره كه شي
نه وه يه له گوڤاري كوردستاني سالي ۱۹۴۶ ي مه هاباد دا چاپ كراوه و دياره
نوسخه ي گوڤاره كه به ده ست ناماده كاري ديوانه كاندا نه بووه.

۲۰۶ / شيعري سالاني ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

من چەندساللىك پىشتەر لە كىتپى "شيعر و بەرھەلستى و راجەنن لە كوردستانى ئيراندا" نووسراوى مامۇستا مەحموود زامدار چاوم پىي كەوتبوو و لە بەشيك لە وتارەكانى خۆم بە ناوى "بۇكان لە ميژوودا" دەست نیشانم كردبوو. لەم ماوەيدا كە خەرىكى ئامادە كردنى وتارەكان بووم بۇ چاپكردنيان لە شينوازي كىتپيدا، چاوم بە يادداشتەكەى خۆم كەوتەو و گەرامەو سەر كىتپەكەى مامۇستا زامدار.

لەويدا دۆزيمەو ئىنجا بەراوردم كرد لەگەل گۆفارى كوردستان (چاپى ناو كىتپى "رۆژنامەوانى كوردى سەردەمى كۆمارى ديموكراتىي كوردستان، ۱۹۴۳ تا ۱۹۴۷" نووسىنى دوكتور ھىمداد حوسىن) و پاشان رامگواستە ئىرە.

شيوە نووسىنەكەى گۆفارى كوردستان كە شوپى رېتووسى فارسىي زۆر بەسەرەوئە. مەحموود زامدار شيوەكەى گۆرپو و كردووئەتە ئەمپوئى و چەند وشەى ناروونىشى جگە لە يەكدوانىك، بە باشى ناسيوەتەو. ئىرەدا من لەسەر ھەمان ئەو پىودانەى ئەو رۆيشتووم بەلام ھەردوو دەقەكەم وشە بە وشە بەرانبەر يەكتر داناو.

ناوەرۆكى ئەم غەزەلە ھەشت فەردىيە، سياسى و لە پەسنى سوپاى كورد و كۆمارى كوردستان و پىشەوا قازى مەھمەددايە. رېكەوتى چاپ بوونى ژمارە ۴ ي گۆفارەكە كە ئەم شيعرەى تىدا چاپ كراو، مانگى بانەمەرى سالى ۱۳۲۵ و مايسى ۱۹۴۶واتە پىنج مانگىك دواى ۲ ي رېبەندان و دامەزرانى كۆمارى كوردستان، شيعرەكەش دەبى لە ماوەى ئەو پىنج مانگەدا گوترايىت. فەزاي سياسىي كوردستان لەو قۇناغە و لەو مانگانە تا كۆتايى ھاوینىش ھەر ئەو رۆحىتەى لە شاعىرانى لايەنگرى كۆمار ھەلدەگرت. ئەودەم كورد بە ھەماسەتېكى زۆر و بە پشتگەرمىيەكى تەواوى سوپاى سوور، دەتوانى بە سەر دوژمنى داگىركەرى خاكەكەيدا بگورپىت خوازىارى دەركردنيان پىت. ناو ھىنانى "فاشىستەكان" پىش ئىرەدا ئامازەيە بە ھەمان دوژمن واتە سوپاى ئىرانى و خوئەر نابى ئەوانى لەگەل فاشىستەكانى ئالمانيا لى تىك بچىت كە لەو سالانەدا زۆر ناويان لىدەبرا.

غەزەلەكە بە بابەتېكى خەيالى واتە خەو دەست پىدەكات و دواى لە خەوھەستان، دللى شاعىر ناواى پىدەلئى: ھەست رابگرە، و وشىارى دوژمن بە، زستانى غەمان تەواو بوو و ئەگەر تۆش قارەمانى كوردى، ئىستا رۆژى غىرەت نواندە، لاوانى كورد دەورەى دوژمىيان داو و دۆخىكى شېرى ھەيە بە چەشنىك كە ھەورى ئاسمانىش بۆى دەگرى.

شاعیر پاشان هەندیک دروشمی سیاسی دەدات کە پیشتر و دوای ئەوەش لە شیعەرەکانیدا نەبینراوە:

ژیانی فاشیستەکان حەوت پوژنیک زیاتری نەماوە و ئەگەر ئیمە هێرشیان بکەینە سەر، تۆزیان بە ئاسمانا دەبەین، جا ئەودەم خۆمان بەختەوەر دەبین و ئەوان لە گۆر دەنێن. لە کۆتاییشدا داوای بەرقەرار بوون بۆ پیشەوا قازی محەمەد دەکات و دەلی هیلانەیی فاشیستەکان پووخواوە و ئیتر تەنیا دەتوانن لە سەر چلەداران بنیشن!

دیالۆگی دوو لایەنەیی شاعیر لە گەڵ دڵ و عەقڵی خۆی دەیان جار لە شیعەرەکانی ئاواتدا بینراوە و نەك هەر ئەو، بەلکوو شاعیرانی دیکەیی ئەو سەردەمەش بۆ نموونە هەژار و قانع. ئاوات لەم پرێگەییەو دەیهوێت پەيامی خۆی بە خۆیتەر بگەیهنێت بەلام لە شێوازیکی ناپراستەوخۆ و لە زمان دلیهوه.

بەلان: بەلام. لە موکریان و ناوچەیی گەورکان دەگوتریت.

هەست پراگرتن: ئیحتیات کردن و بە هەستیاریی جوولانەوه.

بەربەلان: نەمزانی چیه. دەکرێت خاوەن دەردو بەلا و بەلاهیتر بیت، بە ئەگەریکی لاوازیش دەکرێت وەك 'بەربلا' ن بخوێتریتەوه و بە بەربلاوی لیکبدریتەوه.

زستانی غەمان: تەعبیریکی جوانە.

قومی: بالئەوه کە لێرەدا دەبێت پیتی /ی/ بە شەددەوه بخوێتریتەوه دەنا کیشی شیعەرە کە تیکدەچیت.

قەید و موشکیلان: مامۆستا مەحمود زامدار بە هەلەیی نووسیهوه تەوه و کردوویه تە موقەیدە موشکیلان کە واتا و کیشە کە هەردوکیانی پێ تیکچوووه. دروستە کە ی دەبێ ئەوه بیت: "بیکهوه، زوو، کردنەوهی پتویستە قەید و موشکیلان" یاخود قەیدی موشکیلان (بەداخهوه چاپی گۆفاره کە ئەو شوینەیی تەواو پوون نیه). بەلام واتاکە ی دەبیتە بانگەوازیك بۆ یه کیه تی ریزه کانی گەل و ئەوهی کە ئەگەر پیکهوه بین خیرابه ک دەبێت گریی گرتە کانمان بکەینهوه.

بەستە خۆ: لە خۆتی ببەستە، دیارە دەبێت چەك و فیشە کدان بیت.

کور و کال: کال لە فزی موهمهله و هەمان واتای کور دەبەخشیت، بە سەرجهم دەبیتە لاوان.

گروگال کردن: هەنبانە بۆرینەیی مامۆستا هەژار بە "گال و بوغ" ی واتا کردۆتەوه و بۆ "گال" یش گوتوویه تی "بە هەرا وهوریا پاونان". واتە دوژمن بە هەرا وهوریا کردن

پاوبننن. مه محمود زامدار وهك "گروگالڻ" ى نووسيوه ته وه گهرچى دوور نيهه بتوانين له شيويهى "گروگالڻ" ده كه ن" يشدا بيخويتينه وه.

ئهو سال هينده ده گرى ناسمان: ده بى ئه و ساله بارانكيكى زوربارييت و نامازهي شاعيريش به و بارانه زورهيه.

پينج و دوو رږڙ: حهوت رږڙ، ماويهه كى كه م.

زينده گى: له دهقه كه دا وهك زينديگى هاتووه.

دږشه گى قوو: دږشه گيك له په رى قوو دوروا بيت. له ئوروپا لاي سه ره وهى په رى قوو و قاز ده كريتته ناو ليفه وه. نه مزانيوه دږشه گك له په رى قوو دروست بكرت باوه كوو نه گونجاوئيش نيهه. به لام ههرچيه كه بيت نامازهي به جى نويى ئاسووده و نه رم كه بږ دهوله مه ند و خاوه ن دهسه لاتانه.

به رده لان: پينجه وانه كه يه تى، شويى رهق و خه و ناخوش.

عاسمان: كاك مه محمود ئه م وشه يه ي له فهردى پينجه مدا وهك ئاسمان و له فهردى حهوته مدا وهك عاسمان نووسيوه ته وه. به لام له دهقى گوفاره كه دا هه ردوكيان وهك عاسمان نووسراون و دياره خه لكى ناوچه ي ژبانى ئاواتيش هه ر به عاسمان ناوى ده بن. ئاسمان شيوه فارسيه كه يه تى و له ماويه شهست هفتاسالى رابردوودا هاتوته موكريان.

تۆز به عاسماندا بردن: ده ر كردن، فه وتان دن و نه هيشتن.

ده به ين: ئيمه وهك گه لى كورد ده يه ين، تۆزى دوژمن به عاسماندا ده به ين به و مه رجى هيرشيان بكه ينه سه ر. زامدار به هه له، وهك 'ده بن' تۆماى كردووه.

جى م: جيگه ي ئيمه. ئه وده م كه هيرشمان كردنه سه ر و تۆزيان به باداچوو، ئيمه له سه ر په رى گول واته له ناز و نيمه تدا ده ژين و ئه وان له گور ده نين.

ئهى زرنك!: زرنك نازناوى كۆمه له ي ژيكافى ئاواته و له هه نديك شويتدا وهك زرينك نووسراوه. دياره له ناوچه ي ژبانى شاعيردا هه ر زرينك ده گوتريت. مه گه ر واى بږچين كه دانانى نازناوى ئه ندامانى كۆمه له ي ژيكاف هاوكار يكر دنى براده رانى كوردى باشوورى كوردستانيشى له سه ر بوويت كه له ويى به و شيويه ده نووسريت. ئه گه رى دووه ميش كه ويچوو تره ئه وويه شيوازي فارسى وشه كه يان ره چاو كرديت كه وهك 'زرنك' ده نووسريت و وهك 'زه رنك' يش ده خويترته وه.

پیشه‌وامان: بیگومان پیشه‌وا قازی محهمه‌ده. شاعیرانی دیکه‌ی سهرده‌میش له په‌سنی
پیشه‌وادا شیعیان گوتوو.

لانه‌یی فاشیسته‌کان: هیلانه‌ی فاشیسته‌کانی حکوومه‌تی ئیران لیره‌دا کوردستان بووه که
لییان تیکچوووه و ئیستا ده‌بی برۆن و ههر کام لیره‌وله‌وی شویتیکی حاوانه‌وه بوخۆیان
بدۆزنه‌وه. وه‌ک گوتم ئەم له‌فزی فاشیسته له هیچ شیعیکی دیکه‌ی ئاواتدا نه‌هاتوووه.
کاک مه‌حمود زامدار ههر دو کجاره که وشه‌ی 'فاشیست'ی ناو گۆفاره‌که‌ی وه‌ک
'فاشت' نووسیوه‌ته‌وه.

سهرچان: سهر لقی داران.

سهرچاوه‌کانی شیعه‌که:

مه‌حمود زامدار، "شیر و به‌ره‌لستی و راجه‌نین له کوردستانی ئیراندا"، مطبعة الجاحظ، بغداد،
۱۹۸۹ [؟]، کوردی، ۲۱۵ لاپه‌ره (لاپه‌ره ۷۵ ی کتیه‌که).

د. هیمداد حوسین، "رۆژنامه‌وانی کوردی سهرده‌می کۆماری دیموکراتیی کوردستان، ۱۹۴۳ تا
۱۹۴۷"، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپه‌مه‌نی ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۸، لاپه‌ره ۵۰۹، کوردی. (چاپکردنه‌وه‌ی
هه‌موو ژماره‌کانی گۆفاری کوردستانی چاپی مه‌هاباد، ژماره ۴، سالی یه‌که‌م، مانگی بانه‌مه‌ر، مه ۱۹۴۶،
لاپه‌ره ۳۵ ی گۆفاره‌که).

مەولوودی

به دلیکی خاوین مەولوودی دەکەم
پر به دل شادی و خوشنوودی دەکەم
ئەوشۆ دوازدهیه، شەوی وەلادەت
وەلادەتی ئەو خەتمی رەسالەت
ئەو زاتە مانگی هەر به ئیشارە
لە ئاسمانی را کرد پارە پارە
دوو لەت جوئی بۆوه، هاتنە خوارەوه
چوونە باغەلی ئەو سەردارەوه
هاتنەوه دەری لە هەر دوو قۆلی
به دەست و برد و به توندوتۆلی
چوونەوه ئاسمان یەکیان گرتەوه
بوونەوه دیسان به چارده شەوه
نابی مؤجزە ی گەورە تر لەوه
یانی پروناکی و تاریکی بهوه
ئەو هاتە دونیا، تاریکی لاجوو
چرا هەلکرا، زولمەت بۆی دەرچوو
مەلەک لە فەلەک هاتنە سەر زەمین
بۆ پەزیرایی موحەممەدئەمین
میوهی بههشتیان هینا به دیاری
بۆ شادیانە ی مەحبوبی باری
هەیهی لەو شەوه، رۆژی به قوربان!
سەد مانگی تابان هەلات لە خوشیان

له حەوش و حەسار، له دەرك و له بان
 چە پلە پێزان بوو، بوو بە چراخان
 یاخوا بە خێر بیی شای بە تەدارەك!
 قە دەمت بە خێر! مەنزل موبارەك!^{۱۷۳}
 گیان با كێشكچی دەركی حەوشت بی
 رۆحیش بە قوربان ژیری كەوشت بی^{۱۷۴}
 فەپشی حاتەمی تایی هەلگیرا
 دەرگای سەخای وی بە جارێ بەسرا
 قە تریك له دەریای سەخای تۆ بەسە
 بۆ هەر زیرووحی، بۆ هەرچی كەسە^{۱۷۵}
 شادی و سروور و فەخر و موباهات
 حەسەنات، خیرات، ئاوات وەدی هات^{۱۷۶}
 وەك سەگان كەوتین لەبەر دەرگا كەت
 چاوە پێی لوقمە ی خوانە یە غما كەت
 "كامیل!" نۆرە تە له دەرك و بان
 خۆت باش حازر كە بۆ پاسەوانی

گەردیگان، ۱۳۲۸ ی هەتاوی
 (لەپەرە ۱۶۰ و ۱۶۱ ی چاپی ئەنێسی و ۲۹۷ و ۲۹۸ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە كە له هەردوو چاپدا وەك یەكە. له بەشی 'مەسنەویەكان' ی هەردوو
 دیوانە كە دا هاتوو. شیعریکی ئایینیە له پەسنی پیغەمبەری ئیسلامدا و له تەمەنی ۴۴
 سالیی شاعیردا بە بۆنە ی رۆژی له دایكبوونی ئەو وە (جەژنی مەولود) گوتراوە.

^{۱۷۳} چاپی جەعفەر: مەبارەك

^{۱۷۴} چاپی جەعفەر: رۆحیش

^{۱۷۵} چاپی جەعفەر: زیرووحی

^{۱۷۶} چاپی ئەنێسی وشە ی 'ئاوات' خستۆنە ناو دوو كەوانوكە وەك ئەو ی ناسناوی شاعیر بیت. من لام وانیه
 وشە كە لێزەدا بەو واتایە هاتییە هەربۆیەش شێوازی چاپی جەعفەر مەچاوە كرد و نەمخستە ناو كەوانوكە وە.

وېده چې شيعره كه بۇ ئهوه گوتراييت كه له شەوې جهژني مهولوود دا بخويترېتهوه.
ئەو كارە لەگەڵ برۆاى ئايىنى ئاواتدا يەك دەگرېتهوه.

خاليكى ديكەش لەو پەيوەنديدا هەيه دەبىي بگوتريت. بەعادت شيعر و دؤعا و
پارانهوه و پيداھەلگوتن لەو رې و رەسمەدا بە عەرەبىيە، بۇ نمونە شيعرى
"مولای سلم و دائما أبدا

علی حبیبي کخیرالخلق کلهم"

که فەقی و مهلاى كورد له سەر ههواى گۆرانی

"هاتهوه با بيتهوه يارم له حەمامەوه

دەم بە قاقای پیکەنين، دەست بە سەتل و جامەوه"

دەيلين. جا گرنگیى كارى ئەو شيعره كوردییهى ئاوات ئەوهيه فهزای زمانى عەرەبى
ناو دانىشتنه كه دەگۆرپت و دەيكاته كوردى.

شيعرىكى ساكار و بى گرى و گۆله. ئاماژهى بە هەندىك 'موجيزه'ى پيغهمبەر كردوو.
كه بۇ ئيماندارانى موسولمان واهيه جيگهى پهسند بيت و برۆاى پىن بكەن بەلام
لەدەرەوهى ئەو باوەرەدا گەلێك جيگهى گومانن: شەق بوونى مانگ و هاتنى دوو
لەتەكەى بۇ ناو كراسى پيغهمبەر و پاشان لە قۆلى ئەو هاتنە دەر و چوونەوه بۇ ئاسمان
و بوونەوه بە مانگى شەوى چارده، ئەمڕۆ هېچ عەقلێك وەریناگرېت، بە جهزمیەتى
ئايىنى نەبيت.

مهولوودى: رې و رەسميکه له مانگى 'ربيع الاول' ى هەموو ساليكدا هەندىك خەلكى
دەولەمەند و نيوەدەولەمەندى موسولمان بەرپۆهوى دەبن. خەلك بانگ دەكەنە مالى
خۆيان و لەسەر خوانيان دادەنين، لەعەينى كاتدا هەندىك فەقى و مەلا بە دەنگى
خۆش 'مهولوودنامە' دەخويتن، كه شتيكه لە چەشنى ئەم شيعره و لە پەسنى پيغهمبەرى
ئىسلامدايه.

بە دليكى خاوين: ئاماژهيه بەو راستييهى كه دەگوتري كه سيك كه مهولوودى دەكات
دەبى بە رەزامەندى و لە سەر خواستى خۆى بيكات، نەك مەجبور بە كارە كه بكرېت.
خۆشنوودى: شادى و رەزامەندى بۇ ئەنجام بوونى كاريك؛ فارسييه.

دوازدە: نياز رۆژى ۱۲ ى مانگى 'ربيع الاول' كه موسولمانانى سوننە بە رۆژى
لەدايكبوونى پيغهمبەرى دەزانن، بەلام موسولمانانى شيعە رۆژى ۱۷ ى هەمان مانگ بە
رۆژى مهولوود دادەنين.

له ئاسمانپرا: واته ئىشاره يه كى دهستى پىغهمبەر مانگى له ئاسمان له تو كوت كرد و هناية خواره وه.

دهست و برد: خيرا

توند و تولى: چابوكى و نازابى

مؤجزة: معجزه ي عه ره بيه، كورد پتراوه.

پووناكى و تاريكى...: به گويزه ي ئه م فه رده، پووناكى و تاريكى پوژ و شه و به دهست پىغهمبهرى ئىسلامه.

مه له ك: مه لائىكه، فرشته ي ئاسمان به گويزه ي باوه رى ئىسلامى.

په زيرابى: ميوانداريه تى كردن. خواردن و خواردنه وه پيشكه ش به ميوانان كردن؛ فارسىيه.

ميوه ي به هه شت: وابزانم نياز هه نار بيت (به عه ره بى، روممان).

بارى: بارى ته عالا، خودا

هه ي هه ي!...: له فزى شادى و ته حسيني. واته ئه و شه وه هينده گرنگ و پيروزه كه پوژ ده بى بكرى ته قوربانى ئه و.

ته داره ك: لام وايه به كوردى كراوى 'تدارك' ي عه ره بى بيت به واتاى ئاماده يى دروست كردن بو ئه نجامى كاريك.

فه رشى...: فه رشى كه سيك هه لگيران كينايه يه له پىچرانه وه و نه مانى ئه و شته.

سه خا: به خشنده يى

'هه لگيرا' و 'به سرا': ويتاچيت سه روايه كى باش بن بو ئه م فه رده. ئه وه ناته واوييه كى ته كنيكييه و شيعره كه ده كاته نه زم.

زىروح: خاوه ن پوچ، زيندوو. من پوچ و زىروح پى باشر بوون كه له ديوانى چاپى ئه نيسيدا بوون، تا پوچ و زىروحى چاپى جه عفه ر. له راستيدا كه س له ناوچه ي ژيانى ئاواتدا ئه و وشه يه ي به شيوه ي پوچ به يان نه كردوو و ته نيا گو تو ويانه روح / پوچ، به لام له باشوورى كوردستان وه هايه.

موباها ت: شانازى كردن، شانازى به شتيكه وه كردن.

حه سه نات: كو ي كارى خير

ئاوات وه ديهات: به بوچوونى من شاعير ده يه ويت بللى ئاواتى موسولمانان ئه وه بوو پىغهمبهر له دايك بيت، كاتيك كه له دايك بوو، ئاواتيش وه دى هات. ليره دا په يوه نديك

له نيوان ټه ووشه يه و ناسناوى شاعير نايينم و لام وانبيه پيويست بيت وشه كه بخريته
 ناو دوو كه وانوو كه وه، وهك له چاپي ټه نيسيدا خراوه.
 وهك سه گان... ټيماندارانى موسولمان له بهرانبهر پيغهمبهر و ټيمامه كاندا خويان زور
 بچووك ده كه نه وه و هه نديك جار ده بنه سه گي بهر ده رگانه يان. فيلميك له سهر
 يوتيووب هه يه كه زياره تكه راني كه ربه لا به چوار ده ست و پي و له كاتيكد ا وهك
 سه گك ده وه پرن، ده چنه ناو ژووري مه زارگه ي ټيمام حوسه ين.
 لوقمه: پاروو؛ كينا يه له هه موو چه شنه خوارده مه نييه كه.
 خواني يه غما: يه غما بريتيه له شتي به تالان ده ست كه وتوو. 'خوان يغما' بريتيه له
 سفره يه كي خوارده مه ني كه به پي زه حمه ت ده ست كه وتييت.
 پاسه واني: ټه م پاسه واني كردنه له دريژه ي فهردي پيشتر دايه كه ده يگوت "وهك سه گان
 كه وتين له بهر ده رگا كه ت".

به حري عهروزي شيعره كه:

مقارب مثنى ائلم «هجايى»: فعلن فعولن // فعلن فعولن

ساقى نەيە نابى

هەتا كەي عاشقى بېچارە چاۋى ھەر لە دەرگا بى؟
بلىن 'بەشكەم وەدەر بىن رۆژى عاشق'، جا بلىن وابىن؟^{۱۷۷}
بە سارد و گەرمى مەيلى يارى خۆم من رامبوراد عومرى^{۱۷۸}
لە لاي من بايى پوولئىكە، چ سەرما بىن، چ گەرما بىن^{۱۷۹}
بەرامبەر شەمەي رووى دلدارى من، با پىت بلىم چۆنە
كەسى عاشق دەبىن پياوانە وەك پەروانە سووتابىن^{۱۸۰}
ھەژار و دەر بەدەر بۆ كۆيى دلبەر سەر دەبا بىن^{۱۸۱}
بە سەر با بىمە دەر كە وى، تا ھىزى بىن مابى
موھەببا نابى بەزمى عارفان، پىرى موغان فەرمووى
ھەزار عاشق وەخرىن، تاوھ كوو ساقى نەيى نابى
بە نەزم و نەسرى خۆم ھەر رىزى لىن دەگرم ھەتا دەمرم
لە پىرى مەيكەدە، بەشكەم بفرمىن پيالە بىن با بىن^{۱۸۲}
"ئىمامى" مال خراب، چاۋى لە دەستى ساقىيە، تاكوو^{۱۸۳}
بە خۆي و پيالە كەي بىتتە پەنام و مالى ئاوا بىن

گەردىگلان، ۱۳۲۸ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۱ و ۲۲ ى چاۋى ئەنىسى و ۲۳۱ ى چاۋى جەغفەر)

^{۱۷۷} چاۋى ئەنىسى: بلىن؟ چاۋى جەغفەر: بەشكەم

^{۱۷۸} چاۋى ئەنىسى: رامبوراد. (دەبىن ھەلەي تايپ بىت).

^{۱۷۹} چاۋى ئەنىسى: پوولئىكە

^{۱۸۰} چاۋى ئەنىسى و جەغفەر: كەسى؟ چاۋى ئەنىسى: سوتا

^{۱۸۱} چاۋى ئەنىسى: كوئى (دەبىن ھەلەي تايپ بىت)

^{۱۸۲} چاۋى ئەنىسى: پيالە بە با، بىن

^{۱۸۳} چاۋى ئەنىسى: ساقى بە

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'بهزمی عارفان' و ههردوکیان له فهدری پینجهمی غهزه له که (موهه ییا نابج...) وهر گیراون که شابهیتی غهزه له که یه و له هه موو فهدره کانیتر جواتره، به تایهت ئه گهر به شیعریکی عیرفانی بزانی که من وای ده بینم، و ئه وهش بزانی که ساقی بۆ عارفان بریتیه له "واسیتهی فیزی خودایی"، ئه ودهم و اتایه کی بهرتر له میسراعی دووهه م وهرده گرین که ده لێ هه ول و خو ماندوو کردن له پیناو گه یشتن به ئه سل و 'فنا فی الله' بوون کاریکی بیخود و بی سووده و بۆ ئه م گه یشته، پیوسته ساقی (که پیری ده ستگیره) و هه ر ئه ویش واسیتهی هینانی فیزی ئیلاهییه، له ناو مه جلسیدا 'حوزووری هه ییت. هه ر بۆیه شه سالیکانی رپیزی ته ریه ته ده بی هه میشه ده ست به داویتی 'پیر' یان 'مورشید' یك بن. کاتی هه موو ئه وانه ده گرینه بهرچاو، ئه ودهم گرنگایه تی ئه و فهدره تایه ته مان بۆ دهرده که ویت.

ئه م غهزه له ی ئاوات، غهزه لیککی نالیمان وه بیر دیتته وه:

"له وه صلی تو زیاتر خه و فناکم، نهک له هیجرات

به میلی شه مع و په روانه، به لێ عاشق ده بی وایی!"

بلی: چاپی ئه نیسی به شیوهی "بلی" نووسیوه، به لام من لام وایه هه له یه و له گه ل و اتای فهدره که دا نایه ته وه که به گوێره ی ئه و، شاعیر ده پرسیت عاشقی بیچاره ده بی هه تاکه ی چاوی له دهرگا بیت بۆ ئه وه ی یاره که ی بیته ژووره وه و هه میشه ئه و پرسیاره شی له بهردهم دانرابیت که بلی رۆژی عاشق وه دهر که ویت؟ بلی وایی؟

به شکم: به شکم، به لکوو. له چاپی جه عفه ردا وهک به شکم نووسراوه که هی زاراوه ی مه هاباد و ده ورو به ریه تی.

پامبوارد: ژبانم تیپه ر کرد.

بایی پوولیکه: بن نرخه، بایه خی نییه. له باشووری کوردستان ده لێن "بایی پوولیکه" (به پیتی /ل/ نهک /ل/)

که سی: له ههردوو چاپدا وهک که سی نووسراوه به لام من وای نابینم و لام وایه ده بی 'که سی' بیت و بگوتیت: "که سی عاشق ده بی پیاوانه وهک په روانه سووتابن". دیاره جیاوازییه کان که من و به ههردوو باردا هه مان ئاکام وهرده گیریت به لام رسته یهک که ئه م میسراعه ی پچ دروست کراوه له حاله تی 'که سی' دا هه ندیک ده شیویت.

کۆی دلهر: گه ره کی یار، ئه و شوینه ی وا دلهری شاعیری لیه. ئه م ته عبیره له شیعی کلاسیکی فارسیدا سه دان جار بینه اوه.

سەر دەبا پىچ پىچ: با سەرلىق من! بۆچۈنە گەرەكى مالى دلبەرم بىتت بە پىچ. سەر بە پىچ بوون، واتە بە سەر پۇششتن، واتە كارىك بە شەوق و زەوقەوہ بۇى بچى و يىكەيت.

بەسەر بايتمە... ھەمان تەعبىر و ھەمان شىوہ بەيانە.

دەرك وبان: بەر دەرگا و دەوروبەرى مال. واھەيە پىكەوہ ھىنانى ئەو دوو چەمكە لە زمانى كوردىدا نىشانەى ئەوہ بىت كە خانووبەرە و كۆلانى سوننەتى كورد سەربانى تەختى مالەكانى بەيەكەوہ نووساون و بە بەرز و نزمىيەكەوہ گونجاوہ لە سەر سەربانى مالىكەوہ پەيوەندى بە پەنجەرەى مالىكى سەرەوہى خۇى بگىرىت يان لە رىگەى كلاورپۇچنەى سەربانى مۇبەقەوہ قسە لە گەل خەلكى مالەكە بگىرىت (نمونەكەى، 'ھەلاوہ مەلاوہ' قەدىم بوو كە زوربەى كات لە رىگەى داھىشتنى گورىس يان پشتن لە ھەمان كلاورپۇچنەوہ بەرپۇئەدەچوو، نەك لە دەرگای مالەكانەوہ).

وى: ئەو

پىچ پىچ: جىناسىكى ناتەواويان پىچ دروست كراوہ. دواترىش 'پىچ ماپى' ھاتووہ كە ئەوئش ھەر جىناسى ناتەواوہ.

موھەببا: ئامادە

پىرى موغان: رىبەرى كامىلى پۇحانى؛ كەسىكى زانا و خاوەن ئەزمون و رىگا ناس و رىتوئى رىگانەناسان. پىرى موغان لە سۇفيايەتيدا مورشىد و دەستگىرە. لە شىعرى حافزى شىرازىدا "پىرمغان" و "پىردىر" زۆر ھاتووہ.

ساقى: مەيگىر. لە سۇفيايەتيدا ھەمان پىرى دەستگىرە. واتە مورىد (كە لىرەدا 'عاشق'ە)، بە پىچ پىر و مورشىد (كە لىرەدا 'ساقى'يە)، ناتوانىت لە خوا نزيك بىتتەوہ. پىر دەبىچ رىبازى ئەو نزيك بوونەوہى و چۆنىەتى برىنى رىگای پىشان بەدات.

رېزى لىدەگرم: ئەم تەعبىرە لە فەردىكى مەحويدا بەم شىوہى ھاتووہ:

"لەسەرخوچوونە، شەيدابوونە، قورپىوانە، سووتانە

ھەتا مردن، مەحبەت ئىشى زۆرە، رىزى لى دەگرم"

پىرى مەيگەدە: ھەمان پىرى موغانە كە لە سەرەوہتر ئامازەى پىكرا.

پىالەى پىرى مەيگەدە: رىتوئىيەكى پىرى دەستگىر

بەشكەم: بەلكوو

ئيمامى مال خراب: ئيمامى سەرلېشىۋاۋى رېگانەناس چاۋەپى دەستى ساقى (پىرى
دەستگىر) بەلكوو رېتومايى بىكات و پىيى بلىت چى بىكات. ئەگەر ھات و كەرەمىكى
ۋاى لەگەل كىرد، ئەۋا مالى ئاۋا بىت!

بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،

ھىزج مئىن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ده خولیمه وه

هه روا به داخی خونچه وه ده خولیمه وه له باغ^{۱۸۴}
هه رواش، که چی، به داخه وه نه مدی له وی سوراغ^{۱۸۵}
لاله م ده دی له باغ وه کوو ساقی له مه جلیسا
دیت و ده چی به باوه، به دهستی هه بوو نه یاغ
چاوی روابوو نیرگی بی چاره بو گولن^{۱۸۶}
ئیشا دلن که خونچه گولن^{۱۸۷} جهرگی کردبوو داغ^{۱۸۸}
شه بوو و هه لاله، لاله و نه سرین له رۆژ په را^{۱۸۹}
جوان بوون له گولشه نا، هه موو بوو بوون به شه و چراغ
تورا، له باغ و گولشه ن "نیمامی" وه ده رکهوت
رووی کرده چۆل و به ندهن و سارا و شاخ و داغ

گه ردیگلان، ۱۳۲۸ ی هه تاوی

(لاپه ره ۹۰ ی چاپی نه نیسی و ۹۷ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعه ره که له چاپی نه نیسیدا "توران" ه و له فهردی یه که می شیعه ره که وه رگیراوه.
من عینوانی چاپی نه نیسیم پین جوانتره که له فهردی پینجه م وه رگیراوه.

184 زه مانن کرداره کانی ناو شیعه ره که هه مووی رابردوون. تو بلنی شاعیر کرداری 'ده خولیمه وه' شی له رابردوودا
و وه 'ده خولامه وه' نه نووسیبیت و نوسخه هه لگره کان لیان نه کردبیته 'ده خولیمه وه'؟

185 هه ردوو چاپی نه نیسی و جه عفه ر: سوراغ

186 . چاپی نه نیسی و جه عفه ر: گولن

187 . چاپی نه نیسی: خونچه گولن

188 . چاپی نه نیسی: کربوو

189 . چاپی جه عفه ر: لاله وو نه سرین

۲۲۰ / شیعی سالانی ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

با سه‌ریکی فەرده‌کانی ئەم غەزەلە بکەین. شیعەرە که به گوێره‌ی دابه‌ش کردنی باو، غەزەلە و "قەتەه" نییه، غەزەل دەتوانیت پینج فەردیش بیت:

فەردی یه‌که‌م

له‌ فەردی مه‌تله‌عدا شاعیر باسی خۆی و خولانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی به‌ داخ و چه‌سه‌رتی خونچه‌وه‌ ده‌کات و ده‌لێ به‌ داخه‌وه‌ سۆراغی ونبووه‌که‌ی خۆم بۆ هه‌لناگیریت واته‌ نایبینه‌وه‌. شاعیر وشه‌ی 'داخ' ی له‌ دوو واتای جیاوازا هه‌تاوه‌ و به‌م کاره‌، سه‌نه‌ته‌ی ئیهامی لێ دروست کردوون. داخی یه‌که‌م هه‌مان 'داخ' ه‌ به‌ واتای چزان^{۱۹۰} و داخی دووه‌م چه‌سه‌رته‌. سه‌نه‌تیککی دیکه‌ی به‌دیعی له‌م فەرده‌دا موسیقای ده‌روونی ناو پیته‌کان هه‌یه‌ که له‌ سه‌ن وشه‌دا به‌ پیتی /خ/ دروست کراوه: داخ، خونچه‌ و ده‌خولیمه‌وه؛ هه‌روه‌ها دوو وشه‌ی 'باغ' و 'سوراغ' یش باوه‌کوو پیتی /خ/ یان تیدا نییه، به‌لام زرینگانه‌وه‌ی ده‌نگی /غ/ یان له‌ گوێچکه‌ی خوێته‌ردا، له‌ ده‌نگی 'خ/ ده‌چیت و ده‌توانریت وه‌ک ئەو هه‌سایان بۆ بکریت.

ئه‌نیه‌سی و جه‌غه‌ر وشه‌ی 'سوراغ' ی فارسیان له‌ شیوه‌ کوردیه‌که‌یدا هه‌تاوه‌ و به‌ واوی مه‌عدووله‌ نووسبوونه‌ که بۆته 'سوراغ'. ئەم کاره‌ له‌ باری واتاوه‌ باشه، به‌لام شیعەرە که تووشی له‌نگی ده‌کات و من خۆی لێ ده‌پاریزم. به‌ ئەگه‌ری زۆر لام وایه‌ شاعیر خۆی له‌ بیجمی 'سوراغ' ی فارسیدا هه‌تاویه‌تی.

وی: ئەو

شاعیر به‌ داخ و چه‌سه‌رته‌وه‌ ده‌لێ گه‌رچی به‌ باغدا گه‌راوم و خولومه‌ته‌وه‌ به‌لام نه‌متوانیوه‌ سۆراغی ئەو بکهم. ئەو، دلداره‌که‌ی شاعیره‌ و ده‌کرێ حه‌قیقی یان مه‌جازی بیت. له‌ سالی گوترانی شیعەرە که‌دا ئیمامی ٤٨ سالان بووه.

فەردی دووه‌م

شوبه‌اندنی لاله‌ به‌ جامی شه‌راب دیارده‌یه‌کی تازه‌ نییه‌ و له‌ شیعری کوردی و فارسیدا زۆرجار بینه‌راوه‌. به‌لام کردنی هه‌ر ئەو جامه‌ به‌ ساقی و به‌ تابه‌ت هاتن و چوونی به‌ دەم باوه، گه‌لێک تازه‌یه‌. له‌و هات وچۆیه‌دا ساقی ئەیاغ دیتنی و ده‌یداته‌ ده‌ست مه‌ینۆشه‌کان. خواردنه‌وه‌ی ئەیاغ یان 'دورد' که‌ خه‌ته‌ی شه‌رابه‌، له‌ عیرفاندا به‌ واتای ئیخلاص و له‌خۆبووردوویه‌؛ که‌سی خۆ خۆشه‌ویست که‌ هه‌موو شتیکی چاکی بۆ خۆی بویت، 'دوردی که‌ش' واته‌ خه‌ته‌ خۆر ناییت و لێناگه‌رپیت هاوڕیکانی شه‌رابی

^{۱۹۰}. داغ، چزان به‌ ئاسنی سووره‌وه‌ بوو (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌).

ساف بخۆنه وه و خلتەكەى بدريت بهو! ئاوات باوه كوو شهراپخۆر نه بوو، بهلام له ژيانى كۆمهلايه تيدا 'دوردي كەش' و لهخۆبووردوو بوو و خۆى وهپيش خەلك نه ده دا. ئەياغ لێره دا پاشماوه و خلتەيه، و دياره دەبى خلتەى شهراپ بيت له بهر ئەوهى شاعير پيشتر له ساقى و لاله [لى وهك جام] دواوه و جامى دەستى ساقيش چ نيه جگه له جامى مهى.

فەردى سېهەم

سيفه تى پروان و شين بوون بۆ چاو، كاتيك و اتا پهيدا ده كات كه چاوى گولى نيرگس بيت. چاوى پروابوو واته چاوه پروان بوو.

فەردە كە لەبەر دوو هۆكار هەندىك نامۆ دەنووتت:

يه كه م، ئەوهى ئايا پرووى قسهى شاعير له كنيه و بهر كاري رسته كه كنيه؟ چاوى نيرگس بۆ كى پروابوو؟ بۆ گوليك؟ خۆ نيرگس خۆى گوله؛ گول بۆچى چاوه پروانى گوليكه؟ گول عاشقى گوله؟ ئەوه له نەرىتى ئەدەبى كوردیدا هەندىك بىنگانه دەنووتت. ئەوهى چاوه پروانى گول بيت، به عادهت بولبوله نەك گوليكى ديكه! تۆ بلى له ئەسلدا له جياتى نيرگسى بىچاره، بولبولى بىچاره نه بووتت؟ ئەگەر وايت، ئەو دەم چى له چاوى يار بكهين كه به گويزه نەرىتى ئەدەبمان، به نيرگس دەشوبهتت؟ چاره سەرى ئەو گرافته هاسان نانوتت.

دوو هەم هۆكار، سېغه رېزمانيه كهى 'گولى' و 'گولئ' يه، واته ئەوهى وا له عەرهيدا پيان ده گوتت مەعريفه و نه كهره و له كوردیدا ناسراو و نه ناسراويان پندهلن. گولى (گول + ى) به واتاى گولى ئەو، مەعريفه يه و گوليكى ديارى كراوه له كاتيكدا گولئ (گول + ئ) واته گوليك، نه كهره يه و ده توانى هەموو گوليك بيت. به بۆچوونى من له نووسىنى ئەو دوو وشه يه دا ئەنسى وجه عفر ههله يان كرووه. شاعير ويستويه تى بلى نيرگسى بىچاره چاوه پروانى گوليك بوو و كاتى ئەو خونچه گوله تايه ته نه كرايه وه، جهرگى داغ بوو. بهم پييه، گولى يه كه م خونچه گوليكى تايه ته كه بكهري رسته كه (نيرگس يان بولبول)، چاوه پروانى كرانه وه يه تى و دەبى وهك "گولئ" بنووسريت. كاتيكيش كه خونچه گوله كه ناكريتته وه، ئەويندار (نيرگس يان بولبول) دلئ ديشيت و جهرگى داغ ده بيت. به كورتى، من پيموايه شيعره كه بهم شيوه يه بنووسريتته وه باشتره:

چاوى پروابوو نيرگسى بىچاره بۆ گولئ

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ^{۱۹۱}

دوور نيهه بير له وهش بكرېته وه كه گولى يه كه م وهك 'گوللى' (به دوو /واو/) بنووسرېت و بگوتريت نيرگسى بيچاره چاوه پروانى به گول بوون واته پشكووتن بوو به لام كاتې كه خونچه نه كرايه وه و نه بوو به گول، ئيتر دلى هاته ئيش.

مهسه له ي دواترى ئهم فهرده، كردارى 'كردبوو' (ى چاپى جه عفه ر)، كه له گه ل 'كربوو' (ى چاپى ئه نيسى) سوو كه جياوازيه كى هه يه. ده كرى پيمان وايت پيتى /د/ ى رسته كه له چاپى ئه نيسيدا كه وتوو و به هه له يه كى چاپى، نه نووسراوه. به لام ده شكرى بلين ئه وه چه شنايه تيه كى ديكه ي كرداره كه يه و واهه يه هه نديك خه لكى ناوچه ئه و پيتى داله قووت بدن و نه يلين. له لايه كى ديكه شه وه شاعيران به گشتى وهك نووسه رى ئاسايى نانووسن و ده توانن وشه و رسته تيك بدن و بيشويتن و بيگورن. شيعر وهك قسه ي ئاسايى نيهه. شاعيرانى گه وراهى هه موو زمانيك وشه و رسته يان وهك هه وير به دهسته وه گرتوو و شيتلاويانه و به گوپره ي پيوست ئه ملا وئه ولايان پيكردوو، به لام كاره كه يان زانا يانه و ماموستا يانه به رپوه بردوو وهك به سه رچلى. ئه گه ر ئاوات به ئيراده و خواستى خو ي ئهم كاره ي كردپيت، باشتره ده ست له كارى وه رنه ده ين و وهك خو ي بينووسينه وه.

ئو كيشه يه به هه رلايه كدا بخريت، ديسان زه مانى كردارى 'ئيشا' له گه ل كرداره كه ي دواى خو ي ('كردبوو' يان 'كربوو') يهك ناگرېته وه و جوانترى ده نواند ئه گه ر هه ردو كيان له زه مانى ئيستايان هه ردو كيان له رابردوودا بنووسرايه ن، به لام ئه وهش كارى خو پته ر نيهه و ده بى ليگه رپين و كاره كه بو شاعير به جى به يلين.

^{۱۹۱} ئه گه ر شيعره كه به م شپوه يه ي چاپى ئه نيسى بنووسينه وه:

چاوى روابوو نيرگسى بى چاره بو گوللى

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ

ئه ودهم نيرگسى بيچاره چاوه پروانى گوله كه ي خو پته ي ئه ي چون ده بى گولن، واته گوليكى ديكه جهرگى داغ بكات؟ عاشق ئه گه ر چاوى و بيرى و هه ستى لاي كه سيكى ديكه، جگه له گراويه كه ي بيت، عاشق نيه و

راست ناكات. ئه گه ريش به شپوه ي چاپى جه عفه رى بنووسينه وه:

چاوى روابوو نيرگسى بى چاره بو گوللى

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ

ئه ودهم كيشه كه ي پيشوو چاره سه ر ده بيت به لام هيشتا نازانريت بو جى خونچه گوله كه ي جهرگى داغ كردوو.

فەردى چوارەم

لە فەردى يەكەمدا شاعىر دەلىج بە ناو باغدا خولامەتەو. لىزەشدا دەلىج گەپان و خولانەووەكەم لە كاتى شەودا بوو و بە شویتىدا ناوى رۆژپەپىش دەبات واتە دەبىج هەر لە سەرەتای شەووە دەستى بە گەپان كەردىت؛ ئىنجا ناوى سى گول دەهیتىت و دەلىج لەبەر جوانى و پازاوەبى وەك شەوچرا دەچوون. شەوچرا، چرای كاتى شەووە و شاعىر لەبەر مەسەلەى سەروا شىوازە فارسىيەكەى (شەوچراغ) ى نووسىو. گولشەن: گولستان و باغ.

فەردى پىنجەم

شاعىر لەپەر، هەواىلىكى سەیرمان دەداتى بى ئەووى هۆكارەكەيمان بۆ روون بکاتەو: 'ئىمامى' تورا! بىنگومان دەبىج ئەو تۆرانە لەپەيوەندى فەردى يەكەمدا روويداىت. لەويدا شاعىر بە باغدا دەخولیتەووە بەلام ناتوانىت سۇراغىك لە 'وى' بەچا و بکات؛ ئەگەر واىت، ئىتر تۆرانەكە زۆرىش سەمەرە و چاوەروان نەكراو نابىج، كاتى دلدەر لە مال نەبىت، مال چۆلە و كەلەوايەك زياتر نىبە؛ خۆ ئەگەر يار لە باغىش نەبىت، هەموو گولەكان بۆ عاشقى هەزار دەبنە درك و ناتوانىت چىژ لە جوانيان وەربگرىت، ئىتر بە جىي دەهیتىت و وەك ئىمامى روو لە چۆل و بەندەنان دەكات.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

هات بهار

هات بهار، هینای به بار تووی گول و موشکی خه تا
سهوز و سوور بوو خوار و ژووری چیمه ن و دهشت و چیا^{۱۹۲}
دوورزهی ههوری بهار و رنوه بهفری بهندهنی
لیک بهرانبه ر بوون وه کوو لهشکر، له عهرزی تا سهما
دای به سهر بهفرا شه بهیخون، بوو به ئاردی نیو دروو
داینهواند پشتی کلله، رایرفاند مهئمووری با^{۱۹۳}
ههر ههرهس بوو، لهشکری زستان له ترسان ههلوهی
دیاره قه لغانی سههول بوو، دوی ئه ویش پشتی شکا
تاوولی سهوزی له جینی بهفری سپی ههلدا بههار^{۱۹۴}
چوونه پیشوازی گرووهی سویتسه و ههلز و کهما^{۱۹۵}
چه هچه ههی بولبول وه کوو موزیکه بو سانی گولان^{۱۹۶}
فیه فیتی شوانه سووتی ئه فسهری تیپ و سوپا^{۱۹۷}
له م سوپا و تیپ و قشونهی شای بههار هیناویه،^{۱۹۸}
شوقی رور نوور ئه فکه نه جار جار له ناو ههور و ههلا

^{۱۹۲} . ههردوو چاپه که وهك: "خوار و ژوور و چیمه ن و دهشت و چیا" هیناویانه بهلام من وا ههست ده کهم له ئهسلدا به شیوهی سهروهه بوویت واته یائی ئیزافه بوویت نهك واوی عهتف، له بهر ئهوهی خوار و ژوور له گهله چیمه ن و دهشت و چیا دا هاو جنس و هاو ناوه رۆك نین و جیناس یان مراعات الظیریان یین دروست نابیت، گهرچی ناتوانم زور له بوچوونه کهی خویشم دلنیا بم.

^{۱۹۳} . چاپی ئه نیسی: رای رفاند

^{۱۹۴} . چاپی ئه نیسی: تاوولی

^{۱۹۵} . چاپی ئه نیسی: گرۆهی

^{۱۹۶} . چاپی ئه نیسی: موزیکه

^{۱۹۷} . چاپی جه عفه ر: شوانه، سووتی

^{۱۹۸} . چاپی ئه نیسی: هیناویه

سوئسن و شەوبۆ و نیرگس، شەشپەر و گۆل ئاتەشی
 پاکی پشکووتن، بووہ دونیا بە یەك حەشر و حەلا
 بولبولە زاوا و گۆل وەك بووك و دل ھەر وەك دەلال
 دئ و دەچئ بۆیان بە خۆرای، بە بی ماف و بەھا
 كوركە كورکی تەیرە دئ شەو، یا نە سۆزی سینەمە؟^{۱۹۹}
 ئەم ھەرا و بەزمە، بەھارە یا نە پەردە ی سینەما؟^{۲۰۰}
 وا رەقیبیش دەریەری، جووتە ی لە با دا، تابلین
 ئە ی لەبەر ئەم خۆشییە، حەتتا کەریش ترسی نەما!
 حەقیەتی ئەو گویدرێژە ھەلپەرپیت و دەریەرئ
 ھەر لە ئینسان تا جەنابی کەر، یەکن برسی نەما^{۲۰۱}
 ھەرکەسی خاوەن دل و گۆل بوو، ئەوا چوو بۆ گەران
 کەس نەما پیر و جەوان، چاک و خراب، شیخ و مەلا
 ئە ی سەبا! خۆتۆ، دەلین، پەیکیکی توند و خۆشپەوی
 ھەستە پیاوانە برۆ لای یاری بی میھر و وەفا^{۲۰۲}
 پئی بلن ھەستی لەخەو، خونچە ھەموو پشکووتووہ^{۲۰۳}
 بیتە دەر تا سەر لەبەر خۆی نئ وە کوو چاوی حەیا
 بولبول و دل بۆ گولان، ئەو ھەلفری، ئەم دەریەری
 ھەلفرینە، دەریەرینە، پیکەننە، 'کامیلا'!

گەردیگان، ۱۳۲۹ ی ھەتاوی

(لاپەرە ۱۴۷ و ۱۴۸ ی چاپی ئەنسی ۶۱ و ۶۲ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنسیدا "بەھاری گۆل" ە و لە بەشی چامەکان (قەسیدەکان)
 دا ھا تووہ.

^{۱۹۹} . چاپی ئەنسی بە بی نیشانە ی پرسیار تۆماری کردووہ.

^{۲۰۰} . چاپی ئەنسی بە بی نیشانە ی پرسیار تۆماری کردووہ.

^{۲۰۱} . ھەردوو چاپە کە وەك 'برسی نەما' یان تۆمار کردووہ کە دیارە ھەلە نیہ.

من دلنیا نیم نایا 'یەکن' یە یان 'یەکی'؟! چاپەکان 'یەکن' یان نووسیوہ

^{۲۰۲} . چاپی ئەنسی: میھر

^{۲۰۳} . چاپی ئەنسی: ھەمو

به‌هاریه‌یه‌کی رازاوه و جوان و پر له صناعاتی شیعریه.
 سالی گوترانی شیعره که له دوو لایه‌نه‌وه جینگه‌ی سه‌رنجه:
 یه‌که‌م، له‌باری سروشته‌وه. ئەو شیعره له ۱۳۲۹ (۱۹۵۰ ی زاینی) واته سالیئک دواي
 سه‌رماو سوئل و به‌سته‌له‌کی سالی ۱۳۲۸ ی ناوچه‌که گوتراوه و ویده‌چیت خه‌لک و
 سروشت ئەو ساله به‌هاریکی خویشیان بوویت. ۲۰۴
 دووه‌م، سالانی نیوان ۱۳۲۷ تا ۱۳۳۲ سالانیکی نیمچه نازادیی سیاسی بوو له ئیران،
 که به کۆدیتای ئەمپریالیستی ۲۸ ی گه‌لاوێژی ۱۳۳۲ کۆتایی پتهات. شاعیر وه‌ک
 که‌سایه‌تیه‌کی سیاسی ده‌بی له‌و سالانه‌دا گه‌لێک خو‌شحال بوویت و ئەو شادی و
 بزه‌ی سه‌رلێوه‌ی شاعیر له شیعره‌که‌دا هه‌ست ینده‌کریت باوه‌کوو راسته‌وخۆ
 ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئەو بارودۆخه تیدا نه‌ییت.

هه‌ندیک سه‌رنج و شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌که:
 فه‌ردی یه‌که‌م: 'به‌هار' و 'به‌بار' جیناسی ناقیسن. سه‌وز و سوور له‌گه‌ل خوار و ژوور
 هه‌روه‌ها له‌گه‌ل چیمه‌ن و ده‌شت و چادا لف و نشر دروست ده‌که‌ن (به‌مه‌رجیک
 ده‌شت و چیا به‌یه‌ک دیارده‌ چاو لێکریئن). به‌هه‌مان شێوه، فه‌رده‌کانی دیکه‌ش
 هونه‌ری به‌دیعی جوانیان تیدا ده‌بیزیت که‌ واهه‌یه‌ پیوست نه‌کات یه‌که‌ یه‌که‌
 هه‌موویان ده‌ست نیشان بکه‌م به‌لام با ئاماژه‌یه‌کم به‌ فه‌ردی سێزده‌هه‌م کردبیت که
 سه‌نعه‌ته شیعریه‌که‌ واهه‌یه‌ واتایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و بیروباوه‌ریشی له‌خۆیدا شاردیته‌وه:
 به‌گۆیره‌ی فه‌رده‌که‌، هه‌موان چوون بۆ سه‌یران و گه‌ران له‌ ده‌شت و چیا و هه‌ر له
 پیر و جه‌وانه‌وه‌ تا چاک و خراپ و و شیخ و مه‌لا، که‌س له‌مالدا نه‌ماوه. ئیستا ئە‌گه‌ر
 پیر و جه‌وان، وه‌ک دوو دیارده‌ی جیاواز و دوو جه‌مسه‌ری ژبانی مرۆف، سه‌نعه‌تی
 تضاد یان مطابقه‌یان تیدا بگه‌یژته‌ به‌رچاو، چاک و خراپیش به‌هه‌مان شێوه دوو

۲۰۴. شازده سال پيشتر، سه‌رما و سوئلی سالی ۱۳۱۲ی هه‌تاویش له‌هه‌مان جوغرافیای موکریاندا، بووه‌ هه‌وتی
 شیعریکی به‌رزی نهم سه‌یولقوزاتی قازی، که له بیجمی نامه‌یه‌کی شیعری بۆ عه‌زیزئاغای عه‌باسی
 هۆندوووه‌ته‌وه:

"عه‌زیز! ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌تنام...

زستانی ئە‌وسال دیاره‌ پینج مانگه

مه‌ر و کا و گیا و جو، برآ له‌ دانگه‌..."

سه‌یف له‌ درێژه‌دا بابه‌ته‌که‌ له سه‌رما و سوئلی زستانه‌وه‌ ده‌باته سه‌ر کیشه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وايه‌تی:

"حه‌یفه‌ میله‌ته‌ی شه‌ش هه‌زار سال بێ

نوکه‌ری مالان، پرووت و ره‌جال بێ!..."

دياردهى دژ به يەك بن، كە هەن. دەمىنئەوه شىخ و مەلا: ئايا ئاوات ويستويه تى لەو دوو كەسە يان ئەو دوو چەمكە كۆمەلايەتتە دوو ناتەبا دروست بكات و شىخ بەرانبەر بە مەلا دابىت؟ ئەگەر وايت، دەبى شاعىر كىشەى كۆنى شەرىعەت و تەرىقەتى زىندوو كرديتەوه و شىخ و مەلاى وهك نوئەرى ئەو دوو چەمكە فەلسەفى - كەلامىيە لە بەرانبەر يە كدا دانايىت. سەمەرە ئەوه يە كامىل شا خۆى، هەم مەلا و هەم لە بنەمالەى شىخان بوو و گەرچى ناوى شىخى بە سەرەوه نەبوو بەلام سيفەتى 'شا' بە شوپىن ناوه كە يەوه - كە گەلنك مورىدى خانەقاي زەنبىل و خەلكانى دىكەش بەو ناوه بانگيان دە كرد، نىشانە يە كە بۆ يەيوەندىي ئەو لە گەل شىخايەتى و تەرىقەت، ئەوه پارادۆكسىكى بە پراولت سەيرە بەلام بۆ كەسكى خاوەن بىرى سياسى وهك ئاوات، دە كرئ لادان و پشت كردنە ئەو دۆگمانە كارىكى نە گونجاو نەبوويت.

ماناى وشە كان: ٢٠٥

دوور - زەن، واتە تەفەنگى دوورزەن. شوبهاندى هەورى بەهار و گرمەى هەوره بە تەقى تەفەنگ.

پنوو، كەويه بەفر، كليلە ٢٠٦، بە فارسى 'بەهمەن'!

بەندەن، چيا، كيو، كەژ

شەبە يخوون، هيرشى شەوانەى سوپايەك بۆ سەر سوپاى بەرانبەرى؛ وشە يە كى فارسىيە.

ئاردى نيو دروو، شتىكى بلاوه بووى لە گردو كۆ نەهاتوو.

كليلە، پنوو

پارفاندن، هەلگرتن و لە گەل خۆ بردن. نياز تەواندەوه و نەهيشتى پنوو بە هيزى با. هەرەس، ليرەدا واتاى پنوو دەدات. شاعىر بە بۆچوونى من دەيهوئ بليت كە هەر ئەوهندەى پنوو هەرەسى هيتا و كەوت، لەشكرى زستانيش لە ترسان هەلۆهەرى و بلاوهى كرد؛ قەلخان واتە كەرەسەى خۆپاراستنى ئەو لەشكرى زستانەش چى بوو؟ شاعىر دەلئى ديارە سەهۆل بوو، كە ئەويش دويتتەكە [بەهۆى هەواى خۆشەوه] پشتى شكا و كەوت.

٢٠٥. لە هەركوئ پيوست بوويت كەلكم لە هەنبانە بۆرينەى مامۇستا هەزار و فرەنگ فارسى - كردى دانشگاه

كردستان بە سەرپرستى كاك ماجد مردوخ روحانى وه رگرتوو.

٢٠٦. لە هەنبانە بۆرينەدا وهك 'كليلە' تۆمار كراوه. كليلە واتاى رەق بوونى دەميشى هەيه.

قه‌لخان. قه‌لغان، مه‌تال، سپهر.

تاوُل، رِه‌شمال

سوئسنه، سوئسن، گولئىكى بۇن خۇشه

هه‌لُر، گيايه‌كى تيره‌ى كه‌مايه بۇ دهرمان ده‌شى و بۇ چىشت خۇشه، يۇنجه.

كه‌ما، گيايه‌كى به‌رزى كه‌لادهرزىيه. كارگى كه‌ما له هه‌موو كارگى باشته.

چه‌هچه‌هه، وشه‌يه‌كى فارسىيه، به واتاى ده‌نگى خۇشى بالنده

سان، رانانى له‌شكر

سان دىتنى گولان، شاعير لئره‌دا ريزى گولانى چىاي له‌بيچمى ريزى سوپادا بينويه كه

ئاماده‌يه بۇ ئه‌وه‌ى سانى لئ بىنيريت واته هه‌موويان پئىك و پئىك و جوان وه‌ستاون و

بولبول موزىكى مارشيان بۇ ده‌ژهنيت. شوانى به‌ر مه‌ر و گارائىش كه چۆته ناو ئه‌و

جوانى و رازاوه‌يه‌ى گول و بولبولانه‌وه، وه‌ك ئه‌فسه‌ريكى ئه‌و سوپايه‌يه، كه 'سان' له

گولان ده‌بييت و [به شمشاله‌كه‌ى خۇى] سووتيان بۇ لئده‌دات.

سوپا و تىپ و قشوون، سئ وشه‌ى هاوواتان (مراعات النظر). شاعير ده‌نگى هه‌ور و

چه‌هچه‌هه‌ى بولبول و ريزى گولانى پئىكه‌وه له بيچمى سوپايه‌كه‌دا بينويه كه به‌هار

هئناويه‌ته سه‌ر ئه‌و ده‌شت و چىايه و هه‌وره‌ترىشقه‌ى به 'نورافكن' (منوره‌)داناوه كه

جاروباره له ناو ئه‌و هه‌ور وه‌لايه‌ى به‌هاردا لئده‌دات و گۆرپه‌پانى شه‌ره‌كه رۆشن

ده‌كات. 'سوپا هئنانه سه‌ر'، كاره‌ساتئىكه به دريژاي مئژوو گه‌لئىك جار به‌سه‌ر كورد

هاتووه، جا له لايه‌ن سوپاي رۆمى و توركه‌وه بووييت يان ئيرانى يان عه‌ره‌ب! ده‌بئ

شاعير هئرشى سوپاي ئيران بۇ سه‌ر موكرىانى دواى هه‌ره‌سى كۆمارى كوردستانى به

چاو دىتئيت كه به‌و شئوه وه‌ستاينه‌يه سوپاي به‌هاريان پئ ده‌شوبه‌ئيت.

گول ئاته‌شى، گوله‌باغى رهنك سوورى تۆخ و تاريك.

حه‌شر و حه‌لا، به حىسابى قامووس، هه‌را وزه‌نا و چه‌قه و گۆرپه‌يه؛ به‌لام لئره‌دا نابئ

واتاى ده‌نگ و سه‌دا له فه‌رده‌كه وه‌ربگيريت به‌لكوو نيازى شاعير زۆرى و ئالۆزى و

تئكه‌ل پئكه‌لى رهنك رواله‌ت و بۆنه.

بولبوله زاوا و...، شوبه‌اندئىكى جوانه و من له شوئتى دئكه نه‌مدئتووه بلئىن دلى شاعير

ده‌لالئ بئ ماف و به‌هاى پئكه‌ئنانى زاوا و بووكئىك بيت كه لئره‌دا بولبول و گولن.

كوركه‌كورك، ورده ده‌نگ، لئره‌دا جريوه‌ى بالنده‌يه.

سینه مه و سینه ما. شاعیر بهم دوو وشه یه جیناسی نا قیسی دروست کردوو که گهلنک جوانه.

وا ره قییش دهره پری... شاعیر دهلی هموو عالم رژاونه ته دهری، تهنانهت ره قییش عیشقی نهویش، که به کهری ده شو بهینتی! [لهو هه لاهه لایه ی به هار] نه ترساوه و هاتوته دهری و لهوئی جووته له با ده دات! 'جووته له بادان' بریتیه له کاری دوور له عهقل و بیهوده کردن، که لیره دا ره قییش شاعیر ده یکات. ترسیش سیفه تیکه بو گویدریتز که به هموو شویتیکدا ناروات و خاوه نه که ی به زهبری نه قیزه بهو شوینانه یدا ده بات که نهو به جیکه ی مه ترسی ده زانیت و نایه وئی بیانچیتتی.^{۲۰۷}

هه لپه ریت و دهره پری، 'هه لپه ر داپه ر' له قسه کردنی ئاسایی همومماندا هه یه، به لام هه لپه رین و دهره پری تازیه و شاعیر بو کاری که رانه ی گویدریتز دروستی کردوو، گهلنکیش پرواتا و له شویتی خویدا یه.

جه نابی کهر، ته وسه و مه لوتکه یه که شاعیر به ره قییش خویدا ده دات. خاوه ن دل و گول، ته عییری 'خاوه ن دل' شتیکی ئاساییه. به لام خاوه ن گول چییه؟ به بوچوونی من ئاماژه یه که به عاشق و نهو که سه ی وا دلداری هه یه. کهس نه ما... پروانه سه ره وه تر.

سه با، بای سه با له شعیری کوردی و فارسیدا بایه کی خو شپه وه، که وه ک پوسته ی نه مرؤ، په یامی نهویندار بو گراوییه که ی ده بات.

پیاوانه برؤ، توند و خیرا و ئازایانه برؤ. له سه رده می ئیمه دا چیر که لک له سیفه تیک وهرناگیریت که یه ک ژیتدهر به سه ره نهوی دیکه دا زال بکات، یان گرنگی زیاتر لهوی دیکه ی پیندات. له جیاتی پیاوانه ده کرا بگوتری ئازایانه برؤ.

ههستی له خه و خونچه هموو پشکووتوو، شو بهانندیکی گهلنک جوانه. به یاری بی میهر و وه فا بلن ئیستا که هه موو خونچه یه ک پشکووتوون، نه ی بوچی [خونچه ی] چاوی نهو هیشتا هه ره له خه و دایه و هه لئاستی؟^{۲۰۸}

^{۲۰۷} . گهرچی ههستی نهو بو ناسینی مه ترسی سه ر پیک، هه ندنک جار له هی خاوه نه که ی راست و دروستره! با لیره دا نه وه ش بلیم نه قیزه لیدانی گویدریتز یا هه ر بوونه وهریکی دیکه چه نده دلره قانه و دوور له ئینساف و مرؤفا به تیه؛ سه دبریا نهو ره سه م گلاوه له ناو کورددا نه ما به ت.

^{۲۰۸} . دباره نهوه ههستیکی شاعیرانه یه دنا ژنی هه ژاری کورد به کچ و ژنه وه به یانی زووتر له پیاوانیش له خه و هه لدهستن و ده چنه بهر نه رک و کاری رؤژانه! دلداری شاعیریش هه ره یه که له وان بووه.

بیتهدەر با....، بۆ تیگه‌یشتن له واتای ئەم فەردە، دەبی بزانییت 'سەر له‌بەر خۆی نین'
واتای چیه؟ من لام وایه بریتی بیت له سەرداخستن و بەرز نەکردنەوهی سەر وهك
كچىكى به شهرم و حەيای كۆمه‌لگای نەریتی، كه له دەرەوهی مأل سەر دادەخات و
له‌بەر حەیا به‌خۆی سەری بەرز ناكاته‌وه.

چاوی حەیا، چاوی شەرمیونی و حەیا به‌خۆی
بولبول و گۆل بۆ دلان، شاعیر له نینوان بولبول و هەلفرین له لایهك و دل و دەرپەزین
له لایه‌كیتردا له‌ف و نەشرىكى موه‌رەتتەبی دروست كردوو. دەرپەزین ئیهامىكى
تیدایه واتە دوو ئیماژى دوور و نزىكى هەیه. واتای نزىكى ئەوهیه دلی له مأل
دەردەپەزیت و دەچیتە سەیرانی دەشت و دەر؛ به‌لام واتا دووره‌كه‌ی ئەوهیه له‌بەر
خۆشیی، دلی له شوینی خۆیدا نامىتیت و له‌بەر یهك دەچیت و نامىتیت. بیدل بوون،
عاشق بوونه.

هەلفرینه، دەرپەزینه، پىكه‌نینه: دیاره هەلفرین بۆ بولبوله، دەرپەزین بۆ دلە و ئەوی
دەمىتتەوه پىكه‌نینه كه ئەویش بۆ گۆله، پىكه‌نینی گۆل به واتای كرانەوه‌ی خونچه
دیت.

كامیلا! ئەى كامیل! ئەى شاعیری شیعره‌كه!

به‌حرى عەرووزی شیعره‌كه، رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

سات وسه ودا

عاشقى پرووى دلبهرى بىگهردى وهك مينايه دل
داى لهدهس ههرچى كه بووى بهو سات و بهم سهودايه دل
عهقل و فكر و بيروپاي تىكرا لهقيس چوو ئهوكه رپهت
ماوه ئه و بىچاره، ئه و ديوانه، بى سهرمايه دل
وا مهزانه پارچه گوشتيكى رپهشى بى كارويه
زور بهشان و شهو كهت و جوان و سهروسيمايه دل

دىي جهميان، ۱۳۲۹ ى ههتاوى
(لاپه رپه ۱۰۵ له ههردوو چاپى ئه نىسى و جه عفه ردا)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نىسىدا 'پارچه گوشتى دل' ه. قه تعه يه كى سى فهردىي ئاواته
له ههمان باسى په يوه ندى خوى و دلدا، كه له چهنده ها شيعرى ديكه شدا ئه و
پروبو پروبو ونه وه يه ده بينرپت. ئاوات له ههموو ئه و شيعرانه دا دلى خوى وهك مه ليكى
بازره بوو ده ناسينيت كه له ميژه به جىي هيشتووه و ئورپى لى ناداته وه. له ههموو ئه و
شيعرانه دا دلى شاعير سيههم كه سىكى جيا له خويه تى كه زورجاران بهرگوى
قسه كانيه تى و ههنديك جاريش له گه ليدا ده كه ويته گوفت و گزوه.

ليره دا دلى شاعير له ده ست چوو ههچ، بهلكوو عهقل و فيكر و بير و رابيشى بو نه ماوه
و دل (وا ته خودى شاعير) بوته بوونه وه ريكي ديوانه و بيچاره و بى سهرمايه. بهلام
له گه ل ئه وه شدا رپز له خواستى دلى خوى ده گريپت و به خويته ر ده لپت دلم پارچه
گوشتيكى رپهشى بيكاره نيه بهلكوو زوريش به شان و شهو كه ته.

باوه كوو دل، به گويزه ي نهرى تى ئه ده بى، دالده ي عيشق و شوپتى په يوه نديگر تى
راسته و خوى سوڤيان له گه ل خودايه و ده كرئ ئاوات له ههمان واتادا بينيى تى، بهلام
ليره دا من وهك هيلانه ي ئه ويى تىكى زه وينيشى ده بينم و باوه كوو شاعير له سالى

هۆندنه‌وه‌ی شیعره‌که‌دا ۴۷ سالان بووه به‌لام دوور نییه له ئه‌وینیکی بئ گری و گۆلی به قه‌ولی سۆفیان، مه‌جازی دوا‌بیت نه‌ک ئه‌و ئه‌وینه‌ی وا ئه‌وان به حه‌قیقی داده‌نیز و تاییه‌ته به عیشقی خودا.

بابه‌ت، واته ناوه‌رۆکی شیعره‌که هه‌ندیک ناته‌واو دیته پئش چاو و هه‌ست ده‌کریت شاعیر قسه‌ی زیاتری پئ بووه بی‌کات به‌لام نه‌یکردوو و هه‌ر ئه‌وه‌ش گومان‌ی ناته‌واو بوونی شیعره‌که لای خوینته‌ر دروست ده‌کات. به‌لام هه‌ردوو چاپی دیوانه‌که هه‌ر ئه‌و سه‌ فه‌رده‌یان تۆمار کردوو و من به ناچاری ده‌بئ وه‌ک 'قه‌تعه' سه‌یری بکه‌م نه‌ک غه‌زله‌.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که:

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

وه عز و تهلقين

من و دل عاشقى هه زه رق و بهرقين
به پيريش گويم نه دايه وه عز و تهلقين
مه كه تو باسى توبه، واعيزى پير!
من و دل خو له ترسى تو ده توقين!
من و يار هين به سه رگه رمى ژياوين^{۲۰۹}
له خوشى به كترى پر شوق و زه وقين
شو كور زستانى ئەمسال وهك به هار بوو^{۲۱۰}
هه موو كانياوه كانى كينوى توقين
به كويزى دوژمنم، رى ويان كراوه
هه موو جى ژوانه كان هه ر مان و باقين
كه رق ئەستووره، مارزباب، ره قيم
بلا هه لماسى وهك ماسى له به ر قين
"ئيمامى!" ئەو كه رهت ئەو دهسته شيعره ت،
له سه ر وه زن و له سه ر شيوهى 'عيراقى' ن

گهردىگلان، ۱۳۲۹ى هه تاوى

(لاپه ره ۶۵ و ۶۶ ى چاپى ئەنيسى و ۱۶۴ ى چاپى جه عفه ر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا 'من و دل' ه كه وهك ئەوى چاپى جه عفه ر له
فهردى به كه مى شيعره كه وه رگيراوه. وينده چيت عينوانى 'من و دل' گه ليك زياتر

^{۲۰۹} چاپى ئەنيسى: ژياوين

^{۲۱۰} چاپى ئەنيسى: شكور

له گه‌ل سه‌رجه‌م ناوه‌رۆکی شیع‌ر و په‌یامی شاعیردا یه‌ک بگ‌ریته‌وه تا وه‌عز و ته‌لقین که شاعیر ده‌لی به‌پیریش گویم لئ ئاخنیوه و داومه‌ته داواوه!

سالی ۱۳۲۹ له ئیران باوه‌کوو ته‌نیا چوار پینج سال به‌سه‌ر هه‌ره‌سی کۆماری کوردستاندا تیپه‌ر ده‌بوو، به‌لام به‌هۆی فه‌یرانی سیاسیه‌وه، ئازادیه‌کی رپۆته‌یی بالی به‌ سه‌ر ولاته‌که‌دا کیشابوو که، زۆر و که‌م تا کۆدیته‌ی ۲۸ ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ درپژه‌ی کیشا. لیره‌دا ئه‌و فه‌زا ئاواله‌ و ئازاده‌ هه‌ستی پینده‌کریت. شاعیر دلخۆش و شاد ده‌نویتی و چاویزی دوژمن و ره‌قیب ده‌کات هه‌یج، جیتیکی جه‌رگ‌پیشی ده‌گه‌ییته‌ی: 'مارزاباب!' من به‌ خوینده‌نه‌وه‌ی شیع‌ره‌که‌ ئه‌و نه‌شه و شنه و شادیه‌ی شاعیر هه‌ست پینده‌که‌م و ته‌نانه‌ت بریقه‌ی چاوی له‌ دووره‌وه‌ ده‌بینم. ئاوات لیره‌شدا وه‌ک زۆر شویتی دیکه‌، بۆ نمونه‌ شیع‌ری "ناخ و سکالا"، خۆی له‌ گه‌ل که‌س یان شیتیر ده‌خات و له‌ راستیدا خۆی له‌ ژیر سیبه‌ری ئه‌واندا ده‌شاریته‌وه. وه‌ک له‌ویدا گوتمومه‌، ئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌کی خۆ به‌که‌م زانین و خۆ قوت نه‌کردنه‌وه‌ی شاعیره‌ که‌ که‌سایه‌تییه‌کی ناسک و بی‌فیز و به‌ ته‌وازوعی هه‌بوو: من و دل و من و یار (۳ جار).

هه‌ر زه‌رق و به‌رقین: زه‌رق و به‌رق بریقه‌ و پازاوه‌یی به‌رچاوه‌ و له‌ فارسیدا زۆر ده‌گوت‌ریت. وشه‌ی 'هه‌ر' لام وایه‌ ته‌نیا بۆ رپک خستی کیشی شیع‌ره‌که‌ خزایته‌ ئه‌و شوته‌.

وه‌عز: نه‌سیحه‌تی ئه‌خلاق، ئیمانی و کۆمه‌لایه‌تییه‌. 'واعظ' له‌ هه‌ردوو ئه‌ده‌بی کوردی و فارسیدا که‌سیکی نه‌ویستراو و ناخۆشه‌ویسته‌، نه‌خواسته‌ ئه‌گه‌ر پیریش بی! ئه‌وده‌م شاعیر و دل‌ی حه‌قیانه‌ لئی بتۆقین!

من و یار هه‌ین ... دیاره‌ ئه‌و 'هه‌ین' کورت‌کراوه‌ی 'هه‌یند' و 'هه‌ینده‌' یه‌ که‌ قه‌یدی راده‌ و ئه‌ندازهن. کورت‌کراوه‌که‌ی ده‌بی له‌به‌ر خاتری 'ئه‌فاعیل' عه‌رووزیه‌که‌ بوویت.

سه‌رگه‌رمی: دلخۆشی. جیاوازه‌ له‌ 'سه‌رگه‌رم' بوونی فارسی که‌ سه‌رقال بوونه‌.

تۆقینی کانیاو: له‌په‌ر سه‌ره‌لدانی ئاوی کان‌ی و زنه‌یه‌ له‌ زه‌وی.

ره‌قیب و دوژمن: شاعیر له‌ فه‌ردی چواره‌م و پینجه‌م، تا راده‌یه‌کیش شه‌شه‌می شیع‌ره‌که‌دا خۆی به‌ 'ره‌قیب' وه‌ ماندوو ده‌کات و له‌ فه‌ردی پینجه‌م دا به‌ دوژمنی ناوده‌بات. کتیه‌ ئه‌و ره‌قیب یان دوژمنه‌؟ ئه‌گه‌ر جی ژوان به‌ شویتی ئاسایی پینک گه‌یشتنی دوو دلدار بزانی، ده‌بی ره‌قیب کوره‌لاویک بیت که‌ له‌ شاعیر بۆته‌ درپوه‌ی مه‌م و زین و ناهیل‌یت به‌یه‌کتر بگه‌ن. ئه‌وده‌م کرانه‌وه‌ی رپگابانیش ده‌بی بریتی بیت

له چوونهوهی بهفری زستان له کۆلانا، که دهبووه هۆی ئهوهی شوینی پیتی شاعیر له چوونهژواندا ههلبگیریت و پیتی بزانییت. بهلام ئه گهریکی دیکهش دهتوانیت ئهوه بیت که مهسهله که لهپهپهوندی کار و خهباتی سیاسیدا ببینییت، ئهوهم دوژمن واتایهکی شاراهوی دهبیت که بریتیه له پژیمی داگیرکهری کوردستان، کرانهوهی ریگابوایش دهرهتانیکه بو پيشمههرگی کورد که بتوانیت هاتوچو بکات و دوژمن نه توانی شویتی ههلبگیریت. ئاوات له شیعری 'خاسه کهوی ۱ و ۲ شدا ههر ئه و کارهی کردووه و کهو و کیو و کانی و ئاو و بال و پهپ و دهنووکی کهوه کهی وهک سوپای پيشمههرگه و کهرهسهی شهپ بو بهر بهر کانی کردنی داگیرکه رانی خاکی کورد بینوه.

رق ئهستور: سیفهتیکی خراپه شاعیر به دوژمنی خوئی (یان دوژمنی گهل) ی ده دات. کهسیکه که بیری ناشتوونهوه و ماف پیدان له کهلهیدا نییه و بهردهوامه له دوژمنایهتی کردن.

مارپ: زالم، لاسار، سهسهخت (ههنبانه بۆرینه). دیاره مارپزاب جتیویکه، به کهسه که دراوه و گوتراوه باوکت وههائه. رق ئهستور و مارپزاب که پیکهوه هاتوون، هاوواتاشن.

ههلماسی و ماسی: جیناسیان لی دروست کراوه.

عیراقی: له پینج قوناغی شیعری فارسیدا (خۆراسانی، عیراقی، هیندی، گهپانهوه، و نوئی)^{۲۱۱} عیراقی واهیه گرنگترینیان بیت له بهر ئهوهی رهونهقی شیعری فارسی لهو سهردهمه دا، بههۆی کهله شاعیرانی وهک نیزامی و سهعدی و حافز و جامیهوه، کهیشتبوه ئهوپهپری خوئی. لهم شیوازه شیعرییهدا غهزله گرنگایهتی زور پهیدا دهکات و بهسهر قهسیدهی شیوازی خۆراسانیدا زال دهبیت.

ئه گهریک ئهوهیه ئاوات ویستیتی بلیت من ئهوم غهزلهم له سهر شیوازی عیراقی گوتووه بهلام ئه گهری دیکه دهتوانی ئهوه بیت که گوتیتی من ئه شیعهرم لهسهر شیوهی شیعهره کانی 'فخرالدین عیراقی' گوتووه که شاعیریکی ناوداری سهدهی حهوتهمی ئیرانه.

بهحری عهرووی شیعهره، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

^{۲۱۱} باشتر وایه سهردهمی گهپانهوهی لی قرت بکریت که کهسایهتییهکی سهربهخوئی نییه و ته نیا گهپانهوهیه بو دوانه کهی پینشو. ئهوهم قوناغه کان دهنه جوار نهک پینج.

خەۋى من

كەسىڭ بېتتە دەرك و بانى، تۆ بزانە بېن ئەمانە
دەرى چۆن دەكەى فەقىرە؟ كە ئەسىرى دەرك و بانە
بە خەيالى بەژن و بالات بە شەو و بە رۆژ دەنالم
خەۋى من خەيالى تۆيە، دزە، دېتتە لام شەوانە
تۆ كە خۆت لە ترسى خەلكى لە منى فەقىر تەوہللاى
لە نەيارى سەگ مە ترسە، وەرە لام بە مەجرەمانە^{۲۱۲}
خۆ لە مالى دل بە تەنيا، ھەر ئەتۆ و خەيالى تۆيە
كەسى دى نىيە لەبەر تۆ، لەوئى قاتى ئىنس و جانە
بە دەمى بە پىكەنن و بە دوو چاۋى پر لە غەمزە
ئەمنم كە موبتەلاى تۆم، بە سەرت قەسەم، بزانە^{۲۱۳}
سەرى من لە رېي سەرى تۆ كە نەچچى بە كارى چى دى
بە برىن چى چاكە "كامىل"! كە لە سەر لەشت گرانە

گەردىگلان، ۱۳۲۹ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۷۴ و ۷۵ ى چاپى ئەنىسى و ۱۹۹ ى چاپى جەغفەر)

^{۲۱۲} چاپى ئەنىسى: بە نەيارى

^{۲۱۳} چاپى ئەنىسى: "مىنت كرده موبتەلاى خۆت، بە سەرت قەسەم بزانە". وابدانم ئەو گۆرپانكارىيە لەلايەن كاك جەغفەر و ھاوکارەكانىيەوہ بۆيە كرابىت كە شىۋازى مىسراعەكە لە چاپى ئەنىسىدا ھەندىك قورسە و لە خويىندەنەوہدا دەبى پىتى /ت/ ى ووشەى 'مىنت' ھەندىكسووك بكرىت واتە تا رادەيەك بكرىت بەژىر لچەوہ بۆ ئەوہى كىش تىك نەچىتت. ديارە ئەگەرىكىش دەبى ئەوہ بىت كە شاعىر دواى چاپى بە كەمى دىوانەكەى، خۆى ئەم مىسراعەى گۆرپىتت.

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا، "دل و خەيال"ە. ئەگەر عینوانە كە شاعیر خۇی داینەنايیت و من بتوانم بۆچوونم لەسەرى ھەيیت، تیکەلاويك له ھەردوكیان دروست دەكەم و دەنوووسم: "خەو و خەيال" یان "خەوی من خەيالی تۆیە" كە له فەردی دووھەم وەریدەگرم. شیعریکی غەرامییە، باوہ کوو ئەگەری ئەوہی تیدا دەيیریت كە شاعیر، وەك سۆفییەك، روو له خودا یان پیغەمبەری ئیسلامی گوئییت: پروانە، ئەم تەعبیراتە له فەردی مەتلەخ و مەقتەدا: فەقیر بوون و چوونە بەردەرەك؛ ئەسیربوون له دەرەك و بان و سەر له رپی 'تۆ' دا چوون، كە ھەمووی دووپالوون و بۆنی ھەردوولایان لی دیت. بەلام دوا بریاری من بەھۆی سەرھەم بەیان و دەرپرینەکانی شاعیرەوہ ئەوہیە بە غەزەلیکی لیریکی دەناسم كە شاعیر له ۴۷ سالیدا گووتوویەتی.

بێ ئەمان: بێ پەنا و بیچارە.

بە خەيالی بەژن و بالات...خەوی من خەيالی تۆیە، دزە، دیتە لام شەوانە: ویدەچیت جوانترین فەردی غەزەلەكە بیت لەبەر ئەوہی خەيالاوی و ھونەرترە، باوہ کوو فەردەکانی دیکەش زۆر شیعرن. دز بوونی خەيالی یار و بەدزیبەوہ ھاتنی بۆلای شاعیر تەعبییریکی جوانە.

تەوہللا: دوور كەوتوو، بازەر.

خۆ لە مالی دل... ھەر تۆ و خەيالی تۆ لە ھەموو مالی دلمايە دەنا چۆل وھۆلە.

ئینس: ئینسان، مرۆف.

جان: جندۆكە. كۆی 'جان' له عەرەبيدا دەبيتە 'جن' (بە شەددی سەر نوونەوہ). گەرچی لەم سەردەمەدا گەلیك نامۆ و دوور له باوہر دەنوئییت، بەلام ئیماندارانی موسولمان لایان واہە بوونەوہریکی "غیرمحسوس" ە و دەلین خودا قورئانی بۆ ئینس و جین ناردووہ. له قورئانیشدا ئەوہ گوتراوہ.

شاعیر دەلێ له دلما خەيالی ئینس و جان ھیچكامیان نییە، جگە له تۆ.

بە دەمی...: من گیرۆدەئەم دەمە بە پیکەننە و ئەو دووچاوہ پر لەنازەت بووم.

غەمزە: ناز، چاوداگرتنی بە ناز (ھەبناھە بۆرینەئە مامۆستا ھەژار)

موبتەلا: گیرۆدە. عەرەبییە

سەری من لەرپی سەری تۆ: شاعیر ھەندیک سەنعتی بەدیعی وەك جیناسی ناتەواوی لەم فەردەدا بە کار ھیناوە: سەر من و سەری تۆ، نەچی و چی؛ ھەرۆھا موسیقایی پیتی /چ/ له فەردەكەدا بەرگویی دەكەویت.

بەحری عەرۆویی شیعەرەكە، رمل مئمن مشكول: فعات فعاتن فعات فعاتن

كهوى كولىو

دوو چاوى مهستته كيشاويانه ناز له يهك^{۲۱۴}
عهجب نيانه دوو بهدمهست ئيحتيراز له يهك!
كه خهوتى، تيك ئه رژئ له شكرى موژهت تيكرا،
ههئينه چاو و جياكه سپاهى ناز له يهك^{۲۱۵}
له بهينى ئه برؤ و چاوت به موو ده كه ن فهرقى
به لا و فيتته نيانه چ ئيمتياز له يهك^{۲۱۶}!
كه سىن حيكايه تى زارت له كن كه سىن نالى
چ ره مز و نيكتيه به پؤشويه ئه هلى راز له يهك؟
دلّم كه ويكى كولىوه به دوس دوو زولفى تو
په رؤش و عاجز و قهلسن دوو شاهباز له يهك
ئه تو كه ماچى دوو ليوت دهوئ، "ئيمامى" ش رؤح،
عه جايبه كه نه بووين ئيسته بى نياز له يهك!

دېي جهميان، ۱۳۲۹ ى هه تاوى
(لاپه ره ۲۷ ى چاپى ئه نيسى. له چاپى جه عفه ردا نه هاتووه)

شيعره كه له ديوانى چاپى جه عفه ردا نابيينرئت.
غه زه ليكى ته نر ئامئزه.
عينوانى شيعره كه له فهردى پينجه م وه رگيراوه.

^{۲۱۴} له دهقه كه دا هاتووه: ناز له له بهك كه دياره هه لى تاييه.

^{۲۱۵} له دهقه كه دا وهك فيا نووسراوه

^{۲۱۶} له دهقه كه دا هاتووه: به لاوو فيتته نيانه...

وهرگيڙاوي غهزه لينيكي شاعيري ئيراني "شاطر عباس صبحي" (۱۲۷۵ تا ۱۳۱۵ ي
 كوچي) يه و بهو نيشانه يه ي كه له چهند پارچه شيعري ديكه ي ئاواتيشدا ته رجه مه يان
 كارتيكه ربي شيعري نه و شاعيره ئيرانييه ده بينين، ده بي ئاوات ديواني شاعيره كه ي
 له به رده ستدا بوويت. شاطر عباس له ناو شاعيراني كلاسيكي ئيرانيدا ناويكي مه زن
 وهك سه عدی و حافر و نيزامی و جامی نييه. له خواره وه تردا سه رجه م شيعره فارسيه كه
 ده هينمه وه كه له مالپه ري "گنجور" م وه رگرتووه. له وي، عينواني شيعره كه "پرده هاي
 راز" راگه بينراوه كه له فهدی چواره مي غهزه له فارسيه كه وه رگراوه.
 وهك ده بينين، ئاوات ته رجه مه يه كي ديپر به ديپر و وا تا به وا تا و وه ستايانه ي ۶ له ۱۰
 فهدی غهزه له كه ي خستوته بهر ده ستي خويته ري كورد به لام چواريانی ته رجه مه
 نه كردووه.

ميسراعي دووه مي هه موو فهده كان ده گه پينه وه بو سه ر ميسراعي يه كه میان.
 له يهك: له يه كتر. په ديفي شيعره كه يه. په ديفي شيعره فارسيه كه ش "از از هم".
 هه ردو كيان يهك وا تا يان هه يه.

ئحتيراز: دووري؛ عه ره بييه.

سپاه: له شكر

موژه: برژول

به موو ده كه ن فه رقي: جياوازيان كه مه.

نه برؤ و چاو له لايهك و به لا و فيتته له لايه كيتر له ف و نه شريان بي دروست كراوه،
 كه زياتر وينده چي له ف و نه شري مورته ته ب بيت.

ئيمتياز: سه ر بوون، جياواز بوون

ئه هلي راز: ئه وانه ي وا راز و نه پيني ده پاريزن و نايدر كينن. له كن: له لاي

نيكته: نو كته، قسه ي نه سته ق

كه وي كوئيو: كه و به زيندووي بي ئازار و فه قيره، جا ئه گه ر بكوئيت چ ده سه لاتيكي
 هه يه!

په رؤش بوون: به ته نكي شتيكه وه بوون

قه لس: نارازي، تووره

شاهباز: فارسیه و کوردیه‌ک‌ه‌ی شاهباز که هه‌نبانه بۆرینه به "بازی سپی" واتا کردۆته‌وه. فه‌ره‌ه‌نگی فارسیی موعینیش هه‌ر شاهباز به ره‌نگ له بازه‌کانی تر جیاده‌کاته‌وه به‌لام له‌گه‌ل سپی، ره‌نگی دیکه‌شی بۆ دیتته‌وه. نه‌وه‌ش ده‌قی شیعره فارسیه‌ک‌ه‌ی شاترعه‌بیاس سه‌بوو‌حی:

"دو چشم مست تو خوش می‌کشند ناز از هم
نمی‌کنند دو بد مست، احتراز از هم
شدی به خواب و به هم ریخت خیل مژگانت
گشای چشم و جدا کن سپاه ناز از هم
میان ابرو و چشم تو فرق نتوان داد
بلا و فتنه ندارند امتیاز از هم
کس از زبان تو با ما سخن نمی‌گوید
چه نکته‌ایست که پوشند اهل راز از هم
شب فراق تو بگسیخت در کف مطرب
ز سوز سینه‌م‌من، پرده‌های ساز از هم
به باغ سرو صنوبر چو قامتت دیدند
خججل شدند ز پستی، دو سر فراز از هم
پری رخان چو گرفتار و درهمم خواهند
گره زند به زلف و کنند باز از هم
تو در نماز جماعت مرو که می‌ترسم
کشی امام و پیاپی صف نماز از هم
دل‌م به زلف تو، مانند صعوه می‌ماند
که اش به خشم بگیرند دو شاهباز از هم
تو بوسه از دو لب دادی و صبو‌حی جان
به هیچ وجه، نگشتیم بی‌نیاز از هم"

شيعرى سالانى ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۳

پيرست: سه مای سهر، كه ين و به ين، ته له سم، به ناوى تو، قوربانى وه فاتم، ته رازووى
خیر وشهر، بى پهر وبأل، من و شادى، به هارى تازه، تۆبه بى، بولبولى ئاواره، نامه
بانگهيشتن، شارى موحه بيهت، وه كوو فه رهاد، دافيعى ئه له م، زستانى شيخ چۆپان،
نيرگسى مه ست، برايه تى، مه گره به هانه، چراى خانه دان، بسووتيم، نه مامى تازه.

سەمەي سەر

شيو او و پەريشانم وەك زولفي پەريشان
خەم بوو بە خەمت ھەر وەك ئە گريجەيي گۆچانت
بيخە ملم و بيە ئەم كەلەلە بە شەق، وەك گۆ
با بيته سەما بۆ تۆ، ھەلسوورچئ لە مەيدانت
بۆچيمە سەري بيئ لەش، بۆچيمە لەشي بيئ سەر؟
ھەردوك بە فيداي تۆ بن، ھەردوو كي بە قوربانت!

زەبيل ۱۳۳۰ ي ھەتاوي
(لاپەرە ۱۰۵ ي چاپي ئەنيسي و ۸۰ ي چاپي جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپي ئەنيسي دا 'بە قوربانت' ە. ئەنيسي راستەوخۆ لە دوا وشەي
دواين فەردى وەرگرتوو بەلام جەغفەر لە دوو وشەي جياوازي فەردى دووھەم
پنكھاتەيە كي تازەي دروست كردوو و وەك عينوان بۆي داناوہ.
بە روالەت قەتەيە كي غەرامييە و دەبي بۆ گراوييەك گوتراييت. بە تايبەت كاتني كە
باسي زولف و ئە گريجەيي كەسە كە دەكات ئەو روالەتە دەبيت بە واقع و بە تەواوہ تي
دەسەلميت. بەلام بە حيسابي ئەوہي ئاوات شيعرە كەي لە ۴۸ ساليديا گوتووہ و دەبي
لەو تەمەنەدا كەف و كولي ئەوينداريي سەردەمي لاويە تي نيشتيتهوہ، كاتني لە دوو
فەردى دواتردا ھەندېك زيڊە پړويي دەكات و سەري خۆي وەك گۆي ناو مەيدان
دەخاتە بەر شەقي كەسە كە، ھەستي ئەوہش لە خويتەردا دروست دەبيت كە واھەيە
پووي لە دۆستيك يان گەورەيە كي ناو بنەمالەي خۆي بووييت.
ديارە من ئەو قسانە بە پئوانەيە كي ميكانيكي دەكەم، دەنا مرؤف، بە تايبەت مرؤفكي
ھەستيار و شاعير مەسلەك، دەتوانئ لە تەمەني زياد لەو ۴۸ سالەشدا عاشق بيت و خۆي
بكاتە قوربانئي گراوييە كەي. ئەودەم دەبي 'گۆچانت' يش وەك 'گۆچان' و اتا بكەينەوہ
كە لە ژير گوشاري سەروادا جيئاوي /ت/ ي لي زياد كراوہ. خۆ ئەگەر واييت،

شيعره كه عاشقانه وغه راميه كه ئاو ناپالتيويت! شيعره كه، به حيسابى ژماره‌ى كه مى
فهرده كانى واهيه وهك 'فته‌ته' بيته حيساب نهك غه‌زل.

خهم بوو به خه‌مت: 'خهم'ى يه كه‌م فارسيه و به واتاى نووشتايه وه هاتووه. 'خهم'ى
دووهمم په‌ژاره و خه‌فته. ئيستاستا پرسيار نه‌ويه شاعير كاتى ده‌لئى 'خهم بوو' نيازى له
چيه و ده‌يه‌ويت بليت چ شتيك نووشتاوه‌ته‌وه؟ دياره به حيسابى "شپواو و په‌ريشانم"
ده‌بئى نيازى له خوئى بيت، به‌لام بوچى روونى نه‌كردوته‌وه و نه‌يگوتووه بالام خهم
بوته‌وه يان پشتم يان چى؟ بوچى مه‌سه‌له‌كه‌ى له پرويستدا هيشتوته‌وه؟ نايا به‌هوى
گوشارى كيشى شيعره كه‌وه بووه كه نه‌يتوانيوه وشه‌يه‌كى ديكه له ميسراعى دووهمم
زياد بكات و نيازى دلئى خويمان به روونى پين بليت؟ ياخود به ده‌سته‌قه‌سد نه‌و
پرسياره‌ى له‌به‌رده‌م خوئته‌ر قوت كردوته‌وه؟

من نه‌گه‌ريكى سپه‌ميش له‌پال نه‌و دوانه‌ى سه‌ره‌وه داده‌نيم: تو بلئى له بنه‌ره‌تدا
ميسراعى دووهمم به شپويه خواره‌وه نه‌بوويته: "خهم بووم به خه‌مت...!" ئينجا دواتر
نه‌يسى و جه‌غفر، يان ته‌نانه‌ت خودى شاعير، نه‌و گوربانكاريه‌يان تندا نه‌كرد بيته؟
نه‌م شپوازه نوئيه‌ى رسته‌كه، كيشه و ناته‌واويه‌كه چاره‌سه‌ر ده‌كات به‌لام نه‌وه ده‌ست
تيوه‌ردانيكى ناپسپورانه و ناشاعيرانه ده‌بيت له شيعرى شاعيريكى هه‌ستيار و من خوم
په‌سندى ناكه‌م، باسكردنيشى بويه‌يه كه له كاتى وردبوونه‌وه و واتا‌كردنه‌وى وشه‌كاندا
بته‌ويت و نه‌ته‌ويت رووبه‌رووى نه‌و گرفته ريزمانيه‌ ده‌بييه‌وه و ناتوانى چاوى لئى
پوشى، وهك مينش نه‌مپوشى و گوتم!

نه‌گريجه: وشه‌يه‌كى توركى يان مغولييه و له موكريان گه‌لينك باوه. هه‌نبانه بؤرينه‌ى
ماموستا هه‌زار به "بسك و مووى به سه‌ر لاجانگدا هاتوو"ى واتا كردوته‌وه و واتاى
فارسى 'زولف' يشى لئى وه‌رگرتووه. دياره نه‌وه راسه‌ته به‌لام ته‌واو نييه. نه‌گريجه،
بريتيه له بسك يان موويه‌ك كه به سه‌ر لاجانگدا ديته خواري به‌لام به هوى شانه
كردنه‌وه هه‌نديكيش سوورى پينده‌درت و به‌ره‌و روومه‌ت خوار ده‌كرتته‌وه. هه‌ر نه‌و
سوور پندان و نه‌و خوار بوونه‌ويه‌شه، كه واتا به ناوه‌كه‌ى ده‌دات و شاعيريش به‌هوى
شوبه‌اندنى به گورچانه‌وه، نه‌و خاله‌ى به باشى پينكاوه. نه‌گرى يان نه‌يرى، چ توركى
بيت و چ مغولى، به‌واتاى خوار و ناراسه‌ته به‌لام هه‌نبانه بؤرينه‌ ئاماژه‌ى به‌و پينچ و
خوله‌ى زولف نه‌كردووه. واتاى 'جه'ى ته‌نيام نه‌زانى چيه.

به‌حرى عه‌رووزى شيعره كه، هه‌ج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

کهین و بهین

ههچی بووم چوو له سهر وی، مال و میکنهت
کهچی خۆشیم نهدی لهو، غهیری میحنهت
که گهندمگونه روخساری هه بییم^{۲۱۷}
ده ترسم زوو دهرمکهن زور به میحنهت
خه تا ئه ووه ل له ئادهم بوو، له هه ووا
به بۆنه ی گهنمه وه دهرچوون له جهننهت
له سهر ئه و دهر کرام، چ بکه م خودایا،
له گه ل یاری ئه و هند بی شه رت و بهینهت
دلّی نایه به من بیژئی بلّی تو
وه کوو شهیتان ده چی به و کهین و بهینهت!

جه میان، ۱۳۳۰ ی هه تاوی
(لا په ره ۹۸ ی چاپی ئه نیسی، له چاپی جه عفر دا نه هاتووه)

غزه لیککی غه رامیه و وه ک زور شیعری دیکه ی ئاوات ته نزیکی نه رم و نیان له
هه ندیک فهدیدا هه ست پنده کریت. دپری کوتا ییش کیشه ی تپدا یه. به رگزی قسه له
میسراعی یه که مدا سیه م که سه: دلّی نایه، بیژئی. به لام له میسراعی دووه م دا ده بیته
دوو هه م که س، رووی قسه ی راست له دلّداره که ی ده کات و به گله ییه وه ده لّی تو به و
کهین و بهینه وه له شهیتان ده چی!
هه چی: هه رچی

^{۲۱۷} له ده قه که دا وه ک حه بییه هاتووه.

میکنهت: دارایی و مال

میحنهت: مهینهتی

گه‌ندومگون: ره‌شتاله؛ فارسییه. واته په‌نگی پوخساری یارم په‌نگیکی گه‌نمییه و ته‌واو سپی نییه. جا له‌به‌ر نه‌وهی په‌نگی له گه‌نم ده‌چیت و ئاده‌م و حه‌واش به‌گویره‌ی موسولمانان، له‌سه‌ر خواردنی گه‌نم له به‌ه‌شت دهرکران، ده‌ترسم منیش زوو به‌ده‌رد و میحنه‌ته‌وه له به‌ه‌شت (که ده‌کرئ و یسالی یار بیت) دهربرکریم.

زوو دهرمکه‌ن: باوه‌کوو به‌بی پوونکردنه‌وه گوتراوه به‌لام له دوو سئ دپری دواتردا کاتئ شاعیر ده‌چیتته‌سه‌ر باسی ئاده‌م و حه‌وا و جه‌ننه‌ت، ئیتر دهرده‌که‌ویت که ئه‌و 'دهرمکه‌نه‌ش ده‌گه‌رپتته‌وه بو به‌ه‌شتی وه‌عه‌ده‌پیدراوی ئیمانداران.

دهرمکه‌ن زور به‌میحنه‌ت: تا راده‌یه‌کی زور دلنیم هه‌له‌یه‌کی تیدایه. میحنه‌ت له فهردی پیشتیشدا هاتوو و شاعیریکی وه‌ک ئاوات هه‌له‌ی ئه‌و دووپات کردنه‌وه‌ی سه‌روایه‌ی به‌قه‌له‌مدا نایه‌ت ئه‌ویش له غه‌زه‌لیکی پینج فهردید! تو بلئی "دهرمکه‌ن زوو به‌زیلله‌ت نه‌بیت؟ ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ش نا، ههر ده‌بی شتیکی هاوشیوه بوو بیت و به‌هه‌له‌ئو میحنه‌ته‌ی له جئ دانیشیت.

گه‌نم و ئاده‌م و حه‌وا: ئینجیل و سه‌رچاوه مه‌سیحیه‌کان له‌جیاتی گه‌نم باس له‌سیو ده‌که‌ن که بووه هۆکاری دهرکرانی ئاده‌م و حه‌وا له به‌ه‌شت و ئیرانه‌سه‌ر زه‌ویان. دیاره ههردوک ئه‌وانه له ئه‌فسانه به‌ده‌ر نین و هی سه‌ده و سالانی پینش زانستی په‌ره‌سه‌ندی 'داروینی' ن. مرؤف و شامپانزه ۹۸٪ ی جین (ژین)ه‌کانیان وه‌ک یه‌که، گه‌نمی چی و سیوی چی!

له‌ئاده‌م بوو، له‌حه‌وا: واته خه‌تا سه‌ره‌تا له‌ئاده‌م و حه‌واوه بوو. به‌لام بو پاراستنی کیش، به‌م شیویه رایگه‌یاندوو: له‌ئاده‌م بوو، له‌حه‌وا. دیاره ئه‌گه‌ری نه‌وه‌ش هه‌یه هه‌له‌یه‌ک له‌راگواستی شیعه‌که‌دا پروویدا بیت.

له‌سه‌ر ئه‌و: ئه‌مجار شاعیر باس له‌خوی ده‌کات و ده‌لئ له‌سه‌ر یاره‌که‌م دهرکرام. نه‌وه‌ش پوونه. به‌لام نه‌وه‌ی پوون نییه نه‌وه‌یه له‌کوی دهرکرای؟ له‌مال؟ له‌دئ؟ راسته به‌گویره‌ی ئه‌فسانه‌که، ئاده‌م له‌سه‌ر خودی حه‌وا له به‌ه‌شت دهرنه‌کراوه به‌لام به‌قه‌سه‌ی نه‌وی کردوو و گه‌نمی خواردوو! له‌وه‌ره‌نگه‌ کۆنه نائینسانیه‌دا که بنه‌مای له‌ئایندایه، پیاو نابج به‌قه‌سه‌ی ژن بکات و ئه‌گه‌ر کردی، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت که به‌سه‌ر ئاده‌م هات!

بهینەت: بەلێن، وەفا

کەین و بەین: کەین بریتییە لە نێوان و بەین (کەین و بەینمان خۆشە) (هەنابانە بۆرینەیی

مامۆستا هەژار)

تەلەسم

قەدەت وەك سەرو و پرووت ھەروەك گۆل و مووت،
لە پیترا گرتی، سەرتاپا، ھەتا پرووت
ھەزاران دل سەرەوژیر بەندی زولفت
دەلەرزین ھەروەكوو ھارپووت و مارپووت
ئەری ئەی گۆل! لەباخی کی پرواوی؟
سەراپای قامەتت ھەر گۆل بوو، پشکووت!
برۆ و موژگانێ تۆ تیر و کەوانن
بەرەو پرووی دل، کە ھەر لیتدا و نەبزووت!
"ئیمامی" ماوہ حەیران لەو تەلەسمە،
بە بیزارپوہ ئەمرت دا و فەرمووت

زەنبیل، ۱۳۳۰ ی ھەتاوی
(لاپەرە ۹۷ ی چاپی ئەنسی، لە چاپی جەغفەردا نەھاتووە)

غەزەلیکی رێک و پێکی غەرامیە. زۆرکەس زاراوہ ئەویندارییەکانی ناو شیعری
ھەندیک شاعیر بە ئاماژەیکە عیرفانی دادەنێن و لە ئەنجامدا خەلکانی جیا جیا بە
گوێرە ی ھەلوێست، بە دوو واتای جیاوازی عاشقانە یان سۆفیانەیان وەر دەگرن.
سێ لە سەر جەم پینج فەردی شیعەرە کە پە یوہندیان بە عینوانی شیعەرە کەوہ ھە یە: تەلەسم،
ھارپووت و مارپووت و سەرەوژیر، کە ھەموو ئاماژەن بە ئەفسانە ی ھارپووت و مارپووت
لە ئەدەبیاتی ئایینی یەھوود و ئیسلامدا.
بە گوێرە ی ئەفسانە عیبریەکان ئەو پرووداوہ لە سەردەمی دوای سولەیمانی نەبیدا
پروویداوہ و ئایەتیککی سوورپە ی بەقەرە ی قورئانیش ئاماژە بە ھەمان پریوایەت دەکات.

به گویرهی ئەفسانەکه، هارپووت و مارپووت دوو فریشتە بوون که خودا ناردنیە سەر زەوی بۆ ئەوەی خەڵک فیتری جادوو بکەن بەو ئامانجەیی که خەڵکە که جادوو بناوسن و فریوی جادووگەران نەخۆن؛ بەلام ژنیکی بە ناوی زوهره فریوی دان و ئیتر خودا وەک سزادان، هەتا پڕۆژی قیامەت، سەرەوژیر لە چالیکدا لە نیوان عەرز و عاسمان هەلیواسیون! کامە چال؟ کام ئاسمان؟ وەرە بیانۆۆزەو! 'سەرەندیب'یش که گوایە دەبێ چالە که لەوێ هەلکەوتیبت، ئیستا سەرلانیکی پێدەگوتریت و نە چالی ئینە و نە هیچ!

هەندیک یاری کردن بە وشە و دروست کردنی سەنعەتی شیعیری لە غەزەلەکەدا دەبینریت، وەک هینانی پووت لەگەڵ هارپووت و مارپووت، یان لە پیترا و سەرتاپا بە یەکەو.

شاعیرانی دیکە کوردیش بۆ نموونە، نالی و کوردی لە سەر ئەو کیش و سەروایە شیعیران گوتوو و دوور نییە کارتیکەرییان لەسەر ئاوات بوویت:

"مەکه ئیخلافی ئەو وەعدەیی که فەرمووت،
دەخیلت بم! که خانەیی سەبرە کهم سووت" (نالی)

یان:

"بە داوی زوولف و دانەیی خالی سەر رووت
گرفتارە دلی سەد عاشقی رووت...
لە چاهی ژیری لیوت وائەسیرن
هەزارانی وەکوو هارپووت و مارپووت" (کوردی)
لە پیترا: لە لاقتەو

سەرەوژیر بەندی زولفت: واتە بە زولفت سەرەوژیر هەلاوہسراون وەک هارپووت و مارپووت.

تەلەسم: تەلیسم، جادوو. بریتین لەو شتانەیی که زوربەیی خەلکی سەردەمی پێش ئیمە باوەریان پێیان هەبوو و هەمیشە لیان ترساون. لە سەردەمی پێش سەرکەوتنی زانست و زالبوونیدا بە سەر ئەفسانە ئایینیەکان، که بە سەدەکانی ناوہراست دەناسریت، هەر لەم ئوروپای ناوہندی شارسانیه تەیی ئیستاشدا، نەک هەر پشیلەیی رەشیان گرتوو و بە ناوی جادووگەییەو سوتاندوویانە، بەلکوو مروؤفی موو نارنجی و سپی پیتست (زال)یان بە جادووگەر زانیو و کەس وەخۆی نەگرتوون و هەندیک جار سوتاندوویشیان؛ بۆ هەموو ئەو وەحشیگەرییانەش پاساوی ئاینیان هیناوتەو و

پړوايه تې فلانه قیددیس و قهشهی بيلمه زیان کردۆته بهلگه. زانست و فهلسه فهی
عهقلیی سده کانی دواى شۆرشی پیشه سازی و شۆرشی گه وره ی فهره نسا، عهقل و
ههلسه نگاندى زانستی کرده جیگری نه و باوه په پرپووچانه و بهخته وهرانه شه و قیکی
نه و رووناکیه ش گه یشته ناوچه ی ژیاى ئیمه له پۆژه لاتى ناوین.
به بیزاریه: به ناقایلی و بیزاریه وه. ده بی نیازی شاعیر تیری نه وینتیکی یه ك لایه نه بیت
که دلدارى نارازی له دلّی عاشقی داوه و له ویدا ماوه ته وه گهرچی به هوی هه مان نه و
یه ك لایه نه بوونی نه وینه وه، تیره که به بیزاریه وه هاوئیراوه.

بە ناوی تۆ

بە يادى تۆيە دەچنم خونچە و گول
بە تىرى تۆيە كون بوو دل، دەدا چل
بە بۆى شەوبۆى گوللى كولمت دەسووپىم
دەپۆم ئەم دار و ئەو دار، ئەم چل، ئەو چل
لە نىو زولفى رەشتدا ھەر دەخويتى
شەوئ تا پۆژ دلەم وەك پىرەبولبول
لە زولف و خەتت و خالى تۆ دروست بوون
و ەنەوشە و سوورە گول، شەبۆ و سونبول
بەخپىرى نىرگسى شەھلا، لە باخان!
چراخانە لە خۆشى تۆ لە نىو گول
ئەوا بۆنى گوللى تۆى كرد "ئىمامى"
بە بى ھۆشى لە خۆشيان ھەر دەدا خول

كانى بەن، ۱۳۳۰ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۷۷ و ۷۸ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۳ ى ديوانى چاپى جەعفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا بەيادى تۆيە. لەبەر ئەو پراستىيەى لە شيعرە كەدا
عبارەتى بە ناوى تۆ نايىرەت، من عينوانى ئەنىسىم پى وىچوو ترە.
ھەر دوو چاپە كە سالى ۱۳۳۰ ى ھەتاوى (۱۹۵۱ ى زايىتى) يان وەك سالى گوترانى
شيعرە كە و گوندى كانى بەن يان وەك شوينە كەى تۆمار كردوو. كانى بەن كەوتۆتە
باشوورى زەنبىل و گەردىگانان و قاقلاوا. سالى ۱۳۳۰ لە پۆژھەلاتى كوردستانىش،
و ەك پاشماو ەى ئىران، نىمچە ئازادى و دلخۆشىيەك ھەبوو و بۆ ئەو دەبوو شيعرى
عاشقانەى تىدا بگوترەت، كە ئەو تا ئاواتىش گوتوو يەتى!

شعیریکی ساکاری عاشقانه یه له به حریکی ساکاری عهرووزیدا، گری و گۆلی تیدا نییه. ده برینی ساکاری هستی شاعیره به رانبر به دلداریک که زور واهه یه مه جازی بیت. له ینکھیتانی سه روا بۆ شاعیره که دا شاعیر دوو پیتی /ل/ و /ل/ ی وهک یهک بینوه و له شش فەردی شاعیره که دا سهروای سیانی به /ل/ و سییه که ی تری به /ل/ هه لبه ستووه. چل: زور وه ستایانه له دوو فەردی یه که م و دوو هه مدا به دوو واتای جیاواز هاتووه: له یه که مدا چلدا نه وهک لیدانی ده مار و له دوو هه مدا چل و لقی داره. دل و چل جیناسیکی ناته و او یان پی دروست کراوه.

ده سوورپم: له نووسینی په خشاندا ده بوايه 'ده سوورپمه وه' بوايه ت: به بۆی شه و بۆی گۆلی کۆلمی تۆوه ده سوورپمه وه و ئەم دار و ئەو دار ده که م... به لام ئەوه شاعیره و سه رو گۆیلاک شکاندنی وشه و رسته له شعری هیچ میلیله تیکدا تاوان نییه، به مهر جیک وه ستایانه و پسپۆرانه بکریت نهک رهمه کی!

زولف و خهت و خالی تۆ به حیسابی پینشینیان 'له فف' ن، به لام 'نشره' که یان له جیاتی سی دانه، بۆته چوار (وه نه وشه، سووره گۆل، شه ویۆ و سونبول)، ههر بۆیه ش لف و نشریکی پر به پیستی لی دهرنه هاتووه. ههر بۆیه ش تا قه ریگه ئەوه یه دوو گۆلی یه که م واته وه نه وشه و سووره گۆل به زولفه وه په یوه ند بدهین و دوو گۆلی دواتر واته شه ویۆ و سونبول به خهتی یاره وه.

چراخانه له خۆشیی تۆ له نیو گۆل: لام وایه ئەگەر حهرفی ئیزافه ی 'له' دوو پات نه کرابایه ته وه و شیوازیکی دیکه به ده برینی ههسته که بدرایه، شاعیره که جواتر ده بوو. به حری عهرووزیی شاعیره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

قوربانى وه فاتم

غهرقم له غه مى هيچرى تۆ، بۆيه كز وماتم
زولفى وه كوو زنجير ته ئه سپاي نه جاتم
بيخه ملم و بمخه قهراغى به سهرى خۆت!
ئهى سهروى بلندقامه تى شيرين هه ره كاتم!
له و رۆژه وه من كه وتمه نيو به حرى غه مى تۆ
رۆشن بووه لاي ئه هلى وه فا عه هد و سوباتم
هه رچى له دلندايه به بى ترس و خه م و بيم
بيكه له كه لم، گيانه، به قوربانى وه فاتم
مه علوممه كه تۆ خاوه نى جوانى و جه مالى
هه رچه نده نييه ماچن له ليوت به زه كاتم
وهك له على به ده خشانته گول، خه نده سيفاته^{۲۱۸}
بۆيه وه كوو بولبول به هوميد و به ته ماتم
"كاميل" كه وه ها غه رقه له گيژاوى غه مى تۆ
تۆ خوا بگره ده ستي، عه زيزم، به فيداتم!

گه رديگلان، ۱۳۳۰ ى هه تاوى
(لاپه ره ۶۸ و ۶۹ ى چاپى ئه نيسى و ۱۱۳ ى چاپى جه عفه ر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا 'گيژاوى خه م' ه. هه ردوو سه رچاوه گوندى
گه رديگلان و سالى ۱۳۳۰ ى هه تاوييان بۆ شوين و سالى گوترانى شيعره كه ديارى
كردوو ه كه ده كاته سالى ۱۹۵۱ ى زاييتى.

^{۲۱۸}. ده قى چاپى ئه نيسى و جه عفه ر: وهك ليوى به ده خشانته

شعريکي عاشقانه يه باسي زنجيري زولف و ماچي ليو و قامه تي بليندي يار ده کات و خوازياري وهفاداري و زه کاتي ماچه له ليو وهک له علي به ده خشاني نهو. له نه ده بي کوردي و فارسيدا رهنګي سووري ليو يار به له عمل شوبه پتراوه که به رد يکي سووري قيمه تيه:

"ليوي له علت جنوي داوه به من

رقي بنياده مه، منيش گه ستم!"

(مه لا عيسامه ددين شه فعي)

له علي به ده خشانيش ده بي له عليکي ناياب بوويت. به ده خشان ناوچه يه که نيستا له نيوان نه فغانستان و تاجيکستاندا دابهش کراوه و به خاوه نايه تي له علي چاک ناسراوه؛ شاريکيش به و ناووه هه يه. ليو وهک له علي به ده خشان ليويکه شاعيرانی کورد و فارس پنياندا هه لگوتووه. نمونه ي کوردي:

تاهير به گي جاف:

"ليوت که وه کوو له علي به ده خشانه به نالي..."

نه حمه د موختاره گي جاف:

"ده مت خونچه، قه دت سهروه، له بت له علي به ده خشانه"

نمونه ي فارسي،

خواجوي کرمانی:

"با عقيق لب او لعل بدخشان کم گير

با گل عارض او لاله نعمان کم گير"

له هه ردووه ده قي ديواني چاپکراوي نه نيسي و جه عفه ردا نيمه شاهيدي نيسي عاره يه کين که بريتيه له وه ي تاوات له جياتي گوتني 'گول وهک له علي به ده خشانته'، گوتوويه تي 'گول وهک ليو به ده خشانته'. ده کري شاعريک که ده به ويت شتيک يان ديارده بهک به شتيکي ديکه بشوبه نييت، نوي دووهه م له جياتي يه که م دابنيت که پي ده گوتريت نيسي عاره؛ بؤ نمونه له جياتي چاوي وهک بادام، ته نيا بادام دابنيت يان له جياتي ده مي وهک خونچه، ته نيا خونچه بنووسيت. ليره دا شاعير که لکي له و سه نعه ته شعريه وهر گرتووه و له جياتي له علي به ده خشان گوتوويه تي ليو به ده خشان. به لام نه گه ريک هه يه که هه له يهک روويداييت و له جياتي 'ليوي به ده خشان' نووسراييت 'له علي به ده خشان'. دياره نه وده ميش هه مان سه نعه تي نيسي عاره له شوي تي خويدا يه به لام شوبه انديکي ناسايي ليو يار ده بيت به له عمل و نوي ناوچه ي به ده خشان کيشه يه کي له سه ر ناييت.

ههست ده کهم لیره دا ئاوات کارتیکه ریی شیعریکه کی نالی له سه ر بیته که ده لئی:

"ئه ی تازه جهوان! پیرم و ئوفتاده و که وتووم

تا ماوه حه یاتم

ده سته ی بدهره ده سته شکسته م که به سه ر چووم

قوربانی وه فاتم..."

فهردی یه که م: واوی وشه ی 'تو' ده بی کورت بخویرته وه تا کیشی فهرده که تیک نه چیت.

ئه سپاب: هه مان ئه سبابی عه ره بییه، چه شتیک کورداندنی وشه که یه.

به سه ری خۆت: تو سه ری خۆت! سویتدانه.

سو بات: نه جوولان؛ بی هه ره که مانه وه. سابیت قه ده می

بیم: ترس (فارسییه).

خه نده سیفات: که سینک یان شتیک که سیفه تی پیکه نینی هه یه وه ک خونچه که ده کریتته وه و نه و کرانه وه یه ده یکاته گول.

به حری عه رووزی شیعه که،

هزج مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

تهرازووی خیر و شه

حیسانی خۆم ده کرد ئه مپۆ له گهڵ ئیحسان و عیسیانم
که چی ئه م گه یه ئاسمان، ئه و له عه رزه، مالی ویرانم!
تهرازووی خیر و شه ر ئیستا که وایه، ئه ی خودا په حمی!
له عیسیانم که سر که، بیخه تای خیرات و ئیحسانم
به بی تاغات و خیر و زیکر و فیکر و چاکه، سه رشۆرم
له نیو عالم چلۆن تا ئیسته ماوم، چۆن بوو؟ نازانم!
به شه ر میوانه یا په ب تۆی که خاوه ن سفره و خوانی!^{۲۱۹}
به پێر گیراوه میوان و له سه ر ئه و سفره میوانم
ئه گه ر فه رمووت برۆ له م سه رزه مینه، ده چمه ژیر عه رزی
به لام له و ژیرزه مینه ش دا توفه یلی خوانی سولتانم
به په حم و لوتفی تۆوه گه ر برۆم باکم نییه هه رگیز
ئه گه رچی جیم له ژیر عه رزه، له سه ر ته ختی سوله یمانم
سه راپا نوورم و پووناک، ئه گه ر لوتفت له گه ل من بی
به شه وق و زه وقه وه ده مره م، شه می شامی غه ربیانم
ئه گه ر لوتفت نه بی، دوور بی، له تاریکی و ته نیایی^{۲۲۰}
قرم دیت و ده لیم: کوا یاره کانی جاری جارانم؟
له ژیر باری گرانی مه عسیه ت له و گۆره دا "کامیل"
ده لیم: ئه ی خاک به سه ر خۆم! کوا ئه من ئه و کۆله ده توانم؟

زه نیل، ۱۳۳۰ هه تاوی

^{۲۱۹} . هه ردوو چاپی ئه رنیسی و جه عفه ر: خاوه ن سفره وو خوانی

^{۲۲۰} . چاپی ئه نیسی: تاریکی یو ته نیایی

عنوانی شیعره که له چاپی نهیسیدا، "چاکه و خراپه م" ه. پارانه و وهیه کی ناسایی ئیمانداریکی موسولمانه له خودا بۆ لیبووردن له گوناهاکانی و بهزهیی پیداهاتنی دواي مردن. خودا لیره دا نه گهر مرؤقی مردوو به گوناها بار بناسیت، ههر له کاتی چورنه ناو گۆروه نازاری ده دات تا ده گاته رۆژی قیامهت و پردی سیرات و دۆزه ختیکی نه بهدی. شاعیر له هه لسه نگانندی کار و کرده وهی چاک و خراپیدا ههست ده کات تاي تهرازووی کرده وهی خراپی قورس تره و خۆی به سه رشۆری ده رگانهی خودا ده زانیت و داوای رهحم و لوتفی لیده کات بۆ نه وهی له گوناهاکانی ببووریت. نه و ترسهی وا له دلی شاعیردایه، ترسی ناسایی ئیمانداریکی موسولمانه که هه موو ژيانی له ترس و له رزی مردن و گۆروه و شار و جه هه ننه می خودایه کی تۆله نه ستیندا ده باته سه ر.

ئیحسان و عیسیان: شاعیر ده لێ ئیحسانم نه وهنده کم و عیسیانم به راده یه ک زۆره، که تاي تهرازووی یه که میان له ناسمانه و دووه میان له زهوی! ههر به و حیسابهش، سه نعه تی لف و نشری موشه و وهشی له چوار و وهشی ئیحسان و عیسیان و زهوی و ناسمان دروست کردوو. ههروه ها به ئیحسان و عیسیان هه م سه نعه تی 'تضاد' یا مطابقه ی دروست کردوو و هه م چه شنه جیناسیتیکی ناته و او. له ناسمان و عهرزیش سه نعه تی 'تضاد' دروست کراوه.

تاغات و خیر و زیکر و چاکه: هه رچواریان 'مترادف' و سه نعه تی 'مراعات النظیر' یان پین دروست کراوه.

به رپتر گیراوه میوان: واته رپتر له میوان گرتن نه ریتیکه خه لک هه میسه ره چاویان کردوو.

سه رزه مین و ژیر عهرزی: سه نعه تی 'تضاد' یان پین دروست کراوه.

توفه یلی: که سی سه رباری خه لکی دیکه.

خوان: سفه ری نان خواردن

بالک: ترس

ژیر عهرز و سه ر تهخت: سه نعه تی 'تضاد' یان پین دروست کراوه.

نوور و پرووناك و شەم لەلایەك و شامی غەریبان لە لایەكی تر، سەنەتیی 'تضاد'یان پێ
دروست كراوە. نوور و پرووناكیش 'مراعات النظیر'. 'شەم' و 'شام'یش جیناسی
ناتەواون.

ئەگەر لوتفت نەبێ دوور بێ...: هەردوو چاپی ئەنێسی و جەعفەر بە "دوور بێ"
تۆماریان كرددوو، و ئەگەر وابێت، نازانم واتای فەردەكە دەبێتە چی. بەلام بە بۆچوونی
من، "دوور بێ" یە ئەك دوور بێ. ئینجا، سەرجم واتای فەردەكە دەبێتە ئەوەی كە
دەلێ: دوور بێت، ئەگەر تۆ لوتفت نەبێت لەگەڵم، لە تەنیاوی و تاریكیدا قەرم دیت و

...

ئەو كۆلە: كۆلەباری مەعسەت و گوناھە.

بەحری عەرۆزی شیعەرەكە،

هزج مئەم سەلم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بئ پەر وبال

قەت بە غەمی کۆنەو^{۲۲۱} وەرناکهوم
رۆژ و شەو و لەیل و نەهار ناسرەوم
غوسسە لەسەر غوسسە دەخۆم بئ وچان
گەرچی لەژیر باری گران نانەوم
رەحمی خودا زۆرە، بە ئوممیدی ئەو
رادهبویرم بەلئ رۆژ و شەوم
غەم وەکوو شاهین بەرورپوم^{۲۲۲} دئ بەقین
ئەمنی هەژاریش بەخودا وەك کهوم
بئ پەر وبال هاتمە بەر دەستی ئەو
تاکوو بە یە کجاری بەلادا کهوم!

جەمیان، ۱۳۳۰ ی هەتاوی
(لایەن ۹۳ ی چاپی ئەنسی و ۱۳۴ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە که لە چاپی ئەنسیدا 'غەمی تازه' یە.
رۆحیککی شۆرشگێرانە بە تان و پۆی شیعەرە که دا گەراو، که بە هاسانی هەستی
پێدە کریت. ئەو لە گەل هەلۆیستی سیاسی شاعیر و سەردەمی گوترانی شیعەرە که دا یە که
دە گریتهو. ئێرانی سالانی نیوان ۱۳۲۷ و ۱۳۳۲ ئاوسی شۆرش و راپەرین بوو که لە
ئەنجامدا تەقییەو و گەیشته ئاکامی بەدەستەو گرتنی دەسەلات لە لایەن دوکتۆر
محەممەدی موسەددیق و "جبهه ملی" و هەلاتنی شا بۆ دەرەووی وولات، بەلام

^{۲۲۱} . ئەنسی: غەمی تازهو

^{۲۲۲} . جەعفەر: بەرورپوم دئ. ئەم شێوازە هەندیک کیشی شیعەرە که قورس دەکات.

رپه‌رینه‌که دواتر هه‌ره‌سی هینا و کۆدیتای ئەمپریالیستی ۲۸ ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ و گه‌رانه‌وی شا و دامه‌زرانی ده‌سه‌لاتی ره‌شی "حکومەت نیزامی" ی ته‌یموور به‌ختیار و گیران و ئیعدامی نازادیه‌خو‌ازانی به‌شوێندا هات. بارودۆخی ئەو سالانه له‌شیعری زۆر شاعیری کوردی رۆژه‌ه‌لاتدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. بۆ نموونه، شیعری "ده‌برۆ ئە‌ی شاه‌ی خائین به‌غدا نیوه‌ی رپیته‌ بی!"ی مامۆستای نەمر هێمن راست له‌و سه‌رده‌مه‌دا گوتراوه که محهممه‌د ره‌زاشای په‌هله‌وی له‌ ژێر گوشاری رپه‌رپینی گه‌لانی ئێراندا هه‌لات، سه‌ره‌تا چوو بۆ به‌غدا و له‌وێهه‌ گه‌یشته‌ ئیتالیا.

شاعیر له‌ سالی گوترانی شیعره‌که‌دا سه‌ سالی سالیك بووه له‌ زیندانی شا هاتۆته‌ ده‌ری، زیندانیك که دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان له‌ سالی ۱۳۲۵ [۱۹۴۷] ده‌ستی پێک‌دوه و دوو سالی خایاندوه (ی‌پروانه سه‌ره‌تای دیوانی ئاوات چاپی ئە‌نیسی، به‌شی "ژیانی ئاوات به‌ قه‌له‌می خۆی"، لاپه‌ره‌ یازده).

باوه‌ری ئاینی شاعیریش له‌ شیعره‌که‌دا به‌ باشی ده‌رده‌که‌وێت. بنه‌ماله‌ی شاعیر شیخی ته‌ریقته‌ و خاوه‌ن ته‌کیه‌ و خانه‌قا بوون و ئیستاش هه‌ر هه‌ن، ئاواتیش مه‌لای دوا‌زده عیلم و پیش نوێژی مزگه‌وتی گونده‌که‌ی خۆی بووه.

هه‌ندیك وشه‌ و ته‌عبیری ره‌سه‌نی کوردی وه‌ك وه‌رناکه‌وم، نانه‌وم، راده‌بوێرم، به‌روروو (شیوازیکی دیکه‌ی 'به‌روروو') و به‌لاداکه‌وم، شیعره‌که‌یان رازاوه‌تر کردوه. ئاوابی جه‌میان، که شیعره‌که‌ له‌وێ گوتراوه، که‌وتۆته‌ نزیک تورجان و زه‌نبیل و قاقالا و له‌ شیخ چۆپان دوور نین، که هه‌موویان سه‌ر به‌ "کۆگوند" یان "دیه‌ستان"ی تورجانن و که‌وتونه‌ته‌ باشووری رۆژئاوای بۆکان و باکووری رۆژئاوای سه‌قز. هه‌ندیك له‌و گوندانه‌ به‌ ملکی هه‌ی بنه‌ماله‌ی شاعیر واته‌ شیخانی زه‌نبیل و حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ت بوون.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که‌،

سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

من و شادی

فکر و حواس و هوش و عقل، پڻڪ براوه ليم
پڻڪه ي هوميد و سهبر و قهرار بهستراوه ليم
چت کرد خودا، له گهل مني پيره گه مالى خوت!
شوشه ي دلّم به تيشه يي ناهم شكاوه ليم
وهى وهى چ ناورينكه كه به ربوته جهرگ و دل
هر خاتراتى تويه، دلّم وا شكاوه ليم^{۲۲۳}
خوشى مه گهر به خه و به دلّم دا بكا عبور
پيشه ي برايه تى من و شادى پساوه ليم
"كاميل!" مه كه نه وهنده سكالالا و دهردى دل
هر گيز مه لئى كه دهركى خودا داخراوه ليم

زهنيل، ۱۳۳۰ ي هه تاوى

(لاپه ره ۸۹ ي چاپى نه نيسى و ۱۴۸ و ۱۴۹ ي چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ديوانى چاپى نه نيسيدا 'دهركى خودا'يه. به بوجوونى من هيچكام له و دوو عينوانه ي نه نيسى و جه عفر دادى شيعره كه نادهن باوه كوو بئ په يوه نديش له گهل ناوهرؤ كه كه ي نين. بابته تى سهره كيبى شيعره كه زيانى ناخوش و بئ هيوايى و بيقه رارى و چه شتنى ناخوشيه و ههر بويه ش ده كرا عينوان له و بابته تانه وهر بگيرايه ت بؤ نمونه بنووسرايه 'سكالالا' يان 'ناورى جهرگ و دل' يان 'دلى شكاو' و هتد.

^{۲۲۳} چاپى نه نيسى: شكاوه، ليم

شعیریکی ئاساییه له ریزی شیعره کانی دیکه‌ی ئاوات به ناوه‌رۆکی گله‌یی له بارودۆخی ژبانی شه‌خسی خۆی، که هیوای دواپۆژی لێ برپوه؛ له ئەنجامیشدا هانای بردۆته به‌ر خودا.

فکر و حواس و هۆش و عه‌قل: مراعات النظیر، چوار چه‌مکی تا راده‌یه‌ک هاو و اتا و هاوبه‌ش، که به‌شوین یه‌کتردا هاتوون.

رێک: سه‌رپاڤ، هه‌موو، سه‌رجه‌م.

پیره گه‌مال: ئاوات له خودا و پێغه‌مبه‌ری ئیسلامدا تهاوه‌ته‌وه و وه‌ک موسولمانێکی سونه‌تی له به‌رابه‌ر ئەواندا خۆی له که‌میش به که‌متر داده‌نیت وه‌ک چۆن ناوی پیره گه‌مالی خودای له‌خۆی ناوه. ئەو ته‌عبیرانه له شیعره‌کانی دیکه‌ی ئاواتیشدا که‌م نین و به‌گشتی، ئەو خۆ بچووک کردنه‌وانه‌ی ئیمانداران لای خودا و گه‌وره‌پاوانی ئاین، له نیو موسولماناندا هه‌مه‌گیرن.^{٢٢٤} ئەوه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی ژبان و تیگه‌یشتنی موسولمانان له په‌یوه‌ندی نیوان خالق و مه‌خلووق - په‌یوه‌ندی که‌م ریشه‌ی له ئاینی موسولماناندا هه‌ر په‌یوه‌ندی عه‌بد و مه‌عبود نیه‌ به‌لکوو په‌یوه‌ندیکی نزیک و گه‌رمی نیوان کور و باوک (اب و ابن)ه؛ ئیتر که‌م ده‌چیه سه‌ر ئاینه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی رۆژه‌لاتی ناوین (بۆ نمونه بوودیسیم (بووزی)، گه‌رم و گورتر و ئیسانیتیش ده‌بیت. شووشه و تیشه: سه‌نه‌تی مطابقه‌یان پێ دروست کراوه. تیشه به‌ کوردی هه‌مان ته‌شوی یه و له‌گه‌ڵ شووشه‌دا ناسازگار و دژبه‌ره. هه‌روه‌ها جیناسیکی ناته‌واون و له‌به‌ر دووپات بوونه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌ی پیتی /ش/ له‌ گویچکه‌دا، ده‌کرێ بلیین مۆسیقای داخڵی پیتی /ش/ یان هه‌یه.

تیشه‌ی ئاه: ته‌رکیییکی جوانه. ئاه نه‌رم و نیانه به‌لام شاعیر کردوویه به‌ ئامی‌رکی تیژی به‌هیز، که ده‌توانی شووشه‌ی دلی بشکینیت.

وه‌ی - وه‌ی: ئای ئای!، ئۆف، نیشانه‌ی به‌ داخه‌وه بوون (فره‌نگ فارسی - کردی دانشگاه کردستان، به‌رگی ٣)

هه‌ر خاتراتی تویه: خاتراتی کێ؟ شاعیر به‌ هینانه‌وه بیری کێ دلی شکاوه؟ ئەو که‌سه، گه‌لۆ دلداریکی سه‌رده‌می لایه‌تی شاعیره یان دۆستیکی خۆشه‌ویسته‌تی یان

^{٢٢٤} من فیلمیکی خه‌به‌ریم له ته‌له‌فیزیۆندا بینی که ئیماندارانی شیعه له‌کانی چوونه سه‌ر قه‌بری ئیمام حوسه‌ین، به‌ چوار ده‌ست و پێ ده‌رۆشتن و له‌عه‌نی کاتدا، ده‌وه‌رین بۆ ئەوه‌ی بلیین ئیمه سه‌گی ده‌رگانه‌که‌تین.

كى؟ خاترات و دل شكان بۇ خودا و پىغەمبەر نايت. مەگەر بلىين ئەو 'خاترا' نەرك خاترات و بۇ نمونە، فەردەكە لە بنەپەتدا ئاوا بوو: "بۇ خاترى ئەتۆيە دلم وا شكاوہ لىم" كە ئەودەم مىسراەكە لەپەيوەندى بەشەكانى دىكەى شىعرەكەدا دەبىت و سەرجم غەزەلەكە دەبىتە ئاينى. بەلام كوا ئىمە مافى ئەوہمان ھەيە دەستكارىيەكى ئەوتۆى ھەردوو دىوانەكە بكەين؟ ديارە بە بۇچوونىك لەمەر خەسلەتى تىكىنىكى غەزەلەوہ، دوور نىيە بتوانين بلىين بەشەكان (واتە فەردەكان)ى غەزەل ھەركام دەتوانن سەرپەخۆ و خاوەنى ماناى جياواز بن؛ لەو فەردەشدا شاعىر لە شىعرىكى ئاينىيەوہ بايداوہتەوہ سەر بابەتتىكى لىرىك. من ئەو بۇچوونەشم زۆر بە دل نىيە و زياتر لەگەل ئەوہدام كە ئاوات نىزى لە خاترات، ھەمان خاترا بووہ.

بە دلمدا بكا عبور: شىعرەكەى نالىمان وەبىر دىتتەوہ كە لە قەسىدە ناسراوہ كەيدا وا نۇستالژى لى دەبارىت، شارى سلیمانى وەبىر دىتتەوہ و بە بادى خۆش مروور دەلى: "ھەتتا نەكەى بەخاكى سولەيمانىا عبور...".

دەركى خودا داخراوہ لىم: دەركى خودا برىتتە لە دەرگانەى پەشىمانى و تۆبە و گەپانەوہى ئىمانداران بۇ لای خودا. ئىماندار ھەرگىز وەك ئەویندارى ناو ئەو شىعرە فۆلكلورىيەى لى بەسەر نايت كە تىيدا دەگوتىت: "دەرك و دەروازە داخراوہ لىم" واتە ھەمىشە رىنگاى پەشىمان بوونەوہى بۇ ئاوالەيە!

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكشوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

به هاری تازه

ئه‌وا چه‌مه‌ن به عیشتقی گۆل، ده‌ری شه‌عه‌ف ده‌کاته‌وه
به فه‌رشی به‌رگی نه‌سته‌ره‌ن، بیساتی راده‌خاته‌وه
له‌هه‌ر چلیک و هه‌ر گۆلی، نه‌وایی بولبولی حه‌زین
له‌هه‌ر کونیک و قوژبنی، سه‌دایی دل ده‌داته‌وه
چنار و سه‌رو و ناره‌وه‌ن، به‌ده‌م نه‌سیممی به‌ریه‌یان
وه‌له‌رزه‌که‌وتن و ده‌چن، به‌پیر ده‌می حه‌یاته‌وه
ده‌می نه‌سیمه‌وا که‌دی، نه‌سیممی موشک‌بۆی گۆل؟^{۲۲۵}
وه‌یا شه‌میمی دلستان، به‌موژده‌یی نه‌جاته‌وه؟
سریله‌هات‌وچۆیه‌تی، به‌سرته‌گفت‌وگۆیه‌تی
به‌سروه‌پیم‌ده‌لی ئه‌وا به‌هاری تازه‌هاته‌وه
عه‌جه‌ب به‌هاری دلگوشا، قه‌ده‌م به‌خیر و جانغه‌زا
چ‌خۆشه‌بایه‌واده‌که‌ی، که‌دیته‌نیو‌ولاته‌وه
ژیاوه‌دل به‌سروه‌که‌ی، گولاته‌شین‌گه‌شایه‌وه
هه‌ره‌س‌کشاوه‌سه‌ر‌چیا، فه‌قیره‌زۆر به‌ماته‌وه!
بلی قشوونی گۆل به‌دل وه‌ده‌رخه‌تا‌کوو فرسه‌ته
به‌ته‌پل و توپه‌وه‌وه‌ره، به‌له‌شکر و سوپاته‌وه
ئه‌من له‌تالیعی ره‌شم، جه‌مالی پرووته‌ئاره‌زووم
خزابه‌هه‌ووری نه‌گه‌تی، ئه‌ویش ئه‌وا هه‌لاته‌وه^{۲۲۶}
له‌به‌ر‌کزه‌ی مرم‌سه‌با، که‌خونچه‌هاته‌پیکه‌نین
خه‌می هه‌زار‌ساله‌ئه‌و، له‌بیر به‌شه‌ر ده‌باته‌وه

^{۲۲۵} چاپی جه‌عفه‌ر: موشک‌بۆی

^{۲۲۶} چاپی جه‌عفه‌ر: خزابوه

"ئىمامى" ۋەك سىرلەكان لەگەل دلى قسان دەكا
ئەۋىش بە سرتە پىم دەلىج: بەھارى تازە ھاتەۋە

كانىبەن، ۱۳۳۰ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۱۴ و ۲۱۵ ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنىسىدا دەرئەكەۋتوۋە)

بەك لە غەزەلە كۆنەكانى ئاۋاتە و ۳۵ سال پىش چاپى ديوانى ئامادەكراۋى ئەنىسى
گوتراۋە بەلام لەۋىدا نەھاتوۋە؛ ھۆكارەكەى نازانم دەبى چى بىت جگە لەۋەى بلىن
لە كاتى چاپى كىتتەكەدا، لەبەردەست نەبوۋىت.
غەزەلىكى سوار و بن بزۆكەيە. زۆر شاعىرى كورد و فارس لەو بەحرەدا شىعريان
گوتوۋە.

غەزەلىكى بەھارىيە و شاعىر بە بەھارىدا ھەلگوتوۋە، زۆر واھەيە كاتى گوترانى
شىعەرەكەش ھەر بەھارى سالى ۱۳۳۰ [۱۹۵۱] بوۋىت. بەلام ئەگەرېكى دىكەش
دەتوانى ھەبىت: سالى ۱۳۳۰ تا ۳۲ لە فەزاي سىياسى ئىراندا چەشنە ئازادىيەك ھەبوو و
ئەۋەش زۆركەسى دلخۆش كىردبوو؛ دەكرى پىمان واىت ئاۋات لەو فەزا خۆشەدا
نەفەسى كىشاۋە و شىعەرەكەى مۆركى ئەو شادى و خۆشەيى بەسەرەۋەيە. بەلام
ئەگەرى پىشتر كە بەھارى سىروشت بىت، بەھىترە.

شىعەرەكە گەلىك وشەى عەرەبى و فارسى تىدايە و وىلدەچىت ئاۋات سلى لەۋە
نەكردىتتەۋە كەلك لە تەركىباتى زمانە بىنگانەكان ۋەربگرىت. بۆ نمونە ھەر لە فەردى
يەكەمدا عىشق و شەعەف و بساط و فەرش عەرەبىن و دەر و بەرگ و نەستەرەن
فارسىن، كە ديارە ھەندىكىان خۆمالى كراون و ۋەك دەر و فەرش و بەك دوانىكىان
بىنگانە دەنۆپن ۋەك شەعەف و بىسات.

شەعەف: شادى

بەرگ: لىرەدا پەرى گولى نەستەرەنە.

چل: لقى دار و گول و گيا

خەزىن: خەفەبار

سەدايى دل دەداتەۋە: چى سەداى دل دەداتەۋە و كام دل؟ لام وايە نەۋاى بولبولە، كە
لە ھەموو كون و قوژبىكەۋە گويت لىدەبىت و سەداكەش سەداى دلى بولبولە.
سەدايى دل دەداتەۋە: مۇسقىاى داخلىي دەنگى / د / ى تىدا بەرگوى دەكەۋىت.

دهمی حیات: نهفەسی ژیان له نهسیمی بهربه‌یانهوه دیت و داره‌کان به شنه و جووله‌ی لق و پۆپ و گه‌لاکانیان به‌ره‌وپیری ده‌چن.

به‌دهم. نهسیمه‌وه چوون: به‌ره‌وپیری نهسیم چوون و پیشوازی لیکردنی. نهسیم: شنه‌بای به‌ربه‌یان.

دهم: له فەردیکدا دووجار هاتوو. دهمی یه‌که‌م به‌دهم شتیکه‌وه چوونه به واتای وه‌لامدانه‌وه و موافقه‌هه کردن له‌گه‌ل‌ئو شته. دهمی دووه‌هم به واتای نه‌فەس و هه‌ناسه‌یه؛ له فارسیدا ده‌گوتری ده‌م و بازده‌م و به‌عه‌ره‌بی، شه‌هیق و زه‌فیر. دهمی نهسیم: له فەردی پیشتردا به‌دهم نهسیمه‌وه چوون بوو و لیره‌دا دهمی نهسیمه‌ به واتای هه‌ناسه‌ی نهسیم.

موشک بۆ: بۆنی مسک، خۆش‌عه‌تر و بۆن. موشکی فارسی هه‌مان مسکی کوردیه‌ه. شه‌میم: بۆنی خۆش

موژده‌یی نه‌جات: نه‌جات له‌چی؟ لام وایه‌ ده‌بی له‌زستان بیته.

نهسیم و شه‌میم: جیناسیکی ناته‌واویان پی‌دروست کراوه.

سریله: ۱. مه‌لیکی بچووکی جوانه‌ دوو په‌پی وه‌ک دوو شاخ لی‌ به‌رز بۆته‌وه. ۲. سیسک (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌زار) لیره‌دا به‌ واتای یه‌که‌مه.

سرته: قسه‌ کردن به‌ئه‌سپایی

سروه: بای بسکان، شنه‌با، شنه، کزه‌با (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌)

بای واده: "بایه‌که‌ ۱۸ رۆژی بمینیت بۆ نه‌روۆز هه‌لیده‌کات و به‌فر ده‌توینتیه‌وه" (فه‌ره‌نگی زمانی یه‌کگرتوی کوردی هاوچه‌رخ له‌ سه‌ر ئینتینت)؛ بای به‌هار که‌ به‌فر ده‌باته‌وه. بای عه‌هد و په‌یمان.

سریله و سرته و سروه: مۆسقای ده‌نگی / س / یان لی‌ دپته‌ گوی.

به‌سروه پی‌م ده‌لی: له‌ ریگای شنه‌باوه پی‌م راده‌گه‌یینت.

دلگوشا: ئاواله‌ که‌ره‌وه‌ی دل‌ی به‌خه‌فه‌ت که‌یل؛ سیفه‌تیک بۆ به‌هار.

جانفه‌زا: شتیک که‌ گیان و ژیان و ته‌مه‌ن زیاد ده‌کات. سیفه‌تیک که‌ لیره‌دا بۆ بای واده هاتوو. فارسیه‌

گولاته‌شین: گول‌+ناته‌ش+ین واته‌ گولیک که‌ وه‌ک ئاگر وایه. ئه‌م ناوه‌ له‌ شیعی نالیشدا هاتوو:

"گه‌رمی و ته‌ری به‌هاره‌ که‌ پشکو کوژایه‌وه

پشکووی گولاته‌شین به‌ نهسیم بوو گه‌شایه‌وه..."

گل آتشی = گل سرخ (فرهنگ معین). به گویره ی فرهنگی فارسی موعین، گولاته شین، گوله باخه.

ههرس کشاوه سهر چیا، فهقیره زۆر به ماتهوه: واههیه جواتترین میسراعی شیعره که بیت. نازانم ئەو تهعبیره له شیعرى شاعیرانى دیکه ی پیش ئاواتدا هاتووہ یان نا، به لام جوانه. ههرس رنووہ، به فری سهرچیاہ که دهخزیتہ خواروہ. له به هاردا سهره تا داویتی چیا له به فر پاك ده بیتتوہ ئینجا ورده ورده ده گاته لووتکه. شاعیر ههره سی وهك له شکرى شکاو یان که سیکی شکست خواردوو بینوہ که به ماتى و سهر به ژیری ده کشیتتہ دواوه و پاشه کشی ده کات.

بلی...: به ههرس بلی. ده گهریتتوہ بو فهردی پیش خوی. واته به ههرس بلی تا دهره تانى ماوه، ههرچی سوپا و له شکرى ههیه به ته پل و تۆپه وه (دهنگى ههوره تریشقه ی به هار و چه خماخه لیدانى)، بیان هیتت.

جهمالی رووت: ئەگەر جهمال به روخساری مرۆف بزانی، ئەودەم 'رووت' به واتای رووت و بی رووبەند و بی بەرگ دەبیت؛ بەلام ئەگەر جهمال به واتای جوانی وەربگرین، رووت دەبیتتە روو+ = رووی تۆ.

شاعیر به هینانی قشون و ته پل و تۆپ و له شکر و سوپا، مراعات النظیری دروست کردووہ.

ئەمن له تالیعی رەشم...: من ئارەزووم ئەوہ بوو ئەو جهمال و روخساره رووت و بی رووبەندەى تۆ بینم، بەلام ئەو له ههور پینچرابوو و نەمدەدیت، ئیستا ئەویش هەلاتەوہ. چی هەلاتەوہ؟ ههور؟ ئەگەر وایت دەبی جهمالی یاریش له گەل ههوره که رۆبشتییت و له بهر چاو نەماییت چونکوو ئەو به 'ههوری نەگبەتی' ناوی لی دەبات واته ههوریک نیه یارمەتی ئارەزووی شاعیر بدات. ههرچۆنیک بیت، فەردیکی رازاوہ و جوانه.

له بهر شتیك مردن: واته خو به قوربانى ئەو شتە كردن. شاعیر خوی ده کاته قوربانى کره ی سهبا، که به هیممه تی ئەو خونچه پیکه نیوه و گول کراوه ته وه. ئەو هوش خەمی کۆن له بیر مرۆف دەباته وه.

ئیمامی وهك سربله كان: شاعیر ده لی سربله بو دلی خو یان قسه ده کهن، منیش هه روا. دلشیم به ئەسپایی پیم ده لی به هاری تازه هاتۆته وه!

به هاری تازه: ئەو هنده ی من بزانی ئیمه به هاریکمان ههیه که له رۆژی نهورۆزه وه دەست پیندە کات و نهو به هاریکیش که نزیکه ی مانگ و نیویک دواتر ده گاتی. ئەو

نەوبەھارە گەلنك جار لە گەل بەھاری ئەسڵیدا بە ھەلە وەر دەگیریت. ئەگەر ئەو
نەوبەھارە لە ئارادا نەبیت، ئەودەم بەھاری چەمکی تازە واتایەکی نابیت؛ ھەموو
بەھاریك دوای زستان دیت و ھاتن بەلێ بەلام تازە بوونی بەھار مەعنای نییە.
شاعیریش لێرەدا وێدەچیت تووشی ھەمان ھەلە ھاتبیت.

بەحری عەرۆزی شیعرەكە،

ھزج مئمن مقبوض: مفاعلن مفاعلن مفاعلن مفاعلن

تۆبە بى!

من سەگىكى رپووت وقووتى رانه كەى تۆم، تۆبە بى!
پەت لە مل، نامادەباشى شوانەكەى تۆم، تۆبە بى!
تۆ تەيبىى حازىقى دەرد و بەلاى، من دەردەدار
دلنەخۆش و چاوەرپى دەرمانەكەى تۆم، تۆبە بى!
برسىى و بىواز و بىهيزم، لە دەركت كەوتووم^{۲۲۷}
چاوەرپى لوقمىكى چەور و نانەكەى تۆم، تۆبە بى!
گەر بلىم لەو نەسلە پاكەم، خۇ درۆ ناكەم، بەلام
رپووى دەوى لەو نەسلە بم، گاوانەكەى تۆم، تۆبە بى!
نيسبەتى خاشاك لەگەل گولزارى باغى جەننەت^{۲۲۸}
چۆن بكەم من؟ خاكى دەركوبانەكەى تۆم، تۆبە بى!
تۆ شەهەنشاهى جيهانىى و ئەمىرى ئىنس و جان^{۲۲۹}
من فەقىرم خۆ، گەداى دەربانەكەى تۆم، تۆبە بى!
هەستە "كامىل" رپوو دە دەركى سەيىدى سەرورە بكە!
هەر بلى قوربان! سەگى ئاسانەكەى تۆم، تۆبە بى!

جەمیان، ۱۳۳۰ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰ و ۱۱ ى چاپى ئەنسى و ۲۳۳ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرەكە لە ھەردوو چاپدا ھەك یەكە و ئەویش بەشیک لە رەدیفى "تۆم
تۆبە بى" ى شیعەرەكە یە. غەزەلەكە 'مردف' ە.

^{۲۲۷} چاپى ئەنسى: برسى یو

^{۲۲۸} چاپى ئەنسى: جەننەت

^{۲۲۹} چاپى ئەنسى: جيهانى یو

غەزەلېكى ئايىنىيە و لە ستايشى پىغەمبەرى ئىسلامدا گوتراوه. ئەو شېئو پىداھەلگوتنەنى
پىغەمبەر لە شىعرى شاعىرانى دىكەى كورد وەك شىخ حەسەنى مەولاناوايى و
ئەحمەدى كۆر و زۆر شاعىرى دىكەشماندا بىنراوه.

من سەگىكى... ئەوەى مرؤف خۆى بە سەگى بەر دەرگای پىغەمبەر و ئىمام و شىخ و
... بزائىت، بۇ ئايىنى ئىسلام سەمەرە نىيە كە خەلك ھەموو عەبد و اتە كۆيلەى خودان و
ئەوەش گەلئىك جىاوازە لە پىنگەى مرؤف لە مەسىحىيەت و بويسم دا، بەلام زۆر نىزىكە
لە ئايىنى مووسايى.

پەت لەمل: درىژەى بۇچوونى مىسراعى پىشترە، كە لەویدا گوتى: من سەگىكى...
ئامادەباش: تەعبىرىكى فارسىيە بە واتاى حازر بوون بۇ خزمەت و كار كردن.
تەبىبى حاذق: عەرەبىيە، طىبب حاذق پزىشكى لىزان و لە دەرود نازار تىگەىشتووه.
بى واز: بە كوردىكراوى بى وەزە و حالە بە واتاى بى تاقەت و ناساغ.
لەدەركت كەوتووم: درىژەى ھەمان بۇچوونى فەردى يە كەمە، كە شاعىر خۆى بە
سەگى بەردەرگای شاعىر داناوہ و دەلئى وەك ئەو، منىش لەبەر دەرگات كەوتووم.
چاوەرپى لوقمىكى چەور و نان: ئەوەش لە ھەمان بابەتى فەردى يە كەمە. چاوەرپوانى
پاروويەكى چەور و لەتە نانكىكى تۆم، كە ديارە ئەویش برىتتە لە ئاوردانەوہ و لىپرسىن
و بەخشىن، يان تكاى بەخشىن بۇ كردن، لە لاين پىغەمبەرەوہ لە رۆژى قىامەت.
نەسلى پاك: نەوہى پاك، جىلى پاك، نامازە يە بەوہى شاعىرى شىعرە كە سەيىد بووہ و
سەيىد بە "ئەولادى پىغەمبەر" دەزانرئىت.

رپووى دەوئ: يانى كەسىك قەسەى وا بكات دەبى رپووه ئالماروا و بى حەيا بىت؛ بەلام
من وا نىم، كەوابو گوانى تۆم!
خاشاك: تۆز و خۆل و بابردهلە؛ شتى سوكى بى قىمەت كە با بتوائت بىبات، وەك
پەرى كا. فارسىيە.

دەرك و بان: بەردەرگای مال، شوئى گشتى بۇھاتوچۆى خەلك.
ئەمىرى ئىنس و جان: واتە سەرورە و ئاغای ھەموو ئىنسان و جندۆكان، كە لە باوہرى
بەشىك لە خەلكدا، پىغەمبەرى ئىسلامە.

سەيىدى سەرورە: نىياز لەو سىفەتەش ھەر پىغەمبەرى ئىسلامە كە بە گۆپرەى باوہرى
موسولمانان، گەورە و سەرورەى ھەموو مەخلووقاتى خودايە.

دەدەركى: لە دەركى. شېئەزارى ناوچەى مەھابادە.

بەحرى عەرورەى شىعرەكە، رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بولبولی ئاوارە

ئەي تەيرى دلى وەحشى! تاكەنگى پەريشانى؟
تاكەي بە ھەوەس دەفري، مەفتوونى گولستانى؟
ھەرچەندە بەھارت دى، ئەمما چ بەھاريكە؟
بىزەمزەمەيە بەزمى، بىز پەونەقە بوستانى
گول كاتى خەزانى ھات، بولبول ھەموو ئاوارەن
ئاوازي ھەزىنى نەي، گويى بگرە لە ئىنسانى
شەو بۇنى نىيە شەو بو، بولبول بە تەماي چى بى؟
ھەئىشى بە ئوممىدى خونچىكى سبەينانى
گول بۇتە دروو، قەوليش پاك بوونە درۆ ئەمسال
كوا يارى وەفادارم، دەست و دلى جارانى؟
رەحمەت لە غەم و دەردم، بەو دووانە ئەمن ناسىم
پاكي كەس و كارى خۆم، يارى بە مەسەل گىانى
داخۇ لە چ لايىكە ئەو يارى كە رووخۆشە^{۳۳۰}
گوپچكەي فەلەكى كەپ كرد، كوا كۆمەك و ئىحسانى؟
كوا نەعرەيى شىرانەي لەم كاتە كە دامام؟
لەم بەحرە كە خنكاوم كوا ھىممەتى جارانى؟
توخوا بللى بەو شەخسە، جاران كە دەھات دەيكوت:
من يارى وەفادارم، دەستى من و دامانى!
ئەمپۆكە گلۆلەي من كەوتۆتە سەرەولپىزى
ھىچ كەس نىيە خاس بىزى، تا خۆ كەمە قوربانى^{۳۳۱}

^{۳۳۰} چاپى ئەنىسى: لە رووخۆشە

^{۳۳۱} چاپى جەغفەر: خاس بىزى

خیرایه کی ههستی بێ، پیاوانه، من و دل زوو
لهم گێژ و خولی چهرخه ده‌ریتی به ئاسانی
هیچ کەس نییه هاوارکا "کامیل" له چ لاینکه؟
بۆ کوئ چوو به چاره؟ کوان هه‌مده‌م و یارانێ؟

جهمیان، ۱۳۳۰ ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۱۵۵ و ۱۵۶ ی چاپی ئه‌نسی و ۲۴۵ و ۲۴۶ ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی شیعه‌که له چاپی ئه‌نسیدا، "گلۆله‌م که‌وته لیژی" یه. غه‌زه‌لیکی پر له هه‌ستی
ئینسانیه له لایه‌ن که‌سیکه‌وه که به تهنیا ماوه‌ته‌وه و به‌جی هیلراوه؛ به‌وه ته‌عبیره
شیعریکی پر له نۆستالژییه. هه‌ر بۆیه‌ش عینوانی "بولبولی ئاواره" له‌گه‌لیدا دیته‌وه.
من هه‌ندیک در‌دۆنگم و دلنیا نیم ئایا گله‌یی و بناستی شاعیر شه‌خسیه یان گشتی و
هه‌مه‌گیر بۆ گه‌له‌که‌ی و ولاته‌که‌ی؟ له‌ دۆخیکی ئه‌وتۆدا ده‌بێ سه‌یری ژینامه‌ی شاعیر
بکریت. به‌خته‌وه‌رانه ئیمه دوو ژینامه‌ی شاعیرمان له‌به‌ر ده‌ستدایه. یه‌که‌میان که هه‌ر
خۆی نووسیه‌تی و له‌ دیوانی چاپی مامۆستا ئه‌نسیدا چاپ بووه، تهنیا ئاماژه به‌ سال
و شویتی ژینانی خۆی له‌ ده‌وره‌ی سالی ۱۳۳۰ [۱۹۵۱ و ۵۲] ده‌کات، به‌لام
سه‌ره‌تای چاپی ئاغا سه‌ید جه‌غه‌ری کورپی شاعیر روونکردنه‌وه‌ی زیاتری تیدایه که
یارمه‌تیده‌رمانه. له‌بیرمان نه‌چیت که شیعه‌که به‌ شایه‌دیدانی هه‌ردوو دیوان، له‌ سالی
۱۳۳۰ ی هه‌تاوی [۱۹۴۸] له‌ گوندی 'جهمیان' نزیك زه‌نبیل گوتراوه.

كاك جه‌غه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ژینانی ئه‌و سالانه‌ی شاعیر ده‌نوسیت:

"...پاش دوو سالیکی زیندان، سالی ۱۳۲۷ ی هه‌تاوی ئازاد ده‌کری، به‌لام که دیته‌وه،
به‌ سه‌ر خه‌زنه‌ی به‌تال و هه‌واری خالیدا ده‌که‌وی و مایکی ره‌ق و رووتی بۆ
ده‌مینیتیه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی بکریته‌وه، ئه‌و سه‌ دانگه‌ی ملکی 'گه‌ردیگلان' که
بوویه‌تی، ده‌یدا به‌ گوندی 'جهمیان' و له‌گه‌ل مامی ده‌یگورپته‌وه و له‌ باقیدا مینگه‌له
مه‌ریکیش وه‌رده‌گری و مالی ده‌چین بۆ وین. به‌ کورتی و کوردی، پاش ئه‌وه‌ی
سه‌وداکی سه‌رده‌گری و کاروباری ته‌واو ده‌بێ و ده‌که‌وتیه‌ پێ و شویتی سه‌نه‌د
[تایپۆ]ی جهمیان، بۆی جی به‌جی نابج و له‌به‌ر ئابرووی خۆی و بنه‌ماله‌ی، ده‌نگ ناکا
و به‌ داری ده‌ستی ده‌چیته‌وه زه‌نبیل و له‌ مالی کاکێ په‌نا ده‌گری... (شاری دل، لاپه‌ره
۴۵).

پوونکردنه و هه بهك: به گویره ی ئه و زانیارییه ی لیروه له وئ وهرمگرتوون، ئاوات ئالوگۆری گوندی گهردیگلان و جهمیانی له گهل یهك له كورانی مامی خوی کردوو و دواى تهواو بوونی سهودا و ههولدان بو تاپۆ کردنی، تیگه یشتوو كه جه میان ملكی نه وقافه و ناتوانی بیته ملكی هیچ كه سیک و بهناوی كه سیشه وه تاپۆ ناکریت! بهلام حه یا به خویی ئاوات و مهسه له ی خزمایه تی و ئیراده تی زۆری به حاجی بابه شیخ، وای لیده کات دهنگی ده رنه یه ت و نارهبازی ده رنه بریت.

کاتی ئه و زانیارییه ده خمه پال یهك و ده گه رپمه وه سه ر ئه م شیعه، ئه وده م تیده گه م كه لایه نی شه خسی له ناوه رۆکی شیعه كه دا گه لیک قورستره له لایه نه سیاسی و کومه لایه تییه که ی و له ئه نجامدا، ئه و ئامازه و ئیشاره تی ناو شیعه كه ده به مه وه سه ر ئه و رووداوه شه خسی و بنه ماله ییه.

شیعه كه په شیمانی له هه ول و هه لسوورائیک ده رده خات كه هی رابردوو و شاعیر خوی تیدا به بهرپرسیاریك ده زانیت كه به شیوه ی پیویست لپی ورد نه بوته وه و ئیستا ده ستی بو به ئه ژنۆدا ده دات. ئه و هه ول و هه لسوورانه واهه یه به ئیخلاص و نزیکایه تی خوی بزانیته سه باره ت به مالی مام و ئامۆزاکانی. سه رتا پای ۱۲ فه ردی شیعه كه به و بیرو که یه ئاخراوه.

مه فتوون: ئه ویندار، بیدل

زه مزه مه: ئاوازی هیمن و له سه رخۆ، دهنگی خۆش، جریوه ی مه ل.

په ونه ق: په واج، به و

گول کاتی خه زانی هات: ئیستا به هاره به لام گول [که دلی شاعیر بیت] هه ست به و به هاربوونه ی ناکات و ئیستا وه ک کاتی پایزه بو ی.

خه زان: وه رزی پایزه جیاوازه له گه لاپێرانی زاواوه ی هه ورامی.

حه زین: خه فه تبار

ئینسانی: ئینسان. شیوه ی موکریانیی وشه که یه.

شه و بونی نییه شه و بو: هه موو شتیک پیچه وانه یه!

سبه ینانی: سبه ینان. شیوه ی موکریانیی وشه که یه.

گول بوته دروو: ئه و په رپی بچ هیوایی شاعیر لیره ده رده که ویت که دیارده کان نه ک هه ر به پیچه وانه ی خواستی خوی، به لکوو دژ به یاسا په سند کراوه کانی سروشت (و کومه لگاش) ده بینیت.

یاری وهفادار: کییه؟ من به نهر حاجی بابه شیخی ده زانم که ئاوات په نای بو ده بات و ده یه ویت له سه ری بکاته وه و خو ی گوته نی، 'به خشنده یی جارانی هه بیت. په حمهت له غهم و ده رد م... من کهس و کاری خو م به غهم و ده رده وه ناسی، واته خزمه کانم جگه له غهم و ده رد هیه چیتریان بو من پین نه بوو.

پاک: هه موو

یاری به مه سه ل گیانی: تهنز و تهوسی تپدا یه. ئه و که سه ی که ده بوایه یاری گیانی بیت، وانیه و ئه ویش کهس و کاره که ی خو مه!

ئه و یاری که روو خو شه: له چاپی ئه نیسیدا وهک "له روو خو شه" هاتو وه. ئه گهر پرسه که هه ر لیره دا به یلینه وه واهه یه گو مان بکه ین بلیی کامیان راست بن؟ به لام کاتی میسراعی دوای خو ی ده بینین که له درپژه ی ئه م میسراعه دایه، ئه وده م له سه ر ئه وه سوور ده بین که عیباره تی "که روو خو ش" راستره.

گو یچکه ی فه له کی که ر کرد: واته ئه و که سه (یاری به مه سه ل گیانی) که هه مو ان ده لاین روو خو شه و بانگه وازی روو خو شیه که ی گو یی فه له کی که ر کردو وه، ئه ی کوا روو خو شی و کو مهک و ئیحسان کردنه که ی؟ لام وایه رووی قسه له حاجی بابه شیخ بیت.

نه عره ی شیرانه: لیره دا ده نگ به رز کردنه وه دژ به بیعه داله تیه که، که ده رحه ق به و کراوه و پینه وه داماره.

توخوا...: توبی خودا به و شه خسه ی وا جار ان ده هات و ده یگوت من یاری وه فاداری تو م بلی ده ست من و دامانی!

گلؤلّه که و تنه لیژی: کینایه یه له نه هامهت و بیج به ختی و راست نه بوونی دؤخی ژیان. خاس بیژی: چاکم بو بلیت، له سه رم بکاته وه. زاراهوی به شی روژه لاتی بوکان و ههروه ها هه مو ناوچه ی سه قزه. ده بی ئه وه بیت که ئاوات چاره روان بو وه مامی له سه ر ئه و بکاته وه و له کیشه که دا لایه نی بگریت.

پیاوانه: ئازایانه. ئه م ته عبیره رهنگی ژینده ری پتویه و ئیستا که لکی لی وه رنا گیریت. ده کری بگوتری ئازایانه یان شیرانه یان شتیکی دیکه ی هاوچه شن. پیاوانه ده بی له گه ل وشه کانی پینش خو ی بخو یتریته وه: خیرایه کی پیاوانه ههستی و بیت. من و دل: ده بی له گه ل میسراعی دوای خویدا بخو یتریته وه

"كاميل" له چ لاييکه؟ واهه يه ئاماژه ييت به تهريک که وتنه وهی شاعير له جه میان و پاشان چوون بۆ مالی کاکی له زه نییل - وهک له ژیننامه که دا هاتو وه.
به حری عهرووزی شیعه که،
هزج مثنی اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

نامەى بانگه‌يشتن

قەدەم ھەلپىنە خۆش كە خاترى تەنگ!
بە پىي خۆت بىنە شادى و كەيف و ئاھەنگ
خەرىكى پىشتى پەنگى عەرۆسىن
بە پىي تۆ پىسى ئىمە ناگرى پەنگ
ئە تۆ سەرقافلەى پىگەى مرادى
مىنىش كوستانە پىگەم، قافىەم تەنگ
ئەوا چاوم لە سەر پىتە بە پىن ھەست
ئەوا پۆحم لە بەر پىتە، بە پىن دەنگ
دلى بى چارە بۆ تۆ وەك كەبابە
نە پى تۆ، شە پابى ناب و گول پەنگ
ھەموو ئەسپابى شادى، گردو كۆپە
كە چى بى تۆ تەرازووى عەيشە لاسەنگ
وەرە، تۆ سەيقەلى بۆ قەلبى "كامىل"
بە لوتفت لابەرە گىانە لە دل ژەنگ

گوندى شىخچۆيان، ۱۳۳۱ى ھەتاوى
(لاپەرە ۶۷ ى چاپى ئەنىسى و ۹۸ ى چاپى جەعفەر).

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "كارتى دەعوەت"ە، كە ھەمان واتاى نامەى بانگ
ھىشتى ھەيە و لە فارسىدا كەلكى لى وەر دەگىرىت باوھ كوو نىوہى عەرەبى بىت و
نىوہى دىكەى فەرەنسى! ناوھرۆكى شىعرە كە لە گەل ئەو دوو عىنوانەدا پىك دىتەوہ.
من لە سەر نوسخە كەى چاپى ئەنىسى ئەم يادداشتەم نووسىو: "بۆ كى؟" پىسارە كە
دواى بلاو بوونەوہى چاپى جەعفەرىش وەلامى وەر نە گرت. كاك جەعفەر لە پەراو پىزى

شيعره كەدا نووسيوپه تي: "دەعوەت بۇ شايى كورپى گەورەى، خوالىخۇشبوو سەيد تاهىرى ئىمامى". واتە كاك جەغفەرھۆكارى گوترانى شيعره كەى پروون كىردۆتەو بەلام بەرگۆى شيعره كەى دەست نىشان نە كىردوو و نەينووسيو شاعىر شيعره كەى پروو لە كى نووسيو و بۇ كىيى ناردوو. ئەگەرى زۆر بەھىز لاي من ئەو يە شيعره كە وەك داووتنامە بۇ زۆر كەس لە دۆست و برادەرانى شاعىر نىررايىت. ناوەرۆكى شيعره كەش گىشتىيە و بۇ ئەو دەبىت پرووى لە خەلكانى جياواز بىت. كەوابوو، ئاوات لە لايەن خۆپەو و شيعرهى ناردوو بۇ ئەو دۆست و برادەرانەى وا دەبوايە بانگەيشتىيان بىكات.

ھەندىك سەنەتەى بەدىعى لە شيعره كەدا ھەن كە دەبى كور تە ئامازەيە كيان پىن بىكرىت: شادى و كەيف و ئاھەنگ (بە واتاى جەژن) مراعات النظيرىان تىدا بەكار ھاتوو و لە گەل خاترى تەنگدا 'متضاد' (مطابقە). رشتن و رەنگ و پىس لە يەك بابەتن و دەكرى بە مراعات النظير دابىرەن. قافلە و قافىيە جىناسى ناقىسن. رىگەى مراد و رىگەى كوستان (بە واتاى شوپى ئەستەم و دەست پىن رانەگەيشتوو) متضاد. شەراب و كەباب و ناب مۆسقىاى دەروونى پىتى /ب/ يان لى دەبىستىرەت و شەراب و كەبابىش مىسداقى مراعات النظيرن. سەيقەل و ژەنگىش ناتەبان و متضاد.

گەرچى شيعره كە لە مەقولەى ئىخوانىاتدايە و شەخسى و بنەمالەيە، كە بۇ خزم و كەس و كار و دۆست و برادەرى نىزىك بە شاعىر نىرراو. لە بارى مېژووويەو و گىرنگايەتى ئەو يە لە رىگەى ئەو و دەزانرەت سەيد تاهىرى كورە گەورەى شاعىر كە ماو يەك پىشمەرگەى حزبى دىموكرات و لە باشوورى كوردستان دەژيا، لە كۆنگرەى دووھەمى حزبى دىموكراتىشدا (سالى ۱۳۴۳) وەك ئەندامى 'كومىتەى چاوەدەيرى بەرز' ھەلبىر رابوو، ماو يەك دواى سەرھەلدى ناكۆكى و دووبەرەكىي نىوان دوو بالى حزب گەرايەو و ئىران و لىرەدا دەردەكەو پىت كە لە سالى گوترانى شيعره كەدا ئىتر لە رۆژھەلاتى كوردستان بوو و لە گوندى شىخ چۆپانى ملكى باوكى لە نىزىك گوندى زەنبىل، ھاوسەرگىرى كىردوو.

شيعره كە تەغىبرى ئەستەمى تىدا نىيە. لە فەردى دووھەمدا رشتن واتاى رژاندى ھەيە و رژاندى رەنگى شىتك واتە ئامادەكارى بۇ ئەو شتە و لىرەدا بۇ رى و رەسمى 'عەرووسى' كورە گەورەى شاعىر، گەرچى چەشنە ئامازەيەكى بۇ كىردارى رىستىش تىدا بەدى دەكرىت و دەتوانرەت بە وشەى رىسى ناو مىسراعى دووھەمەو پەيوەندى

بدریت. وشەى 'رەنگ' ئالقەى پەيوەندىدەرى سەرەككەى لە نىوان مىسراعى يەكەم و پىس و رەنگ گرتنى مىسراعى دووھەم.

قافىە تەنگى، جيا لە واتاى نزيكى كەم بوونى قافىە بۇ شاعىر لە شىعرە كەدا، ئىھامىشى تىدايە و واتا دوورەكەى برىتتىە لە سەخلەت بوونى ژيانى شاعىر (بە گشتى ئابوورى، بەلام دەكرى سىياسى يان كۆمەلايەتەش بىت).

مراد لە سەيقەل، پاك بوونەوہ لە ژەنگ و بىخەوش بوونى دلى شاعىرە و شاعىر دەلى بە ھاتنى توى مىوان، دلى ژەنگ لىدراوم سەيقەلى لىدەدرىت و پاك دەبىتەوہ. ديارە 'صىقل' ى عەرەبى زاراوہ يەكى عىرفانىشە و بەواتاى لابرەنى رەنگى 'تعلق' بە دىنايە لە سؤفيانى سافىدا كە من سەيد كامىل بە نمونە يەكى ئەو سؤفيانە دەزانم.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،
 ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيل

شارى موحەبەت

باش خەستە و بېچارە و ئاوارە يە بابت
چاك شىتى قەد و زولفيە، پەتیارە يە بابت
ترساوہ لە رەشماری وە کوو زولفی درېزى
دايم²³² كە بە فكر و غەمى ئەو مارە يە بابت
نەردى دەگەلى كرد، لە ئەو ماچ و لەمىش پۇح
دۆراندى، ئەوا پۇحى چوو، بېچارە يە بابت
دايناوہ سەرى، پۇيوہ بۇ شارى موحەبەت²³³
چونكە بەخودا شوهرەيى ئەو شارە يە بابت

كانى بەن، ۱۳۳۱ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۰۳ ى چاپى ئەنيسى و ۷۷ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.
ويەدە چىت ئاوات ئەم شيعرەى روو لە مندالىكى خۆى گوتىت لەبەر ئەوہى رەديفى
ھەر چوار فەردە كە "...يەبابت". بەلام كام منداڵ، رووون نىيە و سەد بريائەنيسى و بە
تايبەت جەغفەر كە كورپى شاعيرە، ئەوہى لە خويتەر رووون بگردايەتەوہ.
پرسیار: كاتى شاعير دەلى "چاك شىتى قەد و زولفيە، پەتیارە يە بابت" ديارە دەبى شىتى
قەد و زولفى كەسيك يىت و ئەو حالەتەى خۆى بۇ كەسيكى ديكە بگيرپتەوہ؛ واتە
باسى ئەوينداریى خۆى دەكات لای كورپان كچىكى خۆى. ئەم مەتلۇكە يە
ھەلھەتەنى ئەستەم نىيە: روى قسەى سەيد كامىل لە يەك لە منداڵەكانى خۆيەتى و

²³² . دايم، چاپى ئەنيسى

²³³ مەحەبەت، چاپى ئەنيسى

دهردى ئەوينى خۆى بۇ ئەو دە گىرپتەو. من وای بۇ دە چم که بەرگۆى قسه کان يەك له کورپه کانى بیت نهك کچه کانى.

پرسيارىكى دیکه ئەو یه شاعیر لای کورپ یان کچه که ی خۆى باسى ئەوینى کى دە کات؟ واته شاعیر شیتی قهد وبالای کینه و له رەشمارى زولفی کى ترساوه، ماچی له کى خواستوو و رۆحى به کى دۆراندوو؟ ئەو که سه بیگومان کچ یان ژنیکه به لام کى؟ گراوییهك یان يەك له کچه کانى خۆى یان تەنانهت هاوسه ریک له هاوسه رانى خۆى؟ بازانین له و سیانه کامیان گونجاوتره:

ئەگه رى سېهه م واته ئەو ی له شیعره که دا باسى هاوسه ریکى خۆى بکات له راستى گه لیک به دووره له بهر ئەو ی شاعیرانى هاوته مەن و هاوییری ئاوات له ناوچه که (هه ژار، هیمن، هیندى، خاله مین، حەقیقى، نوورى و...) هیچ کامیان کارى وایان نه کردوو و به گویره ی ئەخلاقیاتی نهریتی عه شیرەتى، ئەو کارىكى په سندنه بووه ئەویش له شیخ و شیخزاده یه کى وهك سه يد کامیل.

با له ئەگه ره کانى دیکه بکۆلینه وه:

شیعره که له سالى ۱۳۳۱ ی هه تاويدا گوتراوه که ده کاته سالى ۱۹۵۲ و ۵۳ ی زاینی و به گویره ی ژینامه ی شاعیر له ههردوو چاپی دیوانه که دا، ده بی سه يد کامیل له و سالدە ۴۹ سالان بوویت؛ که و ابو ئەگه رى يە که م له و تەمەندا لاوازه و دوور ده بی نریت که وتبیته داوی ئەوینى کچیکه وه.^{۲۳۴} گه رچی له ریکه ی ژینامه ی دیوانی چاپی جه عفه ره وه ده زانین سه يد کامیل چوار جار هاوسه رگيری کردوو به لام چواره م که سیان واته 'خه جیجه خانم' له سالى ۱۳۲۳ واته ۸ سالیک پيش گوترانى ئەو شیعره ماره کردوو.

به م پیه، ئەگه رى ئەوینداریش زۆر لاوازه و تەنانهت ئەگه ر شتیکی وا بشوایهت واهه بوو بۇ منداله کانى خۆى نه گىرپتەوه! که و ابو، ده بی بیر له ئەگه رى دووهه م بکړپتەوه و ئەو ی که شیعره که هه ر بۇ يەك له منداله کانى خۆى گوترايیت. ئەم شیوازه پینداهه لگوتی قهد و زولفەش له لایه ن شاعیریکه وه بۇ کچیکى خۆى ناسایى نییه و شاعیریش وهك هه موو مرؤفیکى دیکه ده توانی رەشمارى زولفی کچی خۆى به

^{۲۳۴}. به گشتى ئەوان عاشقى 'سپهر' بوون و گراوییه کانیا ن مه جازى نه بیت هېچ نه بوون، یان ئەگه ر بوون له سه رده مى لاویه تی و تازه پینگه یشتوویدا بوون و دره نگر لای که م له "ملاء" و له ناو ده فته ر و دیوانیا ندا باسیان لیوه نه کردوون. شیعریکی مامۆستا هه ژار هه یه که خۆى ده لی له سه رده مى نه خۆشى و غه ربیا به تی ولاتی سؤفیه تا بۇ مه سوومه خانمی هاوسه رى گوتوو به لام به 'نه سرین' ناوبرده ی کردوو.

جوان بینیت و به تەمای ماچکردنیشی بیت. کەوابوو، بە حسابی ئەم پەرس و گوریسەى من، دەبێ شیعەرە کە بۆ یەک لە کچانی شاعیر گوترا بێت، با بزانی کامیان: بە گۆرەى ژیننامەى سەید کامیل کە لە دیوانى چاپى جەغفەرادى، سەید کامیل چوار کچی بوو: یە کەمیان زبێدە خانم و چوارەمیان نایشی خانمە. کچی دوو هەم و سێهەم دووانە بوون و هەر لە تەمەنى دوو سێ سالاندا مردوون ناویشیان لە ژیننامە کەدا نەهاتوو. لە سالى گوتراى شیعەرە کەدا زبێدە خانم ۲۰ سالان بوو و ۵ سال دواى شیعەرە کە وەفاتى کردوو. نایشی خانم لە دایکبووى سالى ۱۳۱۵ یە و لە ۱۳۳۱ دا ۱۶ سالان بوو. بە داخەو بە بێ یارمەتى بنەمالەى شاعیر نازانریت پروى شیعەرە کە لە زبێدە خانمى ئەودەم ۲۰ سالانە یان نایشی خانمى ۱۶ سالان کە هەردوکیان لە روانگەى منەو گونجاون. بێ ئەوێ هۆکارێکم بۆی هەبێت هەست دەکەم واهە یە یەک لە کچەکانى شاعیر نەخۆش کەوتبێت و ئەویش بەو شیعەرە لاواندیبێتەو.

گەرچی بەرچاوم لەوبابەتەو پروون نییە، بەلام ئەگەر بۆچونەکانم تا ئیستا راست بن، لە "فەحوا"ی ئەو سێ چوار دێرە و هەست دەکەم کە کچی شاعیر نەخۆش کەوتبێت و ئەویش بەو شیعەرە لاواندیبێتەو یان لەو سەردەمەدا مێردى کردبێت و وێستبێت بە میوانى بێتەو مالى باوان بەلام سەید کامیل لەو پۆژەدا سەفەرى شارى کردبێت و ئەم شیعەرى بۆ بەجێ هێشتبێت. دياره هەموو ئەوانە حەدسیات و مەزەندە نەبن هیچ نین لەبەر ئەوێ دەکریت شاعیر وەک زۆر شاعیرى دیکە عاشقى عیشقێکى مەجازى بێت و ئەو گراویبە تەنیا لە مێشکى ئەودا بێت و بوونى دەرەوێى نەبێت!

ئىستا بزانی شارى موحەببەت کە شاعیرى دەچیتى کوپیه؟ بە گۆرەى جوغرافىای ناوچەکە، دەبێ شارى سەقز یان بۆکان بێت. کانى بەن گوندیکى سەقزە و بە ئەگەرى زیاتر دەبێ شارى موحەببەتى شاعیریش هەر سەقز بێت بەلام شوهره بوون و ناو بەدەرەو بوونى شاعیر زیاتر لە بۆکان بوو و بەم بێیه، دوور نییە شارى جى ئاماژەى ئاوات بۆکانیش بێت.

شیعەرە کە وشە یەکی نامۆی تیدا نییە.

پەتیارە: پەتەرى، گەللایى (هەنابانە بۆرینە)؛ مخلوق اهریمنى، دیو، زشت (فرهنگ فارسی معین)؛ شاعیر ئەو سەیفەتەى بە خۆى داو و دەبێ واتای شیت و بێ سەرۆپی لى وەرگر بێت.

"دایناوه سه‌ری"، که سه‌ره‌تای فه‌ردی چواره‌مه، ده‌بی له درێژه‌ی فه‌ردی سیپه‌مدا
بخوێتریتته‌وه.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:
ه‌زج م‌شمن ا‌خرب م‌کفوف م‌حذوف: م‌فعول م‌فاعیل م‌فاعیل ف‌عولن.

وهكوو فەرهاد

به وتاری وهكوو قهند، توتویی شهككهرشكهنم
به چپهی خۆش و ورننگ، بولبولی باغ و چهمنم
بی موحابانه و پهروا^{۳۳۰} دهگهپریم و دهگریم
شهمی ههر كۆپم و پهروانهیی ههر ئهنجومهنم
گهنجی تهبعم كه له نیو كونجی دلا دیوتهوه
ههمه سهرمایه، شوکور خاوهنی بهیتولحهزنم
له ژیان گهر نییه بهند دهستی شكاووم، چاووم
چاوهپرپی خویتدنی یاسین و برینی كهفهنم
وهكوو فەرهادی به با چوو ههموو رهنج و كارم
بیستوونی خهمی دل ههر به موژان ههلدهقهنم
سهری خۆی ناوه "ئیمامی" وهكوو مهجنوونی ههژار
ههر دهلی شیتیم و ئاوبردهیی دار و دهوهنم

کانی بهن، ۱۳۳۱ ی ههتاوی

(لاپه ره ۷۵ ی چاپی ئه نیسی و ۱۱۳ ی چاپی جهعفر)

عینوانی شیعره كه له چاپی ئه نیسیدا^۱ ئاوبردهی دهوهن^۲ ه و ههر دوو عینوان له ناوه روکی
غهزه له كه وه رگیراون.

غهزه لیکی رازاوه و جوانه. ئاوات له سی فهردی به كه می شیعره كه، وهك گه لیك
شاعیری دیکهش كه ئه و کاره یان کردوو، به خۆیدا ههلده لیت. حافزی شیرازی له
شیعری کدا دهلی: "شکرشکن شوند همه طوطیان هند / زین قند پارسى که به بنگاله میروند" ئه و

^{۳۳۰} چاپی ئه نیسی: بی موحابانه وه و پهروا (دهین ههله ی تاپ بیت).

قەندى پارىسىيە شىعرەكانى خۆيەتى كە گەيشتۈنەتە ئەوپەرى ئىران و لەوسەرى
ھىندىستان خويىندووياننەوہ. ئاواتىش لەو سى فەردەدا خۆى بە خاوەنى وتارى وەكوو
قەند، خۆش چپە و دەنگ، بولبولى باغ و چەمەن، شەمى ھەموو كۆر و پەروانەى
ھەموو ئەنجومەنىك و خاوەن سەرمایەى مرخى شاعىرى ناودەبات.

بەلام لە سى فەردى كۆتايى غەزەلەكەدا دەگەرپتەوہ سەر حوللەى مەرەسى و
باسەكەى جارى جاران، واتە ئەوہى وا لە زوربەى شىعرەكانىدا دەخويىنەوہ: بى
ھىوايى و چاوەرپى بوونى مردن و بابەتى لەو چەشنە. ئەوہ راگەياندەكانى خوين:
دەستم لە ژيان بەند نىيە، چاوم چاوەرپى خويىدنى ياسىن و برىنى كفنە، ھەموو رەنج
بەبا چووہ، كىوى بىستوونى دلم بە برژۆلى چاوەلدەكەنم، وەك مەجنون سەرى
خۆم ناوہتەوہ و دەلىم شىتم و ئاوبردەى دارودەوہنانم!

شەككەرشكەن: زاراوہىەكى فارسىيە. كەسىك كە لە قسەكردندا شەكر دەشكىتت؛
كەسىكى قسە پارا و زاراوہ خۆش.
چپە: قسەكردن بە ئەسپايى.

ورنگ: گۆرانى گوتن بە ئەسپايى، كوردى ناوچەكە دەلىن ورىنگە ورىنگ.
بى موحابانە: بەبى پەروايى، بویرانە. لە بارى رپژمانەوہ، بى موحابا سىفەتە و بى
موحابانە قەيد.

بى موحابانە و پەروا: بى موحابانە و بى پەروا.
دەگەرپىم و دەگرىم: جىناسى ناتەواويان بى دروست كراوہ.
شەمى ھەر كۆرپم: 'ھەر' فارسىيە و بە واتاى 'ھەموو'، ھەموو كۆرپك، ھەموو
ئەنجومەنىك.

كونج: گۆشە و كەنار، قوژبن. لە شىعرەكەدا ئامازەبەكى بۆ كەلاوہ و ویرانەش تىدا بە.
گەنجى تەبعم...: شاعىر دلى خۆى بە پەنا وپەسىو شوبھاندووہ لەبەر ئەوہى لە ئەدەبى
گەلانى ناوچەكەدا گەنج لە ویرانەدا دەدۆزرتەوہ.
ھەمە سەرمایە: مەنزوروى ئەبج و مرخى شاعىرىيە كە ھەيەتى.

خاوەنى بەتولحەزەنم: بيت الحزان يان بيت الحزن ئامازەبە بە مالى يەعقوب
پىغەمبەرى بەنى ئىسرائىل كە بە گوپرەى رىوايەت، لە چاوەرپوانى يۇسفى كورپدا
كوپر بوو و مالى لى بوو بە ھىلانەى خەم و خەفەت. بە مالى عاشقانى چاوەرپوانىش
دەگوترت. شاعىر لىرەدا دلى خۆى وەك مالى خەم دەناسىتت.

له ژيان گهر نيبه....: نه گهر دهستی شكاوم له ژيان بهند نيبه، خو چاوم چاوه پړي
خویندنی یاسین هه یه. واته ژیانم گهر نه بی، مردن بی منته! سه بارهت به وشه ی
"چاوم" پوونکردنه وه یه ك پتویسته. له چاپی جه عفره دا نیشانه کی سه رسوورمانی بو
دانراوه: چاوم! كه به گویره ی كاك جه عفره، شاعیر له وشوته دا پرووی كردوته
خوینتهر و وهك 'معترضه' یه ك، گوتوویه تی چاوه كه م! نه گهر دهستم له ژيان كورته، خو
لای كه م ده توانم چاوه پړي مردن و یاسین خویندن بم. به لام من نه وه م پی له شوینی
خویدا نيبه و نازانم شه ونم به و تمه منه كورته ی خویره وه كه چهند سه عاتيك زیاتر نيبه،
بوچی خه می تمه منی ۷۰ و ۸۰ ساله ی مرؤفیک ده خوات!

به بوچوونی من، وهك له چاپی نه نیسیشدا ههر به و شیویه هاتووه، پتویستیک به و
نیشانه ی سه رسوورمانه نيبه و چاوم له راستیدا به شیکه له درپژه ی قسه کانی شاعیر كه
دهلی چاوم چاوه پړي یاسین خویندنه.

دیاره لیره دا نه و پرسیاره سه ره لده دات كه نه گهر وا بو مه سه له كه بچین، نه وده م
"برینی كه فنه م" چوون واتا ده كه ی نه وه. به حسابی چاپی جه عفره، شاعیر دهلی
چاوه پروانی خویندنی یاسین و برینی كه فنه م، كه رسته یه کی ئاسایی و بی گری و گوله.
به لام له بوچوونه كه ی مندا مه سه له ده گوپیت. به حسابی من ده بی شیعه كه ئاوا
بخوینته وه: چاوم چاوه پړي خویندنی یاسین و برینی كه فنه م بوم. دیاره نه و شیوازه
خویندنه وه یه شیعه كه ده توانی هه ندیک كه س رازی نه كات. به لام من نه وه یانم
له وی چاپی جه عفره پی باشته باوه كوو بی عه بییش نه بیت!

فه رهادی، موران، هه لده قه نم: نه وانه بن له هجه ی مه هابادین. شاعیر هه ندیک جار كه لك
له و بن له هجه یه وهرده گریت - به هه مان شیوه، له بن له هجه ی سه قزیش.
سه ری خوئی ناوه: واته سه ری خوئی ناوه ته وه. سه ری داخستووه و ده پروات و دهلی
شیتیم.

ئاوبرده ی داروده وه نم: نه و گیا و گژه م وا ئا و بردوومی و به داروده وه نی لیواری
پووباره كه وه گیر ساومه ته وه.

به حری عه رووژی شیعه كه،

رمل مثنی مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن

دافيعى ئەلەم

ئەتۆى حەكىمى ھەموو دەرد و دافيعى ئەلەمى
ئەتۆى كە شافيعى خاوەن گوناھى زۆر و كەمى
ئەتۆى كە رەحمەتە كەى گرتى دار و بەردى ولات^{۲۳۶}
وہخرپدە كەى بە سەخا و بەزل سفرە كەى حەتەمى
وجوودى تۆ بووہ زىبى گول و دللى بولبول
بە بۆنى تۆوہ گەيشت، بوو بە نۆكەر و خەدەمى
وہنەوشە گەردنى خۆى كرد بلند لە راستت زوو
نەسىمى سوبح سەرى كرد نەوى و داى قەسەمى
كە تا وجوودى ھەيە سەرنخون و مل كەچ بى
سياهپەردە بى دايم، ھەتاكوو دى عەدەمى
كە سويسنىش وەزمان ھات بلنى منىش جوانم
سەبا بە ئەمرى جەنابت شەپىكى دا لە دەمى
تەماشە نىرگسى خۆشبەخت چۆنى تەرتىب دا^{۲۳۷}
لە لايىن حوققە و كاغەز، لە لايە كيش قەلەمى^{۲۳۸}
لەبەر ئەوہ كە بنووسى لە مەدحى تۆ دەفتەر
بىتتە زىبى چەمەن، خۆش بى ھاتنى قەدەمى

گەردىگلان، ۱۳۳۱ ھەتاوى

(لەپەرە ۶ و ۷ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۳ ى چاپى جەغفەر)

^{۲۳۶} چاپى ئەنىسى: رەحمەتە كەت

^{۲۳۷} چاپى ئەنىسى: تەماشە

^{۲۳۸} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: حوققە وو كاغەز

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا "ستايشى پىغەمبەر"ە.
ناوەرۆكى غەزەلە كەش ھەر پىداھەلگوتنى پىغەمبەرى ئىسلامە. زۆرىك لە موسولمانان و
بە شىوہە كى زىدەتر، ئەھلى تەرىقەت، ھەر وەھا شاعيران و نووسەرانى شوپن ھەلگىرى
ئەوان، ھەموو كائىنات و بوونەوەرەن لە ئەزەلەوہ تا ئەبەد وەك نىشانەيەك دەبينن و
دەناسپنن كە خودا لە خۆشەويستى پىغەمبەرى ئىسلام خولقاندوونى و ئەو بۆچوونەيان
پشت ئەستورە بە ھەديسكى قودسى كە لە زمان خوداوە دەلئى: "لولاك لما خلقت
الافلاك"، ئەگەر لەبەر خاترى تۆ نەبوايە ئەفلاكەم نەدەخولقاند.

لە ماوہى چاردە سەدەى تەمەنى ئايىنى ئىسلامدا ھەزاران رىوايەتى ھاوچەشن لە سەر
بنەماى ئەو ھەديسە گوتراوہ و نووسراوہ و خويتراوہ تەوہ و بە ھەمان حساب، واھەيە
مليۆن پارچە شيعر بە زمانە جياجياكانى ئۆمەتى ئىسلام ھۆنراوہ تەوہ، كە ئەم شيعرەى
ئاوات يەك لە نمونە كانيەتى.

بە گوپرەى شاعير لەم شيعرەدا، پىغەمبەرى ئىسلام 'حەكىمى ھەموو دەرد' و
'دوورخەرەوہى خەم' و 'شفاغەتكارى گوناھكاران' و... ھەموو ئەو سىفەتە چاكانەى
دەيگەيە كە لە شيعرە كەدا ھاتوون.

پىشتريش گوتوومە، ئاوات وەك زۆرىك لەو شاعيرە كوردانەى وا شيعرەى بە كيش و
سەروايان گوتووە (ئەگەر بتوانين پىيان بلىين شاعيرانى كلاسكى كوردى)، سلى لەوہ
نە كەردۆتەوہ وشە و تەعبيرى فارسى يان ەرەبى بەھىتتەر ناو شيعرەى خۆيەوہ. ئەوہش
تايەتەندىيە كى شيعرەى ئاواتە و لە بەراورد كەردن لەگەل شاعيرانى قوتابخانەى سەيف
لە موكرىاندا، ھەندىك تايەتە خۆى ئەوہ. ھەزار و ھىمىن و ھىندى و حەقىقى و خالەمىن
و نوورى زياتر لە ئاوات ھۆگرى زمانى رەسەنى كوردى بوون و كەمتر لەو، وشەى
فارسى و ەرەبىيان خستۆتە ناو شيعرەى خۆيانەوہ.

ھۆكارىكى رەوانى و بى گرى و گولئى شيعرەى ئاواتيش دەبى ئەوہ يىت، كە بايەخى
زياترى بە بىر و بۆچوون داوہ تا قالبى زمانى، و من لە خويەندەوہى شيعرە كانيدا ھىچ
ھەستىكەم بەوہ نە كەردووە گوشارى خستىتە سەر خۆى بۆ ئەوہى وشەى رەسەن و
زاراوەى گوندنشىنان يان وشە و تەعبيرى زاراوہ كانى دىكەى كوردى بەھىتتە ناو
شيعرە كانيەوہ. بە كورتى، ئاوات سياسى بووہ بەلام بە شيعرە كانى سياسەتى نەفرۆشتووە
بە خويەتر، بەلكو لەم بارەيەوہ لەسەر تۆرم و رەوتى زمانى شيعر و ئەدەبى باوى ئەو
سەردەمە رۆيشتووە كە سەيف و قانع و موفتى پىنجوينى و مەلامارفى كۆكەيى و فايق

بیکهس و میسباح چهند نمونو بوون و دهیان نمونوی دیکهشیان له باشور و باکووری کوردستان هه بووه.

ئهلم: دهرده داری؛ عهره بییه و کۆیه کهی ده بیته ئالام.

رهحمهت: میهره بانای کردن و لیبور دووی؛ عهره بییه. چاپی ئه نیسی به شیوهی 'رهحمه ته کهت' تۆماری کردوووه. له کۆتاییدا ههر دوو شیوه یهك واتایان هه یه یه کیان وهك دووهه م کهسی رپژمانی و ئه ویترو وهك سپهه م کهس به یانی کردوووه. تۆ ئه و کهسه ی که رهحمه تی ئه و (واته تۆ!) داروبه ردی ولاتی گرتۆته وه.

سه خا: به خشنده یی، دهه نده یی؛ عهره بییه.

بهزل: به خشینه وه؛ عهره بییه

حه ته م: به کوردیکراوی ناوی حاته می تای، که سایه تی ئه فسانه یی / میژووی عهره به که به دلئاوی ناوی دهر کردوووه و زۆر جار له شیعری ئاواتدا به نمونو هیتراوه ته وه.

زیب: پاراوه یی و جوانی؛ فارسیه. بوونی تۆ بووه هۆی جوان بوونی گول و گولیش بۆنی تۆی لپوه دههات، له ئه نجامدا بولبولیش ههر له بهر ئه و جوانیه و ئه و بۆنه خۆشی گول، که له راستیدا بۆنی تۆ بوو نهك هی گوله که خۆی، بوو به ئه وینداری. واته بولبول له ئه سلدا ئه وینداری تۆیه نهك گوله که.

خه ده م: کۆی خادم، خزمه تکاره. به گویره ی دارژانی رسته ی شیعره که، ده بوایه سیغه ی فهردی وشه واته ('خادم') له و شوینه دا بهاتبایه به لام شاعیر به هۆی سه روا و کیشی شیعره که وه سیغه ی کۆی له جیاتیان هیناوه.

وه نه وشه: فهردی چواره م و پینجه می غه زه له که له په یوه ندی یه کتردان. وه نه وشه چه شنه گولیکه رهنگی بنه وشی هه یه به لام وه نه وشه ی سپی یان سپی و بنه وش یان سپی رهنگیش هه یه (فرهنگ معین). گولی وه نه وشه رووی له زه ویه و به م بۆنه یه وه له شیعری شاعیراندا مرۆفی شه رمیون یان شه رمه زار به وه نه وشه شوبه یتراره. واتای سه رجه می دوو فهرده که ئه وه یه: وه نه وشه گه ردنی خۆی راست راگرت به لام بای نه سیمی به یانی سه ری پین شوپ کرد و سویتندی دا هه تا ئه وده مه ی هه یه و ماوه سه رنخوون و ملکه چ بیت و تا ده مریت له په رده یه کی رهش بئالیت. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی له بهرانبه ر پیغه مبه ری ئیسلامدا نه لی جوانم!

سیاه په رده: په رده ی رهش، ته رکیبکی فارسیه. من وای بۆ ده چم نیاز له سیاه په رده بوون مانه وه له ژیر په رده یه کی رهشدا بیت و ئه وه بگه رپه ته وه سه ر حاله تی په رده پۆشی

كە بە داخوۋە لە ئەدەبى كۆنى ناوچە كەدا سېفەتلىك بوۋە بۇ ژنان. بۇ نمونە، بەژنان گوتراۋە پەردەنشىن. سىياھ پەردەبېي بە واتاى پەردەى رەشى بەسەرەۋە بېت و لە خەجالەتسىان خۆى بشارىتەۋە.

سويىسن: يان سويىسنە، چەشەنە گوللىكە زۆر بۇنخۇش (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار). چەشەنلىك گلايۇلە، پىنج گوللى ھەيە كە يەك يەك دەكرىتەۋە و بە ھۆى ئەۋ دەم كەردنەۋە زۆرانەۋە بە خاۋەن زمان ناۋى دەركردوۋە.

شەپ لە دەم دان: دەم پى بەستەن، مۆلەت نەدان بۇ قسە كەردن و خۆ نواندن. تەعبىرى ھاۋشپۆە لە شىعەرى شاعىرانى دىكەشماندا ھاتوۋە. نالى دەللى:

"لافى دەمى تو غونچە لە دەميا بو، بە عەملا

با خوستى برى، خستى، كە مستىكى لە دەم دا"

نيرگس: چەشەنە گوللىكە. بە شپۆەى نيرگز و نەرگزىش گوتراۋە. "گوللىكى سپى ناوزەردى زۆر بۇن خۇشە، بنكى ھەيە و لە سەرەبەھاردا دەروپى" (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار). لە ئەدەبى كۆنى ناوچە كەدا نيرگز قەلەم بەدەست و نووسەرى ناۋ گولانە؛ چاۋى خومار و نپوۋە خەوتوۋى دلدارىش بە گوللى نيرگس شوبھىتراۋە. خۇققە: دەۋات، جەۋھەردان، زەرف.

تەرتىب دان: پىك خستەن. بە بۇچوۋنى من ئاماژەيە بە بەرزىيى بالاي گوللى نيرگز و بېچمى گولەكە و پەرەى گولەكانى. بەرزىيى ئەۋ بەشەى نيرگز كە لە كۇتايىدا گولەكەى دەردەكەۋىت، لىرەدا بە قەلەم و شىكل و شپوۋازى گولەكە و قوۋل بوۋنى ۋەك كاسەى بە دەۋات و لاپەرەكانى بە كاغەز شوبھىتراۋە. ھەموۋ ئەۋ تەرتىباتە بۇ ئەۋەى بە قەۋلى شاعىر، نەعت و ستايشى پىنغەمبەرى ئىسلام بنووسن.

خۇققە و كاغەز: لە ھەردوۋ چاۋى ئەنىسى و جەغفەردا ۋاۋى عەتقى نپوان دوۋ وشەكە بە دوۋ ۋاۋ نووسراۋە. من ئەۋەم پى بە زىادى بوۋ لەبەر ئەۋەى ھەركەس بىھەۋىت ئەۋ مىسراە لە سەر ئەۋ كىش و ھەۋايە بخوئىتتەۋە ۋاۋەكە درىژ دەكاتەۋە و ئىتر پىۋىستىيەك بە نووسىنى دوۋ ۋاۋ و سەر لە خوئىتەر شپواندن ناكات. لە نووسىندا دەبى ھەۋل بىدرىت تا ئەۋ شوئىتەى گونجاۋە، بارى زىادى نەخرىتە سەر شانى وشە و رىستە و ئەۋەندەى بىكرىت بە ساكارىيى بنووسرىت.

لەبەر ئەۋە... ئەم فەردە درىژەى فەردى پىش خۆبەتى و ئاماژە بە نيرگز و قەلەمەكەى دەكات. لىرەدا ئاۋات دەللى نيرگس كە خۇشەختە بەۋەى بنووس ھەلبىگرىت و

مەدحى تۆلە دەفتەرى پەرەكانىدا بنوسى ئەى يىغەمبەر و بەوئش بىتتە ھۆى رازاۋەىى
چىمەن و باغ؛ جا منىش بەو بۆنەىەو بەخىرھاتنى دەكەم.
بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،
مىجتىش مئمن مەخۇب مەذوف: مفاعىن فعلاىن مفاعىن فعلىن

زستانی شیخ چۆپان

زمهه ریریک بوو به نیو زستان و هات و رابرا^{۲۳۹}
عالمیکی برد له گه‌ل خۆی تا چووه چالی فه‌نا
کرده‌وه‌ی سه‌گ تئ پیاوی: بۆگه‌نی لاشه‌ی ولاخ^{۲۴۰}
شوین و ئاساری گلاوی: هیچ له مالین دا نه‌ما
خه‌گه‌هه‌لچۆرا له چه‌وری، ئارد له که‌ندوو بۆته تۆز
ماست و دۆ، که‌شک و په‌نیر تۆزئ نه‌مابوو بۆ ده‌وا
قووتی دا زستان هه‌چی بوو قووتی هه‌یوان و به‌شه‌ر
کا له کادین بوو قوتار و گیا له قۆریه و گیشه‌دا
جه‌رگ و دل په‌ش بوو له‌تاو بئ سووختی و دار و په‌ژی
بوو سپی چاومان له هه‌سه‌رت تام و بۆنی قه‌ند و چا
خشخشی گرت که‌ل له‌سه‌رمان، مرد له برسان بز و کار
لاپه‌شه‌گه‌ییه‌ی ولاغ و گوپه‌په‌ی گرت جوانه‌گا
که‌ر له‌سه‌رمانا هه‌لیکیشاوه‌ گویئ و هاته‌ده‌ر
چوو ده‌گه‌ل گویئ کورتی نه‌حمه‌ق که‌وت و لیک بوونه‌برا

^{۲۳۹} . زمهه‌ریر به واتای سه‌رمای سه‌خته به‌لام نه‌فسانه‌یه‌کیشی له‌سه‌ر دروست کراوه که ده‌گوتریت شویتیک بیت وه‌ک جه‌هه‌نهم بۆ گونا‌ه‌کاران به‌لام سارد، نه‌ک گه‌رم.

^{۲۴۰} . چاپی جه‌عفر: کرده‌وه و پاشماوه‌که‌ی ئه‌و....؛ چاپی ئه‌نیسی: کرده‌وه‌ی سه‌گ تئ پیاوی،

لام وایه‌ شیعره‌که له به‌مادا هه‌ر ئه‌وه بوو بیت که ئه‌نیسی تو‌ماری کرده‌وه و منیش لیره‌دا په‌چاوی کاری ئه‌وم کرد. به بۆچوونی من شاعیر خۆی دوا‌ی چاپ بوونی دیوانی چاپی ئه‌نیسی وشه‌ی هه‌ندیک 'فه‌یح' ی 'سه‌گ تئ پیاو' ی بئ باش نه‌بووه و کرده‌وه‌ی بئ 'پاشماوه‌که‌ی ئه‌و' یان خود کاک جه‌عفر ئه‌و ته‌عبیره‌ی بۆ شیعری ئاوات بئ سووک بووه و ویستوو‌یه‌تی بی‌گۆرت. من ئه‌و کاره‌م بئ باش نه‌بوو و له سه‌ر ریچکه‌ی ئه‌نیسی رۆیشتم. هۆکاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه شاعیر له‌و زستانه‌ سه‌خت و سه‌خه‌ته که ئه‌و هه‌موو به‌لایه‌ی به‌سه‌ر خه‌لک هیناوه‌گه‌لیک دلگیر و ناره‌حه‌ت بووه و ئه‌و ناره‌حه‌تییه‌ی به‌و قسه و جئیه‌ ده‌رپه‌یه‌ ئه‌وه‌ش بۆ شاعیریکه‌ی هه‌ستیار ئاساییه و عه‌یب نییه.

هاته دەر لاشەى مەر و مال، بىن ژومار و بىن حىساب
 سەگك لە خۆشى خۆشيا، پىنگ كەوتنە خۆشى و سەما
 گۆشتيان نەخورا لەبەر لاوازى و ئەسپى و گەنە
 پىشتيان نەكرا بە وەسلە، دەستى وىكەوت و دپرا
 'لالە شوان' لال بوو لە كىو و 'كاكەرىم' كویر بوو لە مال
 ئەو لە تەندووور بۆتە تاجۆ، ئەو لە كەژ ھاوار ئەكا!
 ھات بەھار، ئەمما لە پشت بارانە بۆ چىمە كەپەنك؟
 يا لەپاش مردن چ سوودىكى ھەيە ئاوى بەقا!
 ھات بەھار، ئەمما بەھارى ھىندە پىر سەير و سەفا،
 نەبوە قەت، نەيدىوہ كەس لەم دەورەدا، نەشىسترا

شىخ چۆيان، ۱۳۳۲ ى ھەتاوى
 (لەپەرە ۱۵۴ و ۱۵۵ ى چاپى ئەنىسى و ۶۴ و ۶۵ ى چاپى جەغفەر)

عىنوانى شىعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "زستان"ە و لە بەشى چامەكان (قەسىدەكان) دا
 ھاتووہ.

قەدىمىيەكان گوتەنى، 'شتائىيە' يەكى بەھىز و پوونكەرەوہى سەختى و سەرماوسۆلى
 زستانى سالى ۱۳۳۲ ى ھەتاوى (۱۹۵۳ ى زايىنى) يە. سەرچاوەكان كۆكن لەسەر
 سارد و سۆلىي ئەو زستانە لە ناوچەى موكرىيان. لە ھاوینى ھەمان سالدا خەلكى شارى
 بۆكان و گوندەكانى لای رۆژھەلات و باكوورى شارەكە دژ بە ئاغاوتى شار ودى
 راپەرین كە دواتر بە ھۆى كۆدىتای ۲۸ ى گەلاوێژوہ راپەرینەكەيان ھەرەسى ھىتا. لە
 ئەنجامدا ژمارەيەكى زۆرى خەلك لە ناو شارى بۆكان و گوندەكانى دەوروبەر، لەسەر
 مال و حالىيان دەركران يان لە ترسى تۆلەى ئاغاكان ھەلاتن و تەنيا ھەندىك كەسى
 وەك نەمران خانمەخانمەى ھاوسەرى دوكتۆر پەحىمى سەيفى قازى و برايم خانى
 سەلاح دالدەيان دان بچن لە ملكى ئەواندا بحاویتەوہ و لەو زستانە رەش و بەدەفەرە
 گيان دەربرن. لەو زستانەدا سەخلەتتى ژيانى سياسى و كۆمەلايەتتى خەلك بە دەست
 ئاغاواتى ناوچەكە و پزىمى شاوہ، لە سەرما و سۆلى سروش زياتر بوو.

سالی گوترانی شیعره که، ههروهه سالیکی پر رووداوی سیاسی بووه له ئیرانیش، که به کۆدیتای ۲۸ ی گهلاویژی ۱۳۳۲ و گهراپانهوهی شای ههلاتوو بو ئیران و هه رهسی حکوموهتی میلی دوکتور محهمهد موسهددیق له ناوهراستی هاویندا دیاری ده کریت. راست بیست سال پیش نهو زستانهش واته له زستانی سهختی سالی ۱۳۱۲ ی ههتاویدا، مۆته کهی سهرما کهوهته سه رژیانی خه لک و بی بژیویی سه خله تی کردن و بووه هۆی گوترانی شیعریکی به رزی نهمر سه فو لقوقزاتی قازی. فیرگه ی شیعریی سه یف چهن د قوتایی گه وره ی په روه رده کرد که یه کیان ئاوات بوو. دوور نیسه شیعره که ی سه یف هه ویتی گوترانی ئهم شیعره ش بوو بیت باوه کوو کیش و سه روا و به حری عهرووزیان و یچووی یه کتر نین، به لام فهزای شیعره که و شه رحی سهرما و سو ل و کارتیکه ریه کانی له سه ر خه لک و ژیانی ئابووریا ن زور هاوشیوه ی یه کتره و له وانه، باسی له ر و لاوازی مه ر و مالآت و بالنده و نهمانی پیخۆر له مالان و... شتی دیکه ش. نهوه سی نمونه ی نهو و یچوو ییانه:

سه یف:

" زستانی نهو سال دیاره پینج مانگه

مه ر و کا و گیا و جۆ، بر له دانگه...

قیمه تی کایه وه ک کاره بایه

بوو به قووتی رۆح و یته جی سه حرایه..."

ئاوات:

"قووتی دا زستان هه چی بوو، قووتی حه یوان و به شه ر

کا له کادین بوو قوتار و گیا له قوریه و گیشه دا"

سه یف:

"لۆک چه مبه ره ی بوو، ماین مشمشه

گا گوئ په پی گرت، گامپیش خشخشه"

ئاوات:

"خشخشه ی گرت که ل له سه رمان..."

مرد له برسان بز ن و کار

لاره شه گه ییه ولاغ و گوپه په ی گرت جوانه گا"

سه یف:

"هینده لاوازن مه ر و مالآتیا ن

قوربانی نا کرئ، نادرئ زه کاتیا ن"

ئاوات:

"گۆشتيان نەخورا لەبەر لاوازی و ئەسپەج و گەنە

پىستيان نەكرا بە وەسلە، دەستی وىكەوت و در!!"

شىكردنهوهى هەندىك وشە و تەعبىرى ناو شىعرە كە: ٢٤١

گوندى بچووكى شىخ چۆپان تا رادەيەك دوور بوو لە زەنبىل و و تورجان و گەردىگلان كە بە ملكى هى ئاوات و بنەمالە كەى بوون و شاعىرە كەمان بۆ ماوہيەك لەوى ژياوہ. ئەو دوورىيە لە ئەندامانى بنەمالە و دۆست و برادەرانى بۆتە هەويتى چەند شىعەرى پەر لە نۆستالژى و نارەزەماندىيە لە بارودۆخ، ئەنجامە كەشى بوو هۆى ئەوہى گونە كە بفرۆشيت و بگەرپتەوہ گەردىگلانە كەى جارن. بروانە ژىننامەى شاعىر لە دەسپىكى هەردوو ديوانى چاپكراودا.

بە ئىو زستان، واتە ئەو هەل و مەرچە ئەستەمە هەر ناوى زستان بوو دەنا لە راستيدا زمهەرىرىكى ئەفسانەيى بوو. گوايە تەنيا يەك جار ناوى زمهەرىر لە قورئاندا هاتووہ ئەويش بە واتاى سەرما، دروستكرانى ئەفسانەى جەهەننەمى سارد دەبى كارى مەلا و تەفسىرنووسان بىت!

عالمىكى برد لە گەل خۆى، واتە خەلكىكى زۆر لەو سەرمايەدا مردن.

كردهوهى سەگ تىرپاوى، كردهوهى چەپەلئى كوشتنى ولاخ [و پاتال] بوو لە برسان و لەبەر بى تفاقى. شاعىر زستانى ساردى ئەو سالەى بە بكورزى مەر و مالات داناوہ و كردهوہ خراپە كەى هەمان ئەو كوشتنەنەيە، شاعىر لە مىسراعى دووہەمى هەمان فەرددا باس لە پاشماوہ واتە شوپن و ئاسارى زستان دەكات ئىتر دووپات كردهوهى يەك كردهوہ لە فەردىكى شىعدا جوان نىيە و لە شاعىرى چاك ناكالىتەوہ. كەوابوو، من تەعبىرى 'سەگ تىرپاوى' بە رەسەن دەزانم و هەر بۆيەش دەقى ئەنىسىم هەلژاردووہ. ئەو راستىيەشمان لەبىرنەچىت كە شاعىر لە كاتى چاپى ديوانە كەى چاپى ئەنىسى، لە ژياندا بووہ و توانويەتى دواتر بە پىي خواستى خۆى، گۆران لە شىعرە كەدا پىنك بەيىت.

هېچ لە مالئدا نەما، واتە خواردەمەنى لە مالى كەسدا نەما.

خىگە، پىستەيەك كە رۆنى تىكرابىت.

كەندوو، دەفرى گەورەى گلئى دەخل و ئارد

دەوا، دەرمان

٢٤١. بە يارمەتى وەرگرتن لە فەرھەنگى خال و ھەنبانە بۆرىنەى ھەزار

تۆزى نەمابوو بۇ دەوا، تەوسى تىدايە؛ مەتەلىكى كوردىيە واتە تۆزقالىكىشى نەمابوو كە تەنانت بەشى ئەو بەكات وەك دەرمان بخورىت يان وەك ھەتوان لەسەر زام دابنریت! قووتى يەكەم، كىردارە و كوردىيە بە واتاى خواردن و قووتدان؛ قووتى دووھەم، ناوہ و عەرەبىيە و واتاى بژيوى ھەيە.

قۇريە، باقە گىياى لەسەر يەك دانراو.

سووخت، سووتەمەنى

رەژى، زوخال

تام و بۆنى قەند و چا، سەنەتتى لەففونەشرى تىدا بە كار ھىتراوہ: تام بۇ قەند و بۇن بۇ چا.

خىشخە و لاڤەشە و گوئى رەپە، سى نەخۇشىى ئازەلن.

جوانەگا، گای سى بەھارە، بەرجووت.

گوئى كورتى ئەحمەق، نەمزانى چىيە! كىلىلى و اتا كىردنەوہى فەردەكەش ھەر ئەو تەركىبەيە. يەكگرتتى گوئىدرىژ و گوئى كورت و سەنەتتى تضادى نىو ئەو دووانە، كاتى دەزانریت كە بزىنن گوئى كورت چىيە. من خۇم بىرم بۇ ئازەلىكى وەك مەپ و بزى دەچوو، بەلام بۇ دىنبايى، لە رىگای برادەرىكى خۇشەويستەوہ ھەولمدا بۇچوونى كەسانى نىزىك بە شاعىر بىرسەم. كەسايەتسىيەكى بەرپىژى بنەمالەى ئاغا سەيد كامىل لە وەلامى ئەو برادەرە خۇشەويستەدا نووسىيووى: "ئاوات" گوئى كورتى ئەحمەق ھەر بە ئىنسانى ناتىگە يىشتوو و ناحالى دە لى و مەبەستى دىكەى نەبووہ، ھىچ ئازەلىكىش بەونىوہ، نىيە." سىياسى زۆرى ھەردوو ئەو بەرپىژانە دەكەم و ھىوادارم زەحمەتى ئەوان توانىيىتى گرىيى ئەو دىڤرە شىعەرە بىكاتەوہ.

ھاتەدەر... واتە ئەوہەندە مەپ و مالات مردن و لاشەيان لەمال ھىترايە دەر و فېڤىدرا، كە سەگى لاشەخۇر لىيى بوو بە خۇشى و ھەلپەركى!

ئەسپى و گەنە دوو ھەشەرەن كە لە مرؤف و ئازەل دەدەن و دەچنە ژرر بىستەوہ.

وہسلە، پىنە

دەستى وىكەوت و درپا، لەبەر لاوازىيى ئازەلەكە، پىستىشى ھىزى نەمابوو و بەرگەى ئەوہى نەدەگرت تەنانت دەستى لىيدەى!

لاله شوان و کاکه ریم، دهبی دوو کهسی خه لکی گونده که و دوور نیه شوانی مهرومالاتیش بووینن. بریا کاک جه عفر هه ندیک روونکردنه وهی سه بارهت بهو دوو کهسه له پهراویژی شیعره که دا بنوسیايه.

هات بهار ئه ماما له پاش مردن...، شاعیر دیاره دهبی شیعره که ی له کۆتایی ئه و زستانه سارده و دوای هاتی بهاردا نووسییت. ده لکی گهرچی بهار هاتوو به لام فایده ی چیه دوای ئه و هه موو کاره ساته ی به سه ر خه لکی هینا! دوای باران که په ننگ، په ندی کۆنی کوردیه شاعیر که لکی لئ وه رگرتوو. ئاوی به قا دوای مردنیش به هه مان واتای بارانی دوای که په نکه. ئاوی به قا یان ئاوی حیات ئاوات و خه ونی له میژینه ی مرۆفی سه رده می کۆن بووه بۆ مانه وه ی هه میشه یی.

هات بهار ئه ماما به هاری...، وه سفی خۆشی و جوانی به هاریکه وا دوای ئه و زستانه ناخۆشه هاتوو. شاعیر ده لکی به هاری وا پر سه یر وه سف، نه پیشت بووه و نه بینه راویشه.

به حری عهروزیی شیعره که

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نیرگسی مهست

نیرگسی مهستی ئەو که وا سهیری گول و چه مهن ده کا،
کایه به سویتسن و گول و شوخی به یاسه مهن ده کا
دل له شکه نجی زولفی ئەو لانهیی کردوو قه دیم
مه نعی مه که شهوانه گهر مهیلی وه لای وه تن ده کا
چونکه شکاوه شووشه که ی، پاکی رزاوه ئابرووی
بۆیه موشه ووه شه و قسه ی زولفی شکه ن شکه ن ده کا
قه ددی بلند و شووشی ئەو ته عنه له سه روی باغ ئەدا
جیلوهیی پرجه مالی ئەو رخنه^{۲۴۲} له رۆح و تن ده کا
تهبعی مه لولوی 'کامیل' ت، کاکه! چلۆن ده گا به تو؟
شه شده ری به ستراوه ئەو، ئاره زوویی که فه ن ده کا!

شیخ چۆبان، ۱۳۳۲ ی هه تاوی

(لاپه ره ۸۴ و ۸۵ ی چاپی ئەنسی و ۶۹ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئەنسی و جه عفر دا وه ک یه کن.
ده بی له وه لام یان ئیستیقبالی شیعریکی براگه و ره ی شاعیر واته سهید محه ممه دی
نوورانیدا گوترا بیت. من پیش ته وه ی چاوم به دیوانی چاپی جه عفر و
پونکردنه وه که ی ئەو بکه ویت، له سه ر نوسخه ی چاپی ئەنسی نووسیووم: "بۆ کام
شاعیر گوتراوه؟" به لام کاتی له پهراویزی شیعره که ی چاپی جه عفر دا بینیم نووسرابوو:

242 چاپی ئەنسی و جه عفر: رخنه. دلنیا نیم شاعیر خۆشی وای نووسییت. له ناوچه ی بۆکان به شیوه ی

رخنه کردن ده گوترا بیت.

"نامه بۆ خزمەت کاکى، حاجى سەيد موحەممەد نورانى"، مەسەلە كەم بۆ روون بوو.

دياره ئەو روونکردنەوئە پرسیاریك دیتتە گۆرئ و ئەوئش ئەوئە ئاوات نامە شیعەرە كەى خۆى دەبئ لە وەلامى شیعەرىكى كاكیدا گوتیت، ئەو شیعەرە كامەئە؟ لام وئە ئاغا سەيد جەغفەر باش بوو و ئیستاش هەر باش وئە و كەسانى نزیك بە بنەمالەى شاعیر هەول بەدن لە چاپەكانى دواترى دیوانى شارى دل دا شیعەرى شاعیرانى تر كە پەئوئەندیان بە شیعەرەكانى ئەوئەوئە هەئە، بۆ نموونە لێرەدا شیعەرەكەى حاجى سەيد موحەممەدى نورانى، كە هاندەرى ئاوات بوو بۆ نووسینى ئەم شیعەرە، لە پەراوئرى لا پەرەكاندا بەئینتەوئە بۆ ئەوئەى خویتەر بزائیت ئەوان چیان گوتووئە و ئاوات چى وەلام داوئەتەوئە. بۆ نموونە، من زۆرم پئیخۆش دەبوو شیعەرەكەى نورانىم دیتبایە و بزائیبایە بەراستى ئەوئەندە بەرزە كە ئاوات دەلى "تەبەئى من ناگات بە تو" ۲۴۳

حافزى شیرازى غەزەلێكى رازاوئەى هەئە، كە كئیشى لە گەل كئیشى ئەم شیعەرەدا یەك دەگرتتەوئە و ناوئەروكى چەند فەردیكئیشى كەم و زۆر و پچووئە شیعەرەكەى ئاواتن یان باشتەر بئیم، شیعەرى ئاوات هاوشوئەى ئەوانە:

"سرو چمان من چرا میل چمن نمی کند؟
همدم گل نمی شود یاد سمن نمی کند؟
دی گله ای ز طرداش کردم و از سر فسوس
گفت که این سیاه کج گوش به من نمی کند
تا دل هرزه گرد من رفت به چین زلف او
زان سفر دراز خود عزم وطن نمی کند..."

لە بەراورد کاریدا دەبینین بۆ نموونە، حافز گوتووئەئەئە:
تا دل هرزه گرد من رفت به چین زلف او
زان سفر دراز خود عزم وطن نمی کند

۲۴۳ . ئەوئەندەئە بیستیتیم مرخی شاعیرى نورانى گەلێك بەرز بووئە و بەگشتى ئەو بنەمالەئە شاعیرى زۆریان لێهەلکەوتووئە كە ئاوات و نورانى دوو کەس لەوان.

ئاۋات گوتوويەتى:

دل له شكهنجى زولفى ئەو لانهيى كردوو قەدىم
مەنەي مەكە شەوانە گەر مەيلى وەلاي وەتەن دەكا

شيعرەكەي حافز، زۆر سوار و بن بزۆكەيە و ھەر لە فەردى يەكەمدا بە مۇسقىي پىتى
/چ/ ي ناو سى و شەي چمان و چمن و چرا، گوپى خوینەر و بيسەر تامەزرۆي
خویندەنەو و بيسىنى پاشماوھى شيعرەكە دەكات.

ھەندىك وشە و تەعبىرى ناو شيعرەكە:

نيرگسى مەستى ئەو: ئەو تەعبىرە لە شيعرى فارسيدا گەلنى زۆر بىنراو، ھەر لە
سەعدىيەو تا حافز و فروغى بسطامى و شاعىرانى سەردەمى نوپتر. بۇ نمونە حافز
دەلنى: "غلام نرگس مست تو تاجدارانند".

لە كوردىشدا بە شيوەي نيرگس يان نيرگز يان نەرگس لە شيعرى زۆرىك لە
شاعىرەكانماندا ھەيە. نالى دەلنى:

"فەرشى كەففى بەرى پىتە نەرگس

سەرى داخستوو وەك چاوى ھەيا"

كايە بە سوپس و گول و... شاعىر بەھۆي گرتى تەكنىكىي وەك گرتى كيشەو،
سوپس و گول وەك دوو شتى جياواز ھىناو كە دەزانين سوپسنىش چەشە گولئىكە.
حافز لە شيعرەكەي سەرەو دا گولئى لە گەل سەمەن ھىناو؛ سەمەن گيايە و بە
سەريەكەو دەپتە گول و گيا. بەلام سەمەن لە فارسيدا واتاي گولئى ياسەمەنىشى ھەيە
و لەو واتايەدا دۆخى حافز و ئاۋات دەپتە يەك.^{۲۴۴}

شكەنج: پىچ، چىنى زولف

وەلاي وەتەن: دەكرئ بە دوو شيوە بخوئىرتەو: يەكەم، وەلاي ەرەبى بە واتاي
خۆشەويستىي وەتەن و دووھەم، وەلاي وەتەن واتە بەلاي وەتەنەو مەن دلئىام دەبى
شاعىر ويستىيى بلنى مەيلى بە لاي وەتەندا دەشكىتەو. حافزىش ھەر واي گوتوو.

چونكە شكاوە شووشەكەي: واتاي شووشەشكان لەم فەردە دەرھىنان كاتى گونجاو
دەپت كە پەيوەندى بدريتەو بەفەردى يەكەم و تەركىبى نيرگسى مەست. شاعىر
لەويدا چاوى ئەو (واتە دلدارە مەجازىيەكەي خۆي) بە نيرگسىكى مەست دەشوبھىت
و لىرەدا دەلنى ئەو سەرخۆشە، شووشەي بادەي شكاوە و بە ھۆي سەرخۆشەو و ھە

۲۴۴ . ديارە سەمەن لە فارسيدا واتاي گولئى ياسەمەنىشى ھەيە.

موشه و ووه شه و قسه‌ی پەريشان دە کات، که ئابرووی رژاوه؛ قسه کانیسی باسی چین؟
زولفی پر پیچ و شکەن شکەن.

جیلوه: دەر که وتن

پر جه مال، پر له جوانی

رڤخه: نفوز، چوونه ژووره وه

شه شه ده ر: ئاماژە یه به دۆخیک له یاریی تاو له (تهخته نەرد) دا، که حەریف شه ش مالی
به رده می توی گرتیت و نه توانی هیچ بکه‌ی. شه شه ده به ستران، بی هیواییه و زور
واهه یه دۆرانی به شویندا بیت.

تهبعی مه لول: ئاوات لی ره شدا ده چیتته وه ناو دۆخه ئاساییه که ی خۆی و باس له
مه لولوی و دل تهنگی و خۆ به کهم زانی و ته نانهت مردن و کفن و دفن ده کات.
ئه وانه ش بۆ ئه وه ی به کاکای خۆی بلێ من له به رانه ر مرخی شاعیری تودا هیچ نیم.
ئه وه به شیککی گرنگ له زات و گه وه ره ر و که سایه تی ئاواته و عه ره زیك نییه بتوانی
بیگۆریت، هه ر بۆیه شه هه رده م له شیعره کانیدا سه ره له ده دات و خۆ ده نویتیت.

به حری عه رووزی شیعره که،

رجز مثنی مطوی مخبون: مفتعلن مفاعله مفتعلن مفاعله

برایه تی

چهنده به نرخ و چاکه براكه م! برایه تی
چهند پیسه، چهند گلاوه، کهسی من! جایه تی^{۲۴۵}
بۆ کورد جیا له یه کتر و ته شویش^{۲۴۶} و گیرودار
یه کجار له میژره، دوور ودریژه حیکایه تی^{۲۴۷}
ههرچهند زه مانه جهوری له سه زمانه، خول ددها
با ئه م خوله ش نه کهین له وی، گیانه، شکایه تی
سوورپکی دیش به سوودی مه ده خوا، سه بر گره!
تا سه ر نییه گه دایه تی و^{۲۴۸} پادشایه تی
جا تۆ که روونه لیت گه ر و چهرخ و خولی زه مان،
مه نویته بئ مرووه تی و بئ کیفایه تی!

شیخ چۆیان، ۱۳۳۲ ی هه تاوی
(لاپه ره ۸۲ ی چاپی ئه نیسی و ۲۳۴ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئه نیسی و جه عفر دا وهک یه که.
په یامی شیعره که روونه: یه کیه تی و برایه تی چاکه و جایه تی و دووبه ره کی خراب!
ئاوات ئه و په یامه ی که ی و بۆچی و بۆ کئ ناردوو ه؟ سال، سالی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳)،
سالی رابوون و راپه رینی گهلانی ئیرانه له سه رده می حکومه تی دوکتور موسه ددیق
دا، سالی ئیک که رۆحی کیشه ی چینایه تی و کۆمه لایه تی به تان وپۆی خه لکی ئیراندا

۲۴۵ . چاپی ئه نیسی: جیایه تی

۲۴۶ . چاپی ئه نیسی: ته ویخ و گیرودار

۲۴۷ . چاپی ئه نیسی: خه تایه تی

۲۴۸ . چاپی ئه نیسی: گه دایه تی یو

گەرپابوو و بە تايەت لە بۆکان و گوندەکانی دەورووبەری گەشتبوو لووتکەى خۆى،
رەعەتى ھەندىك گوندى رۆژھەلاتى بۆکان ئاغاواتيان لە گوندەکان دەرکردبوو و بە
ھۆى پشتگيرىيى سوپا و پۆلىس لە خاوەن زەويەکانى بۆکانەو، کيشەى ئاغا و
رەعەت لەويدا، ببوو کيشەى حکومەت و رەعەتیش.

لەو کەش و ھەوايەدا ئاوات داواى برايتى و يەکیەتى لە کى دەکات؟ لە خەلکى
ئاسايى شار و گوند کە دژ بە ئاغاوات راپەربوون يان لە ئاغا و خاوەن زەويەکان کە
بەرەپەکیان دژ بە گوندنشینەکان پیکھیتابوو و داواى کۆديتای ۲۸ ی گەلاوێژ سەر
لەنوێ دەسەلاتيان گرتەووەدەست و خەریکی تۆلە سەندنەو و دەرکردن و لێدان و
ئازاردانى رەعەت لە بۆکان و گوندەکانى دەورووبەرى بوون؟ وەلامى ئەو پرسيارە
کاتى پروون دەبوو کە بمانزانیایە شیعەرە کە لە چ مانگىکى ئەو سالەدا گوتراو: پيش
۲۸ ی گەلاوێژ يان داواى ئەو؟ بە داخەووە ئیستا ئەو زانیاریەمان بە دەستەووە نییە و ھەر
بۆیەش دەبێ بە مەزندە و بە ئیحتیاتەووە بۆ بابەتە کە بچین. لە حالەتیکى وادا باشترە تەنیا
پشت بە ناوەرۆکى شیعەرە کە بەستین و یارمەتى لەو وەربرگین:

رەووى شاعیر بىنگومان لە کوردە نەك میلیلتانى دیکە، دەنا دەکرا بىرمان بۆ کيشەى
نیوان جبهەى میلیلى موسەددیق، لایەنگرانى ئایەتوللا کاشانى و لایەنگرانى حزبى
توودەى ئیرانىش بچیت کە لە گەرمەى شەرپ و پدزایەتیکردنى یەکتەدا بوون و رۆژى
۳۰ ی تیرى ۱۳۳۲ واتە کەمتر لە مانگىک پيش کۆديتا، دەیان کەسیان لە لایەن پۆلىس
و سوپاووە کووژران و سەدانیان بریندار بوون، قوام السلطنە وازى لە سەرەك وەزیرى
ھینا و مصدق السلطنە بوو بە سەرەك وەزیرى ئیران. ئەوانە تەنیا بەشیک لە پرووداوە
سیاسیەکانى ئەو سالەن وا شیعەرە کەى تیندا گوتراو.

بەلام وەك گوتم، رەووى قسەى شاعیر لە کوردە و نەك خەلکانى دیکە. ئەگەر ئەو
'ئەگەر' ەش راست بێت، تاقە گومانىک کە بتوانى بکرىتم ئەووە دەبیت کە رەووى
قسەى ئاوات لە پرووداوەکانى ئەو سالەى ناوچەى بۆکان بێت کە گری کۆیرەى
کيشەى چینیەتى و نەتەوايەتى لە رۆژھەلاتى کوردستان بوو. من وای بۆ دەچم کە
ئاوات لە سەر رېچکەى سیاسى ئەووەمى حزبى ديموکراتى کوردستانى ئیران
رۆشیتبیت کە لە کيشە و پیکدادانى نیوان ئاغا و رەعەتى بۆکان و دەورووبەریدا،
دەوریکى پاسیفى گىرا و بە گۆیرەى ھەندىك بىرەووەرى کەسایەتییە حزبیەکانى
ئەووەم وەك نەمر مامە غەنى بلووریان (ئالە کۆك، لاپەرە ۱۱۹ تا ۱۲۴؛ ھەرۆھە: سەدەى

كاره سات، لاپەرە ۹۷ تا ۱۰۶)، حزب له گەڵ ئەو 'توند و تیزبانه' دا نەبوو كه له لای بۆكان هاتبوونە ئاراوه و ئاغاوات له گوندەكانیان دەكرابوون و مالى هەندىنكىان زهوت و زهوييه كانيان به سەر جووتبەنده و پەشايیدا دابهش كرابوو. ئەوان دەیانویست خەباتى خەلكه كه بهرەو ئاقارىكى نەتەوايه تى بچیت و كۆمەلانى خەلك به بى مؤركى چىنايه تى شان به شانى يه كتر داواى ئەو مافه بكەن؛ دياره ئەو خەباته خۆپرستهى خەلكى بۆكان و ناوچه كه ناوهرۆكىكى تۆخى چىنايه تى ههبوو و له ئەنجامیدا خەلك به سەر چهوسپنەر و چهوساوه دا دابهش دەبوون، دژ به يه كتر دهوستان و ئەو ئامانجى يه كپزىيهى 'هه موو كۆمەلانى خەلك' كه حزب خوازيارى بوو، وهدى نەدهات. له لايه كى ديكه شهوه سياسه تى حزبى ديموكرات له و پرگه ميژووييه دا، كارتىكه ريبى حزبى توودهى ئيرانى له سەر بوو، كه تووشى هه وراز و نشيويكى زۆر ببوو و له گەڵ موسەددىق و نايه توللا كاشانى يارى كتك و مشكى ده كرد و تەنانەت تا مانگىنگ پيش كۆديتا واته پرگه ۳۰ ى تيرى ۱۳۳۲، ددانى خپرى به موسەددىقدا نەدهنا. حزبى توودهى ئيرانى ئەو ههنگاوانهى خەلكى ناوچهى بۆكانى به زىده پۆيى و تا راده يه كيش به ئازاوه گيپرى له قەلەم دەدا و وهك پروداوه كانى ناوچهى به ختيارى له باشوورى ئيران، به دهسكردى هيزه پاشكه وتوووه كانى دهزانى كه نەدهوايه پشتگيپرى بكریت.

دياره ئەوه تەنيا لايه نىكى پروداوه كانه و له بيره وه ريبى هەندىكى ديكه له ئەندامان و بهرپرسانى حزبى ديموكرات وهك نەمر كه ريمى حيسامى (له بيره وه ريبه كانم، بهرگى يه كه م، لاپەرە ۲۰۶ تا ۲۱۸) دا، هه لويستى حزب له بهرانبەر ئەو پروداوانه به ئەرى يى نرختنراوه و به گوپرهى ئەوان، حزب لايه نى راپه رپوانى گرتوووه به لام توندوتيزيه كانى به هه له زانيوه وه گه ليدا نەبووه. راسته قينه ئەوه بوو حزب خۆى به بهرپرسي كاروبارى سياسى ناوچه كه دهزانى و تا راده يه كى زۆریش وابوو، هه ربۆيهش له گەڵ هەندىك له ريبه رانى راپه رينه كهى بۆكان و ده وروبه رى وهك نەمر 'حاجى قاسمى كه ريمى' و 'عه بدوللا ئيرانى' و 'عه لى ميربه گك' و 'سه يد كا كه' دا هاوده ننگ و هاوهنگاوه نەبوو كه په يوه ندى راسته وخۆيان ناراسته وخۆيان به جبهه ي ميللى دوكتۆر موسەددىق و كه ريمى سه نجابى و دوكتۆر محەمه دى موكرىيه وه هه بوو و ريبه رايه تى راپه رينى خەلكى ناوشارى بۆكانيشيان ده كرد.

هەر ئەو ناتەبایی و دژبەرییە چینیەتیەشە کە لەم شیعەرەدا ڕەنگی داوەتەو و شاعیر وەك ئەندامیکی پلەبەرزى حزبى دیموكرات، بانگی كۆمەلانى خەلك دەكات بۆ تەبایی و یەكپیزی و یەكدهنگی لەگەڵ یەكتر و لەگەڵ ئاغاواتیش! ئەو بەمانەوێت یان نەمانەوێت، دەتوانی واتای دژایەتی كردنی خەباتی چینیەتی وەرزیرانی ناوچەى بۆكان بداتەو، دەنا لەو سەرۆبەندەدا كە ئاغا لە كۆنەمشكیشدا شویتیان نەدەبوو و زەویەكانیان لێ دابەش كرابوو، 'برایەتی' چ واتایەكى دەبوو؟

دیارە ئەگەر شیعەرەكە دواى كۆدیقای ۲۸ ی گەلاوێژ گوترايیت، شتەكە بەراوەر و دەبیتەو و دەتوانین بڵین داواكارییەكەى ئاوات ئاراستەى ئاگان كراوە كە ئەمجار ئەوان بە سەر بارو دۆخەكەدا زالن و بە یارمەتی ئەفسەرانى سوپا وەك 'سەرھەنگ مظر زنگنە'، گرتن و لیدان و دەر كردن و ئاگردانى مالى پاپەریوێهەكانیان دەست پێكردوو. من ئەو ئەگەرە تەواو بە دوور دەزانم و لە سەر ئەو باوەڕەم كە شیعەرەكە لە ڕۆژانى ئالۆزى و بشیوی و خۆپیشاندانى ڕۆژانەى خەلكى ناوچەكە دژ بە ڕژیمی شا و قوام السلطنە واتە پێش كۆدیقای ۲۸ ی گەلاوێژدا گوتراوە و شاعیر داوا لە خەلكى پاپەریو (نەك ئاغاوات) دەكات هێور ببنو و ڕیزی خەباتى نەتەوايەتی بۆ شۆرشى چینیەتی تێك نەدەن - هەمان ئەو سیاسەتەى وا حزبى دیموكراتى كوردستان بەریوە دەبرد و ئاواتیش ئەندامى خاوەن بەینەتی بوو. راستەقینە چیە؟ نازانم.

بۆ كورد جیا لەیەكتر و... واتە ئەو جیالەیهكتر بوون و بشیوی (یان 'تەویخ')، حيكایەتیكى كۆنە و لەمیژە لەگەڵ كورد دەژی و هەیه. دەقى دوو دیوانە چاپیەكە لێرەدا كەلك لە دوو وشەى جیاواز وەردەگرن: تەشویش و تەویخ. من دلنیا نیم كامەیان پڕ بەپێستی شویتەكەن بەلام ئاسایە هەموو شاعیرێك دواى پێداچوونەوێ بەرھەمەكەى خۆى دەستێكى تێوئەردەدات و هەندێك شویتی دەگۆرێت. دوور نیە لە دوو دەقى جیاوازی دەستخەتى شاعیردا ئەو دوو وشەیه جیگۆرێكان پێكراییت. من تەشویش واتە بەربلاوى و یەكنەبوونم پێن باشتەرە لە تەویخ و سەر كۆنە كردن. دەقى چاپى ئەنێسى هەروەها وشەى 'خەتایەتی' لە جیاتى 'حيكایەتی' داناو و بەو شیوێهە واتای ڕستە و فەردەكە هەندێك گۆرانى بەسەردا دیت: ئەو جیالەیهكتر بوون و بشیوی (یان 'تەویخ')، حيكایەتیكى كۆنە و لەمیژە لەگەڵ كورد دەژی و [سەرئەكەوتنمان] خەتا و تاوانى ئەو.

ھەرچەن زەمانە واتە گەرچى جەۋرى زەمانە بە ژور سەرمانەۋە خول دەخوات،
بەلام گيانە كەم با سكالاي ئەم خولەش لە زەمانە نەكەين لە كاتىكدا خۆمان خەتابارين
و نامانەۋىت يەك بگريڭ.

سوورپىكى دىكەش ... واتە ئەگەر سەبرتەن ھەيىت، زەمانە لە دوارپۇژدا بە سوودى ئىمە
سوور دەخوات.

جا تۆ، كە روونە لىت ... واتە ئىۋە كۆمەلانى خەلك كە ئاگادارى ئەۋە ھەن چەرخ و
خولى زەمان تا سەر نىيە و دەگۆرپىت، باش واىە بى مروۋەت و بى كىفائەت نەين و
يەك بگريڭ.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

مه گره به هانه

قوربانی برۆتم که سه که م، چه شنی که وانه
تیری موژه که ت بۆچی دلی کرده نیشانه؟^{۲۴۹}
لیت داوه له دوو لاوه که وا هینده به ژانه
خویتی بده لهو دهست و سهر و په نجه جوانه^{۲۵۰}
بۆچیته خه نه؟ ته لّخه. به سه، مه گره به هانه!
سه یریکه له په روانه که ره فتاری دلی دی^{۲۵۱}
روانه که په روای نه بوو، ئه سراری دلی دی
سووتاوه په روبالی که ئه نواری دلی دی
دیوانه و سه رسامه که ئاساری دلی دی^{۲۵۲}
به و حاله شه وه دل، که چی، مه یلی به گه پانه
هر دیت و ده چی لیر و له وئ، بئ که س و بئ ده ر
عاشق به هه موو خونچه دهم و قه ددی سنه و به ر
هر قامه تی ره عنایه ده بینئ، وه کوو نو که ر،^{۲۵۳}
دووی که وتوووه، بئ چاره وه کوو شیت و قه له نده ر
دانا که وئ بۆم هه رچی ده لیم، ده ردی گرانه
له م کاته که باری له سه ما لوئلوئی لالا

^{۲۴۹} چاپی ئه نیسی: بۆ دلمی

^{۲۵۰} چاپی ئه نیسی: جوانه

^{۲۵۱} چاپی جه عفر: سه یریکه

^{۲۵۲} چاپی ئه نیسی و جه عفر: دیوانه وو

^{۲۵۳} چاپی ئه نیسی: هه ر قامه ته راعنایه ده بینئ

سهرپاکی چیا بوته گول و نیرگسی شههلا^{۲۵۴}
 ههرکس به خه یالینک و به فکریکه وه هالا
 دل ههر له خه یالی سهر و زولف و قهد و باله
 دیوانه نه وه نهو، ده گه پری خانه به خانه
 زستان که زه یستان بوو، بهری خستوو نه مرپو
 ههر لآخر و شیویکی ته ماشا بکه ن نهنگو
 نوتغیکی فری داوه فه قیره، به سهری تو
 دی دهنگ و ههرا و شیوهن و نالینی به پرورپو
 بای واده ده دا موژده، نهوا کاتی گولانه
 تاکه ی به هومیدی مه ده دیککی نم و نهو بین؟
 دواکه وتوو له ههر خیل و له کویتستان و له زهو بین
 تاکه ی کهسه ل و ته مبهل و هیند کوشته یی خهو بین؟
 وهك شه مشه مه کویره، به ههوا، عاشقی شهو بین
 شهو پرویی، بهسه؛ ههسته نهوا کاتی به یانه!
 ههرکس که فکر کاته وه له م مه وقیعه خۆشه
 خاوهن دل و گول بی، وه کوو بولبول، به خرۆشه
 ههر سؤفی بی کاره یه وائسته خه مۆشه
 لی لاده، که له م مه وقیعه دا واه به پرۆشه
 حالی به، مروییککی چ بی که لک و نه زانه
 بی چاره "نیمامی" که گرفتاری خه مت بوو،
 شیواوی سهری زولفی ره شی زور و که مت بوو،
 قوربانی ته پ وتوزی شه قامی قه ده مت بوو،
 په روانه یی رو خساری وه کوو تازه شه مت بوو،
 بۆیه وه کوو په روانه به په روزه شه وانه!

شیخ چوبان، ۱۳۳۲ی هه تاوی
 (لاپه ره ۱۲۷ و ۱۲۸ی چاپی نه نیسی و ۲۶۹ و ۲۷۰ی چاپی جه عفر)

^{۲۵۴} چاپی نه نیسی: چیا

عینوانی شیعره که له هەردوو دیوانی چاپکراودا وەك یەكە و لە بەشی پینج خشته کیه کاندایانراوه واتە شیوازی پینج خشته کی (مخمس) ی ههیه. بهلام به عادت پینج خشته کی ته نیا سی له ته شیعی یه که می هی شاعیره که خۆیه تی و دوو له ته که ی کۆتایی هی شاعیریکی دیکه یه که ئەم ئیقتیدای پینج کردوو. ئایا ئاوات لێره دا پینج خشته کیه که ی خۆی له سەر بنه مای غهزه لیککی شاعیریکی دیکه ی کورد داناوه یان هەر پینج به شه کانی هی خۆین، لینی دُنیا نیم و له دیوانه چاپیه کانیشتا ئاماژه به دیارده یه کی وا نه کراوه. ئەوانه هه موو له لایه ک، له لایه کی تره وه من شیعره که وهك مسط ده بینم یان ئەوپه پری، ده توانی شیوه یه ک بیت له ته رکیب به ند.

کارتیکه ری پینج خشته کیه کی فارسی 'شیخ به هائی' به سەر شیعره که ی ئاواته وه به پوونی دیاره و بۆ نمونه، ته عییری 'خانه به خانه' ی ئه وی عه نیویلا هیتاوه ته ناو شیعی خۆیه وه. به لام ده گوتریت که شیخ به هائیش له و شیعره یدا ته خمیسی غهزه لیککی 'خیالی' یان 'هیلالی جوغه تایی' کردییت. شیخ به هائی شاعیری سه ده ی یازده ی کۆچی ئیرانه و ئەوهش سه ره تایی پینج خشته کیه ناسراوه که به تی که له نه عتی خودادایه و ناوه رۆکیکی 'وحدت وجودی' هه یه:

"تاکی به تمنای وصال تو یگانه
اشکم شود از هر مژه چون سیل روانه؟
خواهد به سر آید، شب هجران تو یانه؟
ای تیر غمت را دل عشاق نشانه
جمعی به تو مشغول و تو غایب ز میانه!..."

قسه یه کیش هه یه که گوایه له شیعی فارسیدا پینج خشته کی هەر بوونی نه بیته و شیعره که ی شیخ به هائیش 'مسط' بیت. من ئاگاداری ئه و به ره سه ته له شیعی کوردیدا نیم و ده زانم پینج خشته کیه کی گه لیک زۆرمان هه یه به لام ئایا ئەوانیش ده که ونه خانه ی موسه ممه ته وه یان ده توانین بلین پینج خشته کی یه ک له شیوازه باوه کانی شیعی کوردیه؟

هەرچۆنیک بیت، بههۆی ئەو راستییەوه که شاعیری پینج خشته کی وێژ بهگشتی شوینی شاعیری شاعیرینکی دیکه هه‌لده‌گریت و له سهر ئەساسی غهزەلی ئەو شاعیره‌ی پیش خۆی، پینج خشته کی ده‌خولقوینت، ئەو بۆچوونه‌ش هه‌یه که پینج خشته کی شیوازیکی دواکه‌وتوانه‌یه و سه‌ربه‌خۆیی شاعیری تیدا نییه له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌بێ بیر و زیهن و ته‌نانه‌ت فۆرم و قالبی شاعیری که‌سیکی دیکه ره‌چاو بکات. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌زانین هه‌ندیک جار که‌له شاعیرانی کورد و ئێرانیش نمونه‌ی ئەو چه‌شنه شاعیره‌یان له دیواندا هه‌یه.

ناوه‌رۆکی شاعیره‌که هه‌ندیک تیکه‌لاوه. سه‌ره‌تای شاعیره‌که له وه‌سفی سروشتدا، به‌لام دوا‌ی پینج به‌ند، شاعیر باده‌داته سه‌ر لایه‌نیک کۆمه‌لایه‌تی که به‌ ئاشکرا سیاسیشه، ئینجا سه‌ر له‌نوی له به‌ندی حه‌وته‌مه‌وه ده‌چیتته‌وه سۆراغی سروشت و له به‌ندی کۆتاییدا سه‌ری ئەوین و خۆشه‌ویستی ده‌دات.

شاعیره‌که له سالیکی پر له‌ رووداوی سیاسی ئێراندا گوتراوه، (١٣٣٢ ی هه‌تاوی و ١٩٥٣ ی زایینی) هه‌ر له‌ راپه‌رینی وه‌رزیرانی ناوچه‌ی فه‌زول‌لایه‌گی بۆکان و سه‌قز و میانداو دژ به‌ ئاغاوات و خاوه‌ن ملکه‌کانه‌وه، تا هاته‌ سه‌ر حوکی دوکتۆر موسه‌ددیق و یاسای ئیسلاماتی زه‌وی وزاری په‌رله‌مانی ئێران و هه‌لاتنی شا له‌ تاران و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر ته‌خت و تاج به‌ هۆی کۆدیتای ٢٨ ی گه‌لاویژی ئەو ساله‌و بگير و ببه‌ند و ئیعدامی خه‌باتکاران و شۆرشگێران. شوینی هه‌یچکام له‌و رووداوانه به شاعیره‌که‌وه دیار نییه.

که‌وانی برۆ، تیری موژه و به‌کاره‌ینانی خویتی عاشق له‌جیاتی خه‌نه له‌لایه‌ن دلداره‌که‌یه‌وه هه‌مووی ناساوی گوپی خوینه‌رن و له شاعیری شاعیرانیک زۆردا بیناون، به‌لام شاعیر به‌ زیادکردنی عیباره‌تی 'مه‌گره‌ به‌هانه' سووپیکی تا راده‌یه‌که ته‌نز ئامیز به‌ شاعیره‌که ده‌دات.

سه‌ریکه: شتیکی سه‌یره

په‌روا: ترس و ئیحتیات. په‌روا نه‌بوون واته‌ نه‌ترس و ئازا بوون. شاعیر به‌ هینانی په‌روا و په‌روانه، جیناسیکی ناته‌واوی دروست کردووه.

ئه‌نواری دل: شه‌وقی ئاگری دل په‌روایی په‌روانه‌ی سووتاند.

ئاسار: شوپتەوار. ئاسارى دىل چىيە ؟ شاعىر روونى ناكاتەوۈ بەلام لە رېنگى دوو
وشەى دىوانە و سەرسامەوۈ دەزانىن دۆخى دلى شاعىر ئەوۈندە خراب بوۈە كە
پەروانەى سەرسام كىردوۈە.

بەو حالەشەوۈە: واتە بەو ئاگرەى ناو دلەوۈە.

بەلام مەىلى بە گەرانە: چ گەرانتىك؟ دەبىى نىزى شاعىر ئەوۈە بىت كە دلّم ئۆقرە و
ئارامى نىيە و راناوۈستىت.

لىر ولەوۈى: سەنەتەى مطابقە (تضاد)يان تىدا بەكار ھىتراوۈە.

بىكەس و بى دەر: سەنەتەى مراعات النظر

دووى كەوتوۈە: زەمانى كىردارە كە رابردوۈە و لەگەل زەمانى كىردارە كانى پىش خۇى
(دېت و دەچى، عاشق]ە] و دەبىنى) دا، يەك ناگرىتەوۈ بەلام بۇى ھەيە شاعىر وىستىبىتى
بلىت دلّم ئەوۈندە ئامادەى كەوتتە دووى قامەتەى رەعنایە كە ھەر ئەوۈندەى چاۈى پىى
كەوت، لەمپىزە دواى كەوتوۈە! و ئەوۈش ديارە دەبى واتاى "دواى دەكەوۈىت" بداتەوۈە.
قەلەندەر: فەقىر، عەودال

داناكەوۈى...: ھەرچى نەسىحەتەى دەكەم، دلّم ھەر داناكەوۈى.

لوتلوۈى لالا: مروارى بىرقەدار؛ لىرەدا بارانە.

شەھلا: عەرەبىيە، بە چاۈىكى رەش دەگوتىت كە مەىلە و سوور بىت و ھەستى
خەلك بەرەوخۇى رابكىشىت (برهان قاطع)
ھالا: تىھالا، تىكەلاۈ بوۈ، پىنەوۈ خەرىك بوۈ.

خانە بەخانە: مال بەمال. لە شىعرە فارسىيەكەى شىخ بەھائىشدا ھاتوۈە: "يەنى كە تورا
مى طلبم خانە بەخانە".

زىستان و زەىستان: جىناسىكى ناتەواۈى گەلىك جوانن. من ئەو تەركىيەم پىشتەر لە
شىعرى ھىچ شاعىرىكى دىكەدا نەبىنەوۈە. زەىستان: ئاوس، دووگان.
بەرخستىن: لەپەيوەندى زەىستان بوۈندايە و بە واتاى لەبارچوونى مندالە. واتە بە ھاتنى
بەھار، زىستان چىتر ناتوانىت زاووزى بكات و كۆتايى پى ھاتوۈە.
خى: ئاودر و جى لافاۈ و شىوہلە (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار).

شىو: دۇل

ئەنگۆ: ئىوۈ

نوتف: نطفە، عەرەبىيە

دهنگ و ههرا و شیوهن و نالینی ئاوی کویستانان دواى توانهوهی بهفر: به هاواری ژنی
زهستان له کاتی فریدانی مندال شوبهیتراوه.

بای واده: بای وعده، بایه که ههژدهرۆژ پیش نهوورۆز ههڵده کات و بهفر دهباتهوه
(فه رهنگی ئینترنییتی ئهناهیتا)

موژده: مزگانی

مهدهد: یارمه تی، یاریده

بهحری عهرووزی شیعه که:

هزج مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

چراي خانهدان

ئەوئەند سەرگەرمى دەرد و مىحنەت و ئەندووە و حىرمانم
نەپەرژام ھەر لە لات بىم، ھەر فىداكەم پۇحم و گيانم
بە قوربانىت بىم و پۇحم فىدات بىم، گيانى شىرىنىم!
لە دەوريشت گەرپىم، بۇ دەردى من تۆى مامە! دەرمانم
چراي بۇ خانهدان و جىگەبى فەخر و موباهاتى
خودا حىفزت بىكا، مامە! ^{۲۵۵} ئەمن بۆت قۇچى قوربانم
وەرە سەرچاوە كەى چاوم، وە كوو جەيحوونى مال كاول
لە سەد جى ناخودا خنكا بە گىئزى وەختى گريانم
"ئىمامى" ھەر وە كوو دىوانە رىگەى چۆل وھۆلى گرت
لە تاو تۆ، ئەى بە قوربانىت دەبم! من خانەویرانم

شىخچۆبان، بەھارى ۱۳۳۳ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۸۸ ى چاپى ئەنىسى و ۱۲۷ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "نامەيەك" ە.
شىعرە كە بۇ مامى شاعىر گوتراو، كە نەمر حاجى بابە شىخى سەيادەت بىت. ئەو
پراستىيە، جگە لەوھى شاعىر يە كدوو جار راستەوخۆ لە شىعرە كەدا رايگە ياندوو، لە
پەراوئىرى شىعرە كە لە ديوانى چاپى جەغفەرىشدا پشتراست كراو تەو: "بۇ
خوالىخۆشبوو حاجى بابە شىخى مامى". ئىمە لە ديوانى ئاواتدا لای كەم سى و چوار
شىعرى دىكەى ئاوات دەبىنىن كە سەبارەت بە مامى يان مەرگى مامى گوتراون.
ويەدەچىت شاعىر ئىرادەتىكى خالىسانەى بە مامى بووبىت و لە پەيوەندىكى نزيكدا

^{۲۵۵}. چاپى ئەنىسى: باقل

بوویت له گه‌لی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رۆح و گیانی خۆی فیدا ده‌کات، به‌قوربانی ده‌بیت، له‌ ده‌وری ده‌گه‌رپت و به‌مایه‌ی فه‌خر و موباهاتی بنه‌ماله‌که‌یانی ده‌زانیته. به‌حیسابی ناوه‌رۆکی شیعره‌که، ئه‌گه‌ری به‌هێز ئه‌وه‌یه‌ حاجی بابه‌شێخ له‌و کاته‌دا نه‌خۆش که‌وتیته و ئاوات چوویته‌ سه‌ردانی، ئینجا له‌ گه‌رانه‌وه‌دا ئه‌و شیعره‌ی گو‌تبیته و بۆی نار‌دیته‌ که‌ تیندا دا‌وای لی‌ووردنی لی‌ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی "سه‌رگه‌رمی و ده‌رد و می‌حنه‌ت و حیرمان" ه‌وه‌ نه‌یتوانیوه 'هه‌ر له‌لای بیته' و 'هه‌ر رۆح و گیانی خۆی فیدای بکات'. ته‌ئکید له‌ سه‌ر 'هه‌ر' (به‌واتای حاله‌تیکی به‌رده‌وام) و دوویات کردنه‌وه‌ی له‌ یه‌ک می‌سراعی فه‌ردیک‌دا نیشانه‌ی هه‌مان ئه‌و ئی‌خلاسه‌یه‌ که‌ پێشتر با‌سم کرد.

ده‌رد و می‌حنه‌ت و ئه‌ندوو و حیرمان: سه‌نه‌ته‌ی مراعات النظیریان پێ دروست کراوه. وه‌ک پێشتریش گو‌توومه‌ ئاوات بۆ که‌لک وه‌رگرتن له‌ وشه‌گه‌لی عه‌ره‌بی و فارسی سه‌ی و دوو ناکات و ئه‌وه‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی شیعره‌کانیه‌تی.

نه‌و‌په‌رژام: ده‌رفه‌تم په‌یدا نه‌کرد.

له‌ ده‌ور گه‌رمان: خۆ به‌ سه‌ده‌قه‌ و قوربان کردنی که‌سیک کردن

باق‌ل: ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ دیوانی چاپی ئه‌نسیدا که‌وتۆته‌ فه‌ردی سه‌په‌مه‌وه: "خودا حی‌فرت بکا، باق‌ل ئه‌من بۆت قۆچی قوربانم" به‌لام له‌ چاپی جه‌عفه‌ردا وشه‌ی 'مامه' کراوه‌ته‌ جینگری. باق‌ل وشه‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر زمانی خه‌لکی ناوچه‌که‌ هه‌یه‌ و له‌پراستییدا 'به‌عقل' ی عه‌ره‌بیه‌یه‌ که‌ کوردیتراوه. واته‌ به‌عقلی خۆم فلانه‌ شت ناوه‌هایه‌. دیاره‌ دره‌نگتر شاعیر خۆی یان ئاماده‌کارانی چاپی کاک جه‌عفه‌ر وشه‌که‌یان پێ جوان نه‌بووه‌ یان واتاکه‌یان په‌سند نه‌کردوووه‌ که‌ هه‌ندیک گومان و پارایی تیندایه‌ و توند و 'قاطع' خۆی ناکاته‌ قۆچی قوربانی مامی، هه‌ر بۆیه‌ش وشه‌ی 'مامه' یان له‌ شویتنی داناوه: "خودا حی‌فرت بکا، مامه! ئه‌من بۆت قۆچی قوربانم" من ئه‌و ئالوگۆره‌م پێ باشه‌ و لام وایه‌ هه‌رکه‌س کردیته‌ یارمه‌تی رازاوه‌یی شیعره‌که‌ی داوه. به‌لام یه‌ک خالی نه‌رئ یی تیندایه‌ ئه‌ویش دوویات بوونه‌وه‌ی وشه‌ی 'مامه' یه‌ که‌ راست له‌ فه‌ردیک پێشتریشدا هاتوووه‌ و به‌ گشتی دوویات کردنه‌وه‌ی وشه‌ له‌ شیعردا زۆر جینگه‌ی په‌سند نییه‌.

سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم: ئه‌و ته‌عبیره‌ له‌ شیعری شاعیرانی دیکه‌ی کوردیشدا بینه‌راوه:

"وه‌ره‌ سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم که‌ جینگه‌ی باسه‌فاییکه"

عه‌لی باپیر ئاغا (که‌مالی)

"وه‌ره‌ سه‌ر سه‌یری سه‌فاگه‌می نه‌زه‌رگه‌ی چاوم"

نالی

جەيحوون: رۈوبارىكە كەوتتۈتە باكوورى رۆژھەلاتى ئيران. فەردى چوارەم لەبارى
ئەدەبى و شىعەرىيە وە واھەيە جواترەين فەردى شىعەرە كە بىت كە گريانى خۆى، ديارە
لەبەر نەخۆش كەوتتى مامى بە رۈوبارى جەيحوون دەشوبھىتى و دەلى ئەو رۈوبارە
مال كاولە كە ئاوى چاوى من بىت، ئەوئەندە پۈ ئاوە كە لە سەد شويتىدا تەنانەت
كەشتىوانىشى خنكاندووە كە دەبى لە ھەموان مەلەوانتر بىت.
مال كاول: ئىستىعارەيە بۇ زۆرىي ئاوى جەيحوونى چاوى شاعىر.
بەحرى عەرۈوزىي شىعەرە كە،
ھزج مثنى سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

با بسووتیم

خۆشه پیم شه م، له نیو جه رگ و دلی شه ودا بسووتیم
بمه رووناکیی ره فیکان، خۆشم هه ر ته نیا بسووتیم^{۲۵۶}
یا وه کوو مه جنوون به ئاوری عیشقی له یلا بی وه فاکه م
له و که ژ و کیوانه وه ک دیوانه و شه یدا بسووتیم^{۲۵۷}
زۆر له میژره ئاره زوومه شه و چرای من دهر که وئ، تا
من، وه کوو په روانه، خیرا بیم و بی په روا بسووتیم
بۆم بدا دهست، ساعه تی له یلا بگرمه باوه شی خۆم
پاش نه مانم با له نیو ئاوری جه هه ننه مدا بسووتیم
هه ر له تاو که وتن هه تا رۆژ په ر، شه وئ تا کوو به یانی
وه ک که باب هه ر قرچه قرچم بی، بلا هه روا بسووتیم^{۲۵۸}
با له نیو بۆته ی ئه وین دا قال بیم، بتویمه وه باش
لیم گه رین تۆخوا، جه هه ننه م! با بیر ژیم، یا بسووتیم
نه ک بلین ناقیس بوو، خاو بوو، هۆنه ریککی "کامیل" م من^{۲۵۹}
با به رابه ر کا له گه ل ئیسسم موسه ماما، با بسووتیم

قافلاوا، ۱۳۳۳ ی هه تاوی

(لا په ره ۱۹ ی چاپی ئه نیسی و ۱۴۵ ی چاپی جه عه فر)

^{۲۵۶} چاپی ئه نیسی رووناکیی ره فیکان؛ چاپی جه عه فر: رووناکیی ره فیکان چاپی ئه نیسی: ته نیا، بسووتیم

^{۲۵۷} . چاپی ئه نیسی و جه عه فر: دیوانه وو شه یدا

^{۲۵۸} چاپی ئه نیسی: به لا هه روا بسووتیم

^{۲۵۹} چاپی ئه نیسی: خام بو

عینوانی شیعره که له ههردوو دیوانی چاپی ئه‌نسی و جه‌عفهردا وه‌ک یه‌کن و پر به پستی ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌شن.

شیعره‌که، له راسیتدا وه‌رگێراوی غه‌زه‌لینکی فارسییه له شاعیرێکی ئێرانی به‌ ناوی عه‌لی ئه‌کبه‌ر دوله‌فی. له چاپی ئه‌نسییدا ئاماژه‌یه‌ک به‌و راسیتیه نه‌کراوه به‌لام چاپی جه‌عفهر ده‌ست نیشانی مه‌سه‌له‌که‌ی کردوووه و نووسیه‌تی: "وه‌رگێراوی شیعره‌ی 'عه‌لی ئه‌کبه‌ر دوله‌فی' یه. شیعره‌که له ده‌یه‌ی ۳۰ و ۴۰ ی ئێراندا تا راده‌یه‌ک ناوی باشی ده‌کردبوو و چه‌ند شاعیری ئێرانی ئیستقبالی ئه‌و شیعره‌یان کردوووه و به‌ فارسی شیعره‌ی هاوشیوه‌ی ئه‌ویان گوتوووه.

ژماره‌ی فه‌رده‌کانی شیعره‌ی دوله‌فی ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م شه‌ش و ژماره‌ی فه‌ردی غه‌زه‌له‌که‌ی ئاوات حه‌وته. هۆکار ده‌بێ ئه‌وه‌ بێت که ئاوات ته‌نیا له فه‌ردی یه‌که‌م و چه‌ند شویتێ دیکه‌دا ته‌رجه‌مه‌ی وشه‌ به‌ وشه‌ی شیعره‌ فارسییه‌که‌ی کردوووه ده‌نا به‌ گشتی جگه‌ له پاراستنی کیش و سه‌روا، ئازادانه‌ جوولاه‌وه‌توه و هه‌ندێ چه‌مکی هه‌تاوه‌ته‌ ناو شیعره‌که‌وه که له ئه‌سه‌له‌که‌دا نییه و به‌ پێچه‌وانه‌، هه‌ندێ چه‌مکی ناو شیعره‌ ئه‌سه‌له‌که‌ی ته‌رجه‌مه نه‌کردوووه. به‌ کورتی، شیعره‌ی ئاوات وه‌رگێراویکی ئازادی شیعره‌ی دوله‌فیه‌.

له‌ په‌یوه‌ندی شیعره‌ فارسییه‌که‌دا ته‌نیا یه‌ک خاڵم هه‌یه‌ بیلیم ئه‌ویش وشه‌ی 'بسایم' ه‌ له فه‌ردی پینجه‌مدا. لام وایه‌ ئه‌و وشه‌یه‌ ده‌بێ 'بسایم' بێت. باوه‌کوو واتای هه‌ردوو وشه‌که هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه‌، به‌لام 'بسایم' وشه‌یه‌کی 'محاوه‌ره‌یی' سه‌ر زمانێ خه‌لکه و له‌ گه‌ڵ پاشماوه‌ی فوکابوله‌ری شیعره‌که‌دا یه‌ک ناگرێته‌وه که ئه‌ده‌بی و فه‌رمین.

چاپی ئه‌نسی و جه‌عفهر ورده‌ جیاوازییه‌کیان تیندا به‌رچاو ده‌که‌ویت. ئه‌نسی له‌ کۆتایی فه‌ردی یه‌که‌مدا کۆما (فاریزه) یه‌کی له‌ نێوان ته‌نیا و بسووتیم داناوه که هه‌ندێک واتاکه‌ ده‌گۆریت و زیاتر وا ده‌گه‌ییتیت که هه‌ر بسووتیم و هه‌چی دی. له‌ کاتیکدا به‌ بێ ئه‌و نیشانه‌یه‌ ده‌بیتته به‌ ته‌نیا یی بسووتیم و ئه‌وه‌ راست وه‌رگێراوی ده‌قه فارسییه‌که‌یه‌.

هه‌روه‌ها ئه‌نسی له‌ فه‌ردی چواره‌مدا نووسیه‌تی 'به‌لا هه‌روا بسووتیم' به‌ واتای به‌لام. ئه‌و 'به‌لا' یه‌ له‌ ده‌قی جه‌عفهردا بوته‌ 'بلا' که واتای لینگه‌رێ با بسووتیم ده‌دات. دیاره جیاوازی واتایی ئه‌و دوو وشه‌یه‌، زۆر نین به‌لام به‌ پێوستم زانی ده‌ست نیشانیان بکه‌م باشر بێت له‌ پشت گۆی خستنی.

ئهوه شيعره كهی "علی اكبر دلفی" یه و له دهقی كاك جه عفرم وه رگرتووه و له گه ل هه نديك دهقی ديكه ی سه ر ئیترنیتش به راوردم كردووه:

"دوست دارم شمع باشم در دل شبها بسوزم
روشنی بخشم میان جمع و خود تنها بسوزم
شمع باشم اشك بر خاکستر پروانه ریزم
یا سمندر گردم و در شعله بی پروا بسوزم
لاله ای تنها شوم در دامن صحرا برویم
کوه آتش گردم و در حسرت دریا بسوزم
اشك شبنم باشم و بر گونه ی گلها بلغزم
برق لبخندی شوم در غنچه لبها بسوزم
یا ز همت پر بسابم بر ثریا همچو عنقا
یا بسازم آنقدر با آتش دل، تا بسوزم
ماه گردم در شب تار سپه روزان بتابم
شعله ی آهی شوم خود را ز سر تا پا بسوزم"

سه بارهت به وه رگرتانی شيعری فارسی له لایه ن ئاواته وه ده بی بلیم شيعره كه له سالی ۱۳۳۳ ی هه تاوی (۱۹۵۴ ی زایینی) دا گوتراوه واته سالیك دوای كۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژ و پووخانی حكوممه تی موسه ددیق و هاته وه ی شا بۆ ئیران و ده سه لات سهندن و بگه و بپه ی حكوممهت نيزامی تهيمووری به ختیار كه له ئه نجامیدا خه لكیكي زۆر گیران و ئیعدام کران یان كهوتنه زیندانه وه. له كوردستان و له ده وروبه ری بۆكان جگه له پۆلیس و ژاندرمه، هه نديك ئاغا و ده ره به گیش بیوونه كه و اسووری به ره له شكری ده ولهت و پاسته وخۆ خه لكیان ده گرت و له ته و یله یان ده خستن و داركارییان ده كردن یان ده یاندانه ده ست پۆلیس و ژاندرمه و زیندانی شماره كانی كوردستان ههروه ها زیندانی ته وریژ له راپه ریوانی كورد ئاخرا بوو.

له و سالانه‌دا، بئ هیوایی دواى شکست به سهر پرووناکیرانی ئه‌وده‌می ئیراندا (به کورد و غهیره کورده‌وه) زال بوو^{۲۶۰} و هه‌موو له ترسی گیران و کهوتنه بهر جه‌نجه‌ری حکومەت نیزامی له قوژبان خزیبون و دهنگیان لیوه نه‌ده‌هات ئه‌گهریش ده‌نگینک هه‌بوایه ناله کردن و حه‌سره‌ت خواردن بوو به زمانیکی سیمبولیک که سانسۆرچیان و شو‌فارانی لپی تینه‌گه‌ن یان نه‌توانن بیکه‌نه به‌لگه له لای حکومەتی نیزامی و دیزبانیی ئه‌پته‌ش که پیش دروستبوونی ساواک ئه‌وان به‌رپرسی کوشت وېر و گرتن و زیندانیکردنی خه‌باتکاران بوون.

"ئاوات"یش به‌شیک بوو له و کۆمه‌لگایه، له و بارودۆخه سیاسی- کۆمه‌لایه‌تییه‌دا ده‌ژیا و هه‌ر ئه‌و گوشاره‌ی له‌سهر بوو که خه‌لکانی دیکه له سهریان بوو. به‌لام زیاد له‌وان، جاریک دواى هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان (۱۳۲۵) و جاریکی تر له سالی ۱۳۵۰ دا ده‌که‌ویته زیندان.^{۲۶۱} ئه‌م شیعره له مه‌ودای نیوان ئه‌و دوو زیندانه‌دا ته‌رجه‌مه کراوه و ئاشکرایه ده‌بئ مؤرکی ئه‌و بارودۆخه‌ی پیوه دیار بیت.

له‌نیو جه‌رگ و دلی شه‌و: ئه‌وه وه‌رگه‌ی‌راوی 'در دل شها' فارسیه‌که‌یه و هه‌مان واتا ده‌داته‌وه.

بئ په‌روا: بئ ده‌ربه‌ست، گوینه‌ده‌ر، نه‌ترس.

بۆم بدا ده‌ست: ته‌عبیریکی فارسیه کوردی‌تراوه. له فارسیدا 'دست دادن' واتای گونجاو بوون و له‌کردن هاتنی‌ش ده‌دات.

ساعه‌تی، شه‌وچرا، بۆته: ئه‌وانه و به‌شیکی دیکه له‌وه‌سته‌واژه فارسیانه، هه‌موو له شیعره فارسیه‌که‌شدا نه‌بووینن له‌گه‌ل ئه‌و هاتوونه‌ته‌نیو شیعره کوردیه‌که‌وه. رۆژپه‌ر: ته‌رکییکی جوانی کوردیه به واتای رۆژئاوا، کاتی ئاوا بوونی هه‌تاو. بلا: لینگه‌په‌ر...

بۆته: کووره و ئاگردانی زێرپینگه‌ران بۆ ناسینه‌وه‌ی زێر له غه‌یره زێر.

قال بوون: تانه‌وه؛ ئه‌زموون وه‌رگرتن؛ راهاتن.

^{۲۶۰} واهه‌یه بتوانن نمونه‌یه‌ک له و بئ هیواییه‌ی پرووناکیرانی ئیرانی له شیعره‌کانی "مه‌دی اخوان ثالث" شاعیری نوێخواردا بدۆزینه‌وه که له کۆتایی شیعری هه‌ره ناسراوی خۆی به‌ناوی 'شه‌ریار شه‌ر سنگستان' دا راوی سهر ده‌نبته ناو چالیکه‌وه ده‌پرسیت: 'امید رستگاری نیست؟' و ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌نگه‌که ده‌لێ: '..اری نیست!' یا له شیعری 'قاصدک' دا روو له په‌یام هینه‌ره‌که ده‌کات و ده‌لێ: "حاصل تجربه‌های همه تلخ با دلم می‌گویند/ که دروغی تو دروغ/ که فریبی تو فریب!" ئیتر شیعری 'زستان' هیچ که سهرتا‌پای بئ هیواییه.

^{۲۶۱} . بڕوانه‌ پیتشه‌کی دیوانی ئاوات چاپی کاک جه‌عفر ئیمام زه‌نبیلی لاپه‌ره ۳۷

ناقیس و کامیل: شاعیر له نیوان ناوی خۆی و دژبهره واتاییه که ی، سه نه ته تی تضاد (موقابله) ی دروست کردوو.

ئیسیم و موسه ماما: موسه ماما ئه و کهس یان شته یه وا به و ئیسمه تایبه ته دهناسریت. ده گوتری هه ندیک کهس و شت، ئیسمی بی موسه ممان واته ناوه روکیان له گه ل ناوه که یاندا یه ک ناگرته وه. شیخ ره زای تاله بانى ده لئ:

"سئ ئیسیم هه ن بی موسه ماما، ههروه کوو ئاوی به قا:

ته ییری عه نقا، شاری جابلقا و پلاوی خانه قا!"

خالیک که له شیعره که دا بۆمن سه رنچرا کیشه ئه وه یه کاتئ ئاوات دهنوسئ "ئه ک بلین، ئه وه له شیعره فارسیه که دا نییه و هه لویست گرتنی خۆیه تی ئه ویش نیشانه ی گرنگیدانه به خه لک و به کهم زاینی خۆی، دهنه شاعیر قسه یه که و ده یکات، ئیتر کئ ده لئ چی، که یفی خۆی ده بیت، مه گه ر شاعیر سه ید کامیلی ئیمامی سۆفی مه سله کی به رپرسی سیاسی بیت، که به هه موو نیشانه یه کدا که سیککی له خۆبووردوو و خه لک خۆشه ویسته!

به حری عهروزی شیعره که:

رمل مئمن سالم: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ئەي نەمامى تازە!

وەرە ئەي نەمامى تازە، تۆ لە باغى كىي رىوايى؟
كە ئەوئەند شۆخ و شەنگى، لە چ كانى ئاودراوى؟^{۲۶۲}
دەم و چاۋ و بەژن و بالا، ھەموو پىك و پىك و مەوزوون
ھەموو دل پىن و شىرىن، كە لە جوانىيا تەوايى
لە دلى ھەزاري عاشق ھەر ئەتۆي و خۆشەويستى
چ بكا لە پارچە گۆشتى، كە بە زۆرى تىي خزاوي
تۆ و پۆخ و بىر و باوهر، تۆ و قەست و عىشق و ئامانچ
چىيە ئەم تەلەسمە ئازىز، لە ھەمووي كە تىكەلاوي؟
شەو و پۆژ بە يادى روى تۆ، نە خەوم ھەيە نە خۆراك
بەلى، دەستى قودەرتى بوو كە لە عەيب و عار بپراوى^{۲۶۳}
دلى موبتەلاي "كامىل" كە ئەتۆي تىيا دىاري
چ جوان و روون و خۆشە، تۆ چراي و ھەلكراوي

قافلاوا، ۱۳۳۳ى ھەتاوي
(لاپەرە ۱۰۰ و ۱۰۱ ى چاپى ئەنىسى و ۲۵۱ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "چراي ھەلكراو". ھەردوو عنوانە كە جوانن و لە دەقى شىعرە كە وەرگىراون. بەلام من ھەلپژاردنى ئەنىسىم پىي جوانترە و ئەويش لەبەر سەرجم فەردى كۆتابى غەزەلە كە (مەقتەع)، كە گەلىك رازاۋە و جوانە. لەويدا شاعىر دلدارە كەي دەكاتە چرا و دەبباتە ناو دلى خۆيەو و بە بۆنەي ئەو چرا رووناكەو دلى

^{۲۶۲} چاپى جەغفەر: كانى

^{۲۶۳} چاپى ئەنىسى: قودرەتى

"جوان" و "زبون" و "خۆش" بووه. ئەو بادان و پێچانەو هونەرییە نرخی فەردە کە و سەرجم شیعەرە کە ی بردۆتە سەرئ و لە قسە کردنیکی ساکاری مەزوو مەیه کە وە کردوو یە تە بەرھەمیکی هونەریی سەرنج پراکیش.

شیعەرە کە ناوەرۆکی تەواو غەرامی ھەیه و لە تەمەنی ۵۱ سالی شاعیردا دا گوتراوہ. خویتەر لە چەند شویتی شیعەرە کە دا ھەست دە کات ھەندیک وشە بە زۆر ترینجاو نە تە شویتە کە یان لە بەر ئەو ھەیه بە حیسابی مەتر و کیشی ەرووزی، سووکە قورسایە کە یان ھەیه: تۆ (فەردی یە کەم، مەسرەعی یە کەم)، کانی (فەردی یە کەم، مەسرەعی دوو ھەم)، تۆ (فەردی یە کەم، مەسرەعی چوارەم). بە گشتی ئەو "تۆ" یە لە ھەردوو شویتی ئەم مەسرەەدا کیشە ی ھەیه و تەواو لە شویتی خۆی دانانیشیت). مە ھەست دە کەم کارتیکەری شیعریکی فارسی لە سەر شاعیر بوویت لە بەر ئەو ھەیه ئەو "تۆ" یانە زیاتر "تۆ" ی فارسی، کە کورتترە لە "تۆ" ی کوردی.

کانی: ئەم تەعبیرە، بە شیوہی ئاسایی دەبوا یە وەك "لە چ کانیکەك" بگوترا یە، بە لام بە ھۆی کیشی شیعەرە کە وە کلکی براوہ و بۆ چارەسەری مەسە لە کە، جاریک ئە نیسی وەك کانی نووسیوہ و جاریک جە عفەر وەك کانی، بە لام ھیچیان لە باری واتاوہ پڕ بە پیتسە نین. ویدە چیت وشە کە سەرە تا شیوازی "کانی" بوویت بە لام کاک جە عفەر و ھاوکارە کانی بۆ ئەو ھەیه واتایە کە تەواوتر بە وشە کە بدەن، شیوازی "کانی" یان پیداوہ کە زیاتر موکریانی و مە ھابادییە، بە لام ھیشتا ھەر خال نە پینکراوہ. بلی شیوازی 'کانیە' چارەسەری مەسە لە کە نە کات؟

مەوزوون: خاوەن کیش، ریک و پیک.

لە دلی ھەژاری عاشق: لە قسە کردنی ئاساییدا دەبوا یە بگوتريت "لە دلی ھەژاری عاشقدا..." بە لام کیشی شیعەرە کە سووکی کردۆتەوہ و شاعیریش بەم شیوہ یە بە یان کردووہ.

چ بکا: بکەری ئەو کردارە کینیە؟ بە دلیایی "دلی ھەژاری عاشق" ە. شاعیر دە لی جگە لە تو و خۆشەویستی (ی تۆ) ھیچیتەر لە دلی ھەژاری عاشقدا نییە و بە بئ تۆ و خۆشەویستی تۆ، دلم پارچە گۆشتیک نە بی ھیچ نییە.

بە زۆری تپی خزاوی: واتە ئەم پارچە گۆشتە کە دلی شاعیر بیت، لە کوئ و تۆ و خۆشەویستی تۆ لە کوئ؟ ئەمانە دوو دیاردە ی جیاوازن و تۆ بە زۆر خۆت خزانداۆتە ناو دلمەوہ. ئەوہ دە کری بلین تیکە یشتیکی نوییە لە خۆشەویستی. وا ھەیه پرسیار

بكریت بۆچی دلدار و ئەوین بە زۆردەبی بچنە دلی عاشقەو، خۆ كەس زۆری
لینە كرددوو؟ ئەو نامۆبوونی شاعیر لە گەل ئەوین و دلدار دە گەیینت. بەلام واهەیه بە
پینچەوانە، بلیین ئەو نامۆیە لە چیه تی و جنسی گوشت و ئەویندایە و بەو شاعیر لە
چنگ رەخنەگر رزگار بکەین!

تۆ و... ئەو، چەشنە سویندانیكە. وەك دەلین تۆبی و خودا، یان تۆبی و وێژدانت.
ئەم چەشنە سویندانی و كیشانی خەلكە بۆ داوهری و پینداچوونەو لە هەلۆیست، لە
زمانی فارسیدا زۆر باو، دوور نیە هەر بۆیەش بێت كە ئەگەر وشە "تۆ" وەك
فارسی بگوتریت زیاتر و چاكتر لە گەل كیشی شیعەرە كەدا بێتەو. شاعیر دلدارە كە ی بە
هەندیک شت سوین دەدات كە زۆریش هاوتا و هاو واتای یە كتر نین و هەر كام سەر
بە ئاقاریكی واتایی لە ژيانی مرۆژدان بۆ ئەو ی پرسیاری لئ بكات و بلی ئەو چ
تەلەسمیکە كە تۆ تیکە لاوی هەموو ئەو شتانه بوویت؟ بە كورتی، شاعیر و بستوویە تی
بلی تۆ تیکە لاوی هەموو لایەنیکي ژيانی من بوویت!

قەست: 'قصد' ی عەرەبیە كوردی تراو و بە واتای خواست و نیاز بۆ ئەنجامدانی كارە.
دەستی قودرەت: لە پروانگە ی ئیمانداران و ئایینداراندا دەستی هیز و دەسەلاتی رەها،
دەستی خودایە.

عەیب و عار: دوو وشە ی عەرەبین. عار، بە كردهوی جینگە ی شەرمەزاری دە گوتریت.
بپا: دابرا، بچ بەش و دوور كەوتوو لە شتیک.

موبتەلا: گیرۆدە. عەرەبیە. بۆ و اتا كردهوی فەردە كە بروانە سەرەوە تر.

بەحری عەرۆزی شیعەرە كە،

رمل مثنی مشكول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

شيعرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹

پيرست: پارانهوه، شارى مهستان، سهروى نهوړهس، شايى و شين، يارم تهشى دهړيسى،
قهزات لهمن كهوئى، نهسيمى نهوبههار، بهسهرت، نهمشهوه، تال و سوپړى، سهودا،
قهرزدارى، رږژى زهفهر، من گوتم، نهمه ژينه؟، نهسپى نهگهت، بهرز و نهوى،
رږبهري گهوره، گولبهريشم چوو، نيشى حاجى بابو شيوخ، رږبهري سيادهت، غهزهلې
ناقيس، خهزانى گول، رږبى، پهروين، شايى، بهفرى خهه.

پارانہوہ

پرووم له دەرگاتہ وه کوو سائیلی پرووت
سائیلیکم به خودا پرووت و قووت
من ودل نیوہ شهو و کاتی به یان
دیننه بهر دهرکی ئەتۆ ههر دوو به جووت
به هومیدی که ره میکی زۆرین
له خودای وا به جه لال و جه به پرووت
به نه سیمی که ره مت کۆلکه درهخت
تازه بوو، خونچه یی کرد و پشکووت
پشتی من ئاسنه، پۆلایه مه گهر،
که له ژیر باری گوناها نه بزرووت؟
ئیتتیکام نایه تی "لاتقنطوا" ه
ناهومیدم مه که، بۆ خۆت فهرمووت
ناهی من وهك نه فهسی سوبجده مه
که چی ههر هات و نه هیچ کوئی نه نگوت!
شاهیدی حالی منه خویتی دلم
که به عهینی ده تکئی وهك یاقووت
غهیری لای تۆ نه بن، ئەم قوربه سه ره
هیچ په نای دی نییه، مات و مه بهووت

قافلاوا، ۱۳۳۴ ی هه تاری

(لاپه ره ۲ ی چاپی نه نیسی و ۸۱ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا 'ستایشی خودا'یه.
ئهوه یه کهم شیعری ئایینی و یه کهم شیعری ناو دیوانی ئاواته له چاپی نه نیسیدا.

گومان له وهدا نښه که ئاوات نيمانداریکی قورس و قايم و له بنه مالهی شیخ و مه لایان و ههرخویشی مه لای دوازده عيلم بووه. نووسینه وهی دیوانی ئاوات به بی شیعره ئاینښه کانی وهك کیشانی وینهی مرؤفیکه که لاق یان دهستی نهییت.

له ناو شیعره کهدا تهعبیری فارسی و عهره بی کهم نین، به شیکیان وهك دؤعا و پارانه وهن که تیکه لاوله گهل دهسته وشه ی ئیسلامی کراون و به شیکدی دیکه ههر ئه و وشانهن وا به ئاسایی له عهره بیه وه چوونه ته زمانی فارسی و کوردیشه وه.

له فهدی یه کهمدا سه نعتی ئیهام به پرونی له وشه ی "پرووت" دا ده بی نریت که به ههر دوو مانای "بی بهرگ" و "پوخساری تو" هاتووه.

سائل، ده روزه کهر، سوالکهر

جھلال و جبهه پرووت، گه وره بی و دهسه لات و قودرته، دوو سیفه تن بؤ خودا

که ره م، به خشنده بی

تهعبیری "تازه بو" به واتای "تازه بووه وه" له فهدی چوارهمی غه زله کهدا، ناته واوییه کی بچوو که و وا دهرده که ویت که شاعیر نه یوانیه چه مکی تازه بوونه وهی دیارده یه کی کؤن به باشی له شیعره کهدا بگونجیتیت. وه کی دیکه ش ههر ئه و فهده وا هه یه جوانترین فهدی ناو غه زله که ش بیت: کؤلکه داری مردوو به شنه ی شه مالی که په می خودا تازه ده بیته وه، خونچه ده کات و ده پشکویت.

به بؤچوونی من ئه و هه موو باسی گونا هه ی وا شاعیر ده بکات بنه مایه کی عه نیی بؤ نښه. ئه و که سانه ی وا ئاواتیان ده ناسی و له هه لس و که وتی رؤژانه دا بینبوویان ده زانن مرؤفیکدی بی وهی و هیدی بوو وجگه له وهی له سه رده می لایوه تیدا لایوه تی کردییت یان چهند جاری ژن هیناییت یان وهك ئاغا و خاوهن ملکینک په عه تی چه وسانددیته وه، که هه موویان ئه گه ری گشتین و من هه یچ به لگه یه کم بؤ هه یچ کامیان نښه، بیرم بؤ هه یچ "گونا" یکی دیکه ناچیت. نوپژکهر و رؤژووگر بووه، خیر و خیرات و ده سگرؤی کردوووه، له میوانداریدا قسه ی له سه ر نه بووه، خه باتکاری سیاسی و حزبی بووه، له دؤستایه تیدا سادق و راست بووه ... زؤریکی دیکه ش له و خه سلته باشانه. ئه ی کامه گونا؟ مه گه ر بلین ئه ویش وهك ئه و شاعیرانه ی که په نگدی شه راب و عاره قیان نه بینوه به لام قسه له مهستی و خوماریی ده کهن، به په سمی سؤفیانی ساف، خو ی به تاوانباریکی هه میسه بی زانییت.

ئیتیک، پالدان به شتیک و که سیکه وه

لا تقنطوا، ئايەى قورئانە: "لا تقنطوا من رحمة الله..." له بەزەيى خودا ناھوميد مەبن.
بۆخۆت فەرمووت، واتە خودايا تۆ له قورئاندا فەرمووت:
"قل يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه
هو الغفور الرحيم الزمر: ٥٣
نەئەنگووت: نيشانەى نەپيكا.
مات و مەبھووت، دۆش داماو
بەحرى عەرۋوزيى شيعرەكە،
رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلمن

شارى مەستان

ئىرە وشكارۆى ھەموو جىگە و ولاتانە مەگەر؟
وہك دللى من تەنگ و تارىك، بۇچى غەمدانە مەگەر؟
وا شپرزە و تىكچووہ، چىشتى مجبور باشترە
بىكەس و بىدەر، ھەتىوى دەرک و بانانە مەگەر؟
باسى نانت کرد لەھەر کوئى، سەد نەفەر ئەستۆ كەجە
ئەم ولاتە قاقرە، جىئى قوتوى لاتانە مەگەر!
چەرخى گەردوون بۇ لەسەر من جارئ خول نادا، چىيە؟
بۇچى نەگبەت ھەر بەشى من، ھەر لەمن جوانە مەگەر!
مەسكەنى جىنن و پەرى ھەر كەس دەبىنى، شىت دەبى،
ئەم بەقور گىراوہ بۇ جىئى غەيرە ئىنسانە مەگەر؟
لائوبالى و بىئى خەبەر، لاقەيد و بىئى تەدبىر و را،
كەس لە كەس گوئى ناگرئى، بۇ شارى مەستانە مەگەر!

قافلاوا، ۱۳۳۴ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰۰ ى چاپى ئەنىسى و ۹۲ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە ھەردوو چاپى ئەنىسى و جەغفەردا، وەك يەكە.
غەزەلىكى سياسى - كۆمەلايەتى تەنزنامىزە. شاعىر گلەيى دەكات و دەپرسىت بۇچى
دەبىي ولاتەكەى ئەو لەچا و ولاتانى دىكە وشكارۆ و تەنگ و تارىك و شپرزە و
تىكچوو بىت و [خەلكەكەى] بووبىتتە مل كەچى نان و ھەتىوى دەرک و بانان؟ ئەو داخ
و ھەسرەتەى ئاوات بۇ ولاتەكەى و خەلكەكەى، ھەستىكى ئىنسانى و بەرپرسانەيە و
نمونە و ھاوشىوہى ئەو مخابن گوتن و دەست بە ئەژنۇدادانە لە بەرھەمى زۆرىك لە

هونەرمەندان و شاعیرانی کورددا دەدۆزیتەوه. لەو سەدان نمونەییە و دەکریت لێرەدا بەھینریتەوه تەنیا با چاوە بەندیک لە پینچ خشتەکییەکی ۱۸ بەشی مەلا حەسەنی قازیبی ھەلەبجە (شاھۆ) بکەین. دیارە ئەو نمونەییە تەنیا بۆ پیشاندانی ویچوویی ھەست و بیر، دەنا ھیچ ھاوچەشنییەکی لەگەڵ شیعەرەکی ئاوات نییە:

"...کوردیش ئەبێ ھەر عەبد و غولامی ئەم و ئەو بن

بێ ھۆش و سەراسیمە لە دووی خەلکی بە دەو بن

رۆژ نۆکەری ئەغیار و شەویش حەسحەسی شەو بن

چاویان لەم و لەو بێت، نە ئەم بن نە بە ئەو بن

بێ عیلم و جگەر پارە و مەحزوون و خەفە تیار..."

ئاوات لەعەینی دەرپرینی ئەو حەسرەتە و لە راستیدا گازندەییە لە دەست دۆژمن و داگیرکەری ولاتەکی، گەلی لە خۆییەکان واتە لە خەلکی ولاتەکەشی دەکات کە بۆچی و لائوبالی و کەم تەرخەم و بێ خەبەر و بێ راوتەدبیر و بۆچی گۆی لەیەکتر ناگرن و یەکگرتوو نین؟

شیعەرەکی دووسال دوا کۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) گوتراوە و مۆرکی ئەو سەردەمی بەسەرەوێبە کە سەردەمی دەسلەتاتی 'حکومەت نێزامی' ی تەیمووری بەختیار و کۆشت و بر و گرتن و ئێعدامی ئازادیخوازان بوو و سائیک دواتریش ساواک دامەزرا و جێی ناموبارەکی ئەوی گرتەوه.

من کەم و زۆر بارودۆخی ئەو سالانەم لەبیرە و دەزانم لە ئێراندا، وەک دەگوتریت، کەل بە موویەک بەند بوو و جاسووسیکی زۆر پەرورەدە کرابوو و خەلک لە خۆیان دەترسان و زۆرکەس لە خەلکی دەورەبەری خۆ درۆنگ بوون.

بارودۆخی ناوچەیی بۆکان لەو سالانە، لەوێرە خراپیدا بوو لەبەر ئەوەی سەرباری زۆر و زولم و لێدان و گرتنی رژیمی شا، ئاگاکی بۆکان و دەورەبەری ھەرکەسیان خۆش نەویستایە و بەنەیاری خۆیان بزانیایە بە سەربزێو و توودەبیان دادەنا و بە حکومەتیان دەناساند، یان باب نۆکەری خۆیان دەناردە سەری و بازارێ گرتن و لێدان و راپۆرت لێدانی ئاگاکی و دەست و پێوەندیان لە خەلکی شار و دێ لەوێرە گەرمیدا بوو و کەس لە خۆی و داھاتووی دێنیا نەبوو. ھەر ئەوەش بوو ھۆی بازارەبوونی کەسایەتیە سیاسییە خۆشناوەکان وەک نەمران حاجی قاسم کەرمی، میرزا

حەممە پەئووف حەفزە لقورئان، عەبدوللا ئىرانی و عەلى مېرەبە گە. ئەم شىعرە ئاوتەبە كى
پوونى باروودۆخى سىياسى - كۆمەلايەتى ئەو سالانەى كوردستان و بۆكانە.
ناوەرۆكى سەرەككى شىعرە كە سىياسى و كۆمەلايەتتە، بەلام دياردەبە كى دىكەشى
تىكەلاو بوو: تەنزىكى نەرم و نىان و بەرئ و جى! ئەو تەنزە كەم و زۆر بە بەژنى
هەموو فەردە كاندا گەپراو.

بۆچى مەگەر ولاتە كەى من چۆلايى ولاتانە؟

بۆ مەگەر دلى منىش كاسەى غەم تىكرەنە!

ولاتە كەى من وەها تىكچوو و تىكەل پىكەلە، چىشتى مەجپور لەو باشترە!
چاوەپۆى بوونى "سەد نەفەر" بۆ نان، خۆى لەخۆيدا هەوالتىكى دلەزىتە بەلام كاتى
دەلئ هەرئەوئەندەى ناوى نان بىتى، سەدكەس مل لە حاندت كەچ دەكەن نىازى
ئەوئەبە بلىت جا بزەنە ئەگەر نانە كەت بەدەستەو بەبىرئ چەند سەدكەست بۆ لارەمل
دەبن! ئەو شىوئە دەربىرەن و پراگەياندەنى بابەتتىكى تراژىك بە بەيانى شىوئە تەنز،
كارىكى هونەرمەندانەى.

دوو پالووى و ئىهامى ناو وشەى 'لاتان' لە مىسراعى دووئەمى هەمان فەرددا بەتەنبايى
توانبوئەتى ئەو ئەركە پاپەرتىت و شىوازىك تەنزنامىز بەداتە مىسراغە كە: "بۆچى
[مەگەر] ئەو ولاتە چۆل و قاقرە تەنبا جىنى بژىوى پووت و قووت و لاتانە؟ تەعبىرى
'لات' لە نىو ئىرانبە كاندا واتاى شەلات و چەقۆكىشى هەبە بەلام كاتى لەگەل پووت
و قووت دىت، ئىهام بەيدا دەكات و هەمان واتاى نەدار و

پووت و قووتى لىن وەردەگىرئ و نىازى شاعىرىش هەمان ئەو واتاى دووئەمە. من
لە نووسىنەوئەى ئەم فەردەدا، لەجىاتى ئەوئەبە شىوئەى ئاساى نىشانەى پىرسار بەخەمە
كۆتايە كەى، نىشانەى سەرسوورمانم داناو، ئەوئەش بۆ پىشاندانى ئەو تەنزە شاراوئەبەى
ناو رستەكە و بۆ ئەوئەبە خۆئەر بلىم ئەو پىرسار كىرئىكى ئاساى نىبە و دوو پالوو.
"بۆ كاكە مەگەر [هەر لەمن جوانە؟"ى فەردى چوارەمىش هەمان ئەو دەورە دەبىت و
شاعىر لە درىژەى گازندە و گەلەبە كانىدا دەپرسىت بۆچى دەبى نەگەت هەر بەشى
[ولاتە كەى] من بىت؟

دوو عىبارەتى "ئەو بەقور گىراو" و "غەبە ئىنسان" دوو كىلى سەرەككىن بەرەو
دەروازەى نىوئە داخراوى تەنزى رازاوئە سىياسى ناو ئەم فەردە. شاعىر ولاتە كەى خۆى
لەدلەوئە خۆش دەوئە و لەبىرى بەختەوئەبەى گەلەكەبە، جا كاتى سىفەتى

'بەقورگىراو' و 'غەيرە ئىنسان' بە ولات و خەلكە خۆشەويستە كەى دەبەخشىت، خويئەر بە روونى پەيامە تەنزە كەى لى وەردە گرېت.

ئەگەر فەردە كانى يەك تا چوار لە باسى ولاتى شاعىردا بوون، فەردى پىنچەم باسى گىرۆدەبوونى خۆى لەو بارودۆخە دەكات و فەردى شەشەم و حەوتەمىش لە باسى خەلكە كەيدان. شاعىر گلەيىە كى توند بەلام دلسۆزانە لە خەلكە كەى خۆى دەكات و دواى ئەوەى بە چەند سىفەتى لا ئوبالى و بى خەبەر دەيانشواتەو، دەلى بۆ مەگەر ئىرە شارى مەستانە! ئەگەر نىيە، بۆچى هېچكام گوى لە قسەى ئەوى دىكە ناگرېت؟ ئەو گوى لە قسەى يەك نەگرتتە دەردىكى كۆنى كوردە و سەدان دلسۆزى وەك ئاوات بەو خەمەوە چوونەتە ژىر گل.

با ئامازەيە كىش بەكم بە شىعەرىكى گەلىك رازاوى مەولەوى رۆمى كە لەويدا 'مالى مەستان' هاتووه:

"يك خانە پر ز مستان، مستان نور سىدند

ديوانگان بندى زنجيرها دريدند..."

حافزىش 'شارى زەرىفان'ى هەبە:

"شەرى است پر ظريفان، وزهر طرف نگارى

ياران صلاى عشق است گر مىکنيد کارى..."

بەلام من كارتىكەرىي مەولەوى لەسەر شىعەرە كە دەيىنم نەك حافز.

هەندىك وشەى ناو شىعەرە كە:

وشكارۆ: چۆلى قاقړ و بى ئاو (هەنبانە بۆرىنە) بۆ مەگەر كوردستان چۆلايى هەموو ولاتانە؟ ئەو بەراورد كوردنەى ولاتى خۆ لەگەل ولاتانى بەختەوەر و پىشكەوتوو، لە شىعەرى شاعىرانى بەرپرسى مىللەتانى دىكەشدا بەرچا و دەكەوېت. بۆ نمونە، نىمايوشىچ، شاعىرى ئىرانى، شىعەرى 'داروك'ى خۆى ئاوا دەست پىدەكات:

"خشك آمد كشتگاه من

در کنار كشت همسايه..."

ديارە كشتگاه- واتە مەزراى نىما، هەمان ولاتە كەيەتى كە دەلى بە تەنىشت مەزراى دراوسىكەمەوە وىشك هەلگەراو؛ ئەو ولاتە دراوسىيەش، دەبى يە كىەتى سۆفەتى جاران بىت كە لە گوندە كەى نىما لە باكوورى ئىرانەو دەوور نەبوو.

غەمدان: پىكەتەيە كى تازە و جوانە لە غەم+دان، شتىك وەك خويدان و قەندان؛ "بۆ مەگەر دلى من زەرفى غەمە و هەردەبى غەمى تىبىكرېت؟"

چېشتی مجپور: هەر دیاردهیه کی تیکه‌ل و پیکه‌ل که له چه‌ند شتی نادیار و ناروون پیکه‌تیت و خه‌سه‌تیکه‌ی دیاریکراوی نه‌بیت، به‌و چېشته ده‌شوبه‌نریت که مجپور واته خادمی مزگه‌وتان له رۆژانی جه‌ژندا ده‌بیه‌نه‌وه مالی خۆیان. ئەوه‌ش ئاماژه‌یه به‌و رەسمه‌ی که پیاوی هه‌موو مالئیک له گونده‌کانی کوردستان^{۲۶۴} دوا‌ی نو‌یتری جه‌ژنی قوربان و رهمه‌زان له مزگه‌وت ده‌مینه‌وه و به‌ عاده‌ت، کورپه‌کانیان مجموعه (سینی) پر نان و چیشتیان بۆ دیتن بۆئوه‌ی له‌وئ له‌گه‌ل پیاوانی دیکه‌ی گونده‌که‌دا پیکه‌وه بیخۆن.^{۲۶۵} له کۆتاییدا، مجپوری مزگه‌وت ده‌فریکه‌ی گه‌وره دیتیت و پاشماوه‌ی خواردنه‌کانی هه‌موویانی تیده‌کات و ده‌بیاته‌وه مالی خۆی. جا له‌به‌ر ئەوه‌ی خواردنی ماله‌کان هه‌مووی یه‌ک چه‌شن نین و واهه‌یه برنج و شله (خۆرشت) و قه‌یسی و رۆن و هیلکه و رۆن و خورماورۆن و... پیکه‌وه تیکه‌ل بکرین، ئەنجامی ئەو تیکه‌ل کردنه شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی لی ده‌ردیت که که‌س نازانی چیه‌ و ته‌نانه‌ت ناوی چیه‌، به‌ ناچار ناوی چېشتی مجپوریان لیتاو واته ناوی بی ناوی!

ئه‌ستۆ، مل

قافر، چۆل و بی ناو و وشکارۆ

چه‌رخ‌ی گه‌ردوون... دیاره‌ نیاز له چه‌رخ‌ی گه‌ردوون ئە‌گه‌ر گه‌رانی هه‌ساره‌کان بیت، که ویده‌چیت وابی، ئەو هه‌سارانه راناوه‌ستن و له سه‌ر هه‌مووکه‌سینک و شویتیک خۆل ده‌خۆن، له‌سه‌ر شاعیریش! به‌لام لی‌ره‌دا ده‌بی نیازی ئاوات ئەوه بیت بۆچی ئەو خول خواردنه به‌خواست و مه‌یلی من نیه‌؟ حافزی شیرازی هه‌مان گله‌یی ده‌کات به‌لام رپوونتر و هیوادارانه‌تر:

"دور گردون گر دو روزی بر مراد ما نرفت،

دائما یکسان نماند چرخ دوران، غم مخور!"

نه‌گه‌ت: بی به‌ختی و چاره‌ره‌شی؛ وشه‌که، نیشانه‌ی باوه‌ره به‌ هیزی دیاریکه‌ری چاره‌نووسی مرۆفه.

^{۲۶۴} . نازانم له نیو میلیه‌تانی دیکه‌شدا باوه یان نا؟ له ئیران نه‌میستوهه بیت مه‌گه‌ر له رپاردووی کۆندا بووبیت و من پتی نه‌زانم.

^{۲۶۵} . من ئەوه به‌ رەسمیکی گه‌لێک دێرین ده‌زانم که به‌ دلنایایی هیچ په‌یوه‌ندیکی به‌ ئیسلامه‌وه نه‌داوه و ده‌بی بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئایینی کۆنی میترا‌ی و 'گاباره' یان ئەشکه‌وت و رپ و رەسمی په‌یوه‌ندی‌دار به‌وه‌وه. ئەو دیارده‌یه له ئایینی ئیزه‌دی و ناو یارسانه‌کانیشدا به‌ شیوه‌ی هه‌ندیک جیاواز هه‌یه و هه‌ر ئەوه‌ش پێشاندەری کۆن بوون و غه‌یره ئیسلامی بوونی نه‌رپه‌ته‌که‌یه.

مهسكهنى...: شاعير دهلى ئو كهسانهى وا له بۆچوونى خهلكى عهوامدا جندۆكه، يان پهرى، دهستيان لى دهوشينن واته لئيان نزيك دهبنهوه و مالى خويانيان پيشان ددهن، شيت دهن؛ وا منيش بههوى ديتنى ئم ولاته بهقورگيراووه و خهلكه كه يهوه خهريكم شيت دهن! شاعير له خهلكى ولاته كهش تووره يه بۆچى ولاته كه يان وا شيواوه و له مالى جندۆكه و غهيره ئينسانان دهچيت كه هيچكهس گوئ له هيچكهس ناگريت و ئهويش له داخى ئو بارودۆخه، خهريكه شيت بيت.

لائوبالى: بى دهر بهست و كه م تهرخه م

لاقيه د، گوئ نه دهر و بى دهر بهست: شاعير چوار سيفه تى له و ميسراعه دا هيناوه كه ههر چوار يان نه رى يى و خراپن (لائوبالى و بى خه بهر، لاقه يد و بى ته دبير و پا)، هه مووشيان له كوتاييدا وهك يه كن و له راستيدا نابى ببن، به لام به داخه وه^{۲۶۶} له ناو خه لكه كه يدا ههن. به پيچه وانه، يهك سيفه تيش له ميسراعى دووه مى فهرده كه دا هه يه كه ده بى له خه لكى ولاتى شاعيردا بينريت به لام ناينريت ئهويش ته بابى و له گه ل يهك بوون و گوئدانه بۆچوون و پاى يه كتره، كه ده لى نيه و له ئه نجامدا ولاته كه بۆته شارى مهستان و بى دهر بهستان و گوئ نه بيستان!

به حرى عهرووزى شيعره كه،

رمل مثن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

سه‌روی نه‌وره‌س

به ئاگری دووری تۆیه بوومه قه‌قنه‌س
نه‌ماوه، گیانه‌که‌م! هیوام به هیچ که‌س
ئه‌گه‌رچی پیرم، ئه‌مما وه‌ک منالان
دلّم ده‌شنی له‌بۆ سه‌رویکی نه‌وره‌س
ئه‌تۆ سه‌رتا به‌ پین گولزاره‌ بالات
منیش سه‌رتابه‌پیم یا خاره، یا خه‌س
دلّم ده‌روا به‌ره‌و باغی جوانیت،
ئه‌گه‌ر په‌یدا بکا رۆژیکی ده‌سه‌سه
به‌ره‌و رووی گۆر ئه‌چم، هه‌رهاکه‌ زانیت
له‌سه‌ر ته‌رمم بنیشن دال و که‌رکه‌س
به‌ نالین و سکاالا و شین و گریان
له‌قیسی چوو 'ئیمامی' زین، ئیتر به‌س!

قافلاوا، ۱۳۳۴ ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۷۶ و ۷۷ ی چاپی ئه‌نیسی و ۹۵ ی چاپی جه‌عفر)

چاپی جه‌عفر عینوانی شیعه‌که‌ی له‌ فهردی دووه‌می شیعه‌که‌ وه‌رگرتووه. ئه‌و
عینوانه‌ له‌ چاپی ئه‌نیسیدا 'سه‌نگه‌ری غه‌مزه' و له‌ فهردی چواره‌م وه‌رگیراوه.
شیعه‌که‌، وه‌ک هه‌ندیکی دیکه‌ له‌ شیعه‌کانی ئیمامی مۆرکی ره‌شینی به‌سه‌ره‌وه‌یه.
په‌یامی ناو شیعه‌که‌ ئه‌مانه‌ن: سووتاوم و بوومه‌ته‌ قه‌قنه‌س؛ هیوام به‌ هیچکس نه‌ماوه؛
سه‌رتابه‌ پیم خار و خه‌سه؛ ده‌سه‌سیم پیت نییه؛ به‌ره‌رووی گۆر ده‌چم؛ دال له‌سه‌ر
ته‌رمم دابنیشیت؛ و ژیانم به‌ نالین و گریان له‌قیس چوو... به‌لام له‌عه‌ینی کاتدا

ترووسكەى ھىوايەك وەك رۈوناكايى چرايەكى دوورەدەست لە شىعرەكەدا ھەست
پىدەكرىت. شاعىر بارودۇخەكە بۇ بە ئاوات گەشىتنى خۆى لەبار نايىتت بەلام لە
عەينى كاتدا دەلىن دەلم بەرەو باغى جوانىي يارەكەم دەپوات و ئەگەر دەستەسىم بەيار
ھەيىت، دۇخەكەم دەگۇدردىت. ئەو ئەو شەوقەيەكە دەبى خويىتەر لە شەوئەنگى
شىعرەكەدا بىيىتت.

شوبھاندنى دوورىي يار بە ئاگرى سووتىنەر، لە ئەدەبى كوردى و فارسىدا نمونەى
زۇرن. قەنەس خەلۈوزە و ئاماژەيە بە بالئەدى ئەفسانەيى قوقنوس كە گوايە بالەكانى
ئەوئەندە لىك دەدات تا ئاگر دەگرىت و ھەموو لەشى دەسووتىت؛ بەلام لە
خۆلەمىشەكەى قوقنوسىكى دىكە سەرھەلئەدات، واتە چەشنىك خۆكوژىي بۇ درىژەى
ژيان. خويىتەر لە خويىندەوئەى وشەى 'ئاگرى' دا دەبى وريا بىت و بە دوو بەشى
بخويىتتەو: ئاگ+رى. دەنا لە شىوازى خويىندەوئەى ئاسايدا، كە ئاگرى سى بەشە:
ئا+گ+رى، شىعرەكە تووشى لەنگىي دىت.

نەورەس: تەركىبىكى فارسىيە بە واتاى تازە پىگەيشتوو، سەروى نەورەس يارى
بالابەرزى تازە پىگەيشتوو شاعىرە.
دەشنى: شەشەن دەكات، بە لەنجە ولارەو دەجوئىت.

خار: دروو

خەس: گىاوگژ

دەسپەس: دەستەس، دەست پىگەيشتن و دەست پىگەيشتوو.

ھەرھاكە: ھەرىنا، لەپەر، زووبەزوو

كەرەكەس: خەرتەل

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

شایی و شین

لايهك شایی يه، له لايهك شينه
لايهك هه لپه ركی، لايهك گرینه
لايهك جل ده بهن بۆ بوو کی ساوا
له لايهك كفن ده برن بۆ زاوا
ته ماشای دنیا و بی وه فایی ئه و
به يهك چه سپان و ليك جیایی ئه و
با بهس من و تۆ به ته مای ئه و بین
با بهس بی خه بهر، ئاوبرده ی خه و بین
با وه خه بهر بیین، فکری کارئ که بین
بیر و باوه رمان بۆ لای یارئ بهین^{۲۶۷}
ئه و یارهش دیاره تاق و ته نیایه
به وه فا و که ره م، زاتی خودایه
هه ر خزمهت به وه پاداشی زۆره
به وته ی من که، دلّت مه گۆره
هه ر ئه و ده ژییئی، هه ر ئه و ده مریتی^{۲۶۸}
ئاخری بۆخوی ته نیا ده میئی
"ئیمامی" ئه و ا پرووی کردۆته تۆ
پینج فه رزه سوجهی هه ر بردۆته تۆ

قاقلاوا، ۱۳۳۵ی هه تاوی

^{۲۶۷} چاپی ئه نیسی: یارئ که بین

^{۲۶۸} چاپی ئه نیسی و جه عفه ر: ده ژییئی... ده مریتی

عنوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهک یه که. ناوه روکی شیعره که، له سه ره تاکانیدا بیرکردنه وه یه له ژیان و جیهان و بهم تهعبیره، چه شنه گه وه ره یکی فلسه فیی تیدا دهینریت نه وهش له دوو فهدی یه که می ده رده که ویت. به لام له فهدی سیهم و چوارهم به دواوه شاعیر ده چیتته وه سه ره همان ریچکه ی ئاینی و بی بایه خ کردنی دنیا و گرنگایه تیدان به روژی حه شر و خودایه ک که ده ژینیی و ده مریتی و خوئی ته نیا ده مینیی و ده بی پینج فه رزه سو جده ی بیری تی. به و حیسابه، سه رجه م شیعره که ده بی له چوار چیه ی شیعره ئاینیه کانی ناواتدا سه یر بکری ت.

شعیریکی ساکار و بی گری و گو له ده سه وه شه ی ئاسایی سه ر زمانی خه لک پیکهاتوه.

بووکی ساوا: لام وایه وشه ی ساوا به هوی ریگ خستنی سه روا له به رانه ر زاوادا هاتوه ده نا بووکی ساوا ده بی چی بیت؟ مه گه ر بلین کچیکی که م ته مه نی هیشتا پینه گه یشتوه که به گویره ی نه ریتی نابه جیی خه لکی ناوچه که به میرد درایت.

به یه ک چه سپان: یان به یه که وه چه سپان ده بی نه و "تعلق" و "تعلق خاطر" ه بیت که تا ک له ماوه ی ژیانیدا له گه ل خه لکانی دیکه و به گشتی ژیان و جیهان پیکی ده هیئت و له کو تایدیدا به مقهستی مه رگ هه مووی ده پچری ت.

لیک جیایی: پیچه وانه ی به یه ک چه سپانه که یه و له راستیدا مردنه.

ئاوبرده: له ناوچوو، نه ماو

دلت مه گوره: باوه ر به کهس یان شتیکی دیکه [جگه له خودا] مه که.

پینج فه رزه: نه و پینج جار نویره ی که له سه ر ئیمانداریکی موسولمان فه رز کراوه.

به حری عهروزی شیعره که،

مقارب ائلم (هجایی): فع لن فعولن // فع لن فعولن

يارم تەشى دەپىسى

زولفى رەشى لە سەر پوو، وەك نىلوپەر لە ئاوا
پەخش و بلاو و ئالۇز، لوول و درىژ و تاتا
ھاوريشمىكى خاوبوو، بە ناز و عىشوە^{۲۶۹} بايدا^{۲۷۰}
وەك ماری زامدار بوو، ھالا لەبەژن و بالا
كۆشى دە کرد بەلادا، يارم تەشى دەپىسى
كوانى خورى شەكى كال، بکرم بە رۆحى شيرين؟
بيدەم بە دەستى يارم بايدا بە ناز و تەمکين
شى کاتەوہ بە شانە، بە قامكى نەرم و پەنگين
بيدا ئەویش بە نووکی تەشى جوان^{۲۷۱} و نەخشين
بۆ پارچە يەكى^{۲۷۲} پەشمين، يارم تەشى دەپىسى
مەجبووبى نازدارم گرتى تەشى بە دەستى
رپسى موھبەت^{۲۷۳} و مەيل خاوبوو، بە کرژى بەستى
گرپى دلان پساندى، بە ليو و دەستى بەستى
توولى ئەمەل درتيز بوو، سەنگينى کرد و خستى
بۆ دانەوى بە چوستى، يارم تەشى دەپىسى
لە باغى سېو وھەرمى قەدەم قەدەم بە نەرمى

^{۲۶۹} . عىشوەى، ديوانى چاپى ئەنيسى

^{۲۷۰} . عىشوەى بادا، دەنگى مامۇستا ھەزار

^{۲۷۱} . جوان، ديوانى چاپى ئەنيسى و دەنگى مامۇستا ھەزار. لە راستيدا بە ھۆى كيشى شيعرەكەوہ دەبىت ھەر
واش بھوتيرتتەوہ.

^{۲۷۲} . گەرچى لە ھەردوو سەرچاوەكەدا وەك "پارچە يەكى" تۆمار كراوہ بەلام لام واہ رەوانتر دەبوو وەك
"پارچە يەكى" بنوسريت.

^{۲۷۳} . مەھبەت، ديوانى چاپى ئەنيسى و دەنگى مامۇستا ھەزار

دەنیتە پېش لە گوێزار بە سەبرئ، جوانە شەرمی
 لە باوەشی بە پیتی، دەگرئ دلان بە گەرمی
 بولبول دەهاتە سەیری لە کاتی بەزم و پەزمی
 بەو لار ولەنجە حەتمی یارم تەشی دەپرسی
 کۆلان و کووچەیی دئ دەروا بە ناز و عیشو
 دەگرئ لە پیر و لە جوان ئەو شوخە باج و پێشو
 جحیل بە زولفی^{٢٧٤} لوولی دەکا لغاو و پەشو
 بەو مەکر و فیل و حیلە، وەدیارە مەیلی بە شو!
 فیکریکی بیکری کردو! یارم تەشی دەپرسی
 هۆنراوەکە ی من ئەوچەل، خاوین و بی بنووکە^{٢٧٥}
 وا پێسەکە ی بە دەستی مەستیکی تازە بووکە
 رازیم بە سەردپی وی، دا پپی بلین بە سووکە
 دەیکەم بە چۆغە بۆخۆم، بپێسە، هەستە، زووکە
 تۆزئ بە نووکە نووکە! یارم تەشی دەپرسی
 کاکی "ئیمامی"! پەنگە چۆغەت هەموو درابئ
 بە شیتی رپسی رستی، مەعلوم دەبئ پسابئ
 پرسە لە کاکی جۆلا، داخۆ^{٢٧٦} لە بۆی کرابئ؟
 دویتئ گلەم کە لئ کرد، پەنگە دلئ شکابئ
 قەیناکە، بی بەلا بی، یارم تەشی دەپرسی

قافلاوا، ١٣٤٢ ی هەتاوی

(لاپەرە ١٢٩ و ١٣٠ ی چاپی ئەنێسی و ٢٧١ و ٢٧٢ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە هەردوو چاپدا وەک یەکن.

پینج خشته کیه کی ته نژامێزه. و پيوست به گوتن ناکات له ژیر کارتیکه ریی شیعری
 ناسراوی "شیرین تەشی دەپرسی" ی میرزا عەبدولرەحیمی وەفایی شاعیری سەدە ی

^{٢٧٤} . زولفی، دیوانی چاپی ئەنێسی

^{٢٧٥} . بنۆکە، دیوانی چاپی ئەنێسی

^{٢٧٦} . داخوا، دیوانی چاپی ئەنێسی و دەنگی مامۆستا هەژار

نۆزدە ھەمدە گوتراو، لە جياتى 'شيرين' ي وھفایى 'يارم' ي ھیناوە. لە کۆتايى ھەر بەندىكى پىنج خستەكیە كە شدا "يارم تەشى دەپرسى" ي دووپات كەردۆتەو. لێرەدا رادەى كارتىكەريە كەى وھفایى لەسەر ئاوات زۆر نىيە لەبەر ئەوئەى شيعرە كەى بەرەو ئاقارىكى جياواز بەردووە و تا رادەيە كى زۆر تەنزئامىزى كەردووە لە كاتىكدا شيعرى وھفایى جىددىيە.

بابەتى شيعرە كە ساكارە: شاعىر لە "خورى شە كى كآل" دەگەرپت بە ھەر نرخیك تەنانت بە نرخی رۆحى شيرىنى خۆشى يىت، بىكرپت بەلكوو بىداتە دەستى يارە كەى بۆ ئەوئەى بە ناز و تەمكىن و بە قامكى نەرم و رەنگىن بە شانەى بكات و شى بكاتەو، ئىنجا بە نووكى تەشیدا بدات، بەدەستى بىگرپت، بە رپسى خۆشەويستى بە كرزى لە ناو باغ و گولزار و لە كووچە و كۆلانى دپدا بىرپسپت و بىكات بە كووتالىكى بەشمىن بۆ ئەوئەى بسپىرپتە دەستى جۆلا و لە ئەنجامدا چۆغەيە كى بۆ شاعىر لى بەرھەم يىت!

بەلام جىحلى سەر كۆلان لى ناگەرپن و يارە كەى شاعىر دەخەنە سەر ھەوئەى شوو كەردن! شاعىرىش كە ديارە چىتر جىحلى نەماو، خىرايەك مەيدان چۆل دەكات بەلام كووتالە كەى لەبىر ناچىتەو و داوا دەكات سەردر و اتە كووتالە چنراو كە بكاتە چۆغە بۆخۆى و لە جياتى چۆغە شپە كەى لەبەرى بكات!

من شيعرە كەم لە گەل سى دەقى جياوازدا بەراورد كەردووە: دوو دەقى چاپكراو (جەغفەر و ئەنىسى) و دەقى تۆماركراو بە دەنگى مامۆستا ھەژار. دەقى دەنگە كەم لە سەر بەشى تايەت بە كاك جەغفەر حوسەنىپوور (ھىدى) لە ساوند كلاود وەرگرتووە كە ئەو بەيوەندە كە يەتى:

<https://soundcloud.com/hedi-jh-3/lqhbo3xm8cmf>

شيعرىكى رۆووخۆش و لەبەردلانى و جياوازه لە ھەندىك شيعرى دىكەى ئاوات كە ترس لە خودا و بى ھىوايى سەبارەت بە ژيانى سەر رۆوى زەمىن و خەمى مردن بە گوناھبارى، مەرچ و مۆنى كەردوون.

ھەندىك وشەى ناو شيعرە كە جىنگەى رۆونكەردنەوون و بۆ رۆونكەردنەويان كەلگم لە ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەژار وەرگرتووە:

نىلووپەر، لىلووپەر، لولوپەر، لىلوفەر و نىلووفەر، گولئىكە.

پەخش و بلاو و ئالۆز: سەنەتى مراعات النظر

سەنئەتى "تضاد" ى نىو لول و دريژ و تاتا ھەندىك سەمەرەيە: زولفىك كە ھەم لول و تاتا بيت و ھەم دريژ دەبىي جوان بيت.

شەك، بەرخى دوو بەھار ديتوو شەكى كال، بەربەران جوان، بەھۆى كىشى شىعرە كەو دەبىي بە جوان بخويترىتەو؛ لە دەقى ئەنيسىشدا ھەر جوان ھاتوو و مامۆستا ھەزارىش بە جوانى خويئدۆتەو. بۆپارچەيەكى پەشمىن دەگەرپتەو بۆ لەتە شىعرى پيش خۆى نەك بۆ يارم تەشى دەپتسى.

ھەر سىي كىردارى سەنگىنى كرد و خستى و بۆى دانەوى بە چوستى دەگەرپتەو بۆ پىسى موھەببەت.

چوستى، خىرايى، بەكارى

باغى سىو و ھەرمى جگە لە واتاى نىزىكى باغى ئاسايى سىو و ھەرمى، واتايەكى دوورىشى ھەيە كە سىنگ و مەمكى يار بيت.

باوھشى بەپىت، باوھشى بە بەرەكەت و فەر؟ نەمزانى چىيە و بۆچى شاعىر سىفەتى بە پىتى بۆ باوھشى يار ھىناو؟ پىت واتاى كەمىشى ھەيە، بلىي نىزى شاعىر باوھشى بە قەوارە بچووكى يارەكەى نەبوويت؟

بەزم و پەزم بە سەريەكەو شادى و كەيفىن.

پىشە، بەرتىل، پەشە، پەشمە، ھەوسار

وھەديارە، وا ديارە، وا وئدەچى ئەوچەل، ئەمجارە

بنووك، قىرپۆكى خورىي لە شانە دراو، زىلى خورى

پىس بە دەستى كەسىك بوون، ھەوسارى كار بە دەستى كەسىك بوونە.

سەردىر، تەنراو (وھەك جۆلايەك كە رازى نەبىي بە سەردىر خۆى)

بە شىتى پىسى رىستى... بىكەرى كىدارە كە كىيە؟ بە بۆچونى من يارى شاعىرە لەبەر ئەوھى دواتر دەلى لە كاكى جۆلا بىرسە بزانە بۆى كراوھ واتە بۆى تەنراوھ و خەتاكەش دەھىنئەوھ سەر خۆى كە رۆزى پىشتەر گلەيى لىن كىردووھ و ئىستا دلئىگەرانى ئەوھە لىي تۇرايىت و كارەكەى باش بۆ جى بەجى نەكردىت. لەگەل ئەوھشدا شاعىر ھەريارەكەى خۆش دەويت و دۆعاى بى بەلا بوونى بۆ دەكات. بەلام ئەگەر ئەو دۆعايە دەرحەق بە مام جۆلا كرايىت دەبى شاعىر لىرەدا لەخۆى بىرسىت

"تۆ بۆلینی کاکی جۆلا دوی گله بی لیکردنه که ی رۆژی پیشترم کاره که ی بۆ ته و او کردیت؟"^{۲۷۷}

شعیره که له سالی ۱۳۳۵ دا گوتراوه. سالانی دوی کۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ [۱۹۵۳] به گشتی سالانی مات و بیده‌نگی سیاسی خه باتکاران و زال بوونی ده‌سه‌لاتی حکومتهت نیزامی ته‌یمووری به‌ختیار بوون به سهر ولاتدا؛ له و سه‌رده‌مه دا به‌شیکه به‌رچاو له خه باتکارانی کورد له زیندان خراون و ژماره‌یه‌کیشان له باشوور به نهینی ده‌ژین. ههر له و ساله‌دا ریکخراوه‌ی 'ساواک' ی ئیران داده‌مه‌زیت، شویتی حکومتهت نیزامی به‌ختیار ده‌گریته‌وه و دره‌نگتر په‌ره ده‌ستینیت تا له سالی ۱۳۵۷ دا هه‌له‌وه‌شیتته‌وه و "اواک"ی کۆماری ئیسلامی جینگه‌ی ده‌گریته‌وه.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

مضارع مثنی‌اخر: مفعول فاعلاتن، مفعول فاعلاتن

^{۲۷۷} . ههر له په‌یوه‌ندی رستن و چنن و جۆلایی کردندا، با ئامازه به وتاریک بکه‌م که له بلاوه‌ی زانکۆی ئەده‌بی زانستگه‌ی ته‌وریتدا چاپ بووه: ابراهیم معروفی، "جولایی یا جولاهگی در کردستان"، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، شماره ۱۱۷، سال ۱۳۵۵ [۱۹۷۶].

قەزات لە من کەوی!

دووی نەخۆش بووی کە ئەمن هاتمه لات
ئەی قەزای تۆ لە منی تاقە برات!
بە شەو و پوژ لەخودا دەخوایم
لە منی غەمزەدە بێ، دەرد و بەلات!
ون نەبێ نووری جەمالت یاخو!
لە من و مەملە کەت و خەلکی ولات
سەرووی قەددت کە لە بوستانی وەفا^{٢٧٨}
ئاودرا، دوور بێ لە دەرد و ئافات^{٢٧٩}
مەجلیست گەرم و گوپ و پووناک بێ،
قەت نە کووژیتەووە یارەبێ چرات!
وێ کو پەروانە لە تۆ هالاولین
هەر ئەتۆی خاوەنی فەیز و بەرە کات
کاکە! برژۆلی منە بۆتە گەسک
پێی دەمالم هەموو خاکی دەرگات
چونکە بۆتە کله بۆ چاوی من^{٢٨٠}
دیده و مال و سەرم بێ بە فیدات
'کامیل'ت شیت بوو کە تۆی ناساز دی،
سەری خۆی ناو، بە بێهۆشی هەلات

^{٢٧٨} . چاپی جەعفەر: بوستانی

^{٢٧٩} . چاپی ئەنێسی: ئاودار. دلنایم هەلە ی چاپە

^{٢٨٠} . چاپی ئەنێسی: چاوی برات.

شیعەرە کە لە دیوانی چاپی ئەنئیسیدا عینوانی 'خاوەنی فەیز' ی پێج دراووە و لە فەردی شەشەمی شیعەرە کە وەرگیراوە. عینوانی کە پڕواتا و جوانە بەلام لە گەڵ نەخۆشی و ناسازیی کاکێ شاعیردا کە مەتر دێتەو، کە ھۆکاری گوتنی شیعەرە کەش ئەو نەخۆشییە بوو.

گەرچی ھەندیک وشە وەك 'کاکە' و 'ناقە برات' دەریدەخەن کە شیعەرە کە بۆ سەید محەممەدی نوورانی، براگەرە و ئاوات گوتراوە، بەلام ئەو سێ وشەییە و جەغفەر لە پەراویزی شیعەرە کەدا نووسیبووە، مەسەلە کە پوونتر دەکەنەو و مسۆگەری دەکەن: "دیسان بۆ کاکێ".

شاعیر لای کەم لە دوو شیعری دیکەشیدا لە تەعیری 'قەزای کاکێ لە خۆی کەوتن' و 'ھاتنی دەردووبەلای کاکێ بۆ ئەو' کەلکی وەرگرتوو. ویدەچیت پەیوەندیی کەلێک گەرم و گۆری برایانەیان لە نیواندا بوو.

فەردی دووھەم و سێھەم پیکەووە واتا دەکرێتەو. مەملەکەت بە پڕاوەت دەبێ کوردستان بێت بەلام زیاتر دەبێ ئەو ناوچەییە بێت کە موریدی شیخی لێن، نەک ھەموو خاکی کوردستان یان ئێران.

بوستان/ بوستان: وشەییە کە فارسییە و واتای 'باغ' ی ھەیە. لە ئەدەبی کوردیدا زیاتر شیوازی 'بوستان' ی بەخۆیوە گرتوو. بەلام ھیچکام لە شیوازەکانی خۆمالی نین و من ھەست دەکەم بۆ سەلامەت بوونی کیشی شیعەرە کە، شیوازە تەواو فارسییە کە ھەندیک بەرپێ و جێت بێت: بوستان.

واتا کردنەوێ فەردی ھەشتەم بە یارمەتی فەردی پێش خۆی گونجاو دەبێت. 'کل'، 'کل'، 'کلە'، 'سورمە'، بە عەرەبی 'کحل': "خاکی ھارپاوە و نەرمکراوی سولفوری ئاسن یان سولفوری زێو، قەدیم بۆ رەش کردنی چاوە و برژۆل کەلکی لێ وەردەگیرا." (فرھنگ معین، مادە 'سرمە'). لە کوردەواریدا دەگوتێت کە لە کیشی طورێ سەحرای سیناوە دێت کە ئەو شوپتەییە و گواپە خودا خۆی پێشانی مووسادا و لە ئەنجامی ئەو خۆ دەرخستەدا کێو کە سووتا و رەش داگەرا. بەلام سەیر ئەوێ ھەموو بەردی کێو کە سووتاون لە کاتیکدا مووسا موویە کیشی ھەلنەپرووزاوە! ئەمڕۆ بە

بوونى 'ئاي پېنسل' يان 'قەلەمى چاۋ' پېئوستىيەك بەۋ خاك و خۆلە نەماۋە. شاعىر خاكى
دەرگاي مالى كاكى بە كلەى چاۋى خۆى شوبھاندوۋە.
خويتەر لە فەردى مەقتەع وا تىدە گات كە شاعىر دوای سەردانى برا نەخۆشە كەى،
گەرايىتەۋە بۇ مال، ئەم شىعەرەى گوتىت و ۋەك عوزر ھىنانەۋەيەك بۇ رۆيشتن و بەجى
ھىشتى، بۇى ناردىت. شاعىر لىرەدا دەيەۋىت بلىت كاتى تۆم وا بە ناسازى
چاۋپىكەۋت، شىت بووم و سەرى خۆم ھەلگرت و بە بى ھۆشى ھەلاتم.
سەرى خۆ نانەۋە، يىدەنگ و بى ھەست وخوست بوون
بەحرى عەرۋوزى شىعەرەكە:
رمل مسدس مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلم

نەسىمى نەوبەھار

بە تەردەستى نەسىمى نەوبەھار ھات
بە گورجىش رۆيەو، مەن مام و ئاوات
ئەرى ئەى سەروى بالا بەرزى خۇش پەنگ!
ئەوئندە بۇ لەبارە بەژن و بالات؟
لەبەر بەرزى، وەبالى عاشقانت
نەگەيە گەردنت، ھەيھاتە ھەيھات!
بە دلسەردى بەجى ماوم لە ھاوال
چ سەرگەرمم بە عەشقى ئال و والات
دەمى دلسەرد و گا سەرگەرمى تۆم مەن،
كەچى تۆشى دەگەل مەن بى موبالات!
لە دوورى تۆ وەكوو بولبول دەنالم
بە ھەلبەست و قەسى خۇش و مەقالات
لە شەترەنجى خەيالت بازىگەر بووم
بەدەس فىلى فىراقت بووم كەش و مات
بەقوربانى وەفات بى، گەرچى نىتە
'ئىمامى' ھەر دەلى دوور بى لە ئافات

قاقلاوا، ۱۳۳۵ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۵۶ و ۵۸ ى چاپى ئەنىسى و ۷۵ ى چاپى جەغفەر)

شيعرە كە لە ديوانى چاپى ئەنىسىدا عينوانى 'ھەيھات' ى پىن دراوہ كە لە فەردى
سېھمى شيعرە كە وەرگىراوہ و لام وايە زياتر لە گەل ناوەرۆكى شيعرە كەدا يەك

ده گريته وه تا عینوانی جه عفر که له گه ل چه مکی دووری یار، وه که بابه تی سهره کی
ئهم غزه له دا یه که.

له شیعره سهره تاییه کانی ئاواته و ۴۸ سال پیش کوچی دوایی شاعیر گوتراوه.

ته رده ست: وشه یه کی فارسییه به واتای که سی وریا و خیرا وه ل سو وراو.

من مام و ئاوات: له چاپی ئه نیسیدا وشه ی 'ئاوات' خراوه ته ناو دوو که وانوو که وه بو
ئوه ی ئاماژه به ناسناوی شاعیر بگه یئیت. من لام وایه شاعیر ده بی گۆشه نیگایه کیشی
له و په یوه ندییه هه بو ویت به لام واتا سهره کییه که ی، ئاوات و ئاره زوو به گشتیه هه ر
بو یه ش لیره دا که وانوو که م بو دانه نا. ئه گه ر من مام و "ئاوات" بیت، واتای ته نیایی
شاعیر ده گه یئیت و ویستوو یه تی بلیت له کاتی نه و به هاردا به ته نیا مابوو مه وه و که سم
له گه لدا نه بو.

نه و به هار: له فهره ننگه فارسییه کاندای واتای سهره تایی به هاری بو دانراوه. به لام ئه وه ندییه
من بزائم به سهره دمیکه دره نگری سال ده گوتریت که سهره لنوی باران ده باریته وه و
سه وزایی سهره له ده داته وه دنا سیفه تی نوی یان نه و واتای نابیت.

وه بال: تاوان و خه تا و گونا هه. وه بالی که سیک به ئه ستو بوون واته گونا هه کی که سیک
که و تنه ئه ستوی که سه که یتر. فهردیکی گه لیک جوانی غزه له که یه. هیهات وشه یه کی
عهره بییه و "له قورئانیشدا هاتوو، واتای 'چهنده دووره' ده داته وه؛ له فارسییدا واتای
حه سهرت خواردن ده دات" (مالپه ری 'پارسی ویکه'). دیاره له کوردیشدا هه مان واتای
فارسییه که ی هه یه که مخابن و به داخه وه بیت. به لام لیره دا بیگومان هه مان واتای
عهره بی لئ وه رگیراوه و شاعیر ویستوو یه تی بلئ تو ئه وه ندییه بالابه رزی که وه بالی
عاشقان و داخ و حه سهره تیان له بالابه رزه که ت گه لیک دووره و ته نانه ت ناگاته
گه ردنیش چ بگات به چاو و سهر و میشکت که بزانی ئه وان چی ده کیشن! شاعیر
ئه ویندارانی یاره که ی خوی له سهر زوی داناوه و یاری بالابه رزی گه یاندو ته ئاسمان.
دوو پات کردنه وه ی هه یهات بو کارتیکه ری زیاتره له سهر خو یتر.

دل سهرد و سهر گهرم سه نعه تی تضاد (مطابقه) یان پین دروست کراوه: گه رچی دل م
سارده به وه ی له هافالان به جی ماوم، به لام به ئه وینی رازاوه و ئال و والات سهرم
گه رمه. به خشین سیفه تی ره نگاوه ره نگ به ئه وین کاریکی جوانی شاعیرانه یه. شاعیر له
فهردی چوارهم و پینجه مدا به دوو سیفه تی دژ به یه کی دل ساردی و سهر گهرمی کار
ده کات.

بىج موبالالت: گوى نهدر و بىج دهرهست.

مهقالالت: كوى مهقال به واتاى وته و قسهيه؛ كوى مهقاله و وتارى نووسراووش دهگه بىنيت.

بازيگه: ئه و كهسهى وا يارى ده كات (ليزه دا يارى شه ترهنج). فارسىيه. خه يالى توم ده كرد به لام به مؤره يه كى گه و ره لايه نه كهى تر (كه دوورى تو بيت)، كش درام، ئىنجا مات بووم و كه وتم. كش دؤخىكه كه تىيدا شاي لايه نه كه يتر ده كه ويته مه ترسييه وه. مات بوونيش حاله تىكه كه شا له چهن دلاوه هيرشى كراوه ته سهر و به دوابين كشدران، ئىتر ده رچوونى بو نامىنيت و كه سيش ناتوانيت بىته به رگر له و كش كردنهى حهرىف رزگارى بكات، ئه وهش كوتايى ياربيه كه يه.

به قوربانى...: ئه و فهدده له دوو رسته پىك هاتووه كه بكهرى ههر دو كيان 'ئىمامى' واته شاعير خويه تى: (۱) با ئىمامى بىته قوربانى ئه و وه فايه ي كه نيته؛ و (۲) له گه ل ئه و قوربانى بوونه شدا ئىمامى ههر دؤعات بو ده كات و ده لىن ياخوا له ئافات به دوور بى!

به حرى عهرووزى شيعره كه:

هزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

بەسەرت!

گیانە، شمشیری برۆت خوین دەپژیتى، بەسەرت!
پوژى رووشت بە خودا، دل دەچزىتى، بەسەرت!^{۲۸۱}
من بە ھۆى رووتەو ھاتم كەچى شمشیری برۆت
كوشتى بىن خەبەر و كردو ھەخویتی، بەسەرت!
خویتی من سوورە، لەسەر كۆلمەتە، مەیشارەو ھە
لەگەل ئەو شیرى برۆت كیشە بوو دویتى، بەسەرت!^{۲۸۲}
یانى كۆلمت وەكوو روژە كە بە زولفى رەشى خۆت
داينە پۆشى، دل و جەرگم دەكۆلینى، بەسەرت!
بەو ھەموو سویتدە، كەسى من، بەسەرى تۆ، ھۆنەر
ئارەزووى بوو كە مەحەبەت بنویتی، بەسەرت!^{۲۸۳}
گەر دەكیشى لەمنى غەمزەدە شیر، روژى رووت
ون كە، با ئاسودە بىم تاكوو سبەینى، بەسەرت!^{۲۸۴}
كامیل! ئەمرۆ بەكۆل و جۆشە، لەسایەى گۆلى رووت
وەكوو بولبول بەخرۆش، خۆش دەخویتی، بەسەرت!^{۲۸۵}

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی ھەتاوی

^{۲۸۱} . چاپى ئەنيسى: روشت.

^{۲۸۲} . ئەو مىسراعە لە چاپى ئەنيسيدا نىيە و بە ھۆى ئەو راستىيەو ھە كە شویتە كەى بەتال راگىراھو، ویدەچىت ھۆكارىكى تەكنىكى لە ئارادا بوویت.

^{۲۸۳} . چاپى جەعفەر: موحەبەت. وشەكە لە زمانى فارسىدا شىوازی موحەبەت و لە كوردىدا زۆر جار شىوھى موحىبەتى ھەيە. من شىوازی چاپى ئەنيسىم رەچاو كرد كە ئەوئەندەى بزائم لە ئەسلە عەرەبىيە كەشیدا وەھايە.

^{۲۸۴} . چاپى ئەنيسى: سبەینى (دەبى ھەلەى تايب بیت).

^{۲۸۵} . چاپى ئەنيسى: دەخویتی. نووسىنى وشەكە بە دوو پیتی /واو/ لە ھەلەى تايب دەچىت نەك كاری مامۇستا خۆى. وشەى خویتدن بە دوو /واو/ نەينراو.

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنئیسى و جەغفەردا یەکن.
سویتد خواردن بە سەرى دووھەم کەس لە ناو کۆمەلانى خەلکدا سویتدیكى ئاسایە و
شاعیر بۆ سەلماندن و چەسپاندنى بارودۆخى خۆى و باوەر پیکردنى یار، سویتد بە
سەرى دەخوات. مامۆستا ھەزار لە ھەرگیزپرانى چوارینە یە کى خەییامدا گوتوویەتى:
"مە یگنیر، بەسەرت پردى سیرایش کە لە کە!..."

"بەسەرت!" ھەر و ھا کراوە بە رەدیفى شیعەرە کە. من ئەو رەدیفە بە 'رەدیفى کردارى'
دەناسم بە لام ئەگەر بتوانین تەنیا پیتی /ت/ ی کۆتایە کە ی بگرنە بەرچاو و بلین
'رەدیفى جیناویى' ھە یە، ئەودەم واھە یە مەسەلە ی "حاجب" بیتە گۆرئ و دلنیا نیم ئایا
دەتوانین 'بەسەر' ی نیوان سەروا و رەدیف بە حاجب دابنن یان نا؟
بە لام لە ھەر حالە تدا "ی...یتى" ناو دەرژینى و دەسووتینى و خوینى و دوینى و
دەکولینى و بنوینى و دەخوینى سەرواى شیعەرە کە یە. لە ناو ئەو وشانەدا تەنیا سەینى'
یە، کە لەوانى دیکە تاك کەوتوتەو و لنین جیاوازە ئەویش بەھۆى ئەو راستیەو کە
بە '...ەینى' کۆتایى دیت ئەک '...یتى'. واتە شاعیر سەروا یە کى تارپادە یەک نە گونجایى
خستۆتە ناو ھەوت فەردى شیعەرە کەو.

لە مەسەلە ی فۆرپدا پئویستە بلیم میسراعى دووھەمى فەردى شەشەم لە بارى
عەر ووزیەو ھەندیک ئالۆزى تیندایە و ھەست دەکریت شاعیر لەو شویتەدا، بەحرى
دیاریکراو بە جئ دەھیلئت. ھۆکارە کەشى واھە یە ھینانى ئاوەلناوى 'ئاسودە' بیت کە
بۆ خویندەنەو ی ئاسایى پئویستى بە برگە یە کى درئژ لەجیاتى کورت ھە یە و ئەو ھە
'فعلاتن' ی بەحرە رەمەلە کە ھەندیک تینکدەدات؛ دیارە بە دوو واو نووسینى وشە کە،
ئەو ئالۆزى یە زیاتر دەکات.

ناوەرۆکى شیعەرە کە غەرامیە. ئەو چەشە پینداهە لگوتنە ی دلدار، لە ئەدەبى کوردى و
عەرەبى و فارسى و تورکیدا نمونە ی زۆرى ھە یە: برۆ بە گشتى شمشیرە، روو رۆژە و
عاشق بریندارى شیرە و خوینى بە سەر روومەتى سوورى یارەو دیارە و... ھتد. شاعیر
لێرەدا بابەتیکى نوئى نەخستۆتە بەرچاو و بەشى ھەرەزۆرى تەعبیرە کانى لە شیعرى
شاعیرانى پیشوودا بینراون.

فەردى شەشەم وا دەگەيىنىت كە بە نەرىتى كۆن و بە پىچەوانەى مەلاكانى حاكم له ئىرانى ئەمپۇ، كوشتنى تاوانباران له ماوهى رۆژدا بەرپۆهچووه و هەر بۆيەش شاعىر داوا له دلدارەكەى دەكات رۆژى روى بە رەشى زولفى داپۆشیت بۆ ئەوهى شەو دايت و ئەو له شەوى پىش كووزرايدا بتوانت بە ناسوودەى بخەويت.

بۆ خویندەنەوهى فەردى كۆتايى دەبى پىتى /ۆ/ ی وشەى 'خۆش' هەندىك دريژ بكرتەوه بۆ ئەوهى كىشى شىعرەكە تىك نەچىت. هەر وهە پۆستە عىبارەى 'له سايهى گولى روت' له گەل مىسراعى دووهەمدا بخوینرتەوه. بەو بۆنەيه وه من كۆما (ويړگول) يكم دواى وشەى 'جۆشە' دانا بەلام له چاپەكانى بەردەستدا ئەو نىشانەيه دانەنراوه.

هەست دەكەم له فەردى كۆتاييدا شاعىر ويستىتى بە هينانى جۆش و خرۆش و خۆش مۆسقىايەكى دەروونى له پىتى /ش/ دروست بكات؛ بە هەمان شىوه له سى پىتى خرۆش و خۆش و دەخوینى شدا هەست بە مۆسقىاى پىتى /خ/ دەكرىت. هەر وهە كۆل و گۆل پىكەوه جىناسى ناقىسيان دروست كردووه.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

رمل مئمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

ئەمشەو

چ خۇش بەزمىكە، بەزمى يارە ئەمشەو^{۲۸۶}
دلم جى راوگەبى دلداره ئەمشەو
دەلئىن يارم لە شەودا دئ و لە خەودا
لە بىندارى دلم بىزارە ئەمشەو
سەبا! موزدەى بەرە بۇ شارى عوششاق
كە مەجلىس خۇش و بى ئەغيارە ئەمشەو
لە نىو پىچ پىچى زولفى، بولبولى دل
خەرىكە دئ و دەچى، سەبىيارە ئەمشەو
گولى دل سىس و پەژمورده و چەمىو^{۲۸۷}
بە وەسلى يارى شەونمداره ئەمشەو
وہ كوو يۇسف لە زىندانى وەدەر كەوت
بە سەد عىززەت عەزىزى شارە ئەمشەو
لە وىرانەى دلمدا ئىستە دلدار
بەبى مېننەت شو كور مېعمارە ئەمشەو
تەماشاقافىە و شىعرم لە شوقى
چ مەوزوونە و چ چابوك سوارە ئەمشەو
لە جەولانگەى سەنا و تارىفى يارم
قەلەم ئەسپىكى تەعلیم دارە ئەمشەو
ئەگەر موو بى لغاوى، ناپىستىنى^{۲۸۸}

^{۲۸۶} چاپى جەغفەر ھەموو رەدىفى 'ئەمشەو' ى چاپى ئەنىسى كردۆتە 'ئەوشو'. من وەك خۆيم لىكردەوہ.

^{۲۸۷} چاپى ئەنىسى: چەمى بوو

^{۲۸۸} چاپى ئەنىسى: نای پىستىنى؛ چاپى جەغفەر: ئەگەر موو بى، لغاوى ناپىستىنى

ئەگەرچى كارەكەى ھەر غارە ئەمشەو
رەقىب زانى بە كار نايە ئەمامى^{۲۸۹}
لە خۇى بىزارە، تارومارە ئەمشەو
عەسەس بىكارە ما، دەرچوو لە مەيدان
كوتى سەردەر كە مال بىيارە ئەمشەو
ئىمامى"ش وا لە سايەى قەندى لىوت
وہ كوو تووتى شە كەرگوفتارە ئەمشەو

قافلاوا، ۱۳۳۵ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۴۵ و ۴۶ ى چاپى ئەنىسى و ۱۷۱ و ۱۷۲ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'بەزمى یارە'، كە لە فەردى یە كەمى شیعەرە كە
وەرگىراوہ. لە چاپى جەغفەردا دواى ئەوہى وشەى 'ئەمشەو' چاپى ئەنىسى كراوہ تە
'ئەوشۆ'، ھەر ئەو وشە یەش وەك عینوان بۆ شیعەرە كە ھەلبەزیراوہ. من 'ئەمشەو'م پىن
بەپى و جىتر بوو لە بەر ئەوہى بە گشتى لە گەل فوكابولپىرى ناو شیعەرە كانى ئىمامى و
ناوچەى ژيانى ئەودا یەكى دەگرتەوہ. ھۆكارىكى دىكە بۆ ئەو گۆرانكارىيەم دەقى
چاپى ئەنىسىيە كە بە 'ئەمشەو' ى نووسىون؛ ديارە ئەگەر لە چاپى یە كەم واتە ھى
سەردەمى ژيانى شاعىردا وەك 'ئەمشەو' نەنووسرايە، منىش نە مافى گۆرپىنیم دەبوو نە
كارى وامدە كرد.

غەزەلىكى لىرىكە و ھى سالانى بىدەنگىى دواى كۆدیتاى ۲۸ ى گەلاوپیژى ۱۳۳۲ ى
ئىرانە. لەو سالى ۱۳۳۵ەدا بوو كە ساواكى رژیمی پەھلەوى دامەزرا و كەوتە گىانى
خەباتكارانى كورد و چەپى ئىرانى. لەو سالى پەشانەدا، پەردە یەك لە بىدەنگى و ماتى
بەسەر فەزای سىاسى ناوچەى موكرىاندا كشا بوو گەرچى ژىلەمۆى خەبات لە بن
خۆلەمىشى بىدەنگىدا گەشاوہ مابووہوہ و درەنگتر ھەلگىر سايەوہ.

بە بۆچوونى من، دوور نىيە شیعەرە كە، ھەموو، یان بەشىكى، وەرگىراو یان وەرگىراو لە
غەزەلىكى فارسى بىت، ھۆكارم بۆ ئەو بۆچوونە، تەركىبى ھەندىك رستە و كەلك
وەرگرتى شاعىر لە زۆر وشەى ناو غەزەلە كە یە: چ خۆش بەزمىكە؛ موزدەى بەرە بۆ
شارى عوششاق؛ چ مەوزوونە و چ چابوك سوارە؛ و.... زۆرىك لە فەرد یان تەنانەت

^{۲۸۹} چاپى جەغفەر: بە كار نايە 'ئىمامى'

میسراعه کان ئەوەندە لە شیعری فارسی نزیکن که به گۆرانیکارییەکی کهم دەبنە فارسی. صائب تبریزی گوتووێه:

"ز حسن نیمرنگ یار بزمم روشن است امشب

اگر مجنون شوم منعم مکن، حق با من است امشب"

جئ راوگه: راوگه ئیسمی مه‌کانه و جئ راویش هه‌مان واتای هه‌یه. جئ راوگه ته‌ر کێینکی ده‌سکرده.

له‌شه‌ودا دئ و له‌خه‌ودا: ته‌عیرینکی جوانه.

موژده‌ی به‌ره: شێوه به‌یانی ناوچه‌ی مه‌هاباد و باکووری موکریانی به‌سه‌ره‌وه ده‌بیریت. به‌وه‌سللی یاری: هه‌مان شێوه به‌یانه.

چه‌می: له‌گه‌ل سیس و په‌ژمورده هاتوو هه‌که سیفه‌تن بۆ گوللی دلی شاعیر. دیاره ئە‌گه‌ر شاعر نه‌بوایه ده‌بوو وه‌که چه‌میو به‌هاتبایه، به‌لام شیعره و شاعیری هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که مافی ده‌ستدریژی کردنه سه‌ر گرامییری زمانه‌که‌یانی هه‌یه. په‌ژمورده: فارسییه به‌واتای سیس.

شه‌ونمدار: ته‌ر. پێچه‌وانه‌ی سیس و په‌ژمورده و چه‌مییه.

یوسف و عه‌زیز: ته‌زمینه چونکوو ئاماژه‌ی تێدایه بۆ ئە‌فسانه‌ی یوسفی کورپی یه‌عقوب له‌ پێغه‌مه‌رانی به‌نی ئیسرائیل، که فرۆشرا و براهه میسر و دواتر له‌وئ بوو به‌ 'عه‌زیز' واته‌ حاکمی ولاته‌که.

مه‌وزوون: خاوه‌ن وه‌زن، کێشدار. سیفه‌تیکه شاعیر به‌ شیعره‌کانی خۆی داوه. له‌ پابردوودا شاعر به‌ 'که‌لامی مه‌وزوون و موقه‌ففا' واته‌ 'وته‌ی خاوه‌ن کێش و سه‌روا' ته‌عریف ده‌کرا. شیعری نوێ ئە‌ستونده‌کێک له‌ دوو ئە‌ستونده‌که، واته‌ سه‌روای رووخاند و شیعری سپی ئوروپاییش هات و کۆله‌که‌ی دووه‌می شکاند. ئیستا شاعر بۆ هه‌ندیک که‌س ده‌توانی خاوه‌نی هه‌چکام له‌ دوو بنه‌ما سه‌ره‌کیانه نه‌بیت و هه‌ر به‌ شاعریش بناسريت.

چابوک سوار: سوارچاک. شاعیر وه‌که سیفه‌تیک بۆ شیعری خۆی هه‌تاوه‌ته‌وه. له‌ به‌یانی ئاساییدا ئە‌وه مرۆف و لێره‌دا شاعیر خۆیه‌تی که‌ ده‌توانی چابوک سوار بیت نه‌که شاعر که‌ به‌لام له‌ شاعردا گه‌لێک نه‌گونجای گونجاو ده‌بیت، گرنگ ئە‌وه‌یه ئە‌وه ته‌سه‌رپروفه‌ی زمان له‌ زه‌ینی خوێنه‌ردا رازاوه و خاوه‌ن واتا بنوێتیت.

جهولانگه: شويتى جهولان و جوولانهوه و هاتوچۆ. زياتر بۆ گۆرپه پانى ئەسپى پالەوانان كەلكى لى وه رگيراهه.

ته علمدار: راهاتوو، فيركراو.

ئەگەر موو بى لغاوى، ناپيستىن: ئەم فەردە لە دريژەى فەردى پيش خۆيداىه و بكەرى كرده كه، ئەسپى قەلەمه. شاعير دەلى ئەسپى قەلەمى من بۆ پيداھەلگوتى يار وەھا راهيتراو و ته علمداروه كه سەرەپاى ئەوهى تەنيا غاردان و ھەلاتن دەزانيت، ئەگەر لغاوى لە موويه كى بارىكيش بيت ناپيستىن واتە لە فەرمان دەرناسچت.

ئەگەر ئەم فەردە وا بخويتينهوه و ئەو واتايەى لى وەرېگرين، شيوهى نووسينهوهى ميسراعى يەكەمى لە چاپى جەغفەردا ھەلە دەبيت لەبەر ئەوهى كۆما واتە وېرگوليتك دواى 'موو بى' دانراوه و بەم كارە، بكەرى كردار بۆتە لغاو نەك ئەسپە كە خۆى! ئەو ھەش ديارە ھەلەيە.

غار: ھەلاتن. كوردىيە و لە شيوهى 'غاردان' و 'غارغارين' دا، بىنراوه.

رەقىب زانى بەكار نايە نەمامى: نەمامى و بەدگۆيى كردنى پشتمسەرە و بنەما عەربىيە كەى 'نەمامى' يە. سيفەتيكە لە سيفەتەكانى رەقىبى ئيرەبىيەكەرى مروقى ئەويندار. شاعير دەلى رەقىب دواى ئەوهى نەمامىيە كى زۆرى كرد، ئيت زانى سوودى نىيە و دەستى ھەلگرت، ھەربۆيەش لەخۆى بىزار و تارومار بوو و بۆى دەرچوو!

لە چاپى جەغفەردا ئەو 'نەمامى' يە كراوتە 'ئىمامى' واتە ناسناوى شاعير خۆى بەو پىتە دەلى: رەقىب زانويەتى كە ئىمامى بەكار نايەت! ئەو ھەلەيە كى زەقە. يەكەم لەبەر ئەوهى روون نىيە ئىمامى بەكارى چى نايەت، دووھەم رەقىب چۆن وا بۆتە پياوخاس و تىگەشتوو كە لەشت تىدەگات لەكاتىكدا شىعيرى كلاسىك ھىچ سيفەتيكى چاكى بە رەقىب نەداوه. سېھەم، ئەو لەخۆ بىزارى و تارومار بوونە ھەمووى لەو شيوه واتا كردنەو ھەدا دەبنە سيفەتى ئىمامى خۆى كە ئويش ھەر نەگونجاو ھەلەبەر ئەوهى شاعير لەم شىعەردا گەلنىك دلشاد و خۆشحالە و لە 'مەجلىسى بەزمى يار' دا، بى ئەغيارە و ئاشكرايە يەكەم كەسنىك كە دەبىن لەو مەجلىسە خۆشەى شاعير رابونىت، رەقىبە نەك خاوەن مەجلىس خۆى! بە كورتى، حالەتى لەخۆ بىزارى و تارومار بوون ھى رەقىبى تىكشكاو ھە 'نەمامى' كردنەكەى كەلكى بۆى نەبوو ھە نەيگە ياندۆتە ئامانج.

تارومار: تەركىبىكى فارسىيە بە واتاى تاراو و دەرکراو و بلاو ھەپىكراو.

عەسەس: عەرەبىيە بە واتاى پاسەوانى شەوانە. لە ھەندىك شویتى كوردستان وەك
'حەساس' دەگوتریت.

سەر دەرکە: دەتوانى دوو واتاى ھەبیت: تىگە! و خۆت رزگار بکە!
سەردەرکە مالى بىسارە ئەمشەو: زۆر روون نىيە چىيە. بلىنى سەردەگای مالان نەبیت؟
ئەودەم ئەو كۆما (وېرگول)ەى لە چاپى جەغفەردا كەوتۆتە نىوان سەردەرکە و مالى بى
واتا دەبیت. ئەگەریش وشەكان بکەين بە دوو وشەو، پرسیار ئەو دەبیت مالى يان
سەردەرکەى مالى بۆچى زۆرن و ئەو زۆرىيە چىداو بەسەر عەسەسەو؟
بىسار: فارسىيە بە واتاى زۆر، فرە.

شەكەر گوفتار: لە كوردى و فارسىدا تەعبىرى 'شەكەر شكاندن' مان ھەيە كە بە واتاى
قسەى پىرواتا كردنە. شەكەر گوفتار فارسىيە و بەواتاى كەسانى خۆش راوێژ و شىرىن
قسە دیت. پىشتىرش گوتوومە حافزى شىرازى بە شىعرەكانى خۆيدا ھەلدەلەيت كاتى
كە دەلى:

"شكرشكن شونە ھمە توتیان ھند

زىن قند پارسى كە بە بنگالە مىرود"

دىارە قند پارسى شىعرەكانى حافز خۆين. بنگالە ناوچەى بەنگالى نشىنى ھىندستانى
كۆنە، كە ئىستا بۆتە 'بەنگلادش'. لە قەدىمدا ھىندستان بە خواھنى توتىي زۆر ناسراو
بوو و توتى لەو پۆھ ھىنراو تە ئىران. شاعىر دەلى ئەو شىعرانەى من قەندى فارسىن و
ئەو ھەندە شىرىن، كە ئەگەر بىر پەنە ھىندستان، ھەموو توتىيەكانى ئەوى بە دووپات
كردنەو ھيان، قەند لە دەنووكيان دەبارت.

بەحرى عەرۆزىي شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعىلن مفاعىلن فعولن

تال و سویری

کوتم با پروو له یار و ئاشنا کهم
که به شکم دهردی دل تۆزئ دهوا کهم
بهلام یارم نه یار بوو، ئاشناشم
دهلئ نه مدیوی، ناتناسم برا کهم!
که تهوفیریان نییه چ بکهم خودایا
له گهل بیگانه، یاران چون جیا کهم؟
که پرووناکی نییه بو من له هیچ لا
له ههر شویتئ، ده بی ههر بیم و را کهم
ئهمن ههر تال و سویریم دی له دنیا
ده بی که ی بی خودا رۆزی جهزاکه م؟
که جهرگم کون کونه، ئه وچه له ویرا
ده بی زووخاوی چهند ساله م ره ها کهم
"نیمامی" پاشی ئه ندامی له قیس چووی
دهلئ ههر گیانه ماوه، با فیدا کهم

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۳۸ ی چاپی جه عفر، له دیوانی چاپی ئه نیسیدا نه هاتوو)

دیوانی چاپی ئه نیسی ۳۰ سال دوا ی گوترانی ئه م شیعره چاپ بووه و پروون نییه بۆچی
شیعره که له ویلدا نه هاتوو.

غەزەلىكى ساكارە لە سەر كىشى سوارى بەحرى ھەزەج بەلام ناوەرۆكەكەى شاد و بن بزوين نىيە و بە پىچەوانە گلەيى و بناشته لە يارانتيك كە بە نەيار دەرجوون و لەگەل يىگانە جياوازيان نىيە؛ ھەرۈھا لە ناسياوانتيك كە ئىستا دەلین ناتناسين! شاعير لە شيعرەكەدا باس لە تال و سويزى ھەموو ماوہى ژيانى دەكات و لە جەرگى كون كونى، كە زووخوا دەدەلئىت. ئەو ناوەرۆكى سەرەكى شيعرەكەيە.

ئەو گلەيى و گازندانەى شاعير لە ژيانى خۆى، ھەموو بۇ خويئەر ئاشكران بەلام ئەوہى روون نىيە يەك شتە و ئەويش لە فەردى كوتاييدا ئامازەى پىكراوہ: "ئەندامى لەدەست چوو". ئەو چىيە؟ ئەندامىكى لەشى شاعيرە لە ھەمەليايتىكدا دەريان ھىناوہ يان لە رووداويكدا شكاوہ و فەوتاوہ؟ يا خود ئەندامىكى بنەمالەكەيانە وا لەبەر ھەر ھۆكارىك كۆچى دوايى كردووہ و نەماوہ؟ ئەوہى بەشويئيدا دەلئ با ئەو گيانەى وا ماومە فيدا بكەم، واھەيە ئەگەرى دووھەم ھەندىك بەھىتر بكات گەرچى بە قورس و قايمى نايەلمىتت.

خويئەر بە قەرىنەى شيعرەكە ناتوانت ئەو مەتەلۇكەيە ھەلئىتت و بزانت ئەندامى لەدەست چوو چىيە يان كىيە؟ خۆزىا كاك جەعفەرى كورپى شاعير، كە دەبئ ئاگادارى مەسەلەكە بيت، لە پەراوئىرى ديوانە چاپكراوہكەدا ئەوہى لە ھەموان روون بكردايەتەوہ. يان لە دواپۆژ و لە چاپى دووھەمى ديوانەكەدا ئەو ئەركە بەرپۆبەريت.

ئاشنا: ناسياو

يار و نەيار: جىناسى ناتەواون تەوفىر: جياوازى

رۆژى جەزا: رۆژى قيامەت و لئىرسىنەوہ

زووخوا: كىم و خويئى تىكەلاو. كىم: زەرداوى برين (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى ھەرۈوزى شيعرەكە:

ھەزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

سهودا

به یادی دلبری سهودا گهرم ویرانه ئاوا بوو
هموو بازار و شاری دل کهوا بی شوق و سهودا بوو
گله ی پیم هاته سهر، چونکه سهرم دانا له پیناوی
به سهر چووم، راسته ئهم سهودایه سهوداییکی بی جا بوو^{۲۹۱}
به رهمزی چاوی مهستی خوت ئیشارپیکی له دل فهرموو!
بزانه بوجی بی باده ئه وهنده شیت و شهیدا بوو
نیانه رهغه تی شیرینی مهستان، رپوچی شیرینم^{۲۹۲}
به ماچ وهرناگرن لیم، بهزمی ئیمه بویه سا وا بوو
که یادی دلبرم ته شریفی برده ناو دلی زارم
له بهینی عهقل و عیشقم دا له سهر ئه و شوخه دهعوا بوو
ئهن کیم؟ دل له قیس چوو؛ کوئ دهچم؟ سارای جنوون؛ بوجی؟
له گهل مه جنوون ره فیق بم تا بزائم چوون له له یلا بوو
"نیمامی" ماویهک بوو مه شقی رهمزی چاوی مهستی کرد
له پر مهستی به سهریا هات و سست و پهست و پيسوا بوو

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی ههتاوی

(لاپه ره ۲۴ ی چاپی ئه نیسی و ۱۷۵ ی چاپی جهعفر)

^{۲۹۱} چاپی جهعفر: سهوداییکی. دلنیم ده بی ههله ی تایپ بیت.

^{۲۹۲} چاپی ئه نیسی و جهعفر: نیانه. لام وایه /یاء/ ی دووههم زیادی بیت و له خوتندنه وهی شیعره که دا زیان به کیشه عهرووزیه که ی بگه بیتیت.

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنئیسیدا 'بەسەر چووم' ه' که له فەردی دوو هەمی شیعره که وەرگیراوه. بەلام ناوەرۆکی سەرەکی شیعره که (بەتایبەت فەردی یەکم و دوو هەم و چوارەم)، زیاتر له گەل 'سەودا' دێتەوه که عینوانی هەلبژاردە ی چاپی جەعفەرە. غەزەلیکی سەرکەوتووی ئاواتە و چەند سەنەتی جوانی بەدیی تیدا بە کار هێناوه. تەریکی پسته کان وەستایانە و بیری ناو شیعره که ئالۆز و غەیرە ساکارە و ئەوه لێزانی و توانای شاعیر دەگەییئت.

سەوداگەر: سیفەتیکە بە دلەری شاعیر دراوه. له ئەدەبی کلاسیکی ئیمەدا، دلەر بی وەفا و ستمگەرە، ئاوپر خیر له ئەویندارە کهی ناداتەوه و کەمتر واهیه دلەری شاعیران ئامادە ی سات و سەودا بن، بەلام ئاوات لێرەدا دلەرە کهی خۆی بە سەوداگەر ناوبردوو و ئەوهش تا پادەیه ک تازهیه.

گله ی پیم هاتەسەر...: فەردیکی گەلێک جوان و و پر سەنەتی شاعیریە و تیگەیشتی هەندیک ووردبوونەوهی دەوێت. شاعیر دەلی من سەری خۆم له پیناوی دلەرە کم دانا بەلام گله یی پیتی ئەوم هاتەوه سەر [دیاره له بەر ناقابیلی سەر]. گله یی هاتنە سەر یان گله یی هاتنەوه سەر، تەعبریکی سەر زمانی خەلکە و له ئەنجامی کاریکدا دەگوێرێت که بە نیهتی باش دەکرێت بەلام ئامانجی خۆی ناپیتیکیت، یان لایەنە کهی دیکە پێزانیی بۆی ناییت هیچ، گله ییشی لێ دەکات!

بەسەر چووم: ئیهای تێدایە. واتای نزیککی ئەوهیه شاعیر بە ئیشارە به کی یار، بە سەر دەچیتە ئەو شوێنە دلدار و بستووێت. واتای دوویشی وادە بەسەرچوون و بە قسە ی ئەمڕۆیی، ئیکسپایر بوونە!

بی جا/ بیجا: شتیکی نابه جی. تەریکیکی تیکه لاوی کوردی و فارسییه، له جیات ی بی جی' گوتراوه و ئەویش له ژیر گوشاری سەروای غەزە له که دا: ئاوا، سەودا، بی جا، شهیدا، ساوا، دەعوا، له یلا و پيسوا.

سەودا: له فەردی سێهەمدا دووجار هاتوو: یه که میان خولیا و ئەویندارییه وه ک سەوداسەری. دوو هەمیان سەودا به واتای کرین و فرۆشتن و مامه له یه.

پەمز: به واتای وشه یه ک یان نیشانه به که وا له خەلک روون نیه و نه پێنیه. له گەل 'ئیشاره' هاتوو که ئەویش هەر چه شنه پەمزیکه نه ک به قسه به لکوو به ئاماژه پیکردنی دەست یان چاو.

چاوی مەست: چاوی مەست لە ئەدەبی کوردی و فارسیدا بەچاوی جوان و خەوالوو و خوماری ناز دەگوتریت. ویندەچیت شاعیرانی کلاسیکمان چاوی زیت و وریا و کراوی کچیان پێ جوان نەبوویت! وا هەیه خەوالوو بوون تەسلیمی زیاتر و ھاساتری تیدا شاراوە بوویت.

ئیشاپێکی لەدڵ فەرموو! ئیشارەیک لەدڵ فەرموو! کردارە کە پەردوو نییە، فرمانیە. بادە: مە

نیانە پەغەبەتی شیرینی، مەستان... سەرخۆشان مەیلی خواردنی شتی شیرینیان نییە. پەنگە واش بێت بەلام دنیام ناغا سەید کامیل خۆی ئیمتیحانی نەکردوو و ھەر بیستوویتە! ھەندیکجار دواي شامپاین، 'فوج' دەخوړیت کە چەشتیک شیریناتی وەك چۆ کلێتە. بە ماچ وەرناگرن لیم: دەگەریتەووە بۆ میسراعی پێشتر کە باسی شیرینی و سەرخۆشان دەکات. شاعیر دەلی مەستان (کە نیاز لە چاومەستانی فەردی پێشترە)، لە بری ماچیک رۆحی شیرینم لێ قەبوول ناکەن بۆیە بەزمی ئیمە تیکچوو و سەودامان سەری نەگرت. تەشریف بردنی یادێ دڵبەر بۆ ناو دڵ: تەعبیریکی جوانە. شاعیر دەلی بە ھاتنی یادێ دڵبەر بۆ ناو دڵم، عەقل و عیشقم لێیان بوو بە شەپ. بە حیسابی ئەدەبیاتی ناوچە کە، دەبێ عەقل دژ بە عیشق و خواستی دڵ بوەستیت و نەسیحەتی دڵ بکات خۆی لەو عیشقە بەزیتەووە و دوورکەوتەووە؛ بەلام وشە شۆخ لەلایەک و لەسەر ئەو دەعوکردنی ئەو دوانە لە لایەکی تر، ئەگەرێک دیتتە پێشەووە ئەویش ئەوێە کە ھەردووک عەقل و عیشق ویستیتیان میوانداریی ئەو دڵبەرە بکەن، واتە عەقلێش بۆ شاعیری لە مل دایت و لەگەڵ دلی شاعیردا ھاودەنگ بوویت؛ زۆر لەو بۆچوونە دلیا نیم بەلام نەگونجاویش نییە.

ئەمن کیم... ئەو میسراعی زۆر ھونەرماندانە پێکخراوە. شاعیر دەلی من دڵم نەماوە کەوا بوو خۆم نانا سمەووە و نازانم کیم، بەرەو سەحراي جنوون دەچم و خەریکم شیت دەبم، لەبەر چی؟ لەبەر ئەوێ بێم بە ھاوڕێی مەجنوونی عامری.

لەگەڵ مەجنوون... باشە، بۆ بێم بە مەجنوونی عامری؟ وەلام: بۆئەوێ بزاتم چۆن لە لەیلا جیا بوووەووە و توانی دلی لێ ھەلبکەنیت. دیارە مەجنوون لە لەیلا جیا نەبوووەووە، کەوا بوو ناشتوانی دەرسی جیا بوووەووە لە دلداری بە شاعیر بدات! بۆ مەسەلەي جیا نەبوووەووە مەجنوون لە لەیلا، چیرۆکە شیعری لەیلی و مەجنوونی نیزامی گەنجەیی شانۆی چوونی مەجنوون بۆ مالی کابەي تێدا، کە گەلێک رازاووە و جوانە

و له راستیدا شاکاریکه. باوکی مهجنون هه لیده گریت و دهیات بۆ مه ککه بۆ ئه وهی زیاره تی مالی کابه بکات و له خودا بپارپته وه ئه وینی له یلای له دل ده ربکات. له وئی پئی ده لئ ههسته رۆله، دهست بگره به ئالقهی ده رگای مالی خودا وه و لئی بپارپوه با عیشقی له یلات له دلدا نه هیلت. مه جنون هه لده ستیت و پر ده داته ئالقه پیزی ده رگا که، پاشما وه که ی له زمانی نزامیه وه بژنه ون، که له کۆتایی ئه م به شه دا ده یه ئیم، تکایه بیخویننه وه ده نا له کیستان چوه.

واتای دووری شیعه که ده توانی ئه وه بیت که ئه وینم بۆی ئه به دییه و لی جیا بوونه وهی تیدا نییه.

مه شق: ته مرین و دیراسه. شاعیر به مه شق کردنی ره مزی چاوی مهستی دلداره که ی مهست و پهست و ریسوا ده بیت.

پهست: من به دوو واتای ئه م وشه یه ده زانم له رۆژه لاتی کوردستان زیاتر واتای نهوی و نزمی لیۆه رده گرن به لام له باشوور واتای وه رپه ز و جارزی هه یه. لیۆه دا شاعیر واتای نزم و نهوی مه نزووره. له هه نبانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژاریشدا هه ردوک ئه و واتایانه هاتوون.

له پر مهستی به سه ریا هات و سست و پهست و ریسوا بوو: له م میسراعه دا مؤسیقای دهنگی /س/ گه لینگ به رچاوه و شاعیر شه ش جار ئه و دهنگه به گوینی خوینته ردا ده دات. مانای سه رجه می فه رده که ئه وه به ئیمامی له کاری مه شق کردنی ره مزی چاوی مهستی دلداره که یدا سه رکه وتوو نه بووه و نه ک هه ر خویشی وه ک چاوی ئه و مهست و سه رخۆش بووه، به لکوو تینکشکاوه و له به رچاوی خه لکیش که وتوووه.

به حری عه رووزی شیعه که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

باشکۆ:

له یلی و مه جنوونی نیزامی گه نجه یی

باوکی مه جنوون ده بیاته مالی کابه بۆ ئه وهی واز له ئه وینی له یلا بێنیت:
"...گفت ای پسر این نه جای بازیست / بشتاب که جای چاره سازیست!
در حلقه کعبه کن دست / کنز حلقه غم بدو توان رست
گو: یارب از این گزاف کاری / توفیق دهم به رستگاری
رحمت کن و در پناهم آور / زین شیفتگی به راهم آور
دریاب که مبتلای عشقم / و آزاد کن از بلای عشقم!

به لام مه جنوون له جیاتی دوعای دوور که وتنه وه له ئه وینی له یلا، له خودا ده خوازیت ته نانهت ئه وینه که ی دوا ی
مردنی ئه ویش هه ر بێنیت!

مجنون چو حدیث عشق بشنید، / اول بگریست، پس بخندید
از جای، چو مار حلقه، برجست / در حلقه زلف کعبه زد دست
می گفت گرفته حلقه در بر: / کامروز منم چو حلقه بر در
در حلقه عشق جان فروشم / بی حلقه او مباد گوشم
گویند ز عشق کن جدائی / کاینست طریق آشنائی!
من قوت ز عشق می پدیرم / گر میرد عشق من بمیرم
پرورده عشق شد سرشتم / جز عشق مباد سرنوشتم
آن دل که بود ز عشق خالی / سیلاب غمش براد حالی
یارب به خدائی خدائیت / وانگه به کمال پادشائیت
کنز عشق به غایتی رسانم / کو ماند اگر چه من نمانم
از چشمه عشق ده مرا نور / واین سرمه مکن ز چشم من دور
گرچه ز شراب عشق مستم، / عاشق تر ازین کنم که هستم
گویند که خو ز عشق واکن / لیلی طلبی ز دل رها کن
یارب تو مرا به روی لیلی / هر لحظه بده زیاده میلی
از عمر من آنچه هست بر جای / بستان و به عمر لیلی افزای
گرچه شده ام چو مویش از غم / یک موی نخواهم از سرش کم
از حلقه او به گوشمالی / گوش ادبم مباد خالی
بی باده او مباد جامم / بی سکه او مباد نامم
جانم فدای جمال بادش / گر خون خوردم حلال بادش
گرچه ز غمش چو شمع سوزم، / هم بی غم او مباد روزم

عشقی که چنین به جای خود باد / چندانکه بود یکی به صد باد

باوکی دهنانج کاره که بن سووده و هیچ هیزیک ناتوانج مهجنوون و نهوین لیک جیا بکاتهوه، نیتر ده بیاتهوه مالی
خویان:

می داشت پدر به سوی او گوش / کاین قصه شنید، گشت خاموش
دانست که دل اسیر دارد / دردی نه دوا پذیر دارد
چون رفت به خانه سوی خویشان، / گفت آنچه شنید پیش ایشان
کاین سلسله‌ای که بند بشکست / چون حلقه کعبه دید در دست
زو زمزمه‌ای شنید گوشم / کاورد چو زمزمی به جوشم
گفتم مگر آن صحیفه خواند / کز محنت لیلیش رهاند
او خود همه کام و رای او گفت / نفرین خود و دعای او گفت..."

قه‌رزدارى

سه‌يرى ئه‌و عالهمه بېع عقل و شعور و ئه‌ده‌به!
گيژم و كاس و ورم به‌و وته و زار و له‌به
له هممو لايىكه‌وه هاتنه سهر پاشوو ليم
رپوى خيتايان له منه، تاجر و فه‌لله و كه‌سه‌به
من ده‌ليم نيمه به قورئانى عه‌زيم و به شه‌رپه‌ف
ئه‌و ده‌لى حه‌تمه‌ن و حوكمه‌ن ده‌مه‌وى ئه‌و ته‌له‌به
هه‌ر سه‌بينييه كى زوو دين و وه‌له‌رزم ديتن
ياره‌بى، كه‌نگى نه‌جاتم ده‌بى له‌و له‌رز وته‌به!
ته‌بى خاوه‌ن ته‌له‌بان زه‌حمه‌ته ده‌رچى له‌به‌ده‌ن
به سهر ئه‌و تاقمه‌دا، گيانه، مه‌حاله غه‌له‌به!
به‌سه، ئيزه‌ارى مه‌لاله‌ت مه‌كه "كاميل"، دياره
وته و شيعر و كه‌لامت هه‌موو هه‌ر مونته‌خه‌به

قافلاوا، ۱۳۳۵ ى هه‌تارى

(لاپه‌ره ۷۵ ى چاپى نه‌يسى، له چاپى جه‌غه‌ردا نه‌هاتوه)

غه‌زه‌ليكى ته‌واو شه‌خسييه و له باسى قه‌رزدارى و ده‌ست ته‌نگى شاعيردايه.
شاعيرانى پيشوى ئيمه گه‌ليك جار ئه‌و كاره‌يان كردوو و هه‌موو ئه‌وانه‌ى وا نازايه‌تى
راگه‌ياندن و ئاشكراكردنى دۆخى ژيانى خويان هه‌بووه، هاواريان له ده‌ست كه‌م
داهاتى و قه‌رزدارى به‌رز كردۆته‌وه. نمونه‌كه‌ى له نيو شاعيرانى كورددا شيخ ره‌زاي
تاله‌بانى و مه‌لامارفى كۆيين.

تا ئيره، كاره‌كه ئاسايى و بويرانه‌يه. به‌لام ئه‌وه‌ى نا ئاسايى ده‌نووتيت و له‌گه‌ل
كه‌سايه‌تى مه‌ند و له‌سه‌رخۆى ئاواتدا يه‌ك ناگرته‌وه، ئه‌و هيرشكارىيه‌يه وا كردوو به‌ته
شيكردنه‌وه‌ى ديوانى ئاوات / ۳۶۷

سەر خاوهن قهرزه كانی خۆی و هەر له فەردی یەكەمدا بە بێ عەقل و بێ شعور و بێ ئەدەبی ناو بردوون! خاوهن قهرزه كان كۆن: دەبێ دووكاندار و بازرگانی هەندێك شارێ وەك بۆكان و سەقز و مەهاباد بن.

دیاره، وەك كەسایەتی، ئاغا سەید كامیل پوول و پارەیی خەلكی نەخواردوو و هەرچۆنێك بوو بۆ قهرزه كانی داوئەو بەلام دەبێ لەو ناپەهت بوو بۆیت كە لێی پانەووستاوان و "نیمە و ناتوانم" ی ئەویان بە گوێدا نەچوو. جاران باو بوو بازرگانه كانی ناو شار (بۆ نموونه، لە بۆكان) ئەگەر قهرزی كەسێك كۆن بکەوتایە، خۆیان یان كەس و كاریكیان دەچوو نە سەر كەبۆ قهرزدار لە گوندەكان بۆ ئەوێ گۆشاریان بخەنە سەر و قهرزه كەیان لێ وەرگرێنەو. ٢٩٣ دەبێ گازندەیی ئاوات لەو كەسانە بێت.

وشەیه كی زۆری بێگانه هاتۆتە ناو شیعەر كەو. دوور نییە ئەو بەهۆی هەولێ پاراستنی سەرئاو بوو بۆیت گەرچی ئاوات بەگشتی زۆر دەر بەستی ئەو نەبوو نەهێلێت وشەیی جوانی عەرەبی و فارسی بچنە ناو شیعەر و كەلامیەو. ئەگەرێكی لاوازیش دەكرێ ئەو بێت كە لاسایی شیعری شاعیریكی فارسی كردیتهو، ئەگەر وابێت، كێ؟ "شاطر عباس صبوحی" شاعیری فارسی و پێژی سەدەیی سێزدەهەمی كۆچی، شیعریكی هەیه كە بەم مەتلەعە دەست پێدەكات:

"روزه دارم من و افطارم از آن لعل لب است
آری، افطار رطب در رمضان مستحب است"

بەلام شیعری ئاوات لە باری ناوەرۆكەو گەلێك جیاوازه لەوێ شاطر عەباس و هێچ كەلكێكی لە كەرەسەیی شیعری ئەو وەر نەگرتوو و سەرئاو و كێشەكەیی نەبێت بەشەكانی دیکەیان لەیەكتر ناچن. پێشتریش دیتوو مانە ئاوات شیعریكی دیکەیی شاطر عەباسی ئێستێقبال كرددوو.

وێ: كاس

پاشوو: بە دوو لاقی ئازەل دەگوترێت بە عادت هەندێك حەویان لە كاتی شەردا هەلەستەنە سەر پاشوو جا شەر دەكەن. هاتنە سەر پاشوو لێرەدا بەواتای هێرشكاری و

^{٢٩٣} من خۆم، گەلێك جار و وەرگرتهوێ قهرزی دووكانی باوكم و درەنگتر هی دووكانی كاكم، جارێكیش بۆ قهرزی خالم چوومه ته سەر قهرزداران.

هاتن بۆ شەپە. كەلك وەرگرتن لە وشەى 'پاشوو' بۆ مرۆف، ھەندىك سووكايەتى
تەدايە و نيشانەى توورەيى ئاواتە لە خاوەن قەرزەكانى.
پووى خىتاب: پووى قسە.
فەلە: فەللاحى عەرەبىيە بە واتاى وەرزيتر. جياوازه لە فەلە بە واتاى مەسيحى.
كەسەبە: كۆى كاسبە. كاسبكاران، دووكانداران
حوكمەن: بە حوكم، بە زۆر، بە حەتمى
تەلەب: قەرز، داواكارى
تەب: ياو، چوونە سەرى پلەى گەرمای لەش
غەلەبە: سەركەوتن
ئىزھار: دەرپىن، پراگەيانندن
مەلالەت: بىع تاقەتى
مونتەخەب: ھەلبژاردە و دەست بژيتر.

رۆژی زەفەر

وەرن تۆخوا، کە چاوم وا لە مەلەبەند و گوزەرتانە
وەرن رۆحم وەکوو پەروانە دايم دەوری سەرتانە^{٢٩٤}
چران، ئەمما وەکوو خۆر دەوری خۆتان کردوو پووناك
شەمن، ئەمما لەباتی ئیوه دیدەم چاوی تەرتانە
مەترسن گیانە کەم کاتی خەتەر تەئمينوو حاسل بئ!
کە من گیانم لە پیناودايە، قەلغان و سوپەرتانە
بلا تیری بەلا ھەر بۆ منی بئ چارە بئ چاکە
کە سۆز و نالەنالم ھەمرەھى رۆژی سەفەرتانە
وەرن "تورجانی" و "زەنبیلی" و "جەمیانى" خیرايەك!
موفەرپەرح کەن دلّم، ھەر چاوەرپئی باس و خەبەرتانە
مەئین باریوھ سەرمايە، ئەویش نەيماوھ سەرمايە
ھەمە، گەر ئیوھ غەوواسن، ئەشك بەحری گوھەرتانە^{٢٩٥}
لە زەنبیل تاكوو ئیرە نیو سەعات نابئ بە مەعلوومی
دەسا تەھى کەن بە غار ئەو رپئ نزیکەھى وا لە بەرتانە
وەرن گیانە! وەدەرخەن گەوھەری لەم بەحرە تا ماوم
نەوہك بمرم، دەس وبرد کەن کەسم! رۆژی زەفەرتانە

قافلاوا، زستانی ١٣٣٥ ى ھەتاوی

(لاپەرە ٣٨ و ٣٩ ى چاپی ئەنیسی و ٢٠١ ى چاپی جەعفەر)

^{٢٩٤} چاپی ئەنیسی و جەعفەر: دايم

^{٢٩٥} چاپی جەعفەر: ھەمە؟

عینوانی شیعره که له چایی ئەنێسیدا "چاوه‌روانی" یه. به‌روونی دياره‌غه‌زه‌له‌که کارتی‌که‌ریی ئەو شیعره‌ی ئەحمەد موختار به‌گی جافی له‌سه‌ره، که گوتووێه‌تی:

"له‌خه‌و هه‌ستن دره‌نگه‌میلله‌تی کورد، خه‌و زه‌ره‌رتانه
هه‌موو ته‌ئریخی عاله‌م شاهیدی فه‌تح و زه‌فه‌رتانه..."

شیعره‌که، ده‌که‌وێته‌ بازنه‌ی شیعره‌ی ئیخوانیاته‌وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی بۆ خزم و که‌س و کاری خۆی له‌ تورجان و زه‌نبیل و جه‌میانی نووسیه‌ که‌ هه‌رسێکیان گوندی نزیك قاقلاوان و ئەو خزمانه‌یان خاوه‌ن مولکی گونده‌کان بوون. کاک جه‌عفه‌ر له‌ په‌راویزی شیعره‌که‌دا نووسیه‌تی: "بانگی ئامۆزا و برازاکانی ده‌کا".

تورجانی، بریتین له‌ بنه‌ماله‌ی نه‌مر حاجی بابە شیخی سه‌یاده‌ت، ئامۆزاکانی شاعیر. زه‌نبیلی بنه‌ماله‌ی شیخ محه‌مه‌دی نوورانی (هاشمی)ن، که‌ برا و برازای خۆی بن. جه‌میانی‌ش ده‌بی بریتی بن له‌ بنه‌ماله‌ی سه‌ید قادری سه‌یاده‌ت کورپی حاجی بابە شیخ و ئامۆزای خۆی.

به‌ پێی ئەو زانیاریانه‌ی وا له‌ لاپه‌ره‌ ٤٥ و ٤٦ ی ژیننامه‌ی سه‌ره‌تای کتیی شاری دلدا ده‌ست ده‌که‌وێت، ئاوات دوو جار له‌ گۆرپه‌وه‌ی ملکی گوندی گه‌ردیگلان له‌ گه‌ل جه‌میان هه‌روه‌ها شیخ چۆپان له‌ گه‌ل قاقلاوا، که‌ له‌ گه‌ل خزم و که‌س و کاری خۆی کراون، تووشی زینای مالی بووه‌ و به‌ زمانی ساکار فێلی لیکراوه‌ به‌لام له‌به‌ر چه‌یابه‌خۆیی و پێز گرتن له‌ خزمه‌کانی، ده‌نگی ده‌رنه‌هیتاوه‌ و "به‌ هه‌ژاری و ده‌ست کورتی و کشتوکالێکی نه‌مر نه‌ژی گوزه‌راندووێه‌تی" (هه‌مان، ل. ٤٦). گوندی قاقلاوا که‌ به‌ره‌می مامه‌له‌ی دووه‌میه‌تی و له‌ ١٣٣٣ دا سه‌ج دانگی کړیوه، یه‌که‌ له‌و کلاوانه‌یه‌ وا چۆته‌ سه‌ری و دواتر زانیویه‌تی که‌ ملکی ئەوقافه‌ و ئەو ناتوانی به‌خاوه‌نی بیت! سالی گوترانی شیعره‌که، دوو سال دوا‌ی ئەو سه‌ودایه‌یه. ٢٩٦

شه‌من ئەمما...: شاعیر خزمه‌کانی خۆی به‌ مۆم ده‌شوبه‌یتین که‌ دياره‌ له‌ سووتاندا فرمیسک (دلۆپ) ی پێدا دیته‌ خورای و ده‌لی من له‌باتی ئیوه (بوؤ ئیوه) ده‌گریم.

^{٢٩٦} ئەم زانیاریانه‌ی خواره‌وه‌شم له‌ ئیمه‌یلێکی رێزدار جه‌لالی سه‌یاده‌ت وه‌رگرتوو، که‌ له‌ وه‌لامی پرسباری من سه‌باره‌ت به‌ جه‌میان نووسیه‌تی "ئاوایی جه‌میان هه‌روها ئاوا‌ی سه‌یدئاوا که‌ ئاوا‌یه‌کی زۆر بچوک بوو له‌ لای سه‌روه‌تری جه‌میان، ملکی سه‌ید قادری مامم بووه‌ ئەودوو گونده‌ ملکی حاجی بابا شیخ و به‌شه‌ ملکی سه‌ید قادری کوری بوون." ئاغا سه‌ید جه‌لال خۆی، کوربه‌زای حاجی بابە شیخه‌.

مەترسن: پوون نىيە ئاوات متمانەى چى دەداتە كەس و كارە كەى و بۇ دەلى مەترسن
 من خۆم ئاگام لىتان دەبىت؟ تاقە شتىك من بتوانم بىرى لى بگەمەو ئەوئە شىعرە كە ۳
 سال دواى كۆدیتاى ۲۸ ى گەلاوئىزى ۱۳۳۲ گوتراو و ئەو دەمە سەردەمى
 ملهوپپە كانى حكومەتى حەمەرەزاشا و "حكومەت نىزامى" يە كەى تەيموورى
 بەختيار بو و خەلكانىكى سىياسى زۆر لە كورسدىستان و ئىران لە زىندان ئاخىرابوون.
 تەنانەت دام و دەزگای ساواكيش راست لەو سالەدا دامەزرا و جىگەى حكومەت
 نىزامى كەى بەختيارى گرتەو؛ خىترايە كيش لقى لە سنە و مەهاباد كرايەو! من بە
 هەوالى گىرانى ئاوات دواى سالى ۳۲ نازانم، بەلام بلى لى لىزىر چاوەدپرىدا نەبووئىت؟
 بلا: با، لىگە پى!

تيرى بەلا: چ بەلايە كە ئەگەر سىياسى نەبووئىت؟ ئەگەر يىكى دىكە ئەوئە سارد وسەرما
 بووئىت و خزمە كانى شاعىر لە هاتوچۆى نىو بەفر و سەرما دردۆنگ بووئىتن، جا
 ئەوئە بەم شىعرە هانى دايتن بچن و ميوانى بن. ديارە ئەو چەشنە ميوانىنەش بۇ
 پۆزىك و دوو پۆز نەبوو و ميوان ماوئە كە باش لە مالى خانەخوئ دەمايەو.
 بە گوئەى ژىننامەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەر (شارى دل)، لە هەمان سالى
 ۱۳۳۵ و سالىك پىشتىرىش، دوو كچى دوانەى ئاوات لە تەمەنى دوو و سى سالاندا
 كۆچى دوايان كردوو، ئەوئەش واھەيە هەستىكى ناخۆشى خەفەت و تەنبايى تىدا
 دروست كردبىت كە ويستىتى دەوروبەرى بە ميوان پرىت. بە گوئەى ئەوئەى من
 بىستىتىم سەيد كامىل كەسىكى ميواندار و دلئاوا بوو.

هەمەرەزە هاوئى. فارسىيە.

موفەر پەح: شاد، دلخۆش. عەرەبىيە.

ئەوئەش نەيماو 'سەرمايە': دەبى نامازە بىت بە مەسەلەى زەرەر و زىانى ئاوات لە
 گوئەنەوئەى ملكدا. بىروانە روونكردەنەوئە كانى سەرەوئەتر.

سەرمايە و سەرمايە: شاعىر بەو دوو تەعبىرە، جىناسى كامىلى دروست كردوو.
 يەكەمىان بە واتەى هەواكە سارد و سۆلە و دووھەمىان بە واتاي دەسمايە و دارايى.
 ھەمە گەر... ئەگەر ئىو غەوواسى بن ئاون و بەشوين گەوھەر (مروارى) دا دەگە پىن،
 مئىش گەوھەرى فرمىسكەم ھەيە وەرن بەشويتىدا!

لە زەنبىل تاكوو ئىرە: دەلى لە گوندى زەنبىل (ى مالى كاكى) ەوئە تا گوندى قاقلاوا
 (ى نىشتە جىنى ئەودەمى خۆى)، نىوسەعاتە پى كەمترە، بۇ نايەن؟

وهده رخه ن گه وهه ری له م به حره: ئاوات که متر به خویدا هه لگوتوو، به لام لییره دا خوی
وهك به حرینك دنویتیت که گه وهه ر (مرواری) ی زوری تیدایه و که سانیککی دهویت
ئه و گه وهه رانه ده ربهینن، واته گوئ بدنه قسه، یان شیعه کانی.
زه فەر پیهینان: زال بوون به سه ر شتیکدا و وهدهست خستی.
به حری عهروزیی شیعه که،
هزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

من کوتم

من کوتم دل گهر زده‌ی پهنجان نه‌بئ و ده‌ستی پەری،
رەببى كونگون بئ، شەق و پەق بئ، لە خۆشى بئ بەرى!
سەیرە چۆن نانم لە‌لای دل کەوتە رۆن هەر بە و قسە
ئەم وتەى بیست و کەچی خێرایە کى هەستا فەرى!
ئىستە من تەنها لە گۆشیکى جیهانا ماومەوه^{۲۹۷}
بىکەس و بىندەر، هەژار و گۆشە گیر و بەرپەرى!
بىستە کەم مۆرانەبى تانە وەهاى کون کردوو،
بردمە بازارى فرۆش و ما، کەچى بئ مشتەرى
"کامیل"ى بىچارە کەى بئ یارە کەى، ئاوارە کەم!
ئافەرىن، تۆ چادە کەى گرتووتە دونیا سەرسەرى!

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی هەتاوى

(لاپەرە ۹۵ ی چاپى ئەنسى، لە چاپى جەغفەردا نەها توو)

چاپى جەغفەر ئەم غەزەلەى تۆمار نە کردوو.

غەزەلێكى گەلێك جوانە لە وەسفى شاعیر و دلیدا. بىشتريش دیومانە گەلێك جار
ئاوات خۆى بە جیا و دلێ یان عەقل یان لەشى خۆى بە جیا دادەنیت و باسى ئەوان،
وەك دیاردەبە کى جیاواز لە خۆى دە کات. ئەوێش نمونەبە کى دیکەى ئەو چەشنە
هەلوێست گرتەبە، کە تیبدا نەقلی خۆى لە گەل دل و بىستى خۆیمان بۆ دە گێریتەوه.

^{۲۹۷} لە دەقە کەدا وەك "مامەوه" هاتوو کە زۆر لە گەل پاشماوێ رسته کەدا یە کگرتوو نیه.

شاعیر له چوار فەردی یەكەمدا باس له دلی دەكات و دەلی من نزام له دلم کرد که ئەگەر شیت نهییت، یاخوا شەق و پەق و له خۆشی بی بەری بیت! دلشم هەر بەو قسە یە هەستا و فری و منی بە تەنیا هیشتەو.

پاشان دەلی پیستەكەشم ئەوئەندە بە مۆریانە ی تانەلیدانی خەلك كون كون [و بی بایەخ] بوو، که بردم له بازار کپاری بۆ پەیدا نەبوو. ئیستا منی بیچارە، بە بی هاوپی و بە ئاوارەیی کەوتوو مەتەو.

تا ئێرە ی شیعەرە کە گەلێك ئاساییە و خویتەر دەتوانی دەیان شیعی هاوچەشن له دیوانی شاعیردا بدۆزیتەووە که باس له تەنیا یی و گۆشەگیرییە کە ی خوی دەكات و له پاستیشدا ئەوانە بەشیک بوون له کەسایەتی ئاوات له ژیا نی رۆژانەیدا.

بەلام ئەو ی تا رادە یەك نا ئاساییە ئەو یە له دوایین میسراعی فەردی کۆتایی (مەقتەع) دا دەییسن: "تو چادە کە ی گرتووتە دنیا سەرسەری!" شاعیر دەستخۆشی له خوی دەكات و دەلی ئافەرەم بۆ تو که دنیا ت بە سەرسەری گرتوو و بە هیچت دانەناو.

ئەوئەندە ی له دیوانی شیعەرەکانی ئاوات و له ژیا نی شەخسی ئەودا بینرایت، سەید کامیل کە سیک بوو بایەخی بە ژیا ن داو و نەك هەر ئەو بە لکوو خەباتیشی له پێگەیدا کردوو، زیندانی کیشاو و بە گشتی، سەرەرای ئیماندا ریی ئایینی و باوەرە عیرفانییە کە ی، له ژیا نی رۆژانە دانەبڕاو و کە سیک ی بنەمالە خۆشەویست و له گەل دۆست و هەقالی خۆیدا گەرم و گوپ و له مالەو دا میواندار بوو. ئەوانە له گەل ئەو قسە یە دا ناگونجین کە دنیا ی سەرسەری گرتیت.

بەلام، دوا ی هەموو ئەو شیر و پێوی هینانەو ی منیش، ئەو شیعەرە و شاعیر دەتوانی بە هەموو باریکدا قەلەم بگێریت ئیمەش نابی سەر بە هەموو کەلین و قوژبێکی ژیا نی شاعیرە کە دا بکەین و لێرە و لەو ئ لایەنی دژبەر و ناتەبا ی تیدا بدۆزینەو. بۆ نمونە، دەکرئ ئەو بۆچوونە هی سەردەمیکی تاییەت له ژیا نی شاعیر بوویت و له گەل هەلویست گرتنی پیشتیدا یەك نەگرتتەو. ئەو هەلویست گۆرپنە له ژیا نی هەموو مرۆفیکدا شتیکی ئاساییە.

زەدە ی پەنجان و پەنجە ی پەری: ئاماژە ی بەو ئەفسانە یە کە هەر کەس پەری دەستی لی بوە شینن، شیت دەبی! ئاوات له شیعی دیکە شدا ئاماژە ی بەو ئەفسانە یە کردوو:

"ئەو دەلی نا، زەدە ی پەنجە ی پەریانە، نەچی!
من دەلیم مەرکەزی ئەسراپی حەریفانە، دەچم!"

(پروانە شیعری "شاری دڭ، که به هه لکه وتیش بیت، به هه مان شیوهی ئەم شیعره، وتووێژی شاعیر و دڭی خۆیه تی!)

شاعیر دڭی ئەگەر دڭ شیت نه بیت، با شەق و پەق بیت و نه مینیت! به لام پیمان نالیت بۆچی؟ ئایا بۆ ئەوهی عاشق و هه لوه دا بووه و به جی هیشتوووه؟ یان بۆچی؟ تو بلیی ئەو شیتیه مانایه ک نه بیت بۆ عاشق بوون و ئەوینداریه تی؟ من له وه زیاتر بۆ هیچی دیکه ناتوانم بچم. دیاره ئەگەر یکیش ده توانی ئەوه بیت که دڭی وه ک دڭی مروفیککی عاشق، ئەوهی پیحۆش بووه.

شەق و پەق: لەت لەت. پەق لەفری موهمه له و له بهر ئەوهی له گه ل شەق بووندا هاتوو، هه مان واتای هه یه.

نان که وتنه رۆن: دنیا به دڭی که سه که بوون. شاعیر له فەردی یه که مدا ئەو نزایه له خۆی ده کات و ده لڭی با دڭم ئاوا کون کون بیت. پاشان لیره دا ده لڭی نانم لای دڭ که وتنه رۆن، واته قسه که م به دڭی دڭم بوو! ئەو نان که وتنه رۆنه، واهه یه بگه رپته وه بۆ عاشق بوونی شاعیر و دڭ به ره و ئەوین رۆیشتنه که ی.

گۆشیککی: گۆشه یه کی، قوژبیتکی

به رپه ری: ده بی نامازه بیت به میلله تی به رپه ر له باکووری ئەفریقا. به داخه وه له قامووسی گه لانی ناوچه ی ئیمه دا به رپه ر به وه حشی ناسینراوه که بۆچوونیککی قیزه وه نی ره گه زپه رستانه یه و ده بی نه مینیت.

مۆرانه: مۆریانه، ئەسپیه که ده که ویته جل و بهرگ و پیسته وه.

تانه: به کوردیکراوی طعنه ی عه ره بیه.

ما، که چی: بردمه بازار پیفروشم که چی بی مشتەری مایه وه.

سه ره سه ری: سه رچل، بیکاره (هه نابه بۆرینه ی ماموستا هه ژار).

ئەمە ژىنە؟

تۆخوا ئەمە ژىنە كە وەھا كەوتمە شەشدر؟
پېي چۈنەدەرم ھەر بە خەويش نايەتەو بەر
ھەر كەس بە ھەوايىك^{۲۹۸} و بە سازى لە سەمايە
ئەمنىش نە ھەوام ماوہ نە ساز و نە ھەماوہ
خوايە چ تەليسميكة كە من كەوتمە نيوي!
چەند مەحكەم و بېي ريگەيە، وەك سەددى سەكەندەر!
ئەغزام كە بە قوردا چووہ، زىندانى بەلايە
ئەم مەسكەنە، جېي بيكەس و مسكىنە سەراسەر
ھەر چوومە دەرى، خۇزگە بە ناومالى دەخووزم
گەر دېمەوہ ژوورئ كەچى ئاواتمە بۇ دەر!
زوو سەلتەنەتم بوو، كەچى ئىستا ئەوہ سەلتم
جاران وە كوو شا بووم و ئەويستا كە قەلەندەر
مەنفوور^{۲۹۹} و سەگ و بېي ئەدەب و شەرم و حەيايە،
ھەر كەس بگرم من چ بە نۆكەر چ بە سەرورە!
وہختە وە كو ديوانە وە كىوي بدەم ئەورپۇ^{۳۰۰}
غەم قووتمە، غەم بەرگمە، غەم ھەمدەم و ياوہر

^{۲۹۸} . دەقى جەغفەر وەك "بە ھەوايىك"ى تۆمار كىردوۋە. من دەقى ئەنيسيم بېي راست بوو و پەچاوم كىرد. ھەوا
واتە لەحن و ئاواز لەگەل ساز و سەما ھاوواتايە بەلام 'ھەوال' لەگەل ئەو دوو تەعبىرەي دىكەدا نايەتەوہ. بە
تايبەت كە لە ميسراعى دووھەمى ھەمان فەرددا ھەوا و ساز پىكەوہ دووپات بوونەتەوہ. لام وايە ئەوہى دەقى
جەغفەر ھەلەي جايە و لە چايە كانى دواتردا دەبى ساغ بىكرىتەوہ.

^{۲۹۹} . مەبغوز: چاپى ئەنيسى

^{۳۰۰} . ئەمپۇ: چاپى ئەنيسى

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهک یه کن.

شیعره که له سالی ۱۳۳۷ دا گوتراوه - یهک له سالانی رهشی دواى کۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ ی شا و سیا دژ به حکوومه تی موسه ددیق و زالبوونی حکوومه ت نهیسی تهیمووری بهختیار و روکنی دووی ئه رتهش به سه ر ولاتدا، که له ئه نجامیدا ژماره یه کی زۆری کورد و چه پی غهیره کورد گیران و خرا نه زیندانه وه. ئه وده مه، دوو سالی ئیک بوو که حکوومه ت نهیسی چیگه ی خۆی دابوو به ریکخراوی تازه دامه زراوی ساواک و لقی ریکخراوه که له سنه و سه قز و مه هابادیش کرابوو وه. به ماوه یه کی که م دواى ئه و شیعره واته له سالی ۱۳۳۸ دا هه میسان خه لکیکی زۆر له موکریان به تاوانی هاوکاری کردنی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران گیران و برانه زیندانه کانی ورمی و ته وریژ و قزل قه لعه ی تاران.

ژیننامه ی ئاوات به قه له می خۆی، له سه ره تای دیوانی چاپی ئه نیسیدا (لاپه ره یازده) باسی دوو سال گیران و له زیندانا مانه وه ی خۆی ده کات و ده لێ "... له سه ره تای سالی ۱۳۲۷ دا نازاد کرام و هاتمه وه مانیکی ساردوسر و بی نان و ئاو، چونکه منداله کانم ورد بوون و ته نیا کاکم پینان راده گه یشت ئه ویش خۆی ده و له مه ند نه بوو...".

شیعری سه ره وه پيشاندهری ژبانی ئه و سالانه ی شاعیره - ژبانیک که ویده چی دواتریش سه قامی نه گرتیت له بهر ئه وه ی ژیننامه ی شاعیر له چاپی جه عه فریشدا (لاپه ره ۳۷) باسی شتواوی ژبانی ده کات له سالی ۱۳۵۰ دا به هۆی هه لسووراوی سیاسی و چوونه گه رمین و هاتنه وه و گیرانی دووباره ی، ئه وهش ماوه ی ۱۲ - ۱۳ سالی ئیک دواى گوترانی ئه م شیعره یه.

شیعره که ئاویتنه ی ژبانی مروفتیکی بهرپرسی گیرۆده ی دواى جالجالوکه ی ساواکی تازه دامه زراو و نامرۆفانی خۆجی یه، که نازانی چۆن له شه شده ریان بچیتته ده ره وه. ناته واوی ژبان و ئه رکی به خێو کردنی خاوو خیزان سه رباری ده ردی سیاسی و کۆمه لایه تیه کانی بووه و له و فهزا فیکریه دا قه تیس ماوه ته وه. هه ندیک خه لکی ده وروبه ری خۆی ده بینیت که هه ر کام به سازیک و هه وایتیک هه لده په رن و خه ریکی رابواردن و خیر و خۆشین، خۆیشی ده بینیت که ئه و هیزه ئه هریمه نییانه په راویژبان

خستووه و دهره تانیاں لى بړيوه، ئینجا له نیوان دوو بهرداش دا گیر ده خوات: له لایه ك باوه پى قورس و قايم به رېبازه سیاسیه كى خوى كه رېچكه كى خه باته و نایه ویت به جی بهیلت، له لایه كیش زهخت و زوری دهزگا ئه منیه كان و مه ئمووره ناوچه یه كانیاں كه ژیا نیاں لى تاریك كردووه و لیتاگه رېن به دهردى خوى داكه ویت و چاوه پروانى هه لاتنى رۇزى رپووناك بیت. ئه وه راس تئو بارو دؤخه یه كه شیعیرى 'ئمه ژینه؟' ی تیدا گوتراوه.

له شه شدر كه وتن، یخ دهره تان و دهسته وه ستان مانه وه یه. رېگا نه هاتنه وه بهر، بۇ كه سیكه پیشت رېگای رپوشتنى هه بوو بیت به لام دواتر ئه و دهره تانه ی نه ما بیت.

هه م ئاور، هه ماوردى فارسى به واتای حریف و رهبه گه رچى لیره دا تا راده یه ك ویده چیت واتای هاو رپى هه بیت.

زیندانی به لایه، ده بیخ نیاز له له شی خوى بیت كه بوته زیندانی به لا بۇ ئه ندامه كانى له شی خوى و ئه وه ش بۇ چوو نیكى سؤفیانیه كه چوارچپوهى له ش به 'زیندان' ی رپوح ده زانن و لایان وایه مروقى خوداناس ده بیخ خویان له و زیندانه ئازاد بكن، هه رپوه ش مردن به رزگاریى ده زانن. شیخ عه بدولره حمانى تاله بانى له شیعیرى كى فارسیدا كه تفسیریكى پر ناوه روكى ۱۸ فهردى سه ره تاي مه سنه وى مه ولانای رپومییه، ده لئ:

"پخته آن باشد كه جسم خویش باخت

خویش را از خویشتن بیگانه ساخت

مغز را آگند و برفا کند پوست

ماند خالی از خود و پر شد ز دوست..."

مه گه ر وشه كه وهك 'زیندانی' بخویننه وه و بلتین به لا زیندانه كه یه و ئه عزای له ش بوونه ته زیندانی ئه و زیندانه.

'ئهم مهسكهنه' ئیهامى تیدایه: واتای نزیكى له شی خویه تی و درپژهی فهردى پیشووه؛ واتای دوورى ده توانخ بریتی بیت له كومه لگا كه و شوینی ژیا نى شاعیر واته كوردستان كه جی بیکهس و مسكینانه و ئاواتی تازه له زیندان ئازاد كراو خه می ئه و هه ژارییه خه لكیه تی كه دیارده یه كى هه مه گیره و شاعیر نازانئ له و مهسكهنه پر مهینه تیه دا بچیته كوئ و چى بكات. دوور نیه له و ساله ربه شانده هه بوو بیتن دوست و براده رى وا كه له ترسى ساواك نه بانو رابیت هاتوچوى ئاوات بكن و گهرم و گورپه كه ی جارنیاں له گه لیدا نه ما بیت، ئه وه ش دلئ ناسك و هه ستیاری ئاواتی

رهنجانديت و هەر ئهوهندهى چوويته دهرهوى مال، خيراىهك گهرايستهوه مالى و له ناو قابغى خويدا كر كهوتيت. سەلت و سەلتەنەت پىكەوه هيتان، سەنعەتى 'تضاد' ه و جوانه. به هه مان شيوه شا و قەلەندەريش.

مەنفوور، نەفرەت لىكراو وشەيەكى عەرەبىيە، ئاوات لە شىعرەكانيدا كەلكى لە گەلىك وشە و تەعبىرى فارسى و عەرەبى وەرگرتوو. دەقى ئەيسى لە جياتى مەنفوور، 'مەبغوز' (مبغوض)ى هيتاوه كه ئەويش عەرەبىيە و بە واتاى كەسيكه كه خەلك دەيوغزىتن واتە خووشيان ناويت. شاعير ئەو سيفەتانهى بو خەلكى دەورووبەرى خوئى هيتاوه، چ ئەوانەى وا خزمەتى دەكەن و چ ئەوانەى وا خوئى خزمەتياى دەكات و ديارە دەبى دلئ زور لىيان رهنجايت. ئەووش بو كەسك كه زىندانى سياسى بووه و دواى هاتنەدەر لە زىندانىش لەژىر چاوهديرى مەئمووران و جاسوسانى ساواكدايه و خەلك ناويترن پرووى تى بكنەن يان هاتوچووى مالى بكنەن، سەمەرە نيبە. ئەنجامى ئەو چەشنە ژيانە بو هەستيارىكى دل ناسكى وهك سەيد كاميل دەبى چى بيت جگه لهوى غەم بخوات و غەم لەبەر بكات و گەم بيبته هاو دەم و ياريدەدەرى؟ كه ئەووش مەقتەعى شىعرە كەيه.

بەحرى عەرۆزىيە،

هزج مئمن اخرب مكئوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

ئەسپى نەگەت

من ئەوا غەرقى گوناھ و قەسوەتم
غەرقى بەحرى پىسى قوولئى شەھوہتم
خۇ بە چابوك سوارى مەشھوور بووم، كەچى
چونكە زۆر سەركىش بوو ئەسپى نەگەتم،
وا ھەلگىرتم لە پىئى ھات و نەھات
چوو سەر و مال و ژيان و سەرۈھتم
ھىند لە دار و بەردى دام، كەللەپرەقە
ھەر نەما لام كاكە، شان و شەوكەتم
بەو ھەموو بارى گوناھەم خۇ خودا!
چاۋەپى دەركى ھەراوى پرەھمەتم
من وەكوو شىرى ژيان بووم، ئىستەكە
مامەپىيىكى كز و بى ھەببەتم
ھەرۈكوو پىویم، ئەوا لىرە و لەوئى
ئەى "ئىمامى"، ھەر خەرىكى فرسەتم

قافلاوا، ۱۳۳۷ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۵۸ ى چاپى ئەنسى و ۱۱۵ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعرە كە لە چاپى ئەنسىدا "پىگەى ھات و نەھات"ە، كە بە ھەلەى تاپى يان چاپ، پىتى /ر/ ى سەرە تاكەى فەوتاۋە. عینوانى ھەردوو چاپە كە لە فەردى دووھەم و سىپھەمى شیعرە كە ۋەرگىراون و من لىرەشدا ۋەك زوربەى جارى دىكەش لە سەر

پېچكەى چاپە تازە كە دەپۇم بۇ ئەوہى گپژ وگومپپە كى كەمتر پىك بەپىم. سالى گوترانى شىعەرە كە لە ھەردوو چاپدا ۱۳۳۷ ى ھەتاووپە كە دەكاتە ۱۹۵۸ ى زاپنى. پۇژھەلاتى كوردستان لە دەوروبەرى ئەو سالەدا و پىش سەرھەلدانى شۇرپى ئەيلولى باشور، تا رادەيەركى بەرچا و پىدەنگ بو. سالىك دواتر ژمارەيە كى زۇر لە ئەندامان و لاپەنگرانى حزبى ديموكراتى كوردستان گيران. پڙىمى شا، لە پىگەى ساواك و كەسانى وەك سەرھەنگ عيسا پڙمان و ئەو زۇلە كوردانەى دىكەوہ وا لە ژىر سەرپۇشى 'كاردارى فەرھەنگى يان كۇمەلايەتى' و شتى ئەوتۇ نىررابوونە بالۇپرخانە و كۇنسولپەتى ئىران لە عىراق، دوابەدواى كۇدپتاي عەبدولكەرىم قاسم لە ۱۹۵۸ (كە دەكاتە دواى پىكەوتى ئەم شىعەرە)، دەستى كرد بە دەست تپوہردان لە كاروبارى عىراق. ديارە لاي باشور شىعەكان زۇريان بە قسەى پڙىمى شا نەدەكرد و بۇ نەدەگونجا زۇر لاق لە بەرپەى خۇى زياتر رابكىشپت، بەلام لە كوردستاندا بۇ دەلوا و بە ناردنى ئەو بەرپالەت كوردانە بۇ سلپمانى و ناو كوردى بەغدا، ھانى كوردى باشوروى دا راپبەرن و كاتىكپش بە قسەيان كرد، بە ماوہيەكى كەم دواى ھەلگىرسانى شۇرپ، واتە لە سالى ۱۹۶۶ دا، بو بە ھۇكارى دووبەرەكى نانەوہى ناو رپزەكانى شۇرپ و دوو بالى جەلالى و مەلاىى پىكەپنا^{۳۰۲}

ھەرچۇنىك پىت، رەنگدانەوہى ماتى و پىدەنگىى سالانى نپوان ھەرەسى كۇمارى كوردستان(۱۹۴۶) و سەرھەلدانى شۇرپى ئەيلول (۱۹۶۱) لە شىعەرەكانى ئاواتپشدا دەپىرپت كە زوربەيان غەيرە سىاسى و عاشقانە، يان سۇفیانە و ئاپىنپن. شىعەرى سىاسى وەك 'خاسەكەو' لە برگەى دواى ئەم سەردەمەدا گوتراون.

ئەم شىعەرە، يەك لە شىعەرە ئاپىنپەكانى ئاواتە و پارانەوہيەكى بپن خەوشە لە دەرگانەى خودا بۇ ئەوہى لە گوناھەكانى شاعىرەكەى خۇش پىت. مرۇف لەو فەرھەنگە ئاپىنپەدا بپن ئەوہى تاوانپشى كردپت ھەر لە رۇژى يەكەمى ھاتنە جىھانەوہ گوناھبار و قەرزدارى خودايە و خوداش كەسپكە لە عەبدەكانى دەخوازپت شەو وپۇژ بانگى بكەن و ھاناي بەرنى و لپنى پپارپنەوہ. من ھىچى دىكە جگە لە ھەست بە گوناھبارى و

^{۳۰۲} . بەداخەوہ تا ئەمپۇش ئەو جىاوازيانە چارەسەر نەكراون. حكومەتى مەلاىى لە ئىران مىراتگىرى حكومەتى شاپەتپپە و لە ناكۇكى نانەوہى ناو رپزەكانى كورتدا چەند ھەنگاوپش لە پىش ئەوہوہيە.

پارانه وه له شیعره که دا نابینم. فەرموون: غەرقی گونا و قەسوتەم، غەرقی بەحری شەهوەتەم، بەو هەموو باری گونا هە ...

شیعەرە که هەندیک بابەتی هاوشیوەی لە گەڵ غەزەلینکی نالی هەیه، گەرچی بەحری عەرۆزیان یە کیش نییه. هەر بە گشتی، نالی لەو شاعیرانە یە یان خود تاقە شاعیرینکی کوردە که زیاترین کارتیکەری لە سەر شیعری ئاوات هەیه. بەراوردی شیعەرەکانی ئاوات لە گەڵ دیوانی نالی ئەو بۆچوونە دەسەلمینت. ۳۰۳ بەلام راستیەك نابێ لەبەر چاو وون بیت. ئاوات لەو شوین هەلگرتنەدا کۆبی کار نییه و ریبازی سەر بەخۆی هەیه که هەر ئەو بەراوردکردنە ئەو هەشمان بۆ دەردەخات.

شاعیر لە سالی گوترانی شیعەرە که دا ۵۵ سالان بووه. قەسوه: گونا

شەهوه: مەیلی لە پادە بەدەر

بە چابوك سواری مەشهوور بووم... شاعیر لە سنج شوینی شیعەرە که دا باس لە پابردووی خۆی دەکات و ئەو هی لەو سەردەمانەدا چابوك سوار و شیرێ ژیان بووه بەلام ئیستاکە ئەسپی نەگبەت هەلگرتووه بە رینگەیی هات و نەهاتیدا بردووه، سەر ومالی تێداچووه، شان و شەوکهتی نەماوه و لە شیرێ ژیانەوه بۆتە رپۆییەکی چاوهروانی فرسەت و دەرفەت.

من بۆ ئەو 'راگەیاندن'انە هیچ واتایەکی عەینی و رینالیستی نادۆزمهوه و تەنیا هەست دەکەم لە ژێر باری پەروەردەیی بنەمالە و شێخایەتی و سۆفایەتیدا ئەوانەیی گوتبیت دەنا ئەو پابردووه گەشاوه و پر لە شانازیە نازانم چیبە و تیناگەم بۆچی لە سالی گوترانی شیعەرە که دا پابردووی گەشەدار هیچی لێنەماوه، وەرەق هەلگەپاوه تەوه و هەموو شتیك گۆپاوه؟ تاقە دیاردەیهکی ناخۆش و ناحەز که دەتوانم بیری لێ بکەمهوه، هەرەسی کۆمارە و گیرانی خۆی و هەندیک کەس و کار و دۆست و برادەری بە تاوانی

۳۰۳ . ئەوه مەتلعی شیعەرە که ی نالیه:

"وهی که پرووزەردی مەدینه و رووسیاھی مەککه خۆم!

دەرکراو و دەر بەدەر، یارەب دەخیلی عەفوی تۆم

دەفتەری ئەعمالی من بێ قەترەییکی رەحمەت

کە ی بە سەد زەمزمە سیاھی نوقته ییکی لێ دەشۆم!"

بەشدارىكىردن لە كۆمار، كە ئەوئەش بە حىسابى سالى و تەئريخ دەگەرپتەوہ بۆ ماوہيەكى زۆر پيش گوترانى شيعرەكە و راست ۱۲ سالى بەسەردا تپەر بووہ. لە لاہەكى ديكەوہ، سەيد كاميل بە فەردىيەتى خۆى مرؤفئىكى بىدەنگى گۆشەگىر بوو و دەكرى ئەو خەفەتە مەزنەى بۆ ئەو ماوہ دوور ودرىژە ۱۲ سالەيە لە دلئى خۆيدا راگرتييت و ليزەدا دركاندييتى. ئەگەر ئەوہ راست بيت، سەردەمى چابوك سوارىيەكەى دەبەن ئەو سالانە بيت كە بۆ نموونە، لە گەردىگان چۆتە پيشوازيى 'ئالاي موقەددەس' و بە ئىحتيرامى هاتتى ئەو لە ئەسپ دابەزيوہ و شيعرى پىندا ھەلگوتووہ؛ ئەو لە دار و بەرد كەوتنانەى سەرى و شان و شەوكتە شكان و تىداچوونى سەر و مالەكەشى كە دەلئيت، واھەيە ھەمان ئەو گىروگرفت و نارەحەتى و چەند سال زىندان و گەرانەوہ سەر مال و حالئىكى "سارد وسر و بى نان و ئاو" ە بيت كە دواى ھەرەسى كۆمار تووشى ھات و بە تايەت لە ژىننامەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەردا دەبينرئت (بروانە لاہەرە ۴۱ لە بەشى 'ئاوات و سياست' ى ژىننامەى شاعىر بە پىنووسى رتيدار سەيد جەغفەرى ئىمام زەنبىلى كورى شاعىر لەسەرەتاي چاپى ديوانەكەيدا).

ديارە ئەگەرئىكى ديكە دەتوانئت ئەوہ بيت كە ئاوات لەو 'راگەياندن'انەدا شوئى شيعرى شاعىرىكى ديكەى ھەلگرتييت و بۆچوونى ئەوى دووؤپات كرىدئتەوہ. بۆ نموونە، نالى بابەتئىكى لە ھەمان غەزەلى ئامازەپىنكراوى سەرەوہدا ھەيە كە ەك ئاوات خۆ ھەلدەكئشئت و خۆى بە 'بازى ديدەباز (چاو كراوہ)' ناو دەبات: ۳۰۴

حەمامات: كۆى موئەننەسى حەمامەى عەرەبىيە بەواتاي كۆتر.

حەرەم: ئامازەيە بەو راستىيەى كە كۆترى سەربان و حەوشى مزگەوت و مەزارى چاكان لە ئەماندان و كەس راويان ناكات.

كەللە رەق: كەسى گوئ ئەدەر و بە قسە نەكەر.

ھەلگرتن: لغاو پساندن، لە فەرمان دەرچوونى ئەسپ و ماين، كاتئى كە سوار ھەلدەگرن و دەچنە شوئىتئىكى مەترسیدار.

ھەراو: فراوان، گەورە؛ ليزەدا 'كراوہ' و ئاوالەيە.

۳۰۴. "لئيم حەرەمە دانە و وئاوى حەماماتى حەرەم
من كە بازى ديدەبازم، نەك شەوارەى دەستەمؤم"

بئ هه بیهت: کهسی بئ شان و شکۆ

مامه رپۆی: رپۆی بوونه وهریکه به وریایی و وشیری ناوی ده رکردووه. نازانم ئه و سیفه تی 'مام' و 'مامه' یه چۆن به رپۆی دراوه، به لام له فرههنگی کورده واری دا رپۆی به فیلباز ده ناسریت و خه لکانی خاوه ن مشوور و لیزانیش به 'مام رپۆی' ناو ده برین گهرچی وا هه یه ئه و که سانه ی وا ده توانن خۆیان له گه ل ده وروبهره که یان رپک بخهن، ههر هه موویان دوو روو و فیلبازیش نه بن. هه له یه ئه گهر مشوورخواردنی رپۆی بۆ وه ده ست هینانی بژیو، به فیلبازی له قه له م بدریت. بوونه وهریککی وا بچووک، که نه هیزی شیر و پلینگکی هه یه و نه به ژن و بالای فیل و که رگه ده ن، ئه گهر میشک و بیرکردنه وه شی نه بیته، ده فه ویتیت و ده خوریت و له برسان ده مریت. ئه وه ی رپۆی

هه یه تی تیگه یشتوو ییه نه ک فیلبازی!

به حری عه رووزیی شیعه که:

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بەرز ونەوى

ئەوينم خۇش دەوى چونكى بە ھۆى تۇ ھاتە ئامىزم
وہ كوو تاقانہ كۆرپەى خۇشەويست باشى دە پارىزم
ئەوہ پۇژ و شەوى تەنيايى ھاوالى دلى زارم
بە يادى تۇ، ئەوہ مايەى ژيان^{۳۰۵} و تىنم و ھىزم
ھەموو گۇشت و رەگك و پىستىم ئەوين شىلاى بە مل يەكدا
ھەويرى خۇتم و بمشيلە شل شل، گەرچى بى پىزم^{۳۰۶}
خە يالى خاوە گەر من زولفى شىت و پىتى تۇ بىنم
بلىم رامى دە كەم بو گەردنم، نايىتە^{۳۰۷} پارىزم
'ئىمامى' خۇ لە رىزى دلبەران بالاي بە بالات^{۳۰۸} گرت
بەلام بەرز و نەوى كەوتووین و ھەرگىز نايەتە رىزم^{۳۰۹}

قافلاوا، ۱۳۳۷ ى ھەتاوى

(لاپە ۸۵ ى چاپى ئەنىسى و ۱۲۴ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعره كە لە چاپى ئەنىسىدا، 'ھەويرى ئەوين' ە.
گەرچى من عينوانە كەى چاپى ئەنىسى بە جوانتر و شاعيرانە تر دە بىنم

^{۳۰۵} چاپى ئەنىسى: ژيان

^{۳۰۶} چاپى ئەنىسى: بى ھىزم

^{۳۰۷} چاپى ئەنىسى: نايىتە پارىزم (بە ھەلەى چاپ، نووسراوہ: بازىزم)

^{۳۰۸} چاپى جەغفەر: بە بالا گرت

^{۳۰۹} چاپى ئەنىسى: نايە پارىزم

غەزەلېكى عاشقانەى زۆر بەھىزە. شاعىر سىياس و ستايشى ھەم 'دەلدار' و ھەم 'دەلدارى' پىنكەوھەدە كات. ئەو چەشەنە بۆچونە، ئەگەر لە شىعەرى كوردىدا بووېيتىش، نابى زۆر بىت. شاعىر دەلئ ئەوېن ھاودەم و ھاوالى رۆژ وشەومە و ھەوېرى گۆشت و پىست و دەمارە كانم ئەو شىلاوېەتى، ئەوە ماىەى ژيانم و من تىن و ھىز لەو وەردەگرم؛ بەلام ھەموو ئەوانە لە رېگەى خۆش وىستى تۆى دەلدارەوە بوو، واتە ئەگەر تۆ نەبوایەت و من عاشقى تۆ نەبوایەم، بەو پلە و پاىەى دەلدارىيە نەدەگەشىتم كە ئىستا پىي گەبىشتووم.

'تۆ' كىيە؟ ئەو دەلدارەى شاعىر وا تۋانىوېەتى بەو لووتكەبەى بگەبىنەت كە نەفسى 'ئەوېن' ى لەبەر خاترى ئەو خۆش بویت، كىن بوو؟ ئەوەى وا زۆر جار سەبارەت بە دەلدارىيى ئاوات گوتوومە دەلدارەكەى كەسىكى خەيالئىيە، بلىئى لئىرەشدا راست بىت؟ واھەيە ئەوە پىسارىكى بى وەلام بىت. شاعىر لە سالى گوترانى شىعەرەكەدا ۵۵ سالان بوو و ئەستەمە ئەو 'تۆ'يە لەو تەمەنەدا يەكەم كچىك بووېت خۆشى وىستىت، گەرچى نەگونجاوېش نىيە.

بۆ نرىك بوونەوە لە وەلامى پىسارىكە، دەبى سەرەتا بىرپار بدەبىن ئەو ئەوېنە ئەوېنەى سەرزەمىنەى واتە كچىك و ژنىكە (حەقىقى يان مەجازى)، يان خۆشەوېستىيەكى عارفانەى خۆداىى، يان تەنانەت خۆش وىستى پىغەمبەرى ئىسلامە - وەك ئەو كارەى كە 'ئەحمەدى كۆر' و شىخ حەسەنى مەولاناوایى و شىخ عەبدولرەحمانى تالەبانى كردوويانە. لە شىعەرى ئەوانىشدا باس لە بەژن و بالا و زولف و چا و برۆ و خەت و خالى پىغەمبەر دەكرىت عەبىنوبىللا گەورەكچىكى بالا بەرزى چاگەش! ئەوە لە مەنىقى عىرفانى ئىسلامىدا مۆلەت پىدراوە و دلىام دەبى لە ئەدەبى عەرەبىدا نمونەى زۆرى ھەبىت.

بۆ ئەوەى بە لای يەك لەو دوو بۆچونەيدا بشكىنن دەبى بەلگەمان ھەبىت. بۆ ئەگەرى يەكەم بەلگەمان دەتوانىت تەمەنى شاعىر بىت كە بلىن لەو تەمەنەدا ھاندەرى ئەوېنى زەمىنى لاوازترە لە ھى عىرفانىيەكە. بەلگەى دووھەمىش دەكرى پىنگەى شىخايەتى خۆى و بنەمالەكەى بىت كە تەنانەت ئەگەر عاشقىش بووېتن بە كەمايەسىيەكى خۆيان و بنەمالەكەيان زانىوە لای ئاپۆرەى خەلك بىدركىن.

لە ئەگەرى دووھەمدا، بۆچونى دژمان واھەيە ئەوە بىت كە ئاوات وېشكە سۆفى نەبوو و شارەزای ئەدەبى كۆنى كورد و فارسىش بوو و بۆ نمونە شوېتى شاعىرىكى

كوردى وەك نالىي زۆر ھەلگرتوۋە و ھەندىك شاعىرى فارسيوئىرى وەك لاهوتى
كرماشانىش كارتىكەرييان لەسەرى بوۋە؛ وەرگىرپانى شىعەرى عاشقانى لاهوتى
كرماشانى ماتريالىست بە شىعەر، لە دەست وىشكە سۆفىيەك نابەت. لاهوتى نەك
ھەرسۆفى نەبوۋە، بەلكو كۆمۇنىستىكى ستالىنى و دژە ئاينىش بوۋە؛ بەم پىيە، چ
پىيۋىست نىيە و نابى بەزۆر شىعەرەكە بگەينە ئاينى و مەدحى پىغەمبەر؛ ئاسايتەر و
مەنتىقىتەر ئەوئە پىروانىنىكى عەنىمان ھەبىت و شىعەرەكە سووك و سانا وەك غەزەلىكى
ليرىك ھەلسەنگىنىن.

من لەگەل بۆچوونى دوۋەھەمدام و ئەگەر وايتت، ئەو 'تۆ'يە يان يەكەمىن دلدارى
سەردەمى لاويەتى شاعىرەكە وئەھى لە ئاويئەى زىھنىدا ماۋە، يان دلدارىكى خەيالئە-
وەك زۆر شاعىرى دىكەى كورد و غەيرەكوردى ناۋچەيەك كە ئەويندارى تىدا
ياساخە و 'شاملو' گوتەنى بۆن بە دەمتەوۋە دەكەن نەكا گوتىتت خۆشم دەويى!

چونكى: چونكى، چونكە، چونكاي، لەبەر ئەوئە

پىز: ھىز. بىن پىز: بىن ھىز، ھەويرى خۆ نەگر

شىت و پىت: نەعاقل. 'پىت' وشەيەكى 'موھەمل' ە و بىن ئەوئە واتاي تايبەتى
ھەبىت؛ بەلام بەھۆى ئەو راستىيەوۋە كە لەگەل 'شىت' ھاتوۋە، ھەمان اتا دەبەخشىت.

ھاتنە پارىز: رازى بوون، ملدان. من بۆ واتاكەى سەيرى ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا
ھەژارم كرد، تىيدا نەبوو. دوور نىيە 'ھاتنە پەرىز'ىش بىت. پەرىز واتاي "بە دزەدزە بۆ
نېچىرچوون" ىشى ھەيە كە دوور نىيە لە ھەندىك شوپن وەك پارىزىش حونجە بكرىت.
ئەودەم نىيازى شاعىر دەبىن ھاتن يان نەھاتنى دلدارەكەى بىت بۆ جى ژوان.

ئىمامى خۆ لەرپىزى دلەران ...: فەردى كۆتايى غەزەلەكە ھەندىك كىشەى لەسەرە:
دوۋ دىوانە چاپكراۋەكە لە راگواستنى چەند وشەى فەردەكەدا جياوازيان ھەيە.
فەردى پىشتەر باسى زولفى 'تۆ' دەكات واتە رووى لە كەسى دوۋەھەمە و خوئىنەر
دەتوانىت چاۋەرۋان بىت لەفەردى دواترىشدا رووى قسە لەھەمان 'تۆ' بىت، بەلام بە
ھۆى ئەو راستىيەوۋە كە پەيوەندى ستوونى لە غەزەلدا بوونى نىيە، دەكرى
پىچەوانەكەشى راست بىت! من لىرەدا دوۋ ئەگەر دەبىنم:

ئەگەرى يەكەم: رووى قسە لە 'تۆ'يە: ئەودەم، دەقى چاپى ئەنىسى راستە كە دەلئ
'ئىمامى ... بالاي بە بالائ گرت' و پاشان دەلئ 'نايە پارىزم' واتە تۆ نايە پارىزم. بەلام
كىشە ئەوئە 'نايە پارىزم' لەم فەردەدا دوۋپات بۆتەوۋە چونكوۋ فەردى پىشتىرىش بە

'نايینه پاريزم' کوتايی دیت، ئەو دووپات کردنەووەش لە شاعیریکی خاوەن ئەزموونی
 وەك ئاوات ناکالیتەووە. لەلایەکی ترەو، غەزەلەكە ئەوئەندە دوور ودریژ نییە (تەنیا ۵
 فەردە) کە شاعیر قافیەیی تەواو بووبیت و بە مەجبووری یەکیانی دووپات کردبیتەووە.
 ئەگەری دووھەم: ڕووی قسەیی شاعیر لەم فەردەدا لە 'تۆ' نییە و بە گشتی لە 'دلبەران'
 و دەلێ: "ئیمامی... بەلای بە بالا گرت". بەلای کێ؟ ھی دلبەران؟ ئەوئەم ئیمامی
 لەگەڵ کێدا "بەرزو نەوی کەتووە" وکێ "نایەتە ڕیزم"؟ ڕوون نییە. پاشانیش، هاتنە ڕیز
 یانی چی؟ بۆچی هاتنە ڕیز نەك هاتنە ڕیز؟ خۆ لە ڕیزی دلبەران و کاتی بالا بە
 بالاگرتندا دەبێ کەسەكە، یان کەسەکان بێنە ڕیزی یەكتر نەك ڕیزی یەكتر!
 وەك دەبینین، دەقی ھەردوو چاپەكە كیشەیان تێدا یە، ئەنیسی کاتی نووسبوویەتی 'بالات'
 شتەكەیی یەکلایی کردۆتەووە و خوینەر بە باشی لێی تێدەگات. بەلام هاتنە پارێزی لە
 دوو فەردی یەك لەدوای یەكدا دووپات کردۆتەووە کە ویتاچیت ڕاست بیت.
 جەغفەریش بۆ ئەوئەوی ئەو دووپات کردنەووەیە چارەسەر بکات، شتیکی وەك "نایەتە
 ڕیزم" ی بە ئیجتیھادی خۆی دروست کردووە بۆئەوئەوی لەعەینی کاتدا لەگەڵ
 سەروای فەردەکانی پێش خۆشیدا یەك بگرتەووە. بەلام وەك گوتم، ڕیز لەگەڵ ڕیز
 جیاوازی زۆرەووە و ئەو دوو وە بە ساکاری نابێ بکریئە جیگری یەكتر.

بەحری عەرووزیی شیعەرەكە:

ھزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رېښه‌ری گه‌وره

ئەو رېه‌به‌ره، که گه‌وره‌یی ئیمه و هه‌موو که‌سه
عه‌لامه‌یی له‌دووننی، به‌بێ چوونی مه‌دره‌سه^{٣١٠}
عالم به‌عیلم، بێ‌ئمه‌ که‌س ده‌رسی بێ بلی
دارای^{٣١١} عیلمی شیمی و فیزیک و هه‌نده‌سه^{٣١٢}
ئەمشه‌و عرووجی کرد چوو ه‌سه‌ر، ئەو به‌سه‌روه‌ری^{٣١٣}
مه‌حبووبی زاتی پاکی خوداوه‌ندی ئەقه‌سه
حه‌وت ئاسمان به‌ئانی هه‌موو ته‌ی ده‌کا به‌شه‌و
خه‌لكیش به‌رۆژ و فیل و فه‌ره‌ج، به‌رت‌ه‌ری به‌سه
شیری ژیان له‌عه‌رسه‌یی مه‌یدانی ئەو نه‌وی
بێ‌تین و هه‌بیه‌ته‌ به‌خودا وه‌ك موخه‌نه‌سه
ئەم هه‌لبه‌سانه‌ چه‌شنی وته‌ی حاجی قادرن
هه‌رچه‌ند ئەمانه‌ شیعرن و ئەو خۆ موخه‌مه‌سه
شیرین‌زمان و ئەفسه‌حه‌ ئەو، بۆیه 'کامیل'یش
جوانه‌ وشه‌ی، زمانی به‌مه‌دحی موله‌بیه‌سه

بۆکان، ١٣٣٨ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره‌ لاپه‌ره ٨ و ٩ ی چاپی ئەنێسی و ١٨٨ ی چاپی جه‌غه‌ر)

^{٣١٠} چاپی ئەنێسی: 'الدنی' به‌شه‌ددی نوونه‌وه

^{٣١١} چاپی ئەنێسی و جه‌غه‌ر: دارایی

^{٣١٢} چاپی ئەنێسی: شیمی یو

^{٣١٣} چاپی جه‌غه‌ر: ئەوشۆ

شيعره كه له چاپي ئه نيسيدا ناوي 'شهوئى ميعراج' ه كه له 'ئهمشه و عروجى كرد' ي
فردى ستههم وه رگيراوه. شيعرينكه بو پيغهمبهرى ئىسلام گوتراوه. ئاشكرايه يه كه له
شيعره نايينيه كانى ئاوات بيت.

گه ورهئى هه موو كه س: ده بئى له و په يوه نده دا گوتراييت كه موسولمانان پيغهمبهرى
ئىسلام به 'خاتم النبئين' و ئايينى خوئيان به 'ناسخ' ي هه موو ئايينيك ده زانن.

عه للامه: زور عالم

لدنى: له لاي خوداوه

داراي عيلمى شيمى و فيزيك و هه نده سه: واته پيغهمبهرى ئىسلام كه نه خوئنده وار
بووه، ئه و زانستانهئى هه موو زانيوه.

شيمى: كيميا

ئهمشه و: ده بئى شيعره كه له شهوئى جه زنى ميعراجى ئه و ساله دا گوتراييت.^{٣١٤}

عروجى كرد: چووه سه رئى، ميعراجى كرد. ئاماژه يه به و هه والهى كه پيغهمبهرى
ئىسلام به سواري ئه سببى بالدارى دولدول ناو له ئانيكدا كهوت قاتى ئاسمان گه را و
له و سه ره چاوى به خودا كهوت، ئينجا گه راپه وه سه ر زه وئى.

تهئى كردن (طى كردن): پيوان، رپنگا روئيشتن

خه لكيش به رپوز و فيل و فهرج...: ميسراعه كه واتاي رپوون و ساكارى نيه. شاعير
ده يه وئى بليت پيغهمبهر به ئانيك له شه ودا كهوت ئاسمانى تهئى كرد به لام خه لكى سه ر
زه وئى به رپوئيش و به فيل و فهرجيش ناتوانن كارى وا بكهن. ئه و 'فيل و فهرج'
واتايه كى ئاسايى هه يه كه كه له ك ليدان و ناراست بوونه به لام له سه ر زمانى خه لك
واتايه كى ديكه شى هه يه كه ئامپر و كه ره سه بيت. شاعير ده لئى خه لكى ئاسايى
به وه موو كه ره سه ده سترده وه كه هه يانه (فرۆكه و مانگى ده سترده) هيشتا
ناتوانن كارى وا بكهن.

^{٣١٤} موسولمانانى سونه ١٥ ي مانگى شهعبان ده كه نه جه زنى ميعراجى پيغهمبهر، به لام موسولمانانى شيعه ئه و
رپوزه به جه زنى له داىكبونى ميهدى ئيمامى دواده هم داده نئين.

بهرتەری بەسە: شاعیر دوای ئەو قیاسە ی کردی و پیغمبەری ئەوەندە بەرزتر لە خەلک دانا، دەلێ هەر ئەو میعراج چوونە بەسە بۆ سەلمانانی ئەووی ئەو لە خەلک بەرزتر و گەورەتر و بە تواناترە. بەرتەری: سەر بوون. فارسییە.

نەوی: دوو واتای هەیه: یە کەم نەوی بە واتای داینه‌واند و نزم بوووه؛ دووهەم بە واتای بە گژیدا چوو. بە گژدا چوونی شتیک بە واتای لێ نەترسان و خۆ پێدادانە، بۆ نمونە دەگوترێ لە بارە کە نەوی واتە لێ نەترسا و بۆی چوو هەلبگریت. لێرەدا واتای یە کەمیانی هەیه.

موخەنەس: مەخث عەرەبییە؛ هەم واتای نووشتاوه و دانەویوی هەیه وهەم حیز. زیاتر وا ویدەچیت شاعیر واتای حیز و پوشتی نیاز بووینت. ئەو سێفەتە لە شیعەرە کەدا بە شیر دراوه کە دەلێ لەو مەیدانەدا پشتی دادەبات و هیچی پێ ناکریت. هەلبەس: هەلبەست، نەزم، شیعەر. دەبێ بە هۆی کیشی شیعەرە کەوه کلکی وشە کە برایت.

حاجی قادر: شاعیری ناوداری کورد- حاجی قادری کۆبی (۱۸۹۷-۱۸۱۶).

موخەمەس: پینج خشته کی. نامازە یە بە پینج خشته کییە کی حاجی قادری کۆبی. من سێ کتیبم لە بەر دەستدا بوو؛ یە کیان 'دیوانی حاجی قادری کۆبی' ۳۱۵ و دووهە میان هەلسەنگاندنکانی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریم ۳۱۶ و سێهەمیش لیکۆلینەوهی مامۆستا عبدالخالق علاءالدین. ۳۱۷ لەوانە، دیوانان توێژینەوهن و سەرجمی هیچ پارچە شیعریان تیدا نەهاتوو کە بتوانی یارمەتیدەر بیت و گریی کارە کە بکاتەوه واتە لە هیچکامیاندا موخەمەسیکم نەدۆزییەوه. بە هەمان شێوه سیری میژووی ئەدەبی کوردی دوکتۆر مارف خەزەندار (بەرگی چوارەم) و میژووی وێژە ی کوردی محەمەد سەدیق بۆرە کەیی (بەرگی دووهەم) م کرد و لەوانیشدا سەرەهه‌ودایە کم نەدۆزییەوه. بەلام لە بەشی شیعەرە فارسییەکانی دیوانی حاجیدا دوو پینج خشته کی فارسیم چاو پیکه‌وت کە لەسەر شیعری حافز و سەعدی پیککی هیناون:

۳۱۵ "لیکۆلینەوه و لیکدانەوهی سەردار حەمید میران و کەریم موستەفا شارەزا- لەسەر نووسینیکی نوێ بە پتی بۆچوونەکانی محەمەدی مەلا کەریم بە پینووسی سەعید کەرەمی"؛ چاپی انتشارات کردستان، سنه ۱۳۹۰

[۲۰۱۱]

۳۱۶ "هەنگاویکی تر بە ریگادا بەرهو ساغکردنەوهی دیوانی حاجی قادری کۆبی"، چاپی بەغدا ۱۹۸۹.

۳۱۷ عبدالخالق علاءالدین، "مەلای گەورە- زانا و ئەدیب و شاعیر"، چاپ دووهم، هەولێر ۲۰۰۹.

"ای دوست دل از بند غم و جور رهاکن... (ل. ۲۷۲)"

و:

"به مژگانم مزن بس دردمندم... (ل. ۲۷۷)"

باوهر ناکم ناماژهی ئاوات به هیچکام له و دوو دهسته شاعرانه بیت که تهواوعاشقانه ن و تیاندا کم و زور نهعتی پیغمبهری ئیسلام نهکراوه.^{۳۱۸} هه ربؤیهش دهبی سه رچاوهی دیکه ی بؤ بگه رپیم و دیوانی چاپکراوی کؤنتر بدؤزمه وه بؤ ئه وهی بزائم کامه موخه ممه سی حاجی قادر مه نزووری نه زه ری ئاوات بووه. دیاره ئه گه ر بگه مه ئه نجامیک دواتر ناماژه ی پنده کم دهنه کاره که ده مینتته وه بؤ خوینته ر یان لیکؤله رانی دواتر.

شیرین زمان و ئه فسه ح: ده گه رپتته وه بؤ حاجی قادر. ئه فسه ح: فه سیحتر، زمان پاراوتر. زمانی به مه دحی موله بیه سه: نیاز زمانی ئاوات خوینته تی و / یای / مه دحی ش ده گه رپتته وه بؤ پیغمبه ری ئیسلام. موله بیه سه بوونی زمان به مه دحی که سینک واهه یه له ئه ده بی ناوچه که دا هه بیت که که سینک بلت زمانی فلانه شاعیر جل و به رگی مه دحی که سینکی له به ردایه. لیره دا مه دح لیباستیکه شاعیر له به ری زمانی خوئی کردوه و گوتوویه تی هؤکاری جوانیی وشه کانم ئه وه یه مه دحی ئه وی پنده کم.

به حری عهروزیی شاعیره که:

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

^{۳۱۸} مه گه ر وای دابنننن که هه ردوو پارچه شاعیره که سؤفیانن و نیازی شاعیره فارسه کان پیغمبه ری ئیسلام بووه نهک یار و دلداریکی ئاسایی. ئه وهش ئه گه ریکی گه لیک دووره و به تابهت به هیچ شتیه یه که به سه عدیه وه نانووسیت.

گولبهریشم چوو

همو سالی خه زانی گول بوو بو من، گولبهریشم چوو^{۳۱۹}
گولم چوو. سونبولیشم چوو. دلّم چوو، دلّبهریشم چوو
چه من ته نیا گولی چوو، من به جارئ مالی ویرانم
که سم چوو، سهروه ریشم چوو، موره بی و ریبه ریشم چوو
له باغا بهرگی گول چوو بوو به تاراجی خه زان، بو من
قهلم چوو، نامه چوو، ته بی رهوان چوو، دهفته ریشم چوو
عه جایب پایزی بوو! شهخته که ی جهرگ و دلی بردم
دل و جهرگ وه ناو و مال و حال و هم سه ریشم چوو
خه لک شووشه ی گولی ده شکیت و من شووشه ی دلّم، چ بکه م؟^{۳۲۰}
خه لک سووسه نهری ده رژیت و من موو عه نهریشم چوو
خه لک خانویکی دنیایی ده روخئ، مات و هیرانه!
ته من نه ی خاک به سه ر خۆم! مزگه وت، هم^{۳۲۱} مینه ریشم چوو

قافلاوا، پایزی ۱۳۳۸ ی هتاوی

(لاپه ره ۱۱۶ ی چاپی نه نیسی و ۱۷۹ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا خه زانی گول' ه. ههردوو عینوانه که له میسراعی
یه که می شیعره که وه گیراون.

شیعره که بو کۆچی دواپی نه مر حاجی بابه شیخی سه یادهت - مامی شاعیر، گوتراوه و
له پهراویزی لاپه ره که ی چاپی جه عفرده دهست نیشانی نه و راستیه کراوه: "بو وه فاتمی

^{۳۱۹}. له چاپی نه نیسیدا هموو کرداری "چوو" وه "چو" نووسراون.

^{۳۲۰}. چاپی نه نیسی: چیکه م؟

^{۳۲۱}. چاپی نه نیسی: مه سجد و هم مینه ریشم

حاجی بابە شیخی مامی". گەرچی بە بئ ئەوەش تەنیا بە حیسابی سالی مردنی حاجی بابە شیخ دەکرا ئەوە بزانی و من پێش ئەوەی دیوانی چاپی جەعفەر بێنم، لە سەر لاپەرە چاپی ئەنێسی بە دەستخەت نامازەم بەوە کردبوو. وەك پێشتریش گوتوو، بەشێك لە شیعەرەکانی ئاوات بۆ خزم و کەس و کاری خۆی گوتراون و ئەوەش یەك لەوانە، هی دیکەشی بەشوتندا دیت.

هەندێك جیاوازی لە شتووازی نووسینی دوو چاپەکەدا دەبینرێت کە لە پەراویژدا دەست نیشانم کردوون. گرنگترینیان ئەوەیە کە لە فەردی مەقتەعدا مزگەوت بە مەسجید نووسراوە و بە گوێرە ی کیش، واویکی عەتفیش کراوەتە جیگری و یرگول (کۆما)، واتە 'مزگەوت، هەم' بۆتە 'مەسجید و هەم'.

شیعەرە کە لە ئەدەبی کوردیدا وێنە و هاوشتیوی کەم نین:

مەحوی:

"لە دنیادا دل ئارامێک و ئارامی دلێکم بوو

بە جارێ مالی و پێرنام ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!"

وەفایی:

"گولێکم بوو لە دنیادا، شـکۆفە ی باغی رەعنایی

لە داخی پەرچەمی شتووا، لە نیو بازاری ریسوایی

و هەکو بولبول بە روح و دل، شەو و رۆژ بوومە سەودایی

هەموو عومری عەزیزم چوو لە سەر خەندێک بە خۆرایی

بە جارێ مالی و پێرنام ئەویشم چوو ئەمیشم چوو"

بەلام با شیعەرە کە خۆی پێشکەنین:

"هەموو سالی خەزانی گول بوو بۆ من"، ئەوە دەبێت گەزەندە یەك بیت لە ژبانی شەخسی و نامازە بیت بە هەندێك رۆوداوی ناخۆشی دیکە ی ژبانی شاعیر کە بە گوێرە ی شیعەرە کە لە پایژدا رۆویانداوە و ئێمە بە هەوالیان نازانین.

گولبەر، پێکھاتە یە کە لە گول و بەر وەك دلبەر. بۆ من تازە یە و جوانە. دەبێ واتای کە سێك یان شتێك بیت کە گولێ بەرھێناوە یا خود لە ئەسڵدا گولبەر بوو و تەنیا بۆ رێکخستنی لە گەل دلبەری میسراعی دوا ی خۆی بەو شتێوە نووسراوە (جا شاعیر خۆی نووسیستی یان نوسخە هەلگران).

کەس، سەرور، مورەبی و رێبەر چوار سێفەتن کە شاعیر بە مامی کۆچکردووی خۆی داوە و بە زانیاریە کێ کەم سەبارەت بە بنەمالە ی سەیدانی جەمیان و زەنبیلەو دەکرێت بزانی حاجی بابە شیخ یە کەم یان یەك لە یە کەمین کەسانی بنەمالە کە بوو

كە تىكەلاۋى سىياسەت بوۋە و سەيد كامىل بىگومان لە سىياسەتدا كارتىكەرىي ئەۋى لەسەر بوۋە، ھەر بۇيەش زىدەپۇيى نەكردوۋە كاتى بە مورەبىي و پېبەرى خۇي ناۋبردوۋە.

قەلەم چوۋ، نامە چوۋ، تەبەي رەۋان و دەفتەر چوۋ ئاماژەن بە تواناي شاعىرى و نووسەرىي حاجى بابە شىخ، گەرچى بەداخوۋە بەرھەمە كانى تەنيا تاك تاكە و لىرەولەۋى نەبىت بلاۋ نەبوۋنەتەۋە. حاجى بابە شىخ شاعىر و نووسەرىش بوۋە و كاتى خۇي لە كى بەركىي گۇڧارىكى چاپى تاراندا بەشدارىي كرددوۋە.

شەختە، سەرماي پايىز كە زەرعات خراب دەكا (ھەنبانە بۇرىنە) شووشەي گول، دەپى شووشەي عەترى گول بىت. قەدىم لە ناۋچەي ئىمەدا تاقە عەتر يان يەك لە باۋترىن عەترە كانى ناۋ خەلك عەترى گولەباغ (پۇز) بوۋ. 'سووسەنبەرى دەپۇزىت' ىش بە ھەمان شىۋە دەپى عەترى سووسەنبەر بىت نەك 'سووسەنبەر خۇي. سووسەنبەر يان سووسەنبەر (بە فارسى، سىسنبەر) گىايەكى بۇن خۇشى گەلا پانكەلەي ددانەدارە (ھەنبانە بۇرىنە). لە مالى كوردەۋارىدا زۇرە. عەتر و ئودكولۇنى سووسەنبەر (بە ناۋى ساۋاش) لە بازارپىشدا ھەيە. عەنبەر، ماكىكى بۇن خۇشى رەشە لە ورگى جۇرە ماسىەك پەيدا دەپى (ھەنبانە بۇرىنە).

تەركىبى مووعەنبەر گەلىك جوانە.

خانويك، خانوۋيەك، مالىك؛ بە شىۋەزارى مەھابادى گوتراۋە. مزگەوت و ھەم مېنبەر، يا خود مەسجىد و مېنبەر، ئەۋپەرى پىزگرتنى ئاۋاتە لە مامى كە بە مزگەوت و مېنبەرى خۇي داناۋە، شوپىتىك كە پىزى لىدەگرىت و گوى بۇ قسەي شل دەكات.

بەحرى عەروۋزى شىعەرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ئىشى حاجى بابە شېخ

ھەر بە ناسۆرە ھەمىشە ئىشى حاجى بابە شېخ
قور دەپتون پاكى قەوم و خوئشى حاجى بابە شېخ
ئىشى زۆرە ئىشى دوورى، ئەر خە يانم پىتى دە چن
قەوم و خوئش و سۆفى و دەروئشى حاجى بابە شېخ
ئەو شەوى وا ئەو بە جىي ھىشتىن بە دەستى خەم، وەلى
ھاتنە پىشواز و كەوتنە پىشى حاجى بابە شېخ
وا فەلەك نالى و مەلەك فرمىسكى سوورى دارژاند،
عەرز و دار و بەردىش ئاخ ھەلكىشى حاجى بابە شېخ
قور پىتون ھەروە كوو 'كامىل' لە قىس پاكوو چووه
فكر و تەدبىر و سەلاح ئەندىشى حاجى بابە شېخ

قافلاوا، ۱۳۳۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۸ و ۱۱۹ ى چاپى ئەنىسى و ۸۳ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعەرە كە لە ديوانى چاپى ئەنىسىدا "حاجى بابە شېخ" و لە چاپى جەغفەردا "ئىشى حاجى بابە شېخ". يەكەمىيان ھىچ ئامازە يەك بە مەسەلەى مردن يان ئىش و ئازارى مردنى ئەو لە دەروونى شاعىردا ناكات. عنوانى چاپى جەغفەرىش باس لە ئىش و ئازارى حاجى بابە شېخ دەكات بەلام تا رادە يەك وەك ئەو دە چىت ئىش و ئازارە كە لە دلئى ئەودا بووئىتن نەك شاعىرى برازاي. من عىبارەتى 'مەرگى حاجى بابە شېخ' م پىن باشتەرە لەبەر ئەو ھى مەسەلەى كۆچى دوايى ئەو بە روونى دەردە خات و رايده گە پىنئىت كە شىعەرە كە سەبارەت بەو مردنە گوتراو و ئىشە كەش ھى ئەو مردنە يە.

حاجی بابە شیخی سەیادەت (۱۲۶۲ تا ۱۳۳۸ ی هەتاوی [۱۸۸۳ تا ۱۹۵۹ ی زاینی])^{۳۲۲}، کەسایەتی سیاسی - کۆمەڵایەتی - ئایینی پۆژەهلاتی کوردستان و سەرەك وەزیران (یان سەدری هەيئەت رەئیسە) لە کابینە ی پێشەوا قازی محەممەد (کۆماری سالی ۱۹۴۶ ی کوردستان) بوو. ناوبراو مامی سەید کامیل ئیمامی (ئاوات) بوو و وێدە چیت پە یوەندیکی گەرم لە نیوان مام و برازادا بوو بیت. لای کەم دوو پارچە شیعری دیکە ی ئاوارت سەبارەت بە کۆچی دوایی حاجی بابە شیخ لە دیوانە کەیدا هەن کە هەردوو چاپی ئەنسی و جە عەفر تۆماریان کردوون.

"هەموو سالی خەزانی گۆل بوو بۆ من، گۆلبە ریشم چوو" (بروانە شیعری ژمارە ۴۹ لەم زنجیرە یەدا)

"چ شەوی بوو شەوی جومعە کە شەوی زەلزە لە بوو" (بروانە شیعری ژمارە ۵۰ لەم زنجیرە یەدا)

ناسۆر: برینیک کە تەشەنە ی کرد بیت و چاک نە بوو بیتەو.

خویش: خزم

پێ چوون: تیدا چوون، فەوتان، مردن بە شتیک یان لە ئەنجامی شتیکدا.

ئەرخە یانم پێی دە چن: بەو دەردە، کە دەردی مردنی حاجی بابە شیخە، قەوم و خویش و سۆفی و دەرویشی حاجی بابە شیخ دەمرن و تیدا دە چن. لە شیعەرە کە و دەردە کە ویت کە حاجی بابە شیخیش وەك باوك و برای خۆی، مورید و سۆفی و دەرویشی هەبوو.

ئەو شەوی: فەردی سێهەم درێژە ی بابەتی فەردی دوو هەمە. بە بۆچوونی من، ئەوانە ی و هاتوونە تە پێشواز و کەوتوونە تە پێش [تەرم] ی حاجی بابە شیخ، هەمان ئەو کەسانە ن و لە فەردی دوو هەمدا ئامازە یان پێکرا: قەوم و خویش و سۆفی و دەرویشە کانی خۆی.

وا فەلەك نالی: لە شیعری ژمارە ۴۹ و دەردە کە ویت کە لە شەوی کۆچی دوایی حاجی بابە شیخدا هەروو هەلا و گەرمە ی هەور و باران و تەری و قورپیه کی زۆر بوو بیت. ئاوات لە شیعەرە کە ی پێشوشدا ئامازە بەو بارو دۆخە ی هەوا دە کات بەلام هۆکاری ئایینی بۆ دە تاشیت و دەلی "دەستە دەستە مە لە کیش هاتنە عەزا، هەلە لە بوو".

^{۳۲۲} . ریکەوتە هەتاویە کانم لەم سەرچاوە یە وەرگرتوو: عومەر فاروقی؛ "حاجی بابە شیخ سەرۆک وەزیرانی

حکومەتی میلی کوردەستان"، چاپی بەریۆبەرایەتی چاپ و بلاکردنەوی سلیمانی، ۲۰۰۸.

دوور نيه له م شيعره شدا ئاوات هەر نيازی له مهلهك بوويت گهرچی به راشکاوی
ئهوهی نه گوتوو.

ئاخ ههلكيشی: شاعیر دهلی عهرز و دار و بهردیش ئاخ ههلكيشن بو حاجی بابه شیخ.
کهوابوو چاپی ئه نيسي ههلهیه کاتی دواي 'ئاخ ههلكيشی' کۆما (ویزگول) یکی داناوه.
پاکوو: پاکتان

سهلاح ئه نديشی: ده بی به شیوهی سهلاح ئه نديشی واته وهك چاوگك بخویرتهوه به لام
به هۆی کيشی شيعره کهوه /ی / ی دووهه م نانوسریت و ناگوتريت.

به حری عهرووزی شيعره که،

رمل مثنی مخیون محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

رېښه‌ری سیادهت

بروانه کاروباری خوداوهندی ئینس و جان
قودرهت‌نویتی بهرز و نهوی، عهرز و ئاسمان^{۳۳۳}
چی کرد قه‌زا که ئیمه سه‌راسیمه بووین هه‌موو
بۆ ئه‌م دله په‌رۆشه هه‌موو بووینه شه‌معدان
ده‌ستی قه‌زا دلّی هه‌موو توئی کرد وه‌کوو که‌باب^{۳۳۴}
سه‌یره، چزه‌ی که دئی له که‌باب‌خانه‌یی دلان^{۳۳۵}
باکه‌ی خه‌زان دره‌خت و گولّی دارپنی هه‌موو
سه‌د باغه‌وان به پوولّی، نه‌ما شوّقی گولستان
دار و چنار و عه‌رعه‌ر و کاجیش کز و کولّول^{۳۳۶}
سه‌رویش وه‌له‌رزه که‌وت و له‌خاکی چه‌مه‌ن چه‌مان
یانی خه‌زانی هه‌ردوو گول و دلّ ده‌گه‌ل یه‌که
بۆته په‌قیبی بولبول و که‌وتوونه سه‌ر فوغان^{۳۳۷}
ئه‌ و فوغان و ناله‌یه، هاواره، نه‌وحه‌یه
شینه، گرینه، سۆز و گودازه له‌چیمه‌نان
ئه‌و زیی گولستانی ئیره‌م بۆچی رۆیوه؟
ئه‌و رېښه‌ری سه‌یاده‌ته بۆچی بووه نیهان؟

^{۳۳۳} . چاپی ئه‌نیسی: نوویتی

^{۳۳۴} . چاپی ئه‌نیسی: تووئی کرد

^{۳۳۵} . ئه‌م فهرده له چاپی جه‌غه‌ردا نه‌هاتووه

^{۳۳۶} . چاپی ئه‌نیسی: کلّول. ده‌بج هه‌له‌ بیت. کلّول واته بن بۆش و رنراوه و ناو و ناوه‌رۆک به‌تال کراو. ئه‌وه

جیاوازه له‌ کولّول به‌ واتای هه‌زار و داماو، که شاعیر له‌گه‌ل 'کز' پیکه‌وه‌ی هیناون.

^{۳۳۷} . چاپی ئه‌نیسی: که‌وتونه

مزگهوت و حهوش و مهدرهسه چۆل بوو، نهما كهسى^{۳۲۸}
 بى شوق و زهوق و زهمزه مهيه ئىسته حوجره كان
 دهورى فهقى به نالهيه، درسى به شيونه
 نه مړۆ مه لاش به لاره ملي بۆى ده كا به يان
 "كاميل" فيراقى مامته تۆى كرده كۆى زوخال
 "الله معك"، وه دووى كهوه، بمره به ئيش و ژان

قافلاوا، پايزى ۱۳۳۸ى هه تاوى

(لاپه ره ۱۱۰ و ۱۱۱ى چاپى ئه نيسى و ۱۴۸ و ۱۴۹ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ديوانى چاپى ئه نيسيدا 'خه زانى گوڤ و دل'ه كه ته عبيريكى
 شاعيرانه و جوانه و له فەردى شه شه مى شيعره كه وهر گيراوه. عينوانى 'رېبه رى
 سه يادته' يش له فەردى هه شته مى شيعره كه وهر گيراوه، به لام له ناو شيعره كه دا وهك
 'سه يادته' نووسراوه، گهرچى عينوانى شيعره كه به شيوازى 'سيادته'ى فارسى و
 عه ريهيه. من نازانم له راستيدا ناسنامهى بنه ماله كه سه يادته، يان سيادته؛ به لام
 هه رچى بيت، 'رېبه رى سيادته' / سه ياده، سه نعه تى ئيهامى تيدا له كار كراوه و ههم
 واتاى سه يادته و سه ييد ده دات، ههم واتاى بنه مالهى ناسراو به سه يادته كه بنه مالهى
 حاجى بابه شيخ و ئامۆزكانى 'ئاوات' و شيخانى زه نيبيل بن.

ناوه روڤكى شيعره كه شين گيريه بۆ كوچى دوايى مامى شاعير (حاجى بابه شيخى
 سه يادته)، كاك جه عفر يش له په راوتى شيعره كه دا نووسيوه تى: "بۆ وه فاتى
 خوالئخوشبوو حاجى بابه شيخ". چوار پارچه شيعرى ديكه ي ئاوات له م ديوانه كه يدا
 هه يه كه له په يوه ندى ماميدا گوتراون^{۳۲۹} و هيشتا لاي كه م پارچه شيعريكى ديكه ش
 هه يه كه تيدا شاعير له و دواوه^{۳۳۰}. به م پئيه، ده بى ئاوات ئيخلاسيكى تايه تى له

^{۳۲۸}. چاپى ئه نيسى: نهما كهسى. لام وايه 'كهسى' واتاى رسته كه باشر بگه بينيت واته كهسى حوجره كان نهك
 هچ كه سئك به شيوه ي ره ها.

^{۳۲۹} بۆ نمونه، شيعرى 'مەرگى حاجى بابه شيخ'، كه نه وه مه تله عه كه به تى:

"هه ر به ناسۆره هه ميشه ئيشى حاجى بابه شيخ

قور ده پتون ياكى قه وم و خوئشى حاجى بابه شيخ".

^{۳۳۰}. شيعريكى ديكه ي ئاوات به م شيوه يه ده ست پنده كات:

"ده لئىن روپى له نپو مه گيانه نه و زيبى گولستانه..."

خزمت مامیدا بوویت و ئەو ھەموو ڕەنگدانەوێی ڕووداوی مەرگە نابێ بێ بنەما بوویت.

شیعەرە کە وێتە یەک لە جیهانی دەورووبەری شاعیر و گوندی تورجان دواي مەرگی حاجی بابە شیخ دە کیشیتەووە و لە 'ئیمە' یەک دەدویت کە بە بیستنی ئەو ھەوالە سەراسیمە بوون و باس لە 'دلیکی پەرۆش' دەکات کە بەھۆی ئەو ڕووداوەوە سووتاوە و بۆتە کەباب. 'ئیمە' بە ئەگەری زۆر، بنەمالە ی خۆیانە و دلی پەرۆشیش دوور نیە ھەر کەس و کار و نزیکانی حاجی بابە شیخ بن.

خوداوەندی ئینس و جان: ئینس ھەمان ئینسانە؛ جین جندۆکە، ئەو مەوجودە خەیاڵییە کە ھەندیک کەس لایان وایە خودا لە گەل ئینسان خەلقى کردوووە و مەوجودیکە نابیرت.. ناوی جن لە قورئاندا ھا توووە و سوورپە کیش بە ناویەووە کراوە: **قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا.**

لە شیعری فارسیدا دوو چەمکی ئینس و جین گەلێک جار پیکەووە ھا تون. عەتاری نیشابووری شاعیری عارفی ئیرانی (سەدە ی شەشەمی کۆچی) لە کتیبی 'مصیبت نامە ی' خۆیدا باسی و توویتی مروفیتیکی ڕێڕەوی ڕیازی تەریقەت لە گەل 'جن' یەک دەکات و دەلێ:

"...تو چو جان از انس پنهان آمدی
نه غلط کردم تو خود جان آمدی
مصطفی را لیلۃ الجن دیدە ی
قصه ی ثقلین ازو پرسیدە ی
انس جان انس و جان دانستە ی
در نھان سر جھان دانستە ی
از لطافت نامدی در غور جسم
جان رود در جسم و جان داری تو اسم..."

باکە ی خەزان: بە گوێرە ی بە لگە نامە یەک، مەرگی حاجی بابە شیخ لە پایزی سالی ۱۳۳۸ ی ھەتاوی (۱۹۵۹ ی زاینی) دا ڕوویداووە.^{۳۱} شاعیر سەرما ی پایز و وە رینی گە لای دار

^{۳۱} . وێتە ی ناسنامە (ھەو یە) حاجی بابە شیخ لە کتیبی مامۆستا عومەری فارووقی بە ناوی "حاجی بابە شیخ سەرکە وەزیرانی حکومەتی میلی کوردستان"، سلیمانی ۲۰۰۸، لاپەرە ۹۵ دا ھا توووە. بە لگە کە دواي مەرگی حاجی بابە شیخ، بە شیتوازی ئاسایی لە لایەن 'ئیدارە ی ئی ت احوال ی ئیرانەووە باتل کراووە و لە لاپەرە ی بە رانبە ریدا نووسراووە: "تاریخ وفات: سی ام مەرماہ سال ۱۳۳۸ ساعت چہار بعد از نصف شب". سەعات ۴ ی دواي نیوہ شەو ی ۳۰ ی مانگی میہر دە کاتە چواری بە یانی رۆژی دوايی کە یە کەمی مانگی ئابان بیت. مانگی

و نه‌مانی شوقی گولستانی په‌یوه‌ندی داوه به مردنی مامی خو‌یه‌وه و گوتوویه‌تی
خه‌زانی هم گول و هم دل پیکه‌وه هاتون.

دارپین: پروتاندنه‌وه.

سه‌د باغه‌وان به پوولئ: واته باغه‌وان نرخیان نه‌ماوه له‌بهر ئه‌وه‌ی پایز و گه‌لاپرتانه و نه
باغ شوقی ماوه نه که‌س شه‌وق و زه‌وقی چوونه باغ.

سه‌رویش وه‌له‌رزه‌که‌وت: سه‌رو ئیسمی عامه و شاعیر توانیویه‌تی وه‌ک کولیان بدویت
و بلئ هم‌موویان چه‌مانه‌وه. چه‌مه‌ن و چه‌مان جیناسی ناته‌واویان لئ پیکه‌یتراوه و
جوانه. ۳۳۲

یانی خه‌زانی....: خه‌زان بوته ره‌قیبی بولبول و [بولبولانیش] که‌وتوونه سه‌ر فوغان.

فوغان: گریان و پرورؤ.

ئه و فوغان و ناله و هاوار و نه‌وحه: واتای هاوچه‌شن، یان نزیك به یه‌کتریان هه‌یه و
به‌م پیته سه‌نعه‌تی مراعات النظیریان لئ پیکه‌اتووه.

شین و گرین و سؤز و گودازیش واتای هاوشیویه‌یان هه‌یه و هه‌مان سه‌نعه‌تیا لئ پیک
هاتووه.

گوداز: له 'گوداخته‌ن'ی فارسی وه‌رگیراوه و واتای توانه‌وه به‌هؤی گه‌رماوه‌ی هه‌یه.
ده‌گه‌ل: له‌گه‌ل. شیوه‌زاری مه‌هابادی و به‌شی باکووری ناوچه‌ی موکریانه و پیشتیش
دیومانه‌ ناوات گه‌لئک جار که‌لکی له‌و زارواوه‌یه وه‌رگرتووه.

فهردی ۹ و ۱۰ (مزگه‌وت و ده‌وری فه‌قی....) کارتیکه‌ری شیعی نالی و
وه‌لامه‌که‌ی سالم سه‌باره‌ت به‌ دؤخی شاری سلیمانیا دواى نه‌مانی حوکه‌ی بابانه‌کان
و زال بوونی تورک به‌ سه‌ر ژیاى کومه‌لایه‌تی-سیاسی شاره‌که‌دا، پیوه‌ دیاره.

مزگه‌وت و حه‌وش و مه‌درسه [حوجره‌ی فه‌قیان]: سه‌نعه‌تی مراعات النظیریان لئ
پیک هیتراوه.

بئ شه‌وق و بئ زه‌وق و بئ زه‌مه‌مه: به‌ هه‌مان شیوه، مراعات النظیریان دروست
کردووه.

میهر یه‌که‌م مانگی پایزه و ۳۰ روزه. روزه ۳۰ ی میهر به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل ۲۲ ی مانگی ئوکتوبری زایینی و
روزه دواتری ده‌بیته یه‌که‌می مانگی نابان که‌ ئه‌ویش به‌رانبه‌ر ده‌بیته له‌گه‌ل ۲۳ ی مانگی ئوکتوبری زایینی.
سالی ۱۳۳۸ له‌ هه‌ردوو ئه‌و مانگانه‌دا به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل ۱۹۵۹.

۳۳۲. ئه‌و دوو وشه‌یه له‌ شیعی شاعیرانی فارسیشدا پیکه‌وه هاتون: حافظ دلئ: "سرو چمان من چرا میل چمن
نمیکنند..."

شیکردنه‌وه‌ی دیوانی ناوات / ۴۰۳

زەمزمە: لێرەدا دەنگی فەقیانە کاتی خۆیتدن و سەعی و لەبەر کردنی دەرس و شیعر.
دەور: دەور کردنەوه، سەعی کردن، پێداچوونەوهی دەرسی مەدرەسە لەلایەن قوتابی و
فەقیو.

دەور بە نالەوه کردن و دەرس بە شیوەنەوه خۆیتدنی فەقی و بەیان بە لارەملی کردنی
مەلا: سەن تەعبیری جوانن.

کۆی زوخال: کۆگای زوخال، سووتاو

الله معك: خوات لە گەل!

بەحری عەرۆزی شیعرە،

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

غەزەلى ناقىس

چ شەوئ بوو شەوى جومعه، كه شەوى زەلزەلە بوو!
شەوى سۆز و شەوى پۈر سۆز و ھەرا و مەشغەلە بوو
چ شەوئ بوو كه چراى عەرزى بە فرمىسكى فەلەك
ھەموو كووزانەو، مەجلىس ھەموو بىن مەشغەلە بوو
مەشغەلى سووتە دلان^{۳۳۳} گەيىە فەلەك، بۆيە لەوئش
دەستە دەستە مەلە كىش ھاتنە عەزا، ھەلھەلە بوو
خۆم و ھەرچى ھەمە، كردم بە فیدای و ئەجەلش
كەچى تەئخىرى نەكرد، سەبرى چ بىن ھەوسەلە بوو!
دلئ ئىمە و دلئ عالەم وەكوو يەك ئاگرى گرت
چاكە لەم مەرحەلەدا دلئ لە دلان بىن گلە بوو
ھىند پەرىشانە دلئ خانە خراپى 'كامىل'
غەزەلى ناقىسە ئەمجارە،^{۳۳۴} بىوورن پەلە بوو

قافلاوا، ۱۳۳۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۷ ى چاپى ئەنىسى و ۱۷۷ ى چاپى جەغفەر)

^{۳۳۳} . ھەر دوو چاپى جەغفەر و ئەنىسى بە سوختە دلانىان نووسىو. و بەم پىتە دوور نىيە لە ئەسلىشدا ھەر وا بوويىت. بەلام بۆ تەركىبى زياتر فارسى سوختە دلان ئەگەر نەمانەوئ كىشى شىعرە كە تىك بچىت، دەبى واوى سوختە بگەين بە ضمە و بلئىن سىختە بە زەممەيەك لە سەر پىتى /س/. من پىم باشتەر بوو خۆ لەو گۆرپىن و وەرچەرخانە نەدەم و بە سووتەدلانى بنووسم. مامۇستا ھەقىقى دۆستى ئاوات ناوى ديوانىكى شىعرەكانى خۆى ناوہ سووتەدلان و ئەم شىوازەى ووشەكە شتىكى نامۆ نىيە.

^{۳۳۴} . لە ھەردوو چاپى جەغفەر و ئەنىسىدا كۆما (ويزگول) دواى نەقىسە دانراو. من لام واىە باشتەر پىت بگەويتە دواى ئەمجارە بۆ ئەووى سىفەتى ناقىس بوون شىعرى ئەمجارە زياتر بگريتەوہ.

عنوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا دلى پەريشان' ه و من به هۆى ناوەرۆك و هۆكارى
گوترانى شيعره كهوه عنوانى چاپى ئەنيسيم پى باشتره. هەردوو عنوانه كه له فەردى
كۆتايى غەزەله كه وەرگىراون.

له پەراوێزى شيعره كهى چاپى جهغهردا نووسراوه: "بۇ كۆچى دوايى حاجى بابە
شيخى مامى" و بەم پييه ئەوه يه كى ديكه له شيعره كانى ئاواته بۇ مەرگى نەمر حاجى
بابە شيخى سەيادەت. چاپى ئەنيسى باسى ئەو هۆكارەى نە كرددوو و ئەوهش دوور نييه
له ترسى وەزارەتى ئيرشاد و ئىدارەى سانسۆرى كۆمارى مەلاكان بوويت.

وشەى سۆز دوو جار له يەك ميسراعدا هاتوو و من لام وايه سۆزى يەكەم سووتان
بیت و دووهەم هەست و سۆز، دەنا ئەگەر هەردوکیان بە يەك واتا هاتبیتن، دووپات
بوونەوه يەكى به قەولى قەدىم مەليح نييه و قەيیحه.

مەشغەلەى فەردى يەكەم و مەشغەلەى فەردى دووهەم شيعرێكى ناليمان وەبیر دیتتەوه
كه دەلى:

"نالى سەرت له گۆنەدە كهى خانەقا دە كا

لايى پرە له مەشغەله، لايى له مەشغەله"

له فەردى سېهەمدا شاعير دەلى گر و گرپەى دلى دلسووتان هيندە زۆر بووه كه
گەيشتۆته فەلهك و لەوئ فرميسكيان له چاوى فریشته كان هیناوه. ویدە چیت له شەوى
كۆچى دوايى حاجى بابە شيخدا بارانى به تەوژم باربیت و ئەو فرميسكەى فەلهك كه
دەلى، ئاماژە بێت بەو باران بارينه. شاعير واى داناوه كه فریشته كان هاتونەته
سەرەخۆشى مامى و لەوئ بۆى دەگرين.

"خۆم و هەرچى هەمه"، شاعير له شيعرێكدا به بۆنەى كۆچى دوايى كاكيشيهوه
كهلكى لەم تەعبيره وەرگرتوو: "كاكه! قەزات له خۆم و له هەرچى هەمه، كهوئ!"
ئەوانەى وا ئاوات دەناسن و شارەزای ژيانى هەن، يەك قسەن له سەر ئەوهى مرؤفێكى
فیداكار و لەخۆبووردوو بوو و گەلێك سيفەتى باشى ئينسانى تیدا بوو. من ئەو خۆ
بەقوربان كەرنەى كاكى و مامى به قسەى بەتال و بى بنەما دانانيم و لام وايه
پيشاندرى ئەوپەرى ميهره بانى و دلپاكه تى. ليرەدا دەيه ویت بلى من ئاماده بووم خۆم
و هەرچى هەمه بكەمه فیدای مامم بۆئەوهى ژيانى بەردەوام بێت بەلام ئەجەل، كه بى
سەبر و تاقەتە، كارەكهى وەدوا نەخست و دەستى له يەخەى نە كردهوه.

دلی ئیمه و دلی هه موو عالم، واته خه لکائیککی زۆری دیکه ش وه ک ئیمه ی کهس
وکاری حاجی بابه شیخ به مردنی ئەو ئاگری گرت و پاشان ته نزیکی نهرم و جوانی
تیدایه کاتی ده لێ ئە گهر له شوینی دیکه دا دل هه بوه گله یی له دلانی دیکه کردیت،
لای کهم لیره و له خهم و په ژاره ی کۆچی دوا یی ماممدا هه موو یه کدل بوون و وه ک
یه ک خه میان ده خوارد واته له م قوناغه دا کهس گله یی له کهس نه بوو.

له فەردی کۆتاییدا شاعیر باس له نا قیسی و ناته واوی ده کات. من لام وایه نیازی ئەوه
بیت که گوا یه ده مو یست غه زه له کهم در یژه پیدهم و زیاتر باسی ئەو پرووداوه دلته زینه
بکه م یا خود شیعریکی با شتر به و بۆ نه یه وه بهۆنمه وه، به لام له بهر په له وهه له نه متوانی و
به ناته واوی هیشتمه وه، بۆ ئەم کاره شم داوای لی بووردن له ئیوه ی خۆیتەر یان بیسه ری
شیعره که ده که م.

به حری عهرووزی شیعره که،

رمل مثنون مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

خەزانی گۆل

دەلین پۆیی لەنیو مە، گیانە، ئەو زیبی گۆلستانە
بەلام پیتش چاوی دل ھەر باقییە ئەو سەروی بوستانە
ھەموو سەروی سەھی سەریان نەوی کرد، باغەوان پۆین^{۳۳۵}
گۆلیش وا خۆی پنی، لایین خەزان، لایین لەخۆدانە
خەزانی گۆل بوو، ئەی دل پۆچی کەوتە ھەلبەزە و لەرزە
بە تەشریف چوونی ئەو پۆ جەننەتولمەئوایی جانانە
شەوی جومعە لە نیوہی ئاخری شەو ئەودەمە ی خالیق
دە کا ئاوالە دەرکی پەحمەتی پۆ ھەرچی ئینسانە،
نزوولی پەحمەتی پۆ تورپەتی ئەو ساحیب ئیحسانە
وہ کوو پۆژ ئاشکرا بوو بەو شەوہ، ئەو پۆژنە بارانە
سەبا، قوربانی سروەت بم، پۆ خیرا بە تەردەستی
سەلامی ئاگرینی من بەرە پۆ ئەو سولەیمانە
بلی: سەر بیتنەدەر لەو مەنزە پر فەیز و ئەنوارە
بزانە چۆن برازات بێ وجوودت مالی ویرانە
ھەچی تۆی دیبوو، قوربان، خاوەنی عەقل و فەراسەت بوو،
ئەوا بێ ھۆش و گۆش و بەخت و بەدبەخت و پەریشانە
عەجایب مەحشەرت ھیتاوە پۆ ئەم باقیماوانەت
ھەرایە، شین و قورپۆنە، واوہ یلایە، گریانە
ھەموو پەشپۆشە عەرز و ئاسمان، کینو و کەژ و سەحرا
سەدای نالین و ھاوارە لە مالی خویش و بیگانە

^{۳۳۵} لە دەقە کەدا وەک روینن ھاتووہ کە دیارە ھەلە ی تاپیہ.

"ئىمامى" مالى كاول بوو، نەما ھىزى، شكا بالى
لە تاو مامى وە كوو بابى، لەژىنى خۆى ھەراسانە

قافلاوا، ۱۳۳۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۱ و ۱۱۲ ى چاپى ئەنسى، لە چاپى جەغفەردا نەھاتووہ)

ئاوات بە بۆنەى كۆچى دوايى نەمر حاجى بابەشېخى سەيادەت، مامى خۆيەوہ چەند پارچە شىعەرى ھۆندۆتەوہ كە پىشاندەرى خۆشەويستى و ئىحتىرامى زۆرى بۆ ئەو كەسايەتتە ئاينى-سايەتتە ناوچەكەيە. ئەو ھەش يەك لەو شىعەرانەيە و لە فەردى مەقتەعەشدا بە راشكاوى ئەوہى راگەياندووہ.

مە: ئىمە

زىب: جوانى و پاراۋەيى

سەروى سەھى: فارسىيە. سەرو دارىكە بەرزە بالا. يەك لە واتاكانى 'سەھى' ش راستە (فرەنگ معين). بە سەر يەكەوہ دەبىتتە دارىكى سەروى راست ھەلچوو. ئەو تەعبىرە لە زۆرشىعەرى فارسىدا ھاتووہ بۆ نمونە لە شىعەرى حافىزى شىرازىدا:

"دىگر ز شاخ سرو سەھى، بلبىل صبور

گلبانگ زد كە چشم بد از روى گل بە دور"

لايىن خەزان: لە لايەكەوہ پايزە و لە لايەكەشەوہ خەلكن لە خۆيان دەدەن. پەيوەندى ئەو دوانە لەگەل يەكدا چىيە؟ ھەر ئەوہ نىيە كە ھەردو كيان پووداويكى ناخۆش: مردنى مام و ھاتنى پايز بۆ خەلكى گوندنشىن. پايز بۆ خەلكى كوستانان فەسلىكى خۆش نىيە، تەپرى و قورپى و سەرما و سۆل دەست پىدەكات و باران دەبارىت، ئەوانە ھىچكام خواست و وئارەزووى دانىشتوانى گوند، يان ھەوارچيان، نىن و ھاوبەش بوونى خەلك و پايزىش دەبىن لە خەم و خەفەتدا بىت.

جەننەتولمەئوا: بە گوپەرى ئىسلام، بەشېكە لە بەھەشت و دووچارىش لە قورئاندا ئامازەى پىكراوہ.

جانان: عىنوائىكى عىرفانىيە بۆ خودا

تورپەتى ئەو ساحىب ئىحسانە: دەگوترىت سەيىدان، مندال و بەجىماوى پىغەمبەرى ئىسلام بن؛ حاجى بابە شىخىش سەيىد بوو، ئاوات خۆيشى ھەر سەيىد بوو. تورپەت: مندال و لى كەوتووہى كەسەك؛ عەرەبىيە.

رېژنه باران: وادياره له شهوى وهفاتى حاجى بابە شېخدا بارانېكى زور له ناوچه كه بارييت.

ته پرده ستى: خپرايى

سوله يمان: ئاوات مامى خوى به سوله يمانى نه بى و خوى به ميرووله شوبه اندووه كه ئامازيه به ئەفسانهى قسه كردنى ميرووله له گه ل سوله يمان.

فهيز: بهر كه ت. عه ره بيه

ئهنوار: كوى نوور. عه ره بيه

خاوه نى عه قل و فه راسه ت بوو: له گه ل به شى پيشترى خوى له هه مان ميسرا عدا و اتا ده كريت هوه: هه ركه سيك توى دييت، به مهر جيك عاقل و خاوه ن تينگه يشتن بوويت، به و مردنه ت په ريشان حاله. ئەوانه ي تويان ديوو و خاوه ن عه قليس بوون: هه مووان به بيستنى هه والى مردنت بى هوش و گوش بوون.

به خت و به دبه خت: نه زمانى ئەو دووه پينكه وه چ و اتا يه كيان هه يه و بوچى پينكه وه هينراون مه گه ر وشه يه كى ديكه ي وهك سه خت له شويتى به خت بوويت و به هه له وهك به خت نوو سراييت. به داخه وه ده قى جه عفه ر ئەم شيعره ي له خوى نه رگرتووه كه به يارمه تى ئەو ساغى بكه ينه وه.

باقى ماوانه ت: ئەو كه سانه ي له دواى تو به جى ماون.

وه كوو بابى: ماميك كه بو شاعير وهك باب و ابوو. ليره دا شاعير خوى كردو ته كه سى سيهه مى رسته كه.

پۆی

دەلین یارم لە بۆکانی بە سەد ئاھ و فوغان پۆی
زەدەیی پەیکانی حەسرەت بوو، وە کوو تیری کەوان پۆی
برام سەردەستەیی پاکی رەفیقانی جەفاکیش بوو
نەما بوو ھاودەمی، بۆیە لە دووی کاروانی وان پۆی
لە گەل ئەھلی وەفا "سادیق" بوو، 'سەددیق!' بابی ناکامت
لەبەر نارێک و پێکی مەوقیع و کات و زەمان پۆی
لە گەل خاوەن دلان ھاودەم، لە گەل راس، سەروی بوستان بوو
لەبەر بێ بەرگ و باری و رەنگ و بونی گولستان پۆی
مەلین بێ وادە بوو پۆی، شەھیدی عیشقی جانان بوو
بە دەنگی بولبولی باغی بەھەشتی جاویدان پۆی
"قزلیجی" مائی ئاوا، کانی فەیز و عیلم و زانین بوو
لە جپی خۆی "سادیق" دانا، ئەویش زوو، ناگەھان پۆی
بە دواي دا داغدارانی موحەببەت کاروان پۆی خەن
بیتیرن باری دۆعا، سەرورەری دانیشوهران پۆی^{۳۳۶}
ھونەر مەند و ئەدیب و فازل و دانیشوەر و شاعیر
رەفیقی زۆر لە سەر شان سووکی ھەر پیر و جەوان پۆی
ئەگەر تەورێرە تەب پۆی، بۆ تەبی وی کەم نە کرد تۆزئ؟!
ئەتیبیا کویر و دەرمان قات بوو، وا ئەو بێ وچان پۆی؟
کە دی گەردن کەچە بولبول، لە حەسرەت پۆزگاری گول
ئەویش دل پر لە کول خیرا لە پیش کاتی خەزان پۆی

^{۳۳۶} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: دوعا

"ئىمامى" ش با بە دووى دا ھەر بكا زارى ھەتا ماوھ
بە زارى بانگى ھاوالان بكا: ئارامى گيان رۆيى

بەھارى ۱۳۳۸ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۱۲ و ۱۱۳ ى چاپى ئەنئىسى و ۲۵۶ و ۲۵۷ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنئىسىدا "يار رۆيى" يە و گەلئىك لەدەل نزيكتر و خۆمانە ترە
گەرچى بە ھەمان پراستە پرى ئەويتردا دەپروات و جياوازيى زۆرى لە گەلئىدا نىيە.
يەك لە شيعرە كانى ئاواتە لە مەقوولەى ئىخوانىياتدا.

بە حىسابى ناوى سادق و قزلىجى و بابى سديق و بۆكان، شيعرە كە بۆ كۆچى دوايى
نەمر مەلا محەممەد سادقى قزلىجى (قازى كاكە حەمەى بۆكان) گوتراوھ، لە چاپى
جەغفەرىشدا ئەو مەسەلە يە بە پراشكاوى پراگە يىنراوھ:
"بۆ كۆچى دوايى خوالئىخۆشبوو قازى كاكە حەمە" ۳۳۷

قازى كاكە حەمە لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا "سەدرى كومىتەى حزبى
ديموكراتى كوردستان" لە شارى بۆكان و ئاوات نايب واتە جىنگرى بوو. قازى كاكە
حەمە دواى ھەرەسى كۆمار، ھاوپرئ لە گەل مەلا سديقى كورپى، چەند سال ئاوارە بوو
و يىكەوھ لە گەل مامۇستا حەسەنى قزلىجى (نامۇزاي خۆى) و مامۇستا ھەزار و
كەسانىكى دىكەش، پەنايان بردبووھ بەر مالى نەمر شىخ لە تىفى حەفید. مامۇستا ھەزار
لە كىتیبى 'چىشتى مجبور' دا باسى ئەو پۆژانەى كردووھ. ئاوات دۆستايە تىيە كى نزيكى
لە گەل بنەمالەى قازى كاكە حەمە و شەخسى خۆيدا ھەبوو و ویتە ھە يە كە يىكەوھ يان
پیشان دەدات، تەنانەت لام واىە خزمایە تىيە كى 'سەبەبى' شیان لە نيواندا ھەبیت. شاعیر
لیرەدا قازى كاكە حەمە بە "يارم" ناودەبات و ئەوھ نىشانەى ئەو نزيكايە تىيە يە.
ئە و فوغان: گريان و پۆرپۆ، ھى ئەوخەلكە يە كە تەرمە كە يان بەرپى كردووھ.
تەركىبىكى فارسىيە.

پەيكان: نووكى تىر كە بە كەوان دەھاو پۆرپىت.

337 مەن رۆزى مەگىق قازى كەك حەمە مەلجەرە. ل. مېكان ول مېلئى نۆھەمدا دەرسەم دەخۆندى. ئى. مو
رۆزى انبۆكرھن مېشوو.

زەدەى پەيكان: تەركىيىكى فارسيە ھاتۆتە ناو زمانى كوردىيەو، بەواتاى كەستىك كە پەيكان (تير) پىنكاويەتى.

حەسەت: دەبى بگەپتەو ھەم و پەژارەى ھەرەس ھىنانى كۆمار و ئاوارەيەكەى قازى كاكەھەمە.

رەفيقانى جەفاكىش: دەبى ئەندامان و لايەنگرانى حزبى ديموكراتى كوردستان يان بەگشتى دلسۆزانى كوردايەتى بن. سەردەستە ئاماژەيە بە سەرۆكايەتى قازى كاكە ھەمە لە حەزبەكەدا لە بۆكان. كاروانىش ھەر ھاودەم و ھاويير و ھاوحىيەكانى ئەون لەو سالانەدا، كە لە كاتى كۆچى دوايەكەيدا چىتر لە ژياندا نەمابوون.

لەگەل... ئەم فەردە رەوى لە مەلاسدىقى كورپى قازى كاكە ھەمەيە كە بە 'مەلا سدىقە گرۆئ' دەناسرا و دواى ھەرەسى كۆمارى كوردستان لە سالى ۱۹۴۶ لەگەل باوكيدا پەنای بردبوو باشوورى كوردستان، ھاوپر لەگەل ئەويش گەرايەو ھە بۆكان. ئەھلى وەفا: دلسۆزانى كوردايەتى ئەو سەردەمانە و دواى ئەويش.

سادق و سەدىق: ناوى باوك و كور. لە شىعرەكەدا جىناسى ناتەواويان لى پىنك ھاتووە. راس: راست، دژى خوار

راس و سەرو: شاعىر بە ھىنانى ئەو دوو وشەيە لە فەردىكد، لەلايەكەو ھەمەراعات النظير و لەلايەكى دىكەو ھەمە جىناسى دروست كردووە. سەرويش دارىكە راست ھەلدەكشيت. گولستان: كۆمەلگەى كوردەوارىيە. بىن بەرگ و بارى و [بىن] رەنگ و بۆنى سىفەتن بۆ كۆمەلگەى بىندەنگى دواى سالانى ھەرەسى كۆمارى كوردستان.

جانان: لە زاراواى سۆفياندا سىفەتتەكە بۆ خودا. واھەيە شاعىرىش نيازى ھەر ئەو بوويەت؛ بەلام دەكرى ئاماژەش بىت بۆ ھەمان كۆمار و سەرۆكەكەى واتە پىشەوا قازى مەھمەد.

قزلىجى: لىرەدا نياز مەلا مەھمەد ھەسەنى باوكى مەلا مەھمەد سادق يان مەلاعەلى باپىريەتى كە بە عەللامەى قزلىجى ناسراو. گەرچى واھەيە خويتەر زياتر بۆ باپىرى بچىت كە ناودارتەر، بەلام كاتى دەلى لەجى خۆى سادقى دانا، ئەودەم دەبى بىنە سەر ئەو باوەرەى كە مەلا مەھمەد ھەسەنە.

كان: سەرچاو.

دانشوهر: زانا، خاوەن دانش. فارسيە.

زۆر لەسەر شان سووك: سيفه ته بۆ قازى كاكه حه مه كه به گوپره ي شاعير هاوپرپه كى
بى ئه رك و بى زه حمه ت بووه.

ته برىز، ته وريز: شاريكى گه لىك كۆنى ميژووييه و ناوه ندى ئوستانى نازره بايجانى
پۆژه لاته له ئيران. له فارسى و توركيذا ته برىز و له كورديدا ته برىز و ته وريز
ده گوتريت. ويده چى قازى كاكه حه مه يان بۆ عىلاجى نه خۆشى سهرمه رگى برديته
ئهو شاره و ئه وه ش بۆ خه لكى ناوچه كه كاريكى ئاسايى پۆژانه بوو و ته نانه ت
ئىستاش ههر هه يه. به هۆى نه بوونى دوكتۆر و ده رمان و نه خۆشخانه ي پىك و پىكه وه،
ئهو خه لكانه ي وا له موكرىان نه خۆش ده كه وتن زۆر جار ده چن يان ده بريته ته وريز.
من خۆم چه ندى جار بۆ عىلاج و عه مه ليات چوومه ته ته وريز و وا هه يه ده يان كه سيشم له
خزم و كه س و كار بۆ هه مان ئامانج برديته ئه وى.

ته برىز و ته ب رىز: بنه چه و واتاى وشه ي ته برىز روون نيه، ده گوتريت وشه يه كى
په هله وى بيت باوه كوو ئاشوريه كانى شاره كه يان ناسيوه و له سه رچاوه كانى پيش
ئىسلامدا وهك "داوريز" ش هاتوه، به لام خه لكانى ئاسايى له ئيران بۆ روونكرده وى
'وجه تسميه' شاره كه، پوهالته ئىستاي وشه كه ده گرن كه برىتى بيت له "ته ب+ريز"
واته شوپىنك كه ياو و ته ب له لش دوور ده خاته وه كه دياره ئه وه و اتاكرده وه يه كى
ته واو نيه هيچ، هه له و نازانستيانه يه، به لام شاعير ليره دا هه مان ئه و واتايه ي سه ر زمانى
خه لكى له وشه كه گرتوه و گوتوبه تى خه لك ده چن له ته برىز گه رماى له شيان بيته
خواره وه، ئه ي بۆچى له و ته برىزه ته بى ئه و نه رزا و عىلاجى نه خۆشيه كه ي نه كرا؟

ئه تيبيا: ته بيان، جمع مكسرى طبيب ي عه ره بيه. بۆ مه گه ر دوكتۆره كان كويز بوون
وده رمان ده ست نه ده كه وت كه نه خۆشيه كه ي ئه ويان پىن چاره سه ر نه كرا و خيترايه ك
كۆچى دوايى كرد؟

كول: خه فته ت

خه زان: پايز، كۆچى دوايى قازى كاكه حه مه له به هاردا بووه. من ئه و پۆژه م له بيره و
قوتابخانه كانى بۆكان به و بۆنه يه وه پۆژىك داخران.

فه يز: دارژانى زورى ئاو، به خشىنه وه. 'فيض' عه ره بيه (فرهنگ معين)

به حرى عه رووزى شيعره كه،

هزج مثنى سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

پهروين

ئەوى خاكى رەشى وا بۆتە سەرىن
ئەوہ ئەستىرەبى ئاسمان "پهروين"
گەرچى ھەر تالىي لە رۆژگارى چىشت
خۆ بەلام ھەرچى وتەى، بوو شىرىن
خاوەنى ئەو ھەموو ھۆنراوانە
سوالكەرە ئىستە لە بۆ يەك ياسين
چاكە، ھاوالى لەوى يادى بکەن
دلى بى يارە ھەمىشە خەمگىن
خۆل لە سەر چاۋ بەخودا ناخۆشە
بەردى سەرسنگى گرنگە و سەنگىن
ھەركەسى دىويەتى، عىبەت دە گرى
ئەوى وا چاۋى بەھىزە و ھەق بىن^{۳۳۸}
ھەركەسى گەورە و خاوەن مالە،
ھاتە ئەم جىگە، فەقىرە و مسكىن
ھەردەمى ھات و ئەجەل ھېرشى کرد
چارەبى دى نىيە غەبرى تەمكىن

قافلاوا، ۱۳۳۹ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۴۸ ى چاپى ئەنىسى ۱۶۲ و ۱۶۳ ى چاپى جەغفەر)

^{۳۳۸} . ئەم فەردە لە چاپى جەغفەردا نىيە.

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنئیسیدا^۱ ئەستیره‌ی ئاسمان^۲ ه، که له ده‌قی شیعره که وه‌رگیراوه.

به‌شیک‌کی کهم له پیکهاته‌ی دیوانی ئاوات، شیعره‌ی وه‌رگیردراوی شاعیرانی فارس زمانه. ئەوه یه‌ک له شیعره‌ ته‌رجمه‌ کراوه‌کانی شاعیره؛ شیعره‌ی گه‌لێک ناسراوی شاعیره‌ی فارسی ویژی به‌ په‌گه‌ز ئازهر‌بایجانی ئیران - په‌روین ئیعتسامی (۱۹۰۷/۳/۱۷) تا (۱۹۴۱/۴/۴).

په‌روین، که شیعره‌که‌ی بۆ سه‌ر کێلی گۆرپی خۆی نووسیه‌وه له‌و شاعیره‌ فارسی ویژه‌ هاوچه‌رخانه‌ی ئیران بووه‌ که له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستان و پیش ئەودا شاعیرانی کورد گه‌رنگایه‌تیان به‌ کاره‌کانی داوه. مامۆستا هه‌ژار پارچه‌ شیعره‌ی "اشک یتیم" ی ئەوی به‌ ناوی "فرمیسکی هه‌تیو" وه‌ ته‌رجمه‌ کردووه‌ که رۆژنامه‌ی کوهستان چاپی تاران له‌ ژماره‌ ۴۳ (یه‌کی رێبه‌ندانی ۱۳۲۴ [۱۹۴۶]) دا بلاوی کردۆته‌وه.^{۳۹} هه‌روه‌ها عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری شیعرێکی به‌رزی فارسی بۆ مردنی په‌روین گوتووه‌ که له‌ دیوانی په‌رویندا چاپ کراوه‌ و من بینومه‌ به‌لام ئیستا له‌به‌ر ده‌ستمدا نییه‌.

په‌روین له‌ دوایین شاعیرانی کلاسیکی ئیرانه‌ و ده‌گوتری گه‌رچی ژن بووه‌ به‌لام پیاوانه‌ی شیعر گوتووه‌ و هه‌ست و نه‌ستی ژنانه‌ له‌ شیعره‌کانیدا ده‌رناکه‌ویت. ریکه‌وتی گوترا‌نی شیعره‌ که نازانم به‌لام هه‌رچی هه‌بیت شاعیر له‌ سه‌رده‌می مردنیدا ته‌نیا ۳۴ سالی ته‌مه‌ن بوو و شیعره‌ی سه‌رگۆر بۆ که‌سیکی سی و چه‌ند ساله‌ ئاسایی نییه‌. ئەوه ده‌قی فارسی شیعره‌که‌ی په‌روین خۆیه‌تی که‌ کاری مامۆستا سه‌ید کامیل له‌به‌ر ئەو ته‌رجمه‌ کراوه‌:

اینکه خاک سیهش بالین است
اختر چرخ ادب پروین است
گر چه جز تلخی از ایام ندید
هر چه خواهی سخنش شیرین است
صاحب آنهمه گفتار امروز

^{۳۹}. لاپه‌ره ۳۴۱ ی چاپ تازه‌ی رۆژنامه‌که، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۰.

سائل فاتحه و یاسین است
دوستان به که ز وی یاد کنند
دل بی دوست دلی غمگین است
خاک در دیده بسی جان فرساست
سنگ بر سینه بسی سنگین است
بیند این بستر و عبرت گیرد
هر که را چشم حقیقت بین است
هر که باشی و زهر جا برسی
آخرین منزل هستی این است
آدمی هر چه توانگر باشد
چو بدین نقطه رسد مسکین است
اندر آنجا که قضا حمله کند
چاره تسلیم و ادب تمکین است
زادن و کشتن و پنهان کردن
دهر را رسم و ره دیرین است
خرم آن کس که در این محنت گاه
خاطری را سبب تسکین است^{۳۴۰}

وهك ده‌بینین، شیعه‌کە‌ی په‌روین ۱۱ فەرده و ئاوات ته‌نیا ۸ فەردی وه‌رگێراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی (ده‌قی چا‌پی جه‌عفه‌ر ته‌نیا ۷ فەرده). له‌ به‌راورد دا‌ ده‌رده‌که‌وێت که‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردیه‌که‌ی ئاوات فەردی ۱ تا ۷ و هه‌روه‌ها ۹ ی گرتۆته‌به‌ر واته‌ فەردی ۸ و ۱۰ و ۱۱ ی لێ هه‌لا‌وێراوه‌. ئایا‌ ئه‌و سێ فەردانه‌ بێشته‌ر بوون و فه‌وتاون یان هه‌ر له‌ بنه‌رپ‌تدا‌ ته‌رجه‌مه‌ نه‌ کراون؟ نازانم. به‌لام به‌هۆی ناوه‌رۆکی پ‌رواتیانه‌وه‌ هه‌ست ده‌که‌م نابێ‌ مامۆستا‌ چا‌وی لێ پۆشییتن.

هۆکارێکی وه‌رگێرانی شیعه‌که‌ له‌ لایه‌ن ئاواته‌وه‌ ده‌بێ‌ ئه‌و راستیه‌ بێت که‌ پ‌ره‌ له‌ ر‌ه‌ش بێنی و بێ باوه‌رپی به‌ ژیان و ترس له‌ مردن، ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ش له‌ زۆریکی شیعه‌کانی ئاواتدا‌ ده‌بینرێن و له‌ سه‌ره‌کێترین ناوه‌رۆکه‌کانی شیعه‌ری ئه‌ون؛ واته‌ هاویری و هاو‌پۆچوونی، ئاواتی له‌ په‌روینی ئیعتیسامی نزیک کردۆته‌وه‌.

به هۆی نزیكایه تی زمانی کوردی له گه‌ل فارسی و کارتیکه‌ری شیعر و ئه‌ده‌بی فارسی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی و هه‌روه‌ها ئه‌و راستیه‌وه که شیعره کوردیه که وه‌رگێپ‌اوی شیعره فارسییه که‌یه، وشه و تیرم و عیباره‌تی هاوبه‌ش له نێواناندا زۆره:

خاک سیه	له‌گه‌ل	خاکی ره‌ش
بالین	"	سه‌رین
اختر	"	ئه‌ستیره
تلخی	"	تالی
ایام	"	رۆژگار
صاحب‌آه‌مه‌گفتار	"	خاوه‌نی ئه‌و هه‌موو هۆنراوانه
خاک در چشم	"	خۆل له‌چاو

و.... گه‌لیکی دیکه

وشه‌ی ئه‌سته‌مم له شیعره‌که‌دا به‌دی نه‌کرد، ته‌نیا سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی خال و هه‌بانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژارم کرد بۆ تیرمی 'گرنگ' له‌میسراعی 'به‌ردی سه‌رسنگی گرنگه و سه‌نگین' دا. ویستم بزانه‌م وشه‌که واتای 'قورس' یشی هه‌یه یان نا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شیعره فارسییه که له‌جیاتای گرنگ و سه‌نگینه‌که‌ی مامۆستا ئاوات، ته‌نیا سه‌نگین به‌ واتای قورس یان به‌ردینی تیندا ده‌بینریت. به‌لام فه‌ره‌ه‌نگه‌کان جگه له‌ بایه‌خدار و مه‌هم هیچی دیکه‌یان نه‌گرتوه، که‌وابوو ده‌بی شاعیر بۆ پێک خستنی کیش، وشه‌ی گرنگی له شیعره فارسییه که زیاد کردییت که ئه‌وه‌ش له ته‌رجه‌مه‌ی شیعر به شیعردا کارێکی زۆر ئاساییه مه‌گه‌ر له سه‌ر ئه‌و باوه‌رپه‌ بین که 'گرنگ' له‌ ناو خه‌لکی ئاسایی یان له‌ ناوچه‌ی ژبانی ئاواتدا واتای قورسیشی هه‌بییت و فه‌ره‌ه‌نگه‌کان ئاماژه‌یان پێ نه‌کردییت. شیوازی نووسینی وشه‌که‌ش د‌ل‌ن‌یا نیم‌ ئایا هه‌ر له‌ ده‌قی ده‌ست‌نووسی شاعیردا "گرنگ" بووه یان به‌و شیوه‌یه‌ی وا له‌ موکریان ده‌گوتریت "گرینگ"؟ هه‌ردوو چاپه‌که، به 'گرنگ' یان تۆمار کردوو.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

رمل مسدس مخیون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

شایی

ياخودا كاكه! موبارهك بئ له توؤ ئەم شایی يە
ئەم سروور و خووشییە، لەو خانەقا و ئاوايي يە^{٣٤١}
غەم نەما، حەسەت بە جارێکی كەوت، ئەستۆی شكا
ئاھ و نالەي دڵ دەگەل ئەم داووتە، خوڤايي يە^{٣٤٢}
موددەعی ئەمپۆ لە داخان هەلمسا هەروەك تەپل
عاقیبەت دەردی دەزانم، دەردەكەي ئیسقايي يە^{٣٤٣}
سفرەكەت رازاوە، هەروەك سفرەيي حاتەم دەچي
فەخرە بو دۆستت، بەلام بو دۆژمنت ريسوايي يە
گورگی كينوانيش هەموويان تير کران لەم داووتە
كاكە ئەنوەر بەزمەكەي، وا ديارە ملوین بايي يە!
كوا گەلارپترانی پايز بوو لە حەوشی خانەقا؟^{٣٤٤}
كاتی شاباشی گولانە، چاوەكەم لەم دوايي يە
خانەقا پې بوو لە ئەنواعی بەشەر، كاك ئەنوەریش
هەر خەريکی فيکری بيكر و خەلۆتەتي تەنيايي يە!
زاهيرەن ئازايە، وەك شيری ژيانە خو، بەلام^{٣٤٥}
داخەكەم - وەك من بزنام - باتينەن مووسايي يە
جووی جەنابی "حاجی" يە هيچي لە باراندا نيبە

^{٣٤١} چايي ئەنيسی: لەم خانەقا و ئاوايي يە.

^{٣٤٢} چايي ئەنيسی و جەعفەر: داووتە خوڤايي يە (بە بچ و پزگول (فاريژە) ي نيوان دوو وووشەكە).

^{٣٤٣} ئەم فەردە لە چايي جەعفەردا نيبە و من لە چايي ئەنيسيم وەرگرتوو.

^{٣٤٤} چايي ئەنيسی و جەعفەر: پايز.

^{٣٤٥} چايي ئەنيسی: شيری ژيانە

گەر له پەردەش بېتەدەر پیاوانە، ئىستىسنایى يە!

زەنبىل، پايزى ۱۳۳۹ى ھەتاوى

(لاپەرە ۳۷ و ۳۸ ى چاپى ئەنسى و ۲۲۵ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له ھەردوو چاپدا ۋەك يەكە.
له پەراوێزى چاپى جەغفەردا نووسراۋە: "بۇ شايى حاجى سەيد ئەنوەرى برازاي".
ناوەرۆكى شيعره كەش بە راشكاوى ھەر ئەو ھەوالە رادەگەيىتت.
ئاوات و یدەچىت پەيوەندىكى گەرمى بنەمالەيى له گەل مالى براگەورەى خۆى واتە
حاجى سەيد محەممەدى ھاشمى (سەيدى زەنبىل) و سى كورپەكەى، ھەروەھا بنەمالەى
مامى، واتە حاجى بابەشىخى سەيادەت و كورپەكانيدا بوويت لەبەر ئەوەى چەند
شيعرى لەپەيوەندى ئەو كەسانەدا گوتوو ھەر لە سەفەر و ژن ھىتان و نەخۆشپەو وە
مردنيان. ئەم شيعرەش بە بۆنەى ژن ھىتانی سەيد ئەنوەرى برازايەو وە گوتراۋە. حاجى
سەيد ئەنوەر كورپى ناونجى سەيدى زەنبىلە كە ئىستا ۋەك جيگىرى ئەو، لە ناوچەى
بۆكان و سەقزدا، كارى شىخايەتى دەكات.
تەنزىكى نەرم بە تان و پۆى شيعره كەدا گەراۋە. و یدەچىت بنەمالەى شىخانى كورد،
كە لە گەل مورید و ئەندامانى كۆمەلگادا گەلنىك جىددى و فەرمين، لەناوخواياندا
قسەى خۆش و گالته و گەپيان زۆر بىت. نمونەكەى، ئەو نامانەن وا شىخ مەحمودى
حەفید بۇ شىخ عەبدولقادرى دۆزەرخدەرەى نووسيون، يان بوونى قسەخۆشكى ۋەك
سەيد رەشىدى خانەقا لە خانەقاي بورھان.
تەنزى نەرمى ئاوات لە يەك دوو فەردى كۆتاييدا ھەندىكىش توند وتىژ دەبىت كاتى
كە دەلى وا خانەقاي زەنبىل كە شوپتى ئەو داووت و شايە بوو، پر بوو لە ئەنواعى
خەلك، بەلام سەيد ئەنوەرى زاوا زىرپنە لە خەلوەتى تەنيايدا ھەر خەرىكى
بىر كەردنەو ە [واتە ئاگای لەو بەزم و ھەرايە نيە] و لەووش توندتر كاتىكە كە دەلى
زەحمەتە سەيد ئەنوەر [بەھۆى ئەو خەلوەنشینی و تەنيايى و دووربوون لە شايى و
ھەلپەركىيەو]، ھىچى لە باردا بىت و تەننەت ئەگەرىش بتوانى بىت بە زاوا، كارىكى
ئىستىسنایى كەردوو!

له و خانەقا و ئاوايە: خانەقا كە لە ئاوايە زەنبيلە كە كەوتۆتە باشووری پوژئاوايە بۆكان و باكووری پوژئاوايە سەقز.

موددەعی: نەیار و ناحەزی شیخ و بنەمالە كە ی. من لام وانیە پرووی قسە ی شاعیر لە كەسیکی تاییەت بیەت، ئەگەریش هەبیەت من نازانم كی بوو. بە بۆچوونی من ئەو ناحەز و نەیارە، چەمکیکی گشتیترە و هەموو ئەو كەسانە دەگریتهووە كە لەو سالا و پوژانەدا شیخان خۆش نەویستییەت یان دژایەتیان كردهیەت. دەردی: دپتە دەری، دەردە كەویەت و دەزانریەت.

ئیسقایی: نەخۆشی ئاوبەند، استسقا (هەنبانە بۆرینە ی مامۆستا هەژار). نەخۆشیە كە بریتیە لە كۆبوونەوی ئاو لە لەشی مرۆفدا. باوەر ناكەم لەم فەردەدا نیازی شاعیر نەخۆشیە كی تاییەت بوویەت ئیستسقا تەنیا بە حیسابی سەروا لە شیعرە كەدا گونجیترە، بەلام ئەو گونجیترانە وەستایانە كراوە لەبەر ئەوەی دواوەدوايە ئەو، رسته ی "هەلمسا وەك تەپل" هاتوو. دیارە خەلكانی ئیستسقایە وریگان زل دەبیەت و هەلمسان لە دەموچاویشیاندا بەرچاوە كەویەت.

حاتەمی تایی: مرۆفی نموونە ی ناو عارەبان بۆ بە بەخشندەیی و دلئاوايە. دۆست، دۆژمن: لام وایە ئەوانەش هەر ناوهرۆکیکی گشتیان هەیه و پرووی شاعیر لە كەسیکی تاییەت نەبوو.

جەنابی حاجی: نیاز لە حاجی، بەگۆڕە ی ئەو زانیاریە ی وا رێژدار جەلالی سەیادەت پێیداوم، "حاجی سەید حوسەین برای حاجی بابە شیخ و حاجی سەید سەلام، هەروەها مامی سەیدی زەنبیل (حاجی سەید محەممەد) بوو كە ئەویش باوکی سەید ئەنوەرە". بەو پێیە، هاوسەرگرییە كە لە ناو خەزم و تاییفە ی خۆیاندا بوو. سەاسی زۆری كاك جەلالی بەرپێژ دەكەم.

جووی كەسێك بوون: نیاز ترسان لەو كەسە یە. لە بۆكان باو بوو دەگوترا ئەو پیاوانە ی وا هاوسەرگرییان دەكرد لە خەزوووریان (واتە باوکی هاوسەرە كەیان) دەترسان و دەبوون بە جووی ئەو! ئەوەش ئامازە یە كی تێدایە بەو راستییە ی كە كەمایە تی جوو لە كە لە كوردستان لە خەلكە موسوڵمانە كە ترساون لەبەر ئەوە ی موسوڵمانە كان زۆرینە بوون و بە حیسابی ژمارە، دەره قەتیان هاتوون. لە لایە كیترە وە ئیسلام ئایینیکی هێرشكارە و ئامانجی ئەو یە ئیماندارانی هەموو ئایینە كانی جیهان لەدینی خۆیان وەربگه رپین و زەربی شمشیر بكرین بە موسوڵمان؛ لە پێناو ئەو سەاسەت و بەرنامە یە شدا هەزار

وسيسهه د ساله شهړ ده كړيت و خوین ده پړيت، ویده چي له داهاتوشدا دۇخى
ناوچه كه و ته نانهت جيهان له وه باشر نه بيت و "لكم دينكم ولي دين" ي قورئان،
سهيي گوتنه، بنريت به تاقه وه و ئايه ي كوشت و پري مولحدان جيگه ي بگرنه وه،
كه له سووړه مه دهنیه كاندا كه م نين.

به حري عهروزي شيعه كه،

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

به فری خه م

با به یادی شه معی پرووت، په روانه بی
گیانه که م، دل بی دلت ویرانه بی!
به فری خه م دیسان له سهر کیو که و ته وه
رهنگه په ر ده رکات دلم دیوانه بی^{۳۴۶}
مانگی جیژن با بیی ئاوا، به توون!
په بیی رژی پرووت له من ئاوا نه بی!
تو که لای من نی، نه ماوه زینده گیم
خیر و خویشیم بوجیه ههر با، نه بی
بی تو که ی جیژنه، هزار مانگ نویوه بی!
گهر نه توش بیی، روجه که م جیژنانه بی

قافلاوا، ۱۳۳۹ی هه تاوی
(لاپه ره ۹۲ و ۹۳ ی چاپی نه نیسی و ۲۳۲ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعه که له چاپی نه نیسیدا "جیژنانه ی روجه" به واتای به جیژنانه دانی روجه به که سیک، و نه وهش له دوافه ردی غه زله که وه رگیراوه.
شیریکه له مه قولی ئیخوانیاتدا ده گونجیت. پرووی شاعیر له که سیک نزیکی خویتی، که دوور نییه خزمیک و به نه گهری زور یه که له کوره کانی، یان برا و برازا و ناموزاکانی بیت. نه و بوجونه، پشت نه ستوره به فهدی چواره م و پینجه می شیعه که. له و دوو فهده وا دهرده که وئ که سه که به شیوه ی ئاسایی و همیشه بی لای

^{۳۴۶}. چاپی نه نیسی و جه عفر: رهنکه په ر ده رکات و لیم دیوانه بی.

ئەو ۋە تەنیا لەو دەرفەتەدا چۆتە سەفەرئیک و لینی دوو کەوتۆتەو، دەنا لە سالانی
پیشتردا کە مانگ نوێ دەبوو، ئەو کەسە لەلابوو.

بەلام سێ وشە کە لە فەردی کۆتاییدا ھەبە و دەلی: "گەر ئەتۆش بێی"، بۆچونە کە
سەرەو بەراوەژوو دەکاتەو. ئەو کەسە لە مالى شاعیر و لای ئەو نییە و ئارەزوو
دەکات کە ئەویش بیت بۆ لای. کەوابوو، ئەگەری زیاتر ئەو دەبیت ئەو کەسە،
دۆستیک یان خزمیک دەروەى بنەمالە کەى خۆیەتی.

دیارە ئەو ۋە گەلئیک پرسى ھاوچەشن زیاتر لە لایەن بنەمالە و نزیکانى شاعیرەو
دەکری وەلام بەدریتەو ۋە من زۆر ھیوادارم ئاغا سەید جەغفەرى کورپى ئاوات و
کەسانى دیکەى نزیك لەو ئەم ئەرکە بگرنە ئەستۆ و لە چاپەکانى دواى "شارى
دل"دا، پەراویزی زیاتر و دەولەمەندتر بۆ شیعەرەکان بنووسن و وەلامى زۆر پرسیار
بەنەو کە خۆیتەرى ئاسایى لەبەرچاوی قوت دەبیتەو.

بێ: بە دوو واتا ھاتوو: بیت، و بیت. 'بێ' پەدیفى شیعەرە کەبە و پیشاندەرى ئاوات و
ئارەزووی شاعیرە کە دنیا بەو بارەدا بگەریت و وای لێ بیت، یان کەسە کە بیت بۆ
لای.

پەنگە پەپ دەرکات... نازانم ئایا لە خۆیتەنەو ۋە ئاسایى ھەردوو دیوانى چاپکراوی
ئەنسى و جەغفەردا خۆیتەر سەرنج دەداتە ئەو ۋە کە باشە نیازی شاعیر لەو ۋەى و
دەلی "لیم دیوانە بێ" چىبە و چ شتیک یان چ کەسیکە؟ سەرنجیکى وردتر
دەریدەخات کە رستە کە لە ناتەواو دەچیت و پوون نییە چى پەپ دەردەکات و لە
شاعیر دیوانە دەبیت؟ ئایا بەفرى خەم، کە بکەرى رستە کەبە، پەپ دەردەکات و لە
شاعیر دیوانە دەبیت؟ من ھەرچى خواروژوورى فەردى دووھەم دەکەم بۆم پوون
نابیتەو ئەو چىبە و لە شاعیر دیوانە دەبیت؟

بەلام و بۆ مەسەلە کە دەچم کە لە نووسینەو ۋە شیعەرە کەدا ھەلەبەک پوویدا بێت و
ھەردوو چاپە کە ئەو ھەلەبەیان دووپات کردبیتەو. ھەلەکەش ئەو ۋەبە دەقى میسراعى
دووھەمى فەردە کە لە ئەسلدا ئاوا بوو:

"پەنگە پەپ دەرکات دل، دیوانە بێ"

یان

"پەنگە پەپ دەرکات، دل دیوانە بێ"

ئىنجا نووسەرەوۋى شىعرە كە لەجياتى "دلم" بە ھەلە نووسىويەتى "وليم". ھەر بەو ھەش مەسەلە كە گۇرپاۋە و ئەو بۇشايىھ كەوتۇتە و اتا كەردنەوۋى شىعرە كەوۋە. من لە نووسىنەوۋى ئەم غەزەلەدا كاتى گەشتوومەتە ئەو مىسراغە، بە گۆپرەى بۇچوونە كەى خۇم نووسىومەتەوۋە كە جياوازە لە دەقى ئەنىسى و جەغفەر. راست يان چەوت، ئەو ھە چارەسەرى منە بۇ ئەو گەرتە.

بەتوون: چش! بە جەھەننەم! شاعىر لەم فەردەدا سەنەتەتى مەتەبەقى بەكار ھىتاۋە و مانگ و رۇژى لەبەرانبەر يەك دانائە و گوتوويەتى گەنگ نىھ بۇم مانگى شەوۋى جەژن ئاۋا دەبىت يان نا، گەنگ ئەوۋە رۇژى رۇۋى تۇم لى ئاۋا نەبىت! ئەوۋە كەمالى ئىخلاسە لە لاين شاعىرەوۋە دەرحەق بە كەسىك كە بەرگۆى شىعرە كەيە.

جىژنانە بى: جىژنانە ئەو خەلات و ديارىيەيە وا لە رۇژى جىژندا دەدرىتە كەسىك. ئەگەر تۇ بىي، با ئەوۋە جىژنانە بىت [بۇ من]. لەم شىعرەدا، ھەلوئىستى ئاۋات بە نىسبەت جەژنەوۋە سەرنج راکىشە. ئەو دووجار دەلى دىتتى رۇۋى يار لاي ئەو لە جەژن گەنگرە. لىرەدا دەلى ئەگەر تۇ لىرە لە لاي من نەبى، ھەزار مانگىش نۇى بىكرىتەوۋە، كوا دەبىتە جەژن؟ بىشتر لە فەردى سىھەمىشدا جەژنى بەتوون كەردبوو. ئەو قسانە بۇ شىخزادە و مەلايەكى ەك ئاۋات زۇرن، مەگەر بلىن باشە ئەوۋە شىعرە و لە شىعدا موبالەغە و زىدەرپۇبى ئاسايە.

بەحرى عەروۋبى شىعرە كە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شعری سالانی ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

پیرست: خهلات، پیری له ناکاو، دیوی سپی، کاسه‌ی به‌تال، پیره‌غولام، دهردی دل،
له و وه‌خته‌وه، کاری وانه‌که‌ی، کام خه‌بات؟، هه‌رچی هه‌م، مه‌رگ، دلی ئاواره، بو
هاوالی رپویشتوو، یه‌کیه‌تی، ئه‌وپه‌ری کوردایه‌تی، به‌رخ‌ی نیر، سکالا، تینووی شه‌واو،
دوورکه‌وتنه‌وه، رپوژی هه‌ل، ته‌ندوووری سارد، خاسه‌که‌و، خوشک و براین، به‌هاری
ناخوش، به‌هارستان.

خەلات

بۇ گەلى تىكۆشەرە ئەورپۆكە^{۳۴۷}، ھات
ھاتى ھەموو كۆمەلە، وا رپۆژ ھەلات
تىنى ئەوا دا بە ھەموو نىشتمان
چاكە دەبووژتەوۋە بۇ كارەسات
سوئند بە كەسى ھەر بووۋە، قەت نامرى
ھەر ئەوۋە بىن وپتە بە زات و سىفات
موژدە دەبەم بۇ گەلى ئازا و نەبەز
گەل لە پەت و بەند و قەنارە دەرات
يا خۇ ئەگەر پير و لە كار كەوتە بووى
كوا دەس و گۆچانت و شان و عەبات؟
پيرى، ججىلى، بە جەھەننەم! وەرە
بمرە لە رپى پىر دپودالى ولات
يا نە، خەلاتت دەدەنى يىت و ماى
يا كە شەھىد بووى، ئەوۋە چاتر خەلات

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰۸ ى چاپى ئەنىسى و ۷۶ ى چاپى جەغفەر)

عینوان، ھەرۋەھا رپكەوت و شوئىنى گوترانى شىعرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك يەك
دىارى كراون.

شاعىرىكى سىياسىيە، ھاندەرى خەباتە و شادى دەربىنى شاعىرە بە ھۆى رۇوداۋىك و بارۇدۇخىكەۋە، كە لە شىعەرە كە دەرناكەۋىت چىيە و تاقە كىلىلى تىگەشىتنى ۋاھەيە رېكەۋى كۆتايى شىعەرە كە بىت: ۱۳۴۰.

سالى ۱۳۴۰ ى ھەتاۋى كەم و زۇر بەرانبەرە لە گەل سالى ۱۹۶۱ ى زايىنى. رۇوداۋىكى سىياسى كە شاعىرى ۋەھا دلشاد كرديت، دەبى شۇرشى ئەيلول ۋاتە راپەرىنى كورد لە باشوورى كوردستان دژ بە حكومەتى عەبدولكەرىم قاسم بىت و ھىچىتر. ئەۋەى دەلئى "تىنى ئەۋا دا بە ھەموو نىشتمان" دەبى كارىگەرى شۇرش و رېبەرە كەى بىت لە سەر خەلكى پارچەكانى دىكەى كوردستان، ئەۋەش بۇ كەسىك كە ئەۋ سالانەى لەبىرە و دەزانى شۇرشەكەى باشوور بۇ نمونە لە رۇژھەلاتى كوردستان چ بزوتتەۋەيەكى مەزنى خستە رى و ساۋاك و حكومەتى شا بۇ چەۋاشە كردنى خەلك و فرىودانىان چۇن رۇژنامەى كوردستانيان بلاۋ كردهۋە و ئىزگەى كوردى رادىۋ كرماشانيان دانا، راست دەنوئىت.

شاعىر پىنى ۋايە گەلى نازا و نەبەز- كە دەبى گەلى كورد بىت، لە پەت و بەند و قەنارە رزگارى ھاتوۋە و پىر و لاۋ و تەنانت لە كاركەۋتە و گۇچان بەدەست و عەبا لە شانىش (كە دەبى شىخ و مەلا ياخود ژنان بن، بەلام نايى نيازى لە خۇى بىت لەبەر ئەۋەى شاعىر خۇى ھەموو كات بە كەۋا ۋپانتۆلى ئاسايى كوردەۋارىيەۋە بىنراۋە نەك بە عاباى مەلايانەۋە)، بانك ھىشتى بەشدارى لە شۇرش دەكات و شەھىد بوونيان لەبەر چاۋ، شىرىن شىرىن پىشاندەدا. دەشزانىن كە زۇرئىك لە لاۋانى كوردى رۇژھەلات ھەمان ئەۋ رېگايەيان ھەلژارد و چوونە ناۋ شۇرشەۋە، بەلام بە ماۋەيەكى كەم دۋاى دەسەلات سەندى ساۋاك لە نىۋ ھەر دوو بەرەى لىك دابراۋى شۇرش، لە كارەكەيان دلسارد بوونەۋە و گەرانەۋە. من ناگادار نىم لە كەس و كار و نىزىكانى سەيد كامىل كى چوۋ بۇ ناۋ شۇرش يان نەچوۋ، بەلام دەزانم كورپى گەۋرەى و دۆست و ناسياۋىكى زۇرى چوون و پاشان گەرانەۋە.

بابەتىكى لىل و ناروون لە شىعەرە كەدا نىيە. فەردى يە كەم دەلئى ئەمپۆكە ھات و بەخت بۇ گەلى تىكۆشەرە (كە گەلى كورد بىت)، رۇژھەلاتىش ھەلاتى رۇژى بەختە كە دەلئى بۇ ھەموو كۆمەل ۋاتە ھەموو خەلكە.

دەرھات = دەرھات

بىت و ماى = ئەگەر زىندوۋ ماىەۋە

بەحرى عەروۋزى شىعەرە كە، سرىع مسدس مطوى مكشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

۴۳۰ / شىعەرى سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

پیری له ناکاو

له ناکاو پیریم لئی وهدهرکهوت
بهختیش، ههر وهك خۆم، هات و لئی خهوت
دهرکی نهجاتم لئ داخراوه
رینگه ی رزگاریم رینگ خوار وچهوت
رۆژی رپووناکم تاریک بوو وهك شهو
چرای ژیانم ماوه بئ نهوت
فتیله ی حیات به حال رپووناکه
ههرینا ئه ویش له سووتان کهوت
جینگه ی گهرانم تا سه رچۆمییه،
جیی دانیشتم دهرگای مزگهوت
هه ی هه ی له م ژینه، له م به رپچوونه!
که چی به و حاله ش، دل ههر نه سه رهوت
ئه سپی ته بیعت هیشتا ههر سواره
هه روا به کاره، به جلّه و^{۳۴۸}، خۆش رهوت
چوارینه و هه لبه ست، قه سیده و غه زه ل
یهك له دوا ی یهك دین، پینج و شه ش و حهوت!
ئه و ته بعه سواره توند و رهوانه،
بۆ تۆ ئیمامی، زه حمهت بئ زهوت!

قافلاوا، ۱۳۴۰ ی هه تاوی
(لاپه ره ۴۱ ی چاپی ئه نیسی و ۸۲ ی چاپی جه عفر)

۳۴۸ . چاپی ئه نیسی: خۆش جلّه و

عنوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا 'پيرى' يە. له ژير سەردىپرى "پيرى" دا پارچه شيعرىكى ديكەش له ديوانەكەدا دەبينریت، كه چاپى ئەنيسى بەشوين يە كتريدا هيناون و ئەوه يە كه ميانە. شيعره كه له دەورى دوو تەوهرى سەره كى دە گەپریت: پيرى و پەككە وتووى و بى هيوایى بە دوارپۆزى ژيانى شەخسى شاعير يە كه ميانە و پىداهەلگوتن بە تواناى شاعيرى خۆى، دووهەم. يە كه مبابەت فەردى يە كه م تا پىنجه مى شيعره كه و دووهەمیان فەردى حەوتەم تا نۆهەم (كۆتايى) يان داگرتوو. فەردى شەشەم، له نىوان هەردو كياندا هاوبەشە واتە ميسراعى يە كه مى له درپۆزەى رەش بىنى بە ژيانى شاعير خۆيدا، بەلام ميسراعى دووهەم سەره تايە كه بۆ جيا بوونەوه لەو فەزايە و چوونە ناو هەوايە كى تازەوه.

رەش بىنى و بى هيوایى، ناوهرۆكى زۆر شيعرى ئاواتن و خويتەر لە گەلیدا نامۆ نىيە؛ بەلام گرنگە بزائين كه ئەو ناھومىدى و رەش بىننى تەنيا ژيانى شەخسى شاعير دەگریتەوه و كاتى دەگاتە سىياسەت و داھاتووى گەل و خواستى نەتەوايەتى، روانگەى دەگۆرپت و هيو و هومىدىكى زياتر بال بە سەر بۆچوونە كانيدا دەكىشیت، كەرچى تەنانەت ئەودەميش كەمتر وايە بگاتە لووتكەى دروشم هەلگرتن و بەگژ دوژمندا چوونەوه، ئەوھش ئاويتەى خەسلەتى رۆحى و هيدى و هيمنى كەسايەتى خۆيەتى.

له فەردى يە كه مەدا، خەوتنى بەخت لە گەل پيريدا واتا پەيدا دەكات؛ كاتى كه پيرى له شاعير ئاشكرا دەبیت، بى بەختى رەوى تىدەكات و بەخت يانى خۆشەختى دەچیتە خەو.

له فەردى دووهەمدا دەبرىتىكى رازاوه و جوان هەيە: "رېك خوار و چەوت!" رېكى دژ بە خوارى و چەوتى دەوھستىت بەلام لېرەدا كراوھتە سىفەتىكك بۆ خوار و چەوت و واتاى تەواو و زەق و خشت دەدات واتە رېگەى رزگاريم تەواو پىچ و پەناى تىكەوت. ئەو تەعبيرە لە سەر زمانى خەلكيش هەيە بۆنمونه، دەلین: "رېك پىم گوت" يان "رېك خستەم بەر دەستى" واتە بە بى پىچ و پەنا و بە راشكراوى پىم راگەياند. فەردى چوارەم و پىنجهم لە پەيوەندى يە كتردان: رۆژ، رەوناك (۲ جار)، تاريك، شەو، چرا، نەوت، فتيە و سووتان هەموويان پىكەوه يەك بۆچوون بۆ شاعير دەردەبرن: شاعير

بئى ھىوايە و ھەست دە كات كۆتايى ژيانى نزيك بۆتەوہ بەلام ئەو ھەستە بە ئىستىعارە دەردەبېيت. "چراى ژيانم ماوہ بئى نەوت" بە بۆچوونى من، ھىتائى نەوت و بە زۆر ترينجاندىنى لەو مىسراعەدا، تەنيا بۆ رېكخستنى سەرۋاي غەزەلەكەيە و بەس، ھەربۆيەش زۆر سەرکەوتوونىيە. بەلام تەعبىرى داھاتتى تاريكى و شەو و رۋوناكايى كەمى پلېتەى [چراى] ژيان، ھاوړەگەز و ھاو واتاى يە كترن و لەگەل چرا و رۋوناكيدا دژبەرن. "بەحال" واتە زۆر كەم.

فەردى پىنجەم ساكارە، شاعىر باس لە بىكارى و بئى تاقەتى و تەنيايى دەكات و لە دوويات بوونەوہى ژيانى رۆژانەى خۆى واتە چوونە سەرچۆمى و لەبەر دەرگاى مزگەوت دانىشتن نارازىيە و دەلى ئەوانە كوا كارن من دەيكەم! بەلام جبكەم، چارم چىيە؟ وىدەچى شاعىر كە خووى بە قەرەبالغىي گوندى زەنبىل و خانەقاكەى گرتىت، لە تەنيايى و بئى ھاودەمىي گوندىكەى خۆى واتە گەردىگلان يان قاقلاوا تارپەحەت بىت، ئەوہش وا دەگەيىتت كە لەگوندىكەدا لاي كەم لە قۇناغى گوترانى ئەم پارچە شىعەرەدا، ھاودەمىكى رۋوناكىير و شاعىرى نەبوويت و ھەستى بە تەنيايى زۆر كرىدبىت. فەردى شەشەم خالى وەرچەرخانە لە بابەتى يەكەمەوہ بۆ دووھەم، ئەو شوپتەيە كە شاعىر سەرەتا درىژە دەدات بە ھەمان بۆچوونى ناو فەردەكانى پىشوو و گالئە دەكات بە ژيان و بەرپچوونى خۆى بەلام لەپر، وەك لەخەويك راپەرپت و لە فەزايەكى تەم گرتوو و زوورىكى تاريكەوہ بچىتە رۋوناكايى و ھەوايەكى تازە ھەلمژىت، دەلى سەرەپاى ئەو راستىيانەى وا گوتم، ھىشتا دلم ھەر نەسەرەوتووە، ئىنجا بە شوپتيدا دوو فەردى دىكە دەھىتت كە پىشتراست كرىدەوہى ھەمان بۆچوونى تازەن: فەرموون سەيرى ئەو شىعەرەنە بكنەن كە دەيانلىم و بئى ووچان بە شوپن يە كتردا دەيانھىتيم:

"چوارىنە و ھەلبەست، قەسىدە و غەزەل": چوارىنە و قەسىدە و غەزەل سى شىۋازى شىعەرن. بەلام بۆچى "ھەلبەست" كەوتۆتە نىوانىانەوہ؟ خۆ ھەلبەست چەشنىك لە شىعەرنىيە و خودى خۆيەتى. تۆ بلىي ئەوہ لە ژىر گوشارى كىش و سەرۋادا نەگوترايىت؟ لام وايە با، بۆ رېك خستنى كىش گوتراوہ. بەلام پىم سەيرە بۆچى بۆ نمونە، "قەتە" يان شتىكى دىكەى ھاوچەشنى لەجىگەى دانەناوہ؟ ھەرچۇنىك بىت ووشەى ھەلبەست لەگەل ئەو سى ووشەيەى دىكەدا ھاوړەگەز نىيە و لىيان ناكالىتەوہ.

بۆ كەسنىك كە ناسياوى كەسايەتى سەيدكامىل و تەوازوع و خۆ بەكەم زانىي ئەوہ، واھەيە ئەم سى فەردە نامۆ بنوتن و كەسەكە بە خۆى بلىت باشە، چ قەوماوہ كە بە

پېچەوانەى زوربەى شىعرە كانى دىكەى لىرە، شاعىر بەخۆيدا ھەلدەلەيت؟ وورد بوونەو ھە فەردى كۆتايى، دەتوانىت ۋەلامىك بىت بۆئەو پىرسىارە: شاعىر شەخسى خۆى لە تەبەى سوار ۋ رەوانى بە جىاواز دادەنىت ۋ دەلىى من نا، ئەو تەبەى منە لە دەرەو ھە دەسەلاتى من، كە ئەوھا سوار ۋ توند ۋ رەوانە ۋ بە من زەوت نايىت! ھەرچۆنىك بىت، ئەم سى فەردە چەشە گۆرانيك بەسەر ئەو رۆحە لەخۆبووردوو ۋ "متواضع" ھ دەھىنن ۋ لە واقەى نىك دەكەنەو، ھەربۆيەش رازاوتەر ۋ جواناترن.

شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا رىكەوتى ھۆنرانەو ھى بەسەرەو ھى نىبە ۋ نازانىت كەى گوتراو. بەلام بە ھۆى ئەو راسىيەو ھە كەسەن زىرەكى نەمەر لە ماو ھى ھاوكارى كىردىدا لەگەل رادىۋى كوردى تاران بەشنىك لەو شىعرەى ۋەك مەقامىكى ناوەرەستى بەك لە گۆرانىيە كانى چىرپو، دەبى شىعرە كە پىش سالانى چل (شەستە كانى زايىنى) يا ھەر لەو سالانەدا گوترايىت. ئەو بۆچوونى من بوو پىش چاوپىكەوتنى دەقى چاپىراوى جەغفەر. لەویدا سالى ۱۳۴۰ ى ھەتاوى بۆ دانراو كە دەكاتە سالى ۱۳۶۱ ى زايىنى ۋ لام وايە پىش بلاوبوونەو ھى ھەوال سەبارەت بە دەسپىكى شۆرشى ئەيلوول ھەر لەو سالەدا گوترايىت. شۆرشى ئەيلوول گور ۋ تىنى ھىنايەو بەر زور كەس ۋ بەك لەوان ئاغا سەيد كامىل.

بەحرى عەرووزى شىعرە كە،

مىقارب مىنن ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

دېۋى سېي

خېلى جھېلى رۇيوە، پېرى گە يىشتە لام
ناچار ئەبى بە پېرىە وە يىم و بلىم سەلام!
ميوان، دەلېن، عەزىزە دەبى رېترى لىگرى
جا چۆن ئەمن لە دېۋى سېي بگرم ئىحتىرام!
ئەو زۆر نەماوہ لام و بەجىي ھىشتەم و ھەلات
نازانم ئەم چلۆن دەبى ميوانى وا بە سام!
ميوانى دوايىە ئەمە، پىم وايە ماوہ يەك
لاى من دەبى، مولازىمى رۇحە بە سوبىح و شام
تا من نەبا لە گەل خۆ، بە جىم نايەلئى دەمى
ياخوا بە خىرئى، مۆرى سېي مەرگى پىوہ نام!
سەرچاوہ كەى ژيانمى كرد تال بە ھاتنى
بە فرى سەرانە ھاتوہە يا مووى سېي بو، كام؟
ھەرچى كە بو، گرانە 'ئىمامى' لە بەر دلان
بۇيە بە جارئ وەك فەنەرى تەخت تىكشكام

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۴۳ ى چاپى ئەنىسى ۱۰۸ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'مۆرى مەرگ' ە و ھەر دوو عنوانە كە بە گوڤرەى
سەلىقەى جەغفەر و ئەنىسى لە دەقى شىعرە كە وەرگىراون. زۆر واھە يە شاعىر خۆى
عنوانى لە سەر شىعرە كان دانە نايىت.
ھىچ جىاوازيەك لە نيوان دوو چاپە كە دا نىيە، جگە لە جىاوازيە كى رېتوسىي فەردى
كۆتايى، كە ئەنىسى 'بوو' ى بە 'بو' نووسىوہ.

ناوهرۆكى شيعره كه رپوونه. ئاواتيش وهك ههموو مروفئىكى دىكه له تهمهنى پيريدا له مردن ترساوه و پيرى و نزيكبوونهوه له مهرگى وهك يهك يان نزيك به يهك داناووه، ههر بۆيهش له دهست پيرى گازنده و سكالايه تى.

شاعير سالانى جحيللى واته لايوه تى خۆى به خيلىك شوبهاندوووه كه كوچى كردوووه و رپويوه، ئىنجا سه ره تاي كاروانى دواى ئه و واته پيرى لى پيدا بووه و به ناچار وهك ميوانى نه خوازراو ده بى به ره و پيريشى بچيت و سلاوى لى بكات. به لام ده بى به هۆى سپى بوونى مووى سهر ورپشى خۆيه وه ميوانه كهى وهك ديوى سپى ناو شانامه و حيكايه تى كۆن بينييت كه گه لىك به هيزه و كهس له رپوستى نايهت و ناتوانى بيگه رپيتته دواوه، ههر بۆيهش نايه و يت رپز له ديوى سپى بگريت و به خيرهاتنى بكات! به لام با بزاني شاعير كه ئه و ههموو گله بى و گازنده يه له پيرى ده كات، له سالى گوترانى شيعره كه دا (۱۳۴۰) چهند سالان بووه. به گويزه رپينا ميه سهره تاي ديوانى چاپى جه عفر، كاميل شا له سالى ۱۲۸۲ دا له دايك بووه و بهم پييه، له سالى ۱۳۴۰ و گوتنى شيعره كه دا. ۶۸ سالان بووه. ئه و ساله به حيسابى ئيستاي ولاتانى رپوزئاوا سالى پيرى و كه وتووى و كه نه فتى نيه و هيشتا دهره تانى كار و راپه راندنى ئهركى ئابوورى بۆ كه سه كه ماوه ته وه، به لام له ولاتانى ئيمه دا زورجار دواى پيدا بوونى تالى سپى له سهر و سميلىدا واته دواى ۴۰ و ۴۵ سالان، كه سه كه به پير پيناسه ده كريت و بهم پييه، ئاوات مافى خۆى بووه له ۶۸ سالىدا هاوارى له دهست پيرى بهرز بيتته وه!

'ئهم' و 'ئهو' له فهردى سيه مدا: ئه و- كه دوور كه وتوته وه، لايوه تى شاعيره و ئه م- كه نزيكه لى و به سام و ترسيته ريشه، پيريه.

مولازيم، له كورديدا ده بيتته ملؤخم واته مه ئموورى چاوه دپريكردنى چاره نه خوازراو! "مووى سپى مهرگى پتوه نام" ههر ئه و شته يه وا له سه ره وه گوتم، شاعير مووى سپى وهك هاوريه كى پيرى و پيريش وهك نيشانهى مردن ده بينيت و بهم شتويه ههر سى چه مكه كه به يه كه وه ده به سىت- كارلىك كه له ئه ده بى كورديدا ويتهى زوره و سهر چاوه كه شى رپوانى گشتى كۆمه لگا كه مانه به و سى چه مكه دا.

"به فرى سه ران" به واتاى به فرى سهر لووتكهى كيوان كه سه رماو سۆلى زستان له گه ل خۆيدا ديتت. ئه وه ته عبيريكى گه لىك جوانه بۆ سروشتى كوردستان و ناوچه شاخاويه كان. ئيهاميشى تىدايه بۆ مووى سپى له سهر سهرى شاعير. من ئه گه ر هه له

نه كه م، ئه و ته عبيره م له شيعرى نهر سه يفولقوزات و مامؤستا هيمندا بينيوه به لام ئيستا
وه بيرم نايه نه وه.

"گرانه ئيمامى له بهر دلان" واته ئه ئيمامى! ئه وه له بهر دلان گران و ناخؤشه.
فه نه رى ته خت تينكشكان، فه نه رى لينكترازوى ته ختى خه وه له ماوهى كؤن بوون و
له به ريه ك چوونيدا.

به حرى عهرووزى،
مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

كاسەى بەتال

سەرى شۆرى نەبى، كاسەى بەتالە
دلئى عىشقى نەبى، خرچىكى كالە
نە ئەو كاسە دەبى پىر، تاقىامەت
نە ئەو خرچە^{۳۴۹} دەگا، تازە مەحالە
خەزان لەو خرچەدا^{۳۵۰} ياخوا بە بىن وەخت
سەگى تى پى لە كاسەى وا سوالە^{۳۵۱}
سەرى بى شۆرە سەر شۆر و كەسادە
دلئى بى خۆشەويستى بى بە كالە^{۳۵۲}
بسووپىن پىنى لە دەشتى^{۳۵۳} شوان و گاوان
بلا كون كون بىن ئەو تۆزە خالە
خەرىك بوو دل مېنىش وەك خۆى لە گل كا^{۳۵۴}
وہا كال و كرچ، بەو سىنن و سالە
كەچى ناگا، گەشىتم، بوومە 'كامىل'
لە نىو بۆتەى ئەوین كەسبم كەمالە

^{۳۴۹} . ھەردوو دىوانى چاپى ئەنىسى و جەغفەر بە 'خونچە' يان نووسىو، كە ئاشكرايە ھەلە بە. يەكەم، خونچە دەپشكۆيت ناگات! دووھەمىش شاعىر لە فەردى يەكەمى شىعەرە كەدا، سەرى بىن شۆر و دلئى بىن عىشقى بە كاسە و خرچە شوبھانندووہ نەك كاسە و خونچە!

^{۳۵۰} . عەبىنى شتە لىرەشدا. شاعىر لەسەر قسەكانى دەروات و درىژە بە باسى كاسە و خرچە دەدات. ھىچ پاساويك نىبە بۇ ئەوہى ساغكەرەوہى دىوانەكان خونچەيان لە جىنى خرچە داناوہ. خرچەى كال بەر سەرمای پازى دەكەويت، بەلام دەمىنېتتەوہ و ناگات.

^{۳۵۱} . سووالە، چاپى ئەنىسى.

^{۳۵۲} . بىن، بە كالە (چاپى ئەنىسى).

^{۳۵۳} . دەشتى (چاپى جەغفەر) و دەشتى (چاپى ئەنىسى)

^{۳۵۴} . لەگەل كا (ھەردوو چاپى جەغفەر و ئەنىسى)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا هه ر یه که.

خاوهنی هه ر دوو چاپه که به هه له له شیعره که گه یشتون و چهند شویتیان نابجی بینوه. شاعیر به درپژایی هه موو حهوت فهدری شیعره که باس له سه ری بی شۆر و شهوق و زهوق ده کات و دلّی بی عیشق، واته شهش فهدری دووهه م تا حهوتهم تهفسیر یان درپژهدر و پوونکه ره وهی فهدری یه که من؛ که وابوو ده بی هه ر و اتا کردنه وه یه کی ئەو شهش فهدره له بهر پوونا کابی فهدری یه که مدا بیت که ئەویش شوبهاندنی سه ری بی شۆر و شهوقه به کاسه ی به تال و دلّی بی عیشقیش به خرچه یه کی کال.

هه له ی چاپی جهعفر و نهیسی ئەوه یه به و په یوهنده ئۆرگانیکه ی نیوان فهدره کانیا ن نه زانیوه و له پر له فزی 'خونچه' یان له ناو فهدره کاندای قوت کردۆتوه که 'وه سلّه یه کی ناجۆر' ه و به بابه ته که وه ناچه سپیت ئەویش له دۆخینکدا که شاعیر درپژه به هه مان باس ده دات و له به تال بوونی یه که م واته کاسه و نه گه یشتنی دووهه م واته خرچه ده دویت و نزای ئەوه ده کات سه رمای پایز له دووهه میان بدات و یه که میش سه گ تیی بری! بۆ؟ چونکو سه ری بی شۆر بازاری که ساد و بی ره واجه و خاوه نه که ی به سه رشۆری ده میتته وه، دلّی بی عیشقیش هه ر بۆ ئەوه ده بیت بیکه ی به کاله - که پیلای هه ژارانه، بۆ ئەوه ی شوان و گاوان له ناو ده شتدا له پیتی بکه ن و ئەوهنده ی پی بسوورپته وه هه تا له بهر بجووی و تهنگی، له لاقیاندا ده درپت و کون کون ده بیت. ئەو دلّه مافی خۆیه تی وای لی بیت! له بهر ئەوه ی خه ریک بوو منی شاعیری شیعره که ش له و ته مه نه دا (که زۆره)، وه ک خۆی لی بکات و به کال و کرچی بمه یلته وه، که چی له پر، وه ک میوه ی نه گه یو، گه یشتم و کامیل بووم و ئیستا که وتوو مه ته ناو ئاگری ئیمتیحان له بۆته ی ئەویندا و له وئ خه ریکم شت فیر ده بم.

شۆر، سۆزه ی ده روون، خه می ئەفین. مه حوی ده لی: "سه ر که شۆریکی نه بی من زر که تالم بۆرچییه؟" (هه نبانه بۆرینه) ههروه ا سالم له وه لامی شیعره که ی نالیدا 'شۆر' ی له گه ل شه ر به واتایه کی نه ری یی هیناوه

"شاریکه پر له زولم و مه کانیکه پر له شین

جاینیکه پر له شۆر و ولاتیکه پر له شه ر"

لەو واتا نینگاتىفەدا شاعىرانى فارسى وپژ زۆر جار 'شۆر و شەر' يان پىكەوۋە ھىناوۋە:

"عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت

فتنه انگيز جهان غمزہ جادوى تو بود" (حافظ)

"خيزيد، عاشقان، نفسى شور و شر كنيم

وز هاى و هو، جهان همه زير و زبر كنيم" (عيراقى)

لە ناو شاعىرانى نوپى خۆيشماندا، بۇ نمونە عەبدوللا پەشىو شۆرى لە شىعەرى خۇيدا

ھىناوۋە:

"من نازانم/ شيرينه كم/ دلنى شۆر و سەوداى تيا بى...."

خرچە، گندۆرەى پىن نەگەيشتوۋ، بە فارسى خربزە كال (ھەنبانە بۆرىنە). ئەو ەندەى من

دېتېتېم خرچە مېوۋەيەكە لە نيوان كالەك و ترۇزىدا، كە ئەگەر نەگەيشتوۋ بېت تالېشە.

سوألە، سوال - ە، بۇ دەرۆزە و سوال كردن دەبېت. گوشارى كيش و سەروا شاعىرى

مەجبور كردوۋە بە يەك وشە واتاى رستەيەك بگەيتتېت.

ئەو تۆزە خالە، دەبېن نيازى لە بچووك بوونى قەبارەى دل بېت و بلېن دلې بى عيشق،

بچووكە.

لە گل كا، بە بۆچونى من ئەنىسى و جەغفەر لېرەشدا ھەلەيان كردوۋە كە گوتوويانە

'دل دەبويست منيش وەك خۆى لە گەل كا! ئەو رستەيە ھېچ واتايەكى نىيە. 'من وەك

خۆى لە گەل كا' يانى چى؟ ئەگەر 'وەك خۆى' لەويدا نەبوايە دەكرا بلېنى شاعىرى

گوتوويەتى منيش لە گەل خۆى بخات و بمكاتە ھاوړى و ھاوييرى خۆى، بەلام لە

شىئەى ئىستاي شىعەرەكەدا ئەوۋە بى واتايە. بە پىنچەوانە، كاتى دوو تەغىبرى كال و

كرچ لە گەل 'بۆتە' پىكەوۋە دەبىنن كە لە دوو فەردى كۆتاييدا ھاتوون، دەبىن دلنيا بىن

كە ئەو وشەيەى دىكەش 'لە گل' ە نەك 'لە گەل'. شاعىر دەلېن دل دەبويست من بە

'گل'ى بمىنمەوۋە و وەك خشتى كال بم بەلام بە قسەم نەكرد و چوومە كورەى

ئەوينەوۋە و لەويدا وەك خشتى سور برژام؛ ئىتر نەمويست وەك ئەو بە ناتەواوى و بى

ھەستى و دوور لە ئەويندارى بمىنمەوۋە؛ ئەوۋە بوو لە بۆتەى ئەويندا كال نەمام و گەيىم

و تىگەيشتم و بووم بە كەسىكى كامل! ئاۋ بىنە و دەست بشۆ!

بۆتە، دەفرى كە كانزاي تىدا دەتاۋىننەوۋە (ھەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەرۋوزى،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

پیره غولام

موددیکه دلّم لی ونه، ئەو شیتتە نه فامه
رۆیشتوووه لای قامه تی ئەو تازه نه مامه
بی شوین و ئەسەر ماوه فه قیره، به سهری تو
ئەو لیڤه نییه، کرده وه که ی ئیسته له لامه
نەسره وتن و دەرکه وتن و خو کوشتن و سووتان
گریان و له قور نیشتن و خو کردنه عه لامه
جیم گرتە وه، هەرچه نده ده لاین خالییه جینگه ی
ئەو عاشقی کولمانه، ئەمن مه مکی شه مامه
من کوشته یی شمشیری برۆ و تیری که وانم
ئەو بهندی سهری زولفی رهش و دانه و دامه ^{۳۵۵}
وا دیاره که خالی رهشی دی، بۆیه فریوه
ته یریکی نه زانه، چ فریوخورده و خامه ^{۳۵۶}
تازه نییه دلّ عاشقی زولف و خهت و خالی ^{۳۵۷}
له و رۆژه وه ناسیویه که راست و چه پی کامه
دیوانه گی و عاشقی شوغلیکی عه زین ^{۳۵۸}
لایق به هه موو کهس نییه ئەو شه ئن و مه قامه ^{۳۵۹}
ته نیا له هه موو مه مله که تی میهر و موحه بیهت ^{۳۶۰}

^{۳۵۵} چاپی ئەنسی و جه عفر: دانه وو دامه

^{۳۵۶} چاپی ئەنسی و جه عفر: فریوخورده وو خامه

^{۳۵۷} چاپی ئەنسی: نیه

^{۳۵۸} چاپی ئەنسی: دیوانه گی یو؛ چاپی جه عفر: دیوانه گی و

^{۳۵۹} چاپی ئەنسی: لایق

^{۳۶۰} چاپی ئەنسی: میهر و مه حبهت

مهجنون بوو كه مه شهووری هه موو خاسه و عامه^{۳۶۱}
بهو حاله پهریشانه وه دووباره "ئیمامی"
ها تۆتوه لات، مهنعی مه كه، پیره غولامه^{۳۶۲}

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هتاوی
(لاپه ره ۴۴ و ۴۵ ی چاپی ئه نیسی و ۱۹۵ و ۱۹۶ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره كه له ههردوو چاپدا وهك یه كه و سالی گوترانی له ههردوو چاپدا به
۱۳۴۰ ی هتاوی (۱۹۶۱ ی زاینی) راگه یینراوه.

غزه لیکی غه رانی جوان و بی خه وشه.

ئاوات لیتره و له چهند شیعی دیکه شیدا حیسابی خۆی له گه ل دل یان عه قلی خۆی
جیا کردۆتوه و وهك دوو كه سایه تی سه ره بخۆ و خاوهن بۆچوون و بریار باسی له و
به شانیهی وجودی خۆی کردوه:

من و دل عاشقی هه زه رق و به رقین

به پیریش گویم نه دایه وه عز و ته لقین (شیعی 'من و دل')
یا:

من ده لیم شاری دل م باغ و گولستانه، ده چم!

عه قلی نه لئ نا، قه سه بهی شۆرشه مه ستانه، نه چی! (شیعی 'شاری دل')

یا من و بسکی و... زۆر نمونه ی دیکه ش.

مه حوی غزه لیکی هه یه كه له باری کیشه وه و یچووی ئه م غزه له یه به لام مردفه و
کرداری '...انه حه رانه' ی تیدا بۆته ره دیف:

"حه ققا له ره قیب ئه و بهر و ده رکانه حه رانه

له و دیوه كه ئه م ته ختی سوله یمانه حه رانه..."^{۳۶۳}

له کاتیکدا شیعره كه ی ئاوات ره دیفی نییه و سه روای بریتیه له "امه".

من هیچ و یچوویه کم له باری ته عبیرات و فوکایبوله رییه وه له نیوان ئه و دوو پارچه
شیعره دا نه بینی و لام وا نییه ئاوات بۆ گوتنی غزه له كه ی، شویتی کاره كه ی مه حوی
هه لگرتیت.

^{۳۶۱} چاپی جه عفر: خاسه وو عامه

^{۳۶۲} چاپی ئه نیسی: مه كه پیره غولامه

^{۳۶۳} دیوانی مه حوی، چاپی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم موده رپیس و مامۆستا محه ممه دی مه لا که ریم، ل. ۲۷۴

نەفامە و نەمامە: جیناسی ناته‌واویان لێ دروست کراوە.

پۆیشتوو: کرداری تێپەر نییه و ئاسایتر بوو له جیاتی ئەو، "چوو ته لای" بهاتایه. کرده‌وه‌که‌ی ئیستە له لامه: کام کرده‌وه؟ ناساندنی کرده‌وه‌کانی دلی شاعیر له فەردی دوواتردا دیت.

نەسەرەوتن و ...: شاعیر حەوت سیفەتی جیاواز وەك کرده‌وه‌ی دلی خۆی لەم فەردەدا رپێژ دەکات که هەموویان نەری بین واتە له ژبانی ئاسایدا خراپن، بەلام که‌سی عاشق له ناو شیعری کلاسیکی هەموو ناوچه‌که‌ی ئیمەدا و به هەر زمانیک باسی لێوه بکریت، کهم و زۆر هەلگری ئەو سیفەتانه‌یه.

خۆ کردنه‌ه‌لامه: له خۆیتندنه‌وه‌ی فەردەکه‌دا، نابێ له‌سەر پیتی /دال/ ی 'کردنه' ئیست بگیریت و پتویستە زیاتر وەك 'کرنه' بخۆتێرتەوه. خۆ به‌ه‌لامه کردن واتە بوون به‌نیشانه و جی ئیشاره‌ی خەلك، که نیاز له‌شیت بوونه. ئەم فەردە زۆر ویچووی شیعەرە ناسراوه‌که‌ی مه‌حوویه که ده‌لی:

"له‌سەر‌خۆ چوونه، شه‌یدا بوونه، قورپێوانه، گریانه
زۆره، رپێزی لیده‌گرم"
هه‌تا مردن، مه‌حببه‌ت ئیشی

جیم گرتەوه: جیی کئی؟ له شیعری کلاسیکی ناوچه‌دا به‌عاده‌ت شاعیر خۆی به‌جینگری مه‌جنوون و فەرهاد و ئەویندارانی جگه‌رسووتاو و رهنج به‌خه‌ساری دیکه‌ داده‌نیت. ئایا لێرەدا ئاوات ده‌یه‌وئ بلی جیی کیم گرتۆته‌وه؟ من له‌شیعره‌که‌دا نیشانه‌یه‌ك نابینم ئاماژه به‌که‌سیك بیت. ته‌نیا ئە‌گەرمان دلی شاعیر خۆیه‌تی. ئاوات به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل دلیدا له‌کیه‌رکئ و رپووبه‌رپووبوونه‌وه‌دایه. دلی رپۆیشتوو و "موددیکه‌ لپی ونه" و ئیستا هەر خۆیه‌تی جیی ئە‌وی گرتۆته‌وه. لای که‌م لێرەدا ئە‌وه‌ عه‌قلی شاعیره‌ که له‌گه‌ل دلیدا شه‌ره‌جه‌نگیه‌تی و دواي رپۆیشتنی ئە‌و، جینگه‌ی ده‌گریته‌وه و له‌وه‌ به‌دواوه‌ هەر ته‌نیا عاشقی مه‌مکی شه‌مامه‌ ناییت و ئە‌وینی کولمی یاریشی دیته‌سه‌ر، چونکوو ده‌بی هەم به‌قه‌سی خۆی (عه‌قلی خۆی) بکات و هەم به‌قه‌سی دلی! فەردی دوايش درپژه‌ی ئە‌و کاره‌ قورسه‌یه‌ که ده‌بی بیکات و جیا له‌وه‌ی کوشته‌ی شمشیری برۆ و تیری که‌وان [ی برۆ] بیت که‌ خۆی (عه‌قلی خۆی) ده‌یه‌ویت، ده‌بی له‌جیاتی دل ئە‌وینداری سه‌ری زولفی رەش و دانه و دامیش بیت که‌ ئاماژه‌یه‌ به‌خالی سه‌ر رپوو(دانه) و ته‌پکه‌ (سه‌ری زولفی رەش).

وادیاره... ئە‌وه‌ کیه‌ هه‌لفرپوه و ته‌یریکی نه‌زانی فریو خواردوو و کال و کرچیشه، ئە‌گەر دلی شاعیر نه‌ییت؟. دیاره دلی شاعیر چاوی به‌ته‌پکه‌ی ره‌شی زولفی یار

که وتووہ کہ لہ سہر بہ فری رُووی راخراوہ و چہند دہنکہ گہ نمیش [خالی سہر
رُوومہت] ی لہ سہرہ و لہ بہر بیئ تہ زموونی و کال و کرچی و تینہ گہ یشتووی، لہ
لای شاعیر ہہ لفریوہ و بہ قسہی نہ کردووہ و رُویشتووہ بُو لای تہ پککہ کہ و لہ وی پتوہ
بووہ!

تازہ نیہ... شاعیر دہ لئی ہہر لہ مندالی و سہرہ تای ژیانہ وہ عاشقی زولف و خہت
و خالی یارہ کہ مم.

دیوانہ گی: شیتی؛ فارسیہ. ناوات لیرہ دا شیتی و عاشقی وہک یہک داناون و
ہہردو کیانی خُو ش و یستووہ.

شہئن: شان، پلہ، پایہ، مہ قام؛ عہرہ بیہ. ہہ موو کہس ناتوانی عاشق و شیت بیت، ٹہوہ
پلہ یہ کی بہرزہ ہہ موو کہس نایگاتی.

تہ نیہ... شاعیر دہ یہ ویت بلت مہ جنون تہ نیہ یہک کہس نہ بووہ و زوری دیکہش وہک
ٹہو بوون وہن [کہ یہ کیان دلی من و من بیت]، بہ لام ہہر تہ نیہ قہیسی عامیریہ کہ
ناوی دہر کردووہ و خاس و عام دہ نیاسن.

بہو حالہ پیریشانہ وہ... شیعہ کہی شیخ رہزای تالہ بانیمان وہ بیر دینتہ وہ کہ دہ لئی:

"بہو حالہ پیریشانہ وہ باز ٹہ شہد و بیلا

شیرت تہ رہب ٹہ نگیزہ 'رہزا' شاعیری چاکی!..."

من بہ خویندہ نہ وہی ٹہم فہرہ دی کُو تایی غہزل، ہہ ندیک گومانم تیدا دروست بووہ
کہ کاتی ناوات خُو بہ پیرہ غولام ناو دہ بات، بلئی رُووی قسہی لہ یارہ
[مہ جازی] یہ کہی بیت یان کہ سیکی حہ قیقی وہک "مراد" یکی وہک مامی (حاجی
بابہ شیخی سہ یادہت) یان براگہ ورہی خُو (حاجی سہید محہ ممہ دی نورانی) کہ
ماوہ یہک بوویت ہہ والی لئ نہ پرسیت و بہم شیعہ ئیرادہ تی خُو لای ٹہو تازہ
کردیتہ وہ؟

دیارہ ٹہو ٹہ گہرہ زور بہ ہیزیش نہ بیت ہہر ہہ یہ، بہ لام من لہ کُو تایدہ، بہ حیسابی
ناوہ رُوکی شیعہ کہ و بہ ہُو نہ بوونی ہیچ زانباریہ کی دیکہ وہ، لام وایہ شیعہ کہ
غہرامیہ و بُو دلداریک، جا مہ جازی یان حہ قیقی، گوتراوہ. بہ لام لہ بیرمان نہ چیت
عاریفان و سُو فیائیکی زور ہہ بوون کہ ٹہو ینداری زاتی خودا یان پیغہ مہری ئیسلام
بوون و ٹہو ٹہو ینہ یان بہ شیوہ یہ کی لیریک و پر لہ رہمز وراز و زاراوہی عاشقانہ
دہر بریوہ، لہ شیعہ کانی ناواتیشدا ٹہو ہہ لویست گرتانہ مان بینیوہ. نایا راستی کامہ یانہ؟
نازانم و دایدہ نیم بُو خوینتہر کہ بہو چاویلکہ یہ سہیری بکات وا خُو دہ یہ ویت.

هونه ر به بئ ئه و گري و گوله و به بئ ئه وهى ميشكى خوينه ر بهه ژينيت و پرسيارى
له بهردهم قوت بکاته وه، هونه ريکى 'متعالى' نيه وده بيته کالايه کى بازاري که
هه موو کهس ده يناسئ و ده يزاني و ده يخوئيمئته وه و لئى تئده گات به لام له کوئاييدا
هيچ به و نابه خشيت و هيچيش له هونه ر زياد ناکات.

به حري عهروزي شيعره که

هزج مئمن اخرب مکئوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

دەردى دڭ

پىشىم بە بارى مېننەتى خەلكى جەدو بووہ
دەستى قەزاش لە من دەردى ئوممىدى بەستوہ
تاكەى بېرۇمە ئېر و ئەوئ، نەسرەوم دەمى؟
تاكەى ئەجەل بە سەبر و مودارايە، نوستوہ؟
ياخوا مىلى شكى، وەخەبەر نايە مارزە!
داخوا بە داخ و دەردەوہ كىي دىشى خستوہ!
چەرخى فەلەك كە پېرەژنىكە ھەزار سأل
پىسى ھەزار 'كامىل' و فەرھادى رستوہ!

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰۳ ى چاپى ئەنىسى و ۲۱۰ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'كامىل' و فەرھاد' ە. ئەگەر بە دەستى من بوایە و
بمەتوانیایە عینوانىك بۆ شیعەرە كە ديارى بكەم بابەتى وەك 'ئاومىدى' يان 'بىزارى' لە
ژيان' يان 'چاوەروانى ئەجەل' م بۆ دادەنا ئەویش لەبەر ئەو راستىيەى كە ھەرچوار
فەردى شیعەرە كە ئەو ناوەرۆكەيان ھەيە.

دەقى چاپكراوى ھەردوو دیوانە كە وەك یەكن و جیاوازییە كیان لە گەل یە كتردا نییە.

دەردى ئوممىند، دەركى ئومىند، دەرگای هیوا، تەركىبىكى فارسىیە

نووستوہ و وەخەبەر نايە ھەردو كیان دەگەرپنەوہ بۆ ئەجەل. شاعیر گلەبى لە مردن
ھەيە بۆچى زووتر نايەتە سۆراغى. ھەر بۆيەش جىنپوى پى دەدات و دەلى مىلى بشكىت
ئەو مارزە كە درەنگ دپتە لام!

واتاى چەند وشە بە یارمەتى ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەژار:

جەدو، لە كار كەوتوو، برىندار

ئېر وئەوئ، ئېرە و ئەوئ
 مارز، زالم، لاسار و سەرسەخت
 كىنى دىش، كىنى دىكەش
 چەرخى فەلەك: چەرخ، گەپانە و فەلەكەش، ئاسمان
 پىرەژنىكە ھەزار سال، پىرەژنىكى تەمەن ھەزار سالانە.
 ھىتانى چەرخ و فەلەك و پىرېژن و پىس رېستن ھەمووى ئاماژەن بەو ئەفسانەيەى كە
 گوايە پىرېژنىك چەرخى ئاسمان دەپرېست و چارەنووسى ژيانى مرؤف بە دەست ئەو
 چەرخ و فەلەكەيە نەك خۆى!
 نالى لە شىعەرىكدا دەلئ:

"مەسەل دىنا ژن و، چەرخىش خەرەك، دەم دەم بە دۆخى غەم
 رەگى تارى وجودت با دەدا، ھىشتاكو ھەر خاوى!
 زەمانە چەرخ و، چەرخى ئاسمانىشى، فەلەك فىلكە
 سەرى رېستەى وجودى چەندە باداوى و ھەر ماوى!"
 عومەرى خەبىام لە شىعەرىكدا دژ بەو بۆچوونە دەوەستىت و دەلئ:

"نىكى و بدى كە در نھاد بشر است،
 شادى و غمى كە در قضا و قدر است،
 با چرخ مكن حواله كاندر ره عقل
 چرخ از تو هزار بار بيچاره تر است!"

واتە ئەو چاكە و خراپەيەى وا لە نىھادى مرؤفدايە و ئەو شادى و خەمەى وا لە قەزا
 وقەدەردايە، مەيانخە ئەستوى چەرخ، لەبەر ئەوئەوئ ئەو چەرخە، بە پرووى عەقل و
 فامەو، ھەزار جار لە تۆ بىن دەسەلاترە!
 ئاوات لەو ئەفسانەيە كەلك وەردەگرېت بۆ ئەوئەوئ بلىت من و فەرھاد ئەو ھەموو
 زەحمەتەمان كىشاو بەلام دەرەقەتى چارەنووسىكى بىن و اتا نايەين كە لە شوئىتىكى
 دىكە بۆمان دەنووسرېت!

بەحرى عەرۋوزى شىعەرەكە،
 مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

له و وه خته وه

له و وه خته وه بردوويه دلم چاوى عوقابى
ئه و مهست و ئه مېش خهسته عهجهب بۆته كه بابى
پووترشه ئه گهر ساقى، مهزهى بوو به مهزاقم
خويتى جگهرى عاشقىش ئه م جار ه شه پابى
ئه و نيرگسه پرفيتنه يه وا مهست و خه والوو^{۳۶۴}
به و حاله وه بردوويه، بلنى مه يده عه زابى^{۳۶۵}
برژاوه به تينى نه فهس و ئاهى دهروونان^{۳۶۶}
زور ناسكه، چرژا به ئيشاريكى جه نابى
هه ركهس نه شكينى دلى وهك شوشه يى عاشق^{۳۶۷}
په حمهت له هه موو قه وم و كهس و دايك و بابى^{۳۶۸}
ويتهى قه د وباللاى كه له نيو چاوى پرنه او ه
سه يرى كه چلۆن دېته مه له مورغه كى ئابى
"كاميل" كه له دووى دل چوو، ته ماشا كه به كول چوو^{۳۶۹}
مه نعى مه كه ساقى، وه ره بى دهرد وبه لايى!

قاقلاوا، ۱۳۴۰ ى هه تاوى

^{۳۶۴} له دهقى كتيبه كه دا وهك خه والو هاتوو.

^{۳۶۵} له دهقه كه دا وهك بردويه نووسراوه.

^{۳۶۶} له دهقه كه دا وهك دهروونان نووسراوه.

^{۳۶۷} له دهقه كه دا وهك شوشه يى هاتوو.

^{۳۶۸} له دهقه كه دا وهك دايبك نووسراوه.

^{۳۶۹} له دهقه كه دا هه موو واوه كان يه كدانه ن

شعیره که له چاپی جه عفه ردا نه هاتوو. غزه لیککی غرامیمی پاراو و بی گری و گۆله و له که ره سهی کۆنی شعیری عاشقانهی کوردی و فارسی پیکهاتوو. دلی به که باب برژاوی عاشق و خوینی جگه ری به شه پاب کراو و چاوی مه خمور و خه والوو و.... ته شیهاتی سواوی نه و چه شنه شاعرانه که بو شاعیری نه مړویی نه ستم بتوان خوینتر بدوزنه وه. له گه ل نه وه شدا شعیره که په وان و پاراو و له گوپی خوینتر خوش دیت. بوئیککی شعیره کهی عوقاب: هه لو

خه سته: بریندار، نه خوش

مه ست و خه ست: جیناسی ناته و او یان لی پیکهاتوو.

مه زه: نه و خوار د نهی و له گه ل مهی دا ده خوریت.

مه زاق: تامی ده؛ (هه نانه بو رینهی ماموستا هه ژار به 'ئیشتیا' و 'چیژه' ی و اتا لیدا وه ته وه).

نیرگس: گولیکه و له لای شاعیرانی کورد و فارس ئیستیعاره یه بو چاوی دلدار. به و حاله وه بردوویه: ده گه رپته وه بو دل.

چرژان: چه شنه شکانیکه زورتر بو شووشه که لکی لی وه رده گیریت.

دایک و بابی: نه و فهردهی شیخ ره زای تاله بانیمان وه بیر دیتته وه که له غزه له به ناوبانگه کهی "مه ربووته حه یاتم به سلیمانی و خاکی" دا، کاتی له کاک نه حمه دی سلیمانی (نه حمه دی کاک) ده دویت، ده لی:

"ده رحه ق به حه فیدانی نه دهب لازمه زینهار

قوربانی حه فیدانی دهم بابی و داک"

مورغه ک: بالندهی بچووک

مورغه کی ثابی: مراوی بچووک، بالندهیه کی بچووک که بتوانی له ناودا مه له بکات.

دل و کول: جیناسی ناته و او یان پی دروست کراوه.

به کول چوو: به جوش و کوله وه رپوشت. چوو ده توانی و اتای له ده ستچوون و فه و تانیس بداته وه.

بی دهردوبه لابی: دوعایه و ته نز و ته وسیکی گله یی ئامیزشی تیدا یه.

کاری وا ناکه‌ی

خودا! بۆچی منی بیچاره بین دهرد و به‌لا ناکه‌ی؟
ئیلایه‌ی! بۆچی دهردی من به په‌حمی خۆت ده‌وا ناکه‌ی؟
شه‌وی تا به‌ربه‌یان، یارپه‌ب! ته‌مادارم له دهرکی تو
له‌به‌رچی من به خاسانت شه‌ویکی ئاشنا ناکه‌ی؟
ئه‌گه‌رچی زۆر گوناکار و هه‌له‌م، ئه‌مما ئه‌تو یارپه‌ب!^{۳۷۰}
که‌ریمی و جه‌زام لێ ناستینی، کاری وا ناکه‌ی!^{۳۷۱}
فه‌قیر و ده‌سته‌وئه‌ژنۆم و ئه‌تو کاتی که‌رهم، په‌بیبی!^{۳۷۲}
ده‌زانم فه‌رقی خاوه‌ن تاج و ته‌ختیک و گه‌دا ناکه‌ی
دلی هه‌ر بۆیه خۆشه "کامیل" ی بین ده‌ست و بین ئیستی
که‌ فه‌رقی رۆسته‌م و پیاویکی وا بین ده‌ست‌وپا ناکه‌ی

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۸۰ چاپی ئه‌نیسی و ۲۵۸ ی چاپی جه‌عفر)

عینوانی شیعره‌که له چاپی ئه‌نیسیدا "پاران‌ه‌وه له خودا"یه. "کاری وا ناکه‌ی" عیباره‌تیکی جوانه و هانده‌ره بۆ ئه‌وه‌ی گوئی به‌ خوینته‌ر قوت بکاته‌وه بزانیته ئه‌وه چ کاریکه و به‌کێ ده‌گوتریت نه‌بکات؟ به‌گشتی، ناوه‌که په‌رسیار له‌به‌ر ده‌م خوینته‌ر داده‌نیت، ئه‌وه‌ش له کاری هونه‌ریدا سه‌رکه‌وتووویه‌کی گه‌وره‌یه که هونه‌رمه‌ند بتوانن به‌یه‌ک دوو وشه‌ی کورت سه‌رنجی بینهر و بیسه‌ر به‌ره‌و خۆی رابکیشیت. له‌ زمانی ئینگلیزیدا

^{۳۷۰} چاپی ئه‌نیسی: گوناکار و هه‌له‌م

^{۳۷۱} چاپی ئه‌نیسی: که‌ریمی یو

^{۳۷۲} چاپی ئه‌نیسی: فه‌قیر و ده‌سته‌ووستانم

تایتلی رۆژنامه‌کان هه‌میشه هونەرمانده هه‌ڵدەبژێردرێن و هەر بۆیه‌ش هه‌ندێک جار لێ تیگه‌یشتیان ئەستهمه مه‌گه‌ر خۆتەر به‌ پێشینه‌ی وشه‌کان یان ڕووداوه‌کان بزانیته‌.

شعیریکی نایینه‌ له‌ جومله‌ی زۆر شعیری دیکه‌ی هاوچه‌شن له‌ ناو دیوانه‌که‌دا. ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌ پارانه‌وه‌یه‌ له‌ خودا بۆ ئه‌وه‌ی شاعیر "بێ دهرد و به‌لا بکات، دهردی ده‌وا بکات، له‌گه‌ڵ خاسان و هه‌لبژێردراوانی خۆیدا ناسیاوی بکات، جه‌زای گونا و هه‌له‌کانی لێ نه‌ستێتی و که‌رمی پێ بکات".

ئاوات وه‌ك موسولمانێکی ئیماندار، خۆی به‌ عه‌بدیکی تاوانباری دهرگانه‌ی خودا ده‌زانیت و لێره‌ و له‌ گه‌لێک شعیری دیکه‌یدا لای خودا "عوزری ته‌قسیر" دیتته‌وه‌ ده‌پارێته‌وه‌ و به‌لکوو خودا له‌و تاوانانه‌ی ببووریت. ئیمه‌ ده‌زانین که‌ هه‌رکس بجیتته‌ قه‌لبی ئه‌و باوه‌رپه‌وه‌ و ئه‌وه‌ فه‌لسه‌فه‌ی ژیانی بیت، له‌و کاته‌وه‌ که‌ فام ده‌کاته‌وه‌ تا رۆژی مردن، خۆی به‌ تاوانبار ده‌زانیت به‌لام هه‌رگیز ڕوون نییه‌ ئه‌وه‌ چ تاوانیکه‌ که‌ وه‌ك قیلی که‌وای سپی به‌ مرۆفی موسولمانه‌وه‌ نووساوه‌ و نه‌ به‌ نوێژ و نه‌ به‌ رۆژوو و چه‌ج و زه‌کات پاك نایته‌وه‌!

ئاکامی ئه‌و چه‌شنه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ دلسارد بوونه‌وه‌ی خه‌لکه‌ له‌ ژیان، خه‌مۆکی و ته‌نیاپی و بێ هیوایی و ئاواتی مه‌رگ خواستن، که‌ ئیمه‌ هه‌موو ئه‌و دیاردانه‌ له‌م شیعره‌ و شیعره‌ هاوچه‌شنه‌کانی ئاواتدا به‌ ڕوونی ده‌بینن. ئه‌وه‌ی به‌ لای منه‌وه‌ سه‌رنجراکیشه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و بێ هیواییه‌ی وا له‌ ئاواتدا ده‌بینریت ته‌نانه‌ت له‌ ناو شاعیرانی سو‌فی مه‌سه‌له‌کی وه‌ك مه‌حوی و وه‌فایشدا به‌و ڕاده‌یه‌ نابینریت.

پرسیار ئه‌وه‌یه‌ چی وای له‌ ئاوات کردوه‌ ئه‌و هه‌مووه‌ سه‌رکۆنه‌ی خۆی بکات، بۆ چرکه‌یه‌ کیش له‌ ژیان چیت نه‌بینیت و هه‌ر به‌ ته‌مای مردن بیت؟ ئایا ئه‌وه‌ که‌ سایه‌تی خۆیه‌تی یان پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و وه‌ك کورپه‌ شیخ و براشیخ؟ ئه‌گه‌ر که‌ سایه‌تی خۆی بیت، چ تابه‌تمه‌ندیه‌کی ئه‌و که‌ سایه‌تیه‌یه‌ که‌ گه‌یانده‌وه‌یه‌ ته‌ ئه‌و پله‌یه‌ له‌ ته‌رکی دونیا و مافیها؟ ته‌وازوع و خۆ به‌که‌م زانی؟ نامیه‌ره‌بانی ده‌وروبه‌ره‌که‌ی هه‌ر له‌ سیستمی سیاسیه‌وه‌ تا ئه‌و خزم و که‌س و کاره‌ی وه‌لامی چاکه‌ی ئه‌و به‌ چاکه‌ ناده‌نه‌وه‌ و فێلی لیده‌که‌ن؟ ناته‌واوی لایه‌نی دارایی و ته‌نانه‌ت نه‌داری، سه‌ره‌پای خاوه‌ن بوونی موڵک و گوند؟ ئه‌و لایه‌نه‌ی ژیان و که‌ سایه‌تی ئاوات جینگه‌ی باسی زیاتره‌ و هیوادارم له‌ شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی دواتردا دیسان بچمه‌وه‌ سو‌راغی.

و شه و زاراوه په کی وا له شيعره که دا نيه پيوستی به واتا کړدنه وه يان شیکردنه وه
هه بیت.

خاسان: که سانی هه لېژارده ی جی ره زامه ندی خودا.

ئاشنا: ناسیاو، فارسیه.

که ریم: به خشه نده

جهزا: سزای خراپ

دهسته وئنه ژنو: که سیکي هه ژاری بی دهسه لات که نه توانیت چاره سه ری کیشه ی خوی
بکات.

بی دهست و پی و بی دهست و پا: بی دهسه لات

بی دهست و پی ئیستی: جیناسی ناته و او یان لی پیکه پتر او و موسیقای پیتی /س/ دهدهن
به گویدا.

به حری عهروزی شيعره که،

هزج مثن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

كام خەبات؟

لە گەل يارى خۆم بە جوانى دە دويم
بە چراى كولمىشى دە سووتيم، دە گريم
پيت بلیم چۆنە ئەو يارى بە پريت
خە يال بۆ لای دى، دە كشى بە پريت
دلرفين، چاومەست، بەژن و بالا بەرز
كەلە گەت، بارىك، جوانچاك، شۆخ و تەرز
تۆبى و خوداى خۆت، سەرىك هەلئىنە
بە نووكى غەمزە دلە كەم دەربىنە
بىبە بۆ لای خۆت بىلاوئىنە وە
لە بۆتەى عەشقا بىتاوئىنە وە
بزانه چى دەوئ پاش قال بوون دلەم
دلە كەم مەشكىنە، تۆ خواكەى گولم!
بەزە بەكت بىن بە حال و بالى ۳۳
بە هاوار و داد، بە نالە نالى
كە دەرمانى كەى بە پەنجەى جوانت
ئاخرى بە كاردى، دەستم دامانت
فرىاى نە كەوى، كارى كراو
جەرگ و دللى باش بۆت هەلقراو
تا نە چووو لە قىس ئەو دلە پەر كۆلە
تا نە بۆتە چىشت بە و كۆلە كۆلە

۳۳ كاتى شىعەرىكى بىرگە بى بە پىوانەى عەرووزى دە پىورت، واھەيە لە تەقتىعدا هەندىك نارېكى پىك بىت. نایا
لەم مىسراعدا دەبى بەزە بەكت بىن بنوسىن يان بەزە بىبەكت بىن؟ ئەو بە من كە لە تەقتىعدا كۆلم، جىگەى
پرسىارە.

له بۆتەى عەشقا دەریینەو
 وە کوو پیم کوتی بیلاوینەو
 بزانه چی دەوی پاش قال بوون دلم؟
 دلە کەم مەشکینە، تو خواکەى گولم
 دلئ شیت وپیت، سەرگەردان و ویل
 ماندوو، هەلۆەدا و دوورکەوتوو له خیل
 کیهه خیل؟ خیلی لاوی نیشتمان
 ئەوێ به پارێز دەچوون بۆ کوستان
 کام کوستان؟ کیوی زەنویری خەبات
 کام خەبات؟ ئەوێ گەل دەدا نەجات
 جیگای بەزەیه ئەو دلە ویرانە
 ئەو شیت وپیتە، ئەو سەرگەردانە
 له بۆتەى عەشقا دەریینەو
 وە کوو پیم کوتی بیلاوینەو
 بزانه چی دەوی پاش قال بوون دلم؟
 دلە کەم مەشکینە، تو خواکەى گولم

قاقلاوا، سالی ۱۳۴۰ى هەتاوی
 (لایەرە ۲۸۴ و ۲۸۵ ی چاپی جەعفەر، لە چاپی ئەنێسیدا نییه)

شیعرە کە لە دیوانی چاپی ئەنێسیدا دەرنەکەوتوو و ئەگەر سەیریکی ناوەرۆکەکەى و
 پیکەوتی گوترانی بکریت، هۆکارەکەى پوون دەبیتهو. سالی ۱۳۴۰ دەکاتە ۱۹۶۱ ی
 زاینی و دەسپیکى سەرھەلدانی شۆرشى ئەیلوول لە باشووری کوردستان. لەو
 سەرۆحەدەدا بوو، کە لاوانی خەباتکاری کوردی پۆژھەلات دەچوونە باشوور بۆ
 بەشداری لە شۆرش. یەك لەوان، ئاغا سەید تاهیری کورپی ئاوات بوو. ئاوات لەو
 سالانەدا هەندیک شیعی گوتوون کە ئاماژەیان بە شۆرش و خەبات لە پینا و پزگاریی
 ولات تێدایە و لە یەك دوو پارچەیاندا داوای گەڕانەوێ عەزیزیکى خۆی دەکات بۆ
 پۆژھەلات کە دیارە دەبێ هی سەردەمی دووبەرەکی کەوتنە ناو شۆرشى ئەیلوول لە

لايهك و مهسه لهی كۆنگرهی دووهه می حزبی دیموكراتی كوردستان و دابه شپوونی خه باتكارانی حزبه كه بیت.

له سالی چاپی دیوانه كه دا له تاران، (۱۳۶۵ ی هه تاوی [۱۹۸۶ز])، بلاو كرده وهی شیعره نه ته وهیی به لایه نگره له خه باتی چه كدارانهی كورده وه، له ئیستاش نه گونجاوتر بوو و له سانسۆردا پیشی پنده گیرا. هه ربۆیه شه چاپی ئه نیسی ئه م شیعره ی له خۆی نه گرتوو.

ته رجیع به ند [یان مسمط] یكی كورتی سی به شییه^{۳۷۴}، كه هه ندیك تایه تمه ندی هه یه: یه كه م، چه ند فهد، میسراع یان ته عبیر له به ژنی غه زه له كاندا دوویات بوونه ته وه. ئه وه ئه گهر كاریك بیت به دهسته قه سد كراییت، چاك یان خراپ، نوپخوازییه کی تیدایه. به لام له بهر چاوی خوینهر وا نانوئیت و وهك كه مایه سییهك له توانای شاعیری و پژه ره كه ی له پیناو دا بین كردنی به ره هه میكی نوئ به ناوه روکی نه چه ندان نوپه ده رده كه ویت.

دوو هه م زمانی به یان كردن گه لێك ساكار و دوور له رازاوهیی شیعریه به شیوه یهك كه من به 'نظم' ناوی ده به م تا 'شیعر'. هه موو شاعیرێك كه م و زۆر شیعره لاوازیشی هه ن به لام هه ندیك یان هه وڵ ده دن بلاویان نه كه نه وه بۆ ئه وه ی له قورسایه تی شیعره چاكه كانیشیان كه م نه بیته وه. ویده چه ئاوات لیره دا وای نه كر دیت!

ناوه روکی شیعره كه به گشتی غه رامیه و شاعیر رووی قسه ی له دلداره كه یه تی به لام له به شی سینه مدا سوورپێك به بابه ته كه ده دریت و چه ند نامازه به نیشتمان و ئه و لاوانه دیته ئاراهه كه به پارێزه وه چوونه ته سه ر چپای خه بات بۆ رزگاریی ولات. ئینجا شاعیر سه رله نوئ ده چیته وه سۆراغی عه شق و تكاكاری له دلدار!

من به دلنیا ییه کی زۆره وه ده لیم ئه و شیعره هه ندیك به شی تیکه ل و پیکه ل كراون یان دوو شیعره جیاواز بوون و له پال یهك دانراون، ده نا چۆن شاعیرێکی وهك ئاوات له چپای زه نوپزی خه باتی لاوانه وه راست باز ده داته سه ر دلێ و پیران و شیت و پیتی خۆی! ئه وه کاری ئه و ئاواته نییه كه ئیمه ده نیاسین. تکام له ئاغا سه ید جه عفر و هاوکاره کانی ئه وه یه جارێکی دیکه بچه وه سۆراغی ده ستنووسی ئه م شیعره و هه وڵ به دن راست و پاگژی بکه نه وه. ته نانه ت من به و ته رکیبه وه كه ده بیینم، ئه و گومانه شم هه یه كه هه ر له به ره تدا شیعره ئاوات بوو بیت!

^{۳۷۴} بۆ مه سه له ی ته رجیع به ند و مسمط بر وانه روونكرده وه کانی شیعره پیتشو.

به حیسابی شیعریکی ئاسایی عهرووزی، له سه‌رجه‌م ئەم شیعره‌دا سه‌رواکان زۆر باش رینگ نه‌خراون و له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا جووت نه‌کراون. به‌لام شتیگ هه‌یه‌ که لێره‌دا به‌ هانای شاعیره‌وه دیت ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ ده‌توانین ئەم پارچه‌یه‌ سه‌رجه‌م به‌ شیعریکی بره‌گه‌یی دابننن و بلنن له‌ شیعری هه‌جاییدا ئه‌و دیقغه‌ته‌ که‌متره‌. سه‌یریکی سه‌روای دوو میسراعی ئەم فه‌ردانه‌ بکه‌ن: ده‌دویم و ده‌گریم؛ به‌رپێز و پارێز(به‌شی یه‌که‌می شیعره‌که‌)؛ حال و بالی و ناله‌نالی؛ جوانت و دامانت (به‌شی دووه‌م)، هه‌روه‌ها نیشتمان و کویستان، خه‌بات و نه‌جات، وێرانه‌ و سه‌رگه‌ردانه‌ (به‌شی سێهه‌م). هه‌ر بۆ نمونه‌ بلنن 'ده‌دویم' له‌گه‌ڵ 'ده‌گریم' دا دوو جنسی هاوبه‌شیان نییه‌ نه‌ به‌ نووسین و نه‌ به‌ ده‌نگ و بیستن.

پارێز: ئه‌سپایی، ئیحتیات

ته‌رز: له‌بار

غه‌مزه: ناز؛ ئاماژه‌ کردنی یار به‌ چاو و برۆ. هه‌ندیک جار واتای 'گوشین' یشی لێ وه‌رگیراوه. 'غه‌مزی' عه‌ره‌بیش هه‌یه‌ به‌ واتای به‌ستن و قووچاندن وه‌ک قووچاندنی چاو.

پرسیار ئه‌وه‌یه‌ کاتێ که‌ شاعیر ده‌لێ به‌ نووکی غه‌مزه‌ چ غه‌مزه‌یه‌کی مه‌نزووره‌؟ واهه‌یه‌ نیازی نووکی برژۆل بیت که‌ غه‌مزه‌ی پنده‌کات؟ هه‌مان ته‌عبیر له‌ شیعری شیرین ته‌شی ده‌رپێسی وه‌فاییدا بینه‌راوه‌ کاتێ گوتووێه‌تی: "تاییکێ ریشه‌یی دل به‌نووکی غه‌مزه‌ داد".

ئه‌گه‌ر غه‌مزه‌ واتایه‌کی دیکه‌ی جگه‌ له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی هه‌بیت، ئیتر من ئاگاداری نیم.

بۆته: ئاگردانی زێرینگه‌ران بۆ تونده‌وه‌ی زێر

قال بوون: تونده‌وه‌ و لاجوونی ناخالیسی و پاك بوونه‌وه

حال و بال: بال له‌فری موهمه‌له‌ و لێره‌دا واتایه‌کی نییه‌ به‌لام هاوڕێ له‌گه‌ڵ حال، هه‌مان واتای حال ده‌داته‌وه‌.

کاری کراوه: له‌ده‌ست چووه‌، ته‌واو بووه‌.

له‌قیس چوون: یان 'له‌کیس چوون' له‌ ده‌ستچوون و فه‌وتانه‌. له‌ کیس چوون ده‌بێ به‌ گشتی هاته‌ده‌ر له‌ کیسه‌ و سه‌رف کرانی پاره‌ بیت.

کۆل: جۆش

خیل: لیڙه دا گروپ و دسته یه
زه نوپر: جیگه ی بلندی هه وا سازگار (هه نبانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار) شاعیر به
ئیسیتعاره، خه باتی کردۆته کیوی زه نوپر
کیهه: کامه؟
شیت و پیت: پیت له فزی موهمه له و واتایه کی نییه به لام له گه ل شیتدا هه مان واتای
شیت ده داته وه.
به حری عهرووزی شیعره که،
متقارب مثنی ائلم (هجایی): فع لن فعولن // فع لن فعولن

ھەرچى ھەم

ئەي سەگى دەرگات لە من پاكتر ^{۳۷۵}
چاكتەر و چالاكتەر و بىن باكتەر ^{۳۷۶}
ئەو ھەموو دەم كايە دەكات و گەمە
ساغ و سەلىم، تىروپەر و بىن خەمە
من بە زگى برسېى و لات و كزم
ناگەمە دز، ناوەرپم و ناگەزم
ئەو نە خەمى نان و نە ئاوى ھەيە
ھەرچى كە پىئويستە تەواوى ھەيە
ئەو، لەشى بۇنخۇشى گولاولە، گولاولە
من بەدەنم پىسە، گولاولە، گولاولە
ئەو نە خەمى كەس، نە خەمى خۇي ھەيە
چونكە ھومىلدى كەرەمى تۆي ھەيە
خۇ منىش ئەي خاوەنى خوانى كەرەم! ^{۳۷۷}
پىرەگەمالى دەرى تۆم، ھەرچى ھەم
من شەل و پىر و كەسەل و پەنجەرپۇ
پووم ئەو كەردۆتەو بەر دەركى تۆ

^{۳۷۵} چاپى ئەنىسى: پاكترە. نازانم بەو گۆرپانكارىيە چ شتىك لە تەقتىعى ەرووزىدا دەگۆرپت ناشزانم ئايا شاعىر
خۇي كەردۆبەتى يان تىمى كاك جەغفەر. ھەرچۆنىك بىت، بە گۆرپانكارىيەكە ھىچ لە واتاى رىستەكان
ناگۆرپت تەنيا كارتىكەرى دەبىن گۆرپانى ئەفاعىلدا بىت. پاكتر لەگەل چاكتەر و چالاكتەر و بىن باكتردا
ھاوشىوئە بەلام پاكترە، نا.

^{۳۷۶} چاپى ئەنىسى: بىن باكتەر

^{۳۷۷} چاپى ئىنىسى: كەرەم

گەرچى ئەمن زاھىرە كەم "كامل" ە
خۆ بە يەقىن باتىنە كەم باتلە

قاقلاوا، ۱۳۴۰ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۲۰۴ و ۲۰۵ ى چاپى ئەنسى و ۳۳۵ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعرە كە لە ھەردوو چاپدا ۋەك يەكە. شیعریكى ئایینیە، لە پەسنی خودادا
گوتراۋە، باۋە كوۋ زۆر جاریش ھەست دەكریت نەعتى پیغەمبەرى ئىسلامیش بیت.
ۋەك لە زۆر شیعری دیکەى ئاواتیشدا بینومانە، لیرەشدا عەبدایەتیەكى بیخەوش و خۆ
بچووك كرددەۋە یەكى زۆر لە ھەموو فەردە كاندا بەرچاۋە.
ناگەمە دز: ئەركیكى سەگى مالان گرتنى دزە. ئاوات كە خۆی بە كەمتر لە سەگى
بەردەرگای خودا (یان پیغەمبەر) دانائە، دەلئى من لەبەر برسیتى و لاۋازى ناگەمە
ئەۋەى دزى دەرگای مالت بگرم یان بیگەزم.
لەشى بۆنخۆش: ئەۋە، ئەۋپەرى زیندەرپۆیى مرؤئیکە لە تەعریف كردندا. شاعیر بۆ
ئەۋەى بلئى من پیس و گلاۋ (گوناهبار)م، خۆی بە سەگ شوبهانبدوۋە و گوتوویەتى
ئەۋ سەگە لەچاۋ من ۋەك گولاۋ بۆن خۆشە بەلام من گلاۋم و پیسم و بۆگەن!

خوان: سفەرە

كەرەم: دەھەندەیی

گەمال: سەگەنیر

دەر: دەرک ۋ بان

كەسەل: بى تاقەت و مات

رەنجەرپۆ: رەنج بە خەسار

زاھیر و باتین: سەنەتتى تضاد (مقابله) یان دروست كردوۋە.

كاملە و باتلە: مقابله یەکیان پىك ھیتناۋە

بەحرى عەرۋوزى شیعەرە كە،

سریع مسدس مطوی مكشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

مەرگ

هەلە هەل، مەرگی کتوپر لە مرۆ
لەو مرۆوهی که بووه پەست و ترۆ
مەرگە دیتى بە پەژارە دوایی،
مەرگ ئەپۆشنى لە مرۆ پيسوایی
مەرگە شانازییە بۆ کۆمەلە پیر
کۆمەلە پیری که ما دیل و ئەسیر
بە دەسی جەوری زەمانە کەوتوو،
مردویی بیرەوهری رابردوو
مەرگە دوایی هەموو تەنگ و چەلەمە
دەبرئ دەستی درێژی زەلەمە
کوا مەرگ بیت و بەخیری بیتم؟
گیانی شیرینمی بۆ دەربیتم
کهی دەلین دئ، که بکەم پیشوایی
بیتمەجی هەرچی هەیه داخوایی!
باری گەل ئیستە که وا نابارە،
رۆح لەسەر ئەم بەدەنە سەربارە
ژین ئەوا ئاخری هات، جا بەدەرەك،
بەو ژيانە بلئ "ئەللاھومەعەك" ٣٧٨
تەم و مژ، دوو کەل و هەلمی دلی گەرم
مۆر و پنج، ترس و لەرز، عەیب و شەرم

٣٧٨ له دهقه كەدا وەك ژيانە هاتوو.

هەر له ناو کۆمه‌لی ئیمه مۆده
نوجوه دهر له م گه‌له، یا له م هۆده
خه‌لکی شهرمی نییه نامانجی خۆ
له‌هه‌مووجی ده‌لی بی شهرم و شکۆ
نه به‌عیب و نه به عاری زانی
هه‌رچی بی، پاکى ده‌لی به‌زمانى

قافلاو، ۱۳۴۰ ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۱۹۲ و ۱۹۳ ی چاپی ئه‌نیسی؛ له چاپی جه‌غه‌ردا نه‌هاتوه)

شعیریکی نیشتمانییه. شاعیر سه‌ره‌تا به شان و بالی مه‌رگدا هه‌لده‌لی که کۆتایی به هه‌موو په‌ژاره و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک دیتی و ده‌ستی زالمان ده‌بریت و له‌کۆل مه‌زلوومانی ده‌کاته‌وه. ئینجا دیته سه‌ر باسی خۆی و ده‌لی که‌ی مه‌رگ دیت که به‌خیری بینم و پیشوازیی لی بکه‌م؛ بۆ هۆکاری ئه‌و چاوه‌پروانییه‌ش ئه‌وه ده‌هینتته‌وه که "باری گه‌ل ئیسته ناله‌باره" و بۆیه‌شه که رۆح له‌سه‌ر به‌ده‌نی بۆته سه‌ر‌بار و کاتی خوا‌حافی‌زی له‌و ژیا‌نه ناخۆشه‌ی هاتوه.

له‌ دپه‌ر کانی کۆتایی‌شدا کۆمه‌لگای کورد له‌گه‌ل کۆمه‌لگای گه‌لانی دیکه‌دا به‌راورد ده‌کات و ده‌لی ترس و له‌رز و شه‌رم و حه‌یا هه‌ر له‌ناو کۆمه‌لی ئیمه‌دا مۆده که داوا‌ی خواسته‌کانی خۆمان ناکه‌ین و قسه‌ی دل‌مان پ‌انا‌گه‌یین.

شعیره‌که لی‌ره‌دا ته‌واو ده‌ییت گه‌رچی خویته‌ر هه‌ست ده‌کات قسه‌کان به‌ ته‌واوه‌تی نه‌کراون یان ئاکامیان به‌ باشی لی وه‌رنه‌گیراوه. دیارده‌یه‌ک که ئه‌م بۆچوونه به‌هێز ده‌کات به‌ تایبه‌ت ئه‌وه‌یه که ناسناوی شاعیری شاعیر له‌ مه‌فته‌عی شعیره‌که‌دا پ‌انه‌گه‌یینراوه و ئه‌وه‌ش له‌ دیوانه‌که‌دا هه‌ندیک نامۆ و ده‌گمه‌نه.

هه‌له‌ هه‌ل: فرسه‌ته (هه‌ن‌بانه‌ بۆریه‌وی مامۆستا هه‌ژار). ته‌ئکیده له‌سه‌ر گه‌رنگایه‌تی هه‌لی مه‌رگ بۆ مرۆفیک که‌په‌ست و تپۆ بووه

په‌ست: په‌ست له‌ زمانی فارسیدا به‌ واتای بی ئه‌خلاقه. له‌ کوردیدا به‌ تایبه‌ت له‌ باشووری کوردستان واتای وه‌ره‌زی و بی تاقه‌تی لی وه‌رده‌گیریت. لی‌ره‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل تپۆ هاتوه‌ واهه‌یه‌ وانا‌یه‌ که‌مه‌که‌ زیاتری بگه‌ریته‌وه.

تپۆ: ئابروو چواو

پهژاره: خەم و خەفەت
كۆمەلە پیر: من وای تێدەگەم واتای خەلكانی پیر بداتەووە
جەور: زولم
مردووی بیرەوهریی رابردوو: ئەوانەى وا تەنیا بە بیرى خۆشى رابردوووە دەمرن و
داهاتوویان نییە.
تەنگ و چەلەمە: گرفت و گیرى
زەلەمە: كۆى زالمە. عەرەبىیە و ئاوات لە چەند شیعری خۆیدا هیناویەتی.
دەرەك: دۆزەخ
مۆر و پىنج: هەنابەنە بۆرىنە پىنج و مۆرى بە شات و شووتى بەدرۆ و اتا كۆرۆتەووە. دەبى
بێزاربوونى شاعیر لە قسەى بى بنەما و دیعایەى زۆر بگەیهنیت.
مۆد: مۆدە، داب و رەسم
هۆدە: ژوور
شكۆ: گەورەیی. بى شەرم و شكۆ ئەودەم دەبیتە كەسێك كە شەرم و گەورەیی لە
زاتدا نییە.
عار: عەیب. فارسىیە

دلى ئاوارە

ئەي ھاۋال ھاۋار، دەردم گرانە!
لە تاۋ دەردى خۆم مەرگم مېوانە
ھېندىش ناۋەستى بە خېرى بېنم
رۆحە خەستە كەي زوو بۇ دەربېنم
بېدەمە دەستى بېيات و بېروا
ئىجازەي بدەم بۇ ھەر كۆي دەيا
خۆشى نەدىۋە، پەرۋەردەي خەمە
بۇ بور دەبارىي، ھاۋالى كەمە
يە كجار لەمىژە خەم خۆراكىيە
خەم بابە گەۋرە، مېحنەت داىكىيە!
سەرفىراز نەبن لەو داىك و بابە!
قەدرى والىدەين ھەرچەند سەۋابە
بەلام ئەوانە ياخوۋا نەمىنن
كە رۆحى شىرىن لەمن دەستېنن
ئېستە دوۋسەعات دۋاي نېۋەشەۋە
كە عالەم ھەموو ئالوودەي خەۋە
ئەمن و ئەستېرەي ئاسمان بېندارىن
ھەردو كمان ۋەك يەك دل برىندارىن
فرىشتەي پەحمەت لىمان تۇراۋە
نەگبەت لە سەرمان قىچكە سلاۋە!
دەك بەخىر نەيە! پېس و گلاۋە
لە سەر نوچكەي دل ھەلتروشكاۋە
ھەر دەلېي كۈندە لەسەر دوندانە

هەر هەڵدەنیشی لەسەر وێرانە
زووخواو، خۆراك و غەم نەدیمە^{۳۷۹}
بە شەو و بەرپۆژ 'یاکەریم' یە
بەتەنیا دلێك ئەو هەموو بارە!
تەنیا گوێك و ئەو هەموو خارە؟
پەردەى دل در، دل سەروبنە
پەپەى گۆلەكەم پاکی کون کونە
دەرمانی دەرەم لە لای ئێو یە
وێ کوو بیستوو، وا بەرپۆ یە
یاخوا بگات، پێشەى دل دەرەت
قەدەم بەخێرە قافلەى بەزەكات
چاوەپێی پەحمەم، تۆبى و خوداییت،
مەمكە ناھومێد لە دەرکەى شاییت!
یاکەریم، پەحمەم، پۆژى چارە یە
پێغەمبەر، فیکرێ، دل ئاوارە یە

قافلاوا، ۱۳۴۰ ی هەتاوی
(لەپەرە ۱۷۱ و ۱۷۲ ی چاپی ئەنێسی؛ لە چاپی جەعفەردا نییە)

غەزەلیکی ساکارە. لە چاپی جەعفەردا نەهاتوو.
غەزەلیکی دیکەى ئاوات هە یە کە عینوانە کەى 'بەخشین' و ئاوا دەست پێدەكات:
هەى هاوار هاوأل بارم گرانە
پێشتم جەدو بوو، مالم وێرانە.
میسراعی یە کەمى مەتلەعی ئەو شیعەرە تا رادەیهك هاوشیوێ ی ئەم غەزەلە یە بەلام
پاشماوێ فەردەکانى بە تەواوێ لێو جیاوازن.

ئەم غەزەلەى بەردەست، بە شەرحى بارودۆخى رۆحى شاعىر دەست پىدە كات، كە
بىن ھىواىى و ماندووىى لە ژيانى لى دەبارىت، بە تايبەت كاتى كە ژيان بە "دەرد"ك
دە ناسىنىت و گلەىى دە كات و دەلى:

بە تەنبا دلىك، ئەو ھەموو بارە؟

تەنبا گوللىك و ئەو ھەموو خارە!

لە درىژەى ئەو رپوونكردەنەوانەدا كە سەبارەت بە ژيانى خۆى بۆ "ھاوال" يان "ھاوالان"
ى خۆى دە گىرپتەو (فەرى ۱ تا ۱۵)، لە فەردى ۱۶ دا دەلى:

"دەرمانى دەردم لە لای ئىبەى

وە كوو بىستومە وا بەرپتەو!"

لىژەدا خويتەر دە كەوتتە بىر كەردنەو: ئەو چ دەرمانىكە كە بە رپتەو و ئەو دەرد و
نازارەى شاعىر لە ناو دەبات؟ ئايا مەرگە؟ ئەگەر واىت، بۆچى ھاوالان بۆى دەھىن؟
واھەى بەگوتى نا، ئەو ھاوالان نىن كە ھەوالى مەرگى بۆدپن بەلكوو خودا و
پىغەمبەرن (بەروانە فەردى كۆتايى شىعەرە كە واتە 'مەقتەع' كە تىيدا لە 'كەرىم' داخوازى
رەحم و لە 'پىغەمبەر' تكاى فىكرىك دە كات). ئەو رەحم و فىكرە چىن جگە لە ھىنانى
كۆتايى بە تەنگدەستى ژيانى ئاساى ئەو؟.

ئەگەرپكى دىكە دە كرى سەردانىكى دۆستە كانى بىت كە بە ئاواتى دەخوازىت؟ ئەو
ئەگەرە تا رادەىك وىچوو لە بەر ئەو ى پىشترىش دىومانە ئاوات چەندە ھەست بە
تەنباى دە كات و تامەرزۆى دىدارى ھاورپكانىتەى و ئەو گەرم و گورپىە لە بەشى
گۆرپنەو ى نامەى شىعەرى لە گەل كە سانى وەك مامۇستا حەقىقىدا دەردە كەوت.

ئەى تۆ بلىى مەسەلە كە گەورەتر نەبىت و رزگارپى نىشتمانى شاعىر نەبىت لە دەست
داگىر كەران؟ لەبىرمان نەچىت كە شىعەرە كە لە سالى ۱۳۴۰ ى ھەتاوى (۱۹۶۱ز). دا
گوتراو. ئەو سالى ھىشتا شۆرشى ئەىلوول دەستى پىن نە كەردبوو بەلام سەرەتاي چوونى
لاوانى سەر بە حزبى دىموكراتى كوردستان لە ئىرانەو بەرەو باشوورى كوردستان
پەيدا ببوو. حكومەتى شا لە دامەزراوئىكى قورس و قاىم دەچوو و ساواك و روكنى
دووى ئەرتەش لە دوو ھىرشى گەورەدا، ژمارەى كى زۆر لە لاوانى كوردپان خستبوو
زىندانەو. بە ماوەى كى كەم دواى ئەو، سەىد تاهىرى كورپى ئاوات، كە لە ناو رپزى
پىشمەرگە كانى حزبى دىموكراتى كوردستاندا، دەچىتە باشوورى كوردستان و ئاوات
خۆپشى بە شىو ى غىابى دە كرىتە ئەندامى كومىتەى ناوئەندى حزب و ھەر ئەو

چالاکیه سیاسییانه و په یوهند له گه ل پشمه رگه یه که چند سالتک دواتر ده بیته هوی گیران و دوو سال له زیندان مانه وه یدا.

ئو و ناماژه یه م بویه بوو که بلیم ده کړی هوی که ساسی و بی هیوایی شاعیر له م پارچه شیعه دا، سیاسی بیت و ئو هاوالانه ی وا بانگیان ده کات و ده لئ "دهرمانی دهردم لای ئیوه یه" و "به ریوه یه"، واهه یه هاورپنیانی حزبی شاعیر بن و ئو به ریوه یه بریتی بیت له راپه رینیک دژ به رژیمی شا، که تا مؤخی ئنسقان ناخوشی ده ویست. من زیاتر له گه ل ئم ئه گهره ی دوایدام.

بورده باری: ته حه ممول. فارسییه

سهر فیراز: سهر به رز. فارسییه

سهر فیراز نه بن...: ده گه پته وه بو خهم و میحنه تی فهردی پیشوو، که گوتبووی وه ک دایک و بابه گه وره میان لینه اتووه!

والیده یین: دایک و باب

ئالووده: تیکه لالو بوون، له گه ل شتیک یان که سینکدا بوون، لیره دا دست له ملانی خه و بوونه.

قنچکه سلاو: قنچکه زیپکه یه؛ قنچکه سلاو بایشکیوه (به فارسی گل مژه) (هه نbane
بۆرینه ی مامۆستا هه ژار)

نوچکه: لووتکه، به رزایی

دوند: تروپکی کیو

نه دیم: خزمه تکار و پاریزگاری که سینک

قافله ی به زه کات: کاروانیکی بازارگانی که زه کاتی درایت

بۆ ھاوالی رۆڭشتوو

لەو وەختەووە رۆڭشتوووە لام ھیزی دوو ئەژنۆم
ھاوڕەنگی گۆلی زەردم و ھاودەنگی کزە ی خۆم
پەروانەم و ئەمما نییە^{٣٨٠} شەمعی کە بسووتیم
خەم بوو^{٣٨١} کە وەراندووێە لەمن ھەرچی پەر و پۆم
یا بۆلبۆلم و نیمە گۆلی باخ و لە داخان
لەم قۆنچرە ھیلانەییە، وێرانەییە، نارپۆم!
ھەستە وەرەووە رپۆحی رەوان، مایەیی ژینم
ھەرچیکێ خەتای تۆیە، ئەمن دەیخەمە ئەستۆم
'کامیل' بە تەنێ مایەووە، ئەژنۆیەتی ھاوأل
بۆیە بە خەم و دەرەووە ئیستێ دەسەوئەژنۆم!

قافلاوا، ١٣٤١ ی ھەتاوی

(لاپەرە ٩٢ ی چاپی ئەنیسی و. ١٣٣ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنیسیدا 'بۆلبۆلی بێ گۆل' ە.
گومانم لەویدا نییە ئەم شیعەرەش لە سەردەمی کدا گوترا بێت وا سەید تاهیری کوپی
شاعیر و چەندەھا کەسی دیکە لە لاوانی کوردی رۆژھەلات چوو بونە یاریدە ی
شۆرشێ ئەیلوول لە باشوور و لەوێ کۆنگرە ی دووھەمی حزبی دیموکرات لە
سەردەمی نەمر ئەحمەد تەوفیق (عەبدووللای ئیسحاقی) دا، بەسترا. سەید تاهیری کوپی
شاعیر یەک لەو کەسانە بوو و خەلکانی ناسراوی دیکە ی ئاوات وەك كاك سەلاحی

^{٣٨٠} . نیە، چاپی ئەنیسی.

^{٣٨١} . بو، چاپی ئەنیسی

موهتەدى و نەمر محەممەدى ئىلخانى زادەشى لەگەل بوون كە دۆست و ھاوئىرى
ئاوات و كورەكەى بوون.

بە بۆچوونى من 'عينوان'ى شيعره كە بە ھەلە دانراوہ و ئەو شيعره بۆ ھاوال [ھەقال] ى
شاعير نەگوتراوہ كە بۆ نموونە، دەيتوانى يەك لەو دوو كەسە بىت وا لە سەرەوہ
ناوبردەم كردن. بەلكوو پرووى قسەى ئاوات راستەوخۆ لە سەيد تاهيرى كورپەتى،
ئەوہش بە چەند نىشانەى ناو شيعره كەدا دەردە كەوئت:

۱. تەعبىرى وەك 'ھىزى دوو ئەژنۆم' و 'رۆحى رەوان' و 'مايەى ژين' دەبى بۆ

كەسكى گەلئەك نزيكى شاعير بىت نەك ناسياو و دۆست؛

۲. خالى لەوہش بەھىتر ئەو شوئەى شيعره كەيە وا دەلئى: "ھەستە وەرەوہ ...

ھەرچىكى خەتاي تويە، ئەمن دەبىخەمە ئەستۆم". بۆچوونى من ئەوہ بە تا
رادەيەكى زۆر ئاشكرايە كە بەرگوى شيعره كە، سەيد تاهيرى كورپە شاعيرە
كە باوكى دەيەوئت بگەرپتەوہ و خۆيشى بىتتە زامن و كەفيلى بۆ ئەوہى
ساواك دەستى لەكۆل بكاتەوہ.

لەبىرمان نەچىت كە لە ماوہى ھەر ئەو سالانەدا بە ھۆى ناكۆكيەكانى ناو حزبى
ديموكراتى كوردستانى ئيران لە لايەكەوہ و ھەولئى ساواك و سەرکردايەتى شۆرشى
ئەيلوول بۆ گەرانەوہى ئيران و دووركەوتنەوہيان لە ناوچەى ژيە دەسەلاتى شۆرش لە
لايەكتير، ھەرەوہا بە ھۆى ناكۆكى ئىوان بارزانى و دەفتەرى سياسىيەوہ، زۆرئەك لەو
لاوانەى وا چووبوونە گەرمين، گەرانەوہ ئيران و ئەمان نامەيان وەرگرت، يان لەگەل
بالئى "شۆرشگىر" ى حزب كەوتن و شەھيد بوون.

لە بەشەكانى پيشووى ئەم زنجيرەيەدا باسى دوو پارچە شيعرى ديكەى ئاواتيشم
كردووە كە لە ھەمان ئەو سالانە و ئەو ھەل و مەرچەدا گوتراون و روويان لە سەيد
تاهيرە.

بەلام ھۆكار بۆ ئەوہى لە چاپى جەعفەردا عينوانى ھەلە بۆ شيعره كە دانراوہ دەبى
مەسلەحەتى سياسى بىت و ئەو راستىيەى كە كۆمارى ئىسلامى و دام و دەزگاي
سانسۆر لە وەزارەتى ئىرشاد لە بەرانبەر راستىيەكانى خەباتى كورد لەو سالانەدا
حەساسن و بە دلئايى عينوانەكە، يان جەعفەر خۆى بۆى داناوہ يان لە قوناغى ئىجازە
وەرگرتى چاپ لاي وەزارەتى ئىرشادى مەلاكان، مەجبور كراوہ بىگۆرپت و
ئەوئيش بەو شىوہيەى دەرھىناوہ.

دياره من له دووره ولاتي ئه و بۆچونانه دهرده بېرم و كهرهسه ي پيوستم بۇ پرس و جۆ و ليكۆلينه وهى مهيدانى نيه و هه ربؤيهش گه ليك گونجاوه هه له بكم. كه وابوو، 'ئه گه ر' يكيش ئه وه ده بيت شاعير شيعره كهى بۇ هاوړى و دؤست و هه فاليكى نزيكى خۆى گوتيت كه زۆرى خوش ويستوو و به نوورى چاوى خۆى زانيوه. به و بۆچونه وه ده توانم بليم عينوانى دانراوى جه عفه ر بۇ شيعره كه له شوپتى خۆيدايه به لام بۇ كئى گوتراوه، نازانريت.

وشه و ته عيبرى ناو شيعره كه:

قۆنچر، نه هه نيه به بۆرينه ي هه ژار و نه فهره نكي خال ئه م وشه يه يان نه گرتوو³⁸². من وا هه ست ده كه م واتاى شوپتتيكى ته نكه به ر بداته وه. گومان له وه دا نيه كه نيازى له شوپته كه، هيلانه واته مالى خۆيه تى كه به ويرانه ي داده نيت ئه و يش دواى 'رؤيشتنى هيزى دوو ئه ژنؤى' واته ئه و كه سه ي وا شيعره كه بۇ ئه و گوتراوه. ته نى، ته نيا 'هاوده نكي كزه ي خۆ بوون' و 'به خه م و دهرده وه ده سه وئه ژنؤ بوون' دوو ته عيبرى جوانن.

به حرى عهرووزى شيعره كه،

هزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل مفعولن

³⁸² . ههردوو فهرهنگه كه 'قونچر' كه 'يان به واتاى [گياى] په بکول هيناوه.

يەكپەتە

كارگەر و پەنجەر و وەرزىر و ھەموو چىن و دەچىن
بۇ بە دەس گرتنى مافى گەلەكەم يەك دەكەوين
شەوى نەگبەت چوۋە، پۇژمان لە كەلى ئازادى
ھاتەدەر خالە، دەسا ھەستە لەخەو، لاپە سەرىن!
سەر لە سەر رېگەيى ئازادى نەچى، بارى لەشە
وہ كوو گۇ بەرشەقى دەن چاكە كور و كالى بەتىن
دەست دەنە دەست و وەرن ئەى گەلى ئازا و نەبەز!
دەرفەتە، ئېستە لە نىو ئېمە نە رېق ماوہ نە قىن
ژىرچە پۆكەى ئەم و ئەو ھەر بەشى ئېمەى مەرد بوو
با لەمەولاولوہ بە ئازادى و سەربەستى بژىن
يەكپەتە پىن دەوى ھەر مىللەتە ھەستى ژىن كا
وەرن ئەى كارگەر و وەرزىر و ھەژار و مسكىن
كامىل ئەمپۆكە دەلى پۇژى ھەلە، دەس دەگرىن
شايى ئازادىيە، بى ترس و خەفەت ھەلدەپەرىن

قافلاوا، ۱۳۴۱ ى ھەتاوى

(لاپەرە و ۱۰۶ ى چاپى ئەنىسى و ۱۶۱ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنسىدا گەلېك جوانە: 'شايى ئازادى'، كە ئەویش لە
فەردى كۆتايى شیعەرە كە وەرگىراوہ. شوپىن و سالى گوترانى شیعەرە كە لە ھەردوو
چاپدا وەك يەك ديارى كراون.

ئەم پارچە شیعەرەش وەك ئەوى پىشتەر، سياسىيە. سالى گوترانى شیعەرە كە ۱۳۴۱ (۱۹۶۲)
ە و بەم پىنە دەبى ديسانەكە لە پەيوەندى شۆرشى ئەيلوولدا بيت لە باشوورى

۴۷۰ / شیعرى سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

كوردستان. چەند وشە و تەعبیری ناو شیعەرە كەش ئەو بۆچونە بەهێز دەكەن: مافی گەلەكەم، ئەى گەلى ئازا ونەبەز، ژیرچە پۆكەى ئەم وئە ھەر بەشى ئیمەى مەرد بوو، یەکیەتى میلیتەى ھەستى ژین كا.

بەلام بە تەنیشت ئەو بۆچونە غالبەو، ئەگەریكى دیکەش ھەیه: سالى ۱۳۴۱ لە میژووی ئیراندا بە سالى ریفۆرمی ئابووری - سیاسیی دەناسریت. لەو سالدەدا زەوی بە سەر وەرزیراندا دابەش کرا و ھەندیک بەرنامەى ئیسلاحتی دیکە لە لایەن محەممەد رەزاشای پەهلەویەو راکەبێنرا و لە لایەن حکومەتەو بەرپۆە برا، کە یەکیان سپاە دانش و ئەوتیریان مافی دەنگدانى ژنان بوو. لە ناوچەى ئیمەدا ئیسلاحتی ئەرزى و دابەشکردنى زەوى دەنگیکى زۆرى دایەو و پۆژانە لە سەر شەقامى شارەکان خۆپیشاندان بوو بۆ پشتگیری کردنى بەرنامەکە و تەئیدی حکومەت. گەرچى ھیزی چەپ لە ژیر کارتیکەری سۆفیەت و لە رینگەى رادیوی وەك "پەیکى ئیران" ھو دژ بەو ئیسلاحتە وەستا، بەلام لە راستیدا گۆرانکاریەکی سەرەکی بە سەر کۆمەلگای ئیران ھینا و سیستەمى کۆنى فیتۆدالیى بنەپر کرد.

من لەو سەردەمەدا لە گوندەکانى دەورووبەرى بۆکان و سەقز مامۆستا بووم و بەشیکى بەرچاوى رووداوەکانم بە چاوى سەر بینو و خەلکەكەم ناسیو. بۆنموانە، لەبیرمە ھەندیک شاعیری ناوچەى بۆکان لە سەر گوشارى حکومەت، یان بە خواستى خۆیان، بە شان و بالی ریفۆرمەکانى شایاندا ھەلدەگوت و لە ھەندیک کۆبونووەدا شعیریان دەخویندەو. ئیستا پرسیار ئەو یە نایا سەید کامیلیش لەم شیعەردا ھەر ئەو کارە دەكات؟ چەند تیرم و عیبارەتى ناو شیعەرەكە دەلین بەلى وا بوو: کارگەر و رەنجەر و وەرزیر، ھەموو چین [لەکان] و ھەزار و مسکین.... کارگەر و وەرزیرى ھەزار و مسکین ئامازەن بەو لایەنە چینایەتیەى ریفۆرمەکانى شا، کە بلیندگۆکانى رژیما لەو سالانەدا بانگەوازیان بۆ دەکرد و جیاوازە لە دروشمەکانى شۆرشى نەتەواپەتى ئەیلوول. بەلام ئەو بۆچونیکە لە سەر بنەمای یەك دوو تەعبیری ناو شیعەرەكە، لە کاتیکدا پاشماوہى پەيامى شاعیر لیرەدا ویدەچیت بۆ شۆرشى ئەیلوول و کیشە نەتەواپەتیەکە بیت نەك ئیسلاحتى ئەرزى شا. بەلام وەك گوتم رەگەزى ھەردوو ئەو بۆچونانە لە شیعەرەكەدا دەبینرین و منیش بە داخووە دەستم بە ناوخۆى ولات راناگات چۆنیەتى مەسەلەكە لە كەسانى نزیک لە شاعیر پیرسم، ناچار بە بۆچونى خۆم، راست یان چەوت، قەناعەت دەكەم.

خالى گرنىڭ لەو پەيوەندىيەدا ئەو يە ناكرىئ تەنيا بە حوكمى پىنگەي چىنايەتى شاعىر بىر يارى كۆتايى دەربىرىت. كەم نىن ئەو ھونەرمەندە بەرپىرسانەي وا پشت دەكەنە بەرژەوۋەندى چىنايەتى خۇيان و پوو لە خىروپىرى كۆمەلانى خەلك دەكەن. ئەو شاعىرانەش كە شىعريان بۇ "انقلاب سفيد" ى شا گوتوۋە، وا نەبوۋە لە گۇرپانكارىيە كاندا راستەوخۇ بەرژەوۋەندىيە كيان ھەبوۋىت و تەنيا بەرپىرسانەي كۆمەلایەتى و سىياسى كىرەۋىنە تە لایەنگرى ديارە دەي نوئ و دژ بە سىستەمى كۆنى فېئودالى ھەلۋىستى پىنگرتوون دەنا ھەرسىكيان لە لایەن رېژىمى شاۋە راونراون و كەم و زۆر لە زىندانى ئىراندا خەوتوون.

ئەو ئەركى سەرەكى راوناكىرى بەرپىرسە كە ھەست بە دياردە يەكى كۆمەلایەتى سىياسى بىكات و پىشى بىگىرەت لە كاتىكدا واھەيە خەلكى دىكە ھەستى پىن نەكەن يان لەبەر ھەر ھۆكارىك پەسنى نەدەن. وەك لە سەرەو ھە گوتم لەو سالانەدا چەپى ئىران لە ژىر كارتىكەرى سىياسەتى يە كىەتى سۆفەتيدا دژ بە ھەنگاۋى پىشكەوتوۋانەي رېژىمى شا بۇ دابەش كىردى زەوى خاۋەن ملكان وەستا و ناراستەوخۇ كەوتە بەرەي مەلاكانى قوم و ئاغاۋاتى دژبەرى رېفۇرمە كانەوۋە. بە بۇچونى ئىستى من ئاۋات ئەگەر تەنەنەت شىعەرەكى لە پەسنى "شۆرشى سې" ھەمەرەزاشادا گوتىت، ھەلە يەكى سىياسى نەكردوۋە، ئەو ھە گورپان و ھەرچەرخانىكى مېژوۋى بوو لە ئىرانىك كە لە ژىر زولم و زۆرى ئاغاۋاتدا دەينالاند بەلام چەپى پىن ئەزموون و تارادە بەك گوى لەمستى "براى گەورە" بەو راستىيە زەقەي نەدەزانى.

ھەر چۆنىك بىت، زۆر نىشانە لە شىعەرە كەدا بەرچاۋن كە بۇ پەسنى شۆرشى ئەيلوول و راپەرىنى كوردان گوتراۋە نەك بۇ رېفۇرمە كانى شا، نمونەي چەند تەعبىر و تىرمى ناو شىعەرەكەشم پىشتر ھىنايەوۋە كە بۇچونەكەم پىشتر است دەكەنەوۋە. كۆتايى قسە، شىعەرەكە بۇ من ھەردوك ئەو ئەگەرەنە گونجاۋ دەكات بەلام ئەگەرى بەھىتر ئەو دەزانم كە بۇ شۆرشى ئەيلوولى كوردان لە باشوور گوترايىت نەك رېفۇرمە كانى شا لە ئىران. بەتايەت كە پىش و دواي ئەو رېكەوتەش شىعەرى دىكە لە ئاۋات نەبىنراۋە ھەلۋىستى واى تىدا گىرايىت.

وشە و تىرمى ئەستەم لە شىعەرە كەدا نىيە جگە لە شوپىتىكى فەردى يە كەمدا:
* "چىن و دەچىن". چىنى يەكەم تەبەقە و كلاسى چىنايەتسىيە، ئەي "دەچىن" چىيە؟ بلىنى
'دە' يەكە ھەمان ھەرفى تەعريف نەبىت كە لە مەنگەرپايەتى و مامەشايەتى كەلكى

لیوهرده گرن؟ ئه گهر واییت ده چین یش هر واتای چین ده داته وه که له سه ره وه
گوترا. ئه گهر یکی دیکه ئه وه یه کرداری چون بیت به لان ده چینه کوئ؟
سه رین: سه نیر، بالنج

شاعیر بو پاراستنی سه روا وشه ی 'مسکین' ی له بیچمی فارسیه که یدا هیتاوه: مسکین
که رچی شیوازی به کوردیکراوی مسکین له شیعری شاعیرانی کورددا هاتووه:
"...غهیره ز ئه مه چاره م نییه، مسکینم و شانیم" (فانی)

ته نانه ت په ندیکی کوردیش به و وشه یه دروست کراوه:
"دیی فره کوئخا مسکین هه لنا گری!"

به حری عهرووزی شیعره که،

رمل مثنی مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

ئەوپەرى كوردایەتی

دەمێك بە باسی كورد نە كریتهوه،
وتەى خۆشى ئەو نە گێرپیتەوه،
سپاسی لاوان بەو نەبریتەوه
وہلامی كوردی پێ نەدریتەوه
ئەو دەم و لیوہ یارەبى رەق بێ
پووکی دارزی، ددانى لەق بێ

چاوی نەریژئ کلی خەمبارى
نەژینیتەوه كانى بەھارى
فرمیسكى سوورى لی نەبى جارى
هەلنەقولئ خوتى دلى هەژارى
ئەو چاوه یاخوا پرى كەن لە خوئ
وہنەوز نەدا، ساتى نەسرەوئ

دەستى نەنوسى گۆفارى میژوو
نەنوسى بە خوین، زەبروزەنگى زوو
نەخاتەوه بیر كاتى رابردوو
زۆردارى دوژمن نەخاتەوه پروو
ئەو پیلە یاخوا لە بن رە دەرى
لە نینۆكى رە برزى تا سەرى

شانى ھەلنە گرى چەكى رزگارى
شان لە شان نەدا زۆر بە وشياري
كۆلە پىشتى چەك نەبىتتە بارى
دەنگى تىفەنگى نەگاتە شارى
ياخوا جىدەو بى ئەو شان و ملە!
يارەبى كۆل بى ئەو دەست و پلە

ئەو پىتتە نەچى خىرا بەرەو پىش
بەرەو سەندنى تۆلەى ئۆف و ئىش
ماندوو نەبىت و ھەمووى نەبى پىش
لە رپى خەباتا نەبىتتە دەرويش
با ھەر لە كۆت دا بېزى ئەو پىتتە
بوونى پىنى بى كار پووچە، بى جىتتە

قافلاوا، سالى ۱۳۴۲ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۲۸۹ و ۳۰۰ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نەمدۆزىيەو)

شيعرە كە باوہ كوو ۲۳ سال پيش بلاو بوونەوہى ديوانى چاپى ئەنيسى گوتراوہ، بەلام
لەو چاپەدا بەرچاو ناكەوئىت. من ھۆكارەكەى تەنيا بەوہ دەزانم كە لە كاتى چاپەكە
(۱۳۶۵)دا بارودۆخى سياسى تەنانەت لە چاو ئىستاش خراپتر بوو و بەھۆى بەردەوام
بوونى شەرى مەلاكان لەگەل كوردى رۆژھەلاتى كوردستان و شەر لەگەل عىراق
لە لايەكى دىكەوہ، سىستەمى سياسى ئىران بە چوارچاو دەيانرۆنابى بەتەبەتە چاپەمەنى و
ھەربۆيەش ئەم چەشنە شيعرە نەتەوايەتيا نە يان لە سانسۆردا قرت كراون يان شاعىر
خۆى و مامۆستا ئەنيسىش كە ئاگادارى بارودۆخەكە بوون، خۆيان ئەو شيعرانەيان
نەناردۆتە بەردەم دەزگای سانسۆر.
تەركىب بەندىكى دىكەيە و لە پىنج بەند پىكھاتووہ. لىرەشدا بەندەكان غەزەل يان
قەسىدە نىن بەلكوو چوارىنەن.

ناوهرۆکی شیعره که نه ته وه ییه و باس له خزمهت کردنی نیشتمانی کورد ده کات له لایه ن تاکه که سی ناو کۆمه لگاوه. سه ره تاي هه موو به ندیک له و پینج به نده ناوی ئەندامیکی له شه: دهم، چاو، ده ست، شان و پچ. به گوێره ی شاعیر هه رکام له و ئەندامانه ده بی له خزمهت کورد و دهر د و مه یه ته ییه کانی دا بی ت و چه کی بۆ هه لبگری ت و بۆ سه ندنه وه ی تۆ له ی ئیش و تۆ فه کانی گه ل، به ره و پینشه وه به جیت. کۆ تایی هه ر به ش، واته ته رجیعه که ش، نزا کردنه له ئەندامه کان ئە گه ر ئە و ئه رکانه به رپۆه نه بن: دهم و لئوه ره ق بن، چاو خو یی تیکریت، پیل له بنرا ده ربیت، شان جده و بی ت و پچ له کۆ تا ده برزیت!

ئهو چه شنه شیعره شاعیرانی دیکه ی کوردیش گو توویانه. من بیستوو من به لام ته نیا ئە و ته رجیعه به نده ی مامۆ ستا قانعم له زیهندا هه یه که ده لئ:

"سه ری پر نه بی له سه ودای نیشتمان
 دایم گێژ نه بی له خه م بیده ستان
 گه ر نه به ته سوو ر بۆ ده وای دهر دان
 هه ر ته و الیت کا و میزه ری گران،
 له خوا نه خوازم که به برین چی
 تا دوا هه ناسه ی به زار و شین چی!..."

سپاسی لاوان... واته کۆ تایی قسه ی لاوان سپاس کردنی ئە و نه بی ت، ... یاره بی وا و وای لئ بی ت!

کل: که له، به عه ره بی کو حل. مادده یه که ده یکه نه چاوه وه بۆ ره ش کردنه وه. نه ژینی ته وه... ئە گه ر ئا و که م بی ت هه ندیک کانی و له هاویندا کو پر ده بنه وه واته ئاویان نامینیت، به لام به بارانی به هار سه ره له نو ی هه لده تۆ قن و ده ژینی ته وه.

وه نه وز: سه ره خو، خه وی ماوه کورت سه ره وتن: دا که وتن و هێور بوونه وه.

شان له شان دان: شان به شان بوون به رانه ر بوونه، به لام لیره دا شان له شان دانه به واتای ره و به ره و بوونه وه و گه ر تی ئالاندنی دو ژمن.

کۆ له پشت: جانتای له پشت قایم کرا و

ده نگی تفه نگی... بۆ شه ری چه کدارانه ی کورد، دیاره چاوی شاعیر ته نیا له گونده کان بووه که ده لئ ته قه ی تفه نگی چه ک هه لگری کورد ده بی بگاته ناو شاره کانی ش. ئە وه به هۆ ی نیشته جی بوونی سوپا و پۆلیسی ئیرانی له شاره کان و

ئازادبوونی پیتھیی گونده کانه وه بووه. له سهرده می مهلاکاندا سوپا و بهسیج له شار و له دئ بلاو بوونه ته وه و به بهر لووتی گوندیه کانیشه وه! بارودۆخی خهبات له ئیستادا گهلینک جیاوازه. شیعری سیاسی نه و سالانهی شاعیرانی کورد ناراسته و خوش بیت له ژیر کاریگه ربیی 'مائۆئیزم' دا بایه خی زۆر به خهباتی گوند ده دات تا شار و نه وه هاندهری زۆر کاری چه کدارانه بوو که تیکشکانیان به دوادا هات.

جدهو: ماندوو. بریندار

تۆلهی ئۆف و ئیش: نه و ئیش و ئۆفه ی وا تووشی گه لی کورد هاتوووه.

پیش: بریندار

ده رویش: لیره دا هه ژار و بی عه نوایه.

کۆت: داریکی گه و ره ی قورسه له پاردوو دا خراوه ته لاقی نه سیر و زیندانی بو نه وه ی نه توانی هه لیت.

به حری عه روو زیی شیعه که،

مقارب مئمن ائلم (هجایی): فعلن فعولن // فعلن فعولن

به‌رخى نير

نيشتمان، قوربانى كانياو و زنهى زه‌نويرتم!
گيانفيداي ره‌شمال و شوان و مينگه‌لى سهر بيترتم
كوشته‌يى كارهى مهر و به‌رخ و بنه و هاويرتم
عاشقى ناسكى چيائى بژوين و جوان و تيرتم
گيازه‌كه‌م، نه‌منيش به‌كارت ديم و به‌رخى نيرتم!

رؤح فيداي سروهى به‌يانانى عه‌بيرئاميزه‌كه‌ت
دل به‌قوربانى سريوهى ته‌يره بن پاريزه‌كه‌ت
گيازه‌كه‌م، رؤلهى نه‌تو ريك چاوه‌رپي ئاخيزه‌كه‌ت
بيگره باوه‌ش له‌هه‌ل دا پيشمه‌رگه‌ي هيزه‌كه‌ت
پاسه‌وانى ناوچه‌كانى پر له‌زيو و زيپرتم

ههر له‌سهر لوتكه‌ي چيا خه‌مليوه تا خوارى به‌گول
هه‌ر كه‌سيكى به‌ره‌لستى سه‌ره‌خويته به‌دل،
پيى بلين وا مه‌نجه‌لى قينى گه‌لم هاتوته‌كول
ئهى عه‌جه‌م! بوى ده‌ر كه‌وه، ئهى لنگ ره‌شى رووت، لاته‌قول!
خو نه‌گه‌ر كورديشه، فه‌رموو ناھوميدي خيرتم

كى بوو وه‌ك شيرى ژيان خيرا له‌بيشه‌ي ده‌ره‌پرى؟
سيه‌لاكى دوژمنى كوردى به‌نه‌شته‌ر هه‌لدپرى
ئاره‌قى كاتى خه‌باتى قه‌ت له‌ئه‌ستو نه‌ستپرى
نيشتمان بانگى ده‌كا ياخوا بژى، ههر تو كوپرى

چاوه پېی پردانی توند وتۆل و ههروهك شیرتم

ههركهسێ كورد بێ و "زرنگ" بێ، چاوه نۆپى ههله ده بێ
پیشهوا و خاوهن شكۆه و قارهمانى گهله ده بێ
چيگه يى شانازى و هيوای هه موو كۆمهله ده بێ
خاوهنى كانياو و چيمه نزار و باغ و گول ده بێ
نيشتمان، ئه منيش له باغدا ئهوا ئاوديرتم!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ی ههتاوی

(لاپه ره ۲۷۳ و ۲۷۴ ی چاپی جهغه ر، له چاپی ئه نيسيدا نيه)

پينج خشته كيه كى نيشتمانيه، رهنگى توند رهوى پيوه دياره به لام شوو نيسى نيه. له و
شوئته دا كه باسى عه جه م ده كات نيازى له و كه سانه يه كه 'به ره له ستى سه ره به خۆيى
كوردستان' و ده لى ئه گه ر دژى ئه و بيه رۆكه يه ن با له كوردستان برۆنه ده ره وه. دياره
به دوو سيفه ت سوو كايه تى پيكر دوون: 'لينگ ره ش' و 'رپوت'. بۆ چوونى كى كه م و
زورر هاوشيوه ي ئه وه شى بۆ ئه و كوردانه ده ر بيه وه كه دژى سه ره به خۆيى كوردستانن و
پيان ده لى فه رموون، واته له خاكه كه مان برۆنه ده ره وه! يان برۆن به ته ماى خيتران نيم
شه رمان تى مه ئالين!

شيعره كه له سالى ۱۳۴۲ [۱۹۶۳ ز] دا گو تراوه كه شه رى راپه ريوانى شو رشى ئه يلوول
له گه له حكومه تى ناوه ندى عيراق له و په رى گه رم و گو رپدا بوو و هيوايه كى زورر بۆ
ئازادى و سه ره به خۆيى ولات كه وتبووه دلى خه لكه وه.

شاعير خۆشه ويستى نيشتمان له خۆش ويستى مه زه ره ر و نيشانه فيزيكيه كه ياندا
ده بينيت و خۆي به فيداى كانياو و زنه و ره شمال و ميگه له و ئاسكى چياكانى
ده كات. ههروه ها هانى كوردان ده دات بۆ راپه رين. به حيسابى ئه وه ي ناوى عه جه م
ده هينيت، دياره نيازى له كوردى رۆژه لاتی كوردستانه و لپيان ده خوازيت دژ به
حوكمى بيگانه ي داگير كه ر راپه رن. ئه وه ش له گه له كيش وه واى ئه و سالانه دا يه ك
ده گريته وه كه كوردى باشوور راپه رپيوون و ژماره يه كى به رچاوى لاوان له
رۆژه لاتی كوردستانيشه وه چووبوونه ياريده يان.

شاعیر له بهندی چوارهمدا هانی خهباتی چه کدارانه دهدات و له کوردان دهخوازیت "وهک شیر له بیشه دهرپهپن، سپهلاکی دوژمن به خهنجهر ههلدپن و تا پوژی سهرکهوتن ئارهق له ئهستویان نهسپرن."

له بهندی کوتایی دا کهک له وشه 'زرنگ' وهگراره که ئیهامی تیدایه: واتای نزیکی وشه که، وریا و زیره که و واتای دووریشی ناسناوی خوئیته. ئیمامی له سهردهمی کومهلهی ژیکافدا ئهندامی ریکخراوه که و ناوی نهینیشی 'زرنگ' بوو. هیوایه که سهرکهوتنی شوړشی ئهیلوول خستبوویه دلئ خهلهکوه ۱۸ سال دواي کومهلهی ژیکاف، سهد کامیلی کردبووه 'زرنگ' هکهی جاری جارن و دهیهویست بیته ئاودیری باغی نیشتمان.

واتای هندیک له وشه کان به یارمه تی ههنبانه بوړینهی ماموستا ههژار:

زنه، چیمه نی ئاوده لئین

زه نوپر، جینگه ی بلندی ههوا سازگار

بیر، کوبوونی ئاژهل بو دوشین

سهربیر، یه کهم ئاژهل که دیته دوشین له بئردا

بنه، گای ناوهندی گیره

هاویر، له ئیکتر جیا کردنه وهی ماک و زا (له مهری)

بژوین، چر

به رخی نیرتم، ئامازه به به و پهندهی کوردی که ده لئین 'به رخی نیر بو سهرپرینه!'

سریوه، جریوهی بالنده

بی پاریر، خو نه پاریر وهیرشکار

ئاخیز، ههستان. چاوه رپی ئاخیزه کهت واته روله کانی نیشتمان چاوه رپی ههستانی

سهرجهم خه لکن.

ههل، دهرفته

بیگره باوهش له ههلدا پیشمه رگه ی هیزه کهت: پیتی ای/ له بیگره و ای/ له

پیشمه رگه دا ده بی هندیک دریر بخویرینه وه بو ئه وهی کیشی شیره که بیاریریت.

واتای ئه و له تکه شیره ئه وهیه: ئه گهر ههلت بو ههله کهوت پیشمه رگه ی هیزری نیشتمان

له باوهش بگره واته پیشوازیان لی بکه.

زیو و زیر، زیوی موکریان له باشووری کوردستان وهک زیو ده گوتریت.

خه‌ملیوه، رازاوه‌ته‌وه
لا‌تقل، عه‌ره‌بییه، واته‌ قسه‌ مه‌که!
ناهومی‌دی خیرتم، هیوای خیرم پیت‌ نییه، بی‌ که‌لکی!
بی‌شه، دارستان
پردان، هیرش‌ بردن، ده‌ستو‌برد کردن.
به‌حری‌ عه‌روزی‌ شیعه‌که،
رمل‌ مثنی‌ محذوف: فاعلاتن‌ فاعلاتن‌ فاعلاتن‌ فاعلن‌.

سكالاً

بۇچى لىم تۇراي شۇخى جەرگېر؟
بۇ لە گەل مەن بووى ھىندە سارد وسر؟
ماويكى زۇر بوو ئەويندارت بووم
تۇ سارد وسر بووى، ئەمەن گەرم وگور
جوابى خۇشى تۇ ھەر پىكەنەن بوو
مىش بە چاوى فرمىسكى بەخور
ھەر سكالام كرد، لىت پارامەوہ
لەسەر مەن كەچى لىتدا قر و فر
تۇخوا نازىز گيان وايە دلدارى؟
تۇ بى بەينەت و ئىمامى دلپر؟

قافلاوا، ۱۳۴۲ ى ھەتاوى

(لاپەرہ ۱۰۴ ى چاپى ئەنىسى و ۸۶ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسیدا 'ئىمامى دل پر' ە، كە ئەویش وەك ئەم، لە دەقى شیعەرە كە وەرگىراوہ.

شعیرىكى دلدارى تەنزئامیزە. شاعیر لە سالیكددا كە شیعەرە كە ى گوتووہ، ۶۰ سالان بووہ. مەن كاتى ناوہرۇكى تەنزئامیزى شیعەرە كە و تەمەنى شاعیر پىكەوہ دەگرمە بەرچاوا، دەبىنم شاعیر ویناچىت بە راستى ئەويندارى شۇخىكى جەرگېر بووبىت، كە وابوو لىرەشدا وەك زۇر شیعرى دىكە، دلدارە كە ى خەيالى بووہ، مەگەر بلىن كەوتتە بىرى ئەويندارى كۇنى سەردەمى لاویەتى خۇى كە ئەوہ لە راست دەچىت و لە

شيعره كه درده كه ویت: "ماویکی زۆر بوو ئەویندارت بووم" و فەردە كانی دواى ئەویش كه له هەموویاندا باسی ڕابردووی زووه، نەك سەردەمی گوتراى شيعره كه. ئەوێش كه دەلیم تەنز له شيعره كه دا هەيه، بە حیسابى شیوازی گلهییه كانه: جوابی خوێشى تۆ هەر پێكهەن [بە من] بوو؛ "لەسەر من كه چى لیتدا قەر و فر". ئەو قەر و فرە تەعبیریکی خوێمالي نیه و له زمانى وتووێژى ناخپۆهەرانى فارسى وەرگیراوه. له شوێنى دیکه ی دیوانه كه شدا ئەو تەنزە له قەلەمى ئاوات كه وتۆتەوه و من پێشتر ئاماژەم پێكردوو.

ئاوات شيعریکی فارسى لاهوتى كرماشانى كردۆته كوردی: "وه كوو بیستم، خەمت خواردم، ئەویش بۆ من خەمىكى دى" ^{۳۸۳} (بروانه پێشتر). بەم پێیه، دەبێ ناسیاوى شيعری لاهوتى بووێت. من لەم غەزەلەى ئىستاشیدا كارتێكهەرى شيعریکی لاهوتى دەبینم كه مامۆستا هێمن كرددوویە تە كوردی، بەلام كارتێكهەرىیه كه ئەوێندە نیه زۆر بەرچاوى پیت و دواى ئەوێش، شيعری لاهوتى ئەو تەنزە نەرم و نیاى تیدا بەدى ناكريت:

"غەزیزم بۆچى توراوى لە خۆرا؟"

چ قەوماوه دلێ تۆ بۆچى گۆرا؟" ^{۳۸۴}

هەر و هەمىسراعى: "هەر سكالام كرد، لیت پارامەوه..."، واهەيه خوێتەر بخاتە بیری شيعری "سكالای" مامۆستا گۆران، كاتى كه دەلێ:

"لاتدا له رێگای هەواى موحیبهت، دوورت خستەوه..."

سەرەراى ئەو بۆچوونە دوور و نزىكانە، شيعری ئاوات سەربەخۆ له هەردوك ئەو شاعیرانەيه و من بە شيعریکی 'ئاواتى' و خوێمالي دەزانم نەك تەرجەمەى شيعری خەلكانى دیکه.

قەر و فر: 'قەر' ی فارسى بە تەنیا مانای خوێدانى هەيه له هەلپهركیندا. قەر و فر بە سەر یه كه وه دەبیتته شتیكى وهك لار و لهنجە، گەرچى لار و لهنجەى كوردی و اتایه كى جوان و ئەرى یی دیتته زبهنی خەلكه وه، بەلام قەر و فر هەندىك نەرىتى و سووكه. ئاوات له شيعریکی دیکه شیدا قەر و فرى هیناوه، كه ئەویش هەر تەنز ئامیزه:

"تا قەر و فر نەكا بە فیز و لێن:

كۆرپه كه ی من له شیر بریومه تەوه!" ^{۳۸۵}

^{۳۸۳} . شنیدستم غم را خورده‌ام، اینهم غمی دیگر... (لاهوتى)

^{۳۸۴} . بت نازینم، مه مهربانم / چرا قهری از من بلایت به‌جانم؟... عزیزم چه کردم كه رنجیدی از من؟ ... (لاهوتى)

وشه يه كى ئه سته م له شيعره كه دا نيه كه باسى لپوه بكریت.
به حرى عهرووزى شيعره كه،
مقارب مثنى ائلم (هجایى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

^{۳۸۵} . پروانه شيعرى "دۆزومه ته وه!" "يار دلى بردبووم شه ويك به دزى..."

تىنۋى شەۋاۋ

خزمىنە! ۋە كۆيىن كە ئەگەر عاقل و پياۋن
بىرى لە كەس و كارو كە مردوون و نەماون^{۳۸۶}
كوا يار و رەفيق و كەس و كار، داىك و بابو^{۳۸۷}
چۆن رۆيىن و كۆي چوون و چ بوو پرش و بلاون؟^{۳۸۸}
ئىۋەش ۋە كوۋ ئەو عالمە رۆيىن، لە سەفەردان^{۳۸۹}
ھەركاتىكو زانى كە لە ناۋ جەنگەيى داۋن^{۳۹۰}
ئىستەش كە خەيالو لە سەرورچى بلاۋە^{۳۹۱}
باش تىبگەن ئەو بىر و خەيالە ھەموو خاۋن!
ھەر گيا و گولوكاتى دەيىنن، ھەموو ئەعزان^{۳۹۲}
دەست و سەر و پى و چانەگە ۋو زارە شكاون
شىن بوون لە زەۋى و باغ و چەمەن، جۆگە و جۆيار^{۳۹۳}
رېك داغ لە دلن، چونكە لە ھاۋالىي براۋن

^{۳۸۶} ديوانى چاپى جەغفەر: كاروو

^{۳۸۷} چاپى ئەنيسى: داىك و بابو؛ چاپى جەغفەر داىك و بابو

^{۳۸۸} چاپى ئەنيسى: پەخش و بلاون

^{۳۸۹} چاپى ئەنيسى: رۆيىن

^{۳۹۰} چاپى جەغفەر: كاتىكو

^{۳۹۱} چاپى جەغفەر: خەيالو

^{۳۹۲} چاپى جەغفەر: گولوكاتىك. گەرچى ۋاھەيە بەۋ گۆرەنە جياۋازىيەك لە كىشى شىعرە كە دا پىكىت بەلام

ھەردو شىۋە ۋە شەكە لىرەدەدە گونجىن

^{۳۹۳} چاپى ئەنيسى و جەغفەر: جۆگە ۋو جۆيار. لام ۋايە ئەگەر دوو ۋە شەكە لە شىۋە ئاسايدا بنوسرىن و

/ۋاۋ/يكي عەتف بخرىتە ئىۋانىان، خويتەر لە خويىندە ۋە ۋەيدا توشى گرفتىك ناپىت و بەۋ بۇنەيە ۋە لام ۋا نىيە

دانانى دوو /ۋاۋ/ پىۋىست بكات. ئەم بىدەتە تەنيا بۇ شويىتىك باشە كە ئەگەر دوو /ۋاۋ/ دانەنرىت لە

خويىندە ۋە شىعرە كە دا گرفتىك بىتە پىشى. ئەۋ وورده كارىيە زمانە ۋا ناپىن بھىتريتە ناۋ نوسىنى ئاسايە ۋە.

شىكرەنە ۋە شىۋە ديوانى ئاۋات / ۴۸۵

ئەو نىرگسى بۇنخۇش كە پرواۋن لە دەرودهشت
 نىرگس نىيە، پروانە، بە دىتن ۋە كوۋ چاۋن
 چاۋئ دەخشىپن لە كورپوكالى ولاتى
 يانى ھەموو بە تيارە ۋە كوۋ بلقى سەرئاۋن
 ئەو سوورە گۈلى گەش كە ديارن لە كەژ و كو^{۳۹۴}
 گۈل نىن و ھەموو خويى گەشى لاۋە، پزاۋن
 سوپس كە لە پىش چاۋ گۈلى سەرشىن و جوان بو^{۳۹۵}
 زارنك و زمانىكى جوان بوون و دواۋن
 ئەو سەروە بەژن بەرزە و سەرسەوز و جوانە،^{۳۹۶}
 بەژن و قەد و بالان و بە پرووسوورى ژياۋن
 ئەو بەژنە بلندانە بە ھۆى ئاۋى ئەوين بو
 چەند ماۋە لە باغ مان و كەچى ھەر نەچەماۋن
 پروانە ۋەنەوشە دەدرەوشى بە دروشمى
 بسكىكى پەرىشانە كە زۆر شانە كراۋن
 بولبول! من و تو عاشقى خونچەى ۋە كوۋ زارين
 پىناكەنى بۆمان كە شەۋى ئاۋ نەدراۋن
 ئەوشۇ ۋەرە با پىكەۋە بگرىن لە گۈلوكات^{۳۹۷}
 چونكە گۈلى باغى ھەموو تىنۋى شەۋاۋن^{۳۹۸}

قافلاۋا، ۱۳۴۲ى ھەتاۋى

(لاپە ۱۵۲ و ۱۵۳ ى چاپى ئەنىسى و ۱۵۷ و ۱۵۸ ى چاپى جەغفەر)

^{۳۹۴} چاپى ئەنىسى: ديارن

^{۳۹۵} چاپى جەغفەر: سەرسەوز

^{۳۹۶} چاپى ئەنىسى: سەرشىن و جوان بو؛ چاپى جەغفەر: سەرسەوزە جوانە. ھەرسى شىۋازە كە لەبارى واتاۋە

كىشە يە كيان نىيە و كىشى شىعەرە كەش تىك نادەن. خۇزىا دەستخەتى شاعىرمان بدىايەت بۇ ئەۋەى بزائىن خۇى

چۆنى بۇچوۋە و ئىمە لەخۇۋە دەستكارى نە كەين.

^{۳۹۷} چاپى جەغفەر: گۈلوكات

^{۳۹۸} چاپى جەغفەر: تىنۋى.

عینوانی شیعره که له ههردوو دیواندا وهك یه که. چاپی ئه نیسی له بهشی 'چامه کان' واته قهسیده کاندایهیناویهتی و ئهوش ده بیج بههوی ژمارهی فهرده کانهوه بووینت که پازدن. دیاره من ئهوه به راست نازانم، غه زهل ده کرئ ۱۱ فهردیان زیاتریشی هه بیت. شیعریکی ره شینانهیه به شیوازی شیعری خه ییام دارژاوه و له هه ندیك شویتدا که لکی له که ره سهی شیعری خه ییامی وه رگرتوه: دنیا بیج بایه خه، ژینی ئه م دونیا به جیگه ی متمانه ی عاقلان و پیاوان نییه، هه موو له سه فهداین و ده رۆین. به لام جیاوازییه کی له شیعری خه ییام نو بیری خه ییامیدا هه به: ئاوات وهك خه ییام ئاکامیکی ئه ری یی له بوچوونه کانی خۆی وه رناگریت واته خۆی و خه لک بانگ ناکات بلێ ئیستا که ژیانمان کاتییه و به قای بو نییه، با هه ر ئه م کاته ی ئیستامان به دلخۆشی رابویرین، بخۆینه وه و شاد بین. به پیچه وانه، ته نانهت له دوایین فهددا ده لێ 'با پیکه وه بگرین'. به بوچوونی من ئه وه له لویسته، ره نگدانه وه ی بیروبوچوونه عیرفانییه که یه تی که پیشتر ئامازم پیکردوو و له وه دا خۆلاسه ده بیته وه که ئه م دونیا به هیچه، با له بیری ئه و دنیا داین. خه ییام ئه وه نالیت!

عاقل و پیاوین: لیره دا چه مکی 'پیاو بوون' له واتا کۆنه نه ریتییه که یدا هاتوو و واته نازایی و بویری. ئه مرۆ چیت که لک له و تیرمانه وه رناگریت که هه لاواردنی جنسی و ژیندری تیدا یه.

کهس و کارو، دایک و بابو، هه رکاتیکو، خه یالو: هه رچواریان به شیوازی موکریانی (مه هابادی) گو تراون. شاعیر تا فهدی چواره م له سه ر ئه و پتودانه رۆیشتوو به لام له فهدی پینجه م و هه شته مدا کرداری 'ده بینن' و 'ده خشین' ی هیناوه که شیوازه گشتیره موکریانییه که یه و له فهدی چه وته م و سێ زده هه مدا به ته واهه تی به رگۆی قسه کانی گۆرپوه و له کۆوه کردوو یه ته تاك: پر وانه و پر وانه. دیاره به شینک له و کارانه له بهر پاراستنی کیشی شیعره که کراون به لام به گشتی، ئه وه توانای زمانی کوردی و چه شنایه تی و زۆری زاراوه کانیه تی که ئه و ده رفه ته ی بو شاعیر ره خساندوو به توائیت له نیوان شیوازه کاندایه مانۆر بکات. مه م و زینه که ی مامۆستا هه ژار و ته رجه مه ی کوردی قورئانه که ی، هه روه ها شیعری 'خه وه به ردینه ی' کاک سواره نموونه ی سه ره که وته ی که لک وه رگرتن له زاراوه ی زۆری زمانی کوردین.

په رش و بلاون: ده گه رپه وه بو یار و ره فیق و کهس و کار و دایک و باب. به رگۆی قسه که، خویته ره.

لهسه فەردان: ئیوه لهسه فەردان؛ بەرگزی قسه که، خوێتەرە.

خەیاوو لهسەر وەرچی بلاوه: ئیستاش که فیکر و خەیاڵتان لای سەر وەرچی بلاوه...
گولوکات / گولوکات: گولوک و اتای خونچه گولی ههیه و کوردیه بهلام به /ات /
ی عەرەبی که نیشانهی میه کۆکراوه تهوه و لهجایتی بگوترئ گولوکان، گوتراوه
گولوکات. دهبن قسهی سەرزاری خەك بێت چووبیتە ئەدهبیاتی نووسینیشەوه. پێشتریش
له شیعری 'تاونه دیو' و 'چ بکهەم؟' دا دیومانە ئاوات ئەم وشەیهی دووجار هیناوه تهوه:
"بلیی جاریکی دی شین بی گولوکات؟" و:

"گولوکات چوو لهبەر ئەو، من له دهشتی پر چقل چ بکهەم؟"

بۆ واتایه کی دیکه ی گولوکات بروانه کوتایی ئەم دێرانه.

ئەزا: ئەندامانی لهش. کۆی وشە 'عضو' ی عەرەبیه که کوردپتراوه و به پیتی /ز/
نوسراوه دهنا دهبوو 'اعضاء' بوايه.

به دیتن: به روانین، کاتی که دهروانین وه کوو چاوی دهبینن. خهیاالی شاعیرانه یه. له
شیعری کوردی و فارسیدا چاوی جوان به گولی نیرگس ده شو بهینریت. شاعیر لیره دا
پیتی وایه پینچه وانه کهشی راسته و نیرگسیش له چاوی مرؤف ده چیت که وابوو ئەو
نیرگسه دهبن له خاکی چاوی که سینک شین بووبیت.

کوپر و کال: لاو. کال به ته نیا واتای 'نه گه یشتوو' ههیه (هه نانه بۆرینه) بۆیه به سهەر
به که وه واتای مرؤفی تازه پینگه یشتوو یان هینشتا کال و پینگه یشتوو ده دات.
ولاتی: شیوه به یانی مه هاباد و به شی باکووری موکریانه. له شوپنه کانی دیکه دا وهک
'ولات' ده گوتریت.

په تیاره: په ته ری، سه لیته، شیتۆکه، لیوه، ئەقل سووک (فرهنگ فارسی - کردی دانشگاه
کردستان)

گول نین و هه موو خوینی گه شی لاوه رزاون: ده مانخاته بیری شیعره که ی نالی:

"هەر جۆگه و جۆباری که وا سوور و سویر بی

جیی جۆششی گریانی منه خوینه رزاوه [یان: خوین نه رزاوه]"

سوینس که... سه رشین و جوان بوو: له دهقی چاپی جه عه فهدا سه رسه وز نووسراوه.
نازانریت کئ گۆرپویه تی و کردوو یه ته سه رسه وز. واتای هه ردووک وهک یه که به لام
من به هۆی ئەو راستیه وه که له فهدی دواتریشدا سیفه تی سه رسه وز هاتوو، ئەو
دوو پات کردنه وه یه پئ باش نه بوو و 'سه رشین' ی چاپی ئە نیسیم هه لێژارد.

ئەو سەرۆه بەژن بەرزە...: مۆسیقای پیتی /س/ لە سەرۆ و سەرسەوز و ڕووسووری دا، گەلێك بەرچاوه. گوێ نیرگس لە شیعەرە کەدا بە 'زار و زمانی جوان' شوبهیتراوه وا لەرابدووی دووردا، قسەیان کردوو. بەژن و قەد و بالا 'مترادف'ن. ئاوی ئەوین: پیکهاتەیه کی جوانه. ئاوی ئەوین بەو بەژنە بلندانە دراوه کە وا لەباغدا ماون و نەچەماونەتەوه. چەند ماوه واتە چەند سال و سەردەم.

بروانه وەنەوشە دەدرەوشی بە دروشمی: لە سەرچەم فەردە کەدا مۆسیقای پیتی /ش/ گەلێك وەستایانە پینچ جار بەشوین یە کدا گوێ بیسی خوینەر دەبیت. شاعیر گوێ وەنەوشە وەك دروشمێك بینووه کە لە سەر شانی گەلاکان بەرز کراووتەوه. بسک: پەرچەمە بەلام هاوواتایە لە گەل ئالا و پەرچەم و عەلەمیشدا (ئیهام). یاریکردنیکی سەرکەوتوانەیه بە وشەکان.

بولبول...: دەمی یار گەلێك جار لە شیعری شاعیراندا بە خونچە شوبهیتراوه بەلام لێرەدا پینچەوانەیه. شاعیر خۆی و بولبولی کردۆتە دوو ئەویندار کە عاشقی خونچە و ییچووی زاری یارە کەیانن.

پیناکەنی...: ئاو نەدراون: خونچە وەك زار بۆمان پیناکەنیت لەبەر ئەوەی شەواو نەدراون. خونچە لە بیجمی تاکدا هاتوو بەلام بەهۆی کرداری کۆوه (ئاو نەدراون) ئەویش واتای کۆی خونچەکانی ناوباغ دەدات. ئەوه خەسلەتی زمانی کوردییە و ئەو کەسانە و لەژێر کارتیکەریی زمانی فارسیدا دەیگۆرن خەزەتی زمانە کەمان ناکەن. بۆ نمونە ئیستا بۆتە باو دەنووسن "سێ کەس بە ناوێ کانی عەلی و حەسەن و حوسەین... چون بۆ فلانە شوین" لە کاتیکدا وشە و ناو لێرەدا پینووستی بە کۆکردن نییە و بەهۆی کرداری 'چوون' هەواتای کۆی تیدا شاراوێه. کەوابوو ئەگەر لە کوردیدا بگوتریت "سێ کەس بە ناوی عەلی و حەسەن و حوسەین چون بۆ فلانە شوین"، واتاکە و تەواوه و پینووست ناکات لاسایی فارسان بکەینەوه.

بگرین لە گۆلۆکات: لێرەدا گۆلۆکات بە دنیایی واتای باخچە و گۆل و خونچە و هەیه. هەبنانە بۆرینە و مامۆستا هەزار جگە لە خونچە و گۆل هێچی دیکە نەگرتوو. گریان و شەواو پەبەندیان بە یەکتەرە هەیه و دەلی گۆلی باغ تینووی شەواون با من و تۆش بولبول گیان پیکەوه بگرین و بە فرمیسکی چاواویان بدەین. شەواو: ئاودانی شەوانە و گۆل و گیا. ڕووهك لە گەرما و ڕۆژدا تیرا و ناییت و باش وایە بەیانان یان ئیوارە و شەواو دێری بکرین.

بەحری عەرۆویی شیعەرە کە، هزج مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعلن

دوور که و تنه وه

تۆ چوویه ولاتی که نه بینم ئەسەری تۆ
دوور کهوتی له من تا کوو نه بیسم^{۳۹۹} خەبەری تۆ
ئەى نووری دڵ و قووه تى ئەژنۆم! بە سەرى تۆ^{۴۰۰}
پۆحم وه کو پهروانه گهرا دهووروبهرى تۆ
ئەو حالەت و هۆش و هونەرەى ئەودەمە من بووم
ئىستى نىيه تاقى، هەموو قوربانى سەرى تۆ
دڵ هەر وه کوو عەودالە له دووت، تالە ژيانى
چاوم وه کوو ئاوپاشه له پىگه و گوزەرى تۆ
پەحمى بکه بهم پيشه سبى و چاوه پىئاوه
نه تزانى له دڵ حەستەمە ئاخىر سەفەرى تۆ؟
ئەى من به فیدای پۆين و کۆچ و سەفەرت بم!^{۴۰۱}
چت کردبوو ئاخىر که وهها دەر بە دەرى تۆ؟
هەستە، وه ره وه گيانە، وه باالت به ملي من
وه ستۆ ده گرم شه رته هەموو خىر وشە پى تۆ!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ی هەتاوی

(لاپەرە ۶۶ ی چاپى ئەنىسى ۱۶۷ ی چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعره که له چاپى ئەنىسىدا 'دەردى دوورى' یه.

۳۹۹ . چاپى جەعفەر: نه بیسم

۴۰۰ . چاپى جەعفەر: ئەى نوورى دڵ و قووه تى ئەژنۆم، بەسه دوورى!

۴۰۱ . چاپى ئەنىسى: پۆين و کۆچ

۴۹۰ / شیعری سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

ئەم شىعەرش لە پەيوەندى ھەمان ئەو سالانە دا گوتراوھ كە پىشتەر باسى لىوھ كرا، واتە سالانى دواى ۱۳۴۱ و شۆرشى ئەيلوول، چوونى زۆر لاوى دلسۆز و پەرىس بۆ باشوورى كوردستان، كومىتەى شۆرشيگىرى حزبى ديموكراتى كوردستانى ئىران و كۆنگرەى دووھەمى حزب كە تىيدا نەمر سەيدكامىل بە ئەندامى "غىابى" كومىتەى ناوەندى و سەيد تاهىرى كورپى بە ئەندامى كومىتەى چاوەدېرىى حزب ھەلبژېردران.

ئاغا سەيد تاهىر ئەودەم لە باشوورى كوردستان و لەنيو پىشمەرگە كانى حزبدا دەژيا. ئەم شىعەرە بە ڤوونى دەردى دوورىى باوكىنك لە ڤۆلەكەى دەردەخات و سالى گوتنى شىعەرەكەش ئەو سالانەيە كە كاك تاهىر لە باشوور بووھ.

شىعەرە كە ڤاستىيە كى دىكەش دەردەخات ئەويش بى ھىوايى و دلساردى شاعىرە لە بارودۆخە كە و ھەست بە مەترسى كردنى گيانى كورپەكەى، كە وەك بىنيمان زۆريش بى جى نەبوو و گەلنىك لاوى دلسۆزى گەل لەدرىژەى كارەكەدا شەھىد كران. سەيدكامىل لىرەدا بانگى كورپەكەى دەكات و دەلئ وەرەوھ، من بەرپرسىايەتى چاك و خراپت [لاى حكوومەت] وە ئەستۆ دەگرم.

شىعەرە كە ئاويئەى ھەستى مرقۇڤىكە دەرحەق بە جگەرگۆشەكەى و بەم تەعبىرە، زۆر ئىنسانى و بەرپرسانەيە.

دىاردەيە كى جىگەى باس يان وشە و تەعبىرىكى دوور لە زىھن لە شىعەرەكەدا نىيە باسى لىوھ بكرىت.

بەحرى عەرووزى شىعەرەكە، ھزج مئمن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فاعولن

رۆزى ھەل

سەد شوكر كوردە! ئەورپۆ رۆزى ھەلە
ھەلە ھەلكە وتوۋە، فەرموو بە پەلە
وەرە مەيدان و لەخوین سووركە ولات
وا، كە لەو خوینتە تەرم يېنە مەلە
گەرچى ئىستاكە بە چاۋ دەيىنى
دوژمنت شيك و جوان، قيت و بەلە
دئ زەمانىكى لەبەر دەست و پەلت
خۆ بكا پان، بکەوئ چەشنى سەلە
ئەودەمە تۆلە بە دەست يېنە ئەگەر
پياۋى، بگرە نەتەويى ^{۴۰۲} خۆت بە پەلە

قافلاۋا، ۱۳۴۲ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۹۳ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا دەرئەكەوتوۋە)

ئەم شىعەرە لە ديوانى چاپى ئەنيسى دا نەھاتوۋە.

غەزەلىكى پىنج فەردىيى سىياسى-نىشتمانىيە، ھانى خەلك دەدات دەستۇبرد بکەن و خىرا
بچنە ناو شۆرشەۋە؟ بەلام كام شۆرش؟ ئەگەر رېكەوتى سالى ۱۳۴۲ كە بۆى دانراۋە،
راست بيت، ^{۴۰۳} من ھىچ گومانىكم لەو ھەدا نامىنيت كە دەبى شۆرشى ئەيلوول بيت لە

^{۴۰۲} . نەتەۋى خۆت لە دەقى چاپى جەغفەردا. من ئەو يائى ئىرافە يەم بۇ خویندەنەۋەى دوسترى شىعەرە كە لى

زىاد كرددوۋە.

^{۴۰۳} ديارە ئەگەر رېكەوتەكە ئەو سالە نەبىت، بۆى ھەيە بىر لە راپەرىنى سالى ۱۳۵۷ ى ئىران دژ بە رژىمى شا
بكرىتەۋە. ئەودەم ھەموو ئەو حىساباتەى من تىكەچن و دەبى پىنداچوونەۋەيان بۇ بكرىت.

باشووری کوردستان، شۆرشینگ که له سهروهدهدی گوترانی شیعره کهی ئاوات واته له ۱۹۶۱ دا دهستی پیکردبوو و وهک دهزانین به ههرهسی ۱۹۷۵ ییش کۆتایی پیهات. شاعیر لهم شیعره دا گهلینگ توند وتیژ وجه سوورانه له بهرانهر دوژمندا وهستاوه و هانی خه لک ده دات له خویتی دوژمن رشتن سل نه که نه وه و نه وه نده خویتیان بریژن که لافاوی خوین تهرمه کانیاں بیات. نهو چهشنه ههلویست گرتنه بۆ که سایه تی نهرم و هیمنی سهید کامیل و سوفا یه تیه کهی نهو، گهلینگ نامۆیه به لام نه م جیهانهی ئیمه، کۆی ناته باییه کانه و نه که سیک و نه گروو پیککی کۆمه لایه تی و نه نه ته وه یه که له سه ر پووی زهوی ده بینه ریت ته نیا یه که 'بوعد' ی هه بیته و له مندالییه وه تا پیری له سه ر په وتیک و کرداریک و باوه ریک بروات. نه گهر ریکه وتی کۆتایی شیعره که واته سالی ۱۳۴۲ ی هه تاوی (۱۹۶۳ ی زاینی) راست بیت، که من زوریش لئی دلنیا نیم، شاعیر له سالی گوترانی نه م شیعره دا بی نه ملا و نه ولا ۶۰ سالی ته مه ن بووه و نهو بۆ چوونه ی وا بۆنی خویتی لی دیت بۆ نهو ته مه نه هه ندیک بینگانه ده نویتیت.

به لام شاعیر وهک هه موو مرۆفیککی دیکه پهروه رده ی ژینگه ی خۆیه تی و ژینگه ی نهو سالانه ی کوردستان له باشوور و رۆژه لاته ژینگه یه کی شۆرشگیرانه بوو. له ئیرانیس 'ئیسلاحاتی نه رزی' شا ملک و زهویوزاری ئاغاواتی به سه ر خه لگی گونده کانه دا به ش کردبوو و رۆژانه له سه ر شه قامی شاره کان، بۆ نمونه له سه قز و بۆکانی نزیک قاقلاوای شاعیر، خۆپیشانان بوو دژ به سیسته می ده ره به گایه تی و پشتیوانی کردنی نهو ئیسلاحاته، جا به خواست و مه یلی خه لکه که بوویان به زه بر وزۆری ئیداره ی ئیسلاحاتی نه رزی و ساواک. که سانیک که نهو رۆژانه یان له بیره ده زانن چ فه زایه کی ئالۆز و نادیار به سه ر شار و گونده کانی کوردستان و به شینگ له ئیراندا حاکم بوو، له شیراز قه شقاییه کان دژ به حکومه ت راپه رپیوون، له کوردستان هه ندیک له ئاغاواتی ده ست رۆیشتوویان گرتبوو و ناردبوویان نه زیندانی فلك الفلاك له خورماوا (خرم آباد) و ته نانه ت تا قمی چه ته ی ئاغا کانیس له چوار کوچکه ی سه رده شه ت - سه قز - بۆکان - مه هاباد په یدا ببوون و له ترسی هیرشی چه ته، رینگای نیوان بۆکان و سه قز ههروه ها بۆکان و مه هاباد له ئیواره به دواوه هاتوچۆی که می پیدا ده کرا. من خۆم مامۆستی گوندی بوغده که ندی بووم له بن گوپی قاقلاوای ئاوات و به چاوی خۆم دیتم که چه ته چۆن سه ی شه و دوا به دوا ی یه که هیرشیان کرده سه ر گونده که و دوو تایه ویتجه ی خه لکه که یان ئاگر تیه ردا و داوای ۱۰ هه زار تمه ن باجی سمیلیان له

خەلكەكە دەکرد و بە دەست كۆردنەووی خەلك يەك لە چەتھی ئاغاكانیش لە قەراغ
چۆمی گۆندەكە كوژرا.

واهەپە ھۆكارێکی دیکە ی ئەو توندوتیژی نواندنە ی ئاوات کارتیکەریی ھەندیک
شاعیری فارسی وێژی ئێران بیت لە سەری. ھەم میرزادە ی عیشقی ھەمەدانی و ھەم
ئەبولقاسمی لاهووتی کرماشانی بە ڕەگەز کورد بوون و شیعیان لە نیو شاعیرانی
دوای مەشرووتە ی ئێران (١٩٠٦) دا لە ھەموان توندوتیژتر بوو و بۆنی خویتی لی
دەھات عیشقی ئاوا باسی شوێش و خوێتێشتن دەکات:

"این ملك يك انقلاب می‌خواهد و بس

خونریزی بی‌حساب می‌خواهد و بس

امروز، دگر درخت آزادی ما

از خون من و تو آب می‌خواهد و بس..."

لاھووتیش لە دەیان پارچە شیعیدا رشتنی خویتی چەوسینەرەن و خائینان پیروژ
دەکات:

"قربان آن دمی که ز خون ستمگران

دریای انقلاب شود پر حباب سرخ

در خون خائنان وطن واجب است غسل

در شرع انقلاب به نص کتاب سرخ..."

من لام وا نییە شیعرەکە ی ئاوات وەرگێراوی ھێچ شیعیکی ئەو دوو شاعیرە یان
کەسیکی دیکە بیت بەلام دەمەوئ ئەو بلیم کە ئەو بیری خوین ھاتن و تەرم بردنە
واهەپە خۆمالی نەبیت و ھاوردە ی لاوہکیەکان بیت بۆ ناو زیھنی ئەھوون و ئارامی
ئاوات.

ئەوہش لیکدانەووی چەند وشە ی ناو شیعرەکە:

ھەل، دەرفەت

شیک، جوان و رازاوە، دەبێ وشەپەکی فەرەنسی بیت

بەل، جوانی قەد باریک (ھەنبانە بۆرینە ی مامۆستا ھەزار)

سەلە، نانەشان، سەوہتە ی پان (ھەنبانە بۆرینە)

تۆلە بە دەست ھێنان، تۆلە سەندنەوہ

نەتەوی، نەتەویست، دوژمن

لە دوایین فەرد دا، دەبێ کۆتایی میسراعی یە کەم لە گەل سەرەتای میسراعی دووھەم بە
سەر یە کەوہ بخوێتێتەوہ: ئەگەر پیاوی...، تۆلە ی خۆت لە دوژمنت بکەوہ.

ئامازە بە "پیاو بوون" بە واتای ئەرینی ئازا بوون، تەعبیریکی کۆنی سەر زمانی خەلک
و ناو ئەدەبی ولاتانی پۆزھەلاتی ناوینە و لە شویتەکانی دیکەى جیھان تەنانەت لە
ئوروپاش لە رابردوودا ویتەى بوو. بەلام لەم سەردەمەدا بیروکەیه کی دواکەوتوانەیه و
جیی خۆیەتی هەموومان خۆی لی دوور بخەینەو. دە کرئ لە جیاتی ئە گەر پیاوی
بگوتریت ئە گەر مرۆفی، یان ئە گەر مرۆفیکى بەرپرسی و ... شتی لە و چەشنە.

بەحرى عەرووزى شیعەرە کە،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلمن

تەندووری سارد

دوئیا که هەموو هیچە، بۆجیتە، لە چی ویلی؟
خالە، وەرە حالیت کەم ئەتوار و فرۆفیللی!
جاریکی لە گەل تۆیە، رۆژیککی لە گەل خەلکی
هەردوویکی بە سەرسەنگی، خوێریگەری و دیلی
شەشدانگی جیهانت بێ، سەد جووت و تراکتۆریش،
نابینی دەمی فرسەت، هۆبانیککی ناکیللی!
مەعلوومە خەتی خواریش هەر ژێرسەری گای پیرە
دوئیاش کە لە میژینە، نارێکە هەموو هیلی
بێچارە گی و پەستی، مەبخوارە گی و مەستی
بەهرە ی ئەو بۆی بکری، پیشە ی ئەو گەر بیللی
تییەلده لە کوێستانی زەنویژ و هەوار گاکە ی
با قر بێ مەرۆمالی، گووی سەگ بە بنە و خیللی
"کامیل" کە گەرم بوو زوو تەندووری، ئەویستاکە
ساردوسرە، نەیماوە ئەستپۆل و پنه و سیلی!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ی هەتاوی

(لایەرە ۴۰ ی دیوانی چاپی ئەنێسی، لە چاپی جەغفەردا دەر نە کەوتووە)

ئەم شیعەرە لە دیوانی چاپی جەغفەردا بەرچاو ناکەوێت.
پشت گوئی خستی دنیا و مالک و مال و خوشییەکانی ژیان وەك کۆلە کە یەکی
بیروباوەری سۆفیایەتی هەندیک لە شاعیرەکانمانی تووشی ناتەبایی و سەرلێشیواوی
کردوو. نەمر سەیفولقوزاتی قازی و عەلی بەگی حەیدەری هەرکام خاوەنی چەند
پارچە ئاواپی بوون و ژیان و دیوێخانیککی شاهانەیان هەبوو بەلام سوفی و موریدی

خاوهن باوهرى شىخى بورهانىش بوون و هاوهرى له گهل ره عيه ته سوڤيه كانى خوڤيان، له سالدا چند مانگك له خانه قاي بورهان روظانه به كوليره يك ودوان ده ژيان و به كول، دارى خانه قايان ده كيشا.

ئاوات خوڤى سوڤى مه شرب بوو و له عيىنى كاتدا به شىكىش بوو له هيرارشى شىخايه تى واته كوره شىخ و برا شىخيش بوو و له مالى شىخاندا گه وره ببوو و به نهرتتى شىخايه تى گوش كرا بوو. به لام له لايه كى ديكه وه باوهرى سياسى و كومه لايه تى و ههستى نه ته وايه تى گه ليكى بندهستى لى پيدا بوو و نه وه نه يده هيتت خوڤى يه كلايى بكاته وه. به هه لس و كهوت وئه خلاق و تايه تمه ندى تاكه كهسى، مرؤڤىكى نهرم ونيان و له به ردلان و نزيك له كومه لاني خه لك بوو و له فيز و ئيفاده و دهستى بهر كه له كهى ئاغاوات دوور بوو، له مه زرا وهك وهرزيرىكى ئاسايى كارى ده كرد و زه حمه تى ده كيشا؛ به لام خاوهن ملكيش بوو و وهك هه موو ئاغايه كى ديكه دهو دووى له ره عيه ت ده سهند و وا هه يه كار و بيگارىشى پى كرديتن.

ئهو تايه تمه ندى نه بايانه به سهر يه كه وه ئاواتى خستبووه دؤخىكى سه مه ره ي رؤخى و ده روونيه وه كه خوڤى بؤ يه كلا نه ده بووه وه، له سالانى جياجاي ته مه ندا، كوره لاويكى ئه وينداره، ئاغايه كى خاوهن ملك و گه وره ي ره عيه ت و خاوهن ديوه خانه، شىخ و سوڤى و مه لاي دوازده عيلمه، شاعيره، خه باتكارى سياسى و حزبييه و وهرزيرىكىشه له مووچه ومه زراى خوڤى عاره ق ده پرتت. جا فهرموو ئه وه موو ناته بايه سه مه ره يه كه له وجودى هه ستيارىكى دل ناسكى وهك ئاواتدا كو ببوونه وه، شى بكه وه و بيناسه!

ئهو تايه تمه ندى و خه سله ته چينايه تى و تاكه كه سيانه هه ركام له ده رفه تى كدا و به شيوه يك خوڤيان له شيعره كانيدا ده رده خه ن، جار يك ده يكه نه عه بدىكى عايد و موئمين كه له به رانه ر "مه عبود" دا خوڤى به سه گ و رووره ش و سه رئه فكه نده ناوده بات، جار يك ده يكه نه خه باتكارىكى سياسى و داكو كيكارىكى مافى گه له كهى، جار يكيش ده يكه نه سوڤيه كى ده ست له دنيا شوڤردووى ئه وتؤ كه به ناوى كورت بوونى ماوهى ژيانه وه شه ق له هه موو مال و خوڤى و سه روه ت و سامانىك هه لده دات و شتى سه گ هه والهى "به و خيل" ي دنيا ده كات.

ئه م پارچه شيعره ي ئيستا راست ئه وهى دوايانه، هه ر له سه ره تاوه تا كو تايى گازنده يه له بيوه فايى دنيا و نه سيحه تى "خاله" واته خوڤنهرى شيعره كه بؤئه وهى گوڤى نه داته

سەرۆت و سامان و جووت و تراکتۆر و کۆیستانی زەنۆپر و ھەوارگە ی کۆیستان و مەرۆمال و بنە و خێلی خۆی.

پەيامیکی شاراوە دیکە لە شیعەرە کە دا نییە، جگە لە ھەوی لە ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) دا گوتراوە کە سالی دوو رووداوی گەورە ی سیاسییە: شۆرش ی ئەیلوول تازە دەستی پینکردوو و ئیسلاحتی ئەرز ی و دابەشکرانی زەویوزاری ئاغاواتیش تازە گەیشتۆتە کوردستان. شیعەرە کە نامازە یە ک ی بۆ شۆرش ی ئەیلوول تیدا نابینریت دەنا دەبوا یە پ ر بوا یە ت لە ھیوا و ھومیدی سەرکەوتن. بەلام م ن دووری نازانم ئەو ب ی ھیوا ییە ئاکامی ئەو نەبیت کە ئاوات وە ک ئاغا و خاوەن م ل ک د ل ن ی گە رانی ھەوالەکانە و ترسی زەوت کران و دابەشکرانی م ل ک ی خۆ ی و کاک و مامی ل ی نیشتووە. ئەو لە باری چینایەتیەو گونجاو گەرچی بەو تاییە تەندیە تاکە کە سیانەو کە ئاواتی د ل ناسکی نازەنیی شاعیری خەباتکار ھەبیوو، ئەو شتە لە راستیش ناچیت.

ئەگەری دووھەم ئەو یە کە ب ل ی ن باو رە ئینی و سۆفایەتیە کە ی ھاندەری گوتنی ئەم شیعەرە بوو بیت. بەلام تەنانت لەو حالە تەشدا دیسان ئەو پرسیارە سەرھەل دەدات کە بۆچی راست لە سالی ئیسلاحتی ئەرزیدا دەب ی شەقی لە جووت و تراکتۆر و کۆیستانی زەنۆپر و ھەوارگە ھەلدا بیت؟

واتای ھەندی ک وشە ی ناو شیعەرە کە

ئەستێول: ئەستێول ک، شیشیکی ئاسنە بۆ ئاگری تەندوور تیکو ھەردان و کۆلوو دەرھێنان

ئەو یستاکە: ئیستا

بنە: بنکە

پنە: تەختە یە ک کە گونتکە ھەویری لە سەر پان دە کریتەو

خو پ ر ی گەری: بیکارە یی

خە ت ی خوار: ھیلی خواری جووت و گا

خیل: ھۆز، کۆمەلی ھەوارچی

د ی ل ی: ھەلس و کەوت کردن وە ک م ی س نە. واتایە ک ی خیلە کیە بە داخەو سوو کایە ت ی بە ژنانی تیدا شاراو یە.

زەنۆپر: جینگە ی ب ل ی ند ی ھەوا سازگار

سەر سەنگی: لاساری و گو ی نە بیسی

س ی ل: ساج

قېر: ئاسەوار بېرانبە، مردنى ھەموانى
گاي پير: گايەكى جووت كە پير بوويت و نەتوانيت لە كاتى جووت دا ھيلى راست
بكيشت
مەيخوارەگى: وشەيەكى فارسىيە بە واتاي خواردنەوہى ھەميشەيى و سەرخوش بوون
ھۆبان: كۆى ھۆب و ھۆبە، جيگەى كۆمەلە چادريك پيكەوہ
ھەوارگا: شوپتى ھەوار و كوستان
بۆ واتاي ھەنديك لە وشەكان يارمەتيم لە ھەنبانە بۆرينەى مامۆستا ھەزار وەرگرتوہ.

خاسه كەو

خاسه كەوئى لەو كەژە ھەئىشتووھ
خالى رەش و سوورى بەجووت پرشتووھ
راوچى ھەموو لەو كەوھ دەر كەوتووھ
بۆچى دزە؟^{٤٠٤} جەر دەرەيە؟ كىي كوشتووھ؟
كىپھە كەسى ئەو لە ژيان خستووھ؟
مال و مەر^{٤٠٥} و زيوەرى كىي بردووھ؟
باعىسى قەتلى چىيە، بىستووئە تى؟
ژىنى بە سەر بەستىيە ويستووئە تى!
پاكي گوناھى كەوى خۆش خەتت و خال
ژىن بە سەر بەستە لە نيو درك و دال^{٤٠٦}
داوى چەقاند تاوھ كو ئەو پيوەبى
چال كەنە، خۆي پيوە دەبى جى بە جى^{٤٠٧}
چاكە كە داودۆزە^{٤٠٨} شو كور خاسە كەو
ديويە^{٤٠٩}، و وريايە بە رۆژ و بە شەو
بۆچى كەوئىش مافى ژيانى نىيە؟
حەققى كەژ و كىوى جوانى نىيە؟

^{٤٠٤}. 'چىيە؟' لە سەر زمانى خەلك

^{٤٠٥}. 'زەر' لە سەر زمانى خەلك

^{٤٠٦}. ئەم فەردە لە چاپى ئەنسىدا نىيە.

^{٤٠٧}. لە سەر زمانى خەلك بەم شيوەيەش بىستراوھ: "چال كەنە، خۆي پيوە دەبى پىمەبىن". پىمەبىن بە واتاى "پىم

وايى" يە.

^{٤٠٨}. دۆزەرەوھى داو، وريا و زىرەك

^{٤٠٩}. ديويە، چاپى ئەنسى

بۆچی ئەویش بۆتە "برا كوردە كان؟"
 نابى ھەلئىنى^{۴۱۰} نەفەسىكى ژيان؟
 بىتتە ھەردەست و بە بى باڵ و پەپ
 پىيكەنى بىبەنە 'فەسرى قەجەر'!^{۴۱۱}
 دەك نەفەسو بگريئ ئەجەل جى بەجى!
 وا، كە نەتانبى قەووتى دەست و پى
 خاوەنى ئەو كىئو و كەژە ھەر كەو
 نەزم و نىزامى كەژ و كىئو ھەر بەو
 لى گەپى با باڵ و پەپى جوان بكا
 لەو كەلە با بانگى رەفيقان بكا
 بىنەو كانياوى، بخۆن ئاوى ساف
 بۆ گورەپى سەربنە بىنە مەساف
 لى گەپى دەندووكى بە بەرد تىژ بكا
 گورپە^{۴۱۲} بكا و بانگى كوپ و كىژ بكا
 كوپ بە گورپە گورپ، وە كوو شىر و پلنگ
 كچ بە شەشەن، بە خرىنگە خرىنگ
 بىن و بلىن: خاوەنى كىوان ئەمەين
 سوورە دەنووكمان، بە دەنووك شەپ دەكەين
 خاوەنى ئەم خاسە كەوئەش ھەر دەلى:
 راوچى دەپى لەم كەژ و كىئو ھەلئى!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۷۶ و ۱۷۷ ى چاپى ئەنسى و ۲۹۹ و ۳۰۰ ى چاپى جەغفەر)

^{۴۱۰}. لە سەر زمانى خەلك 'بكىش' ھەبە و لەگەل نەفەسدا وىچووترىشە

^{۴۱۱}. زىندانىكى گەورە لە تاران كە لە سەردەمى رەزاشادا كرايەو و تا ئەم سالانەى دواى ھەر ماپوو. بەشىكى
 زۆر لەر خەباتكارانى كورد و ناحەزانی پزىمى پەھلەوى و كۆمارى ئىسلامى ئىران سالانى زۆرى دەست
 بەسەربىان لەوئ تىپەر كردوو.

^{۴۱۲}. غورپە، چاپى ئەنسى. من بە حىسابى واتاى وشەكان، لام واىە دەپى غورپە بىت كە واتايەكى ئەرىتى و
 باشى ھەبە تا گورپە، كە نەرىتییە.

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.

شيعرىكى سيمبۆلىكە ناوەرۆكى سياسى - نەتەوايەتى هەيە. "خاسەكەو"، بە كەوى پەسەن دەگوتريت، كەويك كە "زەرەكەو"^{٤١٣} نەييت. شاعير پيشمەرگەى كوردى بە خاسەكەو شوبهانده، راوچيش دەبى دەزگای داپلۆسىنەرى رژيم وەك ژاندرمه و پۆليس و روكنى دوو وسەرجهمى سوپای دژەخەلكى ئيرانى ييت.

كورتەى ناوەرۆكى شيعره كه ئەوئەيه: خاسەكەو له سەرچيا واتە لەمالى خۆيدا خەرىكى ژيانىكى نازاد و سەربەخۆى خۆيەتى بەلام راوچى لىي دەرەكەوتوو و بەتەماى راوكردن و كوشتنەتى، هەر بەو ئامانجەش داوى بۆ ناوئەتوو بەلكوو خاسەكەو فريو بخوات و پيوەييت. بەلام بەختەوئەرانە خاسەكەو وريايە، "داودۆزەرەو" يە و نەك هەر بە هاسانى بە تەپكەو ناييت، بەلكوو راست بە پيچەوانە، سەرەكەل لە دوژمن دەگرىت، پەفيقانى خۆى بانگ دەهيلىت و دندووكى سوورى بە بەرد تيز دەكات بۆئەوئەى بتوانى بە شەرەدەندووكة واتە بە هەر چەكىك كە هەيەتى، بەگژ دوژمندا بيجيئەوئە. خاسەكەو خاوەنى كيو و كەژە و مۆلەت بە راوچى نادات لە سەر چياكانى كوردستان جى خۆش بكات، جا لە كۆتاييدا مەجبوورى دەكات 'لەو كەژ و كيوە هەليت' و چياى كورد بۆ كورد بەجى بهيلىت.

سالى گوترانى شيعره كه له ديوانى چاپى ئەنيسيدا ديارى نەكراو بەلام چاپى جەعفەر بە ١٣٤٢ ى هەتاوى [١٩٦٣ ز] زانيو و ئەوئەش لەگەل ئەو بۆچونەى مندا يەك دەگرىتەوئە كه پيش ديتنى چاپى جەعفەر لە سەر مالپەرى رۆژھەلات - بۆكان دەرمبپيوو.

ئاغا سەيد كاميل لەماوئەى سالانى ١٣٢٥ تا ١٣٢٧ لە زيندانەكانى ئيراندا زيندانى بوو (پروانە سەرەتاي هەردوو ديوان، بەشى ژينامەى شاعير، كه لەجايى ئەنيسيدا بە قەلەمى خۆيەتى). دەرەنگتر لە دواى كۆنگرەى دووھەمى حزبى ديموكرات بە ئەندامى "غيايى" كوميتەى ناوئەندى حزب هەلبژيرراو.^{٤١٤} 'سەيد تاهير' ى كورپيشى هەر لەو سالانەدا وەك ئەندامى كوميتەى چاوەديرى حزبى ديموكرات هەلبژيرراو.^{٤١٥} شيعره كه لە سەرروھەدى كۆنگرەى دووھەمى حزبى ديموكراتى كوردستاندا گوتراو - سەردەميك

^{٤١٣}. زەرەكەو بالداريكە بۆر و لە كەو بچوكتەر (هەزار، هەنابەنە بۆرينە)

^{٤١٤}. محەممەد خزرى، "لاپەرەبەك لە تيكۆشان و جوولانەوئەى سالەكانى ٤٧ - ٤٢ ى حيزبى ديموكراتى

كوردستان"، ناشر: نووسەر، سوید ٢٠٠٣، لاپەرە ٤٨

^{٤١٥}. هەمان سەرچاو، لاپەرە ٤٩

که سەیدتاھیری کورپی شاعیر پېشمەرگە بوو ولەگەل ھەفالانی حزبی خۆیدا لە باشووری کوردستان دەژیا. دەشزانین کۆنگرەى دووھەمی حزبی دیموکراتی کوردستان لە ۱۳/۸/۱۹۶۴ (ز) دا بەستراوە.

گەرچی زمانی شیعری 'خاسەکەو' ساکارە، بەلام سیمبۆلیکە و بەبوونەییەو تارادەییەک پیچ و پەنا کەوتۆتە ناوەرۆکیەو، واتە ھی سەردەمی نەبوونی ئازادیە، کە ھونەرمەند لە پروپۆستدا نەبیت ناتوانی بیروباوەرپی سیاسی - کۆمەلایەتی - ئایینی خۆی دەربرپیت. ھونەرمەند لە بارودۆخی نەبوونی ئازادیدا مەجبور دەبیت شیوازیکی سیمبۆلیک بۆ دەربرپنی باوەر و بۆچوونەکانی خۆی ھەلبژیریت. جا، لەھەل و مەرجی نالەباری وادا، شەو و تاریکی دەبنە جیگرەوہی دیکتاتۆریەت و ئازادیکوژی، رۆژ و رۆوناکی و بەیان و شەبەقیش جینی وشەى ئازادی وسەربەستی و دیموکراسی دەگرنەوہ.

لەشیعەرە کەدا خاسەکەو، کەژ، خال رشتن، راوچی، داو، چالکەن، ھاتنەوہ، کەژ و کیو، بال و پەر جوان کردن، بانگی رەفیقان کردن، کانیاو، ئاوی ساف، سەربنە، دندووک بە بەرد تیزکردن، سوور بوونی دەندووک، غورپە کردن، گورپە کردن و بانگی کورپوکیژ کردن ھەمووی نیشانە و سیمبولن بۆ باوەرپی ناسۆنالیستی و دژی داگیرکەری شاعیر. ئەو سیمبولانە ھەرکام ئاماژەن بە راستەقینەییەکی ژیانی گەلی کورد، کە ھەندیکیان لە کۆتایی ئەم وتارەدا دەست نیشان دەکرین.

لەپەرەوێری شیعەرە کەدا ئەگەر تینینییەک بووبیت، نووسراوە و بەتایبەت ھەولداراوە جیاوازی نیوان دەقی چاپکراوی دیوانەکە و چاپی سەر رۆوپەری ھەندیک رۆژنامە و گۆڤار یا ئەوہی وا لە سەر زمانی خەلک و لە ناو گۆرانیی دەنگ بێژاندا دەبینریت و دەبێستریت دەست نیشان بکرین. دیارە وتەى سەر زاری خەلک بۆ ساغکردنەوہی شیعری شاعیریک ناتوانی جیگەى متمانە بیت، بەلام لە نەبوونی سەرچاوەی دیکەدا واھەییە یارمەتیدەر بیت و بکریت کەلکی لێ وەرگیریت. ئەوہ راستییەکی بەرچاوە کە شیعری 'خاسەکەو' یەک لەو دەگمەن شیعەرە سەرکەوتووہ کوردییانەییە وا بۆتە مەتەلی سەر زمانی کۆمەلانی خەلک، کەسانیکى زۆر لەبەریان کردووہ و بە موانسەبە لێرە ولەوئ دەھیننەوہ؛ چەند دەنگ بێژی کوردیش بە گۆرانی گوتوویانەتەوہ. ئەوانەى خواروہ نمونەى ھەندیک کارى مۆسیقایین لەسەر شیعەرە کە بە یارمەتی وەرگرتن لە یووتیووب و فەیس بووک.^{۴۱۶}

پوونکردنەوێ وشە و تیرمەکانی ناو شیعەرە کە
ئەو سیمبولانەیی خوارەوێ هەرکام ئاماژە بەکیان بە راستەقینەیی ژیانی گەلی کورد و
پیشمەرگەیی کورد تێدا یە:
خاسە کەو، پیشمەرگەیی کوردە گەرچی لە هەندیک شوێندا هەست دەکریت شاعیر
وێک چەمکیکی گشتیتر بۆ هەموو گەلی کورد کەلکی لێ وەرگرتییت؛
خال رشتن، بۆ کەو، خۆپازاندنەوێ بەلام بۆ پیشمەرگە، نامادەیی و خۆتە یار کردنە؛
پاوچی، دوژمنی کوردە، سوپایی، پۆلیس، ژاندرمە، کە لە بارودۆخی ئیستای ئێراندا
دەبیته، پاسدار و بەسیجی و ئیستایاتی و بەگشتی رێژی می داگیرکەری ئێران لە
کوردستان؛

"بێستوویەتی"، دەبی بە واتای ئەو بیته حوکمی غیاپی بۆ دەرچووێ و ئەو بێستوویەتەوێ
کە کەوتوونەتە شوێنی و دەیانەوێت بیکووزن؛
داو و پێوێبوون: هیزی دوژمن دەیەوێت پیشمەرگە بخاتە داو و بیکووزیت بەلام
لە کۆتاییدا هەر خۆیان کە بە تەپکەوێ دەبن و دەکووزرین. شاعیر گەلیک گەشینی بە
داهاتووی کورد و شکستی دوژمنانی؛

داو دۆز، واتە داویشکن و داو دۆزەرەوێ. پیشمەرگە وریایە، ئەزمونی هەیه، لە بۆسە
ناکەوێت و بەداوی دوژمنی فیلبازەوێ ناییت؛
بۆچی کەویش بۆتە برا کوردەکان؟ تەعبیری "براکوردەکان" هی سەردەمی کۆماری
کوردستان و پیش ئەویشە، کە رژی می شا و رادیۆ و رۆژنامە فەرمیەکانی ئێران لە
لایە کەوێ هەلیانە کوتایە سەر کۆماری کوردستان و سوپای شا رێبەرەکانی ئیعدام
دەکردن، لە لایەکی دیکەشەوێ شووتیان دەنایە بن هەنگلی خەلک و بە "برا

سمایل ناغا چاوقالی و سەید ئیبراھیم سەقزی

<http://www.facebook.com/video/video.php?v=354114321333517>

لەسەر یووتیووب:

مستەفا شەواو

<http://www.youtube.com/watch?v=0Y3boVxQw0A&feature=related>

یوسف مستەفا

<http://www.youtube.com/watch?v=oSS-Pvg97mc&feature=related>

(داوی ۸ خولەک و ۴۵ چرکەیی فیدیۆکە)

بەرھەمە کەیی نەمر سمایل ناغا چاوقالی و سەید ئیبراھیم سەقزی پێشتر لە سەر یووتیووبیش هەبوو بەلام ئیستا
نەماوێ:

<http://www.youtube.com/watch?v=cCHuUk-z-ac&feature=related>

۵۰۴ / شیعری سالانی ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

كوردەكان" بانگيان دە كردن. سەرنجدانئىكى رۆژنامەى 'كوهستان'ى ئەو سالانە پروونى دەكانتەووە كە لەدام و دەزگای ئىدارى و مەجلىس و رۆژنامەكانى ئىراندا چۆن بە بەربىلاوى كەلك لەو عىبارەتە بىج ناوەرۆكە وەرگىراو. ^{٤١٧}

پىكەنىن و قاقاكىشان، لە ئەدەبى ناوچەكەدا، خويئندى كەون وسىفەتى ئەرئى مین بۆ ئەو، بەلام لىرەدا قسە كردن وحق گوتن و تەبلىغاتى پىشمەرگەيە؛

قەسرى قەجەر، زىندانئىكە پەزاشای پەهلەوى دروستى كرد و ژمارەيەكى زۆر لە ناحەزانی رۆژم بۆنمونه، گەورەپياوانى كورد و لور و شاعيران و رۆژنامەنووسانى وەك 'ملك الشعراء بهار' و 'فرخى يزدى' لەويدا زىندانى كرد. لە سالانى دەورويەرى كۆمارى كوردستاندا، ئىتر شوپتە كە بە "زندان قصر" ناو دەبرا و زاراوى "قصرقجر" كە ئاماژەيەك بە سەردەمى حوكمى قاجارەكان لە ئىرانى پيش پەهلەوى تىدايە، وەلا نرابوو.

كانياو، مالى باوانە. شاعير دەيەويت پىشمەرگە هەمووى لە سەر چياكانەووە بەرەو مال بىنەووە؛

خواردنى ئاوى سافى كانياو، خواردن و خەوتن و ئىستىراحتە بۆ پىشمەرگەيەك كە لەسەر چيا هەميشە ئامادەى خەباتە و خەو و خواردنى ئاسايى خەلكانى دىكەى نىيە؛
بنە، حەشارگەيەكە كەوى راوى تىدا دەشارنەووە بۆ ئەووى كەو لىي كۆووبن و بە تەپكەووە بن، لە شىعرەكەدا گۆرەپانى شەرە. 'مەساف' يش رووبەرۆووبوونەووەيە لەگەل دوژمن لە گۆرەپانى شەرپىكدا كە دوژمن بە سەريدا سەپاندوو.

كچ بە شنە شن بە خرىنگە خرىنگ: ئاماژەيەكە بە بەشدارىكردنى ژنان لە خەباتى نەتەوايەتىدا، دەنگى خرىنگەخرىنگ دەتوانى ئاماژەبىت بە دەنگى ئاسنەوالە واتە خەباتى چەكدارى و تفەنگ هەلگرتنى كچان و ژنانى كورد بگرتتەو.

سوورە دەنووكمان: ديارە دەندووكى كەو سوورە. بەلام دوور نىيە ئاماژەيەكىش بىت بە دروشمىكى كومونىستى. لەو سالانە و ماوئەيەكى زۆرى دواى ئەويش بەشىكى بەرچاو لە شاعيرانى موكرىان بە هوردووى سوور و سوپاى سوور و ئالاي سوورى سۆفەتياندا هەلدەگوت. نمونەكەى نەمران سەيفولقوزاتى قازى، هەزار و هىمن و

^{٤١٧} . ئاشكرايە حىسابى رۆژنامەى كوهستان وسەرنووسەرە نىشتمانپەرورەكەى لە رۆژنامەكانى دىكەى چاپى تاران جياوازە و ئەم بۆچونە ئەوان ناگرتتەو.

حه قیقیه. ههروهه پڕۆگرام و بهرنامهی حزبه سیاسیه کانی کورد و یهك لهوان حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران، سوسیالیستی بوو. گورپه کردن، حه په حه پ وهه ره شه و گورپه شه یه، واتایه کی نه ری یی هه یه و بۆ دوژمنی داگیرکهری کوردستان که لکی لێ وه رگیراوه. غورپه کردن، خوێتدنی که وه له بهرانبهر یه کتر. له شیعره که دا، شانازی و ئیفتیخاره، توانای ئه وه یه بلێ منیش هه م! واتایه کی ئه ری یی هه یه و بۆ پێشمه رگه ی کورد له بهرانبهر دوژمن و نه یاردا به کار هاتوووه.^{٤١٨}

به حری عهرووزیی شیعره که:
سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

^{٤١٨} . بۆ واتا کوردنه وه ی هه ندیک وشه که لک له هه نبانه بۆرینه ی مامۆستای نهمر هه ژار وه رگیراوه

خوشك و براین

ئەى دوژمنى گەلى كورد،
هەلەين زوو بە دەستوبردا!
پيشمەرگەن لە كيشكيشە
تفەنگى لە سەر پيشە
هەر ويىكەون دەردەچى
دەو كووزى زوو جى بە جى
كە لاكوو جى دەمىنى
كوند لە جىگاو دەخويتى
تا تى بگرن مەلبەنديان
دە پارێژن كورد بە گيان
وچان نادەين، ناسرەوين
وہك تەم و مژ نارەوين
ئيوە تۆزن، بە بايەك
هەريەك دەپۆن بۆ لايەك
ئيمە لە كيان دەژين
بە هيوين خويتوو بمژين
ئەو جار بە دلنكى بى خەم
بە بيروپاي زۆر مەحكەم
دە پارێژين نيشتمان
نیشتمانی بەهەشتمان
كيزۆلەى رينكى حۆرين
بە شەرتى دل نە گۆرين

ھەموو دايك و خوشكمانن
كيز و كور ھاويشتمانن
خوشك و براي ھاويشتن
جياگاي شانازي گشتن

قافلاوا، ۱۳۴۲ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۳۰۴ و ۳۰۵ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە)

ئەم شىعەرە ۲۳ سال پيش ئەو ھە گوتراو ھە مامۇستا ئەنيسى يە كەم ديوانى شىعەرە كانى
ئاواتى لە تاران چاپ كرد، بەلام لەويدا رەنگى نەداو ھەتو، ھۆكارە كەى دەبىي سىياسى
بووييت و مەسەلەى سانسۇر.

ويده چيت شىعەرە كە لە زمان پيشمەرگەى كوردەو ھە گوتراييت، سالى گوتراييشى
دەسپىكى شۇرپى ئەيلوولە لە باشوورى كوردستان. دوور نىيە ھەك سروودىكى
نەتو ھەبى بۇ بەرزكردنەو ھەى ورەى پيشمەرگە دانراييت، ھەربۇيەش زۇر سوار و خاوەن
مۇسقىايە كى بن بزۇكە يە. عىوانى شىعەرە كەش لە گەل چەمكى ناو ھەروكى كۇتاييە كانيدا
يەك دە گرتەو ھە گەرچى چاوەرپوان دە كرا ناويكى ھەك 'پيشمەرگە'، 'پيشمەرگەى
قارەمان' يان 'پيشمەرگەى كوردى' لەسەر بوايەت كە زياتر لە گەل فەزاي شىعەرە كەدا
يە كى دە گرتەو ھە.

تا فەردى دە ھەم روى قسەى شاعىر لە دوژمنانى گەلى كوردە و دە يەوييت لە ھىزى
خەلك و پيشمەرگە بيانترسييت. بەلام لە سى فەردى كۇتاييدا چەشنە ھەرچەرخانىكى
لە ناكاو رپوودەدات و شاعىر لە پەر دە چىتە سۇراغى كچان و لاوانى نىشتمان. ھۆكارى
ئەو ھەرچەرخانە رپوون نىيە و لە وردبوونەو ھەدا دەردە كەوييت كە ئەو سى فەردە
تارپادەيەك جياوازن لەوانى پيش خۇيان. ديارە ھەندىك عونسورى ھاوبەش لە ھەردوو
بەشە كەدا ھەيە و بە شىو ھەيەك دە كرى بزانريت ئەو سى فەردەش لە دريژەى ئەوانى
پيشتردايە بەلام ھەرچەرخانە كە ھەست پيدە كريت.

دەستوبرد: خيرا، زوو، بە پەلە

پيشمەرگەن: پيشمەرگەمان (پيشمەرگەى گەلە كەمان)، شىو ھە زارى خەلكى ناوچەى
مامە شا يەتى و مەنگورايە تىيە.
لە كيشكئىيە: لە سەر كيشكە

تفەنگ لەسەر پێ بوون: ئامادە بوونی تفەنگ بۆ تەقاندن

وئیکەون: ھەر ئەوەندەى خۆى لێدەن...

کە لا کوو: کە لا کتان

لە جینگاوا: لە جینگاتان

کوند لە شویتیک خویندن: بە گوێرەى نەرىتى خەلك لە كوردستان و شویتى دیکەى
رۆژھەلاتى ناوین، نیشانەى رووخان و نەمان و فەوتانە.

تیگرتن: نیشانە کردن و تەقاندنى تفەنگ

وچان: پشو

رەوینی تەم و مژ: لەبەر یەك چوون و پاكبوونەوہى مژ لە سەر زەوى
بەھىواین خویتوو بمژین: دەبرېنیتكى توندرەوانەىیە لەلایەن گەلیكەوہە كە لە دەست
زۆردارىی دوژمن وەگیان ھاتووہ گەرچى لە گەل كەسایەتى وێژەرە كەیدا زۆر یەك
ناگریتەوہ كە ھىدى و ھىمنە.

مەحكەم: قورس وقایم

كیژۆلەى رېكى خۆرىن: كچەكانى ھاوشیوہى خۆرى و فریشتەن

وہك لە سەرەوہدا گوترا، لێرە بەدواوہ ھەندىك ئالۆزى لە واتا كوردنەوہى شیعەرەكاندا
پىك دىت. تا كۆتایى فەردى ژمارە ۱۰ شاعیر لە زمان گەلى كوردەوہ قسە دەكات و
ھەرەشە لە دوژمنان دەكات كە وا دەكەین و وا دەكەین. بەلام لێرەدا دەلى:
كیژۆلەى... كیژۆلەى كى و چى؟ رپوون نىیە گەرچى دەكرى بلین نیازى لە نىشتمانە.
بەلام كاتى بە شویتیدا دەلى "بەشەرتى دىل نەگۆرىن" دىسان رپوون نىیە دىل گۆرىن
لەچى؟ بە بۆچوونى من دەیەوئى بلىت ئەگەر ئىمە وەك پیاوانى كورد دىل نەگۆرىن و
كیژانى نىشتمانمان خۆش بویت، ئەوان وەك خۆرى پاك و چاك دەمىننەوہ.

دايك و خوشكى كى؟ بە بۆچوونى من، ھى پىشمەرگە

بەحرى عەرۆزى شیعەرەكە،

مضارع مربع اخرج: مفعول فاعلاتن // مفعول فاعلاتن

به هاری ناخۆش

شهمال هات بۆ لام، سەربەقور، عاجز
هەناسە سارد و خەمبار و دل کز
پېم کۆت تۆ بۆ وای؟ جارەن هەر بە غار
دەتھینا مۆژدەى فەسلێ نەوبەهار!^{٤١٩}
دەبوو زۆر بەشاش، پووخۆش و جوان بى
هینەرى مۆژدەى خێلێ گولان بى
وہلامى داوہ شەمال بە دزە:
هاتم بۆ ولات بە شنە و کزە
کە مۆژدەى نەورۆز بېنم بۆ هۆزم
چە کوشى گەردوون شکاندى پۆزم
دېتم لە شيو و لاپال و تەلان
دەنگى شيوەنە و واوہيلا و گريان
لە سەر چلې دار هەزاران بولبول
وہک مەنجەل دەکولن، دەدەن قولت وکول
سەد مەجنونم دى، پرووتەل لە شاخان
بە واوہيلا و شين، بە ناخ و داخان
بولبول بۆ گوول و مەجنون بۆ لەيلا
ويکرا دەيانکرد شين و واوہيلا
لە بېرم چۆوہ پەيامى نەورۆز^{٤٢٠}

^{٤١٩} چاپى ئەنيسى نيشانەى پرسيارى لە کوتايى فەردە کە داناوہ.

^{٤٢٠} چاپى ئەنيسى: لەبېرم چووہ

بلاوکه مەوہ بۆ گەل و بۆ ھۆز
شیت و شەیدا بووم ھیندم خەم خواردن
ناچار جینم ھیشتن، بە خودام سپاردن

قافلاوا، ۱۳۴۲ی ھەتاوی
(لاپەرە ۱۹۸ و ۱۹۹ ی چاپی ئەنسی و ۳۲۸ و ۳۲۹ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کہ لە ھەردوو چاپدا وەك یە کہ.
شعیریکی ساکار، یان باشتەر بلیم نەزمیکی ساکاری سیاسیە. ویدە چیت لە پەیوہندی
رپووداوەکانی شۆرشی ئەیلوولدا بیت. نازانم لە نەورۆزی ئەو سالی ۱۳۴۲ (۱۹۶۳ز) دا
چی رپووداوە بەلام ھەرچی ھەبە دەبی حکومەتی عیراق ھێرشیکی کردی یتتە سەر
خەباتکارانی شۆرشی ئەیلوول و ژمارەیک شۆرشگێری کوردی شەھید کردیت و ئەو
رپووداوە بۆتە ھەویتی ئەم شیعەرە. خالیککی دیکە بتوانم بیری لی بکە مەوہ کۆدیتای ۸
ی فێبریوہری (شوبات) ی سالی ۱۹۶۳ ی عەبدولسەلام عارف لە عەبدولکەریم قاسم و
دەسەلات سەندنی بە عەسیبەکانە لە عیراق کہ ئەویش بە ماوہیەکی کہم پیش نەورۆزی
ئەو سالە بوو.

ئەگەر یکی دیکە دەتوانی رپووداوەکانی ئەو سالە ی رۆژھەلاتی کوردستان بیت. بەلام
من جگە لە ئیسلاحتی ئەرزوی و بیدەسەلات بوونی ئاغاوت لە ئیرانی ئەو سالە دا
ھیچی وا نابینم. بلینی رپووی قسە ی ئاوات لە گرتنی خەباتکارانی کورد لە لایەن
حکومەتی شاوہ نەبیت کہ ئەو سالە گیران و ھەندیک ئاغاواتی ناوچە کەشیان لە گەل
بوو؟

سەبارەت بە ریکەوتی گوترانی شیعەرەکان من خالیککی دیکەشم ھەبە بیلیم. چ لە
سەردەمی شا و چ لە ئیستادا ھەندیک شاعیر شیعریک دەلین و بۆ ئەوہی شیعەرە کەیان
نەکەوتتە بەر تیغی سانسۆر، ریکەوتی سالانی پیشتری لەسەر دادەنێن! ئەو فیلە، بۆ
نموونە، ئەحمەدی شاملوو کردوویەتی. تۆ بلینی ئەم شیعەرە ی ئاواتیش لە مەجالیکی
دیکە دا نەگوترا بیت؟

سەربەقور: کەسکی خەفەتبار کہ لە سەر نەریتکی کۆمەلگای عەشیرەیی، بە ھۆی
کارەساتیکی گەورەوہ قور بە سەری خۆیدا دەکات.
ھەناسە سارد: کەسی بی عەنوا ی ھەزاری بی دەسەلات

به غار: به هه‌لینگدان، به هه‌لاتن
 نه‌وبه‌هار: شاعیر له‌جياتی به‌هاری هه‌تاوه. پيشتریش گوتوومه، نه‌وبه‌هار له مانگی
 دووهه‌می به‌هاردایه نه‌ک له سه‌ره‌تای به‌هار.
 به‌شاش: (به شه‌ددی پیتی /ش/ ی یه‌که‌م) شاد، سه‌رودل خۆش
 به‌دزه: به ئەسپایی یان به‌دزییه‌وه.
 شنه: سروه، بای شه‌مال، هاتنی سروه، له‌ره‌ی سروه. (هه‌نبانه بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌زار)
 کزه: شنه، سروه، بای بسکان (هه‌نبانه بۆرینه)
 هۆز: لیره‌دا واتای گشتیی گه‌ل ده‌دات.
 پۆز: که‌پۆ، ده‌م و له‌وس (هه‌نبانه بۆرینه)
 شیو: دۆلی ته‌نگ (هه‌نبانه بۆرینه)
 لاپال: قه‌دیالی کيو، ته‌نیشته (هه‌نبانه بۆرینه)
 ته‌لان: به‌نده‌ن، به‌رزایی کيو (هه‌نبانه بۆرینه)
 قولت و کول: جۆشی ئاو، بلقی چوونه ژیر ئاو (هه‌نبانه بۆرینه)
 مه‌جنوون: ده‌بج نیاز له لاوانی وه‌ته‌ن ییت.
 رپووته‌ل: رپووت و قووت، دژی پۆشته.
 ویکرا: هه‌موو پیکه‌وه
 به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که،
 متقارب مئمن ائلم (هجایی): فع‌لن فع‌ولن // فع‌لن فع‌ولن

بەھارستان

ئەورۇپا^{۴۲۱} بەھارە، سەیری چەمەن خۆشە خوار و ژوور
پازاۋە باغ بە سەرو و چنار و گۆل و چنوور
گیا سەوز و جۆگە سەوز و گەلا سەوز و بیشە سەوز
دار سوور و لالە سوور و چەمەن سوور و خونچە سوور
بەم سەوز و سوورە بوو دلّی عاشق کە ھەلکزا
پشکۆی لە دلّ خراوە، دەسووتتی وە کوو تەنوور
نالینی بەربەیاننی کەو و کۆتری^{۴۲۲} شاخ و داخ
دەنگی ژیانە، گیانە، بەدلدا دە کا عوبوور
شمشالە، تارە، پیانوو گەر بیانوو ناگری^{۴۲۳}
ساقی! کەرەم کە پیالە، مەترسە، "ھوالغفور"
ھاتوونەو بە جەم، کوپ و کیژانی دلّرفین
ھەرکەس کە بی گۆل و دلّە، لاچین، بیچیتتە ژوور^{۴۲۴}
زاوايە ئیستە بولبول و گولخونچە بووکییە^{۴۲۵}

^{۴۲۱} . ئەمرۆ (ئەنیسی)

^{۴۲۲} . وشە 'کۆتر' دەبی بە یەك بېرگە بخوینرتتەو نەك بە دوو: کۆتر نەك کۆتر!

^{۴۲۳} . شاعیر وشەکی وەك بیانوو ھیناوە نەك بیانۆ. واھەییە لەبەر کیش بوویت یان دروست کردنی جیناسی

نیوانی بیانوو و بیانوو.

^{۴۲۴} . واتە ئەگەر کەسیگ گراوی و یاری نییە با بیچیتتەو مائی نخۆی و نەییەتە سەیر و سەیاختە تی ئەو پروانگە

دلّرفینانە. واتای "ھاتوونەو" م زۆر لئ روون نییە. بلّنی لە کوئ ھاتیبتتەو؟ واتای ساکار و نزیکی شیعەرە کە

ھاتنەوی ئیوارانی کوپ و کیژی گوندەکانە لە سەر زەویوزار دوای کار و زەحمەتی پۆژانە. بەلام دلّیا نیم

نایا جگە لە واتا نزیکە کە، واتایەکی دووریشی ھەبە یان نا؟

^{۴۲۵} . "اوحدی مراغەای" (۶۷۳ تا ۷۳۸ ك) لە غەزەلێكدا باس لە زاوايەتی بولبول و بووکیەتی گۆل دەكات و

دەلّی:

خاوهن سلووكه^{۴۲۶}، كهوتووه لهولا، قونه و تلور^{۴۲۷}
 كوستانه، پر له راز و نياز و زمانى حال
 چيگه و هيوای حوزوورى دلّه^{۴۲۸}، بۆته كىوى تور^{۴۲۹}
 لهم كاته، ههر كهسى به خهياډ و به بىرى ژين
 ههر بولبوله له گول به كوله، ماوه بى مشور^{۴۳۰}
 ههر چاوه پښه بهلكه ده مى^{۴۳۱} خونچه پيكنه نى
 هه لىشتووه له باغ و ده كا زيكرى "يا صبور"
 "ئاوات"ى^{۴۳۲} داخو كهنگى به جى دى له گولشه نا
 ئه و شىت و پىتى دل به كولى مهست و بى شعور!

"عروس گل ز اطراف چمن در جلوه مي آيد
 بيا، گو بابل مشتاق اگر داماد خواهد شد"

^{۴۲۶}. پيگه يشتويى عارفانه، نزيك بوونه وه به له خودا. سلووكى عيرفانى جباوزه له سلووكى فلهسه فى. خاوهن سلووك بوون واهيه به واتاى گوشه نشينى و چله كيشان بيت، كه له ماله وه دانىشتن و راکشان و نه چوونه ده ريشى تىدايه.

^{۴۲۷}. راکشاوى دهمه وروو (هه نپانه بۆرينه)

^{۴۲۸}. يه كگرتن له گه ل خودا و غايب بوون و دوور كهوتنه وه له خه لك. (زاراوه يه كى عيرفانى)

^{۴۲۹}. كىوى توورى سينا له شبه جه زيرى سينا، شوپنيك كه به گوپره ي باوه پمندانى كه لىمى، يه هوه له وى خوى وهك بنچكه ناگرنيك پيشانى مووسا دا، موسولمانان ده لىن وهك نوورنيك لىن ده كهوت. له قورناندا سوورپى "مه ككى" "طور" هه يه به ۴۹ نايه ته وه. عطار نيشابورى له شيعر يكداس له بوونى مووسا له سهر كىوى تور ده كات:

"شبي موسى مگر ميرفت بر طور

به پيش او رسيد ابليس از دور.."

^{۴۳۰}. كول خهم و خهفت. به كول بوون واته خهمبار بوون و خهمى شتيك و كه سنيك خواردن. له گول به كول واته خهمى گول خواردنى بولبول.

مشور به گوپره ي هه نپانه بۆرينه ته گبير و رايه و سه ليقه ي كار پيكنه تيان وهك ئه وه ي ده گوتريت "بياويكى به مشوره". بى مشور مانه وه ليره دا چارى ناچار و ناعيلاجه و به كه سنيك ده گوتريت كه له رۇستى شتيك و كارنيك نه يهت. واتاى گشتى شيعره كه ئه وه ده بيت كه له وهرز و سهرده ميكداس كه هه موو زينده وه رنيك له خهياډ و بىرى ژباني خويديايه، ته نيا بولبوله كه مشوورى كارى خوى واته ئه وينداريه تى گولى پى ناخورت و خهمى ئه وه يه تى كه مى خونجه ده كرپته وه و گول پنده كه نيپت. فهدى دوايى له درپزه ي ههر ئه م فهدى دابه. سه بوور يهك له ناوه كانى خودايه و يا سه بوور هانا بردنه بهر خودايه.

^{۴۳۱}. دهقى جه عهفر وهك "دهمى" نووسيوه تى. من دهقى ئه نيسيم پى راستر بوو كه وهك "دهمى" توومارى كر دووه.

^{۴۳۲}. ئاوات، ئارزه وو؛ ئاوات به دى هاتن ده گه رپته وه بۆ بولبول. ههروهها ئامازه يه به نازناوى شاعير.

(لاپه ره ۳۱ و ۳۲ ی چاپی نهیسی و ۸۷ و ۸۸ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی نهیسیدا "به هار" ه. ده کری بگوتری ئه م پارچه شیعره به حیسابی کیش و سهروای هاوچهن و هه ندیک و یچووی له ته رکیبی فو کابیوله ریدا، کارتیکه ریبی شیعره ناسراوه که ی نالی به سه ره وه یه که ده لی:

"قوربانی تۆزی ریگه تم نه ی بادی خوش مروور
نه ی په یکی ئاشنا به هه موو شاری شاره زوور..."

له به راویتری شیعره ی سه ره ی دیوانی چاپی جه عفریشدا ده ست نیشانی ئه و بۆچونه کراوه کاتی که ده لی:

"سه یه کامیل وینه ی له نامه که ی نالی وه رگرتوو که ناردوو یه تی بۆ سالم ..."
به لام من زیاتر بونی غه زه لیک کی حافز له هه ندیک له فهرده کانیدا ده که م، غه زه لیک که کیش و سهروای نریک به م غه زه له ی ئاواته و به تایبته له م میسراعه دا که ده لی:
"ساقی! که ره م که پیاله، مه ترسه،" هوالغفور!

زۆر نریک ده بیته وه له و فهرده ی حافز که گو توویه تی:
"می خور به بانگ چنگ و مخور غصه، ور کسی
گوید تو را که باده مخور، گو" هوالغفور!

هه ره وه ها میسراعی:

"له م کاته هه رکه سه ی به خه یال و به بیرى ژین..."
دوور نییه له و میسراعه ی حافز که ده لی:
"گر دیگران به عیش و طرب خرمند و شاد..."

من بۆ به راوردکاری زیاتر، سه رجه می غه زه له که ی حافز لیره دا ده هینم. وه ک ده بینین هه ندیک ده سه واژه ی حافز وه ک صبور، حضور و هوالغفور ده قاوده ق له شیعره که ی ئاواتدا هاتوون:

"دیگر ز شاخ سرو سه ی بلبل صبور
گلبانگ زد که چشم بد از روی گل به دور
ای گل! به شکر آن که تویی پادشاه حسن
با بلبلان بی دل شیدا مکن غرور
از دست غیبت تو شکایت نمی کنم

تا نیست غیبتی، نبود لذت حضور
 گر دیگران به عیش و طرب خرمند و شاد
 ما را غم نگار بود ماهه سرور
 زاهد اگر به حور و قصور است امیدوار
 ما را شرایخانه قصور است و بار، حور
 می خور به بانگ چنگ و مخور غصه ور کسی
 گوید تو را که باده مخور، گو: هو الغفور!
 حافظ! شکایت از غم هجران چه می کنی؟
 در هجر وصل باشد و در ظلمت است نور"^{۴۳}

رپکه وتی گوترانی شیعه که ی ئاوات ۱۳۴۲ ی هه تاوییه که ده کاته ۱۹۶۲ و ۶۳ ی زایینی. ئەو ساله بۆ میژووی کورد خاوهن گرنگایه تی تاییه ته: شۆرشی ئەیلوول تازه دهستی پیکردبوو، به شیک له لاوانی نیشتمانپه روه ری کوردی رۆژه لات پرویان کردبووه باشوور و چووبوونه ناو شۆر شه وه، له ئیرانی سه رده می محهممه د ره زاشای په هله ویدا "شۆرشی سپی" راگه یینرابوو که یه ک له شه ش ئامانجه کانی بریتی بوو له دابه شکردنی زهویی خاوهن ملکان به سه ر جووتبه نده ی گونده کاندا - به رنامه یه کی پیشکه وتوو که له ماوه ی چهنده سالدا ئیرانی له برگه ی ئابووری - سیاسی فینۆدالی تیه پراند و ده سه لاتی بی سنووری خاوهن ملکانی نه ک هه ر سنووردار، به لکوو به ته واوه تی بنه بر کرد. ئیمامی ورده مالیکیکی ده ست ته نگی هه میشه میواندار و هه میشه قه رزار بوو، خۆی له سه ر زهوی وزاری خۆی کاری ده کرد و عاره قی ده پرشت. به لام دیسانه که ش نابج له و گۆرانکاریانه و له تیه پر کردنی ئەو ده راوه دا قولاپه ی ته رنه بووینت، نیازم ئەوه یه ئیسلاحتی زهویوزار ده بیج کارتیکه ری له سه ر هزر ویری ئەویش بووینت و ئەو کارتیکه رییه له شیعه کانیدا ره نگیان دایته وه.

به حری عهرووزی شیعه که،

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن.

^{۴۳} . مالپه ری "گنجور"، غزلیات حافظ، غزل شماره ۲۵۴.

THE LIFE AND
COMPLETE WORKS OF
SAYID KAMIL EMAMI (AWAT)
KURDISH POET

ANALYSED BY
ANWAR SOLTANI